

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ε. Ασλιν

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

124 ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῇ ΕΓΓΡΑΦῇ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

3- ΒΕΝΕΤΙΑ

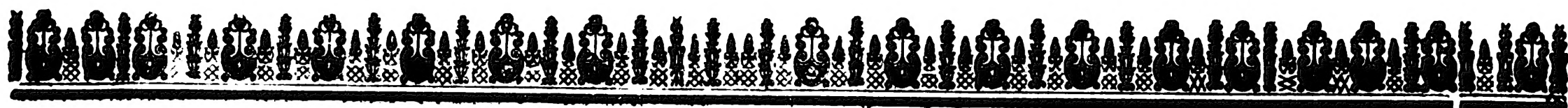
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889

-4596-

M H N

O K T Ω B P I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τὴν ἀκτῖνα τὴν θείαν δεδεγμένος, ὅτε νεύσει κρείττονι πεπρωμένος σοι, ὃ πρῶν ζόφῳ κρατούμενος, προσῆλθε Σαῦλος, τὴν θείαν κάθαρσιν ἐξαιτούμενος· τότε παμμακάριστε, ὡς Ἱεράρχης σοφός, υἱοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸν μετὰ ταῦτα, τὴν οἰκουμένην υἱοθετήσαντα· ὅθεν σὺν τούτῳ μακαρίζομεν, σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον, Ἀνανία θεόφρον, ἡγετεύοντα σωθῆναι ἡμᾶς.

Μεμνημένος τὰ θεῖα παραδόξως, βροντῆς γεγωνότερον Μάκαρ ἐσαλπισας, λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, καὶ τοὺς ὑπνοῦντας, ἐν τοῖς μνημείοις τῆς ματαιότητος, ἐξήγειρας, νέκρωσιν ἐναπορρίψαντας, τὴν τοῖς νεκροῖς συνοικίζουσιν, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς κεκτημένους ἐναποστρέφουσιν· οὓς ἀπειργάσω, τοῦ νεκρώσαντος, τὸν νεκρωτὴν σκευὴ τίμια, Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότη, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ος φωτοφόρος, ὡς θεῖος ὑποφῆτης, ὡς Μάρτυς θεόκριτος τῶν παθημάτων Χριστοῦ, καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι, ἀρρήτου δόξης,

συγκληρονόμος τε καὶ συμμετοχος, συνὼν τῷ δεσπόζοντι καὶ ἐνηδόμενος, ταῖς πηγαζούσαις ἐκάστοτε, φωτοχυσίαις, ἐκ τοῦ ἀδύτου φέγγους θεσπέσιε, τὴν φαιδροτάτην τοὺς τελοῦντάς σε, νῦν Ἑορτὴν ἱκεσίαις σου, ζοφερῶν ἐκ κινδύνων, Ἀνανία ἐλευθέρωσον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο μουσουργέτης, ἡ λύρα, τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ ἀηδὼν, ὃ τέττιξ, ὃ τῶν θείων ἀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὐωχίας, καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονas.

Ο φαεινότατος λύχνος, καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, ἄδει τρανῶς, ἐκδιδασκῶν τὰ πέρατα, ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τῆς Θεότητος τὴν μίαν αὐγὴν.

Σὺ τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ὡς παριστάμενος, καὶ παρρησίαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν τῶν ἐκτελόντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδρὰν σε πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ῥωμανέ θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος α'. Βυζαντίου· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Παῦλον τὸν Ἀπόστολον ἐφώτισας Ἀπόστολε, θεόθεν κατ' ἀποκάλυψιν χρηματισθεῖς, ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου, καὶ μύστης τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Ἀπόστολος δὲ πρὸ τῶν μαθητῶν, καὶ πιστὸς οἰκονόμος τῆς νέας Διαθήκης. Διὸ αὐτὸν μιμούμενος, τὸν διδάσκαλον Χριστὸν, τὸ οἰκεῖον αἷμα ἐξέχεας,

μαρτυρικῶ πάθει ὁμολογητῆς γενόμενος, Ἀνα-
νία ἱεράρχα Χριστοῦ· καὶ τὸν δρόμον τελέσας,
τὴν πίστιν τε ἄσυλον τηρήσας, σὺν τοῖς ἄνω
λειτουργοῖς ἐν ὑψίστοις αὐλιζόμενος, πρέσβευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ελέους ἡ ἄβυσσος ἐμέ, τὸν βυθὸν γενομέ-
νον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λούσον
πάντα μου, τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, μετανοίας
δαίкруσι, καὶ θεία κατανύξει λαμπρύνασα· δι
ἧς μοι δώρησαι, ταπεινὸν τῷ ὄντι φρόνημα, καὶ
καρδίας συντριβὴν σωτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέ-
σποινα, ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηνωδοῦσα
ἔλεγε· Ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδω γλυκύτατε; ποῦ
ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα,
τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· λέγο-
μεν δὲ καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Ἀποστόλου,
μετὰ τοῦ Στίχου αὐτοῦ.

Ἦχος δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Αθλοφορικὸν ἐνδιαίτημα ἀπεφάνθης, Ἀνανία
Ἀπόστολε· καὶ λίθοις ὡς ἄνθεσι πυκαζό-
μενος, ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ-
σίως τὸ αἷμά σου ἐξέχεας· ὅθεν ἡ Δαμασκὸς
ἐναθρύνεται, τῇ ἱερᾷ πανηγύρει σὺ σήμερον· εἰ
μόνον δὲ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος, τῶν
θαυμάτων σου τὰ τεράσια, σαφῶς ἀνακηρύττε-
σα βοᾷ· Πρέσβευε πρὸς Θεὸν, τοῦ δωρήσασθαι
ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρώτη καλῶν ἀπαρχή, ὠφθης σωτηρίας ἀ-
φορμή, Ῥωμανέ Πατὴρ ἡμῶν. Ἀγγελικὴν
γὰρ ὑμνωδίαν συστησάμενος, θεοπρεπῶς ἐπε-
δείξω τὴν πολιτείαν σου. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέ-
τευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Αντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις πανα-
μώμητε, Θεοτόκε· σὲ γὰρ ἔχω βοηθόν,
ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, καὶ ταῖς στενοχωρίαις,
καὶ σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἄγιε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς
Ὀκτωήχου εἰς, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
(ἀνεὺ τῶν Θεοτοκίων).

Ἀνανίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ανοίξωμεν στόμα εὐφημικόν, τρανώσωμεν
γλῶτταν, ἐν τῇ μνήμῃ πάντες πιστοί,
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀνανίου, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Νυμφίῳ ἀχράντῳ νυμφαγωγεῖ, τὴν ἄσπιλον
νύμφην, Ἀνανίας ὁ εὐκλεὴς, Χριστοῦ τὴν
ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς φαιδρῶς τῷ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Αρχαῖος γενόμενος μαθητῆς, τῷ νέῳ βρα-
βεύεις, τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητῇ, τῷ πάλαι
διώκτῃ Ἀνανία, καὶ μελωδεῖς· Τῷ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμ-
φευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν
Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς
ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Φωτολαμπεῖς λαμπηδόνας ἐξ οὐρανοῦ, ἡμῖν
ἐξαπόστειλον, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ,
Ῥωμανέ θεσπέσιε, τὴν σὴν, εὐφημῆσαι ἱερὰν
μνήμην ἐν ἄσμασιν.

Απὸ νεότητος ὅλον σὺ τῷ Χριστῷ, σαυτὸν
παραθέμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ, φεγγο-
βόλοις λάμπεσι τὸν νοῦν, οὐρανόθεν, Ῥωμανέ
καταστραπτόμενος.

Ωραῖσμένος τῷ κάλλει τοῦ παντοῦργοῦ, καὶ
Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἀστὴρ φωτολαμπῆς,
ἀρετῶν φαιδρότητι σοφέ, ἀνεδείχθης Ῥωμανέ
κόσμου τοῖς πέρασιν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ προῆλθεν ἀφράστως ὁ τοῦ Θεοῦ,
Λόγος ὁ συνάναρχος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
καιρῶν· καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον φθορᾷ, πε-
πτωκότα, Θεοτόκε ἀνέσωσατο.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νεύμασιν ἐπόμενος, τοῦ Διδασκάλου σου γέ-
γονας, Ἀρχιερεὺς, ἀθλοφορικόν τε, ἱερεῖον
Ἀπόστολε.

Ι "λεων ἐντεύξεις, Θεοπειθέσι σου ἔργασαι, τὸν
Λυτρωτὴν, τοῖς σέ ἀνυμνοῦσιν, Ἀνανία Ἀ-
πόστολε.

Ο "λην σοι ἐπέδωκε, τὴν τοῦ Θεοῦ ὁρμὴν
Κύριος, ἐπιφανείς, ἐν φωτὶ ἀρρήτῳ, ἀμαυ-
ρώσας τὸ πρόσωπον. Θεοτοκίον.

Σ ἐ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τει-
χος ἡμῶν, Χριστιανοί· σέ δοξολογοῦμεν,
ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ο νῆς σε γέγονε σοφὴ, σκηνώμα τῆς Τριά-
δος, Ῥωμανὲ τῆς Ἀγίας, δεδεγμένος εὐ-
σεβῶς, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, καὶ προχέων,
ἐνθεα διδάγματα.

Ρ ευματίων ἔβλυσε πηγαῖς, ἡ τιμία σου γλῶσ-
σα, κελαδοῦσα τὰ θεῖα, καὶ τρανοῦσα
ἐμφανῶς, τὴν τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ Παρ-
θένου, γέννησιν τὴν ἄφραστον.

Ι 'δου ἐκτρέφεις δαψιλῶς ταῖς σοφαῖς ὁμι-
λίαις, καὶ τερπναῖς μελωδίαις, τὰς διανοίας
ἡμῶν, καὶ ἐμπιπλᾷς γλυκασμοῦ, θειοτάτου,
Ῥωμανὲ Θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Π ασῶν ὑπάρχεις στρατιῶν, ἀνωτέρα Παρ-
θένε· τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην, τὸν Υἱὸν
τὸν τῷ Θεῷ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπαρθένος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος αἰ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τ οῖς πάθεσι Χριστοῦ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης,
Ἀπόστολε σοφὲ, καὶ αὐτόπτα τοῦ Λό-
γου· πινὼν γὰρ τὸ ποτήριον, ἐτελέσθης δι' αἵ-
ματος. Ἀλλ' ὡς σύνθρονος, καὶ κληρονόμος
ὑπάρχων, ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κό-
σμου, αὐτόν ὡς φιλόανθρωπον.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. αἰ. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τ ὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί καὶ Πνεύμα-
τι, δογματίσας τῷ κόσμῳ ὡς ὁμοούσιον,
τοὺς πιστοὺς ὡς ἀληθῶς κατεφώτισας· καὶ αἰ-
ρέσεων δειναῖς, ἐρεσχελίας καθελὼν, παρίστα-
σαι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν σέ
ὑμνούντων Ῥωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τ ὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον,
δί' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι,
τοῦτον ἱκέτευε θερμῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς,

καὶ ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτῇ
Σεμνῇ, ἀπὸ τῶν πίστει τιμώντων, καὶ εὐφημούν-
των ἀπαύσως, τὴν δυναστείαν καὶ τὸ κράτος σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε 'ν σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου,
ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα, ἔλεγεν· Ἀ-
ναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς περ
κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώ-
πων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υ 'πὸ σοῦ παιδευόμενος, ἀθλοφορικῶς τρο-
ποῦται τὸν θάνατον, Ἀνανίας ὁ αἰοίδι-
μος, παρὰ σοῦ βραβεῖα κομιζόμενος.

Μ αθητὴς ἐχρημάτισας, τοῦ διωκομένου Λό-
γου αἰοίδιμε, Ἀνανία καὶ Διδάσκαλος,
τῆς Θεοσεβείας τῷ διώκοντι.

Ε 'νεφάνισε Κύριος, Σαύλῳ ἀομμάτῳ σέ τὸν
κρυπτόμενον, καὶ ὑπέδειξε μεσίτην σε,
Ἀνανία τούτῳ τῆς ἰάσεως. Θεοτοκίον.

Τ ὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε,
τοῦτον ἱκέτευε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως,
λυτρωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνούντάς σε.

Τοῦ Ὁσίου. Χριστός μου δύναμις.

Δ οχεῖον γέγονας τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ
πυρίπνοον στόμα ἀναφωνοῦν, θεῖα μελω-
δήματα, καὶ καταθελγον τὰς ψυχὰς, Ῥωμανὲ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ω 'ς λύρα πέφηνας, σὺ ἐπουράνιος, καὶ κι-
θάρα ἡ πᾶσαν πρὸς ἑαυτὴν, ἔλκουσα,
διάνοιαν, τοῖς διηγήμασι τοῖς σοῖς, καὶ τερπνοῖς
σου μελωδήμασιν.

Η 'χάρις ἐπνευσε, καὶ κατεσκήνωσε, τῇ ἀ-
γία ψυχῇ σου, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύμα-
τος Πανεύφημε· καὶ σέ δοχεῖον καὶ σοφόν, θει-
γόρον ἀπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Ι 'ὸν ἐξέχεε, ταῖς τῆς προμήτορος, ἀκοαῖς μὲν
ὁ ὄφης· ἀλλ' ἡ Ἀγνή, τοῦτον ἐξετίναξε, τοῦ
Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦ-
σα Χριστόν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τ οῖς ἐν σάλῳ λιμένα, θεῖον ἡ ἀένναος πηγὴ
σε ἔδειξε· τοῖς ἐν ζόφῳ φέγγος, τὸ ἀπρόσι-
τον φῶς ἀπειργάσατο, Ἀνανία μάκαρ, ὡς φοιτη-
τῇ ἀξιοχρέῳ, εὐμενῶς ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενον.

Ο ' ὀρῶν κεκρυμμένα, καὶ πρὸ τῆς γενέσεως
εἰδὼς τὰ σύμπαντα, σοὶ τῷ κεκρυμμένῳ,
τὸν λανθάνοντα ἥλιον ἔδειξε, τὸν ποτὲ διώκτην,
μετ' οὐ πολὺ τῆς πορθουμένης, ὑπ' αὐτοῦ ἀλη-
θείας ὑπέρμαχον.

Καταλήψεως πέραν, ἢ ἀνεξιχνίαστος οἰκονομία σου· δι' αὐτῆς γὰρ Σῶτερ ὁ φρικτὸς ἐξεδένωται θάνατος· Ἀνανίας ὅθεν, ὡς νικητῆς καὶ ἱεράρχης, ὑπὲρ σοῦ γεγηθὼς σφαγιάζεται.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Θεὸν συλλαβοῦσαν, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων αἱ νοεραὶ ταξιάρχαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Τοῦ Ὁσίου. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ω'ς εὐπρεπέστατον ἱερὸν, σκεῦος ὡς ἀγνότατον σοφείας, τοῦ Παρακλητοῦ ἡ χάρις σε, Ῥωμανέ εὐροῦσα, ναὸν εἰργάσατο, φωτὶ λελαμπρυσμένον, καὶ κατεσκήνωσε.

Σεσαρκωμένον, ἢ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ τεκοῦσα ἀληθῶς, σοῦ τὴν ψυχὴν κατεφώτισε, καὶ τὸν νοῦν ἐνθέου, γνώσεως ἐπλησε, νυκτὸς σοι ἐπιστάσα, ἢ Ἀειπάρθενος.

Ταῖς συγγραφαῖς σε τῶν ἱερῶν, λόγων Παναοίδιμε ὀφθεῖς, ἄρτος τοῖς πᾶσιν ἡδύτατος πάντας κατευφραίνει, πάντων φωτίζων τὸν νῦν, καὶ πάντας ἐκδιδάσκων, γινώσιν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τὸν αἰῶδιον Ἀγνή, φωτιστικαῖς ταῖς πρεσβείαις σου, φώτισον τὸν νοῦν μου, καὶ ἀποδιώξον, τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου πάναγνε Δέσποινα.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Λατρεῦεν ζῶντι Θεῷ, μεμαθηκῶς ἱερώτατε, καὶ λύσας πολυσχιδῇ, ἀφρόνων κακόννοιαν, τὴν μίαν ἐδίδαξας, Ἀνανία σέβειν, τρισυπόστατον Θεότητα.

Ε'δέξω ἐν ταῖς χερσὶ, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴκτας, τῷ κυβερνήτῃ Χριστῷ, φοιτήσας Ἀπόστολε· καὶ ταύτην τῷ Πνεύματι, ὡς ὀκνάδα θείαν, Ἀνανία ἐκυβέρνησας.

Ο'πλαστοουργήσας εὐθῇ, ὁδὸν εὐθύπορον στέλλεσθαι, σὲ τῷ κλεινῷ μαθητῇ, προσέταξας Δέσποτα, τῆς δικαιοσύνης σου, ἐκλογῆς τὸ Σκεῦος, ἐκκαλύπτων προσευχόμενον.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἅγιος δὲ καὶ καὶ ὁσ, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, ἄνθρωπον γενόμενον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Φωτισμοῦ πληρούμενος, καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῶν, ἐνθέων ἀναγόμενος, κατεφρόνησας

πάντων τῶν ἐπὶ γῆς· καὶ στύλος οὐράνιος, καὶ φωστήρ εὐσεβείας ἐχρημάτισας.

Σαρκὸς κατεμάραντας, ταῖς ὁρέξεις, καὶ ψυχὴν τὴν σεαυτοῦ ἐκόσμησας, λαμπροταταῖς ἀγνεῖας μαρμαρυγαῖς, καὶ κάλλος ἐράσμιον, ἀρετῶν εὐμορφίᾳ περιέθηκας.

Μισήσας τὴν πρόσκαιρον, καὶ ματαίαν καὶ σαθράν, καὶ ρέουσας ἀπόλαυσιν, τῷ ναῷ τῆς Πανάγνου προσκαρτερῶν, τὸν νοῦν καθηγίασας, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Α'παντες προβλέποντες, οἱ Προφῆται τηλαυγῶς, τὴν ἐσομένην ὕστερον, ἐκ Παρθένου Χριστέ σε ἐπὶ τῆς γῆς, πανάχραντον γέννησιν, ἐμφανῶς οἱ θεόπται προηγόρευσαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθαρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ο' ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα ὑπακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἀγίοις δοξαζόμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς ἐλλάμψεώς σε ἐκκαθάρας, Σωτήρ μου, τὴν ἀχλὺν τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ τὴν πώρωσιν, δίδου μοι λόγον ἀνευφημῆσαι, καθαρῷ συνειδότι, τοῦ Ἀποστόλου ταῖς θαυγαεῖς ἀρεταῖς, καὶ τοὺς ἄθλους τῆς μάκαρος· πηγὴ γὰρ σὺ εἰ σοφίας, καὶ δοτὴρ ἀγαθὸς πολυεύσπλαγχνε· διὸ τρανώσας τὴν γλῶττάν μου, τὸν ἐφύμνιον ὕμνον μου πρόσδεξαι, ὁ μόνος Ἀγίοις δοξαζόμενος.

Συναξάριον.

Μὴν Ὀκτώβριος, ἔχων ἡμέρας λβ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια' καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Στίχοι.

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Ἀνανίαν βάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.

Λεύσθη Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ἡματι πρώτῃ.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος ἐπῆρχεν ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, γενόμενος Ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Τελῶν οὖν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπώμενος πίστιν, ὑπὸ Λευκιανοῦ

Ἡ γέμνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι καταπλέγεται· καὶ ἐξωσθεὶς τῆς πόλεως, λιθοβολείται, καὶ οὕτω πληροὶ τὸ μαρτύριον, καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς ἀπαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῷ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ρωμανοῦ, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ρωμανὸς Θεὸν Λόγον.

Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Ρωμανὸς ὑπῆρχεν ἀπὸ Συρίας, ἐκ τῆς Ἐμεισηνῶν πόλεως, Διάκονος γενόμενος τῆς ἐν Βηρυτῷ ἀγίας Ἐκκλησίας. Καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀναστασίου τοῦ Βασιλέως, κατέμεινεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τοῖς Κύρου, ἐν εὐλαθείᾳ διαγῶν, καὶ διανυκτερεύων ἐν τῇ παννυχίδι τῶν Βλαχερινῶν. Ἐπετελεῖ οὖν ἐκείσε τὴν παννυχίδα, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν ἐν τοῖς Κύρου, ἔνθα καὶ τὸ χάρισμα τῆς συντάξεως τῶν Κοντακίων ἔλαβεν, ἐπιφανείσης αὐτῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κατ' ἔναρ, καὶ τόμον χάρτου ἐπιδοῦσας, καὶ κελευσάσης αὐτὸν καταφαγεῖν. Ἐδοξεν οὖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα, καὶ καταπιεῖν τὸν χάρτην· ἦν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων· καὶ εὐθὺς ἔξυπνος γενόμενος, ἀναβὰς ἐν τῷ ἁμῶνι, ἤρξατο ψάλλειν· Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερέσμιον τίκτει· καὶ ποιήσας καὶ τῶν λοιπῶν ἑορτῶν τὰ Κοντάκια, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἐπισήμων Ἀγίων, ὡς εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων Κοντακίων ὑπὲρ τὰ χίλια, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων.

Μιχαὴλ ἐκ τῆς Μονῆς Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λς'. Ἀγίων Μοναχῶν, τῶν μαρτυρησάντων

ἐν τῇ ἐνορίᾳ Σεβαστουπόλεως.

Στίχ. Τμηθεὶς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρισδέκα, Χορῷ συνήφθη τῶν Μοναστομαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, καθιζόμενοι ἐν Μοναστηρίῳ λεγομένῳ Ζώβῃ, πλησίον Σεβαστουπόλεως. Ἐκστρατεύσας δὲ Ἀλεῖμ ὁ Ἀμηνῶς τῶν Ἀγαρνῶν κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης, ἐκράτησε τοὺς Ἅγίους· οἱ δὲ Ὁσίοι Πατέρες ἀντίστησαν αὐτῷ, κραταίούμενοι τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ· καὶ στὰς ἐν μέσῳ Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἡγούμενος, καὶ κατηχήσας, ὡδήγησε πάντας πρὸς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον· καὶ πρῶτοι τοὺς αὐχένους κλίναντες, ἀπειμύθησαν, εἰθ' οὕτως ὁ πανόσιος Μιχαὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐξ Ὁσιομαρτύρων ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἐξ συμμονασταὶ τοὺς ἑαυτῶν μανδύας, Ἄθλοις ἐρυθραίνουσι τοῖς διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Δαμνίνου.

Στίχ. Δεινὴν Δομνῖνος συντριβὴν σκελῶν φέρων, Ὑποσκελισμοὺς τοῦ Σατᾶν καταισχύνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Θεσσαλονίκης· τοῦ δὲ Μαξιμιανοῦ βασιλεία κτίζοντος ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς Χριστιανὸς ἐκράτηθη, καὶ τῷ βήματι παρίστη αὐτοῦ, ὃς καὶ μετ' ὀργῆς εἶπε πρὸς αὐτόν· Διὰ τί, ἐμοῦ προκαθημένου τῇ πόλει, τολμᾷς Θεὸν ἑτερον ὁμολογεῖν; ἀλλὰ θῦσον τοῖς θεοῖς, εἰ βούλῃ ζῆν. Τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκέλευσε καταξάινεσθαι τωτοῦ τὸ σῶμα. Ὡς δὲ ἑώρα ἑαυτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου καταμικρῶμενόν τε καὶ γελῶμενον, ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως ἀπε-

νεχθέντα, συντριβῆναι τὰ σκέλη· καὶ τοὺς πόδας ἀποκοπεῖν, ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἐπὶ τὰς ἡμέρας διεκαρτέρει ζῶν, μὴ μεταλαβὼν τροφῆς· καὶ τῷ Θεῷ οὕτως εὐχαριστῶν, παρέδωκεν αὐτῷ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβεΐαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὤδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σαλπίζετω ἐμφρόνως, ἡ θεόλεκτος ποιμήν, εὐήχῳ σάλπιγγι, τοὺς ἄθλους τοῦ ποιμένου, Ἀνανίᾳ βοῶσα, τῷ αὐτῆς Ποιμενάρχῃ Χριστῷ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δοξαζέτω Θεοῦ σε, μαθητὴν Ἀνανία, καὶ ἱεράρχην σεπτὸν, καὶ Μάρτυρα τῶν θείων παθημάτων φωνοῦσα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Χριστῷ· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὕ θανάτου τῷ δέει, ἀλλὰ πόθῳ τῆς ποιμνης ἀποκρυπτόμενος, τὸν λύκον ὥσπερ ἄρνα, ὀρῶν τιθασσευθέντα, Ἀνανίας ἐκραύγαζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, Θεόφρον ἔσχες διδάσκαλον, συνετίζουσάν σε καὶ μυοῦσαν, καὶ ψάλλειν προτρέπουσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν σῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσε, καὶ τερπνῶς μελωδεῖν τοὺς ἀνθρώπους, Χριστῷ παρασκεύασεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς φαινότατος ἥλιος, Ρωμανέ καὶ πυρσὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νῦν μακαρίζουσι πᾶσαι, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων σε, Θεοτόκε ἀγνή ὡς προέφης, καὶ πίστει δοξάζουσιν· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τῷ Ἀποστόλῃ. Ὤδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ξανακουστὲν ἐνόμιζεν, Ἀνανίας ὁ ἐνδοξος, ἐξ ἀρπακτικῆς, τοῦ πορθητοῦ τῆς ποιμνης σου, δυνάμεως, Δέσποτα, τὴν ὑπὲρ λόγον ἄμειψιν, πρὸς ποιμαντικὴν· ὅθεν σκιρτῶν ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, καὶ σκιρτάτω τῷ πνεύματι, ἡ πανευκλεής, καὶ μακαρία

πόλις σου, τὴν σὴν εὐμοιρήσασα, ἐπιστάσιαν
 Ἐνδοξε, καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι βοᾷτω·
 Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῶ προσάγματι, Ἀνανία ὑπέρτιμε, τὴν
 φωτοποιὸν τῇ ὁραθέντος δύναμιν, τῷ Σαύλῳ
 ἐκήρυξας, καὶ ἀπεκρούσω πῆρῳσιν, τὰς ἀλεξι-
 κήτους, ἐπιθεῖς σὲ παλάμας, φολίδας δρακον-
 τεῖς, ἐκβαλὼν ὡς λεπίδας, βοῶν· Ὑπερυψοῦ-
 τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Η ἐν ἀνάγκαις σῶζεσθαι, καὶ θερμῶς προσα-
 τεύουσα, πάντας τοὺς ἐν θλίψει, Παναγία
 Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, καὶ πεπτω-
 κότα ἔγειρον, χεῖρα βοηθείας, πρὸ τῇ τέλει δι-
 δῶσα, μὴ νύξ με τῇ θανάτῃ, καταλάβῃ ὑπνῶν-
 τα, ἵνα σε κατὰ χρέος, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Νόμων πατρῶν.

Πᾶσαν τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, καὶ
 τὴν τρυφήν καὶ δόξαν ἀποσεισάμενος, τὴν
 ψυχὴν σὲ ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὰς ἄνω χορείας,
 πρὸς τὰς ἐκείνων, δόξας καὶ λαμπρότητας Σο-
 φέ, πρὸς τὰ κάλλη τὰ ἁρρήτα, πρὸς μοναῖς τὰς
 ἐκεῖσε, πρὸς φῶς τῆς Θεαρχίας κραυγάζων·
 Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ θείῳ πόθῳ πυρπολούμενος, τὰς ἀναβά-
 σεις ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἀσώμα-
 τον ἐν σώματι, πολιτείαν ἐκτῆσω· τὰς τῶν
 Ἀγγέλων τάξεις, ἐκμιμούμενος σοφέ, τὰς ἐκεί-
 νων ἐπόθησας, ἐν κόσμῳ μελωδίας, ἐν πίστει
 Ῥωμανὲ ἀνακραῖζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υψηγορία τῶν ἐνθέων σου, καὶ γλυκυτάτων
 λόγων μακαριώτατε, Ῥωμανέ, πᾶσαν δια-
 νοίαν, καταθέλγεις ἀνθρώπων καὶ κατευφραί-
 νεις, οἷά τις τροφεὺς πλουτοποιός, καὶ φωτίζεις
 παιδρότατα, καὶ βοᾷν ἐκδιδάσκεις· Τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ισοθεῖα δελεάσας με, ὁ βροτοκτόνος ὄφεις ὁ
 σκολιώτατος, ὡς αἰχμάλωτον ἀφήρπασε, τρυ-
 φῆς τοῦ Παραδείσου· ἀλλ' ὁ Δεσπότης, φύσει ὁ
 Υἱὸς ὁ τῷ Θεῷ, σαρκωθείς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρ-
 θένου Μαρίας, καὶ ἤρέ με πρὸς ὕψος θεώσας·
 ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
 λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
 • τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
 • συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ

• κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
 • Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
 • τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Εἴλυσας Πανεύφημε, τὸ σκότος τὸ τῆς ἀ-
 γνωσίας, φῶς δὲ ἀληθῶς ἐξήστραψας,
 Δαμασκῷ τρισυπόστατον· ἀλλὰ ὡς φιλότεκνος
 πατὴρ καὶ φιλόστοργος ποιμενάρχης, ὀρθοδο-
 ξοῦσαν ταύτην φύλαττε.

Ταύτην τὴν ἐτήσιον, πανήγυριν ἐπιτελοῦντες,
 δεῦτε φωταυγεῖ ἐκλάμποντες, τῆς ψυχῆς ἀ-
 ξιώματι τοῦ τῆς Τριάδος, λατρευτοῦ τε καὶ κή-
 ρυκος Ἀγκνίου, τὴν τριφεγγὴ ἀρετὴν μέλψωμεν.

Ω τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀξίας σου μάκαρ
 Ἀνανία! ὡς γὰρ μαθητῆς ἠγάπησας, ὡς
 ποιμὴν ἀναπέπαυσαι, καὶ ὡς ἀθλοφόρος, τῷ
 Χριστῷ συνδεδόξασαι, τοῖς στεφάνοις μαρτυ-
 ρικῶς ἀγλαϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐ-
 δίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, Βασι-
 λεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τοῦ τῆς δουλείας δὲ ζυ-
 γοῦ, δοῦναι τὴν ἄνεσιν τῷ λαῷ σου· σὲ γὰρ
 ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ταῖς ἀνωτάταις Ἐνδοξε, χορείαις συνήθης
 τῶν ἀσωμάτων, ἐνθα ἡ ἀνέκφραστος ὑ-
 πάρχει εὐφροσύνη, καὶ διηνεκὴς ἀπόλαυσις·
 ἐνθα ἐκεῖνο, τῆς Θεαρχίας φῶς ὑπάρχει καὶ
 χαρά· ἐνθα ἡ ἀνεκλάλητος, δόξα Μακαριώτατε.

Μετά δικαίων ἔνδον, εἰς Θεοῦ θείαν δόξαν
 κατασκηνώσας, βλέπεις τὴν τερπνότητα,
 τὴν ἀφραστον ἐκείνην· βλέπεις τὴν τρυφήν τὴν
 ἁληκτον· βλέπεις τὰ κάλλη τῶν οὐρανῶν, τὰ
 ὄντως ἐράσμια σοφέ· βλέπεις Πατριαρχῶν τὰς
 χορείας, Ῥωμανέ ἔνδοξε.

Σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην, τοὺς πιστῶς ἐκ-
 τελοῦντας, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι,
 πρεσβείαις σου θεόφρον, καὶ ἐκ πάσης βλάβης,
 Ῥωμανέ καὶ θλίψεως τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ τῆς
 ἐπιδρανήος ἀξίωσον τυχεῖν, δόξης καὶ βασιλείας,
 τῆς ἄνω μακαριώτατε.

Ω ραῖσμένος κάλλει, ἀσυγκρίτῳ θεόφρον τῷ
 τῆς Τριάδος, καὶ πεποικιλμένος λαμπη-
 δόνας ἐξαστράπτεις, καὶ περιχαρῶς πανόλβιε
 περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον ὄντως τοῦ Κτί-
 στου καὶ Θεοῦ· ἐνθα ἐορταζόντων ὁ ἦχος, Ῥω-
 μανέ ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Υπὸ τῆς πάλαι πτώσεως, ἀνθρώπων τὸ
 γένος τοῦ πρωτοπλάστου, γέγονεν αἰχ-

μάλωτον Παρθένε Θεοτόκε, καὶ δεδουλωμένον πάθεσι τῆς ἀμαρτίας· ἀλλ' ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς ὑπεράγαθος Θεός, τοῦτο τῇ ἐαυτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἀνεκαλέσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς αἰ-
» ξίαν· ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσειλάριον τῇ Ἀποστόλῃ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀρχαῖος μαθητὴς Χριστοῦ, γεγονώς Ἀνα-
νία, τῷ νέῳ τὴν ἀνάβλεψιν, μαθητῇ σὺ
βραβεύεις, Παύλῳ τῷ θείῳ· διό σε, σὺν αὐτῷ
εὐφημοῦμεν, ὡς ἱεράρχην ἔνθεον, ὡς Ἀπόστολον
θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ κήρυκα θεηγό-
ρον, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, πάσης τῆς
οἰκουμένης.

Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίου ὁμοῦ.

Ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, κατετράνωσας
μάκαρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόρρητον, θεῖαν
οἰκονομίαν, καὶ ὕμνοις ἔστεψας πάντας, Ῥω-
μανὲ τοὺς Ἀγίους· μεθ' ὧν φαιδρῶς ἀνύμνησας,
τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον, καὶ ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ
Μητέρα Πάνσοφε Πάτερ· μεθ' ἧς ἡμῶν μνημό-
νευε, παρεστῶς τῇ Τριάδι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀρχιεράρχα ἐνδοξε,
κλέος Μαρτύρων, Ἀνανία φωστὴρ φαι-
νότατε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, ἐκτενῶς ἱκέτευε,
ρύσθῃναι τὴν ποιμνὴν σου ἐκ κινδύνων, καὶ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς τοῦ παραδόξου.

Ἡ ἦθ' ταῖς μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ
σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόρρω-
θε ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν
ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με καί-
κιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δρά-
κοντα, τὸν πονηρόν, σύντριψον τῷ κράτει σου,
ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρ-
θένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεπεν, ἐν
μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως
φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κρίζουσα· Οἶμοι
τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ
ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ,
καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἰερέων ἐν χρίσματι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμα-
τι, τῷ Θεῷ προσήγγισας, τελειώτατα, Κυ-
πριανὲ παναοίδιμε· τὸ ἄνθος τῆς φύσεως· ἡ
τῶν λόγων καλλονή· τῆς σοφίας ἀκρόπολις·
τῆς ὀρθότητος, τῶν δογμάτων ἡ σταθμὴ· τῶν
κανόνων, παναρμόνιος εὐθύτης· Ἐκκλησιῶν ἡ
εὐπρέπεια.

Τῶν ἀθλούντων τὴν εὐκλειαν, τῶν Μαρτύρων
τὸν στέφανον, ὑπογράφων ἔπεισας τοὺς
θεόφρονas, κατατολμᾶν γενναιότατα, ποικίλων
κολάσεων, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ σωμα-
των γυμνώσεως, καὶ στρεβλώσεων, καὶ κρυμοῦ
δριμυτάτου καὶ μαστίγων, καὶ θανάτου τελευ-
ταῖον, Κυπριανὲ πανσεβάσμιε.

Ἐπὶ δαῖς ταῖς τοῦ δαίμονος, τὰς ὧδας τὰς
τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον,
ἀντιτάξασα, τὴν παρθενίαν ἐτήρησας· καὶ
Μάρτυς ἀήττητος, προσηνέχθης τῷ Χριστῷ,
ἱερώτατον σφάγιον· ὅθεν ἔτυχες, τῶν στεφάνων
τῆς νίκης, Ἰουστίνᾳ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρ-
τύρων, κεκοσμημένη φαιδρότησι.

Δόξα, Ἦχος β'.

Διδασκαλίαν τῆς πλάνης, καὶ γνῶσιν τῶν
εἰδώλων, ἀπεδύσω ἀληθῶς, καὶ Σταυρὸν
ἡμφιάσω, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Κυπριανὲ παμ-
μακάρισε. Ἐρρίψας τὰς βίβλους τὰς μαγικάς,
τὸν ἄνθρωπον ἀπέθου τὸν παλαιόν, καὶ ὤκη-
σεν ἐν σοὶ θεογνωσίᾳ, ἡ Τριάς ἡ ὁμοούσιος.
Αὐτὴν ἱκέτευε Ἱεράρχα, σὺν Ἀγγέλοις τοῦ σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικου-
μένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή,
ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀ-
σθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη
καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε
σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ρύσασθαι τοὺς δού-
λους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτη-
θέντα ὁρῶσα ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ
ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες,
ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνον φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ
προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι,
ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πά-
θη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ, τὸν τοῦ Παύλου
συνόμιλον, καὶ ἔργοις συμμετόχον, Κυπρια-
νὸν εὐφημήσωμεν· μετ' Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται,
λαβὼν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας, παρὰ τῆς μόνῃ
Θεοῦ, καὶ πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Αἴλῃν, κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος
πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄν-
τως οὐ κεντήμεθα, εἰμὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς
σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα
βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν
σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ
τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμναῖς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωσαὶ νῦν
σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο
πεπαίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀ-
νυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς·

Μέλπω μάκαρ σου τὴν κυπρίζουσαν χάριν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μετὰ τῆς ὑπερκοσμίου τάξεως, νῦν αὐλιζό-
μενος, ὡς ἱερά καὶ θεῖα κεφαλὴ, οὐρα-
νόθεν ἐπίβλεψον, καὶ τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς
σε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Εν ζόφῳ τῆς ἀγνοσίας πρότερον, δεινῶς
κρατούμενος, καὶ ψυχολέθροισι πάθεισι,
σαρκὸς, ἀκрасία πυρούμενος, μεταβολὴν πα-
ραδοξόν, εὖρες ἀθρόως Παμμακάριστε.

Λοιμῶν μὲν ἐπὶ καθέδραν πρότερον, Πάτερ
ἐκάθισας, καὶ ἐν καθέδρᾳ πάλιν τὸν
Χριστὸν, πρεσβυτέρων ἐδόξασας, ἀλλοιωθεὶς
σαφέστατα, τῇ τοῦ Ὑψίστου θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἔμεινας· αὐτὸν
γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ
Θεὸν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα
σώματι, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ως Παῦλος πρὸς τὸν Χριστὸν, τὴν τῆς ψυ-
χῆς, μεταβαλὼν ἔφεσιν, Κυπριανὲ πάν-
σοφε, τούτου μαθητὴς ἐχρημάτισας.

Μνηστεύεται σε Χριστὸς, ἀντὶ χιτῶνος τῶν
παθῶν δόξης σοι, καταστολὴν δωρούμενος,
καὶ ἀναγεννήσεως ἔνδυμα.

Αλείπτῃς ἀσκητικὸς, προγεγονῶς, καρτερι-
κὸς ὕστερον, Κυπριανὲ πανεύφημε, Μάρ-
τυς ἀληθείας γεγέννησαι. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα
γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χρι-
• στέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
• καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παιδευθεὶς ἐν τῇ πλάνῃ ἐπιμελῶς, ὡς ὁ
Παῦλος ἐκλήθη ἐξ οὐρανοῦ, σταυρῷ ὁ-
δηγούμενος, πρὸς τὸ φῶς τῆς γνώσεως· τῆς
γὰρ σεμνῆς Παρθένου, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, δι'
αὐτῆς ἡρμόσθης, τῷ Πλάστῃ τῆς κτίσεως· ὅθεν
θριαμβεύσας, τῇ ἐχθρῇ τὸ ἀνίσχυρον, σὺν αὐτῇ
κατηξίωσαι, τοῦ χορῆ τῶν Μαρτύρων. Κυπρια-
νὲ ἱερώτατε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυ-
θὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν· καὶ στένων
κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν
ἐμοὶ θρυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς
σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ
τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον·
καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν,
ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι·
σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμναῖς θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἢ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθέ-
νε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄ-
φροσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ
παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Α'νανήψας Θεοφάντορ τῆς πρὶν μανίας, δαι-
μονικὴν ἀπάτην, καὶ ψυχόλεθρον πλάνην,
πᾶσαν ἐθρίαμβευσας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρωμαλέως Ἰουστίνα κραταιουμένη, καὶ τὴν
ἀγνὴν Παρθένον καὶ κεχαριτωμένην, σφό-
δρα ἱκετεύουσα, τοὺς βρόχους διέφυγες, καὶ τὰ
τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα.

Στηριζομένη τῇ πίστει τοῦ σοῦ Νυμφίου, καὶ
τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, περιβεβλημένη,
δαίμοσιν ἀνάλωτος, βοῶσα διέμεινας· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο' κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου
μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλού-
τῳ, Μῆτερ ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστα-
σιν, ὅλον προσλαβὼν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπέρμαχον σαφῶς, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα,
πλουτίσασα Ἰουστίνα, τὴν σεπτὴν παρ-
θενίαν, ἐτήρησας ἀμώμητον.

Τὸ ἔμψυχον Θεῷ, καὶ τερπνότατον ἄγαλμα,
τιμήσωμεν Ἰουστίναν, τὸ ἀπόθετον κάλ-
λος, τὸ ἄσυλον ἀνάθημα.

Η' νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ γνησία καὶ ἄσπι-
λος, τὴν ἀθλησιν τῇ ἀσκήσει, προσλαβοῦ-
σα δικαίως, διπλοῦν στέφος κομίζεται.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύνα-
ται, τὸ ἄφραστον ἐρμηνεῦσαι, καὶ παρά-
ξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κακίας, τὸν πυθμένα τὸν κάτω κατείληφας·
τῆς ἀκροτάτης δὲ πάλιν, ἀρετῆς ἀνῆλθες,
Πάτερ εἰς ὕψος, παραδόξως, ἀλλοιωθεὶς τῷ
θεῷ βαπτίσματι.

Υπῆρξας, ὑπηρέτης δαιμόνων τὸ πρότερον·
ἀλλὰ Χριστοῦ Θεοφάντορ, μαθητῆς ἐσύ-
στερον ἀνεδείχθης, διαθέσει, τῶν ὀρεκτῶν ποθή-
σας τὸ ἔσχατον.

Πολλὰς σὺ, τῷ Δεσπότη προσήγαγες Μάρτυ-
ρας, πραγματειῶν τὴν μεγίστην, ὑποφαίνων
αἵματι βραχυτάτῳ, βασιλείαν, τῶν οὐρανῶν
Θεόφρον ὠνήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ρῆξόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων Θεό-
νυμφε, τῆς ἀμαρτίας τοῦ νόμου, τῆς ζωῆς
τῷ νόμῳ ἐλευθερίαν, δωρουμένη, ἡ δοτῆρα τοῦ
νόμου κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ω'ς Ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν σερότατον,
ἡ οἰκουμένη ἀξίως γεραίρει σε, Κυπριανὲ
ἀοίδιμε· καὶ τοῖς ὕμνοις δοξάζει, τὴν ἀγίαν σε
μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφροσιν,
διὰ σοῦ δωρηθῆναι τοῖς μέλπουσιν· Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα
σοφὸν καὶ διδάσκαλον· ὅτι ἐξ ἀκανθῶν
πλάνης ἠνθήσεν, ὥσπερ ῥόδον τερπνότατον, καὶ
ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισεν, ἱαμάτων ὁδ-
μαῖς, καὶ βολαῖς θαυμάτων· ὥστε ψάλλειν ἡ-
μᾶς τοῦ Δαυὶδ τὴν ᾠδὴν· Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς
Παρθένου.

Στίχοι.

Ἀλγεῖ Σατανᾶς, τὸν παλαιὸν φίλον βλέπων,
εἶφει φιλοῦντα συνθανεῖν Ἰουστίνῃ.

Τμήθη δευτερίῃ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ἐπὶ Δακίᾳ
τοῦ Βασιλέως, εὐγενὴς καὶ πλούσιος, φιλόσοφος καὶ
μάγος ἄκρος· ἠγρεύθη δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν
παρὰ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου καὶ Χριστιανῆς, πάσας τὰς
δαιμονικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας ὡς ἰστὸν ἀράχνης διάλυσάσης,
ὀρμωμένης καὶ αὐτῆς ἐξ Ἀντιοχείας. Ἀνὴρ γὰρ τις Ἑλ-
λην, Ἀγλαΐδας λεγόμενος, ἐρωτῇ τοῦ κάλλους αὐτῆς τρω-
θεῖς, καὶ μὴ τυχὼν τοῦ σκοποῦ, προσῆλθε τῷ Κυπριανῷ·
ὁ δὲ ἐκ τρίτου δαίμονας ἐξαποστείλας πρὸς τὴν Κόρην,
ἠνυσεν οὐδέν. Ὡς γοῦν ἔγνω τὴν ἑαυτοῦ τέχνην ἀπρακτοῦ-
σαν, ἐβαπτίσθη, καὶ κατακαύσας τὰ μαγικά αὐτοῦ βιβλία,
ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ· γίνεται δὲ τελευταῖον καὶ Ἐπίσκο-
πος. Καὶ πολλοὺς ὁδηγήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν,
ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Δαμασκοῦ Κόμης σὺν Ἰουστί-
νῃ· καὶ τὰς πλευρὰς ξίονται, καὶ σιδηρῶ τηγάνῳ ἐμβάλ-
λονται· καὶ ἐπὶ Νικομήδειαν ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀ-
φαιροῦνται. Ὁ δὲ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, οὐχ ἑτε-
ρον, ἀλλ' αὐτὸν ἐραστὴν τῆς Παρθένου φησί. Τελεῖται δὲ

ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Σολομῶντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. « Ἐναντίον μου σὴ τελευταῖα τιμία »,

Λέγει Θεὸς σοὶ τῷ φίλῳ Θεοφίλῳ.

Ο ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς Θεοφίλος ὑπῆρχε Μοναχὸς εὐλαβὴς, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου· οὗ τὴν ἀθείτητα ἰδὼν, καὶ τὴν πρὸς τὰς ἀγίας Εἰκόνας πονηρὰν ἐπίθεσιν, ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ παρρησιασάμενος, καὶ ἠλεγξεν, ἄθεον αὐτὸν ἀποκαλῶν καὶ παράνομον, καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομον. Ὄθεν, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τοῦ βασιλέως κινήσας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, καὶ λιμοκτονεῖται ἱκανῶς· καὶ πάλιν τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, καὶ μὴ πεισθεὶς, εἰς ἐξορίαν πέμπεται· κάκεισε τῷ Θεῷ εὐχαριστῶν, τὸ πνεῦμα αὐτῷ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ιεραρχίας ἐπιβάς, ἱεραρχικώτατον τύπον, τοῖς Ἱεράρχαις σεαυτὸν, καὶ εἰκόνα κραυγάζων ἀνέδειξας· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ζωαρχικῆς τῆς δεξιᾶς, ὄντως σὴ ἀλλοίωσις Πάτερ, Κυπριανέ· ἡ καὶ σοφόν, θεηγόρον εἰργάσατο ψάλλοντα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Οπλον ἀήττητον ἡμῖν, κατὰ τοῦ ἀλάστορος Μάκαρ, σὺ ἀναδείχθης τὰς αὐτοῦ, στηλιτεύων ἀπάτας τοῖς μέλπεσιν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπερουράνιοι χοροί, καὶ οἱ ἐπουράνιοι δῆμοι, ὑμνολογοῦσι τὸν ἐκ σοῦ, Θεοτόκε τεχθέντα κραυγάζοντες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ.

Σοφώτατα τῆς ἐλληνικῆς, καταπεφρόνηκας σοφίας ἐνδοξε· τῶν Ἀποστόλων δέ, τὸν θεῖον φθόγγον, Ἡνεύματι τὸν κρουόμενον Πάτερ, καὶ πυρίνῃ γλώσσει τρανῶς ἐκφωνούμενον, ἀνεβόας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ανέδραμες πρὸς τὰ ὑψηλά, καὶ ὑπερκόσμια φαιδρῶς σκηνώματα, Χριστῷ δι' αἵματος ὡς ἱερεῖον, ἄμωμον προσαγόμενος Πάτερ, καὶ θυσία ζῶσα δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ἀναμέλπων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νικώμεναι ὑπὸ τῆς ἐν σοὶ, σκηνοῦσης χάριτος δαιμόνων φαλαγγες, ἀποδιώκονται, καὶ δραπετεύει, πάθη Κυπριανέ τῶν νοσοῦντων· οἱ πιστοὶ δὲ θείου φωτὸς ἐμφορούμενοι, βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Χορεύουσι σὺν ἀγγελικαῖς, Ἀγνή Δυναμέσιν ἐπὶ τῷ τόκῳ σου, οἱ Θεομήτορα καὶ Θεοτόκον, πίστει σε καταγγέλλοντες· σὺ γὰρ τὸν Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν τέτοκας, ὃ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ
» ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς
» τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυναμέων ἦλθεν· εὐ-
» λαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ
» βοάτω· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ανῶθεν ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, ἐποπτεύων θεία χάριτι, Κυπριανέ σαῖς ἱκεσίαις, ἐν ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον, εἰρήνην καὶ σωτηρίαν βραβεύων ἡμῖν, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεώτατος.

Ρεῖθρον ἱαμάτων δαψιλῶς ἡ κόνις σου, τοῖς ποθοῦσιν ἀναδέδεικται· σὲ γὰρ γυναῖκες θεοφόροι, ὡς θεῖον θησαυρὸν ὑποδέχονται, καὶ πρόθυμοι φανεροῦσι κρυπτόμενον, ἵνα σου πάντες ἀπολαύσωμεν.

Ιθυον ἡμῶν πρὸς τὸν Χριστὸν Πανόλβιε, τὴν πορείαν διὰ πράξεως, καὶ θεαρέστου πολιτείας, καὶ εἰλικρινεστάτης καθάρσεως, τὴν ὄντως θεῖαν γαλήνην αἰτούμενος, ὡς Ἱεράρχης συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, Θεομήτορ τῇ δυνάμει σου· λύσον τὸ κράτος Παναγία, τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἡ κόσμῳ δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα.

Ὁ Εἰρμός.

» Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πρότερον ὑπάρχοντα, κακίας μύσιν ὕπερον, διὰ τιμίας Παρθένου, Ἀρχιερέα φανέντα, Κυπριανὸν τὸν μέγιστον, συμφώνως μακαρίσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Ταῖς σαῖς λιταῖς εὐμενίζου, ἡμῖν τὸν πάντων Δεσπότην.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαραὶν τὴν ἀνεκλάλητον, πάντα γενεὴ καὶ κη-
» σασα, χαρὰς ἡμᾶς αἰωνίου, μετόχους
» ποίησον πάντας, Παρθένε θεονύμφευτε, ἡ σκέ-

πη, τὸ κραταίωμα, τῶν εὐσεβῶς βοώντων σοι·
Μὴ ἐπιλάβῃ σὼν δούλων, Θεοκυῆτορ Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ο τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβὴς ὑπέρμα-
χος, τῆς Ἐκκλησίας ὕστερον, ἀληθὴς
διδάσκαλος· ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῶν εἰ-
δώλων, ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη· καὶ ὁ
ἀκόλαστος, σώφρων, διὰ τιμίας Παρθένου. Ἀμ-
φοτέρων ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Π ὥς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολ-
λὴν πρὸς ἐμέ, τὸν ἀνάξιον δούλόν σου,
καθ' ἐκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι;
πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν
ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; Σὺ οὖν καὶ ἔτι
νῦν, εἰς αἰέ μου πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶν-
τα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρομένη Σεμνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ἐ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως
Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου· Τέκνον
ἐξόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς
φέρεις ὁ Ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀ-
σθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος,
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου
τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Α γκίστρω τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ
ἐνθεὸς δημηγορήσας ἐζώγηρσεν, Ἱεροφάν-
τορα, καὶ τῶν ἀπορρήτων, θεωρὸν εἰργάσατο,
σὲ σκεῦος ἐκλογῆς θεασάμενος· μεθ' οὗ δυσώ-
πησον, θεωρῶν Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς
πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Α γγέλοις ὁμότιμον τὸν νοῦν, Πάτερ Διονύ-
σιε, δι' ἀρετῆς ἐργασάμενος, τὴν ὑπερ-
κόσμιον, τῆς Ἱεραρχίας, εὐταξίαν πάνσοφε, ἐν
βίβλοις ἱεροῖς ἀνιστόρησας, καθ' ἣν ἐφρύθμισας,
Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, οὐρανίων ταῖς τά-
ξεις μιμούμενος.

Ε μφιλοσοφώτατα Θεῷ, μάκαρ Διονύσιε, ὡς
δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῶν ὀνομάτων σὺ,
μυστικῶς τῶν θείων, εὐσεβῶς ἐξήπλωσας, τὴν
ἐνθεὸν Θεόφρον ἀνάπτυξιν, ἐνώσει κρείττονι,
μυθεῖς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ μυήσας τοῦ κόσ-
μου τὰ πέρατα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Βυζαντίου.

Δ εὔτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνή-
μην, τῶν Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, Διονυ-
σίε τε καὶ Κυπριανῷ· ὁ μὲν γὰρ, καταπτύσας
τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων, καὶ τῷ σκευεῖ τῆς
ἐκλογῆς μαθητευθεὶς, τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων
γνώστης ἐγένετο· ὁ δὲ, διὰ τῆς καλλίστης παρ-
θένου Ἰουστίνης, τὴν διάνοιαν φωτισθεὶς, τὴν
τῶν δαιμόνων ἀπάτην ἐξέφυγε· καὶ ταῖς μαγι-
κὰς βίβλους ἐν πυρὶ ἀναλῶσας τοῦ Εὐαγγελίου
κήρυξ γέγονε. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὸν
δοξάσαντα τέτῃς, δοξολογοῦντες Σωτῆρα βοή-
σωμεν· Ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους στεφανώσας
ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις
σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χ αῖρε, πᾶσα κτίσις σοι βοᾷ· χαῖρε Πανα-
γία Παρθένε· χαῖρε τὸ σκηπτρον Δαυὶδ·
χαῖρε ἡ βλαστήσασα τὸν βότρυν τὸν μυστικόν·
χαῖρε πύλη οὐράνιε, καὶ ἄφλεκτε βάτε· χαῖρε
φῶς παγκόσμιον· χαῖρε ἡ πάντων χαρά· χαῖρε
Ἀποστόλων τὸ κλέος· χαῖρε ἡ ἀντίληψις· χαῖ-
ρε, προστασία πάντων τῶν τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τε, ἡ πανάμωμος Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν αὐτῆς
ἐθεώρει, ἐλκόμενον πρὸς σφαγὴν, θρήνοις
ἐνεκόπτετο, ἀναβοῶσα πικρῶς· Τί σοι δῆμος
ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, πάλαι ἀνταπέ-
δωκεν, ὁ ἀπολαύσας σου, οἱμοι! πῶν πολλῶν
δωρημάτων; πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ὑποίσω,
ὅτι θέλων ταῦτα νῦν ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τ ῆς οὐρανίου γνώσεως, ἀθεώρητον βυθόν σε
καλέσωμεν, λαμπρότατε Μάρτυς τοῦ Χρι-
στοῦ· ὡς γὰρ ὀπλίτην, καὶ στερρόν ὑπέρμαχον
τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνοῦμέν σε σοφέ· πυρὶ γὰρ
ἐλλαμφθεῖς τῷ ἀγνοτάτῳ, ἡξιώθης ἅμα ταῖς
ἄνω στρατολογίαις, τὸ φωτεινὸν περιβόλαιον
ἐνδύσασθαι Χριστὸν, καὶ λαμπρυνθῆναι τῇ αἵγλῃ
τοῦ Πνεύματος, τὸν νοῦν Διονύσιε· διὰ σου τὴν
παγκόσμιον μνήμην πανηγυρίζοντες, πιστῶς
δοξάζομεν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον.

Από πάσης με θλίψεως, καὶ παντοίας κακώσεως, καὶ δεινῆς ἐκλύτρωσαι περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων με, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, καὶ σκανδαλίων πονηρῶν, ἐξ ἀνθρώπων μισούντων με· καὶ δαιμόνων δέ, τῶν ζητούντων ἐκάστης ἀπολέσαι, τῆς ἡμέρας Θεοτόκε, τὸν προστασίαν σε θέμενον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο, καὶ θρηνηδοῦσα ἐφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν παῶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν νοῦν γεραίρω τῶν σοφῶν διδασκάλων.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθεῖς, τῷ τῶν οὐρανίων, Διονύσιε θεατῇ, οὐράνιος μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος ἐχρημάτισας.

Ο χάριτι θεία καταυγασθεῖς, καταύγασον Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχὰς, τὰς σὰς συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκαλίας Διονύσιε.

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν ἐπερανίων διακόσμων τὰς ἀστραπαῖς, μαθεῖν ἡξιώθης, καὶ τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν Διονύσιε.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν, σαρκώσεως ὥφθης, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ· ἐκ σοῦ γὰρ τὴν σάρκα Θεομητορ, τὴν ἡμετέραν ἡμφιάσατο.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεραρθεῖς Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις φράσεσι, πᾶσιν ἐτραύωσας.

Υψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεῖς ἐνδοξε, τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν θείων πᾶσαν ἀνάπτυξεν, ἐθεολόγησας, Τριαδικὸς θεολόγος, γεγονὼς τῇ χάριτι, Θεομακάριστε.

Νέκρωθεῖς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, καὶ φιλοσοφίᾳ συντόνως ἐγγυμνασάμενος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν χαρισμάτων, θεοφόρον ὄργανον, Πάτερ γεγέννησαι.

Θεοτοκίον.

Γεωργία Παρθένε, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ἐκαρποφόρησας· ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγαγε, τὴν αἰωνίζουσαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφηγέ Κύριε, καὶ τῆς
• Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
• ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
• τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θείον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεία μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι· καὶ φωτισθεῖς τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, τραυῶς διεσάφησας· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, νοητῶς καταλείψας, τὰ θεία σου δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντας, Ἱερομύστα Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ρύπου με κάθαρον, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε, δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Εκκλησιῶν, τὴν εὐκοσμίαν ἐρρύθμισας· ἐν αὐταῖς γὰρ, Πάτερ ἐζωγράφησας, μορφωτικαῖς, τύπους ἐμφανεῖς, ἱεροπλαστίαις, τῶν ἀμορφώτων Δυνάμεων· δι' ὧν μυσταγωγεῖται, καὶ φωτίζεται πᾶσα, τῶν πιστῶν ἡ Θεόφρων ὁμήγυρις.

Ρεῖθρα τῆς σῆς, Θεολογίας Θεόληπτε, τοὺς λειμῶνας, ἅγαν καταρδεύῃσι, τοὺς λογικὰς καὶ αἰσθητικὰς, καὶ πεφυτευμένους, ἐπὶ δογματικῶν ὀρθότητι· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, τὴν σεπτὴν Μοναρχίαν ἐκήρυξας.

Αγγελικῆς, ἱεραρχίας τὸν σύντονον, Ἱεράρχα, πόθον καὶ τὸν ἔρωτα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὴν ἀκλινῇ, νεῦσιν πρὸς τὸ ὕψος, τὸ Δεῖον καὶ ἀκατάληπτον, ἐδίδαξας ἐμφρόνως, τῆς ἐν πίσει βοῶντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τερουργός, τῆς σωτηρίας ἐγένετο, ὁ Υἱός σου, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, καὶ ποδηγός καὶ φωταγωγός, καὶ δικαιοσύνη, Παρθένε καὶ ἀπολύτρωσις· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως δοξαζόμεν.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος, ὥσπερ τις οὐράνιος ἤχος φερόμενος, τὰς ἀθέους φρένας, κατεβρόντησε λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ δογματικῶν Δείων, μαρμαρυγαῖς ταῖς φανωτάταις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐλάμπρυνεν.

Ωμοιωθῆς ἐμπόρῳ, τῷ τοὺς μαργαρίτας ζητοῦντι πανόλβιε· καὶ εὐρὼν τὸν ἕνα, μαργαρίτην τὸν ὄντως πολύτιμον, καὶ θαυμάσας τούτου, τὰς Θεουργοὺς φωτοβολίας, Ἱεράρχα Θεὸν ὡμολόγησας.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, ἐμφιλοσοφώτατα, Πάτερ ἠγάπησας, καὶ τῷ ταύτης φίλτρῳ, καὶ ἀγάπῃ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἐγένου, καὶ ποταμοὺς Δείων ναμάτων, ἀεννάως πηγάζεις Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ως κεχαριτωμένη, τὴν κάλλοποιὸν ὑπεδέξω εὐπρέπειαν, τὴν τὰ πάντα μόνῳ, τῷ βου-

λήματι κατασκευάσασαν· καὶ τῷ Δεῖῳ κάλλει, καὶ φωτισμῷ τῆς εὐσεβείας, Θεομήτορ ἡμᾶς καλλωπίσασαν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Νομίμως φιλοσοφῶν, σοφίας δώρων ἐπέτυχες· ἐνθέως Θεολογῶν, ὀρθόδοξα δόγματα, Παμμάκαρ κατέλιπες· ὧν κατατρυφῶντες, οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Συνέσει Θεοπρεπεῖ, Θεόφρον καλλωπιζόμενος, τῷ Δεῖῳ μυσταγωγῷ, τὸ οὐς σου ὑπέκλινας· καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, ὑπ' αὐτοῦ σοφίαν, ἐμυήθης Διονύσιε.

Οβίος σου θαυμαστός, ὁ λόγος θαυμασιώτερος, ἡ γλῶσσά σου φωταυγής, τὸ στόμα πυρίπνοον, μάκαρ Διονύσιε· ὁ δὲ νοῦς σου Πάτερ, ἀκριβῶς Θεοειδέστατος.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρε πίστει κραυγάζομεν· ἐξ ἧς ἀφράστως ἡμῖν, ὁ ζωαρχικώτατος, ἀνὴρ ἐχρημάτισε, καὶ συνανεστράφη, τοῖς ἀνθρώποις ὁ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανούς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων ἀρεταῖς χρηματίσας ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν, ὡς ὑπόπτερος, ἐμυήθη τὸν νοῦν τὴν οὐράνιον γνῶσιν· διὸ ἄσμασιν, ὡς Ἀγγελον τιμήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ γνούς τὸν Χριστὸν διὰ Παύλου· χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ἐπιστρέψας.

Χαῖρε, πολυθέου σκηνῆς ὁλατήριον· χαῖρε, Θεογνώστου βουλῆς σκοπευτήριον.

Χαῖρε, βίβλος Θεοχάρακτος, μυστηρίων Θεσαυρέ· χαῖρε, πῖναξ Θεομόρφωτε, καὶ διόπτρα οὐρανοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου κατεῖδες· χαῖρε, ὅτι προθύμως δι' αὐτὸν σφαγιάζη.

Χαῖρε, πηγὴ βλυστάνουσα ἄφεσιν· χαῖρε, ῥαγὶς κοιλαίνουσα ἄνοιαν.

Χαῖρε, ὁδὸς ἀπλανῆς σωτηρίας· χαῖρε, φραγμὸς
ἀσεβῶν παροδίας.

Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Στίχοι.

Τέμνη κεφαλὴν· καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα!

Ἄρας γὰρ αὐτὴν, Διονύσιε, τρέχεις.

Τμηθεὶς, Διονύσιε, τρίτῃ κεφαλὴν θέες αἴρων.

Οὗτος, πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ συνέσει καὶ σοφίᾳ τῶν ἀ-
πάντων ὑπερέχων, τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ βουλευ-
τῶν εἰς ἡν· καὶ ἀγρευθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου Παύλου, καὶ
βαπτισθεὶς, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, τὰ ἀπόρρητα μνη-
θεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Ἱεροθέου, καὶ συγγράμματα καταλε-
λοιπῶς παράδοξα, θαυμαστά τε καὶ ὑψηλότατα, ὧν ἐνός
τίως μνημονεύσαι ἐπικαιρότατον.

Γενόμενόν μιν, φησί, ποτὲ κατὰ τὴν Κρήτην, ὁ ἱεὺς ἐξ-
αναγώγησε Κάρπος, ἀνὴρ, εἰ καὶ τις ἄλλος, διὰ πολλὴν
καθαρότητα νοῦ, πρὸς θεοπτίας ἐπιτηδειότατος· καὶ γὰρ
εὐδὲ ταῖς τῶν Ἀγίων Μυστηρίων τελεταῖς ἐπεχειρεῖ, μὴ
πρότερον αὐτῷ κατὰ τὰς προτελείους εὐχάς, ἱεράς καὶ εὐ-
μενοῦς ὁράσεως ἐπιφαινομένης, ἔλεγεν οὖν, ὅτι, λελυπη-
κότος αὐτὸν ποτὲ τῶν ἀπίστων τινός, (ἡ λύπη δὲ ἦν, ὅτι
τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνος τινὰ πρὸς τὸ ἄθιον ἀπεπλάνησεν),
εἶτι τῶν Ἰλαρίων αὐτῷ ἡμερῶν τελουμένων, δέον ἀμφοτέ-
ρων ἀγαθοπρεπῶς ὑπερεῦξασθαι, καὶ Θεὸν Σωτῆρα συλλή-
πτορα λαβόντα, τὸν μὲν ἐπιστρέψαι, τὸν δὲ ἀγαθότητι νι-
κῆσαι· καὶ μὴ διαλιπεῖν ναυητοῦντα διὰ βίου παντός,
καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν θείαν αὐτοῦ ἀγαθὴν γυνῶσιν· ἀλλ' ὅ-
γε μὴ πρότερον τοῦτο παθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπως τότε, πολλὴν
δυσμένειαν καὶ πικρίαν ἐνστάξας τῇ ψυχῇ, κατέδαρθε μὲν
οὕτω κακῶς ἔχων· ἐσπέρα γὰρ ἦν. Περί δὲ μέσας νύκτας,
εἰώθει γὰρ εἰς τὸν δετὰν καιρὸν αὐτὸς ἀφ' αὐτοῦ πρὸς τῆς
θείας ὕμνου ἐγρηγορεῖν, διανοιστάμενος· ἐστὼς δὲ ἔμως
εἰς τὴν θείαν ὁμιλίαν, οὐκ εὐαγῶς ἠνείατο καὶ ἐδυσχεραί-
νεν, οὐκ εἶναι δίκαιον λέγων, εἰ ζῶεν ἄνδρες ἄθιοι, καὶ
διαστρέφοντες τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας· καὶ ταῦτα
λέγων, ἰδεῖτο τοῦ Θεοῦ πρηστῆρι τινὶ τὰς ἀμφοτέρων εἰς
ἅπαξ ἀνηλεῶς ἀποπαῦσαι ζωάς.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἔλεγε δόξαι ἰδεῖν ἄφνω τὸν οἶκον,
ἐν ᾧ περ εἰστήκει, διαδανηθέντα πρότερον, καὶ ἐκ τῆς ὁ-
ροφῆς εἰς δύο μέσων διαιρεθέντα, καὶ τινα πυρὸς φλόγα
πολύφωτον ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ταύτην (ἰδούκει γὰρ λοι-
πὸν ὑπαιθρὸς ὁ τόπος) ἐκ τοῦ οὐρανοῦ χώρου μέχρις αὐ-
τοῦ καταφερομένην. Τὸν δὲ Οὐρανὸν αὐτὸν διαπεπιτασμέ-
νον, καὶ ἐπὶ τῷ νώτῳ τοῦ Οὐρανοῦ τὸν Ἰησοῦν, ἀπείρων
αὐτῷ ἀνθρωποειδῶς παρισταμένον. Ἀγγέλων· καὶ ταῦτα
μὲν ἄνωθεν ὁρᾶσθαι, καὶ αὐτὸν θαυμάζειν.

Κάτω δὲ κύψας ὁ Κάρπος, ἰδεῖν ἔφη καὶ τὸ ἔδαφος
αὐτὸ πρὸς ἀχανέσι χάσμα καὶ σκοτεινὸν διεῖρηγμένον·
καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας ἐκείνους, οἷς ἐπερᾶτο, πρὸ αὐτοῦ,
κατὰ τὸ στόμιον ἐστηκέναι τοῦ χάσματος, ὑποτρόμους, ἐ-
λαινούς, ὅσον οὐκ ᾔκαταφερομένους ὑπὸ τῆς τῶν οἰκείων
ποδῶν ἀσασίας. Κάτωθεν δὲ ἀπὸ τοῦ χάσματος ὄφεις
ἀνέρπειν· καὶ περὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ὑποκινουμένους, πο-
τὲ μὲν ἀποσύρειν, ἐπανειλουμένους ἅμα καὶ ἐπιβαροῦντας
καὶ ἔλκοντας· ποτὲ δὲ τοῖς ὁδοῦσι, καὶ ταῖς οὐραίοις ὑ-
ποτύφοντας, καὶ ὑπογαργαλίζοντας, καὶ διὰ παντός εἰς
τὰ ἀχανέσι ἐμβάλειν μηχανωμένους, καὶ διαδονοῦντας ἅμα,

καὶ ὑποβουντας, καὶ παίοντας· Ἐδόκουν δὲ εἶναι πρὸς
τὸ πεσεῖν ἐκεῖνοι, τὰ μὲν ἐκόντες, τὰ δὲ καὶ ἄκοντες, ὑπὸ
τοῦ κακοῦ βιαζόμενοι, κατ' ὀλίγον ἅμα καὶ πειθόμενοι.

Ἐλεγε δὲ αὐτὸν ὁ Κάρπος ἤδισθαι κάτω βλέποντα, τῶν
ἄνω δὲ ἀμειβεῖν· δυσχεραίνειν, δὲ καὶ ὀλιγορεῖν, ὅτι μὴ ἤ-
δη πεπτώκασιν· καὶ τῷ πράγματι πολλάκις ἐπιθέμενον καὶ
ἀδυνατήσαντα, ἀχθεσθῆναι καὶ ἐπαράσασθαι· καὶ ἀνανεύ-
σαντα μόλις, ἰδεῖν μὲν αὐθις τὸν Οὐρανὸν, ὥσπερ καὶ πρό-
τερον ἰωράκει, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐλεήσαντα τὸ γινόμενον, ἐξα-
νασθῆναι τοῦ ὑπερουρανοῦ θρόνου, καὶ ἔως αὐτῶν καταβάντα,
καὶ χεῖρα ἀγαθὴν ὀρέγειν· καὶ τοὺς Ἀγγέλους αὐτῷ συν-
επιλαμβανόμενους ἄλλοθεν ἄλλον ἀντίχεσθαι ταῖς ἀνδροῖς,
καὶ εἰπεῖν τῷ Κάρπῳ τὸν Ἰησοῦν, τῆς χειρὸς ἤδη προτε-
ταμένης· « Παιε κατ' ἐμοῦ λοιπὸν· ἔτοιμος γὰρ εἰμι· καὶ
αὐθις καὶ πολλάκις ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀνασωζαμένων παθεῖν,
καὶ προσφιλὲς μοι τοῦτο, μὴ ἄλλων ἀμαρτανόντων· πλην
ὅρα, εἰ καλῶς ἔχει σοι τὴν ἐν τῷ χάσματι καὶ μετὰ τῶν
ὄψεων μονὴν ἀνταλλάξασθαι τῆς μετὰ Θεοῦ καὶ τῶν ἀ-
γαθῶν καὶ φιλανθρώπων Ἀγγέλων ».

Αὐτὸς τοίνυν, καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως
ἐρμηνεύσας τὸν τύπον, μετὰ ταῦτα καταλαβὼν τὰ Ἐσπί-
ρια μέρη, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομετιανοῦ, καὶ πολλὰ θαῦ-
ματα ἐπιδείξάμενος ἐν Παρισίῳ τῇ πόλει, τὴν κεφαλὴν ἀ-
ποτέμνεται· καὶ αὐτὴν ἰδίαις χερσὶν ὑποδεξάμενος, μέχρι
δύο μετρίων ἐδάδισε, θαῦμα τοῖς ὁρώσιν ἐνστήσας·
καὶ οὐ πρότερον ταύτην ἀνῆκε, πρὶν ὅτε γυναικὶ ὀνόματι
Κατούλα ὑπαντήσας, καὶ κατὰ θείαν πάντως συσχεθεὶς
πρόνοιαν, ταῖς ἐκείνης παλάμαις οἰά τινα θησαυρὸν ἐνα-
πίθεται· Ὡσαύτως Ρουστικός καὶ Ἐλευθέριος κατατομῶν-
ται οἱ αὐτοῦ φοιτηταί, καὶ σὺν τῷ μαρτυρικῷ σώματι τοῦ
ἱεροῦ κήρυκος, τὰ τῶν Ἀγίων σώματα ρίπτονται, θηροῖ
βορᾶ καὶ ὀρνίθους προκείμενα. Πιστῶν δὲ τινες τὰ τῶν
Ἀγίων λαμβάνουσι λείψανα, καὶ ἐν τῷ ἀφανεί κατατίθεν-
ται, διὰ τὸν ἐπικείμενον φόβον τῶν δυνάμεων. Κακείνων
ἀπαλλαγέντων, ἐν τινὶ τὰ τῶν Μαρτύρων λείψανα ἢ μα-
καρία Κατούλα δομήματι κατατίθεται, τρίτην τοῦ Ὀκτω-
βρίου μηνός ἄγοντος.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν σωματικὸν τύπον, τὸ μέγεθος μέσος,
ἰσχνός, λευκός, ὑπόχρως, ὑπόσιμος τὴν ρίνα, τὰς ὀφθαλ-
μοὺς συνισπαρμένος, κοῖλος τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥτα μεγάλα ἔχων,
πολιός, κομητής, μετρίως βαθυνομένος τὴν ὑπὲρ τὴν, ἀραιός
τὴν ἐκφυαίν τοῦ γενείου, ἡρέμα προγαστῶρ, μακροδάκτυ-
λος ταῖς χερσίν. Ἡ δὲ σὺναξις αὐτοῦ τελεῖται ἐν τῇ ἀ-
γιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ρουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου.

Στίχ. Ἐλευθέριον καὶ Ρουστικὸν τὸ ξίφος

Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γηένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Θεοκτίστου.

Στίχ. Κτίση σέβας δούς Θεοκτίστος, οὐ κτίσει,

Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
Διονυσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων.

Στίχ. Διονύσιος σὺν συνάθλων ὀκταδὶ

Λόφου μεταστάς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῶν χρόνων Οὐαλεριανοῦ, καὶ Γαλῆ-
νου τῶν Βασιλέων· καὶ πρῶτα Αἰμιλιανῷ τῷ
ἡγεμόνι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ὑπερορία καταδικάζεται· εἶτα
δημεύεται, καὶ λιθάζεται, πλείονα παθὼν ὥν ὑπέμεινε
πρῶτον ἐπὶ Δεκίου ἐν τῇ Λιβύῃ. Κατακλεισθεὶς οὖν ἐν

αὐχμηρῷ τόπῳ, αὐτὸν Φαύστῳ, καὶ Γαῖῳ, καὶ Πίτρῳ, καὶ Παύλῳ, καὶ ἑτέροις τέσσαρσιν, καὶ πάντες ὁμοῦ ἐγκαρτερήσαντες ἐπὶ δώδεκα χρόνοις, ἐτελειώθησαν ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεαγένους.

Στίχ. Ὡς ἦλθεν ἐν χρῶ τῆς πυρᾶς Θεαγένης, Εἰσῆλθεν αὐτὴν, οὐ ταραχθεὶς τῇ θείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοτέκνου.

Στίχ. « Ἀπαξ ἐλεύσθην » καὶ Θεότεκνος λέγει, Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀδαύκτου.

Στίχ. Εἶφει θανὼν, Ἀδαυκτε Μάρτυς Κυρίου, Σὺν Μάρτυσι ζῆς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, Ἐπισκόπου Καισαρείας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Θηβαῖος ὑπῆρχε τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας· δεξάμενος δὲ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν παρὰ τοῦ πάππου αὐτοῦ, καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, τοὺς ἀγίους τῶν Ἱεροσολύμων κατέλαβε τόπους. Εἰθ' οὕτως ἀπελθὼν πρὸς τὸν πάππον αὐτοῦ, καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς, καὶ ἐν κρημνώδει τόπῳ καὶ δυσβάτῳ εὐρὺν μικρὸν σπηλαίον, ἐν αὐτῷ κατώκησε, τρεφόμενος ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀκροδρύων. Τοῦτον ὁ Θεὸς βουλόμενος δοξάσαι, ἐφάνέρωσεν οὕτως.

Ἀνανίας τις, Ἀσκητὴς μέγας καὶ περιδόντας, ἦν ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις κατοικῶν· προσήχθη δὲ τινος πλουσίου υἱὸς τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἀνδρὶ, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου ὀχλούμενος· οὐ προσεδέχθη δὲ, προτρεψαμένου τοῦ Ὁσίου, ἐκ ταπεινώσεως πάντως, ἐπὶ τὸ ἐνδότερον μᾶλλον τοῦ τόπου εἰσελθεῖν, καὶ τὸν Αἰγύπτιον Ἰωάννην ἐπιζητῆσαι. Ὡς οὖν οἱ ἀποσταλέντες εὗρον ὃν ἐζητοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν δι' ὃ παρεγένοντο, πρῶτον μὲν οὐκ ἐπείθετο προσεῦξασθαι· ὀχληθεὶς δὲ προσήυξατο· καὶ στραφείς λέγει πρὸς τὸ δαίμόνιον· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκάθαρτον πνεῦμα, οὐκ ἐγώ, ἀλλὰ Ἀνανίας ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος, διακελεύεται σοι ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ παιδός. Ταῦτα ἀκούσαν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα παρὰ τοῦ Ἀγίου, ἐξῆλθε· καὶ γέγονεν ὁ παῖς ὑγιής· καὶ ἐπεὶ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος διαδόντων τοῦτον εἰργάσατο, ἐπίσθη καὶ μὴ βουλόμενος, τὴν τοῦ Ἐπισκόπου δεξασθαι χειροτονίαν ἐν Καισαρείᾳ.

Ὅτε δὲ οὐ συνεχωρεῖτο τὸν ἡσύχιον βίον καὶ εἰρηνικὸν μετέρχεσθαι, τὴν Καισαρείαν καταλείψας, πρὸς τὴν ἐρημὸν παλινδρομεῖ. Ἀλλ' οὐκ ἔλαθε τὸν γηπόνον ὁ Σησαυρός· παιδίον γὰρ ἔχων σμικρότατον, ὑπὸ ἀκαθάρτου καὶ τοῦτο ὀχλούμενον πνεύματος, σφυριδίῳ ἐνθεῖς, καὶ βοτάναις ἀνωθεν καλύψας, τέθεικεν ἐν χρῶ τῆς τοῦ Ἀγίου Συρέδος, καίκεθεν ὥχεται. Κλαυθυρίζαντος οὖν τοῦ παιδός, ἀναστὰς ὁ Ἅγιος, καὶ ἰδὼν, ἐπέγνω τὸ ἐμφωλεῖν αὐτῷ ἀκάθαρτον πνεῦμα· καὶ φυγαδεύσας τοῦτο, ὑγίωσε τὸν παῖδα· ἀλλ' οὐκ ἠρέμησεν ὁ φυγὰς.

Σχῆμα γὰρ ὑποδύς ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ κρημνώδους καὶ δυσβάτου τόπου τὸν Ἅγιον εὐρὺν, προσέπεσε τοῖς τούτου πρὸς αὐτὸν, ὡς δῆθεν, ἐπιζητῶν. Τὸ ὄφρυον οὖν τῆς ὤψεως ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος καταπλαγείς, τῶν ποδῶν αὐτοῦ συμπλακέντων, πρὸς τὸν ἑσχατον τοῦ κρημνοῦ ἀπερρίφθη πυθμῖνα, κατὰ κεφαλῆς πρὸς τὸν οὐδὲν ὁ βροτοκτό-

νος ἐκ τούτου ἀπώνατο· ἔμεινε γὰρ ὁ Ἅγιος τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀβλαβής. Εἰθ' οὕτως ἀνδρὸς φόνῳ ληστῇ τὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον ἐκδέδωκε. Τοῖνυν καὶ ποτὲ μὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐτύπτετο, ποτὲ δὲ καὶ ὁ περιεβίβλητο ἐνδυμα ἀφηρεῖτο, καὶ τὴν καλύβην ἐνεπύμπρα ὁ τύραννος. Οὕτω δὲ πάσχων ὁ Ἅγιος, τοῦτο μόνον καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν. « Ὡς εἶπερ, ὦ Κύριε, ἀρεστά σοι ταῦτα, εὐχαριστῶ σοι ». Ἦκουσεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος· καὶ κρατηθὲντος ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος τοῦ ληστοῦ, καὶ φόνῳ δεινῷ τὴν ψυχὴν ἀπερρίψαντος, εὐμικρὰς ἀνέσεως ὁ τοῦ Θεοῦ δῆλος τετύχηκεν· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσατο καὶ πάλιν ὁ δέλιος ὀρύσσων κατ' αὐτοῦ.

Διερχομένου γὰρ ποτε τοῦ Ἀγίου πρὸς ἐπίσκεψιν ἀδελφῶν, γυνή τις κατὰ πάροδον ἐντυχοῦσα τῷ Ἀγίῳ, καὶ τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, παρεκάλει μὴ ἀπαξιῶσαι προσαναβῆναι ἐν ᾧ αὕτη κατῴκει δωματίῳ, ἐφ' ᾧ, εἰσελθόντος, ἀρύσασθαι τὸν ἐκ τούτου ἀγιασμόν. Ὡς οὖν ὁ Ἅγιος δυσωπηθείς κατένευσε, καὶ εἰσῆλθεν, ἡ ἄνθρωπος καὶ βέβηλος μαινάς, τὰς θύρας κλείσασα, πᾶν μέλος αὐτῆς ἀπεγύμνου· καίκενα ἡ ἀναιδὴς καὶ μιὰρὰ ἔπραττεν, ἅπερ μηδὲ θῆμις εἶπεν, πειρωμένη μολῦναι τὸν ἀμόλυντον· ἀλλ' ὁ ἀδαμάντινος οὗτος, τὸ τοῦ δαίμονος ὄργανον καταβαλὼν καὶ ἀπωσάμενος, ἐξῆλθεν ἀβλαβής.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰωάννης, ἀκούσας περὶ τινος Ἀσκητοῦ Μαρκιανοῦ, διαβεδοημένου τοῖς πᾶσιν, ἐπόθει θαύσασθαι αὐτόν. Ὅτι δὲ ἐφθασεν ὑπὸ δεσμὸν πεσεῖν, τοῦ μὴ ἐξελθεῖν τοῦ σπηλαίου, καὶ ἀπαραίτητόν τι παρεμπέσῃ, αὐτὸς ἑαυτὸν δεσμήσας, τὸν δεσμὸν διαρρήξαι οὐκ ἠνέσχετο. Ἀλλ' ὅποιον παράδοξον ἢ παντέφορον πρόνοιαν κἀνταῦθα οἰκονομεῖ! Ἀγγελος μετάρσιον ἄρας τὸν Μαρκιανὸν ἐκ τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἀφορητὴ ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου κατώκησε.

Συνελθόντων οὖν ἀμφοτέρων, καὶ ἀσπασαμένων, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους πνευματικῆς ὁμιλίας εἰς κόρον ἐμφορηθέντων, καὶ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τὸν τελευταῖον τῆς εὐχαριστίας προσεπιπλέξαντος λόγον, καὶ οὕτως εἰπόντος· « Δόξα τῷ Ἀγίῳ Θεῷ, τῷ καταξιώσαντί με τὸν ποθεινέτατόν μοι ἰδεῖν Μαρκιανόν », ἐξαίφνης ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου ἀναρπασθεὶς ὁ Μαρκιανός, ἐξ ὀφθαλμῶν γέγονε τοῦ μακαρίου Ἰωάννου. Τοῦτο δὲ εἰς λογισμοὺς διαφόρους τὸν Ἅγιον ἐνέβαλε, καὶ διστάζων ἦν. Τοῖς λογισμοῖς οὖν μαχόμενος, καὶ τοῦ δεσμοῦ καταφρονήσας, ἐξῆλθε τοῦ σπηλαίου, καὶ τὴν πρὸς τὸ Μαρκιανοῦ κελλίον ἄγουσαν ὁδὸν ὤσθει· τῷ γὰρ μεγίθει τοῦ θαύματος ἐκπλαγείς, φάντασμα ὑπέλαθεν εἶναι τὸ γεγονός. Ὡς οὖν ἀπῆλθε, καὶ ἐξ ὀνόματος καλοῦντα τὸν Ὁσίον Μαρκιανὸν ἠκηκίει, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδημίας ὁ μακάριος Ἰωάννης ἀνέμαθε, χαίρων ἦν τὴν καρδίαν, καὶ ἀγαλλόμενος· διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἀσπασαμένων, καὶ εὐχαριστήριον δόξαν τῷ Θεῷ προσαγαγόντων, οἵκαδε πάλιν ὑπέστρεφε.

Καὶ τί μοι τὰ πολλὰ λέγειν; οὗτος καὶ δαίμόνια ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγα ἀπήλασε· καὶ νοσήματα ἀνίατα ἐθεράπευσεν· ὕδατα ἐν διαφόροις τόποις ἀναδύσαι πεποίηκεν· ὀχετοὺς ἐξ οὐρανοῦ δι' εὐχῆς πολλάκις κατήγαγε· καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα ὁ Θεὸς διὰ τούτου εἰργάσατο. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ γῆρᾳ καλῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὡς ὁ ἄμβρος οὐράνιος, ἐν γῇ διψώσῃ τὰ σαῖ διδάγματα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, αἰεὶ ποθοῦσας καταπιαίνουσι, καὶ ἀκορέστως βοᾷν

ἐκδιδάσκουσιν· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοήσει Θεόφρονι, τοὺς ἀσωμάτους Νόας διέγραψας· καὶ τὰς τούτων Παμμάκαρ, ὑμνολογίας ἐνθους γενόμενος, τὴν Ἐκκλησίαν ὑμνεῖν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ὤφθης εὐάρμοσον, καὶ τὰς τούτου ἐμπνεύσεις, καὶ φανερῶσεις προφητικώτατα, προαγορεύων, ἐβόας γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου ἡ προαγόρευσις· ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθένε, τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες, καὶ τέτοκας τὸν Ζωοδότην· ὃ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, γεγονῶς Διονύσιε, καὶ χωρητικὸν τῶν καθαρῶν ἐμφάσεων τὸν νοῦν ἐργασάμενος, δι' ἀρετῆς πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῶν ὑπὲρ νοῦν λαμπηδόνων, δεχόμενος ἐβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αφθονωτέρα χάρις σου, ἐξεχύθη τοῖς χεῖλεσιν· ὅθεν τὰς ἐνθέους, διδαχὰς παρέθηκας, τὴν τούτων διάνοιαν, ὑπερφυῶς ἡμῖν ἐξαπλῶν, καὶ διατρανῶν, καὶ τηλαυγῶς ἀναπτύσσων, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνωριμωτέρα γέγονε, διὰ σὺ Διονύσιε, ἡ τῶν Ἀθηνῶν πανευκλεὲς Μητρόπολις, Χριστῷ προσενέγκασα, σὲ ἀπαρχὴν πανίερον, τῷ Παμβασίλει, διηνεκῶς μελωδοῦντα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεῶ Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μετὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς ἑλὰς ἐξάλειψον· Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα, τοὺς πεπεδημένους ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, εὐκόλως ἀνιέναι τῶν δεσμῶν τῶν ἀλύτων, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ μόνον ζωοδότην.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» κχυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Αγίων Ἀποστόλων ἀξιώθεις, Θεατὴς χρηματίσαι καὶ σύμπονος, συγκοινωνός, γέγνας τῆς δόξης καὶ σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ τὴν θείαν ἔσπευσας, σώματος τοῦ ὄντως ζωαρχικοῦ, τῆς μόνης Θεοτόκου, καὶ σεβασμιωτάτης· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τῆς θείας βασιλείας ἐν οὐρανοῖς, κληρονόμος ἐγένου ὡς ἐννομος, Ἀρχιερεὺς, Πάτερ ὡς ἀήττητος ἀθλητῆς, ἱερωσύνης χρίσματι, αἷμα συγκεράσας μαρτυρικόν· διὸ διπλοῦς στεφάνους, ἀπείληφας ἀξίως, ἱερομύστα Διονύσιε.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχα σοφὴ Διονύσιε, διὰ παντός, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἐκ πειρασμῶν, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, μύστα τῶν ἀρρήτων θεωριῶν, ὡς τῆς κρυφιομύστου, καὶ θαρραλικοτάτης, ἱεροφάντης ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἦν ὁ Χριστὸς, αἷματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτῆσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς λύτρωσαι. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῷ Παύλῳ Διονύσιε, τῷ κλεινῷ κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς πανόλβιε, ὑπ' αὐτῆς ἐμνήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν· ὅθεν σε καὶ λαμπτήρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθης, Ἀθηνῶν προχειρίσας, τῆς εὐσεβῆς, Ἱεράρχην πόλεως· ἦν φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαῖς εὐχαῖς Θεοκλήρῳ.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὁ Διονύσιος, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ, καὶ Τιμοθέῳ τῷ θείῳ, ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ᾄδοντες, πρόσφορον τῇ σῇ μνήμῃ· μεθ' ὧν καὶ νῦν, πᾶσα γλῶσσα βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Εν Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι διαπρέψας Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης Ποιμὴν, τοῦ Χριστοῦ πιών τὸ ποτήριον· διὸ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστή-

σας αὐτῷ τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Απασαν ἔξωσον Δέσποινα, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, ῥαθυμίαν, ἀμέλειαν, ἀκηδίαν, ἄνοιαν, ἀσωτίαν, ἀσέλγειαν, ἀντιλογίαν, ἀνηκοίαν δεινὴν, τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ Πνεύματος· πᾶσαν πρὸς τούτοις δὲ, ἀπλησίαν, ἄγνοιαν, ἀσυμπαθῆ, τρόπον ἀσυνείδητον, γνώμην καὶ σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Αναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς ὦ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτη σκ, νῦν, πτωχεῖα ὑπεράγαθε; παρισσάμενη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Πανάμωμος.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου τρία.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ο φωτοειδέσματος Χριστοῦ, ἔρως καὶ θειότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμψεων, ἐκτέλεσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Η μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγή καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σοφίζει τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν, συνταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θαύματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυὲς τῶν δογμάτων σου· μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βᾶτον

τὴν ἀφλεκτον, καὶ περ καιομένην, πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἀγνή οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, παραίσχου τοῖς δούλοις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴν φωσφόρον σου, Παμμάκαρ, μνήμην σέβω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὸν οὐρανοφοίτην μυσταγωγόν, θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ κόσμου σαγηνεστήν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Η πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια Μάκαρ περιέσχε, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ, καὶ θείοις λόγοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότη πανιέρους, θεολογίας ἀνατέθεικας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς αἰδίου θεοπρεπὲς, δοχεῖον Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρὸν, κηλίδων με πάσης ἀμαρτίας, καὶ μολυσμάτων πλῦνον Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ως ἱερολογοῦντα, τὰ ἱερά γράμματα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμέν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, μάκαρ Ἱερόθεε, καὶ μακαρίζομεν.

Συντονία καὶ νεύσει, καὶ θεϊκῷ ἔρωτι, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκείθεν, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, Μακαριώτατε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερόν ἔνθεον, καὶ ἡγιασμένον θεόφρον ὦφθης ἀνάθημα, τῷ Παντοκράτορι, καὶ Ποιτῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας, τὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταχύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς ἄ-
χραντε, γύρον ὁ κατέχων, τὰ πάντα φύ-
σει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε, σωματικῶς
κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα, πᾶσιν
ἀνέδειξεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὁροφῆργε Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὡς περ
νάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας
ἐκβλύζων τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ,
ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο ὡς Ἱερόθεε.
Πάτερ ὅσιε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως ἐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος,
ἐν τῇ γαστρὶ σε, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας
μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον
σε, ὡς πρὸ τῆς τοῦ φυλάξας πανάμωμον, μόνος
Κύριον. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι,
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκράνυαζεν·
Οἶμοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις θείων ῥύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ῥδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ρῆτορικαῖς, θρηγαρίαις ἐλάμπρυνας, τὰς χο-
ρείας, μάκαρ Ἱερόθεε, τὰς τῶν πιστῶν, καὶ
τὸν ἱερόν, σύλλογον θεόφρον, τῶν Ἀποστόλων
κατηύφρανας, ἐκστάσει θειατέρᾳ, κεχηρμένος
καὶ ψάλλων· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Οἷλος Θεῷ, ἱερωμένος γεγέννησαι, ὁλοτρόπως,
μάκαρ ἐξιστάμενος, ταῖς πρὸς αὐτὸν
θεολογικαῖς, ἱερολογίαις, Ἱεροφάντορ θεόληπτε·
καὶ θεῖος ὑμνολόγος, καὶ σοφὸς θρηγόρος, τοῖς
παροῦσιν ἐμφρόνως κρινόμενος.

Νῦν καθορῶν, Πάτερ τὰ θεῖα τρανότερον
παρελθόντων, πάντων ἱερώτατε, τῶν αἰ-
νιγματῶν καὶ τῶν σκιῶν, ταῖς ἀληθεστάταις,
τῆς θεοπτείας ἐμφάσεσι, δυσώπησον σωθῆναι,
τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας. Τῇ δυνάμει σου δό-
ξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν Θεὸν, τὸν ἄχωρήτως χωρούμενον, ἐν
κοιλίᾳ, Πάναγνε ἐχώρησας, ὡς καθαρὰ
καὶ παρθενικαῖς, καθαραῖσμένῃ, φαιδρότησιν
ἀειπάρθενε· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς εὐφημοῦ-
μεν, καὶ τὸν τόκον σου πίστει δοξάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ομοδίαιτος Μάκαρ, τῷ τῶν Ἀποστόλων
ὑπάρχων συστήματι, σὺν αὐτοῖς ἐπέστης,
τῇ κοιμήσει τῇ θείᾳ θρασπέσει, τῆς τὸν ζωοδό-
την, σωματικῶς ἡμῖν τεκούσης, παναγίας ἀ-
γνῆς Θεομήτορος.

Υπερφυῶς ἐννοήσας, καὶ πρεσβυτικῶς τὰ
ὑπὲρ λόγον θεάματα, ὑφηγήσω πᾶσι
τοῖς πιστῶς δεχομένοις τὴν ἑλλαμψιν, καὶ ταῖς
σὰς Παμμακάρε, συνοπτικὰς θεολογίας, συνιέ-
ναι ποθοῦσι πανάριστε.

Πανολθείαις ἀκτῖσι, τῆς ὑπερφυοῦς φωταυ-
γείας λαμπόμενος, ἀκριβεῖα θείων, ἀ-
ποδείξεων καὶ καθαρότητι, τῶν πολλῶν ἐκρά-
τεις, χρόνου τριβῇ καὶ θεωρίᾳ, σοφωτέρᾳ τὰ
θεῖα μυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύ-
σει Θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς
τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη,
παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νό-
μον τῆς φύσεως.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μυήσει θεοπρεπεῖ, τὴν θείαν γνῶσιν μυνού-
μενος, τοὺς λόγους Πάτερ τοὺς σοὺς, ὡς
δεύτερα λόγια, σαφῶς καταλέλοιπας, ἱερογνω-
σίαις, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωτίζοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένεθ Θεομακάριζε, κε-
καθαρμένη ψυχῇ, τὸ ὄντως μακάριον, καὶ
μόνον ἐράσμιον, ἀγαπήσας κάλλος, τοῦ Σωτῆ-
ρος Ἱερόθεε.

Αχράντοις ἐπιβολαῖς, ἐνατενίζων θεόληπτε,
ταῖς νοηταῖς ἀστράπαῖς, τῶν θείων ἐλ-
λάμψεων, τῆς τούτων μεθέξεως, καὶ φωτοδο-
σίας, κοινωνὸς ὦφθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον δοξάζο-
μεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεός, ἀρρήτως γὰρ
τέτοκας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκό-
τα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς
 μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα· ἀνε-
 δείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος. Ἀλλὰ πρέσ-
 βευε παμμάκαρ ἱερόθες, ἐκ παντοίων συμ-
 πτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι, ἵνα κράζωμεν· Χαί-
 ροις Πάτερ θεόσοφε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
 Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
 Στίχοι.

Ἱερόθεος ἱερώθη σοι πάλαϊ*

Νῦν, δ' αὖ μετασταίς, καὶ συνήφθη σοι Λόγε.

Ἡοὶ σῆμα κάλυψε τετάρτῃ Ἱερόθειον.

Οὗτος τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐννία βουλευτῶν εἰς τὴν.
 Προκατηχηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ἐ-
 πίσκοπος χειροτονεῖται Ἀθηνῶν· καὶ αὐτὸς τὸν μέγαν
 Διονύσιον τὴν εἰς Χριστὸν κατηχεῖ πίστιν. Αὐτὸς δὲ καὶ
 ἐπὶ τῇ κηδεῖᾳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν ἐξάρχων, ἐπὶ
 τῇ συνελεύσει τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὅπως ἐκδημῶν, ὅλος
 ἐξιστάμενος, καὶ παρὰ πάντων, ὧν ἤκουετο καὶ ὥρατο, θεό-
 ληπτος, καὶ θεοῖς ὑμνολόγος φαινόμενος. Καλῶς δὲ καὶ
 θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ Θεὸν τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς κα-
 τορθώμασιν εὐφράνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἱερομάρτυρος
 Πέτρου Καπιτωλίων.

Στίχ. Εὐθνηκτος ὢν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,
 Τὸ τοῦ ξίφους εὐθνηκτον οὐκ ἐδειλία.

Οὗτος ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς πόλεως, σοφὸς
 ἄγαν, καὶ συνέσει πολλῶν διαφέρων. Γάμῳ δὲ προτο-
 μιήσας, καὶ παῖδας τρεῖς ἀποτεκὼν, τὸν μοναστὴν βίου
 ὑπῆλθε· καὶ πρεσβύτερος βίᾳ τιμηθεὶς παρὰ τοῦ τὸν θρόνον
 ἐθύνοντος Βασίλειου, ὡς διδάσκαλος Χριστιανῶν τῷ τῶν Ἀ-
 γαρηνῶν διαβάλλεται ἐθνάρχη· καὶ ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν
 ἀχθεὶς, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπην, πρῶτον μὲν τὴν γλῶτ-
 ταν τμηθεὶς, τρανότερον καὶ ὁξύτερον ἐξεδόκησεν. Εἰθ' οὕτω
 τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφαιρεῖται, καὶ τοὺς πόδας. Εἶτα τοὺς
 ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν
 κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ πυρὶ τὰ ὀστέα πυρποληθεὶς, τῷ
 ποταμῷ ἀπερρίφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
 Δομνίνης, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Βερίνης,
 καὶ Προσδόκης.

Στίχ. Τὸ τῆς ποταμῆς ῥεῦμα ῥύμμα τρεῖς κόραι
 Βιωτικῶν ἔχουσιν ἀγνοημάτων.

Αὐταὶ αἱ γυναῖκες θεῖῳ ζήλῳ τρωθεῖσαι, καταλιποῦσαι
 οἰκίας καὶ συγγενεῖς, πρὸς τὴν ἀλλοτρίαν μετετάξαντο·
 καὶ τὸ λοιπὸν φεύγουσαι, κατέλαβον τὴν Ἑδέισαν. Ἐκείσε
 τοίνυν διατριβουσῶν, ἐξαίφνης ἐπίσπεται ὁ ἀνὴρ καὶ πατήρ,
 στρατιώτας ἔχων πρὸς τὴν οὐλληψιν τῆς Σήρας. Ὡς δὲ
 συνελήφθησαν, κατέλαβον τὴν Ἱεράπολιν· ποταμὸς δὲ πα-
 ράρρει τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπανίσταντο. Αὐταὶ, λαθού-
 σαι τοὺς στρατιώτας, ἀριστοποιοῦμένους καὶ μεθύοντας, εὐ-
 χῇ συντάμῳ χρησάμεναι, εἰσῆλθον εἰς τὸν ποταμόν, καὶ
 ἀφῆκαν ἑαυτὰς διὰ τῶν ῥευμάτων· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν
 διὰ τῆς τοῦ ὕδατος πνιγμονῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
 Αὐδάντης, καὶ Καλλισθένης τῆς αὐτῆς θυγατρὸς.

Στίχ. Εἴφει θανὼν, Αὐδακτε Μάρτυς Κυρίου,
 Σὺν Μάρτυσι ζῆς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Θεοῦ θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλισθένη,

Οὐπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπην σθένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐφιεσίων τῆς Ἀσίας· ὅς, καὶ Δαυὶδ
 δουκὼν ἐγγίγονει, καὶ Ἐπαρχος Μαξιμίνου, ἐν πλού-
 τῳ καὶ συνέσει πολλῶν διαφέρων. Διὰ τὸ μὴ θελήσει αὐ-
 τὸν ἐκδοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τῷ Βασιλεῖ,
 ὡς ἀλλοτρίῳ τῆς πίστεως, τὴν οὐσίαν δημεύεται· καὶ εἰς
 Μελιτινὴν ἐξοριθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ἡ δὲ Καλλι-
 σθένη τὴν κεφαλὴν κειραμένη, καὶ ἀνδρικὸν σχῆμα περι-
 βαλομένη, ἐν Νικομηδείᾳ ἐκρύπτετο. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτὼ
 πρὸς τινα γυναῖκα ἦλθεν ἐπὶ τὴν Θράκην, ἧς ἡ θυγάτηρ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλελώθητο· ἦν καὶ ἰασαμένην, χάριν τῆς
 ἰάσεως, πρὸς κοινωνίαν γάμῳ οἱ τεκόντες, ἀρμόσαι ταύτην,
 ἀνδρα πάντες εἶναι οἰόμενοι, τῇ ἰδίᾳ ἐβουλήθη θυγατρί.
 Ἡ δὲ, ἀναγκασθεῖσα, λέγει τὰ καθ' αὐτήν· καὶ ἐκπλαγέν-
 τες ὥσπερ εἰκὸς, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Τοῦ οὖν Μαξιμίνου ἀναιρεθέντος, κρατεῖ τῆς βασιλείας
 Λικίνιος· τούτου τῇ γυναικὶ πιστῇ οὐσῇ, ἀδελφῇ τοῦ μεγά-
 λου Κωνσταντίνου, ἐμφανίζεται ἡ Καλλισθένη, καὶ ἐκτίθε-
 ται πάντα τὰ συμβάντα αὐτῇ. Ἡ δὲ προσλαμβάνει ταύτην,
 καὶ ὡς μητέρα καθιστᾷ τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ· καὶ οὕτως ἡ μα-
 καρία Καλλισθένη πᾶσαν τὴν πατρικὴν οὐσίαν, ἣν ἀφείλετο
 ὁ Μαξιμῖνος, ἀπολαμβάνει· καὶ τὸ ἅγιον λείψανον τοῦ πα-
 τρός αὐτῆς ἀπὸ Μεσοποταμίας εἰς Ἀσίαν κομίζει· καὶ μαρ-
 τυρεῖον ἐν ὀνόματι αὐτῆς δειμαμένη, καθιεροῖ· καὶ τὸ λειπό-
 μενον τοῦ ἑαυτῆς βίου ἀποστολικῶς διανύσασα, πρὸς Κύριον
 ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Ἀρμουῦ τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ. Ἀσκήσεως διήλθε τὴν στενὴν τρίβον.

Ἀρμῶν ὁ θεῖος, καὶ τρυφῆς εὖρε πλάτος.

Οὗτος Αἰγύπτιος ἦν τὸ γένος· καὶ ἐκ τῶν γονέων ὀρφα-
 νὸς γενόμενος, καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἀναγκα-
 σθεὶς, γυναικὶ συνεζεύχθη, μηδὲν ὡς προσχὼν αὐτῇ ὡς γυ-
 ναικὶ, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ, ἐκ συνθήκης ἀμφοτέρων. Συνοική-
 σας δὲ αὐτῇ ἔτη δεκαοκτὼ, ἦν σχολάζων ἐν τῷ Βαλσα-
 μῶνι (*), πολὺν αὐτῷ πόνον καὶ κόπον παρέχοντι. Μετὰ
 ταῦτα, ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, προσφοιτᾷ Ἀντωνίῳ τῷ Με-
 γάλῳ, καὶ λίαν θαυμασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, πολλοῖς ἐγένετο ὡ-
 φίλεια, καὶ μάλιστα διὰ τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἀπόρρητα
 θαύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
 Φαύστου, Γαίου, Εὐσεβίου, καὶ Χαιρήμονος τῶν
 Διακόνων.

Οὗτοι μαθηταὶ ὑπῆρχον τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας μεγάλου
 Διονυσίου, καὶ Διάκονοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Γαῖος καὶ Φαῦστος, σὺν αὐτῇ ἐξο-
 ρισθέντες, καὶ πολλὰ παθόντες, τὸ τοῦ μαρτυρίου τέλος ἐδί-
 ξαντο. Εὐσεβίος δὲ καὶ Χαιρήμων, μετὰ τὴν τοῦ διδα-
 σκαλοῦ ἐξορίαν, τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκεπτόμενοι Ἀγίους,
 καὶ τὰ τῶν Μαρτύρων λείψανα θάπτοντες, καὶ μέχρι τῶν

(*) Βαλσαμῶν ἐστὶν ὄνομα περιεκτικόν, δηλοῦν τόπον ἢ
 κῆπον, περιέχοντα φυτὰ τοῦ βαλσαμοῦ, ὅπερ καὶ βάλσαμος
 λέγεται δηλοκῶς. Ἦτις βάλσαμος (κατὰ τὸν Παλλάδιον) δί-
 κην ἀμπέλου φυτεύεται, γεωργουμένη καὶ κλαδευομένη, πολὺν
 ἔχουσα πόνον.

Δεκίου χρόνων διακαρτέρησαντες, καὶ πολλοὺς ὑπομείναντες πειρασμούς, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθέντες, ἀπικεφαλίσθησαν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Αγίων τὰ ἅγια, κατανοῆσαι σπεύδων Μάρκαριε, καθαρότητα βίου, καὶ θεωρίας θείας ἀκρότητα, σοφῶς ἐκτήσω, καὶ ψάλλων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ συγγραμμάτων ἡ καλλιέπεια, κατευφραίνει τοὺς πόθῳ, προσομιλοῦντας καὶ διανίστησι, πρὸς ὑμνωδίαν κραυγάζειν διδάσκουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονάδα Θεότητος, γνωριζομένην ἐθεολόγησας, ἐν προσώποις Τριάδι, καὶ ὑμνουμένην ἐν ὑποστάσεσι, τρισὶ Θεόφρον, καὶ ψάλλων ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθενομήτορ ἄνευ γεγέννηκας, τὸν δεσπόζοντα πάντων, τῶν ὀρωμένων καὶ νοουμένων Ἀγνή· ὃν ἀνυμνῶντες, συμφώνως κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ηπανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου ἐνέργεια, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ σκηνώσασα, θεόληπτον κήρυκα, καὶ θεηγόρον ἔδειξεν, ἱεροπρεπῶς τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνῶντα, καὶ πίστει μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐσεβοῦς ζητήσεως, ἐρευνήσας τὰ ἄρρητα, τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ μυστήρια, τρανῶς ἐφανέρωσας, ὑψηγορία χρώμενος· καὶ τῇ γλυκυτάτῃ, τῶν σῶν λόγων συνθήκῃ, βῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηπανολβία χάρις σε, θειοτέρας ἐμπνεύσεως, καὶ θεολογίας ἀκριβοῦς ἐνέπλησεν· ἐντεῦθεν ἀνέβλυσας, ὡς ποταμοὺς τὰ δόγματα, τὰς τῶν Ἀποστόλων κατευφραίνων χορείαις· μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις! Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχὴν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κεκακωμένην ἰοβόλῳ δῆγματι, Θεὸν τὸν δυνάμενον ζωοποιεῖν τὰ σύμ-

παντα, ἡ ἀπειρογάμῳς ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βρωῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σοφίας ὑπερσόφου ὡς ἐραστής, γεγονὼς τῶν χαρίτων τὸν στέφανον, τὸν εὐπρεπῆ, χαίρων ἐκομίσω νῦν παρ' αὐτῆς, καὶ χορευτῆς οὐράνιος, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν, γενόμενος δυσώπει, σωθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Ἱερόθεε.

Εσκήνωσας τὰς ἄνω θείας αὐλὰς, καὶ μονὰς αἰωνίους κατώκησας, καὶ στρατιαῖς, νῦν συνορτάζεις ἀγγελικαῖς, σὺν Ἀποστόλων τάγμασιν, οἷς καὶ συναυλίζῃ χαρμονικῶς· μεθ' ὧν καὶ συναγάλλῃ, τοῖς πίσει σε τιμῶσι, θείαν εἰρήνην ἐξαιτούμενος.

Βεβαίως ἀντιδόσεις ἀπολαβὼν, ὧν ἐν γῇ ταῖς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, διηνεκεῖ, πόθῳ ἀνανεύων πρὸς τὸν Θεόν, νῦν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Πάτερ Ἱερόθεε ἱλασμός, δοθῆναι τοῖς ἐν πίσει, τὴν μνήμην σε τελῶσι, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, μητρικῇ παρρήσίᾳ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν σώσαι δυναστείας τυραννικῆς, τοὺς αἰχμαλώτους δούλους σε, καὶ συκοφαντίας τῶν πονηρῶν, ἀνδρώπων καταργῆσαι, γαλήνην τε βραβεῦσαι, καὶ σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεότοκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Οτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὥφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺ Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς χαρᾶς ὡς ἐπώνυμος, ἐν χαρᾷ προσεχώρησας, εἰς νυμφῶνα πάνσεμνε τὸν οὐράνιον, ἐνθα τὸ σὸν ἐπεπόθησας, κερτῆσθαι πολίτευμα, ὑπομείνας στερρόως, ἀλγεινὴν ὄντως βάσανον, τῶν ὀδόντων τε, καὶ ὀνύχων ἀπάντων ἐκριζώσεις, ἀθλοφόρε, Χαριτίνη, παρθενομάρτυς πολυάθλε.

Τῶν λεόντων συνέθλασας, σιαγόνας Πολύαθλε, σιαγόνων φέρουσα τὰ συνθλάσματα· τῶν δὲ ὀνύχων ἐκριζώσιν, γενναίως ὑπήνεγκας, ἐκριζοῦσα τὰ δεινὰ, τῆς ἀπάτης φρυάγματα· θαλαττίαις δέ, ἐν βυθοῖς ἀπερρίψης, τὴν κακίαν, ὑποβρύχιον ποιῶσα, τοῦ πονηρῆς πολεμήτορος.

Μετὰ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσῃ ρίψεϊσάν σε, σὸς γεννήτωρ· Ἐνδοξε συνεκόμισεν, ἀναβοῶν μετ' ἐκπλήξεως· Πῶς νῦν κεχαρίτωσαι, ἱερώτατον ἐμὸν, καὶ ποθούμενον γέννημα, ταῖς κολάσεσι, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κλῆσιν, ἀληθεύουσαν εἰργάσω, προτυπωθεῖσάν σοι χάριτι!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα σε, τὸν πανάκλυστον Ἀχραντε, καὶ πραεῖαν ὄντως γαλήνην ἔχομεν, οἱ ἐν πελάγει Θεόνυμφε, σφοδρῶς χειμαζόμενοι, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων· διὰ τοῦτό σοι, καὶ προστρέχομεν πάντες ἐκβοῶντες· Εἰς αἰῶνας μὴ ἐλλίπης, τῶν οἰκετῶν σου προΐστασθαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η΄ αἰμναῖς ἡ κυήσας, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σῆς τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οὐκωήχης καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς Χαριτίνης τὴν χάριν μέλπω πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς σαῖς μου, ὦ Χαριτίνη χάρισι, τὸν νοῦν χαρίτωσον, χαριτωθεῖσα ἀθλοῖς ἱεροῖς, ἱερώς ἀνυμνήσαι σε, ὡς ἀθληφόρον Μάρτυρα, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσαν.

Η΄ χάρις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σέ χαριτώσασα, χαροποιαῖς ἐφαίδρυνε πλοκαῖς, καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον, κληρονομεῖν ἐνίσχυσεν, ἀνδρειοφρόνως ἐναθλήσασαν.

Σταυρῷ σε, ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανοήσασα, ἡ εὐκλεὴς σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Χωρίων, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννητορ ἄχραντε· διὸ, Χαριτίνη ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὡδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Α΄νάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρως ὁ θεῖος, τῆς σαρκὸς ἔρωτας, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Ρῆγνύμενον πρὸ ποδῶν, μαρτυρικῶν τὸν δυσμενῆ βλέποντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι; αἰνεσιν αὐτῷ προσενέγκωμεν.

Τῷ σχυῖ παντουργικῇ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενὸς ἔθλασας, σῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν κατάφλεξιν. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην σε Ἀγνή στέργουσα, σαῖς ἀγαθαῖς χάρισι, μάρτυς Χαριτίνη δεδοξασται. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν ἀγαπήσασα, τῶν ὀρωμένων τὸ ρευστὸν καταλείψασα, ταῖς θεικαῖς ὠχύρωσαι ἐλπίσι τὸν νοῦν· ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες· καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῇ, στέφανον κόρη, Μαρτύρων ἀγλαῖσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν αἰτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε Μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ιερεῖον ὥσπερ ἄμωμον πρὸς σφαγὴν σε, ἐκ πατρικῶν ἀφήρπασαν, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἀγκαλῶν οἱ τύραννοι, Πατέρα οὐράνιον, ὑπερβολικῶς ἀγαπήσασαν.

Νεάνισι ταῖς φρονίμοις ἀκολουθοῦσα, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, αἷματι πλουσίως, ἠρδεύσας πανεύφημε, καὶ θείον κεκλήρωσαι, Μάρτυς χαριτώνυμε θάλαμον.

Η καρδιά σου τῷ ἔρωτι τοῦ νυμφίου, πυρπολημένη ἄνθρακας, πλάνης γενναιόφρον, λύθρῳ ἐναπέσθεςεν, αἱμάτων καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθειᾶς ἐξήρανε. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, Θεογεννήτορ ἄχραντε· ὃν ἡ Χαριτίνη, στέργουσα θερμότατα, πυρὶ ἀντετάξατο, καὶ πολυειδέσι στρεβλώσεσι.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τὴν κάραν ξυρισμῶ, καὶ ἀνθρώπων πυρώσεσι, συνθλίβοντές σου Θεόφρον, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐδόλως παρεσάλευσαν.

Η λους σου καὶ σφαγὴν, εἰκονίζουσα Κύριε, τὴν ἔμπυρον ὀβελίσκων, ὑποφέρω ὀδύνην, ἡ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν.

Νίκαις τὴν κεφαλὴν, Χαριτίνη κατέστεψαι, νικήσασα τὸν τὴν Εὐάν, ἐννικήσαντα ὄφιν, τοῖς ἄθλοις καλλιπάρθενε (*). Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν συλλήψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ς'. Θύσω μοι, μετὰ φωνῆς.

Χάρισι, καὶ σημείοις Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν ἱεράν κορυφὴν σου, ὑπὲρ οὗ τὸ πάσχειν προήρησο, Ἀθλοφόρε, τῆς χαρᾶς τῆς ἐν-θεοῦ ἐπώνυμε.

Α γιος, Ἰωνᾶν ἐκ βυθοῦ ὁ ῥυσάμενος, σὲ θαλαττίῳ πελάγει, ἐρρίμμενὴν σώζει, ζῶσαν Θεόφρον· καὶ βυθῷ σου, τῶν αἱμάτων ἐχθροὺς κατεπόντισε.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο φαίνεται ποίημα ἑτέρου τινός; καὶ οὐχὶ τοῦ Ἰωσήφ· διότι οὐ κεῖται ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι περιττόν ἐστι τὸ Ν'. τὸ ἀρκτικὸν τοῦ Τροπαρίου τούτου. Καὶ εἰς ἄλλους Κανόνας εὐρίσκονται ταιαῦτα Τροπάρια περιττά.

Ρομφαία, καρτερίας ἐχθροὺς ἐθανάτωσας· καὶ καρτεροῦσα ὀδόντων, παντελῆ ἐκρίζωσιν· Ἐνδοξε, τῶν λεόντων, τῶν ἀσάρκων ταῖς μύλας συνέθλασας. Θεοτοκίον.

Ισχύν σε, εὐραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Χαριτίνη αἰκίσεις, καρτερῶς ὑποφέρει· καὶ χαίρουσα, σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη προσάγεται. Ο Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Στίχοι.

Ὅπερ δι' εὐχῆς εἶχε, σαρκὸς τὴν λύσιν,
Ἰδοὺ δι' εὐχῆς λαμβάνει Χαριτίνη.

Πέμπτη Χαριτίνη εἰσέδραμεν ἄστῳ Θεοῖο.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Δομετίου Κόμητος, δούλη οὖσα Κλαυδίου τινός· περὶ ἧς ὁ Κόμης ἀκούσας, γράφει τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἀποστεῖλαι πρὸς αὐτὸν εἰς ἐξέτασιν, ὡς Χριστιανὴν οὖσαν. Ὁ δὲ κύριος αὐτῆς λυπηθεὶς, σάκκον ἐνδυσάμενος ἐθρήνει αὐτήν. Ἡ δὲ παρηγοροῦσα, ἔλεγε· Κύριέ μου, μὴ λυποῦ, ἀλλὰ χαῖρε· ὑπὲρ τε γὰρ τῶν ἐμῶν καὶ τῶν σῶν πλημμελημάτων ἱερεῖον τῷ Θεῷ εὐπρόσδεκτον λογισθήσομαι. Ὁ δὲ, εἰπὼν· « Μίμνησέ μου ἐν τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ », ἀποστέλλει τῷ Κόμητι. Καὶ ἀχθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν· καὶ ζίουσαν ἀνδρακίαν καταπάσσει· εἰτα δεσμεῖται λίθῳ βαρεῖ, καὶ ρίπτεται ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐξελθοῦσα, ἐνεφανίσθη τῷ Κόμητι· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ τῶν ὀνύχων τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν στερηθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Μαμελχθης.

Στίχ. « Ὁμοῦ λελουμένην με Χριστέ προσδέχε, (Μαμελχθα φησί) καὶ λίθοις βεβλημένην ».

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Περσίδος, ἱέρεια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἔχουσα καὶ ἀδελφὴν Χριστιανήν. Εἶδε δὲ ἐν ὄνειρῳ Ἀγγελὸν Θεοῦ, δεικνύοντα αὐτῇ τὰ μυστήρια τῶν Χριστιανῶν· καὶ ἀναστᾶσα ἔμφοδος, διηγεῖται τῇ ἀδελφῇ. Ἡ δὲ ἄγει αὐτήν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον· καὶ βαπτισθεῖσαν, ἐδέξατο αὐτήν ἐκ τῆς ἀναγεννήσεως ἡ ἰδία ἀδελφὴ. Ὅθεν μανέντες οἱ Ἕλληνες, λίθοις αὐτήν ἀπέκτειναν, ἐτι τὰ ἄμφια τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος περιφέρουσιν, καὶ εἰς λάκκον βαθύτατον ἐρρίψαν· ἐξ οὗ μόλις αἱ Χριστιανοὶ ταύτην ἀνενηγκεῖν ἠδυνήθησαν. Ὁ γοῦν Ἐπίσκοπος, προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ἔλαβεν ἐξουσίαν τοῦ καταλῦσαι τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ἀικοδομῆσαι Ἐκκλησίαν τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρι· ὃ καὶ ποιήσας, ἐν αὐτῷ τῷ τόμῳ αὐτῆς κατέθετο λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ὀπτασίας Κοσμᾶ Μοναχοῦ, φοβεράς καὶ ὠφελίμου.

Εν ἴσκει τρίτῃ καὶ δεκάτῃ τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ, τὰ Ῥωμαίων εὐσεβῶς διθύοντες οκτῆτρα ἦν τις ἀνὴρ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευσύνῃ, εἰς ὧν τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος τοῦ μικροῦ πρόσθεν τὴν βασιλείαν διεπόντος Ἀλεξάνδρου, καὶ πρὸς Σεραπείαν οἰκειότερων. Οὗτος, τὸν μονήρη βίον ἐπανελόμενος, γέγονε Ποιμὴν τῶν ἐν τῇ πρὸς Σάγαριν ποταμὸν Μονῇ μοναζόντων Μοναχῶν.

Μετὰ δὲ τινα χρόνου περίοδον, συνέβη τούτῳ, ἀρρώστια δεινὴ περιπεσόντι, ἐπὶ συχνὸν χρόνον ἐν ταύτῃ διαρκίσει. Ἐν δὲ τῷ συμπληροῦσθαι πενταμηνιαῖον ἡδὴ καιρὸν, περὶ τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας, μικρὸν ἀνανήψας, καὶ εἰς ἑαυτὸν γεόμενος, ἡρέμα πως τοῦ κλινιδίου ἀναστὰς, ἐκάθησιν, ἰνδὲν καθεῖθεν ὑπὸ τῶν συνήθων αὐτῷ στηρίζομενος· καὶ ἐν τῷ καθῆσθαι, ἔξω γέγονεν ἑαυτοῦ ἀπὸ τρίτης ὥρας ἕως ἑννάτης, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων ἀτενίζοντας πρὸς τὸν ὄροφον τοῦ οἰκήματος, καὶ τὸ στόμα ὑποψιθυρίζον ἀναρθρα καὶ πάντῃ ἀκατανέητα. Ἐν τῷ μέσῳ οὖν τῶν εἰρημένων ὥρων, εἰς ἑαυτὸν μικρὸν ἐπανελθὼν, ἀπῆγει τοὺς αὐτῷ συνόντας ἄρτου ξηροῦ κλάσματα δύο, « Δότε μοι τὰς δύο τοῦ ἄρτου μερίδας, λέγων, ὡς παρὰ τοῦ τιμίου γέροντος ἔλαβον »· καὶ λέγων, ὑπετίθει τῷ κόλπῳ τὰς χεῖρας ψηλαφῶν τὰ ζητούμενα. Τινὲς δὲ τῶν παρόντων, φάντασμα καὶ μὴ ὀπτασίαν τὸ πρᾶγμα ἡγούμενοι, ἠντιβολοῦν ἐξείπειν αὐτοῖς τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. Εἰπὲ, Πάτερ, καὶ μὴ βασκανῆς ἡμῖν τῆς ὠφελείας, ποῦ τὰς τοσαύτας ὥρας ἦς; εἰς ποῖαν δὲ θεωρίαν τὸν νοῦν ἀνεβίβαζες, καὶ τὰ χεῖλη ὑποκινῶν, τίνοι συνελάλεις; Ὁ δὲ, σφόδρα κοπτομένων αὐτῶν, « Παύσασθε, ἔφη, τέκνα· καὶ, τοῦ Κυρίου διδόντος, ἂν εἰς ἑμαυτὸν συνέλθω, τὴν αἴτησιν ὑμῶν ἐκπληρώσω ».

Ἐωθεν οὖν πάσης τῆς ἀδελφότητος πρὸς αὐτὸν συνδραμούσης, οὕτω τῆς διηγήσεως ἀρχεται. Τὸ μὲν πάντα κατὰ μέρος ἀνατυπῶσαι τῷ νοῖ, πατέρες καὶ ἀδελφοί, καὶ λεπτομερῶς διηγήσασθαι, κρεῖττον ἢ κατὰ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἀνθρωπίνῃ· πλὴν ὅσα φέρω διὰ μνήμης, ταῦτα διηγέσσομαι ὑμῖν. Ὡς ἐκαθήμην τῷ κλινιδίῳ, ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν στηρίζομενος, ἔδοξα θεωρεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀριστερὸν μέρους, πλήθος ἀνθρωπαρίων ἀνεικάστων, μεμλανωμένων τὰ πρόσωπα· ὡς ἐπίσης δὲ πᾶσιν ἡ μελανία προστῆν, ἀλλὰ τοῖς μὲν μᾶλλον, τοῖς δὲ ἥττον· καὶ οἱ μὲν διεστραμμένας εἶχον τὰς ὄψεις, οἱ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνούς, ἄλλοι καθημαγμένους, φόνιον καὶ θηριώδες βλέποντας. Καὶ τοῦ μὲν πελιδνὰ τὰ χεῖλη, καὶ πολλὴν τὴν ὀγκωσιν φέροντα, τοῦ δὲ τὸ ἐν· καὶ τοῦ μὲν τὸ ἄνω, τοῦ δὲ τὸ κάτω.

Τὰ τοιαῦτα τοίνυν ἀνθρωπάρια πλησίον τῆς κλίνης ἐγένοντο, καὶ σπουδὴν εἶχον λαβεῖν με ἀφ' ὑμῶν· καὶ τὰ μὲν πρῶτα, κύκλωθεν ὑμᾶς παρόντας ὁρῶν, ἐδόκουν μὴ σφόδρα δεδοικέναι, μηδὲ πρὸς τὴν ὁρμὴν δειλιάειν· οὐκ οἶδα δὲ, πῶς μονωθεὶς ἀφ' ὑμῶν, ὑπ' ἐκείνων ἐκυριεύθην. Καὶ δὴ λαβόντες με θρασείως, οἱ μὲν ἐπὶ τὸ πρόσω δέσμιον εἴλκον, οἱ δὲ ὥθουν ἐπισθεν· καὶ οἱ μὲν, ἄλλοι ἀλλαχάθεν με συνεπώδιζον, οἱ δὲ σφοδρῶς ὑπεπείζον. Καὶ τέλος, ἀπαγαγόντες με πρὸς τινα παμμεγέθη κρημνόν, οὗ τὸ πλάτος ἦν οὐ πλείω λίθου βολῆς, τὸ δὲ βάθος ἕως ταρτάρου, πρὸς τοῦτον βιαίως κατέσυρον. Ἐπὶ τῷ ἐνὶ δὲ τοῦ κρημνοῦ μίρει ὑπῆρχεν ὁδὸς στενὴ λίαν, ὡς μηδὲ ὅλος ἵχνος ποδὸς δύνασθαι ταύτην χωρεῖν. Κατὰ ταύτην δὲ τὴν στενὴν καὶ λεπτοτάτην ὁδὸν βιαίως ὑπ' ἐκείνων εἰλκόμεν, πρὸς τὸ δεξιὸν πλευρὸν μᾶλλον πλαγιάζων, μήπως ἀποσπασθεὶς, εἰς τὸ ἀχανές κατενεχθῶ καὶ ἀνεκδιήγητον βάραθρον· κατὰ δὲ τὸ χάος ἐκεῖνο ποταμὸς ἐώκει διέρχασθαι, μεγάλως βρῦθων τοῖς ρεύμασι.

Μετὰ πολλοῦ τοίνυν τρόμου τὴν στενωτάτην ἐκείνην ὁδὸν παρελθόντες, ὡς ἔωον δὴθεν μέρος βαδίζοντες, πρὸς τὸ τέλος τοῦ φοβεροῦ τούτου κρημνοῦ καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν ποτα-

μοῦ, πύλιν μεγάλην μικρὸν ἠνεργεμένην εὐρομεν· πρὸς ἣν ἐκάθητο μέγας γιγαντιαῖος ἀνὴρ, μέλας μὲν τὸ εἶδος, φοβερὸς δὲ τὴν πρόσψιν· οὐ οἱ ὀφθαλμοὶ μὲν διάστροφοι, λίαν παμμεγέθεις καὶ ὕφαιμοι, καὶ φλόγα πυρὸς πολλὴν ἐναπέπεμπον· μυκτὴρ δὲ καπνὸν ἀπηρεύγετο· γλῶσσα δὲ πῆχυν ἕνα τὸ στόματος ἔξω ἀπεκρέματο. Καὶ ἡ δεξιὰ τὴν χεῖρ εἰς ἅπαν ἐπέψυκτο, ἡ ἑτέρα δὲ δίκην ἐξώγκωτο κίονος καὶ αὐτὴ γυμνὴ καὶ λίαν τεταμένη, μετ' ἧς τῶν ὑπευθύνων ὁρασσομένοις, εἰς ἐκεῖνο τὸ χάος ἀπέρριπτεν· οἱ δὲ ἐν τούτῳ καταδικαζόμενοι, τὸ, Οὐαί, καὶ τὸ, Οἶμοι, πάντες ἀνέκραζον.

Πλησιασάντων τοίνυν τῷ φοβερῷ τούτῳ καὶ ἀγίῳ ἀνδρὶ, σφοδρῶς εὐτος βοήσας πρὸς τοὺς ἀπαγαγόντας με « Οὗτος φίλος μου ἐστίν », ἅμα τὴν χεῖρα ἐξέτεινε κρατῆσαι με προθυμούμενος. Ἐγὼ δὲ, φόβῳ σπασθεὶς, ἐτρόμαξα, καὶ πρὸς ἑμαυτὸν συνεστάλην· καὶ παραχρῆμα, ὥσπερ ἐξ ἀποστολῆς τινός, ἐφάνησαν δύο ἄνδρες πεπολιωμένοι καὶ ἱεροπρεπεῖς, οὓς Ἀνδρέαν εἶναι καὶ Ἰωάννην τοὺς ἱερεῖς Ἀποστόλους ἐνόμιζον, ὅσον ἀπὸ τῆς τῶν ἀγίων εἰκόνων θεωρίας ἀναλογιζόμενος. Τούτους ἰδὼν ἐκεῖνος ὁ δυσειδέστατος, εὐθὺς συσταλὲς ὑπεκρύβη. Καὶ δὴ λαβόντες με εὐμενῶς οἱ δύο οὗτοι γηραιοί, καὶ διελθόντες τὸν μικρὸν πρόσθεν εἰρημέναν πύλας, καὶ τὴν ἐνδοτέραν αὐτῶν πύλιν περάσαντες, ἐξήλθομεν εἰς τινα πεδιάσιμον τόπον ἐν ᾧ κάλλιστα χωρία καὶ ὠραῖα ἐτύχχανον· ἃ παραλειψάμενοι, παρὰ τὸ τέλος τῆς πεδιάδος κοιλάδα χλοερὰν τε καὶ πάντερπονον εὐρομεν, ἧς τὴν ὠραιότητα τοῦ κάλλους καὶ τὴν ἐνέουσαν χάριν ἐρμηνεύσαι καὶ παραστῆσαι λόγῳ λίαν ἀδύνατον. Κατὰ δὴ τὸ μέσον αὐτῆς γηραιὸς τις ἐκάθητο, χαρίεις καὶ τίμιος, περὶ αὐτὸν ἔχων παιδίων πληθύν, παραπλησίαν τῇ ἄμρῳ τῆς θαλάσσης.

Τότε τοίνυν ἐγὼ, τὸν φόβον ἀποβαλόμενος, ἡρέμα πως τοὺς ἀπάγοντάς με ἠρώτησα· Τίς ἂν εἴη ὁ γηραιός, καὶ τίς ὁ περὶ αὐτὸν ἀναρίθμητος ὄμιλος. Οἱ δὲ « Οὗτός ἐστιν, εἶπον, ὁ Ἀβραάμ, καὶ ὃν ἀκούεις, κόλπον τοῦ Ἀβραάμ »· καὶ ἅμα, προτραπείς παρ' αὐτῶν, προσεκύνησα μετ' αἰδοῦς, καὶ ἡσπασάμην ὃν ἔλεγον Ἀβραάμ εἶναι, καὶ αὐθις ἐπὶ τὰς πρόσω πορείας ἤρχομεθα. Καὶ πληρουμένης τῆς κοιλάδος, διεδέχτο μέγιστος ἐλαιῶν, οὗ τὰ δένδρα πλείονα τῶν ἀστρῶν ἦσαν, ὡς ὑπολαμβάνω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καθ' ἑκάστον δένδρον οἶον σκηνή, ἦν, καὶ κλίνη καθ' ἑκάστην σκηνὴν· καὶ ἐφ' ἑκάστην κλίνην ἀνθρώπος, ἐν οἷς ἀνεγνώρισα πολλοὺς μὲν τῶν ἀναστρεφομένων εἰς τὰ βασίλεια, πολλοὺς δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν, τινὰς δὲ καὶ τῶν οἰκούντων ἐν τοῖς ἀγροῖς, καὶ τινὰς πρὸς τούτοις τῶν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Μονῆς. Οὗτοι δὲ πάντες, οὓς ἀνεγνώριζον, προτετελευτηκότες ἦσαν. Ἐν ᾧ δὲ διελογιζέμην πυθεσθαι, τίς ὁ τηλικούτος καὶ θαυμαστός ἐλαιῶν, φθάνουσιν οἱ γηραιοὶ τὴν ἐρώτησιν· Τί διαλογίζῃ, λέγοντες, τίς ὁ μέγας οὗτος καὶ περικαλλὴς ἐλαιῶν, καὶ τίνα πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, ταῦτα ἐστίν, ἅπερ ἀκούεις, « Πολλοὶ μοναὶ παρὰ σοὶ σῶτερ πεφύκασιν, κατ' ἀξίαν πᾶσι μεριζόμεναι, καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς ».

Μετ' ἐκεῖνον τὸν ἐλαιῶνα πόλις ἦν, ἧς τὸ κάλλος καὶ τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν περὶ τὸ τεῖχος ἀρμονίαν καὶ σύνθεσιν ἀμήχανον ἐξείπειν· δώδεκα μὲν στίχοι περὶ τὸ τεῖχος ὅλον ἦσαν, ὥσπερ τινες ζῶναι, ἐκ τῶν τιμίων δώδεκα λίθων· ἐκάστη δὲ τούτων ἐξ ἐνὸς ἐνῆρμωστο λίθου, καὶ ἐκάστη τούτων κύκλον ἴδιον ἀπαρτίζουσα. Τί δὲ δεῖ λέγειν εὐθύτητα, πλάτος, καὶ ἰσότητα, καὶ τὴν ἐν ᾧ πᾶσιν εὐαρμοστίαν καὶ σύμπληξιν; Ἐπὶ δὲ τῷ τείχει πύλαι χρυσῇ καὶ ἀργύρῳ κεκραμένῳ κατεποικίλλοντο· τῶν δὲ πυλῶν ἔνδον δάπεδον ἠνείγετο χρύσειον· καὶ τοῦτο οἰκίαι χρυσαῖ διεδέχοντο, καὶ χρυσαῖ καθίδραι, καὶ χρυσοὶ ἄδακες. Ἡ δὲ πόλις πᾶσα, πλήρης φωτὸς ἀνεκλαλήτου, πλήρης εὐ-

δίας, πλήρης χαρᾶς. Τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιερχόμενοι, οὐκ ἄνθρωπον, οὐ κτῆνος, οὐκ ὄρνεον, οὐκ ἄλλο τι τῶν περὶ γῆν καὶ αἶρα κινουμένων ἔλως κατείδομεν· πρὸς δὲ τὸ ἄκρον ταύτης τῆς πόλεως, θαυμαστά βασιλεία ὠκοδόμητο· εἰς δὲ τὴν τῶν βασιλείων εἰσοδὸν, θαλάμος, οὗ τὸ περίμετρον ὡσεὶ λίθου βολή. Ἐπ' ἄκρων δὲ τοῦ θαλάμου μέχρι τῶν ἐτέρων ἄκρων, τετάνυστο τράπεζα ἐκ μαρμάρου πᾶσα ῥωμαϊκοῦ· καὶ τοσοῦτον τῆς γῆς ἀπέχουσα ὅσον ἐπερίδεδωκεν ἄνθρωπον· πλήρης δὲ ἦν πᾶσα τῶν ἀνακειμένων· ἀκραιφνεστάτου δὲ φωτός καὶ εὐωδίας πλήρης καὶ χάριτος ἅπας ὁ οἶκος ἐπεπλήρωτο.

Πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ θαλάμου μικρὸς κοιλίας ἐτύγχανε· τὸ δὲ τέλος τοῦ κοιλίου τερπνὸν ἡλιακὸν διεδέχετο, πρὸς αὐτὴν ἐπινεύον τὴν τράπεζαν· ἐξ οὗ φωτεινοὶ εὐνοῦχοι δύο προκύψαντες, τὴν ὄψιν ἀστραπῇ παραπλήσιοι, καὶ πάσης ἀγλαίας ὑπέρπλεοι, λέγουσιν ἐκείνοις τοῖς γηραιοῖς τοῖς κρατοῦσί με· Κατακληθήτω δὴ καὶ εὐτος ἐπὶ τὴν τράπεζαν· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸν τόπον ὑποδεικνύουσιν, ἐφ' ἧν οἱ γηραιοὶ με φέροντες ἀνακλίνουσιν· αὐτοὶ δὲ ἐφ' ἧν τοῦ θαλάμου μέρος ἐκάθισαν. Οἱ τοίνυν εὐνοῦχοι ὡς πρὸς τὴν ἔνδον τῆς ἐπὶ τὸν ἡλιακὸν δῆθεν οἰκίας εἰσέδυσαν. Ἐν δὲ τῷ τούτους χρονίζειν, οὐ παρέργως ἐγὼ θεωρῶν τὰ κατ' ἐκείνην τὴν τράπεζαν, πολλοὺς συνήθεις ἐκ τῶν ἀνακειμένων ἐγνώριζον, ἐκ τε τοῦ κοσμητικοῦ καταλόγου τυγχάνοντας, πρὸς οἷς καὶ τινὰς τῆς κατ' ἡμᾶς Μονῆς· τινὰς δὲ καὶ τῶν ἀναστρεφόμενων εἰς τὰ βασιλεία.

Μετὰ πολλὰς οὖν τὰς ὥρας, πάλιν οἱ εὐνοῦχοι προκύψαντες, καὶ τοὺς γηραιούς ἐκείνους φωνήσαντες. « Ὑποστρίψατε τῷτον λέγουσιν, ὅτι μεγάλων πενθοῦσιν αὐτὸν τὰ κατὰ Θεὸν αὐτοῦ γεννήματα. Καὶ ὁ Βασιλεὺς παρακληθεὶς, βούλεται αὐτὸν κατὰ τὸν μονήρη βίον εἶναι· καὶ τοῦτον δὲ ἄλλης ὁδοῦ ἀπαγαγόντες, λάβετε αὐτὸν τὸν Μοναχὸν Ἀθανάσιον τὸν τοῦ Τραϊανοῦ ». Καὶ παρευθὺς οἱ γηραιοὶ λαβόντες με, τοῦ τε θαλάμου καὶ τῆς πόλεως συντόμως δὲ ἄλλης ὁδοῦ ὑπεξήλθομεν. Κατ' ὁδὸν δὲ λίμναι ἐπὶ τὰ παρεδάλομεν, μεσταῖς τιμωριῶν καὶ κολάσεων· ἡ μὲν σκότους πλήρης ἦν, ἡ δὲ πυρός, ἡ δὲ δυσώδους ἐμίχλης, ἡ δὲ σκωλήκων, ἡ δὲ ἄλλης κολάσεως εἶδους καὶ τιμωρίας ἀνάπλεως· κοινῇ δὲ πᾶσαι πλήθους ἀναριθμήτου ἐπεπλήρωντο, ἐλαυνῶς ὀδυρομένων, καὶ γοερῶς πάντων ὀλολυζόντων.

Ταύτας δὲ τὰς λίμνας παραμειψάμενοι, καὶ τινὰ τόπον μικρὸν, πάλιν τὸν γηραιὸν κατελάβομεν, ἐν ᾧ ἔλεγον εἶναι τὸν Ἀβραάμ· καὶ τούτῳ συνταξάμενος, πάλιν αὐτὸν ἡσπασάμην. Ὁ δὲ μοι χρυσοῦν ποτήριον δίδωσιν, οἴνου πεπληρωμένον, γλυκυτέρου τοῦ μέλιτος, καὶ ἄρτου ξηροῦ κλάσματα τρία· ὧν τὸ μὲν ἐν, ἐν τῷ οἴνῳ βάψας, ὡς ἰδόντων, ἔφαγον, καὶ τὸν ἔλκον οἶνον ἐξέπιον, τὰ δὲ ἑτέρα δύο τῷ ἑαυτοῦ κόλπῳ ὑπέθηκα, ἅπερ χθὲς ὑμᾶς ἐπέζητουν. Εἴτα μετὰ μικρὸν πάλιν κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον ἀπῆλθομεν, ἐνθα ὁ γιγαντιαῖος ἐκεῖνος καὶ δυσειδέστατος, καὶ νυκτὶ παραπλήσιος τὴν ὄψιν, ἐτύγχανεν. Ὁ δὲ με ἰδὼν, ἔβρυχεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας δεινῶς, καὶ μετ' ὀργῆς καὶ πικρίας ἔλεγεν « Ἄρτι ἐξέφυγες με· πλὴν οὐδὲ τοῦ λοιποῦ παύσομαι πάντα κατὰ σοῦ συσκευάζων, καὶ τοῦ κατὰ σὲ Μοναστηρίου ».

Τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου, ἀδελφοί, γνώσκων ἀπήγγειλα· τὸ δὲ ὅπως εἰς ἑαυτὸν ἐγενόμην, παντελῶς ἀγνώω. Ταύτης τῆς ὁψέως οὕτως ἐχούσης, αὐτίκα ἀπεστάλη τις πρὸς τὸ τοῦ Τραϊανοῦ Μοναστήριον, καὶ καταλαμβάνει τὸν Μοναχὸν Ἀθανάσιον, τοῦ σώματος ἐκδημήσαντα, καὶ ἐπὶ κλίνης ἐκ τοῦ καλλίου ἐκκομιζόμενον. Πυθόμενος δὲ, πότε τετελεύτηκεν, ἠκηκόει « Τῇ χθὲς ἡμέρᾳ, περὶ ὥραν ἑννάτην », καθ' ἣν καὶ τὴν ὁπτασίαν ἰδὼν, εἰς ἑαυτὸν ἐγένετο. Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ ἄμφω τὰ Μοναστήρια εἰς ἑν γηγ-

νασιν, διὰ τὸ ἀγχίθυρα κεῖσθαι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὑφ' ἐνός καθηγητοῦ κυβερνώμενα.

Ἐπὶ τριάκοντα οὖν χρόνοις, παρὰ τοῦ τὴν ὁπτασίαν ταύτην ἰδόντος, καὶ ἐξαρκέσαντος ἐκείνου τῇ ζωῇ καὶ τῇ πρὸς Θεὸν πολιτείᾳ, ἀμφοτέρων τῶν Μονῶν διευθετουμένων, οὐ μικρά τις ἢ ἐπίδοσις ἐν ταύταις γίγνεται, ἐπὶ τε τῇ τῶν Μοναχῶν θαυρίστῳ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς ὅθεν ὅποτε πρὸς τὴν τούτων διοίκησιν, καὶ διατροφὴν εἰσodiaζομένοις, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ὁ ἐκ καμίνου λυτρωσάμενος, σῶζει ἐκ τροχοῦ σε Μάρτυς πυροειδοῦς, Χαριτίνη ἀναμείλπουσαν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ Παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνια, βαίνεις τοῦ πυρός λαμπάδας καρτερικῶς, ἐν τῷ ψάλλειν ὑπομείνας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ε'ληλεγμένος, ὑπομονῇ σε ὁ παράνομος, χεῖρας συνδεσμεῖ καὶ πόδας καὶ τῷ βυθῷ, παραπέμπει σε κραυγάζουσαν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Λόγῳ σου θείῳ, τὴν ἀλογίαν στηλιτεύσασα, πάθει παθημάτων Μάρτυς ζωοποιῶν, ἀνεπλήρωσας ὑστέρημα, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, βῶσα καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Παρθένον μόνην, καὶ καθαρὰν σε καὶ ἀκήρατον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Χαριτίνην δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ὠραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν, στιγμάτων γεγονας, καὶ κατηγγύησαι, Παρθένος ἄφθορος μείνας, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ πάνσεμνε, τῷ ἐκ Παρθένου δὲ ἡμᾶς σεσαρκωμένῳ Χριστῷ, ᾧ βῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πίσαις μαχομένη προσβολαῖς, τῶν τιμωρούντων σε, γενναίως ἤνεγκας, τροχοῦ φλογίζοντος κἀκώσιν, ὀβελίσκων τὴν πυράκτωσιν, τὴν εἰς βυθὸν ἀπορρίψην, καὶ τῶν ὀδόντων Σεμνῇ καὶ ὀνύχων ταῖς ἐκριζώσεις Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Ὡς πόδες οἱ σοὶ ταῖς καλλοναῖς, τῶν πόνων ἔνδοξε καθωραϊσθησαν· διὸ ἐν ὕδασι βαίνοντες, οὐκ ἐβράχηνσαν συνόντων σοι, Παρθενομάρτυς εὐκλεῶν Θεοῦ Ἀγγέλων, μεθ' ὧν ἀνεβόα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θαῦμα καταπλήττον πάντα νοῦν, μετὰ τελείωσιν, πῶς τῷ γεννήτορι, τὸ σὸν ἐκδέδωκε λείψανον, ὁ βυθὸς ὁ κολπωσάμενος· ὅπερ

κηδεύσας πατρικῶς, τρυγᾷ τὴν χάριν ἐκ σοῦ,
Χαριτίνη, τὴν βασιλείαν λαβὼν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀ-
ποκυήσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε,
γηγενῶν ὅλων τὸ φύραμα, καὶ Χαριτίνης τὴν
σεπτὴν μνήμην φαιδρύναντα, ὧς βοῶμεν· Πάν-
τα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
• **σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• **να**μιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• **σε**βεῖας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• **λο**γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ 2'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Γνα τῶν στεφάνων τῆς δόξης, ὡς ἀδιάφθορος
παρθένος, Μάρτυς ἐπιτύχης παντοίων, κο-
λαστηρίων εἶδος ὑπήνεγκας, ἀγαλλομένη πνεύ-
ματι, καὶ διανοίας ἀναστήματι.

Ως περικαλλής, ὡς ὠραία, ὡς περιδέξιος
Παρθένος, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, ὡς
τοῦ Δεσπότη νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδέσι
πτέρυξι, πρὸς τὰ οὐράνια κατέπαυσας.

Σὺ φωτοειδεῖς Χαριτίνη, ἐναπαεσράπτεις λαμ-
πιδόνας, ζόφον πονηρίας δαιμόνων, καὶ
παθημάτων ἀποδκώκουσα, ταῖς Θεοδότοις πάν-
τοτε, θαυματουργίαις ἀξιόγαστε.

Η περιχαρὴς σου ἡμέρα, περιχαρῶς λαοὺς
ἀθροίζει, σοῦ ταῖς ἀριστείας ὑμνῆσαι, καὶ
τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γεν-
ναίαν ἀθλησιν, Μεγαλομάρτυς χαριτώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου
σου Παρθένε· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως,
καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς
ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ ἀπειρόγαμε. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **σ**ε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
• **σ**τὸς συνάψας, ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
• **πα**γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Εν οὐρανοῖς ὡς Μάρτυς, ὧς Χαριτίνη τῷ
Θεῷ, παρισαμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς
τοὺς εὐσεβεῖς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελῶντας,
σῶζε θερμαῖς σου πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, μὴ διαλίπης δυσω-
πεῖν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ἵνα
ῤυσθῶμεν τῆς ἐκεῖ, φρικτῆς κολάσεως πάν-
τες, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσθέστου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου, Ἀκολουθία
συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Ἀποστό-
λου τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ Δεσπότη
Πανόλβιε, τῶν καλῶν κατείληφας τὸ ἀ-
κρότατον· ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐ-
κεῖθεν ἐξήντησας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ
ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθείσας
καρδίας ἀγνώσις, τοῦ Θεοῦ Θεογνωσίης, ἀνα-
πηγάζων τὰ δόγματα.

Τῇ πιση ἀπιστία σθ, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίω-
σας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως,
Θεολογεῖν ἀπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαν-
τα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρόν τε καὶ
θάνατον, ὑπομείναντα, καὶ ταῖς τρήσεις τῶν
ἡλῶν, καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν διανυγέντα,
ἐξ ἧς ζωὴν ἀρυόμεθα.

Ο Θωμᾶς ὁ θαυμασίος, τὴν πηγὴν ἀνεστύ-
μωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα τοῖς Θεό-
φροσι· τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, δι-
πλὴν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς,
καταλλήλως μεμύηται, καὶ ἐβόησε· Σὺ Θεός
μου ὑπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος
τῆς δόξης, ὁ δὲ ἐμὲ σὰρξ γενόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ως ὑπηρετῆς τοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀρρήτου
σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸν σοφίας ἐξήν-
τησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ
τοῦ Σταυροῦ ἀνιχνεύων, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς
ἀπάτης, ψυχὰς ἐζώγησας. Ὅθεν τῇ σαγήνῃ
τῶν σῶν δογμάτων, πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰ-
κουμένην· καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ταῖς τῶν
Γυνδῶν ἐξοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυνας. Διὸ
τῆς δόξης τηλαυγῶς, Χριστοῦ κατατρυφῶν, αὐ-
τὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ωσπερ μαργαρίτην σε, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνι-
μήσατο, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως,
Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ πλουτίσας,
τοὺς ἠπορημένους, καὶ τῇ πενίᾳ τῶν δεινῶν
συγκεκραμένους Θωμᾶ Ἀπόστολε· διό σε μα-

καρίζομεν, καὶ τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐν αἰνέσει δοξάζομεν, εὐσεβῶς σε γεραίραντες.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ινδῶν κατελάμπρυνας, πᾶσαν τὴν γῆν ἱερώτατε, καὶ θεόπτα Ἀπόστολε· φωτίσας γὰρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀπειργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας, τούτῃς ἐν Πνεύματι σοφῇ, εἰδωλικούς τε ναοὺς κατέρράξας, ἀνήγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς δόξαν καὶ αἰνεσιν, Ἐκκλησίας μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Χειρὶ φιλοπράγμονι, θείαν πλευράν ἐξηρεύνησας, καὶ τῶν ἡλῶν τὰ τραύματα, ἅπερ ὁ Ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ὑπέστη, καὶ τὴν ἀπιστίαν, μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς εὐπιστίαν Θωμᾶ ἐβόησας· Σὺ εἶ Θεὸς καὶ Κύριος, καὶ σὲ δοξάζω φιλάνθρωπε, τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τὰ θεία ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατὴρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται. Τῇ γὰρ θείᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως· ὅθεν ἐκ Σιών, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἐνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευράν ἐλογχεύθης, καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Οταν μου εἰς ἔννοιαν, τὸ φοβερόν ἔλθῃ βῆμα, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, καὶ τὸ δικαστήριον τὸ παγκόσμιον, ἀπορῶ δέδοικα, δειλιῶν καὶ τρέμων τὴν τῶν ἔργων μου ἐξέτασιν· φαῦλα γὰρ ἅπαντα, καὶ αἰσχύνῃς πάσης ἀνάπλεα, καὶ σκότους καὶ κολάσεως, καὶ ἀποστροφῆς ὄντως ἄξια. Ἴδε μου τὴν θλίψιν, καὶ ἴδε τῆς ψυχῆς τὴν συντριβὴν, καὶ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης με, ῥῦσαι καὶ κολάσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγιε Θωμᾶ. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ Μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνή-

μῃ αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν, διανοίας αὐτὸς, τύπῃς τῶν ἡλῶν ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἰκέτευε αἰεὶ, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνῇ, ἀπὸ τῶν πίστει βωόντων καὶ εὐφημῶντων ἀπαύστως, τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς χάριτος. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν θαυμάτων γέμοντα Θωμᾶν θαυμάσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τὸν ἀναρχον Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ὃν ἐώρακας Ἐνδοξε, ὃ καὶ τὰς χεῖρας παλάμη, καὶ πλευράν ἐψηλάφησας, καθικέτευε σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ο γνῶστης τῶν κρυπτῶν, καὶ νεφροῦς ὁ ἐτάζων, καὶ καρδίας ἐρευνῶν, Θεὸς μου Ἰησοῦς, σὲ Θωμᾶ παμμακάριστε, τῆς αὐτοῦ θεοφανείας, ὑπρέτην καὶ μάρτυρα, καὶ Ἀπόστολον θεῖον προσήκατο.

Ναμάτων μυστικῶν, ποταμὸς ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε σύστημα, ρεύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ ροίζῳ τοῦ Πνεύματος, τὴν πολὺθεον πλάνην ἀπήλασας.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ φθορᾶς, καθαιρέτης ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε πανύμνητε, τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας, ὠραῖσαντα χάριτι τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Αρετῆς καλλεῖ, διαπρέπων Θεότητα καὶ θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδές, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, πίστει καὶ ἐφαίδρυνας, τούτων τὴν ζόφωσιν.

Υπὸ τῆς αἴγλης, πυρσωθείς αὐτουργία τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὴς θεοφεγγῆς, ἐξαπεσάλῃς θεόληπτε, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

Μεμνημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ δόγματα, ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς, διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ κατελάμπρυνας, κόσμου τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενον με στερέωσον· ὃ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
• στί· Ἄγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τοὺς ἰ-
χθύας ζωγρήσας τοὺς λογικοὺς, τούτους προσήγαγες, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τοῦ πάθους, αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολε ἐνδοξε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ συμφῶνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανά-
γιον ὅρος τὴν φωτεινὴν, νεφέλην ὑμνήσω-
μεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐχῆς τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆς βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Τῇ μεγίστῃ τῶν θαυμάτων, ἐπιδείξει χρη-
σάμενος, καὶ δογματῶν θείων, δόξαν τη-
λαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὴν οἰκουμένην ἐπέσχε-
τῷ κηρύγματι, τὴν κραυγάζουσιν· Δόξα Χρι-
στὲ τῇ δυνάμει σου.

Οὗς αὐτόπτην σε τοῦ Λόγου, ὑπρέτην τε ἐν-
θερμον, καὶ τῆς τούτου δόξης, καὶ μεγα-
λειότητος μάρτυρα, καὶ ὡς πιστὸν οἰκονόμον καὶ Ἀπόστολον, εὐφημοῦμέν σε, μάκαρ Θωμᾶ πανσεβάσμιε.

Νυμφικὴν ὥσπερ πασταῖδα, καὶ σκηνὴν ἐ-
πιδείξει, ὑποβάθραν λίθον, ἀκρογωνιαῖον
πηξάμενος, ἐπωκοδόμησας μάκαρ παναοίδιμε,
Ἀποστόλων ἀκρότης, Θωμᾶ τοῖς πιστεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνήροτον τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς γεωργή-
σασαν, καὶ νεφέλην κούφην, ὁμῶς ζω-
δοτὴν πηγάσασαν, τὴν Παναγίαν Παρθένον ὁ-

νομάζομεν, οἱ κραυγάζοντες· Δόξα Χριστὲ τῇ
δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὀφνούνται.

Ελλαμφθεῖς Ἀπόστολε, τῇ δόξῃ τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ πλευρὰν τὴν ζωοποιόν, ψηλαφή-
σας ἦντλησας, ἀνεξιχνίαστον εὐλογίας ἄβυσ-
σον, καὶ τὸν κόσμον κατεπλούτισας.

Μὴ παρῶν τῇ πρώτῃ σου, εἰσὼδῳ ὁ Θωμᾶς,
ἀπιστῶν τε τοῖς Μαθηταῖς, πιστωθεῖς δὲ
ὑστερον, χαίρων ἐβόησε· Σὲ Θεὸν καὶ Κύριον,
ἀναγγέλλω πολυέλεε.

Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς δόξης σου Χριστέ,
τῇ βροντῇ τῇ πνευματικῇ, ὁ Θωμᾶς ἐ-
βόησεν, ἐκδιηγούμενος, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον,
σὲ σεπτῶς εὐηγγελίσατο.

Θεοτοκίον.

Νικητὴν ἀνάδειξον, Πανάμωμε τὸν νοῦν, τῶν
παθῶν καὶ τῷ λογισμῷ, τὰς ὁρμὰς ὑπό-
ταξον, τούτων Θεόνυμφε, ἡ Θεὸν γεννήσασα,
τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τὴν πάντων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν ψυχόλε-
θρον, ἡ ἀπιστία σου μάκαρ θαυραπεύει·
σύ γὰρ ἀναμφιλέκτως, καὶ τῶν ἡλῶν, καὶ τῆς
λόγχης τοὺς τύπους ἠρεύνησας.

Αφῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστέ τὸν Ἀπόστολον,
ἠκονημένον ὡς βέλος, ἐν ἐχθρῶν καρδίαις
σου ζωοδότα, καὶ τῶν σκυλῶν, τὴν προνομήν
σοι τούτων προσήγαγεν.

Θυσίας, εἰδωλικὰς Οἰκτίρμον κατήργησας,
σφαγιασθεῖς ἐπὶ ξύλου, καὶ σφαγαῖς ἀ-
γίας τῶν θαυμάτων, Ἀποστόλων, τῶν τὰ σά
μιμουμένων παθήματα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τατον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
συμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦ-
σα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρε
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς θείας χάριτος, πεπληρωμένος, τοῦ
Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπρέτης ἀλη-
θείας, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύ μου ὑπάρχεις,
Θεὸς τε καὶ Κύριος.

Ὁ Οἶκος.

Πρὸς τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν, καὶ μέγαν μυ-
στολέκτην, Θωμᾶν τὸν θαυμάριον τοῦ Πέ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει· « Ἡ αὐτὴν γεννήσασα, τὴν
αἰδίον ἀπάθειαν.

τροῦ ἐκβοῶντος· « Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον », ἔφησεν οὗτος· « Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, ψηλαφήσω δὲ καὶ τὴν πλευράν, οὐ μὴ πισεύσω ». Ἀλλ' ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων καὶ Δεσπότης, ὥσπερ δούλος ἐλήλυθε, θέλων πάντας σῶσαι, καὶ λέγει τῷ Θωμᾷ· « Ψηλάφησον χειρῶν καὶ πλευρᾶς τῆς τύπου, καὶ μὴ ἀπίσται· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ». Ὁ δὲ ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε· Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Στίχοι.

Ὁ χεῖρα πλευρᾷ σῇ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,
Πλευράν ὑπὲρ σοῦ, νύττεται Θωμᾶς Λόγε.

Δύρασιν ἐτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν ἔκτῃ.

Οὗτος Μήδοις καὶ Πάρθοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρύξας, φρουρεῖται παρὰ Σμιδαίου Βασιλέως, διὰ τὸ πιστεῦσαι καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ Ἀζάνην τὴν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα Τερτίαν, καὶ τὰς θυγατέρας Μιγθονίαν καὶ Νάρκαν. Διὸ καὶ παραδίδεται πέντε στρατιώταις, οἱ τοῦτον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀναβιβάζουσιν, λέγχαις κατέτρωσαν· καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκ τῶν αὐτοῦ περιόδων.

Ἐτι δὲ ζῶν ὁ Ἀπόστολος, σὺν Ἀδάνῃ τινὶ ἐμπόρῳ τὴν Ἰνδίαν διαπερᾷ· ἐπὶ τι δὲ δωματίῳ τῆς Ἀνδραπόλεως καταλύουσιν. Ἐκδόντος δὲ τοῦ τὴν ἐξουσίαν τῆς χώρας ἐκείνης ἔχοντος τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον εἰς γάμου κοινωνίαν, συνορτάζειν καὶ τοὺς παρατυχόντας συνέδκινεν. Ὁ μὲν οὖν Ἀπόστολος ἐπὶ τὸν εὐτελέστερον ἀνεκλήθη τῶν τραπεζῶν. Πάντων δὲ ἐμφορουμένων ἐπὶ τοῖς ἐδωδίοις, μόνος οὗτος ἀμέτοχος τῶν τοιούτων ἦν· σὺννοος γὰρ ὦν καὶ ἑαυτῷ προσέχων, ἐκάθητο συνισταλμένος.

Τῶν διακονούντων οὖν τις, ἀπονοία ἀρθεὶς, ράπισμα δίδωσιν αὐτῷ, εἰρηκώς· « Εἰς γάμον κληθεῖς, μὴ σκυθρωπάξῃς, ἀλλὰ χαῖρε, συνηθόμενος τοῖς συμπόταις ».

Καὶ ὁ Ἀπόστολος· « Ἀπαλείψαι σοι μὲν Κύριος τὸ σφαλερὸν εἰς τὴν ἐπίοντα αἰῶνα, τῷ τύψαντι ἔφησε· τὴν δὲ ἀκρατῶς κατ' ἐμοῦ ἐκταθεῖσαν χεῖρα, θῆρες ἐπιμερισάτωσαν ἄγριοι ἐν τῷ παρόντι, εἰς πολλῶν παιδείαν ». Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ ἐπιδραμὼν ὁ ράπισας (οἶνοχόος γὰρ ἦν) ὕδωρ διακυσίσει τοῖς δαιτυμόσιν εἰς κρασίον οἴνου, ὑπὸ θηρός, τῷ φρίατι παρκαθαμένον, διασπαραχθεὶς καὶ ἄχρις αὐτῶν τῶν ἐγκατῶν, ἀπέψυξε. Τότε κύνων ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὴν τὸν Ἀπόστολον τύψασαν δεξιάν, ἐρρίμμενῃν ἐπ' ἀμφοτέρω, λαδῶν, ἐν αὐτῷ τῷ συμποσίῳ εἰσῆλθε, τὴν ἀδικίαν ὥσπερ πᾶσιν ὑποδεικνύων.

Διαπορεύοντων δὲ τῶν δαιτυμόνων περὶ τῆς χειρὸς, τίνας ἄρα αὖν εἴη, γυνή τις ἐνὸς τῶν αὐλούντων, διαπρυσίου τι φωνήσασα, φησὶ· « Μέγα ἡμῖν ἀνεγνωρίσθη σήμερον μυστήριον. Ἀκούσατε οἱ ἀνακεκλημένοι· Θεός, ἢ Ἀπόστολος Θεοῦ σὺν ἡμῖν ἀνακλήθη· ἠξίωσεν. Ὅν γὰρ εἶχον ἐμὸν γλωσσὸν καταβλοῦσα καὶ ἠθύνουσα, ἤκουσα τῷ τύψαντι τοῦτον οἶνοχόῳ φήσαντα, τὴν τούτου δεξιάν χεῖρα ὑπὸ κυνὸς σύρεσθαι, εἰς ἐπίδειξιν τῶν πολλῶν· ὅπερ πάντες ὁρᾷτε γεγεννημένον ». Καὶ ὡς τοῦτο διεβλήθη ἐπὶ πᾶσι τὰ

σαῦμα, καὶ εἰς τὰς τοῦ κρατοῦντος ἦλθεν ἀκοάς, μετὰ τὴν λύσιν τοῦ συμποσίου, προσκαλεσάμενος τὸν Ἀπόστολον, ἔφη ὁ Βασιλεὺς· « Εἰ ἐπαρᾶσθαι οἶδας, καὶ θάνατον ἐπάγειν, δεῖξον καὶ τῆς σῆς εὐχῆς τὸ δραστήριον εἰς τὴν σήμερον ἐκδοθεῖσάν μοι παῖδα ». Τοῦτο περιχαρῶς δεξάμενος ὁ Ἀπόστολος, πρὸς τὴν ἐπιθαλάμιον εἰσεῖν παστάδα, καὶ τοὺς νέους εἰς σωφροσύνην ἐπιστηρίζας, καὶ τῆς σαρκὸς ἀπώσασθαι τὴν ὑδραπάθειαν πείσας τούτους, καὶ τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἐκείθεν ὤχετο.

Μετὰ μικρὸν δὲ προσειοικότα τινὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ὁ νυμφίος ὁρᾷ, τῇ νεανίδι προσομιλοῦντα, καὶ Θωμᾶν εἶναι ὑποτοπᾶσας, ἔφη· « Οὐχὶ πρὸ πάντων ἐξῆλθες, πῶς ἄφνω πάλιν γίγονας, ἀπορῶ ». Καὶ ὁ Κύριος· Ἐγὼ Θωμᾶς οὐκ εἰμὶ, κατὰ χάριν δὲ ἐκείνου ἀδελφός. Ὁ δ' αὖν ἐμοί, ὡς ἐκεῖνος, ἀκολουθήσῃ, ἀπαρνησάμενος κόσμον, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ οὐ μόνον ἀδελφός, ἀλλὰ καὶ συγκληρονόμος τῆς ἐμῆς βασιλείας γενήσεται ». Τοῦτο εἰπὼν, ἀπ' αὐτῶν ἀοράτως διέστη· ἐκεῖνοι δὲ τὸν λόγον ὡς μαργαρίτην ἐγκολπωσάμενοι, ἐλονυκτίους δεήσεις τῷ φανέντι προσέφερον.

Ἐωθεν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὸν κοιτῶνα, ἐνθα οἱ νέοι, κατέλαβον· ἀντικρὺ δὲ τούτους καθεζομένους εὐρών, ταραχθεὶς, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαζεύξεως τὴν αἰτίαν ἠρώτα. Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ταύτην τὴν διάζευξιν εὐχόμεθα μέχρι τέλους ἡμῖν διαφυλαχθῆναι, ἵνα ἐν τῷ τῶν στεφάνων καιρῷ, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἀκατάλυτον, ἀδιαίρεται μείνωμεν, κατὰ τὴν τοῦ φανέντος ἐν ἡμῖν τοῦ ξένου ἐπαγγελίαν ». Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, δωρεῶν ὑποσχέσεις, ἐφ' ᾧ τὸν ἀπατεῶνα εὐρεθῆναι καὶ παραστῆναι, ἐπηγγείλατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνηθεῖς, ἀοράτως μᾶλλον τοῖς κατηγουμένοις ἐπιστηρίζων ὁ ζητούμενος ἐπωπτάνετο, ὡς ἐπὶ τῇ προσοχῇ τῆς αὐτῶν πίστεως καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Βασιλέως καταλεῖναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ Χριστιανὸν πείσαι γενέσθαι. Ὅτι δὲ οὐχ οἶόν τε τὴν ἀρετὴν διαλαβεῖν, ἔδειξεν αὐτῇ καὶ τὸν Ἀπόστολον ἐν Ἰνδίᾳ διατρίβειν· καὶ πρὸς αὐτόν οὗτοι τὸ βάπτισμα ληψόμενοι, παραγεγονότες οἱ δόκιμοι μαθηταὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀκλινῶς ταυτην ἐδόξαζον.

Ὅτε γοῦν πρὸς Γουνδιαφίρον εἰσεβαλε τῶν Ἰνδῶν Βασιλείᾳ ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πρῶτον εἰδέναι αὐτόν ἐν ξύλοις ἐργασίαν ἐπύθετο, καὶ ποῖαν ἐν λίθοις. Καὶ ἐπὶ μὲν ξύλοις, ἄροτρα, κώπας, ζυγοὺς, καὶ πηδαλία· ἐπὶ δὲ λίθοις, στήλας, ναοὺς, καὶ βασιλείων οἰκοδομὰς κατασκευάζειν ἐμπειροτάτως, ἔλεγεν εἰδέναι. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Ἀρά γε παλάτιον ἐν ᾧ τόπῳ ἐφίσεως κέκτημαι, δύνασάι μοι κατασκευᾶται πρὸς Θεραπείαν; Καὶ ὁ Ἀπόστολος, ὡς κατέθετο, μηδὲν μελήσας, χουσὸν αὐτίκα λήψεσθαι ἐκέλευσε πρὸς τὴν τῶν ἐπιτηδείων μετακομιδὴν, καὶ τοὺς διμελῆς ἄρτι καταβαλεῖν ὑπὲρ τῆς, τὸν τόπον ὑποδεικνύς. Ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος· Ὁ τοῦ παρόντος καιροῦ, ὦ Βασιλεῦ, τὸ κτίζειν ἐπίτηδες, ἀλλὰ τοῦ ὑπερβριταίου (Ὀκτωβρίου) μᾶλλον μηνός· οἶμαι δὲ τοῦτο εἰρησθαι τῷ Ἀποστόλῳ, διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῶν βεβιωμένων ἀνταμοιβάν· διὸ καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος εὐφυνῶς παρεκρούσατο γνώμην. Λαδῶν δὲ ἐπὶ χεῖρας καὶ κανόνα (πῆχυν), καὶ τὴν διαθεῖν ἐπιστημένως διαζωγραφήσας, ἀλύπως ἐπειθεν ἔχειν αὐτοῦ τὸν σκοπὸν.

Ἀγασθεὶς οὖν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ περιδέξιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ ἱκανὸν τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ ἐπιδούς, οἴκοι ἐπανακάμπτει. Τότε ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς τῶν δευρμένων χεῖρας ἅπαν τὸ χουσίον καταβαλὼν, ὡς Ἀπόστολος, ἀχειροποιήτον οἰκίαν ἐν τῇ τῶν πρωτοτόκων αὐλῇ τῷ Βασιλεῖ κατασκευάσει. Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς, ἱκανοῦ χρόνου παραδραμόντος, ἔσπευδε περὶ τοῦ ἔργου μαθεῖν, ἤκουσε δὲ τὴν στέγην μόνην ἀπολείπεσθαι, ἐκ περιχαρείας, ὡς ἀληθεύσαν τὴν ἀγγελίαν ὑποπαύσας, ἐτίρει χουσίον ὀλκὴν τῷ

Ἀποστόλω πέπομφεν, εἰρηκώς· Καλλιστεύουσάν μοι τὴν ὁροφὴν τῶν οἰκοδομημάτων διὰ ταχέως ἀποτείλῃς, ἵνα, ὅταν αὐταῖς ὤψοις ἴδω, λόγοις ἐπαίνων τῆς ἐπιστήμης τὸν πλεονέκτην (οὐ τὸν πολλὰ προτερήματα ἔχοντα) ἰγκωμιάσω. Αὐτὸς δὲ πάλιν, τὸ χρυσίον ἀπολαβὼν, εἰς οὐρανὸν ἄρας τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα « Εὐχαριστῶ σοι Φιλάνδρωπε, ἔλεγεν, ὅτι ποικιλοτρόπως ἐκάστου τὴν σωτηρίαν οἰκονομεῖν οἶδας ». Καὶ τῶν προτέρων πάλιν ἐχόμενος, ἅπαν τοῖς δεομένοις τὸ ἀργύριον δένειμεν.

Ἐπὶ τοῖς πᾶσιν, ὡς τινες τῶν ἐκείσε, ἐν οἷς ὁ Ἀπόστολος διατριβὴν ἦν, χρόνου τινὸς διαρρέυσαντος, πρὸς τὸν Βασιλεῖα ἀφίκοντο, καὶ περὶ τοῦ κάλλους τῶν οἰκοδομημάτων μαθεῖν ἰμείρετο, ἤκουσε μὴ προσδοκᾶν τὸ σύνολον ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς οἰκοδομᾶς κτισμάτων, ὡς τοῦ χρυσίου παντὸς τοῖς πένησιν διανεμηθέντος· μᾶλλον δὲ ὅτι καὶ Θεὸν ἀγνοοῦμενον κηρύσσει, καὶ τοῖς προσφοιτῶσιν αὐτῷ ἐξαίσια τινὰ θαυματουργεῖ, μηδὲ ποῶσιν τὸ σύνολον σιτιζόμενος. Ὁ Βασιλεὺς οὖν, ἀκατασχέτῳ μανίᾳ πληγείς, καὶ τὸν Ἀπόστολον μεταστειλόμενος, ἐπυθάνετο, εἰ τὸ παλάτιον ἐκτισταί. Ὁ δὲ ὑπολαβὼν, εἶπεν· Ὁ παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ ἀρχιτέκτονος ἐγὼ οἰκοδομεῖν μεμάθηκα, Βασιλεῦ, τοῦτέ σοι ὠραῖον καὶ πᾶν παλάτιον ἐκτισταί. « Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Ἐξ αὐτῆς παραγεγονότες, τὸ κατασκευασθὲν ἴδωμεν ». Οὐ μοι δοκεῖ, ὁ Ἀπόστολος ἀπεκρίνατο, τὴν τούτου χρῆσιν ἔχειν σε τὸ παρὲν· ἀλλ' ὅτε μετανάστης γένῃ τῶν ὧδε, τότε τοῦ κτισθέντος εὐρήσεις ἀρμόδιον τὸ κατάλυμα. Καὶ ὡς δῆθεν ὁ Βασιλεὺς χλευαζόμενος (τοῦτο γὰρ ὑπέλαβε), θηριωδῶς κατεβρόντησε εἰπὼν· Τὸν ἀπατεῶνα τοῦτον εἰς σκοτεινότητα λάκκον, σὺν τῷ ἀγαγόντι μοι ἐμπόρῳ ἀσφαλισθῆναι προστάσω.

Ὡς δὲ τοῦτον ἡ φρουρὰ δεσμώτην εἶχε κατάκλειστον, ὁ τοῦ Βασιλέως ἀδελφός, ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, ὡς δῆθεν τῷ ἀδελφῷ συναλγῶν, καὶ ἀθυμίας νέφει ἐπιπεσὼν, πρὸς θάνατον ἤπειγε, τὸν Βασιλεῖα προσκαλεσάμενος, ἔφη· « Διὰ τὴν τοῦ δολίου συμβᾶσάν μοι ἐπήρειαν, τὴν ψυχὴν παθὼν ἤδη, τῆς ζωῆς ὑπεξέρχομαι »· καὶ ἐκατέρων οὕτως ἐμιλούντων, ἀποπνεύγεις ἄφωνος ἔμεινε. Τότε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λαβὼν Ἀγγελος, τὰς σκηναὶς Κυρίου ἐπιπορευόμενος, ὑπεδείκνυε τὴν τούτων εὐπρίπειαν, καὶ εἰς ὁποίαν οἰκῆσαι βούλειτο ἐπηρώτα. Καὶ ὡς ἔγνω ἡ ψυχὴ μίαν τὴν ἐξαίρετον ἔχουσαν, ἐπὶ πᾶσι ταύτην ἐδείκνυε τῷ Ἀγγέλῳ, καὶ ἐν μέρει ταύτης τῆς κατοικίας οἰκῆσαι παρέκάλει. Καὶ ὁ Ἀγγελος· Ἐν ταύτῃ οἰκῆσαι οὐ δύνασαι· αὕτη γὰρ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἣν ὁ ξένος αὐτῷ Θωμᾶς ὠκοδόμησε. « Καὶ δεομαί σου, ἀντέφησεν, ἄνεις μοι πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν· εὐώνως γὰρ ἐνψάμενος αὐτὴν ἐξ ἐκείνου, ἐπαυέλθω· οὐδὲ γὰρ οἶδε τὸ κάλλος αὐτῆς ». Τότε ἐπανακάμψας ὁ Ἀγγελος τὴν ψυχὴν, τῷ νεκρῷ σώματι ἀποδίδωσιν· ὡς ἀπὸ κάρου δὲ τινὸς ἀνανήψας ὁ τεθνηκώς, τοῖς παριστώσιν τὸν ὀδελφὸν ἐπεζητεῖ· οὐ παραγενομένου, πρὸς αὐτὸν εἰρηκεν· Ἀνενδοιάστως πίπεισμαι, ὡς τὸ ἦρσαι τῆς βασιλείας σου προείλου δοῦναι εἰς τὴν ἐμὴν ἀναβίωσιν. Ὅθεν μικρὰν τινα χάριν αὐτῷ παρασχεῖν μοι, ἣν μὴ ὑπέρθου χάρισσασθαί μοι. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Ὅσον ὑπὸ τῆν χεῖρα ἐστὶ, φιλάτω μοι ἐντι σοι ἀδελφῷ, προθύμως χαρίσσομαι, ὅρκῳ τοῦτο βιβαιώσας. Τότε ἀνυποστόλως τὸ ζητούμενον τῷ ἀδελφῷ, ἐπετράνωσεν, εἰπὼν· Τὸ ἐν οὐρανοῖς σοι παλάτιόν μοι ἐπίδος, εἰς ὅσην βούλη χρημάτων ἀνταλλαγῇ. Καὶ ὡς περ ἐννιὸς ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ ταύτῃ γενόμενος, ἔφη· Ἐμοὶ παλάτιον ἐν οὐρανοῖς; πόθεν; Ναὶ μὴν ἐστὶ σοι, ἔφη, εἰ καὶ αὐτὸς ἀγνοεῖς, ὅτι σοι ὁ ἐν φρουρᾷ ἰδομένησατο ὑπὲρ τῆς· ὡς καὶ αὐτὸς ἐγὼ, τῇ πρὸς σὲ ἀχθόμενος λύπη ἀρπαγείς, τούτου εἶδον τὴν καλλονήν.

Τότε συνεῖς ὁ Βασιλεὺς τὸ λεγόμενον, οὕτω πῶς τὸν ἀδελφὸν ἀπεκρούσατο, εἰπὼν· « Εἰ μὲν τῶν ὑπὲρ τὴν βα-

σιλείαν κειμένων τὸ ζητούμενον ἦν, ἐξ ἀνάγκης ἢ τῶν ὅρκων λύσις ἐπισφαλής· εἰ δὲ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀποκεκληρωμένων, αὐτὸς τὸ λεγόμενον δίκασον· ἀλλ' ἐπεὶ πάρεστιν ὁ τέκτων, λαβε τοῦτον, καὶ ὡς ἐθέλω, σκευάσει σοι λαμπρότερα. Τοῦτο εἰπὼν, σὺν τῷ Ἀδάνῃ τῆς φυλακῆς τὸν Ἀπόστολον ἐξάγει· καὶ πεσὼν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, τῆς συναρπαγῆς τὸ σφαλὲν συμπαθῆναι ἐζητεῖ.

Ἐπὶ τούτῳ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας ὁ Ἀπόστολος, καὶ ἀμφοτέρους τῷ λόγῳ τῆς χάριτος καταλαμπρύνας, δούς αὐτοῖς τὸν ἀρράβωνα τῆς ἀκηράτου βασιλείας, ἐφ' ἑτέρας αὐτὸς κηρύσσων ὠρμητο πόλεις, δοξαζὼν καὶ εὐλογῶν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἐρωτηίδος.

Στίχ. Ἐρωτηΐδα πυρπολοῦσι παρθένον,

Ἐρωτι Χριστοῦ τὴν προπυρπολουμένην.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ κκμίνῳ.

Μετὰ τῆς ἄνω, χοροστασίας ὡς Ἀπόστολος, χαίρων συγχορεύεις Μάκαρ ἐν οὐρανοῖς, ἀναμέλπεις τε γηθόμενος· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀπὸ περάτων, ἕως περάτων ὁ σὸς διέδραμε, φθόγγος καὶ ῥημάτων θείων ἢ προσφορά, τοὺς κραυγάζοντας παιδεύουσα· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σε Κύριε.

Ναὸς ἐγένου σὺ τῆς Τριάδος παναοίδιμε· ὅθεν καὶ ναοὺς εἰδώλων τε καὶ βωμοὺς, ἀπεκάθηρας Ἀπόστολε, ναοὺς δὲ ἡγείρας, εἰς ὕμνωδιαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ (*).

Θεοτοκίον.

Νόμου δουλείας, τῇ σῇ γεννήσει λελυτρώμεθα· σὺ γὰρ Θεοτόκε τὸν ἐλευθερωτὴν, ἀπειράνδρως ἡμῖν τέτοκας. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Θεῷ ὁμιλῶν σεσαρκωμένῳ, σαρκὸς ἐπιλελησμένος ἀναπέφηνας· τὴν δὲ ὑπερκόσμιον, θέωσιν ἐπλούτησας, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι θεοποιούμενος, καὶ Κύριον ὕμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγάπη Θεῷ συγκεκραμένος, τὸν θάνατον μετ' αὐτοῦ Μάκαρ ἐπόθησας, τοῖς συναπαστολοῖς σου, Ἀγῶμεν φθελγόμενος, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν θάνατον καταδεξώμεθα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε βωῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τῆς ζ'. Ὡδῆς « Σήμερον τὴν μνήμην σου πάντες » οὔτε ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖνται, οὔτε ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι χωροῦσι τὰ ἀρκτικά τούτων γραμμάτων· καὶ διόλον ὡς μεταγενεστέρως χειρὸς εἰσὶ προσθήκαι.

Υμᾶς ὁ Χριστὸς τοὺς Ἀποστόλους, νεφέ-
λας τῆς οὐρανίου βροχῆς ἔδειξεν, ὄμβροις
ἐπικλύζοντας θείας ἐπιγνώσεως, τὰς Ἐκκλη-
σίας πάνσοφοι, καὶ καταρδεύοντας, καὶ, Κύριον
ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης
ἀγίωσύνης ἔσα τέμενος, Λόγον τὸν πανά-
γιον, πάντας ἀγιάζοντα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρ-
χον ἐκυοφόρησας· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνεῖμεν,
καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργέμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 3'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Αρμα φωτοφόρον ἔδειχθης, ἐπικαθήμενον
τὸν Λόγον, τῇ εὐπειθεστάτῃ ψυχῇ σου,
καὶ θεοφόρῳ ἐπιφερόμενον, πρὸς σωτηρίαν· Εν-
δοξε, ἡνιοχοῦντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σαῦ τὴν παμμακάριστον μνήμην, ἐπιτελοῦν-
τες δυσωποῦμεν, πάσης τρικυμίας ρύσθη-
ναι, τῇ μεσιτείᾳ τῆς παρρησίας σου, ἣν ὡς Χρι-
στοῦ Ἀπόστολος, ἔχεις Θεόπτα πανσεβάσμιε.

Σήμερον τὴν μνήμην σου πάντες, Θωμᾶ Ἀ-
πόστολε τελῆμεν· φώτισον ἀχίασον πῖσει,
πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ παθημάτων
πάντοτε, ἀπολυτρούμενός πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ωφθης θεονύμφευτος Μήτηρ, καὶ πανακήρα-
τος Παρθένος· σὺ γὰρ παρθενίαν καὶ τόκον,
εἰς ἓν συνῆψας ἄχραντε Δέσποινα, τὸν Ποιητὴν
καὶ Κύριον, πάσης τῆς κτίσεως γεννήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**ση Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στοῦ συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αυτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανο-
κτίρμονος, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ, τῇ οἰκ-
μένη καὶ νίκῃ, τῷ φιλοχρίστῳ Ἀνακτι, ἡμῖν πται-
σμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν αἴτησαι, τοῖς σέ
Θωμᾶ εὐφημοῦσιν, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Ἔτερον.

Χριστὸς ὁ μέγας ἥλιος, ἀκτῖνά σε πολύφω-
τον, ἐν τῇ Ἰνδῇ ἐκπέμπει, τὴν ζοφεράν

πλάνην μύσα, συντόνως ἐκδιώκοντα, Θωμᾶ σοφῇ
Ἀπόστολε, καὶ τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, Τριάδα
σέβειν τὴν θείαν, παρ' ἧς φρουρούμεθα πάντες.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα,
τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφη-
τῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέω-
σαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῶν Θεογεννήτρια, ὅταν
καθίσῃ, τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστω.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν τὰ παρόντα τρία Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Χριστῷ ἠκολούθησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε, καὶ
τοῦ κόσμου κατεφρόνησας· καὶ τὰ τού-
του διδάγματα ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀ-
νεδείχθης Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς
ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν
παθῶν σκοτισθείσας ψυχὰς, ἐντολαῖς τοῦ Σω-
τῆρος ἐφώτισας, πιεσεῖν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἦχος δ'.

Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρὶ, τὴν ψυχὴν κα-
ταυγασθεῖς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμη-
τῆς γέγονας, ὡς ἔννομος Μαθητῆς, Θωμᾶ Ἀ-
πόστολε· τῷ γὰρ καλᾷ τῷ Σταυροῦ, ἐκ τῆ
βυθοῦ τῆς ἀγνοσίας, εὐσεβῶν ψυχὰς ἐζώγη-
σας· ὅθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐξοφωμένην διά-
νοιαν, τῷ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσα-
γήνευσας. Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰεὶ δυσώπει, καὶ
ἡμᾶς ρύσθηται τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐξοφωμένης ὀ-
ψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν τῆς αἰλείας βυθὸν καταλιπὼν, τῷ τοῦ
Σταυροῦ καλᾷ πίστει προσέδραμες, καὶ
ἐν αὐτῷ πάντας ἐζώγησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε·
διό καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ
χειρὶ ψηλάφησας, τῶν πεπαρμένων ἡλῶν τὰς
ώτειλάς, τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε αἰεὶ, τῇ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ θεία ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας
νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατῆρ, μυστικῶς Θω-
μᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχὰς εὐ-
φραίνονται· τῇ γὰρ θείᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύμα-
τος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώ-
σεως· ὅθεν ἐκ Σιῶν, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος
ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα, εἰς
τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ
πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης.

καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύς τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά,

καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

[Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμᾶς, ὁ τῆς δόξης Κυρίου. κατακοσμήσας ταῖς χάρισι, ταῖς τῶν ἰάσεων, θαυμαστοὺς ἐν κόσμῳ, εὐκλεῶς ἀνέδειξε, νοσοῦντας δι' ὑμῶν θεραπεύων, αἰεὶ· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, ἐν οὐρανοῖς συγχορεύετε· σὺν Ἀσωμάτοις γὰρ, αἰεὶ παρεστῶτες, τῇ Τριάδι Ἅγιοι, καὶ δόξη ἐντρυφῶντες ἀγαλλεσθε· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐνστασιν, ἀνδρείως ἄμφω ἐλύσατε· καὶ τῶν εἰδώλων δέ, ὀλεθρίαν πλάνην, εὐσεβῶς ἀπώσασθε, Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες· ὃν ἰκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Σέργιος καὶ Βάκχος, ἡ φαιδρά τῶν Μαρτύρων καὶ τερπνὴ λαμπηδὼν, τῶν μὲν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλε, τῶν δὲ εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε· καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον, λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ὑψηγοροῦντες ἀνεκήρυττον. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ τῶν νομοδότης, ἀγωνοθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν δυνάμεων, τὸ κράτος ἀναδείξασθαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηλίον κυήσασα, δικαιοσύνης Πανάμωμε, τὸ ζοφῶδες διάλυσον, παθῶν τῶν θλιβόντων με· καὶ τὸν ἀπατῶντα, τὴν ψυχὴν με

ὄφιν, καὶ καταθέλγοντά με νῦν, φιληδονίαις καὶ ματαιότησι, πόρρωθεν ἀποδιώξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐν γαλήνῃ φυλάττουσα, ἀπαθείας τὸν δοῦλόν σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίε βοῶσα· Τί τῆτο γιέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὺν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Εκκραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, κατ' ἐχθρῶν τὸ σύστημα· ἐν οἷς ὡς φωστῆρες κοσμικοὶ, διαλάμπουσιν, οἱ εὐσθενεῖς καὶ ἄριστοι Ἀθλοφόροι, Σέργιός τε καὶ Βάκχος. Τούτοις ἐκλινε τὰ νῶτα ἡ πονηρὰ φάλαγξ τῶν δαιμόνων. Τούτους ἐξεπλάγησαν τύραννοι, καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι, ὀρῶντες τὸν ἀσώματον, ὑπὸ σαρκὸς πατούμενον· τῶν δὲ πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, πανέορτον ἐορτὴν καὶ κοσμικὴν χαρμονὴν, ἐπιτελοῦσα βοᾷ· Ὁ ἀσθενεῖα σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρόν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμέ, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, καθ' ἐκάστην πρένθιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυθέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς αἰεὶ μου πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη Σεμνή.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαίε κράζουσα· Οἱ μοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε θειοῦς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σέργιον ἀθλοφόρον, καὶ Βάκχον αἰδῖμον ἄδω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Σέργιε Σεράπον τοῦ Χριστοῦ, συμπρεσβεύ-
την προσλαβὼν καὶ συλλήπτορα, Βάκχον
τὸν αἰοίδιμον, μεθ' οὗ τοὺς ἄθλους Θεοφρόνως
ἤνυσας, λόγον μοι σοφίας, ἡμᾶς ὑμνοῦντι βρα-
βεύσατε.

Επὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστοῦ, πέτραν τῆς
πίστεως Ἅγιοι Μάρτυρες, δέντες τὸν Θε-
μέλιον, ἐπ' ἀσφαλῆς ἐρηρυσμένοι βάσεως, πρό-
βολοι καὶ πύργα, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε.

Ρήμασι πιστεύσαντες Χριστοῦ, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἀκλινῶς ἀτενίζοντες, πᾶσαν διε-
πτύσατε, παρερχομένην εὐδοξίαν Ἅγιοι, δόξης
αἰδίου, κατασχεθέντες τῷ ἔρωτι.

Γένους καὶ πατρίδος καὶ τιμῆς, διὰ Χριστὸν
γυμνωθέντες ἠγάλλεσθε καὶ περιβαλλόμε-
νοι, θηλυπρεπὲς ἀνδρειοφρόνως ἐνδυμα, τὴν
τῆς ἀφθαρσίας, καταστολὴν ἡμφιάσασθε.

Θεοτοκίον.

Ιλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῇ Θεο-
μήτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σω-
ματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστα-
σίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ο μόνος γινώσκων ὡς Θεός, τὰ πάντα πρὶν
γενέσεως, τὴν πρὸς αὐτὸν ὁρῶν ὑμῶν πρό-
θεσιν, σοφίας λόγων καὶ θείας γνώσεως, καὶ
στερρόυ φρονήματος, θαυσιλῶς ἐνέπλησεν, ὡς
αὐτοῦ στρατιώτας Μακάριοι.

Νομίμως Σεράποντες Χριστῷ, ἀθλῆσαι προε-
λόμενοι, τὴν φθειρομένην δόξαν καὶ ρέου-
σαν, καὶ κόσμον πάντα καὶ κοσμοκράτορα,
λογισμῷ Θεόφρονι, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐβδε-
λύξασθε πόθῳ τοῦ κτίσαντος.

Αχράντοις νοῶς ἐπιβολαῖς, Θεῷ νῦν παρι-
στάμενοι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης πλη-
ρούμενοι, καὶ τῆς ἀφράστου μακαριότητος, σα-
φῶς ἀπολαύοντες, πειρασμῶν τῆς ὑμᾶς γεραί-
ροντας, Ἀθλοφόροι λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Θανάτῳ κρατούμενος τὸ πρὶν, Ἀδάμ νῦν
ἠλευθέρωται, τῇ σῇ γεννήσει μόνη Θεό-
νυμφε· ζωὴν γὰρ ὄντως τὴν ἐνυπόστατον, ἐνω-
θεῖσαν σώματι, Ἀγνή καθ' ὑπόστασιν, ὑπὲρ
φύσιν καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μαρφωσάμενος, περιζωπὸν με ἐξ ὕψους δύνα-

» μιν, τῷ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
» ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ τῆς πίστεως ἄνθη, τοὺς νοητοὺς μαργα-
ρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, Σέργιον τιμή-
σωμεν, καὶ τὸν Βάκχον τοὺς Μάρτυρας, ὡς τῷ
ἐχθροῦ τὴν πλάνην, ἐνθέως πατήσαντας, καὶ
τῶν εἰδώλων πᾶσαν, ἰσχὺν ἐδαφίσαντας· ὅθεν
ἐπαξίως οὐρανόθεν τὸ στέφος, τῆς νίκης δεξά-
μενοι, σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσι· διὸ πίστει βοή-
σωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστέ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα
πράξας αἰσχύνῃς ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ
δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε. Πρὶν τὰς πύλας
φθάσω, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς με-
τανοίας, ὁδὸν ὁδηγῆσά με, ἵνα εὐχαρίσως, προσ-
κυνῶν ἀνυμνῶ σε, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν
θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύ-
ουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαί σε δο-
θῆναί μοι, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ παρεστῶσα Μήτηρ ἡ σῇ, καὶ
Θεόν σε εἰδυῖα ὑπὲρ βροτῶν, σαρκὶ προσιέ-
μενον, τὸν ἐκούσιον θάνατον, ὡς μὲν μήτηρ
ρόμφαία, καρδίαν ἐτέτρωτο, καὶ οὐχ ἥττον ὁ-
δύναις καὶ πόνοις προσήλωτο· ὡς δὲ βουλομέ-
νην, τὴν βροτῶν σωτηρίαν, καὶ κόσμου τὴν λύ-
τρωσιν, εὐχομένη ἀνιῖμναι σε, καὶ σὺν δάκρυσιν
ἔλεγεν· Ἀνάστηθι καὶ σῶσον Υἱέ, τοὺς τὰ πά-
θη πίστει σου δοξάζοντας, ὁ ὑπὲρ πάντων ἐκ-
χέας· σὸν αἷμα τὸ ἅγιον.

Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Λαμπτήρες διττοὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐξανέτειλαν,
τὴν ἐναντίαν τῷ τῆς γῆς, τότε κρατοῦν-
τι δυσσεβεῖ, ποιούμενοι κίνησιν, καὶ πρὸς τὴν
σὴν ἀνατολὴν ἐπειγόμενοι, τὴν φωτοφόρον Χρι-
στὲ καὶ σωτήριον.

Οὗ ξίφος οὐ πῦρ οὐ διωγμὸς οὐδὲ μάστιγες
τῆς εὐσεβοῦς περὶ Θεόν, γνώμης ἐχώρι-
σαν ὑμᾶς· ζωὴν γὰρ ἠγήσασθε, τὴν τελευτήν
τὴν δι' αὐτὸν Ἀξιάγαστοι, καὶ μακαρίαν τρυ-
φήν καὶ ἀνώλεθρον.

Φωστήρες οἱ ὄντως ἀπλανεῖς τὸ στερέωμα,
τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, περιχυγά-
ζουσι φωτὶ, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσι, τὰ τῶν
θρυμάτων ἀκτῖνας ἐκπέμποντες.

Ο Βάκχος ὁ θεῖος καὶ πανάριστος Σέργιος, ἐνιαυτῶν περιτροπαῖς, τοὺς εὐσεβεῖαις ἐρασταῖς, καὶ τοὺς φιλομάρτυρας, πνευματικῶς πρὸς εὐωχίαν προτρέπονται, τὰς ἀριστείας αὐτῶν προτιθέμενοι. **Θεοτοκίον.**

Ρομφαίαν τὰς πύλας τῆς Ἑδέμ ἡ φυλάττουσα, παραχωρεῖ νῦν τοῖς πιστοῖς, καὶ ὑποδέχεται φαιδρῶς, τιμῶ ἐν αἵματι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς τεχθέντος Πανάμωμε, σημειωθέντας ὁρῶσα καὶ χάριτι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλαίμφει.

Οὐκ τὴν πλάνην ἀληθείας ἐν ὄπλῳ ἐλάσαντες, καὶ τυράννων καρτερῶς αἰκισμοὺς ὑπομείναντες, νικηταὶ γεγόνατε, παρὰ Χριστῷ στεφανωθέντες· καὶ νῦν ἀξίως ἀγάλλεσθε.

Νευρούμενοι ἀηττήτῳ δυνάμει καὶ χάριτι, τῆς Τριάδος, ἡ δυὰς τῶν Μαρτύρων κατέβαλε, τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, καὶ τοὺς αὐτῷ δεδουλωμένους, τῆς τούτου πλάνης ἐρρύσατο.

Καρτερίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς καὶ στερρότητι, διανοίας ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων ἡ ἐνδοξος, ὑπερέβη ἅπασαν, τῶν διωκτῶν πικρὰν μανίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐλίζεται.

Θεοτοκίον.

Ανέτειλας Θεομήτορ ὡς ὄρθρος τὸν ἥλιον, τὸν ἄδυτον ἠνωμένον σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης· διό σε πάντες δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ιάσεων πηγὰς Μαρτύρων λείψανα, πλουσίως ἀναβρύουσιν· ἀρυσώμεθα προθύμως οὖν πιστοὶ, καὶ τοὺς Ἀθλοφόρους μακαρίσωμεν, τὸν εὐκλεῆ, Σέργιον καὶ Βάκχον τὸν αἰοίδιμον.

Βαρούμενοι τὴν μετ' ἀνόμων σκηνώσιν, καὶ πλάνη δυσχεραίνοντες, τὴν οὐράνιον πορείαν εὐσάλως, Σέργιος καὶ Βάκχος ἐκπορεύοντο, καὶ πρὸς Χριστὸν, λιμένα ἔφθασαν τὸν ἀχειμάστον.

Ανοίγονται τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, αἱ πύλαι αἱ ἐράνιαι, εὐλαβούμεναι τὸ πάθος τὸ σεπτὸν, τὸ τῇ ἐκμιμήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χαριτωθὲν, καὶ φυγαδεῦον δαιμόνων φάλαγγας.

Θεοτοκίον.

Κυρίως σε Θεῶ Μητέρα Πάναγνε, φρονῶντες καταγγέλλομεν· τὸν γὰρ ἀναρχον Υἱὸν μονογενῆ, τὸν πρὸ τὸν αἰῶνων ἀναλάμψαντα, ἐκ τῆς Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Παρθένε τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη· ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-

• βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαὸν σου ὁ Θεός
• ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
• ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθρούς, ἀνδρείως παρατάξαντες, τὴν πᾶσαν αὐτῶν, ἀπάτην κατέλυσάτε· καὶ τὴν νίκην ἄνωθεν, εἰληφότες Μάρτυρες πανεύφημοι, ὁμοφρόνως ἐκράζετε· Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Ὁ Οἶκος.

Εν οὐρανοῖς Χριστὲ, κατακοῦντες, Σέργιος τε καὶ Βάκχος, καὶ τοῦ Θεοῦ φωτὸς τοῦ παρὰ σοῦ ἐμφορούμενοι, ἐμὲ τὸν ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοσίας πορευόμενον προφθάσειαν διὰ τάχους, καὶ τῶν παθῶν ἀφαρπάσειαν, μόνη ἀθάνατε, στολὴν μοι τῆς ἀφθαρσίας καταπέμποντες· ὅπως λευχειμονῶν, τὴν φωτοφόρον αὐτῶν ἑορτὴν ἀνυμνῶ, καὶ κραυγάζω σοι Κύριε· Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου.

Στίχοι.

Χαλκᾶ σὰ νεῦρα, Βάκχε, πρὸς νεύρων βίαν,
Καὶ πρὸς ξίφος, Σέργιε, πῦρ σὴ καρδιά.

Σέργιον ἐβδομαίτῃ ξίφους ἔκτανε, νεῦρα δὲ Βάκχον.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῷ τοῦ Βασιλέως· καὶ ὁ μὲν Σέργιος Πριμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν Κιντιλίων, ὁ δὲ Βάκχος, Σεκουδικήριος τῆς αὐτῆς σχολῆς (*). Ἀρχήθην δὲ τὰ τῶν Χριστιανῶν μυηθέντες, καὶ τὰς Διοπνεύστους Γραφὰς ἐκμαθόντες καλῶς, διαβληθέντες τῷ Βασιλεῖ, προετράπησαν ἅμα αὐτῷ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσενηκεῖν. Τοῦτο δὲ μὴ κατεδεξάμενοι, ἀφηρεύθησαν τὰς ζώνας καὶ τὰ μανιάκια, τὰ ἐπὶ τοῖς τραχήλοις αὐτῶν κείμενα, καὶ περιστάλξαν θηλυπρεπέσιν ἐνδύμασι, καὶ διὰ μέσης τῆς πόλεως, ἐφ' ὕβρει δῆθεν, σιδήρεα πεπεδημένοι ἤχθησαν, καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀντίοχον παραπέμπονται εἰς πόλιν Εὐφρατσίῳ. Ἦδη δὲ πλησιάζοντες, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων θείας ἰσχύος καὶ θάρρους ἐπλήσθησαν· καὶ ὁ μὲν Βάκχος, πρῶτος τυφθεὶς νεύροις ὡμοῖς, τῆς ὥρας παραταθείσης, ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὸ πνεῦμα

(*) Διὰ μὲν τῆς Σχολῆς ἐννοεῖται Γυμνάσιον, ὅπου ἐδιδάσκοντο καὶ ἐγυμνάζοντο τὰ στρατιωτικά, κατὰ τὴν διαφορὰν τοῦ τάγματος· τὸ δὲ Κιντιλίων, λέξις οὖσα Λατινικὴ ἀπὸ τοῦ Κίντος, ἡ ὀρθότερον Κουίντος (Quintus, ὅ ἐστι Πέμπτος) γινόμενη, δηλοῖ τὰγμα στρατιωτῶν οὕτω καλούμενον, πρὸς διαφορὰν ἄλλων ταγμάτων, ὡς τὰ καταργηθέντα τάγματα (Ὁρτάδες) τῶν πρώην Γενιτσάρων. Τούτου λοιπὸν τοῦ τάγματος ὁ μὲν Σέργιος ἦτο Πριμικήριος, τουτέστιν ἀρχηγός ἢ πρῶτος, ἡ κορυφαῖος· ὁ δὲ Βάκχος, Σεκουδικήριος, ἡγουν δεύτερος αὐτοῦ. Περί δὲ τῆς ἐτυμολογίας τῶν λατινομικτῶν τούτων δύο λέξεων, καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς διάφορα ἀξιώματα καὶ βαθμοὺς πολιτικούς τε καὶ ἐκκλησιαστικούς, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ καὶ τόπου.

παρίδωκεν. Ὁ δὲ Σίργιος διαφύρων ἐξετασθεὶς, καὶ κρηπίσι τοὺς πόδας καθηλωθεὶς σιδηραῖς, καὶ τρίχειν ἀναγκασθεὶς μακροτάτας ὁδοὺς, εἴτα καθειρχθεὶς, καὶ αὐτὸς ταῖς αὐταῖς κρηπίσι καθηλωθεὶς, τὴν κεφαλὴν τῷ ξίφει ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰουλιανοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ Καισαρίου Διακόνου.

Στίχ. Σάκκω δοθεῖσι καὶ βυθῷ, Θεὸς Λόγος,
Διττοῖς Ἀθληταῖς σάκκον εἰς χαρὰν
στρέφει.

Κλαυδίῳ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα ἀποκτείναντος διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οὐκ ἐφείσατο ἔκτοτε τῶν Χριστιανῶν. Τότε ὁ μακάριος Καισάριος, ἀπὸ τῆς Ἀφρων χώρας ἐλθὼν ἐν κώμῃ λεγομένῃ Ταρακηνῇ, ὡς εἶδε τὰς μυσαρὰς δυσίας, κατέπτυσεν αὐτάς καὶ συνεπάτησε· κρατηθεὶς δὲ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος τῇ φυλακῇ, παρεδόθη τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ δεσμευθεὶς τὰς χεῖρας ὀπισθεν, εἴλκετο παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐμπροσθεν τοῦ ἐχήματος τοῦ ἄρχοντος, μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ὡς ἦδη πρὸς τὸν ναὸν ἀφίκοντο, τοῦ Ἀγίου προσευξαμένου, πίπτωκεν εὐθὺς ἐκ θεμελίων ὁ ναός, συμπεριλαβὼν ἔνδον τὸν τε Ἀρχιερέα καὶ ἄλλους πολλούς· ὅπερ ἰδὼν Λεόντιος ὁ Ὑπατικός προσέειπε τῷ Ἀγίῳ· καὶ πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ἐβαπτίσθη αὐτὸς ἐνώπιον πάντων· καὶ ἐλθὼν ὁ πρεσβύτερος Ἰουλιανός, μετέδωκεν αὐτῷ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων.

Τοῦ δὲ Ὑπατικοῦ εὐθὺς τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἀναθεμένου ἐξ αἰτήσεως διὰ τῆς τοῦ Ἀγίου προσευχῆς, Διασάμενος Λοξώριος ὁ Ἀρχὼν τὸ γεγονός ἐκράτησεν Ἰουλιανὸν τὸν πρεσβύτερον καὶ Καισάριον τὸν διάκονον, καὶ προσέταξε βληθῆναι αὐτοὺς εἰς σάκκους, καὶ ριπῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ. Οἱ δὲ Ἅγιοι εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς μὲν, Λοξώριε, ριπτόμεθα ἐν τῇ θαλάσῃ, σὺ δὲ ὑπὸ δεινοῦ ὀφείως ὀνηθεὶς, κακῷ θανάτῳ τὴν ψυχὴν ἀπαρρήξεις· ὃ καὶ γέγονε· μετὰ γὰρ δύο ἡμέρας περιπλακίς αὐτῷ, ἐν τῇ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης περιπατῶντι, δεινότατος ὄφεις, καὶ πάντα τὰ τούτου μέλη τύψας, ἄπνουν καὶ σχεδὸν νεκρὸν εἰργάσατο· ἐξογκωθεὶς γὰρ ἔκειτο τοῖς ὀρώσι θάλαμα μέγα.

Τὰ δὲ σώματα τῶν Ἀγίων, ἐξελθόντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑπὸ Κυρίου κυβερνώμενα, Εὐσεβίους τις πρεσβύτερος καὶ Φήλιξ, δι' ὀπτασίας ἀποσταλέντες, ὑπεδέξαντο ταῦτα, καὶ διήρχοντο ὅπου ὁ δύστηνος ἔκειτο· οὓς καὶ Διασάμενος ἐταλάνιζεν αὐτόν. Ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ βαπτισθέντος Λιοντίου τοῦ Ὑπατικοῦ, μετὰ τὸ κατὰ τεθῆναι τὰ τῶν Ἀγίων λείψανα πλησίον τῆς πόλεως, ἀπέτεμε καὶ τὰς τούτων κεφαλὰς, εἴψας αὐτοὺς ἐν τῷ ποταμῷ. Κούαρτος δὲ πρεσβύτερος ἐκ τοῦ κάστρου Καπούης, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου ἐδηγηθεὶς, ἀπελθὼν ἔλαβε καὶ τὰ τούτων ἅγια λείψανα, Εὐσεβίου φημί καὶ Φήλικος, καὶ κατέθετο ταῦτα ἐν ἐπισήμῳ τέπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πολυχρονίου.

Στίχ. Κτείνουσι πολλὰ Πολυχρόνιον ξίφη·

Πρὸς τὰ ξίφη δὲ λήφεται, καὶ τὰ γέρα.

Ος ἐπαρχίας μὲν ἔφυ τῆς Γαυφανίτου λεγομένης· ὁ δὲ τούτου πατὴρ Βαρδάνιος γεωργὸς ἦν· τὸν δὲ πατὴρ γραμμασι παιδεύσει, καὶ τοῖς παισὶν ἐπακολουθεῖν τούτῳ ἐκέλευσε· καὶ διὰ τὸ εἶναι μήκοθεν τὸ ὕδωρ, τῇ

εὐχῇ τοῦ παιδὸς πηγὴ ἀνεδόθη· πολλὴ γὰρ ἦν τῷ νέῳ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἐγκράτεια. Ἐπεὶ δὲ εἰς μίτρον ἔφθασεν ἡλικίας, τοῖς ἀμπελικαῖς ἐργατουργοῖς αὐτὸν ἐνώσας, πρὸ τὴν Βασιλεύουσάν ἐρχεται· καὶ ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν τὰς ἀμπέλους, διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τροφῆς ἐλάμβανε καὶ ὕδατος. Ὁ δὲ τούτου ἐργασίας, θαυμάσας τὸν τοῦ Θεοῦ ἐργάτην, καὶ αἰδεσθεὶς αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν, ἐφοδιάσας χρυσίον ποσότητι, ἀπέστειλεν, εἰπὼν· « Ἀπελθε εἰς τὰ ἱδρία, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενος », κρατήσας τὴν δίκελλαν αὐτοῦ πίστεως χάριν· ἥτις πολλὰ θαυμάσια ἐτέλεσεν.

Αὐτὸς δὲ, μετὰ τοῦ ἐν χειρὶ χρυσίου Ἐκκλησίαν κατασκευάσας, ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν Συνόδῳ εὐρεθεὶς Ἀναγνώστης ὢν, δέχεται τὸ τοῦ Διακόνου καὶ Πρεσβυτέρου ἀξίωμα. Ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὸν βίον μετήμειψε, παραιτήκα ἡ τοῦ Ἀρείου αἵρεσις ἤρξατο τοὺς πολλὰς ἐκταράττειν· ὅθεν οἱ κακόδοξοι, φθόνῳ πηκόμενοι, εὐρόντες τὸν Ἀγίον τῷ Θουσιαστηρίῳ παριστάμενον, ἄφνω ἐκπηδήσαντες, τοῖς ξίφεσιν αὐτὸν κατέσφαξαν, καὶ κατέκοψαν· καὶ τῷ μυστικῷ καὶ θείῳ αἵματι συμμίξιντες, δυσίαν ἀκουσίως τῷ ἁγίῳ Θεῷ παρέπεμψαν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σε νοητὴ Θεοτόκε.

Χαῖρε δυσᾶς, Ἀθλοφόρων ἔνδοξε· χαῖρε νικήσασα λαμπρῶς, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλαῖς· χαῖρε ἡ ἀνύσασα, δρόμον τὸν μακάριον· χαῖρε τρυφῆς αἰεὶ ἔνδον μένουσα· χαῖρε τρανῶς, παρεστῶσα Θεῷ θεομακάριστε.

Ολολαμπεῖς, ἐπὶ γῆς βαδίζοντες, τοὺς τῶν δαιμόνων ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς τῶν διωκτῶν, Μάρτυρες ἡμβλύνατε, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀθλήσεως, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ναοὶ Θεοῦ, πεφηνότες ἔνδοξοι, ζῶντος καὶ ζῶντες Ἀθληταί, τῇ δυνάμει τῇ τῷ Σταυροῦ, ὄντως δυναμούμενοι, στίφος ἐτροπώσασθε, τῶν δυσμενῶν παμμακάριστοι, τὸν κραταῖον ἐν πολέμοις, Θεὸν ὕμνοις γεραίροντες.

Θεοτοκίον.

Αῆραντε σὺ, ναὸς ἔχρημάτισας. καὶ παναγία κιβωτός, δεξαμένη τὸν Ποιητὴν, τὸν ἀπερινόητον, καὶ τὸν ἀπερίληπτον, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οτῇ δρόσῳ πάλαι τοῖς Παῖσι, τὴν φλόγα καταψύξας, ἐστῶτας ἐν τοῖς ἀγνώσιν, ἐδυνάμωσεν αὐτῶς, τοὺς Μάρτυρας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ιοβόλους καὶ ψυχοβλαβεῖς, θωπείας τῶν τυράννων, ἐμφρόνως οἱ Ἀθλοφόροι, διεκρούσαντο, Χριστῷ, βοῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλο-

γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δραστηρίους φύλακας ἡμῖν, τὸν Σέργιον καὶ Βάικχον τοὺς ὄντως σεφανηφόρους, ἐπεσήσατο Χριστὸς, φρουροῦντας τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γθυνόν μοι Δέσποτα Χριστέ, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων, τὴν τρίβον τῆς ἀρετῆς μοι, κατευμαρίζων καὶ σοί, κραυγάζειν ἀξίωσον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σέ τὴν ἀληθῆ, Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, προσκομίζων σοι ἀγνὴ, πανάμωμε Δέσποινα· σὲ γὰρ ὄντως πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἴν καμίνω Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσῷ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ολον τὸν Χριστὸν ἐκτήσασθε· κόσμον γὰρ ὅλον δι' αὐτὸν κατελίπετε. Καὶ νῦν Μάρτυρες, τοὺς οὐρανούς ἐμβατεύοντες, ταῖς χορείαις τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἀνδρῶν τε μακαρίων, κατανοεῖτε ταῖς λαμπρότητας.

Νέμοις Εὐνωρίς πανάριστε, τῷ τῆς ἐπαίνης πόθῳ σοι προσκομίζοντι, χάριν ἄνωθεν, καὶ τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δυσωποῦσα τὸν μόνον οἰκτίρμονα· πρὸς ὃν ἐπείγομένη, τῶν χαμαιζήλων κατεφρόνησας.

Αἴγλη τριλαμποῦς Θεότητος, πεφωτισμένοι οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τὴν πολύθεον, ἀπατηλὴν ἀθεότητα, καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο· καὶ νῦν τῆς ἀκηράτου, κατατρυφῶσιν ἀπολαύσεως.

Δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντες, τὴν εὐσεβῆτε πίστιν σῶζειν σπουδάσαντες, τὴν ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ἠξιώθητε, βασιλείαν πανένδοξοι Μάρτυρες, διάδημα τοῦ κάλλους, καὶ εὐπρεπείας περικείμενοι.

Θεοτακίον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σὰρκα γενόμενον, μόνῃ τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ

σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολούμενη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατὰσβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Αδελφικῇ συνδούμενοι, τῇ στοργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Σέργιος ὁ θεόφρων, καὶ Βάικχος ὁ αἰοίδιμος, σὲ Χριστέ δυσωποῦσιν, εἰρήνην σὴν δωρήσασθαι, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, καὶ Βασιλεῖ, κατ' ἐχθρῶν βαρβαρῶν τρόπαια νίκης, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομήτορ ἄχραντε, δυσωπῶσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων σου δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἣ κρίνη, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν· σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Ἰδιόμελα, δευτερῶντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Δαυτικῶς ἀνεβῶν, Σέργιος, καὶ Βάικχος οἱ Μάρτυρες· Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν Ἀδελφὸς ἐπὶ τὸ αὐτό; οὐ δεσμούμενοι φύσεως σχέσει, ἀλλὰ πίστεως τρόπῳ. Ὅθεν οἱ Ἅγιοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν· καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Εἴτι καλόν, εἴτι τερπνόν, ἢ αὐτάδελφος γνώμη τῶν Μαρτύρων σου Κύριε· οὓς γὰρ ἡ φύσις σαρκικὴς ἀδελφὸς οὐκ ἐγνώρισε, τούτους ἡ πίστις ἀδελφὰ φρονεῖν μέχρις αἵματος κατηνάγκασεν. Ὁ Θεός, ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς τοῖς Ἅγίοις συνελθόντες τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἰδοὺ δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; οὐ φύσεως ἀκολουθία, ἀλλὰ πίστεως ἐνώσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τὰ γὰρ φθαρτὰ βδελυξάμενοι πάντα, ἤραν τὸν σταυρὸν, ἐπ' ᾧ

μων, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Χριστῷ Σέργιος καὶ Βάκχος οἱ γενναῖοι Μάρτυρες· καὶ παρρήσιαν ἐν ἕρανοῖς κεκτημένοι, πρεσβεύουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Υποδησάμενος Σέργιος, ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, τὰ τῶν ἡλῶν ὑποδήματα, τῷ αἵματι τῶ τῶν ποδῶν ἀπορρέοντι τὸν ὄφιν τὸν ἐπιτηροῦντα τὴν πτέρναν ἡμῶν ἐξετύφλωσε, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Διὸ εὐχαῖς αὐτοῦ Χριστέ ὁ Θεός, καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνάγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η' Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνάς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης φιλάνθρωπε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Καθορώσα πάλαι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὑμῶν ἀγῶνας, Μάρτυρες παγκόσμιοι, σήμερον φαιδρῶς στολίζεται, καὶ πιστῶς ἐορτάζει ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν, ὡς κόσμον βασιλεῖον περιφέρουσα τὴν αἰσχύνην, τὴν ἐπὶ ταῖς θείαις ὑμῶν αὐχέσιν ἐπιτεθεῖσαν παικτικῶς· δι' ἧς δόξης κατηξιώθητε τῆς ἐπουρανίου, καὶ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οἴλην, τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς, καταδαπάνησας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἀγνή, πάσης ὄντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ τὸν θάνατον ὅμοι; τρέμω τὸ κριτήριο τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὐπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Η' Σταυροθεοτοκίον.

Πάνους, ὑπομείνας πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστευες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πάσαν γῆν ἐκπληρῶν;

Ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Εγκρατεῖα τὸ σῶμά σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐζώωσας καὶ ἐκόσμησας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ Κτίστη σου· ὃν ἠκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Τὸ ὥραϊον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀζώωμα, Πελαγία ἐνδοξε μετερρύθμισας· οὐχὶ χρωμάτων, τοῖς ἀνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτὴν, καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωποῦσα ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Τῶν δακρύων ἀλάβαστρον, καθ' ἐκάστην προχέουσα, εὐωδίας ἐπλησας τὰ οὐράνια· διὰ ὡς μύρα πολύτιμα, Χριστῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὁσμήν τὴν μυστικὴν, τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχεόμενα· διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου (*).

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οπου ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει· ἐν προσευχαῖς γὰρ καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν παλῶν πταισμάτων τὰ πέλαγος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες· καὶ νῦν ταύτῃ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον.

Επομβρίας τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου Πανσάχαρχτε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσι-

(*) Τὸ χειρόγραφον, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω, ἔχει ἕτερα Προσόμοια, πρὸς τὸ «Ὁ τοῦ παραδόξου σώματος». Ἐκλείπει δὲ ἐκεῖ καὶ τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις Δοξαστικόν.

σον· ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρου, καταξιώσον τρυφῆς με, ταῖς ἀειζώοις πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο καὶ θρηνηδοῦσα ἐφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν, τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μελετίου Ἱερομάρτυρος Βλαστοῦ.

Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις συγκαταβάντος φιλανθρώπου Λόγου· ὅθεν καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἡξίωσεν ὡς ὑπεράγαθος. Ταῦ οὐράνια πάντα συγκαίρησι, τὴν πρίν σε ἀσέμνως βιώσασα, νῦν καθορῶντα Χριστοῦ ἁσπίλον κειμήλιον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σε μεταθέντος, καὶ πάντας πιστοὺς φρουροῦντας τῇ μνήμῃ σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς τοῦ παραδόξου.

Η ἦ ταῖ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ Πανάμωμε, πόρρωθε ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κἀκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δολιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρὸν σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεπεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀκωδίκως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαλε κράζουσα· Οἱμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαί σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας Ἑσθρας, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς Πόθῳ γεραίρω τὴν σοφὴν Πελαγίαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Προθεῖσα, ὡς πανδαισίαν σήμερον, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς, τῇ οἰκουμένη πάσῃ μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται, κατατρυφήσαι ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγίων αὐτῆς.

Ο πόθος, ὁ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφειν, ἐν τῇ ψυχῇ σε Σεμνὴ, κατωκηκῶς ἐπύρσευσε τὸν νῦν, καὶ τὴν φλόγα τοῦ πνεύματος, ἀνάψας σέ ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἐφλέξεν.

Θαλάσσης, τῆς ἀμαρτίας κλύδωνα, ὑπεκφυγοῦσα σεμνὴ, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι· διὸ τῇ μετανοίᾳ σου, ἐπεκληρώσω τὸν Παραδείσον.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη, τῶν ἐν τῷ βίῳ Ἀχραντε, χερμαζομένων βροτῶν, ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἀγκυραστερρὰ, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτὴ ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ανέπτῃς εἰς οὐρανοὺς, ἡ τοῦ Χριστοῦ περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτὴν, πόνοις τε πολλοῖς ἀνυψώσασα.

Γλύος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὰ δυσῶδες τῷ Χριστοῦ ὕδατι, ἀπασμηθεῖσα σεμνὴ, μύρον Πελαγία ἐδείχθης αὐτῷ.

Ρομφαία τῷ πονηρῷ, θανατηφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἡ πρὸς Θεόν σου σεμνὴ, ἔμπυρος ἀγάπη καὶ ἔφεισις. Θεοτοκίον.

Ως δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή σταζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων σθεννύει αἰεὶ. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου·
Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Μετανοίας τῇ δρόσῳ τὴν τῶν παθῶν, ἀποσθέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς, ζωὴν ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρί σου· διὰ τοῦτο κόσμον, φυγεῖσα ἐμόνασας, ἐν ἐρήμῳ βίον, Ἀγγελῶν ζηλώσασα· ὅθεν σοῦ τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον, ἐπεγνωσθῇ τοῖς πέρασιν. Πελαγία πανένδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πτασμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς Σερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε, τῷ λιμένῃ προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καθελκόμενον Λόγε ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων γνώμη σκαιᾶ, ὥρῳσα ἡ Μήτηρ σου, τὴν ψυχὴν ἐτίτρώσκετο· καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρῆνει κραυγάζουσα, καὶ συνοχῇ καρδίας, ἐβόα στεναίζουσα· Οἶμοι τῇ τεκούσῃ, σὲ Υἱὲ καὶ Θεέ μου! πῶς θείλων ὑπέμεινας, τοῦ προσώπου ραπίσματα, καὶ ἐμπτύσματα βέβηλα, ἀδικόν τε θάνατον νῦν, ἐπὶ ξύλου ἡλῶις προσπηγνύμενος; Ὅντως ταῦτα πάσχεις, ταῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως θυμίαμα ὑπέρτιμον Πελαγία, τῆς ἐγκρατείας ἀνθραξὶν ὀλοκαυτωθεῖσα, εὐωδία γέγονας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν δραμοῦσα, τοῦ μύρου αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν Πελαγία, τῆς ἀμαρτίας ὕλην πρῶην γενομένην, ὅλην μετερρύθμισας, εἰς κάλλος ἀνόθευτον, οὗ ὁ σὸς νυμφίος ἠράσθη Χριστός.

Η τοῦ Πνεύματος ἐνσπείρασά Πελαγία, ἐν τῇ ψυχῇ σε χάρις σπινθῆρα τοῦ λόγου, τὴν φλόγα μετέωρον, ἀνῆψε τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἀμαρτίαν ἐχώνευσεν. Θεοτοκίον.

Ραῖδος ἔφη Θεοτόκε ἐξ ἧς τὸ ἄνθος, τὸ κοητὸν ἐβλάστησε, θείας εὐωδίας, πληρῶσαν τὰ σύμπαντα, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μύρον ὦν ἀκένωτον τίμιον.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νάμασι μυστικοῖς, πικανθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐξήνθησας ἐν τῇ πίστει, ἀρετῶν εὐφραταίς, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Κύριε τὸ φῶς, τῶν ἐν σκότει κεμένων βροτῶν· σὺ ἔλλαμψας ἐν καρδίᾳ τῆς Ὁσίας τὴν αἴγλην, τῆς θείας ἐπιγνώσεως.

Οἱ πόνοι σου σεμνὴ, Πελαγία ἐν δάκρυσι, σπειρόμενοι εὐφροσύνης, καὶ χαρᾶς ἀφθικῆς, ἐν οὐρανοῖς συνήθροισαν.

Θεοτοκίον.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδεδεικται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φανείσης, τῆς ἀνεσπέρου αἴγλης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ψυχῇ Πελαγίας, ὁ τοῦ σκότους ἄρχων ἀπεσοβήθη, καὶ ὠκίσθη, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις καὶ πίστις αὐτοῦ.

Η πάλαι, παγιδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὄφεως, παγὶς αὐτῷ ἀνεδείχθη, τὴν αὐτοῦ συνέχουσα δυναστείαν, καὶ πατοῦσα, τὴν αὐτοῦ πανουργίαν δυνάμει Θεοῦ.

Νυμφίον, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἀγαπήσασα, ταῖς ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα, καὶ πεποικιλμένη πόνοις ἐνθέοις, τοῦ νυμφῶνος, τοῦ αὐτοῦ Πελαγία ἠξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ιδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἀφραστον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τοῖς ποθοῦσί σε Κόρη πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηρείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, τῇ λαβεῖν σῶν πράξεων, τὴν τελείαν Μητὲρ συγχώρησιν· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα. Ὁ Οἶκος.

Οσοὶ ἐν βίῳ ἀμαρτίαις ἐμολύνθητε, ὡς ὁ τάλας ἐγὼ, ζηλώσωμεν τὴν μετάνοιαν, τὸν ὀδυρμόν τε μετὰ δακρύων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, ἵνα ταχὺ ἐκ Θεοῦ τὴν συγχώρησιν λάβωμεν· καθάπερ ἡ μακαρία, ἔτι ζῶσα, τὸν ρύπον ἀπέπλυνε τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ τὴν τελείαν συγχώρησιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Στίχοι.

Αἵσχους πλυθεῖσα, καὶ λιποῦτα τὸν σάλον,
Πρὸς ὄρμον ἦκεις οὐρανοῦ Πελαγία.

Ὁ γδοάτη ὑπάλυξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Αὕτη ἡ Ἁγία ὑπῆρχεν ἐπὶ Νουμανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας, ταῖς ὀρχήστραις καὶ ταῖς δε-

τροκοπίαις σχολάζουσαι, καὶ παλλακευμένη τῇ πέλει, καὶ συνάγουσα ἐκ τῆς πονηρᾶς ταύτης ἐργασίας πλεῖτον ἀπειρον. Αὕτη, κατηχηθεῖσα παρὰ τινος Νόνου ἐπισκόπου, ἁγίου ἀνδρός, καὶ θερμῶς μετανοήσασα, καὶ βαπτισθεῖσα, ἀπεβάλλεται πάντα ὡς σκύδαλα· καὶ περιβαλεμένη τρίχινα, καὶ εἰς ἄνδρα μετασχηματισθεῖσα, καὶ λαβοῦσα, κατέλαβε τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ ἐγκλείσασα ἑαυτὴν ἐν κελλίῳ, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς διαρίστωσιν ζήσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Πελαγίας τῆς Παρθένου.

Στίχ. Κρημνῷ φυγεῖσα κρημνὸν αἰσχύνης μέγαν,
Κρημνεῖς τὸν ἐχθρὸν εὐφυῶς Πελαγία.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, γένους ἐν δέξου. Μαθὼν δὲ ὁ ἀρχὼν τῆς ἐκείσε πόλεως, ὅτι Χριστιανή ἐστιν, ἀπίστειλε στρατιώτας τοῦ κρατῆσαι αὐτήν· οἱ δὲ, ἀπειθόντες, περικύκλωσαν τὸν οἶκον αὐτῆς, βουλόμενοι ἀρπάσαι αὐτήν. Ἡ δὲ Ἀγία, μαθοῦσα τοῦτο, ἠτήσατο μικρὸν περιμεῖναι· τῶν δὲ πεισθέντων, στάσα πρὸς Ἀνατολὰς, ἐν ᾧ τόπῳ εἰώθει προσεύχεσθαι, ἀνατείνας τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρασα εἰς τὴν οὐρανόν, προσηύξατο ἐπὶ πολὺ πρὸς Θεὸν μὴ παραδοθῆναι τοῖς στρατιώταις, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀγνὴν καὶ ἱερεῖον ἁμωμον. Ταῦτα εἰπούσα, καὶ σιμνῶς αὐτὴν περιστείλασα, ἐκρήμνισεν ἐκείθεν ἑαυτήν, καὶ οὕτω τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ταϊσίας τῆς πόρνης.

Στίχ. Ἐκ τοῦ ρύπου σμηχθεῖσα τῆς ἀσωτίας,
Φαιδρὰ πρόσεισι τῷ Θεῷ Ταϊσία.

Αὕτη ἐκ παιδὸς παρὰ τῆς ἰδίας μητρὸς ἐργαστήριον κατέστη τοῦ διαβόλου. Παρὰ δὲ Παφνουτίου τοῦ Σιδωνίου ἀγρευθεῖσα, καὶ τελείαν πληροφορίαν λαβοῦσα, ὅτι ἐστὶ μετάνοια, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ τοῖς διομένοις διανείμασα, λιτρῶν ὄντα τετρακοσίων, καὶ ἑαυτὴν ἐγκλείσασα ἐν τινὶ κελλίῳ, καὶ δακρύουσα, καὶ στενάζουσα ἐκ βάθους καρδίας, ἔλεγεν· Ὁ πλάσας με ἐλέησόν με. Ἐν τούτοις διετέλει ἔτη τρία· ἐκείθεν δὲ ἐξελθεῖσα καλεῖται τοῦ Ἀββᾶ, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἐτελειώθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πέλαγος θείων, κατορθωμάτων ὥφθης ὡς ἀληθῶς, ὅλην τοῦ ἐχθροῦ βυθίσασα ἐν αὐτῷ, τὴν ἰσχύν· διὸ ἀνέμελipes· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ, τῆς ἐγκρατείας σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, θείως ὡς χρυσὸν ἐχώνευσας καθαρὸν, καὶ τὸ πρῶτον κάλλος ἔδειξας, ὁβρυζωθὲν σεμνῇ, Πελαγία τῇ ἀσκήσει σου.

Λουτρῷ τῷ θείῳ, ἐκδυσαμένη ὅλον σὺ ἀληθῶς, ὅν περ παλαιὸν ἐνδέδυσο τῶν παθῶν, καὶ φθειρόμενόν σου ἄνθρωπον, τὸν νέον ἔνδοξε ἡμφιάσω, Χριστῷ συμμορφούμενον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῷ θρόνῳ, τῷ Πατρικῷ ὀχούμενος
Λόγος Θεοῦ, ξένως ἐπὶ σοὶ ἐσκήνωσε καὶ

φρικτῶς Θεοτόκε καὶ ἀνήγαγεν, ἡμῶν τὸ φύραμα, ἑαυτῷ συνυψώσας ὡς εὖσπλαγγνος.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Λάμπουσιν ἀκτῖνες φαειναί, τῶν θαυμασίων σου, καθάπερ ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ βίου σὺ ἅπασαν, ὑπερφαίνουσι λαμπρότητα· καὶ τὴν ἀσπράψασαν ἐν σοὶ, τῆς θείας πίψεως ἐκβοῶσι, πάση τῇ κτίσει αὐγὴν Πελαγία σεμνῇ.

Αλὺτον δεσμὸν τὸν εἰς Χριστὸν, πιστῶν συνδήσασα, προσεκολλήθης αὐτῷ, καὶ ἀδιάσπαστος ἔμεινας, τῇ ἐνώσει τῆς ἀγάπης αὐτῆς, ᾧ καὶ ἡρμόσθη νοητῶς, τὰς προσβολὰς τῆς ἐχθροῦ, Πελαγία, ἐκ τῆς καρδίας σου ἐκδιώξασα.

Γνώσιν δεξαμένη ἀληθῇ, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διὰ τοῦ Πνεύματος, σαφῶς κατέλιπες ἅπασαν, τὴν τοῦ βίου ματαιότητα· διὸ κατέπληξας βροτῆς, ἐν τῇ ἀθρόᾳ Σεμνῇ, μεταθέσει, καὶ οὐρανούς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἀγνή, τὰ μεγαλεῖά σου, αἱ νοεραὶ στρατιαί, ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Ἡροφῆται τρανῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί, καὶ Ὀσίων ἅπαν τὸ πλῆθος· μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ιδεῖν ἐπεθύμησας ὄντως, τοῦ ἐραστοῦ Χριστοῦ τὸ κάλλος, δι' ὃν ἐσαυρώθης τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ὠραῖον ἄνθος τοῦ σώματος, Ὀσία κατεμάραντας, καὶ τὴν τοῦ βίου ἐβδελύξω στοργὴν.

Απαν τὸ τοῦ σώματος ἄχθος, ἀποθεμένη Πελαγία, διὰ ἐγκρατείας καὶ πόνων, πρὸς οὐρανίους σκηναὶς ἀνέδραμες· ἐν αἷς τοῦ ποδουμένου σοι ἐπαπολαύεις κάλλους ἔνδοξε.

Νῦν τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ πόθου, πάντας Ὀσία ἐποπτεύοις, καὶ τοὺς τὴν ἐτήσιον ταύτην, ἐπιτελοῦντάς σου μνήμην πρέσβευε, τῷ Πρωτῇ καὶ Κτίστῃ σου, ἵνα μετὰσχῶμεν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σου τὸν τόκον Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν χάριν· σὺ γὰρ φωτισμός τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, ἡ ταχινὴ βοήθεια, καὶ σωτηρία καὶ ἀντίληψις.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἄϊθος ἀχερότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
- σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
- Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
- ἐπαγαλλόμενα, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Υπογραμμὸς ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη, καὶ ἀκριβὴς ἀνόρθωσις, τῶν δεινῶς πεπτωκότων, αἰοίδιμε Πελαγία· τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ σεμνῇ, Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὁμηγύρει· μεθ' ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ἐορτάζομεν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε Ἀδάμ ἡ λύτρωσις· χαῖρε Εὐὰς ἡ λύσις· χαῖρε δι' ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη· χαῖρε δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν βασιλείας.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλαίῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θηγόρον σε παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ κατέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σέ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε, κατε-

φώτισας· οὓς ἀναδείξας Ἰάκωβε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, τούτου πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θηγόρος, ὡς μαθητῆς ἀληθέστατος (*).

Καὶ τῶν Ὁσίων γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὀλὴν ἀποθέμενοι.

Ολὴν ἀποθέμενοι βιωτικὴν τυραννίδα, καὶ πλοῦτον μισήσαντες, καὶ τρυφὴν τὴν ῥέουσάν βδελυξάμενοι, τὸν σταυρὸν ἤρατε, ὡς ζυγὸν ἐνθεόν, καὶ Χριστῷ ἠκολουθήσατε, καὶ πρὸς οὐράνιον, χλὸν θυμαστῶν ἐσκηνώσατε· ἐν οἷς συναγαλλόμενοι, μέμνησθε ἡμῶν τῶν ἐκ πίστεως, ὑμῶν μεμνημένων, καὶ πόθῳ ἐκτελόντων εὐλαβῶς, τὴν ἱεράν καὶ σεβάσμιον, μνήμην ὑμῶν Ἄγιοι.

Ολως ἀγαπήσασα, σέ ἐκ ψυχῆς τὸν Δεσπότην, ὀπίσω σου ἔδραμε, δυὰς ἡ αἰοίδιμος, καὶ ὁμόζυγος, καὶ τερπνὰ ἅπαντα, καὶ δεσμὸν ἄλυτον, ὡς ἰστὸν ἀράχνης ἔλυσε· διὸ καὶ ἔτυχε, σὲ τῆς βασιλείας Ἀθάνατε. Αὐτῶν ἐν ταῖς δεήσεσιν, ἱλασμόν οἰκτίρμον παράσχῃ μοι, τῶν πλημμελημάτων, καὶ δεῖξόν με ἀνώτερον παθῶν, τῶν ἐνοχλούντων με Δέσποτα, τὴν ψυχὴν ἐκάστοτε.

Παίδων ἐστερήθητε, τῆς ποθεινῆς ξυνωρίδος, προσάξει τῇ κρείττονι· καὶ τῷ βίῳ μένοντες ἀπαράκλητοι, τὴν φωνὴν ἤρατε, τὴν γενναιοτάτην, τοῦ Ἰωβ καὶ ἀνεκράξατε· Κύριος ἔδωκε, Κύριος καὶ πάλιν ἀφείλετο. Διὸ καὶ τὸ ποθούμενον, ἔργον εὐχερῶς διηνύετε· καὶ πρὸς ἐρημίας, καὶ τόπους τοὺς ἁγίους ἐν χαρᾷ, μεταναστεύοντες ὥφθητε, ζεύγος ἱερώτατον.

Δόξα, Τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'. Θεοφάνης.

Τὴν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος σαφῶς χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν Ἀποστόλων συναρίθμιος Ἰάκωβε γέγονας· ὅθεν καὶ οὐρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ πνοὴν βιβαίαν, πυρίνη γλώσση ἐμπνευσθεῖς, τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκανθώδη ἐφλέξας ἀθεότητα· Χριστὸν τὸν Θεόν, Θεοκῆρυξ ἐκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οκριτῆς ἤδη πάρεστι· τὸ κριτήριον ἐτοιμον· ὁ πρὸς τοῦτο φέρων θάνατος ἡγγικεν· οἱ ὑπουργοὶ ἐτοιμότατοι· τὰ πάντα ἡ-

(*) Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρων Προσομοίων τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα, πρὸς τὸ Ἐδωκας σημείωσιν. Τὰ δὲ ἐφεξῆς τοῦ Ὁσίου Προσόμοια, μετὰ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, τὰπτεῖ ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

τρεπιστα· τί οὖν μέλλας, ὦ ψυχὴ; τί βραδύνεις μὴ κρᾶζουσα; Ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Θεὸς τῶ ἐλέους ταῖς πρεσβείαις, τῆς Μητρὸς σου οἴκτειρόν με, καὶ πάσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμναὶς ἡ κηύσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, οἰκίῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἐνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. α΄.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἐνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαίου υἱόν, ἀλλ’ ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις αἰεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ρῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας ἐχθρῶν, νῦν τὴν ψυχὴν μου, Θεομήτορ πανάμωμε, ἐν σοὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ τόκῳ, τῷ σῷ Παρθένε ἀγνή, πᾶσα κατηργήθη τοῦ ἀλάστορος, ἰσχύς καὶ ἡφάνισται, τῶν δαιμόνων στρατεύματα· καὶ σωτηρία, καὶ τῶν πόνων ἀνάπαυσις, τοῖς πιστεύουσιν, τῷ σῷ τόκῳ γεγένηται. Ὅθεν καὶ γὰρ κραυγαῶς σοι· Πολέμησον Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας αἰεὶ με, καὶ δίκην τέτρε ἀπαίτησον, τῆς πρὶν ἐπηρείας, δι’ ἧς πάσης μοι κακίας, πρόξενοι ὠφθησαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βλέπουσα ἡ ἀμναὶς τὸν ἁμῶν, Θεοῦ τὸν αἰρόντα τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἐν ξύλῳ ἀνηρτημένον, καὶ πεπληγμένον πλευράν, θρηνηδοῦσα ταῦτα, ἀπεφθέγγετο· Ὡς πῶς ἠνέσχου, θανατωθῆναι ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ὑπάρχων, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως, εἰ καὶ πέφηνας, σαρκοφόρος θελήματι; τίνας χάριν ἐτάχυνας, τὸν δρόμον ποιήσασθαι, καὶ ἐγκατέλιπες μόνην, Τέκνον ἐμὸν τὴν τεκοῦσάν σε, ἀγνώως εὐεργέτα; Λόγον δός μοι, μὴ βραδύνῃς, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον· Ἀπόστολε Ἄγιε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὸς μαθητὴν υἱὸν Ἀλφαίῃς σέβω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Χεῖρα μοι δίδου Θεόπτα καὶ μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, τὴν σεπτὴν σου ἐορτὴν, εὐφημεῖν ὀρμήσαντι καὶ φῶς, τῇ καρδίᾳ μου ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἔλλαμψον.

Ρεῖθροις ἐνθέου σοφίας περικλυσθεῖς, ποταμὸς ἐξώρμησας, Παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ῥοαῖς, εὐσεβείας ἀληθῶς, Σοφὴ κατήρδευσας.

Γερωτάτῃ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, συνετάγης συμπληρῶν, ἀριθμὸν τῶν δώδεκα· μεθ’ ὧν, τῷ Δεσπότη παρестῶς, ἡμῶν μνησάνευε. Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὸν οὐρανὸν, ὃ τανύσας Κύριος, καὶ τὴν γῆν θμελαῶν, οὐρανὸν ἐπίγειον ἐκ σοῦ, προελθὼν μετὰ σαρκὸς, ἡμῖν ἀνέδειξε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ὁσίων, ἔχων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Δημητρίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματοπλοῖον Φαραῶ.

Προκαθαρθεῖς σὲ τὴν ψυχὴν Ἀνδρόνικε, ταῖς γενικαῖς ἀρεταῖς καὶ θεϊκοῦ πόθου, πυρωθεῖς ταῖς ἀνθραξί, ταῖς τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, πυρακτώσεις· τὴν δρόσον, τὴν θείαν εἶχες γὰρ ἄνωθεν, σὲ καταδροσιζουσάν πάντοτε.

Τῇ τοῦ Δεσπότης προσταγῇ, πειθόμενος, ὡς πατριάρχῃς ποτὲ, ὁ Ἀβραάμ Πάτερ, τὴν σὴν γῆν κατέλιπες, καὶ συγγενῶν ἠλόγησας, γυναικός τε καὶ πλούτου, μακράν ἐγένου καὶ ἔρημον, μάκαρ καταμόνας κατώκησας.

Τὴν τοῦ Κυρίου ἐντολὴν πεπλήρωκας πάντα πωλήσας τὰ σὰ, καὶ τοῖς πτωχοῖς νείμας, δι’ αὐτῶν τὴν ὄνησιν, τοῦ μαργαρίτου εὗρηκας, τῷ τιμίῳ καὶ τοῦτον, λαβὼν ἐπλήτησας ἄφθονον, πλεον τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν.

Θεοτοκίον.

Δημιουργεῖται βεβηθεῖς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ τοῦ Ἀδάμ Πλαστουργός, καὶ ὁ δρακί φέρων, Θεοτόκε σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀγκάλαις φέρεται· ὡς φρικτοῦ μυστηρίου! καὶ νήπιος ἀναδέδεικται, πάντων τῶν αἰώνων ὁ Κύριος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Τοῦ Θεοῦ Πνεύματος σαφῶς, δεδεγμένος τὴν χάριν, τοῖς ἐν σκότει ὡς ὀρθρος, ἀνε-

δείχθης πρωϊνός, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, καταγγέλλων πᾶσι τὴν ἐμφάνειαν.

Ο ποῦς σου ἔσται προφανῶς, ἐν εὐθύτητι Μάκαρ, περὶ τὸν Βασιλέα, τὸν εὐθύν τε καὶ χρηστὸν, χορεύων περιχαρῶς, καὶ βαδίζων, τρίβον τὴν οὐράνιον.

Υἱὸν τὸν ἀναρχον Θεῶ, τὸν τὰ πάντα ποιῶντα, θεϊκῇ ἐξουσίᾳ, ἀπλανῇ μυσταγωγόν, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, σὲ μυαῖντα, ἔσχηκας Ἰάκωβε. Θεοτοκίον.

Μαρία πάντων ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποικίλων σε πειρασμῶν, καὶ κινδύνων, Πάναγνε διάσωσον.

Τῶν Ὁσίων. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Εξωστρακίσθη τῆς Ἑδέμ, τῇ συμβουλῇ τῇ τῆς Εὐας, ὁ Ἀδάμ· σὺ δὲ πεισθεὶς συμβουλία, τῆς συζύγου σου σοφῆ, τοῦ Παραδείσου γέγονας, ἔνδον σὺν ταύτῃ χαίρων, πάντοτε μάκαρ Ἀνδρόνικε.

Ο κεκρυμμένως καὶ σοφῶς, οἰκονομῶν πάντα Λόγος, καὶ βροτοὺς πρὸς σωτηρίαν ἰθύνων, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν, τοὺς ποθεινοὺς μεθίστησι, παῖδας ὑμῶν τοὺς δύο, τρίβον εὐθεΐαν δεικνὺς ὑμῖν.

Τῆς ἐπικήρης καὶ φθαρτῆς, ἡλογηκότες ἀγάπης, τοῖς ἐν γῇ καταλιπόντες δὲ ταύτην, συνεδέθητε στοργῇ, πνευματικῇ Μακάριοι· ὅθεν καὶ νῦν οἰκεῖτε, ἔνθα Δικαίων σκηνώματα.

Θεοτοκίον.

Η ἀσυγκρίτως Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπερέτερα, ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ τὴν βρότειον ἀράν, εἰς εὐλογίαν τρέψασα, ὕμνοις αἰεὶ τιμάσθω· αὐτὴ ἡμῶν γὰρ πεποίθησις.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανούς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐ-
» δράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλη-
» σίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος
» μόνε φιλόανθρωπε. Κάθισμα τῇ Ἀποστόλῃ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως παιδαγωγόν, ἔσχηκας σὲ μυοῦσαν τὰ ὑπὲρ νοῦν, σοφίαν ἐμώρνας, τῶν Ἑλλήνων θεόπνευστε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωστήρ καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας λόγοις, ρυθμίζων τοὺς ἄφρονas· ὅθεν οἱ ρυσθέντες, διὰ σὲ τῆς ἀπάτης, ἀξίως ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν. Θεηγόρε Ἰάκωβε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρόν, ὀλοφύχως ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, αὐτῷ ἠκολούθησας, θεοφόρε Ἀνδρόνικε· καὶ κοσμικῆς δορυβους, καλῶς βδελυζάμενος, ἐν ταῖς ἐρήμοις Μάκαρ, προθύμως ἐξεδραμες· ἔνθα καὶ τὸν δρόμον, τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἀμέμπτως διήνυσας, τῷ Θεῷ συγγινόμενος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Αὐτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλητοῦ πανάμωμε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνῶσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀννυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα. Τοῦ Ἀποστόλου· Ὡδὴ δ'· Χριστὸς μου δύναμις.

Αὐτός σε Κύριος, ὁ μόνος Ἅγιος, τῇ σεπτῇ ὁμηγύρει τῶν Μαθητῶν, Μάκαρ συνηρίσθησε, τὴν εὐαγῇ σου καὶ λαμπράν, πολιτείαν προορώμενος.

Θαυμάτων ἔμπλεως, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, γεγονώς Θεοκήρυξ ἐκ τῶν βροτῶν, νόσους ἐφυγάδευσας, καὶ πονηρίας πνευμάτων, τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσας.

Η θεῖα ἔλλαμψις, ἐπιφοιτήσασα, τῇ καρδίᾳ σου Μάκαρ θεολαμπῇ, ταύτην ἀπειργάσατο, καὶ δεκτικὴν τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων κατεσκεύασε. Θεοτοκίον.

Τῷ θεῷ τόκῳ σου Παρθένε πάναγνε, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις καὶ τῶν βροτῶν, ἡνῶνται συστήματα· τὸν εἰρηναρχὴν γὰρ Χριστόν, καὶ σωτῆρα πάντων τέτοκας.

Τῶν Ὁσίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ ἰδρωῖτες τῶν πόνων σου, οἱ ἐκ τῆς σαρκός σου ἐναποσταῖξαντες, ἱερώτατε Ἀνδρόνικε, εἰς ὁσμήν σοι μύρου μετημείφθησαν.

Ωσπερ φοῖνιξ ὑψίκομος, σὺ ἐν ταῖς ἐρήμοις Πάτερ ἐξήνθησας, καὶ Θεῷ ἐκαρποφόρησας, γλυκυτάτους πόνους τῶν καμάτων σου.

Τῶν δακρύων τοῖς χεύμασι, τὴν τῆς ἐρημίας γῆν κατεδρόσισας· καρποφόρον δὲ ἀπέδειξας, τὴν ψυχὴν σου πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας ὁ Κύριος, κόλπους τοὺς Πατρῶους, τὴν σὴν κατώκησε, μήτραν Κόρη τὴν πανάχραντον, καὶ τὸν κόσμον ὅλον ἀνεκαίνισεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σθ.

Ηλίῳ Μάκαρ τῷ νοητῷ, σύνοικος τελῶν καὶ τὰς αὐγὰς, νῦν τὰς ἐκείθεν δεχόμενος, ὅπερ κατ' οὐσίαν πρῶτος ἐκεῖνος ἐστί, δευτερος κατὰ χάριν γέγονας ἐνδοξε.

Νοῦν καθαρῶτατον ἐσχηκῶς, καὶ εἰλικρινῆ σὺ τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν κτησάμενος, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν ἐώρακας, τὸν ἀκαταληψία κατανοούμενον.

Υποχωρεῖ σοι τῷ Μαθητῇ, πᾶσα προφητεία καὶ πᾶσα, νομθεσία Πανόλβιε· τὸν γὰρ ταύταις πάλαι προχαραττόμενον, αὐτόπτως ἠξιώθης Μάκαρ θεάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ Παρθένε προφητικῶς, ἔσχες ἐν γαστρὶ σου, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην καὶ Κύριον· ὃν ἀφράστῳ τρόπῳ σεμνὴ γεγέννηκας, παρθένος μετὰ τόκον ἄφθορος μέινασα.

Τῶν Ὁσίων. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Υμνήσωμεν Ἀνδρόνικον ἄσμασι, πάντες πιστοί, καὶ τὴν τέτου σύνοικον, Ἀθανασίαν δοξάζωμεν.

Οὕδολως ὥσπερ γέγραπται δέδωκας, σοῖς ὀφθαλμοῖς, ὕπνον οὐδὲ ἄνεσιν, τοῖς σοῖς ροκτάφοις Ἀνδρόνικε.

Εδόξασε τοῖς μύροις σε Κύριος, Μάκαρ τοὺς σου, πόνους προσδεξάμενος, ὡς θυμὰ ὄντως εὐπρόσδεκτον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑνα τῆς Τριάδος ἐκύησας, Κόρη φρικτῶς, καὶ γάλακτι ἐθρεψας, βροτῶν τὴν φύσιν τὸν τρέφοντα.

Τῷ Ἀποστόλῃ. Ὡδὴ ε'. Τοῦ βίβη τὴν θάλασσαν.

Οἱ πόδες ὠραῖοί σου, τὴν εἰρήνην ἀπλανῶς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, τὴν εἰρήνην τὴν ὄν-

τως ὑπερφυῖ, καὶ νοῦν ὑπερέχουσιν, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου πανσεβάσμιε.

Νοεῖν τὸ μυστήριον, καὶ κηρύττειν τὸ φρικτὸν, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἠξιώθης Ἰάκωβε πρωτουργὺς ἀκτῖνας δεξάμενος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Ὑψίστου παμμακάριστε.

Ναὸς Θεοῦ ἐμψυχος, ἀνεδείχθης καὶ ναοὺς, τοὺς τῶν δαιμόνων ὤλεσας, καὶ ναοὺς ἐδομήσω τῇ τοῦ Χριστοῦ, δυνάμει καὶ χάριτι, Ἀποστόλων τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Απάντων δεσπόζουσα, τῶν κτισμάτων ὡς Θεὸν, τὸν ἀγαθὸν γεννήσασα, τῶν πταισμάτων με Πάναγνε τὰς ἐλὰς, εἰς τέλος ἐξάλειψον, εὐσπλαγχνία χρωμένη τῇ τεχθέντος ἐκ σθ.

Τῶν Ὁσίων. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῆς φύσεως τὸ χαῦνον οὐδαμῶς, τὴν πρόθεσιν ἡμβλυνεν, ἥν περ ἐκέκτησο, πρὸς τῶν πόνων ὃ Ὁσία τὰ σκάμματα.

Αμείψασα τὸ ἐνδυμα σοφῶς, τὴν φύσιν ἐλάνθανες· ὅθεν ἀνύποπτον, τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας διήνυσας.

Εγνώρισας τὸν σύζυγον τὸν σὸν, ὁδῷ πορευόμενον, ὃ καὶ συνώδευσας, μηδαμῶς τι πρὸς αὐτὸν ὁμιλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ρήμάτων Γαβριὴλ σοι τὴν φωνὴν, Κόρη νῦν πρεσάγομεν· Χαῖρε ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ εὐλογημένη βοῶντές σοι.

Ὁ Εἰρμός.

• Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ως ἑσφόρον ἐκλάμποντα πᾶσαν κτίσιν, τὸν τοῦ Χριστοῦ αὐτόπτην τε καὶ θεηγόρον, ὕμνοις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν, γεραίροντες τὴν τούτου πανηγυρίν σήμερον· πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν οὐρανόθεν τοῦ Λόγου μυηθέντα τὴν γνώσιν, καὶ τρανῶς τοῖς ἐν γῇ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα, Ἰάκωβον τὸν μέγαν προηρημένος, τοῦ Ἀλφαίου τὸν γόνον ἀνευφημῆσαι, σέ δυσωπῶ καταπέμψαι μοι χάριν, Χριστέ Ἰησοῦ, ὁ πλήσας Πνεύματος Θεοῦ τὸν σοφὸν Μαθητὴν σου, καὶ κήρυκα τοῦτον πᾶσι τοῖς πέρασι δωρησάμενος, παῖ πρέσβιν πρὸς σέ εὐπρόσδεκτον· πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

Στίχοι.

Τὸν σταυρὸν Ἰάκωβος αἶρων ἠδέως,
Ὡς ἔστι, Σῶτερ, ἄξιός σου δεικνύει.

Ἀμφ' ἐνάτην Ἰάκωβος ἐνὶ σταυρῷ τετάνυστο.

Ος ἦν ἀδελφὸς Ματθαίου τοῦ Τελώνου καὶ Εὐαγγελιστοῦ. Οὗτος ὁ Ἀπόστολος, ἐξελθὼν εἰς τὸ κήρυγμα, πάντα τὰ τῶν εἰδώλων τιμὴν, ζήλῳ θεῷ πυρποληθεὶς, κατέστρεψε, νόσους ἀπελάσας καὶ πονηρίας πνεύματα· διὸ καὶ ἡ πληθὺς τῶν ἐθνῶν, Σπέρμα θεῖον, αὐτὸν ὠνόμασε. Διαδραμὼν οὖν τὴν σύμπασαν ὡς ἑραστής τοῦ Χριστοῦ, οὐ καὶ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον ἐξήλωσε, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Στίχ. Σύσκηνον Ἀνδρόνικος Ἀθανασίαν,

Κόσμῳ τ' ἐν ἀσκήσει σε καὶ πόλῳ ἔχει.

Οτος ὁ Ὁσιος Ἀνδρόνικος ἦν ἐξ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ἀργυροπράτης τὸ ἐπιτήδευμα, εὐλαβὴς πάνυ, καὶ πλήρης ἀγαθῶν ἔργων, καὶ πλούσιος. Ἐγήμε δὲ γυναῖκα τὴν Ἀθανασίαν, σεμνὴν καὶ θεοφιλῆ καὶ αὐτὴν οὖσαν· μεθ' ἧς ἐπ' ἀγαθῷ συμφωνήσας, εἰς τρία διεΐλον αἰὲ τὸν βίον αὐτῶν· καὶ τὸ μὲν ἐν μέρος τοῖς πτωχοῖς ἀφθένως παρείχον· τὸ δὲ ἕτερον, δάνειον παρείχον, ἀμισθὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι· τὴν δὲ τρίτην μερίδα, λόγῳ τοῦ ἀργυροπρατείου, καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ὠκονόμουν. ἔτεκον δὲ δύο παῖδας, ἄρην καὶ θῆλυ· τεχθέντων δὲ αὐτοῖς τούτων τῶν δύο παίδων, οὐκ ἔτι προσέθεντο προσεγγίσει ἀλλήλοις ἀλλ' ἦσαν ἀμφοτέρω ἐν σωφροσύνῃ καὶ προσευχαῖς, καὶ ταῖς τῶν πτωχῶν καὶ νοσούντων εὐποιαῖς ἐνδελειχῶς σπουδάζοντες.

Μετὰ δὲ δώδεκα ἔτη τῆς αὐτῶν συνοικίσεως, οὕτων τῶν τέκνων αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡλικίᾳ, ἡ ἀγάλλειν τοὺς γονεῖς εἶχον, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τεθνήκασιν ἀμφοτέρω· ὁ δὲ μακάριος Ἀνδρόνικος, οὐδὲν ἀγνέας ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ἐνδειχάμενος, τὴν μακαρίαν μάλλον φωνὴν τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον, καὶ τὰ ἐξῆς· Ἡ δὲ τούτου σύμβιος Ἀθανασία ἀπαρὰ μύθητον ἔσχε τὴν λύπην· ὅθεν καὶ ταφέντων τῶν παιδίων ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἀγίου Ἰουλιανοῦ, οὐκ ἠθέλησεν ἐκεῖθεν ἐξελθεῖν, λέγουσα· Συναποθανοῦμαι καὶ αὐτῇ, καὶ συνταφίσομαι τοῖς τέκνοις μου.

Λαβόντος οὖν τοῦ Πατριάρχου τὸν μακάριον Ἀνδρόνικον ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ χάριν παραμυθίας, ἡ γυνὴ οὐκ ἤνέσχετο τοῦ Μαρτυρίου ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἔμεινεν ἐκεῖ γοερῶς κοπτομένη. Μεσοῦσης δὲ τῆς νυκτός, ὤφθη αὐτῇ ὁ Μάρτυς Ἰουλιανὸς ἐν σχήματι Μοναχοῦ, λέγων αὐτῇ· Τί ἔχεις ὡ γύναι; τί οὐκ ἴδως ἡρεμεῖν τοὺς ὧδε; Ἡ δὲ ἀποκρίθεισα, ἔφη· Μὴ βαρυνθῆς, Κύριέ μου, κατὰ τῆς δούλης σου, ἐπεὶ σφοδρὸν πόνον κέκτημαι· δύο γὰρ μόνον τέκνα ἔχουσα, σήμερον ἀμφοτέρω ἐξεκόμισα. Ὁ δὲ λέγει αὐτῇ· Μὴ κλαῖε περὶ αὐτῶν· λέγω γάρ σοι, γύναι, ὅτι οὐδὲν τρόπον ἀπαιτεῖ ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τὴν βρώσιν, καὶ ἀδύνατον μὴ δοῦναι ἑαυτῷ φαγεῖν, οὕτω καὶ τὰ νύκτια ἀπαιτοῦσι τὸν Θεόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, λέγοντα· Δικαιοκρίτα, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, ὧν ἐστερήθημεν, μὴ στερήσης ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων.

Ἡ δὲ ἀκούσασα, κατανύγη, καὶ μετῴκησε τὸ πένθος εἰς χαρὰν, λέγουσα· Ἄρα ζῶσι τὰ τέκνα μου ἐν οὐρανοῖς· τί κλαίω; καὶ στραφεῖσα, ἐζητεῖ τὸν λαλήσαντα αὐτῇ Ἀβδᾶν· καὶ περιελθοῦσα ὅλον τὸν ναόν, οὐχ εὗρε. Καὶ λέγει τῷ Συρωρῷ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Ἀβδᾶς, ὁ εἰσελθὼν ἐνταῦθα ἄρτι; Λέγει αὐτῇ ὁ Συρωρὸς· Ὁρᾷ πάσας τὰς θύρας ἡσφαλισμένας, καὶ λέγεις, ποῦ ἐστὶν ἄρτι; Ἐγὼ δὲ ὁ Συρωρὸς, ὅτι ὁπτασίαν εἶρακε. Ἡ δὲ, φόβῳ συσχεθεῖσα, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ διηγήσατο τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὅ ἑίδε, καὶ ἠτήσατο βαλεῖν αὐτὴν εἰς Μοναστήριον.

Ὁ δὲ (καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἦν τοῦτο ποθὼν), ἀσμένως τὸν λόγον δεξάμενος, δίδωκε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς οὐσίας αὐτοῦ τοῖς πτωχοῖς, καὶ τοὺς ὠνητούς τῶν δούλων ἡλευθέρωσε· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ ἀνέθετο τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, παραγγείλας αὐτῷ ποιῆσαι νοσοκομεῖα, καὶ ξηνοδοχεῖα Μοναχῶν. Αὐτὸς δὲ, μικρὰ ἐφόδια λαβὼν, ἐξῆλθε νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μόνοι. Ἡ δὲ μακαρία Ἀθανασία, μακρόθεν ἰδοῦσα τὸν οἶκον αὐτῆς, ἀναβλέψασα εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπεν· «Ὁ Θεός, ὁ εἰπὼν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῇ Σάρρᾳ· Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω; αὐτὸς παντὺν ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου. Ἰδοὺ γὰρ κατελείψαμεν τὸν οἶκον ἡμῶν ἀνεωγμένον διὰ τὸ ὄνομά σου· μὴ κλείσης ἡμῖν τὴν θύραν τῆς βασιλείας σου». Καὶ κλαύσαντες ἀμφοτέρω, ἀπῆλθον.

Φθάσαντες δὲ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, προσεκύνησαν, καὶ συνέτυχον πολλοῖς Πατράσιν. Καὶ ἐκεῖθεν ὑποστρέψαντες, ἐπορεύθησαν ἀμφοτέρω εἰς τὸν Ἀβδᾶν Δανιήλ. Καὶ αἰτησαμένων αὐτῶν ἀναθεῖναι τὴν Ἀθανασίαν ἐν Μοναστηρίῳ, ἀπέστειλεν αὐτὴν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ταβερνησιωτῶν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος, δεξάμενος τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα παρὰ τοῦ γέροντος, ἔμεινε παρ' αὐτῷ ἔτη ιβ'. Διελθόντων δὲ τῶν δώδεκα ἐτῶν, παρεκάλεσε τὸν Ἀβδᾶν Δανιήλ συγχωρῆσαι ἀπελθεῖν αὐτῆς εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τόπων. Ὁ δὲ, ποιήσας εὐχὴν, ἀπέλυσεν αὐτὴν. Ὁ δὲ εὐὼν δὲ ὁ Ὁσιος Ἀνδρόνικος κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐκάθισεν ὑποκάτω φυτοῦ, ἵνα ἀναψύξῃ ἀπὸ τοῦ καύματος· καὶ ἰδοὺ, κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπερχομένη καὶ αὐτὴ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, συνήντησε, τῷ ὁμοζύγῳ αὐτῆς Ἀνδρονίκῳ. Καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλους, ἐκείνη μὲν ἀνεγνώρισεν αὐτόν, ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτὴν, διὰ τὸ παρανθῆναι τὸ κάλλος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἁγαν ἀσκήσεως, καὶ ὥς Ἀθόρπα αὐτὴν φαίνεσθαι.

Λέγει οὖν αὐτῷ ἐκείνη· Ποῦ ἀπέρχῃ, κύριε Ἀβδᾶ; Λέγει αὐτῇ· Εἰς τοὺς ἁγίους τόπους. Λέγει αὐτῷ· Ἐκεῖ βουλομαι καὶ γὰρ ἀπελθεῖν. Λέγει οὖν αὐτῇ· Θέλεις ὁδεύσαι ἡμᾶς ἀμφοτέρω ὁμοῦ; Λέγει αὐτῷ· Ὡς κελεύεις· πλὴν ὥς μὴ ἔντος μου, οὕτως ὁδεύσωμεν σιωπῶντες. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἔφη· Ὡς κελεύεις. Λέγει αὐτῷ· Οὕτως οὐκ εἰ Μαθητῆς τοῦ Ἀβδᾶ Δανιήλ; Λέγει αὐτῇ· Ναί. Καὶ λέγει αὐτῷ· Οὐκ Ἀνδρόνικος ὀνομάζῃ; Λέγει αὐτῇ· Ναί. Εἶπεν αὐτῷ· Αἰ εὐχαὶ τοῦ γέροντος συνῳδύσουσιν ἡμῖν. Λέγει ὁ Ἀνδρόνικος· Ἀμήν. Καὶ συνῳδύσαν ἀμφοτέρω.

Προσκυνήσαντες δὲ τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν σιωπῶντες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Καὶ λέγει ὁ Ἀβδᾶς Ἀθανάσιος (οὕτω γὰρ μετωνομάσθη ἡ Ἀθανασία) τῷ Ἀνδρονίκῳ· Θέλεις ἵνα μείνωμεν ὁμοῦ εἰς κελλίον; Λέγει ὁ Ἀνδρόνικος· Ὡς κελεύεις· ἀλλὰ θέλω πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ λαβεῖν τὴν εὐχὴν τοῦ γέροντος. Λέγει αὐτῷ· Ὑπαγε, καὶ μείνωσι εἰς τὸ Ὀκτωκαιδέκατον· καὶ εἰς ὑπομνήτης μεῖναι μετ' ἐμοῦ σιωπῶντως ὥς ὁδεύσαμεν, ἐλθε· εἰ δὲ μὴ,

οὐκ ἐλύθη. Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀνῆγγελε τῷ γέροντι τὰ περὶ τοῦ πράγματος. Ὁ δὲ γέρον ἐπεὶ αὐτῷ ὕπαγε ἀγάπα τὴν σιωπὴν, καὶ μένον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Μοναχὸς γάρ ἐστιν, ὡς δεῖ εἶναι. Ἐπαναλύσαντος δὲ αὐτοῦ, ἔμειναν ὁμοῦ ὁ, τε Ἀνδρόνικος, καὶ ἡ αὐτοῦ σύζυγος, ἀλλὰ ἰβ' ἔτη, καὶ οὐκ ἐγνώσθη αὐτῷ, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐστὶ. Πολλάκις δὲ ἤρχετο ὁ γέρον ἐπὶ ἐπίσκεψιν αὐτῶν, διαλεγόμενος αὐτοῖς τὰ περὶ ὠφελείας.

Ἀπαξ οὖν ἀναλθύντος τοῦ γέροντος, καὶ συνταξαμένου αὐτοῖς, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτόν, ἔδραμεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁ Ἀβδᾶς Ἀνδρόνικος καὶ καταλαβὼν αὐτὸν λέγει. Ὁ Ἀβδᾶς Ἀθανάσιος ὑπάγει πρὸς Κύριον. Καὶ ἐπαναλύσας ὁ γέρον, εὗρεν αὐτὸν πυρετῷ συνεχόμενον καὶ ἤρξατο κλαίειν ὁ Ἀβδᾶς Ἀθανάσιος. Λέγει αὐτῷ ὁ γέρον. Ἀντί τοῦ χαρῆναί σε, ὅτι ἀπέρχη ἀπαντῆσαι τῷ Θεῷ, κλαίεις; Ὁ δὲ ἔφη. Οὐ κλαίω, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀβδᾶν Ἀνδρόνικον. ἀλλὰ ποίησον ἀγάπην καὶ μετὰ τὸ θάψαι με, ἐρήσεις πιττάκιον κείμενον πρὸς τῇ κεφαλῇ μου, καὶ ἀνάγνωθι αὐτό, καὶ δὲς αὐτό τῷ Ἀβδᾶ Ἀνδρόνικῳ. Καὶ ποιησάντων εὐχὴν, ἐκοιμήθη, καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Ἦλθον δὲ κηδεῦσαι αὐτόν καὶ ἰδοὺ τῇ φύσει εὐρέθη γυνή, καὶ ἠκούσθη εἰς ὅλην τὴν Λαύραν καὶ πέμψας ὁ γέρον, ἀνῆνεγκεν ὅλην τὴν Σκήτην, καὶ τοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον οἰκοῦντας Ἀδελφούς καὶ ἀνῆλθον πᾶσαι αἱ Λαῦραι Ἀλεξανδρείας, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνῆλθε, καὶ οἱ Σκητιῶται λευκοφοροῦντες οὕτω γάρ ἐστιν ἔθος ἐν τῇ Σκῆτι. Μετὰ κλάδων οὖν καὶ βατῶν ἐξεκόμισαν τὸ τίμιον λείψανον Ἀθανασίας, δοξάζοντες τὸν Θεὸν τὸν τοσαύτην ὑπομονὴν παρασχόντα τῇ γυναικί.

Ἐμεινε δὲ ὁ γέρον τὰ ἑξόδομα τελῆσαι τῆς μακαρίας Ἀθανασίας καὶ μετὰ ταῦτα ἠθέλησε λαβεῖν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Ἀβδᾶν Ἀνδρόνικον. ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο, λέγων. Μετὰ τῆς κυρίας μου τελευτήσω. Καὶ πάλιν συνταξαμένου τοῦ γέροντος, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτόν, φθάνει αὐτόν ἀδελφός, λέγων. Ὁ Ἀβδᾶς Ἀνδρόνικος πυρετῷ συνεχεται. Καὶ πάλιν ἔπεμψεν ὁ γέρον ἐν τῇ Σκῆτι, λέγων. Δεῦτε ἀνέλθετε, ὅτι ὁ Ἀβδᾶς Ἀνδρόνικος ἀκολουθεῖ τῷ ἀδελφῷ Ἀθανασίῳ. Οἱ δὲ ἀνῆλθον, καὶ κατέλαβον αὐτόν ζῶντα καὶ εὐλογηθέντων αὐτῶν παρ' αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Ἐγένετο οὖν ἐνστάσις μετὰ τοῦ Ὀκτωβρίου δεκάτου, καὶ τῶν Σκητιωτῶν περὶ τοῦ λείψανου αὐτοῦ, πότερον τῶν μερῶν λήφεται αὐτό. Μόλις οὖν κατέπεισεν αὐτοὺς ὁ γέρον εἶσαι αὐτό ἐκεῖσε συνταφῆναι μετὰ τῆς συναγωνιστοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίας καὶ οὕτως ἐπαύσατο τῆς φιλονεικίας ἀμφότεροι, δοξάζοντες τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ποπλίας.

Στίχ. Ῥυσθεῖσα κόσμου τῆς πλάνης ἡ Ποπλία, Ἦδου πρόσσεισι φωλεοῖς ὡς στρουθίον.

Αὕτη, κατὰ τοὺς καιροὺς Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς γενόμενης, γάμου τὸ πρῶτον ἐπὶ μικρὸν κοινωγήσασα, καρπὸν ἁγίου τῷ Θεῷ προσήνεγκε, τὸν Πρεσβύτερον Ἰωάννην (ὃς πολλάκις προέστη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αἰεὶ τὴν ἡγεμονίαν δι' αἰκρὰν ταπεινώσιν ἔφευγεν ὑστερον δὲ, διὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν αὐτῷ τὴν ἀγαθὴν, τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας Διάκονος ἐχρημάτισε), καὶ χοροῦ ἱερῶν Παρθένων ἐξῆρχε.

Τοῦ γοῦν Ἰουλιανοῦ τότε τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐπιδημήσαντος, καὶ πολλὰν δεισιφαιμασίαν κεκτημένου, καὶ πάντας ἐκκαλουμένους τοῖς δαίμοσι σεβαστὰ προσενηγεῖν, αὕτη ἡ τιμία γυνὴ, τοῦ παραδάτου Ἰουλιανοῦ παρόντος, ἀπῆρξατο ψάλλειν ὑψιφωνότερον, σὺν ταῖς Παρθένοις. Τὰ εἰδὼλα τῶν ἰδίων ἄργυρων καὶ χρυσίων, ἔργα χειρῶν ἀν-

θρώπων. Διὰ ταῦτα ἐλκυθεῖσα, κατὰ τῶν παρειῶν τυπτεται σφοδρῶς, ὥς τε καὶ τὴν γῆν φαινεῖσθαι τῷ ταύτης αἵματι. ὁ δὲ θάνατος αὐτῆς ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν παραδάτην ἐταμιεύθη. Ἀλλὰ σφαγέντος ἐκείνου ἐν τῷ πολέμῳ τὸ κατὰ τῶν Περσῶν, αὕτη, διαρκέσασα χρόνον μικρὸν, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου.

Στίχ. Εἰς ὕψος ἀρθείς ἀρετῶν Θεὸς Πέτρος, Τὸν χοῦν ἀπεικδύς, ὕψος οὐρανοῦ φθάνει.

Οὗτος ὁ μακάριος ἀνὴρ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Θεοφίλου, ὁρμώμενος ἐκ τῆς τῶν Παλατῶν ἐπαρχίας, Θεοφίλου καὶ Εὐδοκίας γέννημα, καὶ καλλεῖ καὶ μεγέθει καὶ ῥώμῃ σώματος σεμνυνόμενος. ὅς δὲ αὐτὸ τοῦτο Κόμης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ζώννυται. Διαπρίψας δὲ ἐν τῇ στρατείᾳ χρόνον οὐχὶ συχνόν, πάντων καταφρονήσας, τὸν μενῆρη βίον μετέρχεται, τὴν κόμην ἐν τινὶ Μοναστηρίῳ Δαφνῶνι προσαγορευομένῳ χειράμενος, καὶ Πέτρος ἀντὶ Λέοντος ὀνομασθεῖς. Ἐπειτα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ γέγονεν. εἴτα τοὺς ἁγίους τόπους κατέληπεν. εἰθ' οὕτω τὴν Λαοδικεῖαν καὶ τὴν Ἀτάλειαν. Πάντα δὲ πόνον τὸν ἐκ τῆς ὁδοπορίας, καὶ τῶν Ῥωμαίων τὸν ἀπαίδευτον θυμὸν ὑπενεγκών, αὐτὸς κατὰ τὸν Ὀλυμπον γίνεται. Ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς πολιτείας αὐτοῦ καὶ ἀρετῆς ὕψος τοῖς Βασιλεῦσι κατάδηλον γέγονε, πείθει αὐτόν Βασίλειος ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ γενέσθαι. ἐν ἣ πολλὰ κατὰ Θεὸν ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Δωρόθεος ὁ αἰοίδιμος Ἐπίσκοπος γέγονε πόλεως Τύρου, πᾶσαν γραφικὴν ἐπιστάμενος ἱστορίαν καὶ ἦν μὲν φυγὼν διὰ τὸν διωγμὸν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀρκινίου, καταλαβὼν πάλιν τὴν Τύρον, ἐποίμαине τὴν Ἀγίαν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου καὶ ἐπεὶ οὐ φανερῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς τὸ πρότερον, διὰ τῶν ὀρχόντων αὐτοῦ, ἐφόνευσεν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀσεθείας αὐτοῦ ὁ Ἰουλιανὸς τοὺς Χριστιανούς, ἀκούσας ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τύρου, καὶ κατέλαβε τὴν χώραν τῆς Θράκης. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖ τοὺς ἐδωλολάτρους ἐξέφυγε. κρατηθεὶς γὰρ παρὰ τῶν Ἰουλιανοῦ ἀρχόντων, καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπομείνας, καὶ γέρον ὢν (ἑκατὸν γὰρ ἑπτὰ ἐτῶν ὑπῆρχεν), ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν μακαρίαν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ.

Στίχ. Τίς οἶκος ἐστίν; Ἀβραάμ τεθνηκός, Οὐ κόλπος ἄλλοις οἶκος, ὡς τῷ Λαζάρῳ.

Ἐπῆρξε τῷ Λώτ οὐρανὸς Σηγὼρ νεά, Εἰς ὃν φθάσας, πέφευγεν ὡς πῦρ τὸν βίον. Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποσ. Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ἀλλὰ φωτοχυσίᾳ, πεπηρσευμένος. Ἀπόστα-
λε, τοὺς ἐν ζόφῳ δεινῷ, ἀγνωσίας κεκρατημένους ἐφώτισας. Εὐλογητὸς εἰ, κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπάσι καὶ φρυκτωρίαις, λελαμπρυσμένον τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐθνῶν, ἡ πληθὺς, σπέρμα Δεῖον σὲ ὀνομάζει κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φρονήσει κεκοσμημένος, Θεοδωρήτῳ κατέλυσας, τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν Θεοφρόνως, κραυγάζων Ἰακώβε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγιωτέρα, Παρθενομῆτορ γεγένησαι, συλλαβοῦσα Θεόν, ὃν ὑμνοῦντες ἀπαύστως κραυγάζομεν· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τῶν Ὁσίων· Παῖδες Ἑβραίων.

Πάλαι καυχώμενον ἀμέτρως, τῶν ἀρχέκοντον συλλήψεσθαι τὴν κτίσιν, ὡς στρουθίον οἰκτρὸν, κατέρραξας δυνάμει, θωρακισθεὶς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ.

Φέρων ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου, ἡκολούθησας Κυρίῳ ὀλοψύχως, καὶ τῆς δόξης αὐτῆς, τετύχηκας τῆς Θείας, ὡς πληρωτὴς Ἀνδρόνικε, τῶν αὐτοῦ διαταγμάτων.

Δείκνυσι χάρις ἡ τῶν μύρων, τὴν πρὸς Κύριον σὴν Πάτερ παρρήσίαν· τῶν ὑδάτων καὶ γὰρ, τὴν χύσιν ἐκμιμεῖται, εἰς σωτηρίαν πάντοτε, τῶν πιστῶν προχοομένη.

Θεοτοκίον.

Ινα Θεώσῃ μου τὴν φύσιν, ὁ παντέλειος ἀρρήτως νηπιάζει· καὶ ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς, προέρχεται ὁ λόγος, παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ συνέχων καὶ κρατύνων.

Τοῦ Ἀποστόλου· Ὡδὴ ἡ Νόμων πατρῶν.

Γερομύστης τὰ οὐράνια, μεμυημένος μάκαρ ὄντως μυστήρια, διεληλυθας τὴν σύμπασαν, οἰκουμένην κηρύττων μεγαλοφώνως, λόγον τὸν τῆς πίστεως Χριστῆ, καὶ διδάσκων Ἀπόστολε, τὴν ἀπόρρητον χάριν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ολβιος ἔφους καὶ μακάριος, ἡξιωμένος πάσης μακαριότητος, ὡς συνόμιλος καὶ σύναικος, γεγονὼς τοῦ Δεσπότη, καὶ τὴν ἐσχάτην ὄντως εὐκληρίαν πλουτήσας· καὶ τῷ Λόγῳ γηθόμενος, ἀνέμελπες Τρισμάκαρ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβις ἄριστος, πρὸς τὸν Σωτῆρα στῆθι μάκαρ Ἰακώβε, ἐξαιτούμενος τὴν ἄνωθεν, καὶ πλουσίαν εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς εὐφημοῦσί σε πιστῶς, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν

σωτηρίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ σωτηρίας πᾶσι πρόξενος, Θεογεννητορ ὥφθης μόνῃ πανύμνητε, τὸν σωτήριον γεννήσασα, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον· δι' οὗ κόσμος σέσωσται τῆς πάλαι κατάρας, καὶ τοῖς πίστει κραυγάζουσιν, εὐλογίαν πηγάζει· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων· Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς καταρδεύσας, τῆς ψυχῆς τὴν ἄρουραν ἐδρέψω, τὴν ἐκ τῶν θυμαίων, ἀντίδοσιν πλουσίαν.

Τραυματισθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, προσβοῶ σοι· Τῷ Δεῖῳ σου φαρμάκῳ, ταύτην θεραπεύσας, Θεράπον τοῦ Κυρίου.

Τὴν ὑπεράρχιον οἱ πιστοὶ ἀνυμνοῦμεν, εὐσεβῶς Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, παραγαγοῦσαν πάντα. Θεοτοκίον.

Ο Δανιὴλ σε προθεωρεῖ ὄρος Κόρη, ἀλαξεύτως ἐξ οὗ ἀπετμήθη, λίθος ὁ συντρίψας, βωμοὺς τοὺς τῶν εἰδώλων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
• **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ Ἀποστόλου· Ὡδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Εφ' ὅπως κόσμῳ, ὥσπερ ἀστραπὴ διατρέχων, τοὺς ἐν τῷ σκότει παλαι, καὶ σκιᾷ τῆς ἀγνοσίας καθημένους, ἔλκων πρὸς τὸ φῶς τὸ αἰδύτον, τοῦ σαρκωθέντος μονογενοῦς Υἱοῦ, οὗ αὐτόπτης ἐγένου Μάκαρ, καὶ δραστηκὸς ὑπηρέτης· ὃν μεγαλύνομεν.

Βιαίαν Μάκαρ, τὴν ἐξ οὐρανοῦ φερομένην βπνοὴν ἐδέξω· γλῶσσάν τε πυρίπνοον πλετήσας καταφλέγεις, δίκην ἀκανθῶν τὴν ἄθεον κόσμου σοφίαν, φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ κηρύγματος Χριστοῦ λάμπων, καὶ τὴν ἀχλύα διαλύων Θεομακάριστε.

Οραῖσμένος κάλλει, ἀσυγκρίτῳ θαύματι, τῷ τοῦ Δεσπότη, καὶ πεποικιλμένος λάμπηδόνας ἐξαστράπτεις, καὶ περιχαρῶς Ἰακώβε, περιπολεύεις περὶ τὸν θρόνον, ὄντως τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ, ἐνθα τῶν Ἀποστόλων, χορεῖται μακαριώτατε. Θεοτοκίον.

Ος ἀπειράνδρως ἔαχες, ἐν γαστρί σου τὸν Λόγον, οὕτως ἀφθόρως τίκεις, διαμένουσα Παρθένος Θεοτόκε, τὴν Ἑμμανουὴλ, ὑπάρχοντα, τοῦτο καλεῖνο· καὶ γὰρ ὁμοῦ Θεός τε

καὶ Ἄνθρωπος ἐστί. Τοῦτον διπλοῦν τῇ φύσει εἰδότες, σὲ μεγαλύνομεν.

Τῶν Ὁσίων. Κυρίως Θεοτόκον.

Μετέστης τῶν προσκαίρων, χαίρων πρὸς τὰ ἄνω, καὶ σὺν Πατράσιν Ἀγίοις σκηνώσας ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου Πάτερ, μέμνησο πάντοτε.

Εκβλύζεις τὴν τῶν μύρων, χάριν ἀκενώτως, καὶ τοῖς προστρέχουσι πᾶσι παρέχεις πιστῶς, τῶν νοσημάτων τὴν λύσιν, Πάτερ Ἀνδρόνικε.

Προσδέχου μου τὸν ὕμνον, ὦ δυὰς Ὁσίων, καὶ ἀμοιβὴν μοι παράσχου τὴν σὴν πρὸς Θεόν, ἱκετηρίαν πταισμάτων, ἐκλυτρουμένη με. Θεοτοκίον.

Υπέγραψε σὴν μήτραν, πάλαι τοὺς τρεῖς Παῖδας, μὴ καταφλέξασα κάμινος, Κόρη ἀγνή· καὶ γὰρ ἀφλέκτως ἐδέξω, πῦρ τῆς Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια
• σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἁ-
• σωμαίοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως μύστης καὶ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἄριστος, Χριστοῦ τῆ μόνης Δεσπότης, Ἰάκωβε Θεοκήρυξ, τῆτον δῆναι ἰκέτευε, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἱλασμόν πανεύφημε, ἀμαρτιῶν τοῖς τελούσι, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σὲ οἱ Προφῆται ἅπαντες, Παρθένε προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάνα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν· ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτειδὴς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος· καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ Θεογνωσίᾳ· καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθείας, θείῳ κηρύγματι. Διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξίεπαινον σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Εν ὕψει καθήμενος, Θεογνωσίαν Ἰάκωβε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει· καὶ γλώσση πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον. Διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ Θε-

γόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εὐρόντησας Πάνσοφε, τῇ οἰκουμένη διδάγματα, ἱερά καὶ σωτήρια· καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Θεόφρον· καὶ κατεφώτισας λαοὺς, Θεογνωσίας ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδώλων τὰ τεμένη δὲ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡγείρας (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἔνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαίου υἱόν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις αἰεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, κτλ.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή. κτλ.

Τῇ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκράξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν (**).

Ηλίου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Εὐλάμπιε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων νύκτα δικάεσσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σιδήρῳ ξέομενος, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενος, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενος, ξύλῳ ἀναρτώμενος, καὶ θηρίοις βρώμα, διδόμενος μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, διεφυλάχθης

(*) Τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς τῆς Θεοτόκου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια ἀντὶ τῶν παρόντων· ἐμείωσεν καὶ Κανόνα ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, Θεοφάνους ὄντα ποίημα, καὶ φέροντα Ἀκροστιχίδα, Τὴν αὐτὰ δελφὸν αἰνέσω ξυνωρίδα· εἰς Ἦχον δ'· πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ Ἐρυθρῶν πέλαγος.

τῇ θείᾳ χάριτι, καὶ νίκῃς διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε· διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, χαρμοσύνων γεραίρομεν.

Τὴν Εὐάν τὸν τρώσαντα, καὶ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἔτρωσας, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ Εὐλαμπία, καὶ ὑπομείνας στερῶς, σώματος τρώσιν καὶ πᾶσαν βάσανον· διὸ μεθέξει κρείττονι, θείας θρώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῇ φιλαδελφίᾳ ἡ ὁμωνυμία συγγραθεῖσα, καὶ ἡ ἀγνεία τῇ ἀπαθείᾳ συμμιχθεῖσα, ἀβλαβῶς διεφύλαξε τῆς γνώμης τὸ εὐτονον· ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθούμενος, κόσμος ὅλος καταπεφρόνηται. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ ὄφρις νενέκρωται καὶ ὁ εἰς ὕψος ἀδικίαν λαλήσας, ὑποχθόνιος αὐταδέλφοις Μάρτυσι καταπέπτωκεν, Εὐλαμπίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Εὐλαμπίᾳ. Τούτοις εὐστοχωτάτοις ἄσμασι βοήσωμεν· Οἱ καλῶς ἐν Χριστῷ τὸν δρόμον τελέσαντες, αἰτήσασθε τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν ἥλιον λάμπασα, τὸν ἀπερινόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδάμ τοῦ προπάτορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιαζεται ἀνακραζούσα· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῷ τῆς Τριάδος φωτί, ἡ αὐταδέλφος ξυνωρίς λαμπρυνθεῖσα, τῶν τυράννων τὴν ὀμότητα κατέβαλεν· ὅθεν καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, χορεύοντες ἐψαλλον· Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; Καὶ πρὸς ἔνθεον δόξαν ἀποβλέποντες, οὐρανίου δόξης κατηξιώθησαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σπριμώσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτεῖρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ· καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξιώσον, ποιεῖν με τὰ προσάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχῃ ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μήτηρ ἀπειρόγαμος, Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῦ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, καὶ πάθη μειώσαντος τοῖς τιμίσις τούτου, πάθεσι καὶ πόνοις, οὓς περ ὑπέμεινεν ἐκὼν, διὰ τὸ σῶσαι βροτοὺς ἐν χάριτι· διὸ καὶ με δυσώπησον, σωθῆναι σαῖς παρακλησίαις, Μητροπάρθενε Δέσποινα, τῶν Ἀγγέλων ὑπέρτιμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ὁ παρὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν λαμπρὰν ὕμνῳ Μαρτύρων ξυνωρίδα.

Ἡσθήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Ταῖς φανοτάταις ἀκτίσις τῆς τριλαμποῦς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες ἐλλαμπόμενοι αὐγῆς, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τὴν πανέορτον ἡμῶν, μνήμην γεραίρουσιν.

Ηλιακὰς ἀπαστράπτει μαρμαρυγαῖς, ἡ σεπτὴ καὶ εὐσημος, τῶν Μαρτύρων Ἑορτὴ, καὶ τῆς γῆς τὰ πέρατα αἰεὶ, καταυγάζει μυστικῶς, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νέῳ ἐν σώματι Μάρτυς τὸν παλαιόν, τῆς κακίας ἄρχοντα, κατεπάλαισας στερῶς, ὑπομείνας βάσανα καὶ πῦρ, καὶ δεινῶν ἐπιφορὰς, μάκαρ Εὐλάμπιε.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι Παρθένε προγονικῆς καταδίκης ἄχραντε, τῇ γεννήσει σου σαφῶς, ἐν φωναῖς ἀσμάτων σε αἰεὶ, μακαρίζομεν πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Αγῶνας ἤνυσας στερῶς ὑπομείνας βασάνους, καὶ πικρὰς τιμωρίας, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, νευρούμενος· προφανῶς, ταῖς ἐλπίσιν, ἐνδοξε Εὐλάμπιε.

Μαρτύρων εὐκλειαν φαιδρὰν, περικείμενον Μάρτυς, καθορώσασε ὅλην, ταῖς βασι-

νοίς ἑαυτήν, ἐκδέδωκεν ἡ σεμνή, Εὐλαμπία, ἀδελφαὶ φρονοῦσά σοι.

Ποθήσας Μάρτυς τὸν Χριστὸν, τὰ ὀρώμενα πάντα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, τῶν τυραννούντων ὀρμαῖς, Εὐλάμπιε ἀθλήτα, ὀλεθρίου πίστει τροπωσάμενος. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι πάσης πονηραῖς, ἐναντίων ἐφόδου, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας αἰεὶ, Θεοτόκε, πάντα γνεῖς ἐκέτευε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν βασιάνων τὰ νέφη τὰ χαλεπὰ, Ἀθλήται παριδόντες καρτερικῶς, ὡς ἥλιος χάριτι, τοῦ Σωτῆρος ἐλάμψατε· ἀδελφικῇ στοργῇ δέ, ἐνθέως συνδούμενοι, ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἐξ ὑψους ἐδέξασθε, Σεραπεύειν νοσήματα. Ἀθλοφόροι ἀντάδελφοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντημένην πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ Σεσμῇ σου πρεσβεΐᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς Σεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνῶσιν, αὐτὰ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Αγρίων χάσματα, θηρῶν ἐφίμωσας, ἐπικλήσεις Σεῖαις Ἀγγελικῇ, δόξῃ καλλυνόμενος,

καὶ μαρτυρίου ἱεραῖς, φωταυγίαις λαμπρυνόμενος.

Ναὸν σε ἐμψυχον, ναὸν πανάγιον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις Μάρτυς σοφὲ, εὐρατο Εὐλάμπιε· ὦ κραταιούμενος ναοὺς, τῶν εἰδώλων κατηδάφισας.

Υπῆρξας ἄσειστος, ἀκαταπτόητος, ἀπερίτρεπτος πάσαις ἐπιβολαῖς, χαλεπῶν κολάσεων, κραταιουμένη ἐν Χριστῷ, Εὐλαμπία παναοίδιμε.

Μαρτύρων αἵμασι, καλλωπιζόμενοι, καὶ ὁμόνοιοι πίστει ἀδελφικῇ, σῶζοντες Μακάριοι, τῶν διωκτῶν ταῖς ζοφεραῖς, ἐπινοίας διεκρούσασθε.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν, ἐμφαντικώτατα, Ἀββα· κἄμ σε ἐκάλει ὅρος Ἀγνή, ἀρεταῖς κατὰ σκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Τῷ Σεῖῳ φέγγει σὺ Ἀγαθὲ.

Ως ὀρθρος ἐλάμψας εὐπρεπῆς, ὡς ἡμερινὸς ὄντως ἀστήρ, ὡς φαινότατος ἥλιος, ἀθλῶν καὶ σημείων μαρμαρυγαῖς τοὺς πιστοὺς, ἐνθέως καταυγάζων, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Μεγίστοις πόνοις ἐγκαρτερῶν, καὶ ταῖς ἀνενδότοις τῶν δεινῶν, ἐπιφοραῖς λογιζόμενος, Μάρτυς ὡς ἡδίστους τρυφαῖς Εὐλάμπιε, ταῖς Σεῖαις ἀντιδόσεις, χαίρων κεκληρώσαι.

Αιμάτων ρεῖθρα Μάρτυς σεμνή, χέεσα ἐκκήσω τῆς τρυφῆς, σὺ τὸν χειμάρρην πανεύφημε, καὶ τὴν δι' αἰῶνος δόξαν ἀμάραντον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ, τερπνὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἀγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν Σταυρῷ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τεινόμενοι Μάρτυρες, καὶ στρεβλούμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ ριπτόμενοι, καὶ μεληδὸν κοπτόμενοι καὶ πυρὶ, ἐνύλῳ φλεγόμενοι, τὴν ἀμώμητον πίστιν οὐκ ἡρνήσασθε.

Υψούμενα κύματα, τῶν κολάσεων σφοδρῶς, δικαστικαῖς προσάξεις, τὸ σταθιρὸν τῆς γνώμης τῶν Ἀθλητῶν, βυθίσαι οὐκ ἴσχυσε· τῇ γὰρ Σεῖᾳ παλάμῃ ἐκρατύνοντο.

Ροαῖς ἀπεπνίξατε, Φαραὼ τὸν δυσμενῆ, τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος· τὴν δὲ Χριστοῦ ἡρδεύσατε εὐσεβῶς ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἐκκλησίαν, τῇ πίστει ἀναθάλλουσαν.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος κεκένωται, ἐν τῇ μήτρᾳ σε Θεός,
 δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ τὸν χειμάρ-
 ρουν ἅπαντας τῆς τρυφῆς, ἐπότισε Δέσποινα,
 καὶ τὴν κτίσιν φθαρεῖσαν ἐκαινούργησεν.
 Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
 ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
 • εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνά-
 • γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφὲς κα-
 τὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐ-
 λαμπίαν τιμῶμεν· οὗτοι γὰρ τῶν τυραννούντων
 μηχανουργίας, ἥσχυαν τῇ δυναστείᾳ τῇ σαυρω-
 δέντος· ἀνεδείχθησαν διόπερ, Μαρτύρων δόξα,
 ὁμοῦ καὶ καύχημα.
 Ὁ Οἶκος.

Τὴν δυάδα πιστοὶ τῶν Ἀθλοφόρων σήμερον
 ἐν ᾠδαῖς ἱεραῖς καὶ ὕμνοις εὐφημήσωμεν·
 ὅτι τῶν εἰδώλων καθεῖλον τὴν πλάνην, πολυ-
 θεΐας τὸ πῦρ κατεσθέσαντες, καὶ δαίμονας
 ἥσχυαν· τῶν δὲ τυράννων τὸν θυμὸν οὐκ ἔ-
 πτηξαν, ξίφη τε καὶ πῦρ μὴ δειλιάσαντες, οὔτε
 θηρίων ὀρμαῖς ἀγρίων, ἀγωνισάμενοι καλῶς,
 Εὐλάμπιος ὁ εὐκλεὲς σὺν τῇ σεπτῇ Εὐλαμπίᾳ,
 ἀδελφοὶ σύναθλοι δειχθέντες, Μαρτύρων δόξα,
 ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
 Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.
 Στίχοι.

Καὶ προφθάσασα τὴν τομὴν Εὐλαμπία,
 Εὐλαμπίῳ τμηθέντι κοινωνεῖ στέφους.

Τμήθησαν δεκάτῃ Εὐλάμπιος ἡδὲ ἀδελφὴ.
Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῷ ἐν
 Νικομηδείᾳ τῇ πόλει, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. Κα-
 τεκρύπτοντο δὲ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἐν τῷ ὄρει, οἱ τινες
 ἀπέστειλα τὸν Ἅγιον Εὐλάμπιον ἀγοράσαι ἄρτους ἐν τῇ
 πόλει. Ὁ δὲ, ἀπελθὼν, καὶ ἰδὼν γράμματα προτεθειμένα
 τῶν βασιλικῶν διατάξεων καὶ ταῦτα ἀναγινώσκων, ἐκρα-
 τήθη παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν· καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ
 βασιλέως, ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Καὶ εἰσελθὼν
 ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ὡς θυῶν, ἐπέταξε τῷ Ἄρει πε-
 σεῖν· καὶ πεσὼν, συνετρίβη. Τιμωρουμένῳ δὲ αὐτοῦ, Εὐ-
 λαμπία ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, εἰς τὸ μέσον ἐλθοῦσα, ἐδυσώπει
 τὸν Ἅγιον Εὐλάμπιον εὐξασθαι ὑπὲρ αὐτῆς τοῦ συμμαρ-
 τυρῆσαι αὐτῷ. Ἐμβληθέντων δὲ εἰς λέβητα καχλάζοντα,
 καὶ μηδὲν ἀδικηθέντων, ἐπίστευσαν ἄνδρες διακόσιοι, καὶ
 σὺν αὐτοῖς ἀπεκεφαλίσθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων διακοσίων
 Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Εὐ-
 λαμπίῳ.

Στίχ. Ἄνδρῶν τετραπλὴν οἶδα πεντηκοντάδα,
 εἴφει τελειωθείσαν· ὦ θείου τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Βασιανοῦ.

Στίχ. Ὁ Βασιανός, τὸν κάτω λιπῶν βίον,
 Χαίρων πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνω χωρεῖ βᾶτον.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Βασιανὸς ὑπῆρχεν ἐξ ἀ-
 νατολῶν τῆς Σύρων χώρας. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας
 Μαρκιανῷ τοῦ εὐσεβεστάτου ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει·
 καὶ τοσοῦτον διέλαμψεν ἀρεταῖς καὶ θαύμασιν, ὥς καὶ
 ναὸν κτίσαι ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τὸν βασιλεῖα, ὃς καὶ μέχρι
 τῆς σήμερον ἐστίν. Ἐπληθύνθη δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ, ὥς εἰς τριακοσίους ἐξ ὧν ἦν καὶ ἡ ἁγία Μα-
 τρώνα. Οὕτω δὲ βιώσας, καὶ πολλοὺς τῷ Θεῷ προσαγα-
 γῶν, καὶ νόσους θεραπεύσας, καὶ θαυμάτων ἀπείρων αὐ-
 τουργῶς γεγονώς, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα πρὸς Κύριον ἐξε-
 δήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὴν κλησιν ἔργοις Θεόφιλος δεικνύων,
 Θεανδρικῆς ἠθλήσεν εἰκόνας χάριν.

Οὗτος ὁ μακάριος Πατὴρ ἡμῶν Θεόφιλος, πρὸ τριῶν
 σταδίων Τιβερίουπόλεως (Στρουμίτης) γεννηθεὶς
 παρὰ εὐσεβῶν γονέων καὶ Χριστιανῶν, τριετὴς ὢν, τῷ ἁγίῳ
 Βαπτίσματι ἀνεγεννήθη. Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ γονεῖς, ἀνί-
 δραμον πρὸς τὸ Σιλέντιον ἔρος· καὶ εὐρόντες τὸν Ὁσίον
 Πατέρα ἡμῶν Στέφανον, καὶ τὴν ἐκείνου εὐλογίαν δεξά-
 μενοι, οἴκαδε ἀνεχώρουν. Ἐκτοτε οὖν σχολάζων ἦν ὁ παῖς
 τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. Εἰς τρισκαίδεκατον δὲ φθάσας χρό-
 νον, πρὸς τὸν ὁσιώτατον ἀνίδραμε Στέφανον. Ὁν καὶ ἰδὼν,
 Τίνος χάριν ὦ τέκνον, ἔφη, πρὸς ἡμᾶς ἐλήλυθας; Ὁ δὲ
 παῖς ἀπεκρίνατο· Κέκληκάς με Πάτερ, καὶ ἀφίεις τὰς γο-
 νεῖς ἦλθον πρὸς σέ. Πότε τέκνον, (ὁ Ὁσιος ἔφη), καὶ τί
 σοι εἴρηκα. Ἐν τῷ Ἀγριδίῳ περιπονοῦντι μοι εἴρηκας·
 Τέκνον Θεόφιλε, ἀπεμάκρυνας τῇ Κυρίου λέγοντος Ἄρον
 τὸν σταυρὸν σου, καὶ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπὶ
 τούτῳ πληγείς τὴν καρδίαν, ἠκολούθουν σοι μέχρι τοῦ πυλῶ-
 νος· καὶ αὐτὴν μὲν εὐρον κεκλεισμένην, σὺ δὲ ἐξῆλθες ἀπὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ εὐρίθην μόνος· καὶ δοκεῖ μοι, Πά-
 τερ Ἅγιε, ὡς τὸ προσόν σοι τῆς ἐμιλίας δίδωσί μοι ἐν-
 νοεῖν, ὅτι τῆς αὐτὸς σὺ ὁ καλέσας με. Ἀλλὰ μὴ ἀποστρέ-
 φης τὸν δούλόν σου ζητοῦντα τὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Ὁσιος,
 τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, προσελάβετο τὸν Παῖδα, ἀνάγων καὶ
 ἐκπαιδεύων τὴν τοῦ μονήρης βίου ἀκολουθίαν καὶ ἀσκησιν.

Τριῶν οὖν ἡδὴ ἐνιαυτῶν παρωχηκῶν, προσκαλεσάμε-
 νος ὁ Ὁσιος τὸ τῆς Λαύρας Ἡγούμενον, παρέδωκε τὸν
 Παῖδα· ὃς λαβὼν τούτον, ἀπέχειρεν ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Λαύ-
 ρᾳ. Οἱ δὲ φονεῖς αὐτοῦ οὐκ ἠμέλουν ἀνεριυνῶντες, καὶ
 σπεύδοντες εἰς τὴν τοῦ γρυπτομένου ἀνέυρεσιν. Ὅψι δὲ
 ποτε μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν τὰ περὶ τοῦ παιδὸς
 μαθόντες, προσῆλθον τῷ Ἡγουμένῳ, περιπαθῶς ἐξαιτούμε-
 νοι ἐμφανισθῆναι αὐτοῖς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, πρῶτον μὲν οὐ
 μικρῶς ἐπὶ τούτῳ δυσχεράνας, οὐδόλως κατένευεν· Ὡς δὲ
 τὴν συνέχεσαν αὐτοὺς ἀθυμίαν ἰώρα, καὶ τὸ τῆς θλίψεως
 ὑπερβολικόν καὶ ἀφόρητον, καὶ μὴ θείων, ὑπέδειξεν αὐτοῖς
 τὸν υἱόν· ὃν οἱ τικύντες ὡς εἶδον οὕτως ἔχοντα, εἰς θρή-
 νον χαρᾶ σύμμικτον τραπέντες, ἐνηγκαλίζοντο, καὶ κατη-
 σπάζοντο, τί μὴ λέγοντες, καὶ τί μὴ πράττοντες τῶν ἱκα-
 νῶν καὶ αὐτῶν σχεδὸν τῶν ἀψύχων καθάπτεσθαι;

Τέως ἐπὶ τισιν ἡμέραις συνηδόμενοι τῷ υἱῷ, καὶ τῆς
 ἐνούσης αὐτῷ χάριτος ἀκριβῶς αἰσθόμενοι, ἔρκοις ἐμπεδοῦν

ἤρξαντο τὸν Ἡγούμενον, μεθ' ἑαυτῶν ἔχειν καὶ τὸν παῖδα, οἵκαδε ὑποστρέφοντες ἐφ' ᾧ ἔκπαλαι ποθοῦντας στήσαι καὶ ἀνεγείραι Μοναστήριον ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων, νῦν καιροῦ καλοῦντος δέον ἀπαρτισθῆναι. Ἀνανεύοντος δὲ πρὸς τοῦτο τοῦ Ἡγουμένου, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τὸ πᾶν προαναθεμένου, ὑποστὰς τριημέρῳ καὶ παννύχῳ ἀγρυπνίᾳ ἐκ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου λύσιν λήψεσθαι κοινῶς ἐψηφίσαντο. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα σου Κύριε! φωνὴ ἱναρθρὸς ἐν τῷ ναῷ ἠκούσθη ἄνωθεν, τὸν ζητούμενον ἀπολυθῆναι παραπελεύουσα. Ὅν καὶ παραλαβόντες οἱ γονεῖς μετὰ καὶ Ἀδελφῶν τινων τῆς Μονῆς, ὑπέστρεψαν οἵκαδε χαίροντες. Καὶ τῆς Μονῆς τάχει πολλῶ κατασκευασθείσης, ἣν ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ἐν αὐτῇ ἀσκητικῶς διάγων χρόνοις ἱκανοῖς.

Ἐπεὶ δὲ ὁ κοινὸς πάντων ἐχθρὸς οὐδὲ ποτε ἤρμιε, τὸν δυσώνυμον Σῆρα ὑπελθὼν Λίοντα, βασιλεία τὸν Εἰκονομάχον, ἀνέπεισε παραστῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ ὁμολογήσαντα τὴν τῶν Ἀγίων εἰκόνων προσκύνησιν βουνεύροις τύπτεσθαι προσέταξεν. Εἰθ' οὕτω καὶ τὰς χεῖρας ὀπισθεν διεσμευθῆναι, καὶ τὴν ἐπὶ Νίκαιαν ἄγεσθαι τρίβον. Τὸν δὲ στυλῖτην Λογγίνου, ὑπτιον ἐπὶ γῆς ἀπλωθῆναι, ἐπιθεῖναι τε τῇ τούτου κεφαλῇ τὰς εὐριθείας αὐτοῦ ἱεράς εἰκόνας, καὶ καταφλεχθῆναι.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ἤδη τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, παρίστη τῷ δικαστηρίῳ. Καὶ τότε μὲν τοῦ Θεοφίλου τὸ πεπαρρησιασμένον καὶ ἐλεγκτικὸν μὴ φέρων ὁ δυσσεβὴς, σταυροειδῶς ἐπὶ δυοὶ στυλοῖς διαταθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε, καὶ βουνεύροις ξηροῖς τὰς τούτου σάρκας καταξάινεσθαι ἐμπροσθεν τε καὶ ὀπισθεν. Ὅτε δὲ κρουνηδὸν τὸ αἷμα κατερχόμενον εἶδε, καὶ τὴν γῆν φοινισσομένην, ἐγερθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, οἱ ἑαυτοῦ ἐπὶ πολλὰ τὰς ὥρας τὰς ὥσεις τοῦ Ἀγίου ἔτυπτε.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τύπτειν αὐτόν, σιδηροῖς ὑποδήμασι πεφυρακτωμένοις προσέταξεν ὑποδεθῆναι, καὶ τρέχειν ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Τότε ὁ Ἄρχων ὑπατικός, αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ Ἀγίου ἀρετὴν, Ἀρά γε, φησὶ Θεόφιλε, σὺ μόνος καὶ αἱ κατὰ σὲ μωραίνετε εἰς τὸ προσκαθεῖν τὰς εἰκόνας, ἢ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡμεῖς οἱ δοκοῦντες κρατεῖν; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἰ θέλεις, ἐκ τῶν Γραφῶν γυμνάσωμεν τὸ ζητούμενον· οἶδα γὰρ, ὅτι ἀκριβῶς ἐπίστασαι τὰς Γραφάς· Καὶ εἰ ἐὰν εὐλόγως πείσῃς με ἀποβαλοῦμαι προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας· εἰ δὲ πεισθῇς, προσκυνήσεις αὐτάς· Ὁ ἄρχων εἶπεν· Ἀναμφιδόλως.

Τότε ὁ Ἅγιος, περιχαρὴς γενόμενος, ἤρξατο διαλέγεσθαι περὶ τιμῆς καὶ σχίσσεως τῶν Ἀγίων εἰκόνων. Καὶ πεισθεὶς ὁ Ἄρχων φησὶ· Τίμιε Γέρον, ἐγὼ σπουδάσαι ἔχω, πείσαι τὸν βασιλεῖα συνελθεῖν τῇ διαγνώσει ταύτῃ, εἰ ἄρα δυνηθῶ· οὐ δὲ τὸ ἀφέσιμον παρ' ἐμοῦ λαβὼν, ὑπόστρεψε εἰς τὸ κελλῖόν σου. Ὁ δὲ Ἅγιος, περίλυπος γενόμενος, ὡς μὴ πληρώσας τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον, ὅμως ἔχων τὰ στίγματα, ἔχαιρε. Καὶ ὑποστρέψας εἰς τὸ Μοναστήριον, χαρὰν οὐ μικράν καὶ ἀγαλλίασιν ἐπέβαλε τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ φίλοις, καὶ συγγενεῖσι, καὶ πᾶσι τοῖς πλησιοχώροις.

Ολίγον δὲ χρόνου διελθόντος ἐκ τῆς ἀθλητικῆς αὐτοῦ ἐπανόδου πρὸς τὴν Μονήν, ὁ ἀρίδιμος γνούς τὴν ἀπὸ τῶν γῆινων πρὸς τὰ οὐράνια αὐτοῦ μετάβασιν, καὶ καλῶς τὰ περὶ τῆς Μονῆς διαθέμενος, καὶ πάντας κατηχήσας καὶ εὐλογήσας, πρὸς ἐν ἐπέθει Κύριον ἐξεδήμησεν· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἐν χάριτι μιμούμενοι, τὸ πῦρ κατεπατήσατε, δροσιζόμενοι τῷ αὐλῷ Πνεύ-

ματος πυρὶ, καὶ ψάλλοντες Μάρτυρες Χριστῷ. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξεομένης τῆς σαρκὸς ἡ πρὸς τὸν Κτίσαντα, ἀγάπη ἐκρατύνετο· οἱ γὰρ Ἅγιοι, ὀλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, θεούμενοι ἐμελπον πιζῶς. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπερείδων σου καρδίας τὰ κινήματα, ταῖς θείαις ἀναβάσεσιν, ἐν ἀσαλεύτῳ, Ἀθλοφόρε πέτρα τῆς ζωῆς, ἀκλόνητος ἵστασο βοῶν Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν, ὥκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ωραιότατος ὥφθης ψυχῇ καὶ σώματι τῶν βασάνων νιφάσι καταχωννύμενος, Μάρτυς ἀθλητὰ, οὐδαμῶς δὲ ἡττώμενος, μέλπεις τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆτορεύοντες ἅμα λόγον τὸν ἔνθεον, ἐξεφαύλισαν πόθῳ δόγμα τὸ ἄθεον, οἱ ἀδελφικῇ, ἀγχιστεία συνδούμενοι, Μάρτυρες τοῦ πάντων Θεοῦ καὶ Βασιλέως.

Ιερεῖα καὶ θεῖα ὀλοκαυτώματα, ἐθελόθυτοι ἄρνες ἄμωμα σφάγια, κάρπωμα δεκτόν, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε, ἐν ἐπουρανίῳ, τραπέζῃ Ἀθλοφόροι.

Διαυγῇ σε ἀστέρα φωτοειδέστατον, ἰαμάτων ἀκτῖσι καταλαμπρύνοντα, πάντων τὰς ψυχὰς, ἀθλοφόρε Εὐλάμπιε, πίστει ἐγνωκότες, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας,

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη χαῖρε πανάμωμε· ὁ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ χαῖρε Θεόνυμφε· τῶν ἀμαρτωλῶν, χαῖρε τὸ ἱλαστήριον· χαῖρε ἡ τεκοῦσα, Θεὸν σεσαρκωμένον. Ὁ Εἰρμός'.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ιδεῖν τὴν δόξαν τοῦ Παντοκράτορος, ἐπιποθῶν, καὶ κάλλος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον, ἀδοξίαν τοῦ βίου παρέδραμες, ἄτιμον ὑπομείνας, θάνατον ἐνδοξε, δόξαν προξενοῦντά σοι αἰεὶ, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Ως φῶς, ὡς λύχνος ἀειλαμπέστατος, τοῖς ἐν νυκτὶ τοῦ βίου καθωράθης Εὐλάμπιε,

ἀγνοσίας τὸ σκότος ἐδίωξας· ἔλυσας παθημάτων τὴν ἀμαυρότητα, φέγγει ἱαμάτων, Ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Σταλαῖς βαφείσαις ὑμῶν ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ, ὠραίους ἑαυτοὺς περιστεύλαντες, στεφηφόροι Κυρίῳ παρίστασθε, μέλποντες σὺν Ἀγγέλοις· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Τριάς, ἡ παντοουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ημῶν τῶν πίστει τὴν αἰσέβαστον, καὶ ἱερὰν καὶ πλήρη φωτισμοῦ καὶ λαμπρότητος, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τελούντων ὑμῶν, μνήμην καὶ προσκυνούντων, πίστει τὰ λείψανα, μέμνησθε παντοίων πειρασμῶν, πάντας λυτρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον τοῦ ἀναλάμψαντος, Θεοπρεπῶς ἐκ σοῦ τῆς καθαρᾶς Παναμώμητε, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ ὄμματα φωτίσαν, σκότος τῆς ἀγνοσίας ἀποδιώκουσα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐξαφανίζουσα.

Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σαρκαρῶν· ὃν μεγαλύναντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὑναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αΐως ἐποφείλομεν, ὑμνεῖν τοὺς οὐρανόφρονας, Εὐλάμπιον Εὐλαμπίαν, τοὺς ἱερούς ἀθλοφόρους, ὡς αὐταδέλφους Μάρτυρας, καὶ τὴν αὐτῶν ὑπέρλαμπρον, μνήμην τελεῖν ἐν ἁσμασιν· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξίλεονταί τὸ Θεῖον.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ρᾶνισι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδουσιν Πανάμωμε, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν μου, τῆς ἀμαρτίας τῇ καύσει· καὶ σκοτισθέντα πάθει, τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, τοῦτον σαφῶς ἰθύνουσα, πρὸς αὐλὸν Θεωρίαν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Ἐγράφετο πρότερον « Καὶ τὰς ζητήσεις ποιοῦμενον, καὶ ἀποροῦντα, φθάνεις Κανδάκην τὸν ἀξιάγαστον ». Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ τέταρτον Τροπ. τῆς δ. Ὡδῆς ἀντὶ τῆς Αἰθίοψ, ἐγράφετο Κανδάκης· τὸ κύριον δηλ. τὸ ὄνομα, ἀρσενικῶς σχηματισθὲν ἡμαρτημένως τῶνόντι, ἀπεδίδωτο εἰς τὸν εὐνοῦχον, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Κανδάκην, τὴν τῆς Αἰθιοπίας βασίλισσαν, κατὰ τὸν ἱερὸν Ἱστοριογράφον (Πράξ. η. 27). Τὸ ἐξ ὁποιασδήποτε αἰτίας μικρὸν τοῦτο ἀμάρτημα τοῦ Ὑμνωδοῦ διεσάλπισε καὶ διέσωρε, μετὰ μεγάλης εἰρωνείας

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων καὶ τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Νικαίας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμ. τῆ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο Διακόνους ἑπτὰ κατελεγεμένος, ὡς πλήρης σοφίας τε καὶ θείας χάριτος, διακονεῖν μάκαρ Φίλιππε, ταῖς τῶν Ἀγίων, ἅμα Στεφάνῳ χρεῖαις προέχρισαι· ὅθεν ἀναιρούμενον, τοῦτον θεώμενος, ἐπὶ Σαμαρείαν ἔδραμες, προστάξει θείᾳ, Θεοῦ τὸν Λόγον κηρύττων ἐνδοξε, καὶ καταυγάζων τοὺς ὑπάρχοντας, ἐν τῷ σκότει τοπρίν· οὓς ἐτέλεσας, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, τῆς ἡμέρας υἱοὺς πάνσοφε.

Θεοσημείας χειρὶ σου τελουμένας, αἱ δῆμοι θεώμενοι, τυφλῶν ἀνάβλεψιν, καὶ παρεμμένων ἀνόρθωσιν, καὶ ἀκαθάρτων οὐπερ κατώκην πνευμάτων δίωξιν, ἐξίσταντον Φίλιππε, καὶ συνηλαύνοντο, πρὸς τὴν σωτήριον καθάρσιν, ἐξ ἀπιστίας, πιστοὶ ἐξαίφνης ἀποδεικνύμενοι· ἅπερ ὁ Θεὸς ὡς ἀκήκοεν, Ἀποστόλων χορὸς ἐπευφραίνατο, ὅτι καὶ Σαμαρείας, ἡ πληθὺς Θεῷ προσήνεκται.

Αρμα τοῦ Λόγου ὑπάρχων θηγόρε, ἐφ' ἅρματος βλέψας τε προσεποχούμενον, καὶ τὰς ζητήσεις ποιοῦμενον, τὸν τῆς Κανδάκης, φθάνεις εὐνῆχον τὸν Ἀξιάγαστον (*), καὶ τέτλη τὴν δῆλωσιν, καὶ τὴν σαφήνειαν, τῶν ποθουμένων Μακάριε, καθυποδείξας, πείθεις τὴν θείαν αἰτῆσαι καθάρσιν· ἥς μετασχόντα, θείον κήρυκα, ὁ παντοουργὸς Θεὸς ἀπειργάσατο, πάσης Αἰθιοπίας, καὶ Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

καὶ πικροτάτου σαρκασμοῦ, εἰς τῶν ἡμετέρων λογίων, ὡς ὁ παλαι ἀναιδέστατος καὶ πατραλοῖας Χρὶς τοῦ οἰκείου πατρὸς τῆς γύμνωσιν. Ἐτερος δὲ τις τῶν ἐλλογιμωτέρων καὶ σεμνότερων ἀνδρῶν παρετήρησε μὲν καὶ αὐτὸς τὸν παράδοξον τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος μετασχηματισμὸν, φυλάττων ὅμως τὸ πρὸς τοὺς θείους Πατέρας ὀφειλόμενον σέβας, οὕτω λέγει περὶ αὐτοῦ. « Πατέρες τινές, εἴτε διότι τὰ ἀντίτυπα αὐτῶν ἔφερον οὕτως, εἴτε διὰ μνημονικὸν ἀμάρτημα, ἐνόμισαν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ εὐνοῦχου ἦτο Κανδάκης ». (Αὐγουστ. Καλμ. λεξ. τῆς ἀγ. Γρα-

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ος φωστήρ διαυγέστατος, τῷ πυρσῷ τῶν δογμάτων σου, καταλάμπεις ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. Δαυϊτικῶς τὴν κινύραν σου, κινῶν ἐμελωδῆσας, τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ, ἀξιεπαινα ἄσματα, καὶ ἐξέπεμψας, εἰς τὴν ἡπειρον πᾶσαν· διὰ τοῦτο, ἐδοξάσθης ἐπαξίως, ἱερομύστα Θεόφανες.

Ιερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στερρόως ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι, ἀσεβοῦς Βασιλέως τῷ μετώπῳ, ὡς ἐν τίτλῳ διεγράφης, σημειωθείς θεῖα χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Απορῶ καὶ ἐξίσταμαι, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ὅταν τέλος φθάσῃ, τὸ τῆς ζωῆς μου λοιπὸν· ποῦ μοι ὁ δρόμος ὁ ἀκαίριος; ποῦ τὰ ἀξιώματα; ποῦ ὁ πλοῦτος; ποῦ τρυφή; ποῦ ἡ δόξα ἢ πρόσκαιρος; ποῦ τῆς φύσεως, τὸ καίνότατον ἄνθος; Ἀλλὰ δεῦρο, πρὸ τοῦ τέλους ὡ ψυχὴ μου, τῇ Θεοτόκῳ προσπέσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἁμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἁμναὶς ἢ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὑἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

φῆς Ἀρθρ. Κανδάκη). — Ἐκ δὲ τῶν Πατέρων, οὓς αὐτὸς σημειοῖ, πρῶτος πάντων ἐστὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, οὕτω λέγων· « Φίλιππος εἰμι, γενοῦ Κανδάκης » (Λόγ. μ'. εἰς τὸ Βάπτισμα). Εἴτα, Εὐθύμιος ὁ Ζυγαδηνός, ἐρμηνεύων τὸ, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ (Ψαλμ. ἐξ'. 31), λέγει· « Ἐξέτεινε γὰρ εἰς Χριστὸν τὸν Κανδάκην, ἐν καὶ χεῖρα αὐτῆς (τῆς Αἰθιοπίας) ὁ λόγος ἐκάλεσε ». Σημειοῖ πρὸς τούτοις καὶ τρίτον, Ἀθανάσιον (γρ. Ἀναστάσιον) Σιναιήτην, Βιβλ. 5'. ἴσως τῶν Ἀναγωγικῶν θεωριῶν, ἀλλ' οὐχ εὐρέθη τὸ βιβλίον τοῦτο. — Σὺ δὲ σημείωσον, ὅτι καὶ εἰς τὸ Ἐξαποσταλάριον τὸ ὁ Κανδάκης Εὐνοῦχος, γραφόμενον πρότερον, ὁ Κανδάκης Αἰθίοψ, ἐλαμβάνετο ἀρσενικῶς· ἡ δὲ μετεκληθέντος καὶ ἐνταῦθα τοῦ Αἰθίοψ εἰς τὸ Εὐνοῦχος, καίτοι ἀληθινῶς ἦσαν, ὁ τῆς Κανδάκης Εὐνοῦχος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἄγιε. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ τῷ Φιλίππῳ θεῖον αἰνέσω κλέος. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Ταῖς φανωτάταις ἀκτίσι ταῖς τοῦ Χριστοῦ, ἀστραφθεῖς θεότητος, κατὰ μέθεξιν σοφῆ, φῶς ὠράθης δευτέρου πιστοῦς, ἱερῶς φωταγωγῶν, ἐνδοξε Φίλιππε.

Ο ὑπερούσιος Λόγος ἐσιωθεῖς, ὅλον τὸ ἡμέτερον, ἱερόν σε Μαθητὴν, ἱερῶς προβάλλεται Σοφῆ, ἀνιέρου σκοτασμῷ, ἔθνη λυτρούμενον.

Τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει τῶν ἱερῶν, Μαθητῶν ἐκλέλεξαι, σὺν Στεφάνῳ καὶ λοιποῖς, ἱερὸς Διάκονος ὡς ὢν, Πλήρης Πνεύματος Θεοῦ, Πάνσοφε Φίλιππε. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα δημιουργῶν, ὡς αἰτίαν ἔσχε σε, τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ. Θεομῆτορ ἀχράντε διὸ, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸν τῆς ἐμῆς διανοίας ταῖς σαῖς λιταῖς, ζόφον ἐξαφάνισον, ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως μέλψω ἐνδοξε τὴν σὴν, φωτοφόρον ἐορτήν, Πάτερ Θεόφανες.

Ταῖς θεῖκαῖς λαμπηδόσι τὴν σὴν ψυχὴν, αὐγασθεῖς Θεόφανες, τῶν παθῶν τὰς ἡδονὰς ἐγκρατείας ἐφλεξας πυρὶ, μελωδῶν εὐλικρινῶς· Ἀσωμεν ἄσμα Χριστῷ.

Ο ἰά περ ἀνθραξ ἐν κόσμῳ ἐκ τῆς Σιών, ἀνατείλας δέδειξαι, καὶ κατέφλεξας πυρὶ, ἐξαφθεῖς ἐν Πνεύματι Θεοῦ, τῶν αἱρέσεων Σοφῆ, τὴν ὕλην ἅπασαν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἀκτίσι τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεοτόκε φώτισον, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν· καὶ παθῶν τὸν ταραχὴν τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Τῷ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστι Ἄγιος ὡς σὺ. Ἰοὺς ἐτέλεσας φωτὸς, τοὺς ἐν σκοτει ἀγνοίας, ἐνυπάρχοντας Μάκαρ, ἐν σημείαις

φ οβεροῖς, ὡς οὐρανὸς ὑψηλός, τὴν τοῦ Λόγου, δόξαν διηγούμενος.

Φυλῆς Ἰούδα τὸν Χριστὸν, ἀνατείλαντα Μάκαρ, ἱερῶς καταγγέλλων, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ ὑπέδειξας ὃν Μωσῆς, καὶ Προφῆται, πάλαι προκατήγγειλαν.

Ιὸν ψυχόλεθρον φυγεῖν, καὶ σωτήριον χάριν, ὑποδέξασθαι πείθεις, μελιρρύτοις λαλιαῖς, τοὺς ἀπωσθέντας μακράν, ἀγνωσίαν, Φίλιππε θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὥφθης μυστικῇ, τὸ λαμπάδιον Κόρη, περιφέρουσα ὄντως, τὸ φωτίσαν τοὺς νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας τὸ πρὶν, συσχεθέντας, ἄκρα ἀγαθότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Δογματῶν θείας ἀστραπᾶς, ἐξαστραπτῶν παμμακάρε, ἐφυγάδευσας πᾶσαν, τῆς αἵρεσεως ἀχλὺν, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ ἀναμέλπων. Ἄγιος εἰ Κύριε.

Υπάρχων ἐμπλεὺς Σοφῆ, Θείου Πνεύματος ὥφθης, διατρέφων πλουσίως, εὐσεβείας, γλυκασμῷ τῷ λόγῳ, τῷ ζωτικῷ, τὰς καρδίας, τῶν προσανεχόντων σοι.

Εἰς ὅρος θείων ἀρετῶν, ἀνελθὼν Ἱεράρχα, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύσας, συνανекράθης Θεῷ, καὶ διανοίας πλαξίν, ἐκομίσω, νόμον τὸν τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἡ κλίμαξ Ἰακώβ, ἣν ἐώρακε πάλαι, ἱδρυμένην ἐν ἧ περ, ἐπεστήρικτο Θεός, ἡ φωτοφόρος ἀγνὴ, Θεοτόκος, ὥφθη παρθενεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μιμητὴς γενόμενος, τοῦ Διδασκάλου, δι' αὐτὸν Ἀπόστολε, ταῖς τῶν Ἀγίων τῶν αὐτοῦ, χρειαῖς πιστῶς διηκόνησας· ὅθεν σε πάντες, πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοὺς σωτηρίους τοῦ Χριστοῦ, καὶ ζωοποιούς λόγους, καὶ τὰ θαυμαστά ἔργα, ἀκούων τε, καὶ βλέπων, φῶς ἐφωτίσθης δι' αὐτῶν τὸ τῆς ἀληθείας· καὶ χαίρων αὐτῷ πεπιστευκῶς μακάριε, προθύμως καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκήρυξας, βοῶν· « Ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν ἐπεφάνη· ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε τῆς δικαιοσύνης ». Διὸ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ Σοφὲ καὶ θείαν πίστιν, πλείστοις ἐγένου λύχνος καὶ πυρσός, καὶ φέγ-

γος τῶν ἐν σκότει· ὅθεν σε πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ελατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανεὶς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναοὺς εἰδῶλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεῷ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Ὡς Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς ἀκοάς, τῶν πιστῶν ἐνηδύνων ταῖς διδασκαῖς ταῖς σαῖς Παναοίδιμε, ἐτροπώσω τὸν τύραννον· καὶ καλῶν τὸν δρόμον, τελέσας τῆς πίστεως, ἐπὶ τέλει δόξης, Μαρτύρων ἡξίωσαι· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἀγίαν σε μνήμην, τιμῶμεν αἰοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, θεοφόρε θεόφανες. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· τὸν τροφωδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστη μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα τὸν Ποιητὴν, ἔστεκε δακρύουσα, καὶ πικρῶς κατετρύχετο, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, σπαράττουσα τύπτουσα, καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶσα, πικρῶς καὶ κραυγάζουσα· Οἶμοι! ὦ Υἱέ μου, πῶς ἐνέγκω σὸν πάθος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχευσιν, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον; ἀλλὰ σπεῦσον ἐγερθῆναι, τοῦ ἰδεῖν σε Υἱέ καὶ Θεέ, καὶ τοῦ θρήνου παύσασθαι καὶ πόνου, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὰ πάθη, πταισμάτων λύσιν κομίσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ιδὼν τελοῦντάς σε, ὁ Σίμων θαύματα, καὶ σημεία μεγάλα ὑποκριθεὶς, Φίλιππε βα-

πτιζεται· μὴ τὴν κακίαν δὲ φυγὼν, ἀπωλεία παραδίδεται.

Πολλὰς δυνάμεις σε, τελοῦντα βλέποντες, οἱ τὴν πόλιν οἰκῶντες κήρυξ Χριστοῦ, Σαμαρείαν Φίλιππε, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς, γεγηθότες ὑπεδέχονται.

Πορεύου ἔφη σοι, Κυρίου Ἄγγελος, τὰς πορείας εὐθύνων τοῦ Ἱεροῦ, Φίλιππε Αἰθίοπος, τοῦ ἐπιγνῶναι τὴν ὁδόν, τῆς τοῦ Λόγου σωματώσεως.

Ο ἱερώτατος, Αἰθίοψ βλέψας σε, συνετίζοντα τοῦτον, σοῦ τῇ χειρὶ, Φίλιππε βαπτίζεται, καὶ πλήρης Πνεύματος ὄφθεις, κήρυξ Θεῖος ἐχρημάτισεν. Θεοτοκίον.

Γιούς ἐτέλεσε, Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Υἱός, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, σωματωθεὶς καὶ γεννηθεὶς· δια τοῦτό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ασκήσει πάνσοφε, Πάτερ Θεόφανες, σεαυτὸν ἐκκαθάρας ὅλος φωτός, ἐμπλεως γεγέννησαι, ὅλος Θεοῦ χωρητικός, ὅλος Πνεύματος συμμετόχος.

Λιμῶ τηκόμενος, δειναῖς βαλλόμενος, ἐξορίαις Παμμακάρι ἀθλητικῶς, πάσχων ἐκαρτέρησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Αγράψας ἐνδοξε, τοῖς κατορθώμασι, τεθηγμένη ἐδείχθης οἷα Θεοῦ, μάχαιρα συγκόπτουσα, αἰρετικῶν τὰς μηχανάς, θείῳ Πνεύματι ῥωννύμενος. Θεοτοκίον.

Λυχνία πάμφωτος, ἡ θεία τράπεζα, τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον ἡ κιβωτός, ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, ἄνθος ἐν κόσμῳ τὸν Χριστόν, σὺ ἐδείχθης Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Θυμὸν ἀνόμεν μὴ πτοηθεὶς, μέσον ὡς ἀρνίον ἀληθῶς, Φίλιππε λύκων πεπόρευσαι, τούτους μεταπλάττων πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῆς χάριτος τῷ λόγῳ μακαριώτατε.

Επί σφαγὴν ἤχθη ὡς ἀμνός, ὁ Ἐμμανουὴλ, καθὼς φησὶν, ὁ Ἡσαΐας ὁ ἐνθεός· ὅπερ ἐννοῆσαι μὴ σθένων Φίλιππε, ὁ ἱερός Εὐνοῦχος πρὸς σοῦ διδάσκεται.

Γερολόγον σε Μαθητὴν, ἐναδιακόνων τῶν ἑπτά, ἐκλελεγμένον ἐπέγνωμεν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Θεῖον θεμέλιον, καὶ πάντων τῶν ἐν σκότει, φωστήρα Φίλιππε. Θεοτοκίον.

Ο Θεοτόκον σε ἀληθῶς, καθεμολογοῦντες πειρασμῶν, καὶ δυσχερῶν ἐξαιρούμεθα,

σοῦ ταῖς πρὸς τὸν πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, Παρθένε, μεσιτείαις θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱερώτατε ἀχλὺν, τὴν ζοφεράν ἐξηφάνισας, τῶν αἰρετιζόντων θεογνωσίας φωτὶ, αὐγάζων διδαχαῖς σου κόσμου τὰ πέρατα.

Γὼν δυσσεβῶν οἱ προασπισταί, σὲ τὸν ἀξιάγαστον ὄντα, δειναῖς αἰκίαις ἐτίτρωσκον· ὃν Ἀγγέλων τάξεις περιεπτύσσοντο, Χριστοῦ ὡς Ἱεράρχην καὶ Θεῖον Μάρτυρα.

Υπῆρξας Πάτερ φωτοειδής, τῶν πεπλανημένων ὁδηγός, ἀδικουμένων κυβέρνησις, τῶν σαλευομένων Πάτερ Θεόφανες, ἐδραῖωμα καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον.

Θεοτοκίον.

Η καλλονὴ ἡ τοῦ Ἰακώβ, ἦν Θεός, ἠγάπησε σαφῶς, καὶ κατοικεῖν ἠρετίσατο, πιστῶν δὲ τὸ κλέος καὶ καταφύγιον, Παρθένε Θεοτόκε σὺ ἀναδέδειξαι.

Τῆς Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Τῆ βίβ τὴν θάλασσαν.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, πληρωθεὶς ὡς ποταμός, θείας Ἐδέμ πεπόρευσαι προσεπικλύζων κύματι γαληνῷ, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ ἀρδεύων καρδίας Ἀξιάγαστε.

Ανοίξας τὸ στόμα σου, ἐπληρώθης Μαθηταί, πνευματικῆς συνέσεως, καὶ διανοίξας φάρυγγος πονηροῦ, τὴν πτύξιν ἀνέσπασας, ἀναρίθμητα πλήθη καὶ διέσωσας.

Ισχύς καταβέβληται, ἀοράτῃ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται, σοῦ ἐν ἰσχυῖ Πνεύματος τὸν Χριστόν, κηρύττοντος Φίλιππε, σταυρωθέντα καὶ ἔθνη προσκαλούμενον.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε φύσεως, δίχα τέτοκε Χριστέ, τὸν πλαστοουργὸν τῆς φύσεως, καὶ ὑπὲρ φύσιν ἔμεινε ἀληθῶς, παρθένος ἀμίαντος, ἡ Ἀγία σου Μητὴρ Ὑπεράγαθε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Υπάρχων ὡς ἥλιος, θαυγεῖς μαρμαρυγὰς, παμμακάρι ἐξαπέστειλας, ἀνυμνῶν τῶν Μαρτύρων τοὺς αἰκισμούς, στρεβλώσεις καὶ μάστιγας, καὶ τοὺς ξένους ἀγῶνας Ἱεράρχα Χριστοῦ.

Τὴν πάνταγον Δέσποιναν, εὐφημῶν εἰλικρινῶς, τῇ γλώσσει σου Θεόφανες, ἐκελάδησας λόγους φωτοειδεῖς, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ σοφῶν τὰς καρδίας ἱλαρύνοντας.

Γραφεὶς σου τὴν πάνσεπτον, καὶ σεβάσμιον Σοφὴ, ὅφιν τυράννων γράμμασιν, ἐξαλεί-

φεις τὰ τούτων Θεοστυγῇ, καὶ ἄθεα δόγματα, καταγγέλων τιμᾶσθαι τὴν εἰκόνα Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα βουλήματι, συστησάμενος Θεός, καὶ περιέχων Πάναγνε, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ἐν ταῖς σαῖς, ἀγκάλαις βαστάζεται, ὁ τῇ θείᾳ οὐσίᾳ ἀπερίγραπτος.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀν-
γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀνεφάνης Ὁσιε, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥσπερ ἄλ-
λος ἥλιος, ταύτην φωτίζων ἀστραπαῖς,
τῶν σῶν δογμάτων Θεόφανες, ὡς θυηπόλος,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀ-
ποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν Ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

Ὡν περ διηκόνησας ἐν γῇ πραγμάτων,

Ἐν οὐρανοῖς Φίλιππε μισθὸν λαμβάνεις.

Λειτουργὸς λάβε μισθὸν ἐν ἐνδεκάτῃ γε Φί-
λιππος.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην ὁρμώμε-
νος, καὶ γάμψ προσομιλήσας, τέσσαρας θυγατέρας
προφήτευσας ἐκέκτητο. Τούτου ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ θείος
Λευκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἀπεμνημόνευσεν. ὑπὸ δὲ τῶν
Ἀποστόλων ἐν ταῖς χρείαις τῶν Ἀγίων Διάκονος κατα-
στάς, ἅμα Στεφάνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, οὗτος τὴν Σαμα-
ρείαν ἐμαθῆτευσεν, καὶ Σίμωνα τὸν μάγον ὑποκριθέντα ἐ-
βάπτισεν. ὑπὸ Ἀγγέλου δὲ ἀρπαγείς, τὸν Αἰθίοπα κα-
ταλαβὼν εὐνοῦχον, κατηχήσας ἐβάπτισεν. Εἶτα εἰς Ἀζω-
τον ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθείς, ταύτην τῷ λόγῳ κατεφώτι-
σε· καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Τράλλην κατέλαθεν·
ἐν ᾗ θαύματα ἐργασάμενος, καὶ ἐκκλησίαν δειμάμενος,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους, ἀδελφοῦ τοῦ
Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Στίχ. Ὁ Γραπτὸς ἐν γῇ τὴν θέαν Θεοφάνης,

Καὶ κλῆσιν ἐξὶν ἐκθανῶν Γραπτὸς πόλῳ.

Οὔτοι, γονέων ὑπάρχοντες εὐσεβῶν, τὴν Παλαιστίνην
οἰκοῦντων, καὶ τὴν φιλοξενίαν ἐπιμελουμένων, τῇ τῶν
γονέων σπουδῇ πᾶσαν φιλοσορίαν ἐξεπαιδεύθησαν, τὴν τε
ἱεράν καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν μοναστὴν ὑπῆλθον βίον,
εἴθ' οὕτω χειροτονοῦνται πρεσβύτεροι. Θεοφίλου δὲ τοῦ δυσ-
σεβοῦς κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων λυττήσαντος, καὶ κω-
λύοντος ταύτας προσκυνεῖν, ἀποστέλλονται οὗτοι οἱ πάνσο-
φοι παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχούντος τῆς Ἀγίας Πέ-
λειως πρὸς τὸν μισόχριστον Βασιλέα μετὰ Λιβέλλου· οὗ

κατὰ πρόσωπον στάντες, καὶ θροναῖον αὐτὸν ἀπυλέγξαν-
τες, ἐγκλείονται ἀμφότεροι ἐν τῇ εἰρκτῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον·
εἶτα τὸν μακάριον Θεόδωρον ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ὁ ἀνὴρ
οἰος πρὸς ἑαυτὸν καλέσας, καὶ τύφας σφοδρῶς, καὶ ταῖς ὀ-
φεισιν αὐτοῦ ἐγκολάσας στίχους ἰάμβους, πάλιν τῇ φρου-
ρᾷ παραπέμπει.

Θεοφάνην δὲ τὸν Ἅγιον, τὰ αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ πεπον-
θότα, εἰς Θεσσαλονίκην ὑπερορίζει· ὅς, μετὰ τὴν κατα-
στροφὴν τοῦ δυσσεβοῦς Θεοφίλου ἀνακληθεὶς ὑπὸ Μιχαὴλ
καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν Βασιλείων, προβάλλεται Μη-
τροπολίτης τῆς κατὰ Νίκαιαν Ἐκκλησίας παρὰ Μεθοδίου
Πατριάρχου, τοῦ τὴν χριστιανομαχίαν αἵρεσιν καταλύσαντος.
Καὶ οὕτω Θεοφιλῶς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ ποίμνιον κυ-
βερνήσας, τῆς παρούσης ζωῆς ὑπεξίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλας τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ὑπνώσαν εἰρήνης φίλοι,

Ἡ Φιλονίλλα Ζηναῖς τε αἱ δύο.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, συγγενεῖς Παύ-
λου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ καταλιποῦσαι τὴν θρησκείαν
ἐκείνην, καὶ τὴν ὑπαρξίαν αὐτῶν ἀπαρνησάμεναι, τὴν ἱατρι-
κὴν ἐν τῷ δοκεῖν μετερχόμεναι τέχνῃ, τῇ ἀληθείᾳ ἀπο-
στολικὸν ἔργον ἐπλήρουν. Ἐρχόντο οὖν ἐν Δημητριάδι τῇ
πόλει, καὶ ἐν τινὶ σπηλαίῳ εἰσελθοῦσαι, τὸν βίον διήγον.
Ἐκεῖσε δὲ, ἡ μὲν Ζηναῖς, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
κίαν θεραπεύουσα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· ἡ δὲ Φιλο-
νίλλα, μακροτάταις νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν ἐκ-
δοῦσα, θαυμάσια πλεῖστα ἀπετίλει. Καὶ τῇ τῆς φύσεως
ἀκολουθίᾳ δουλεύουσα, τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπανέστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατριαρχῶν
Κωνσταντινουπόλεως, Νεκταρίου, Ἀρσακίου,
καὶ Σισινίου.

Στίχ. Ὁ Νεκτᾶριος οὐ τὸ τοῦ μύθου Λόγε,

Ἀληθινὸν δὲ, σῆς τρυφῆς νέκταρ πίνει.

Τὸν Χριστὸν ἐν γῇ Ἀρσακίος δοξάσας,
Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἀντεδοξάσθη πλέον.

Ἀσινὲς ἦσαν πνεῦμα τὸ Σισινίου,

Οὐ σινιασθὲν μηχαναῖς τῶν δαιμόνων.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Επεβίβασεν ὡς ἵππον σε τaráσσοντα, ἐ-
θνῶν θαλάσσας Φίλιππε, ὁ Ὑπέρθεος,
κεφαλὰς συνθλῶντα τῶν ἐχθρῶν, καὶ μέλποντα
τούτῳ ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σαφηνίζων τὸ πρό πάντων ἀποκείμενον, αἰώ-
νων σὺ μυστήριον, μυστολέκτης τε, χρημα-
τίσας Φίλιππε σοφὴ, ἐμύησας ἔθνη καὶ λαοὺς,
καὶ μυστηρίων ἐναπεκαθήρας.

Ωφθης ἐνδοξὸς ἀστὴρ μέγιστε Φίλιππε, καὶ
Τράλλης ἐγκαλλώπισμα· ἐν ᾗ τὸ σῶμα,
τὸ σεπτὸν σου κείμενον τελεῖ, θαυμάτων πα-

ράδοξα σοφέ, εἰς φωτισμὸν τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον σε Παρθένον ὀνομάζομεν, Μαρία. Θεονύμφευτε, οἱ σωζόμενοι διὰ σοῦ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐχθρῶν ἐπηρείας βλαβεραῖς, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ ψυχικῶν μολυσμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ορθοτομήσας τὸν λόγον, μαστίγων πεῖραν ὑπέμεινας, ἐξορίας πικραῖς καὶ κακώσεις, κραυγάζων Θεόφανες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ποταμοὶ σου τῶν λόγων, τῶν μελιρρύτων Θεόφανες, τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, εὐφροσύνης ἐνθέου ἐπλήρωσαν, ὑμνολογούντων ᾄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τ

Εν σοὶ τὸ μέγα ἐπράχθη, Παρθενομῆτορ μυστήριον· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν γαστρὶ σκηνώσας ἐπέφανεν· ὃ γεγηθότες ψάλλομεν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ἡ. Ἐκ φλογός.

Λόγῳ θείῳ Παμμακάρε καθάπερ ἄλατι, κεκλημένος τῆς πλάνης ἐναπεκάθηρας, σῆψιν χαλεπὴν, καὶ καρδίας ὑγίως, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εστερέωντο βάσεις χωλῶν τῷ λόγῳ σε, καὶ βοῶντα μεγάλη φωνῇ ἐξήρχετο, πνεύματα σοφέ, τῶν ἐχόντων ἀκάθαρτα, φέρειν τὴν δοθεῖσαν, μὴ σθένοντά σοι χάριν.

Οἱ Σαμάρειαν πάλαι οἰκοῦντες Φίλιππε, τὸ τῆς χάριτος φέγγος ὑπὸ σοῦ δέχονται, βλέποντες πολλὰ, ἐκτελοῦντά σε θαύματα, Πνεύματος δυνάμει, πηγῆς τῶν χαρισμάτων. Θεοτοκίον.

Σαλευθεῖσαν κακία τοῦ πολεμήτορος, τὴν ψυχὴν μου Παρθένε ἀγνή στερέωσον, ἢ τὸν θείκῃ ἐπιβλέψει σαλεύοντα, πάντα δεξαμένη, καὶ μὴ σαλευομένη.

Τοῦ Ὁσίου. Νόμων πατρῶν.

Νόμων πατρῶν παμμακάριστε, τῆς ἀληθείας φέρων τὸν ἐννομώτατον, βασιλεύοντος κατέπτυσας προσταγῆς ἀλογίστου, τοῦ ἀναιροῦντος Πάτερ τοῦ Κυρίου τὴν μορφὴν, εὐσεβῶς κατασπάζεσθαι· ἢ λαβὼν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπέφανεν ἐκ Κόρης Παρθένου· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ονοῦς ὁ Θεῖος, ἡ τῆ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου λύρα ἡ παναρμόνιος, ἀηδὼν ἡ καλλικέλαδος, τῶν πιστῶν ἡ ἀκρότης, ὀρθοδοξίας στῦλος καὶ ἐδραῖωμα σοφέ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, Μοναζόντων τὸ κλέος Θεόφανες, Πατέρων ἡ δόξα, μέλπων ἀνεδείχθης, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ημυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Πάτερ σὺ ἀναδέδειξαι· προφορᾷ τῶν μυριπνῶν σου καὶ σοφῶν διδαγμάτων, ἐξαφανίζεις πλάνης δυσωδεστάτην φθοράν· καὶ μυρίζεις τοῖς λόγοις σε τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κραυγάζων ἀσιγήτως ἐν ὕμνοις· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ τὸ ὄρος τὸ πῖοτατον, ὃ ὁ προπάτωρ πάλαι Δαυὶδ προέγραψε, μελωδῶν προφητικώτατα, σὺ ἐδείχθης Παρθένε· ἐξ οὗ ἐτμήθη, λίθος ὁ ἀκρόγωνος Χριστὸς, καὶ συνέτριψεν ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν τῶν εἰδώλων· αὐτὸν ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**έμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ὃ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδὼν τὸ πάλαι σοι ἐλπίζόμενα, καὶ τοῦ Θεοῦ λαβὼν τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον, περὶ ἧς τὸς ἀνθρώπους ἐδίδαξας, Φίλιππε θεηγόρε, τέρπου καὶ χόρευε, θεῖα ἀπολαύων, φωτισμῷ καὶ παρακλήσεως.

Ως φῶς ὡς ἄστρον ὡς μέγας ἥλιος, φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν οἰκουμένην ἐπέδραμες, διαγγέλλων τὸ ἐνθεον κήρυγμα· Τράλλην δὲ τῆς Ἀσίας, πόλιν ἐπέφθασας, ἧς ἐπιτροπεύσας, ἐν αὐτῇ Μάκαρ κεκοίμησαι.

Σταυρὸν καὶ θάνατον καὶ τὴν ἔγερσιν, τοῦ Λυτρωτοῦ τοῖς πέλας καὶ τοῖς πόρρῳ κατήγγειλας, οὐρανὸς χρηματίσας κατὰ στερρος, θείαις φωτοχυσίαις ἀγλαϊζόμενος, Φίλιππε Ἀπόστολε, Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε.

Ηγῇ τὸ σῶμά σου τὸ πολυάθλον, μαρμαρυγαῖς ἐκπέμπον, ἰαμάτων ἐκάλυψεν· οὐρανὸς δὲ τὸ ἅγιον πνεῦμά σου, μετὰ τῶν Ἀποστόλων φέρει γηθόμενον· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο σοφέ, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωνήν προσάγει σοι χαρισηρίον, πᾶσα πνοή
βοῶσα χαρμοσύνως καὶ λέγουσα· Χαῖρε
θρόνε Ὑψίστου πυρίμορφε· χαῖρε Θεοῦ χωρίον
εὐρυχωρότατον· χαῖρε Ἀποστόλων, εὐπρεπὲς
Ἀγνὴ στεφάνωμα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀπορεῖς πᾶσα γλῶσσα.

Υπερμαχοῦντα ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, ὁ βροτοκτόνος βλέπειν οὐχ ἰσχύων
σε, πειρασμούς σοι ἐπεκτείνει· ὅμως ἀκλινὴς
μεμένηκας, ἀνδρειοφρόνως πρὸς βασιλεῖς σκαιεὶς
ἀνθιστάμενος καλῶς, πείθων προσκυνεῖν τὴν
εἰκόνα Χριστοῦ Θεόφανες.

Τῶν σῶν ἀγώνων εἴληφας ἀξίως τὰ γέρα,
καὶ στεφηφόρος, νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ'
Ἀγγέλων συνευφραίνῃ· ἔνθα Προφητῶν τὸ σύ-
στημα, καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων
ὄντως στρατεύμα μάκαρ· ἔνθα Πατριαρχῶν αἰ-
χορεῖται Πάτερ Θεόφανες.

Μὴ ἐπιλάβῃ ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσ-
βείαις, τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν παν-
σεβάσμιον ἡμέραν Ἱεράρχα, πάσης ἀπειλῆς
λυτρώμενος, ἀπαγωγῆς τε δεινῆς τῶν ἐναντίων,
καὶ θλίψεων πολλῶν, σῶζων καὶ περιέπων ἐκ
βλάβης, Πάτερ Θεόφανες.

Θεοτοκίον.

Υπερμαχοῦσα Ἀνακτι πιστῶς, ἐν πολέμοις
κατὰ βαρβάρων, δίδου νικητήρια Παρ-
θένε Θεότοκε, σκέπουσα παντοίας βλάβης
ἐχθρῶν εὐλογημένη, δεδοξασμένη **Μῆτερ**, ἀπεί-
ρανδρε Κόρη· ἵνα τὸν σὸν Υἱὸν ἀνυμνοῦντες,
σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεότοκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ιθυτενεῖς ποιούμενος, ὁ Κανδάκης Εὐνοῦχος,
τάς τρίβους ἐπὶ ἄρματος, Ἡσαΐου τὴν βί-
βλον, ἀναγινώσκων ἠπóρει· ὃν ὁ Φίλιππος φθά-
σας, ὑπὸ τῷ θείῳ Πνεύματος, τῶν ἀπόρων τὴν
λύσιν, μυσταγωγεῖ· καὶ βαπτίσας κήρυκα ἀπο-
στελλει, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, πάση Αἰθιοπία.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον, ὁμοῦ.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρεστῶς Ἱε-
ράρχα, μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ πανά-
γνου Παρθένου, ἐκδυσωπῶν μὴ ἐλλίπης, νίκη

κατὰ βαρβάρων, τῷ σταυροφόρῳ Ἀνακτι, καὶ
εἰρήνῃ τῷ κόσμῳ, καὶ ψυχικὴν, σωτηρίαν πάν-
σοφει τοῖς τελοῦσι, τὴν μνήμην σου Θεόφανες,
δοῦναι τὸν Εὐεργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν
Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ
Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμενι-
κὴν Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τοδεύτερον κατὰ
τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰ-
ρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρο-
γεννήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογῶμεν τὸ, **Μα-
κάριος ἀνὴρ**. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀ-
ναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὸν α'. καὶ τῶν Ἀ-
γίων Πατέρων Στιχηρὰ Προσόμοια ς'.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Τὰς ἑπτὰ Συνόδους (*) τὰς τῶν Πατέρων, κα-
τὰ διαφόρους καιροὺς συστάσας, εἰς ἓνα
συνήθροισεν ἐνὶ Κανόνι τῷδε, μάλα καλῶς ὁ
Πατριάρχης, ὁ Γερμανός, ὁ νέος (**), γράφων
ὁμοῦ τε καὶ κρατύνων, τὰ δόγματα τὰ τέτων·
ὅς καὶ πρέσβεας αὐτοὺς ἀγρύπνους, τῆς σωτη-
ρίας τῷ Κυρίῳ προβάλλεται, καὶ τοῦ ποιμνίου
συμποίμενας.

(*) Ἐν τισι γράφεται· Τὰς σεπτὰς Συνόδους τὰς...

(**) Ὁ Πατριάρχης οὗτος, ὁ κατὰ μὲν τὸν Ἱστορικὸν καὶ
Χρονολογικὸν καταλογὸν τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πα-
τριαρχῶν Γερμανός β'. ταπτόμενος, Νέος δὲ ἐπωνομασθεὶς,
ὡς πρὸς τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Ἅγιον Γερμανὸν τὸν Α'. τὸν περὶ
τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀγδόου αἰῶνος πατριαρχεύσαντα, καὶ κατὰ
τὴν 12 Μαΐου ἐορταζόμενον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὃς τις καὶ
περὶ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων συνέγραψεν· οὗτος, λίγω,
ὁ Νέος Γερμανός, Μοναχός ὢν ἐκ Ναυπλίας τῆς Πελοποννή-
σου, ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῇ καὶ λόγοις ἐπιστημότατος, πρεσβιδάσθη εἰς
τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 1226
ἔτει, ὅτε ἡ μὲν Κωνσταντινούπολις αὐτῇ ἐκυριεύετο πρὸ 22
ἡδὴ ἐτῶν ὑπὸ τῶν Λατίνων, ὁ δὲ αὐτοκρατορικὸς αὐτῆς θρό-
νος ἦτο μετατεθειμένος εἰς Νίκειαν. Παρμάνας δὲ τὴν Ἐκκλη-
σίαν εὐκλεῶς καὶ θεοφιλῶς ἔτη 13 καὶ μῆνας 6, ἐξεδήμησε
πρὸς Κύριον — Ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ τούτου, πρὸς ταῖς ἄλλαις
αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμμασιν, ἐμελουργήθη καὶ Κανὼν γλαφυ-
ρώτατος, περὶ τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων δι-
αλαμβάνων, ὃς τις σῶζεται μὲν εἰς τὰ χειρόγραφα, ψαλλόμενος
ἐν τοῖς Μοναστηρίοις τοῦ Ἁγίου Ὁρους, κατὰ τὴν Κυριακὴν
τῶν Πατέρων μετὰ τὴν 13 τοῦ Ἰουλίου μηνός, ἐξεδύθη δὲ καὶ
εἰς τὸν Συναξαριστὴν τοῦ Νικοδήμου, ἐν τῷ τελει τοῦ αὐτοῦ
μηνός — Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ χειρόγραφον, ἀντὶ τῶν παρόν-
των Προσομίων, ἔχει τὰ καὶ εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Πατέρων,
μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος, ψαλλόμενα.

Τὸ τοῦ Νόμου γράμμα παισὶν Ἑβραίων, ἔ-
 δετο τιμίαν τὴν ἐβδομάδα, σκιᾷ προσ-
 ἀνέχουσι, καὶ λατρεύουσι ταύτη· ἦν περ Πα-
 τέρες συνδράμόντες, ἐν ἑπτάδι Συνόδων, νεύσει
 Θεοῦ τῇ ἐν ἑξαδί, ἡμερῶν σύμπαν τόδε, ἀπαρ-
 τίσαντος, καὶ τὴν ἐβδόμην εὐλογήσαντος, σε-
 μνοτέραν εἰργάσασθε, ὅρον ἐκθέμενοι Πίστεως.

Τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων, τῆς
 κοσμογενείας οὖσαν αἰτίαν, τρακῶς πα-
 ρεδώκατε τρισόλβιοι Πατέρες· τρεῖς γὰρ καὶ
 τέσσαρας Συνόδους, μυστικωτάτῳ λόγῳ θέν-
 τε, καὶ ἐκδικοὶ φανέντες, τοῦ ὀρθοδόξου λόγου,
 τὰ στοιχεῖα τὰ τέσσαρα ὄντα, καὶ τὴν Τριάδα
 ἐνεφάνητε, κτίσασαν ταῦτα, καὶ κόσμον ποιή-
 σασαν.

Ηῤκεσε καὶ μία ζωὴν ἐμπνεῦσαι, τῷ κει-
 μένῳ γόνῳ τῆς ὑπουργούσης, Προφήτου
 ἀνάκαμψις Ἐλισσαιέ τοῦ πάνυ· ὁμῶς ἀνέκαμ-
 ψεν ἑπτάκις, καὶ συνέκυψε τούτῳ οἷα προόπτῃς
 προαγγέλλων, τὰς ὑμῶν συνελεύσεις· αἷς τὴν
 νέκρωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐψυχώσατε, θανα-
 τώσαντες Ἀρειον, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συγκά-
 μνοντας.

Τὸν διηρημένον Χριστοῦ χιτῶνα, καὶ διερ-
 ρηγμένον κυσὶν ὑλάκταις, σοφῶς συνερ-
 ράψατε σεβάσμιοι Πατέρες, βλέπειν τὴν γύ-
 μνωσιν τὴν τούτου, μηδαμῶς ἐνεγκόντες, ὡς
 περ ὁ Σὴμ τε καὶ Ἰάφεθ, τὴν πατρώαν τὸ πάλαι,
 κατασχύναντες τὸν πατραλοῖαν, καὶ τὴς
 ἐκείνῳ συμφρανθήσαντας Ἀρειον, τὸν τῆς μανίας
 ἐπώνυμον.

Ταὺς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους, καὶ τοὺς
 Εὐτυχεᾶς καὶ Διοσκόρους, Ἀπολλινάριε
 τε Σαβεκλασιέθῃρας, λύκους βαρεῖς ἀποδει-
 χθέντας, ἐν δέρμασι προβάτων, πόρρω τῆς
 Ποίμνης τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀληθεῖς Ποιμένες,
 ἀπηλάσατε γυμνοὺς κωδίῳ, τοὺς πρῶταθλίους
 κατασῆσαντες ἄριζα· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σαλ-
 πιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφη-
 μήσωμεν· τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκ-
 κλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα
 μίαν ἀπαραλλάκτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα·
 τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προ-
 μάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
 μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λῶτ ^{Κεφ. δ΄. 14.}
 ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους
 αἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ,
 καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ
 ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ
 παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐ-
 τοὺς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαῖλ, ἥ ἐστίν
 ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέσρεψε πᾶσαν
 τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν
 αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
 αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλ-
 θε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ,
 μετὰ τὸ ὑποσρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ
 Χολοδογόμορ καὶ τῶν Βασιλέων, τῶν μετ' αὐ-
 τοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πε-
 δῖον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδέκ Βασιλεὺς Σα-
 λὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἱερεὺς
 τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀ-
 βραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ
 τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
 γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς πα-
 ρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

**ΕΚεφ. α΄. 8.
 Ἰδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰς-
 ἐλθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε
 Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ
 τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐ-
 τήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ
 εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων·
 Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ
 Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς
 ἐξέ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι
 ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας
 σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ
 κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρ-
 χους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους,
 καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς
 κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς
 ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε
 ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δι-
 καίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελ-
 φοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ.
 Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν
 μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ
 ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις
 τοῦ Θεοῦ ἐστίν.**

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
α. 7.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδὲ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τῆς Πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις ἔθαυμαζεῖ πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη. Δόξα, Ἦχος γ'.

Α'ποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' οὗ καὶ Μακεδόνιον, Πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχεά καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε, ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει διατηρεῖν δεόμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρόμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβῶντες πιστῶς ἑορτάσωμεν. Οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναἰδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως

Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τῷτο ἐκθέμενοι. Οὔθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς Θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σὼν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σέ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεντήμεθα. Μὴ αἰσχυνοῦμεν Δέσποινα, σέ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἡμεῖς, τῶν σοὶ πιζῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υ'πέρδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τῆς Ἀμώμου, λέγομεν τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων εἰς 5'.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς· Ὑμνῷ μακάρων συνδρομὴν τὴν ἐβδόμην.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Υ'μολογῆσαι τὴν ἐβδόμην ἄθροισιν, ἐφιεμένῳ μοι νῦν, τὴν τῶν ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων σύνοδον, τοῦ Παρακλήτου Κυρίου, τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτως, καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν σιγήσασαν.

Μείζων ἀρχὴθεν ἀριθμῶν ὁ ἐβδομος· δημιουργίας καὶ γὰρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν, ἡ παντελὴς κατάπαυσις, εἰς ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἱρέσεων, λῆξις εἰς ἰσάριθμον Σύνοδον.

Νενικηκὼς τὸν θεομάχον Ἀρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρὶν, ποιμαντικῇ ράβδῳ, ἀρ-
θοδόξοις ἔθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χο-

ρὸς τῶν Πατέρων· καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήσχυ-
νε, τοὺς Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Θεοτοκίον.

Ος αἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογῶ-
μεν πιστῶς, Παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίνως
τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον· προσκυ-
νοῦμέν τε τούτου, στηλογραφοῦντες τὴν μὶρφω-
σιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀρράγῃ
Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι
θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτὴν, παρασαλεῦσαι
θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστῃ μοίρας, τῶν εὐσεβῶν
παρεσάλευσαν.

Ανακαθαίρει θολεροὺς, καὶ βορβορώδεις χει-
μάρρους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλή-
σας, καὶ διψῶντα τὸν λαόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ
κορέννυσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ρείθροις, ὁ τῶν
Πατέρων κατάλογος.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν, Χριστιανοκατη-
γόρων, συνδρομὴ τῶν φιλοχρίστων ἐβδόμη,
ἐν τῇ πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν,
ἧς βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνή-
γοροι.

Θεοτοκίον.

Απὸς ἀπέστω ζυσσεβῆς, ὁ τὴν εἰκόνα μὴ
σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου, καὶ
ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστόν, Θεανδρικῶς
κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαϊό-
μενος ἄπαυστα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σα-
φῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι,
Πατέρες θεόφθογγοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις,
τῶν βλασφημῶν γλωσσαλγῶν· σθέσαντες τὰς
φλογώδεις, τῶν δυσφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς
Γεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομήτορ ἀγνή·
ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούν-
των εἰς σέ, καὶ μὴ προσκυνέντων σε· θραῦσον
τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἱρέσεων πάσας· γνώ-
τωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις, πρεσβείαις
σου Ὁρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

ᾠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Ρῆμα Θεοῦ, ἔχοντες βέλος καὶ μάχαιραν,
πάντας ἄρδην, τούτους κατασφάττουσι,
τοὺς δυσμενεῖς, τύπῳ σταυρικῷ, τοὺς μὴ σεβο-
μένους, ἐπίσης τὰ ἐκτυπώματα, Χριστοῦ τῆς

Θεοτόκου, τῶν Ἀγίων τε πάντων, οἱ Πατέρες
οἱ Θεοειδέστατοι.

Οσπερ ἑπτὰ, σάλπιγγες Ἱερικούντια, εἰς
ἐβδόμην, τείχη κατηδάφισαν, περιδρομὴν·
οὕτως αἱ ἑπτὰ Σύνοδοι πᾶν στίφος, κατὰ
Θεοῦ ἐπαιρόμενον, κατήγαγον εἰς χάος, συν-
δρομὴν εἰς ἐβδόμην, τῶν εὐήχων σαλπίγγων τῷ
Πνεύματος.

Νεανικὴν, ἐνστασιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ τῷ
θεῷ, ζήλῳ πυρπολούμενος, ὁ Πατρικὸς
δῆμος Ἡλιοῦ, οἷα τῆς αἰσχύνης, τοὺς ἱερεῖς ἐ-
θανάτωσε· διὸ σὺν παρρήσίᾳ, τοῦ Χριστοῦ, τὴν
εἰκόνα, σχετικῶς προσκυνεῖν ἐδογματίσει.

Θεοτοκίον.

Σύ μου ἐλπίς, Πάναγνε σύ μου καὶ ὕμνησις,
σύ λιμὴν μου, σύ μου καὶ κυβέρνησις, ἡ
τὸν Θεόν, Λόγον τοῦ Πατρὸς, σεσωματωμένον,
ἀσυνδυάστως κυήσασα· διό σου ἀδιστακτικῶς,
προσκυνῶν τὴν εἰκόνα, τῇ ἰσχυΐ σου ἐνδυνα-
μούμενος.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Υψηλῇ διανοίᾳ, συνδιασκεψάμενοι ἀνεθεματί-
τισαν, τοὺς Εἰκονομάχους, ὡς ἀλλόκοτα
τούτους φρονήσαντας, οἱ σεπτοὶ Πατέρες· καὶ
τὴν τιμὴν Χριστοῦ τῷ τύπῳ, ὡς εἰκὸς ἀπονέ-
μειν ἐθέσπισαν.

Νῦν καιρὸς εὐφροσύνης, ἄρτι σωτηρίας ἡ-
μέρα ἐπέφανεν· εὐφρανθῶμεν τοίνυν, καὶ
Χριστῷ εὐφροσύνως βοήσωμεν· τὴν εἰρήνην δι-
δου, τὴν σὴν ἡμῖν λιταῖς Πατέρων, τῆς ἐβδό-
μης Συνόδου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἀπὸ τῆς Παρθένου
ὁ Υἱὸς γεγέννηται, τοῦ Θεοῦ ἀτρέπτως,
τὸ ἀλλότριον φέρων ὡς ἴδιον· καὶ μορφῇ τῇ
τούτου, περιγραπτὸς ὁράται θέλων, κατ' ἐσῖαν
ὁ ὢν ἀπερίγραπτος.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ρανάτωσαν γλυκασμόν, τὰ ὄρη καὶ ἀγαλ-
λίαι· αἰρετικῶν ἡ πληθὺς, ἀπεσκορακί-
σθη γὰρ, πικρὸν ἡ προχέεσα, ἰὼν, τῶν εἰκόνων,
τῶν ἀγίων τὴν ἀθέτησιν.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, συμφώνως ἑορταζέτω-
σαν, τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεοῦ, τὴν μεγα-
λειότητα· καὶ γὰρ μεγαλύνεται, καταβαλλομέ-
νη, τοὺς αὐτὴν κατασμικρύνοντας.

Θεοτοκίον.

Μητὸς Υἱὸς ὁ Πατὴρ, ἀμήτωρ τοπρὶν, ἀ-
παίτωρ δέ, Θεοπρεπῶς γεννηθεῖς, καὶ ἀ-
ναγεννήσας με· διὸ τὴν γεννήσασαν, σὺν τῷ
γεννηθέντι, εἰκονίζων κατασπαίζομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ο ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, σὺν ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πισῶς· καὶ διὰ τοῦτο, τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως. Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν αἰεὶ πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσιμον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὧσιν ὁρῶντες, πιστεύωμεν, ἅπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν· γνωρίζοντες σαφῶς τὴν πράξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τὴς ἀθλῆς τῶν Ἀγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην, στεφάνους παρεχόμενον τοῖς Ἀγίοις Ἀθληταῖς τε καὶ Μάρτυσι· δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατῶσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων καὶ μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς, καὶ ἀμαθῶς, καὶ ἀπερισκέπτως, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτάς καὶ Ἀγίας εἰκόνας καταβαλόντων.

Στίχ. Ὑπέρμαχοι σοὶ τοῖς λόγων ὅπλοις, Λόγε, Ἐχθρὸς τροπῶνται τῶν σεβασῶν εἰκόνων.

Η Ἀγία αὕτη καὶ οἰκουμένη ἐβδόμη Σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Πάπα Ῥώμης, Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως, Πολιτιανοῦ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας Θεοδωρήτου, καὶ Ἡλίας Ἱεροσολύμων. Ὑπῆρχον δὲ οἱ συνελθόντες Ἅγιοι Πατέρες, τριακόσιοι ἐξήκοντα πέντε. Οὗτοι πάντες συνῆλθον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἐγγράφως πᾶσαν αἵρεσιν, καὶ τοὺς τῶν αἱρέσεων ἐξάρχους, εἴτα καὶ τοὺς Εἰκονομάχους ἅπαντας· ἐγγράφως ἐκθέμενοι καὶ τυπώσαντες, ὅτι ὁ τὰς Ἀγίας εἰκόνας μὴ προσκυνῶν, ἀλλότριός ἐστι τῆς τῶν Ὀρθόδοξων πίστεως· καὶ ὅτι ἡ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· καὶ ὅτι ὁ προσκυνῶν καὶ τιμῶν τὴν εἰκόνα, προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ τοῦ ἐγγραφομένου τὴν ὑπόστασιν. Καὶ οὕτω διαταξάμενοι, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κρατύναντες, ἕκαστος εἰς τὴν αὐτοῦ Ἐπισκοπὴν ἀπῆλθε.

Ταῖς τῶν Ἀγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ηττωνται τοῖς δόγμασιν, αἵρεσιάρχαι τῶν Διηγόρων ἀνδρῶν, τῶν τὸ σέβας τῶν

τύπων, τοῖς ἀρχετύποις μεθαρμοζόντων ὀρθῶς, καθάπερ ἔφη ὁ Μέγας Βασίλειος. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ναοὶ καλλωπίζονται, παιδραῖς εἰκόσι κατακοσμούμενοι νῦν· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος, ἐν Ἐκκλησίαις, τῷ ὑπὲρ πάντας βροτῆς, ὡραίῳ κάλλει, συμψάλλει τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς ἀνατέταλκε, μακρὰν τὰ σκότος, οἱ δυσσεβεῖς ἐκποδῶν· διὰ τῆτο τὰ πάντα, φωτὸς πλησθέντα, τὸν φωτοδότην Χριστὸν μετ' εὐθυμίας ὑμνοῦσι καὶ λέγουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Η παναγνος Δέσποινα, ἡ μόνη πάντων τῆς σωτηρίας ἐλπίς, ἡ φρικτῶς τετοκυῖα, τὸν Βασιλέα τῶν βασιλέων Χριστὸν, ἐν ταῖς ὠλέναις αὐτὸν βρέφος φέρουσα, συμπροσκυνεῖται γραπτῶς, ὡς οἱ Πατέρες φασίν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νομοθετεῖ μὲν ἄριστα, τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, τοῖς θεοσεβέσι, σχετικὴν προσκύνησιν, καὶ τὴν ἀναστήλωσιν, τῆς ἱερᾶς εἰκόνης Χριστοῦ· οἱ φιλευσεβεῖς δὲ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς παῖδες ἐκτελοῦμεν, εὐπειθεῖς τὴν ἐκείνων, καὶ πόθῳ τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καταφιλοῦμεν.

Επταπλασίως ἑκαμπτον, ταπεινοὺς ὑψηλὰ φρονες, καὶ τῶν φιλαρέτων ταῖς ὁρμαῖς ἀνέκοπτον δι' ὧν ἐνδιέβαλλον, εἰς τὰς ἐνθέους πράξεις αὐτῶν· ἀλλ' οἱ τῆς ἐβδόμης, συνελθόντες Συνόδου, Πατέρες ἐν Νικαίᾳ, τὴν ὀφρὺν τὴν ἐκείνων, αὐτίκα κατασπῶσιν, ἐπταπλασιωτέρως.

Βέλη νηπίων γίνονται, ψαλμικῶς γηραιόφρονσι, τῶν νηπιοφρόνων αἱ πληγαὶ καὶ μάστιγες· τῇ θείᾳ δυνάμει δὲ, ἐξασθενοῦσι γλῶσσαι πολλαί, τῶν τὰς βλασφημίας, εἰς τὸ ὕψος λαλούντων· καὶ πᾶς τις τὸν Πατέρα τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἕνα γινώσκει πανταῖτιον καὶ μόνον. Θεοτοκίον.

Δημιουργεῖται νήπιος, ἐκοντὶ δακ' ἔλεος, ὁ Δημιουργὸς ἐκ τῶν ἀγνῶν αἰμάτων σου τηρῶν μετὰ τόκῳ σε, κεκαθαρμένην ὅλην Ἀγνή, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν, ἐκκαθαίρων εἰκόνα· διό περ ἐν εἰκόσι, συμμορφοῦταί σοι φύσει, βροτὸς γεγεννημένος, Θεὸς ὑπάρχων φύσει.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ο μέγας τῇ ἰσχυῇ καὶ τῇ βουλῇ, ὁ τὰ πᾶν συγκρατῶν ἀκατάληπτε, μόνε Θεέ, κράτιστε παντάρχα Παμβασιλεῦ, τὴν Ἐκκλησίαν κράτυνον, τῇ ὀρθοδοξίᾳ σε συντηρῶν, Πατέρων

πανενδόξων, παραδειγματισάντων, κακοδοξίαν παρακλήσεσι..

Μεγάλων ἡξιώθητε τῶν τιμῶν, ἐπὶ γῆς οὐρανόφρονες Ἅγιοι, ὅτι Χριστοῦ, τύπον ἐτιμήσατε σχετικῶς· καὶ νῦν σκιάν ἐκθέμενοι, καὶ τὸ περικάλυμμα τῆς σαρκὸς, αὐτὸν αὐτοπροσώπως, εἰς πρόσωπον ὁράτε, καὶ τῶν μεγάλων ἀξιούμενοι.

Ἡν ἵνα παιδευθῶμεν πανστρατιάς, βαρβαρώδους ἱππείας ἡρέθισας, ῥύμην αὐτὸς, θραῦσον καὶ τὸ θράσος τὸ καθ' ἡμῶν· καὶ Βασιλεῖ συμμάχησον, τῷ τεθαρρήκότι σοι Πανουργέ, ταῖς εὐπαρήρησιάστοις, πρεσβείαις τῶν Πατέρων, ὧν ἐκτελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Νοῆσαι τὸ μυστήριον ἕδαμῶς, τῆς φρικτῆς σολοχείας δεδύνηται, βρότειος ναῦς, ἀλλ' ἕδ' ὑψηλόνους ἀγγελικὸς, ὅτι Θεὸν ἐγέννησας, σὺ σεσαρκωμένον ὑπερφυῶς· διό σε Θεοτόκον, εἰδότες σὺν ἐκείνῳ, καθιστοροῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πατέρες οὐρανόφρονες, οἱ Συνόδω ἐβδόμη, συναθροισθέντες δέησιν, ἐκτενῇ τῇ Τριάδι, προσάξατε τοῦ ῥυσθῆναι, ἐκ πάσης αἰρέσεως, καὶ κρίσεως αἰωνίου, Βασιλείας τε τυχεῖν, οὐρανῶν τοὺς τὴν ὑμῶν, σύναξιν θείαν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις ὑπεράγαθε, Κύριε τῆς Μητρὸς σου, καὶ τῶν ἐν ἑπτὰ Συνόδοις, ἀθροισθέντων Πατέρων, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, καὶ τὴν Πίστιν κράτυνον· καὶ οὐρανῶν Βασιλείας δεῖξον πάντας κανωνοὺς, ὅταν ἔλθῃς ἐπὶ γῆς, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Ολὴν συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλθιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολὴν εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστα-

τον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, οἱ Χρισοκήρυκες, Εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, Πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὀσίους αὐτοῦ.

Ολὴν συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπερίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δούλοις γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσε καὶ φύσιν· καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὡς θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλῖται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου· Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακχρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, Ὡδὴ 5'.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Γαράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ τρεῖς, ἐν ἐνὶ φρονήματι, τῇ τρισαγίῳ Θεότητι, αἰεὶ λατρεύον-

τες, ἀπειλὰς τυράννων, καὶ πληγαὶς αἰκίσεων, ὑπέμειναν τῇ πίστει ῥωννύμενοι, Πρόβος καὶ Τάραχος, καὶ ὁ σύναθλος Ἀνδρόνικος, καὶ τῆς νίκης, στεφάνους ἐδέξαντο.

Χριστὸν ἐνδυσάμενοι Σταυρὸν, ὡς ὄπλον δὲ φέροντες, ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, στερρόως καθείλετε, τῶν ἐχθρῶν τὰ θράση· καὶ τῆς νίκης ἐνδοξοὶ, βραβεῖα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, αὐτῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ πόθῳ φλεγόμενοι Χριστοῦ, Ἀθλοφόροι ἐνδοξοὶ, ἀκαταγώνιστοι ὦφθητε· ξίφος οὐ κἀμινος, οὐ θυμὸς τυράννων, οὐ ποινὰὶ κολάσεων, οὐ θάνατος ὑμᾶς ἐξεφόβησεν· ἀλλ' ἐκτελέσαντες, τὸν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, ἐπαξίως, στεφάνους ἐδέξασθε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ καταλίπετε· καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες, διὰ βασάνων πολυπλόκων, αὐτῷ ἠκολουθήσατε· καὶ ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων πολλῶν, μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν, ὑπ' Ἀγγέλων τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ἐδέξασθε, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν στεφθέντες, καὶ πεπαρρήσιασμένη τῇ ψυχῇ, φαιδρῶς εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν μέγαν συνεληλύθατε. Πρόβε, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων, Τάραχε, τῶν δαιμόνων ὀλοθρευτὰ, καὶ Ἀνδρόνικε, νίκη τῶν Πιστῶν, παρρήσιαν ἔχοντες, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ· καὶ τὰς βουλαῖς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προσάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυξε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. Τέκνον με ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμέ καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνδρέε Ἱεροσολυμίτου.

Τὸ τριστέλεχον ἄθροισμα, οἱ ἰσάριθμοι τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὥσπερ ἀστέρες φαεινοὶ

ἐκ τῆς Ἑώας φανέντες, τὴν κτίσιν συγκαλοῦσι, πρὸς ἱερὰν πανήγυριν, Πρόβος καὶ Τάραχος σὺν Ἀνδρονίκῳ τῷ σοφῷ· τὰς γὰρ σάρκας αὐτῶν θηρίοις παρέδωκαν· καὶ τῷ αἵματι τὴν γῆν πορφυρώσαντες, στεφηφόροι ἐν οὐρανοῖς, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, αἰτῆμενοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, πλημμελημάτων ἄφεσιν δωρηθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. **Μ**εταβολὴν μοι τοῦ βίου, Παρθένε δώρησαι ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν με, μεταφέρουσα τρόπων, πρὸς θείας ἀπαθείας, νεῦσιν ὁμοῦ, καὶ οἰκείωσιν ἄρρήτον, πένθος χαρμόσυτον βρῦειν μου τὴν ψυχὴν, ἀεννάως μοι παρέχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλψοιμι τῶν σῶν Μαρτύρων Σῶτερ κλέος.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῷ.

Μαρτυρικαῖς ἡγλαϊσμένοι χάρισι, τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ, ἐν οὐρανοῖς πόθῳ, Μάρτυρες παρίστασθε, φωτὶ καταυγαζόμενοι, τρισηλίου λαμπάδος, καὶ πάντα καταφωτίζετε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Εν διωγμῷ τῆς εὐσεβείας ὦφθητε, πᾶσαν διώκοντες, τὴν δυσσεβῆ πλάνην, Μάρτυρες ἀήττητοι, γενναίοις ἀγωνίσμασιν, ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὡς Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ τῆς ἀληθείας κραταίωμα.

Λελογισμένη διανοία Πάνσοφοι, ἀποκρουσάμενοι, τὴν πονηρὰν ζάλην, καὶ τὴν ἀγριαίνουσαν, τῆς ἀσεβείας θάλασσαν, ταῖς τῷ Πνεύματος αὐραῖς, πρὸς τοὺς λιμένους ἐφθάσατε, τοὺς ἐπουρανίους γηθόμενοι.

Ψυχὰς Μαρτύρων τὰ ὑμῶν συγχαίρουσι, Μάρτυρες πνεύματα, ἐν οὐρανοῖς ὄντως, Πρόβε καὶ Ἀνδρόνικε, καὶ Τάραχε μακάριε.

ἀνδρικῶς γὰρ τοὺς πόνους, τῆς μαρτυρίας ἠνύσατε, νίκαις θείαις κλειζόμενοι.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, Λόγος συνάναρχος, Παρθενικὴν μήτραν, βουλή-θεὸς κατώκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονε· καὶ παθὼν ἐκουσίως, Μαρτύρων θεία στρατεύματα, πίστει ἐναθλεῖν παρεσκεύασεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ισχυρῶς τῷ διώκτῃ, ἀντιταχθεὶς Τάραχε, καὶ τὴν συντριβὴν τοῦ προσώπου, φέρων στερρότατα, μύλας συνέθλασας, τῶν νοουμένων λεόντων, ἀριστεύς γενόμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς αἰκισμοὺς ἤνεγκας, νώτου καὶ γαστρὸς Μάρτυς Πρόβε, διατεινόμενος, καὶ συμφλεγόμενος, τοῖς ὀβελίσκοις τὰ στέρνα, καὶ τὸ θεολόγον σου, στόμα τυπτόμενος.

Γερεῖον καθάπερ, ἀναρτηθεὶς ἔφερες, πόνους δριμυτάτων μαστίγων, Μάρτυς Ἀνδρόνικε, πυρὸς κατάφλεξιν, καὶ ἐκριζώσει ὀδόντων, καὶ τῆς θεολόγου σου, γλώσσης ἀφαίρεσιν.

Τριφεγγεῖς ὡς ἀστέρες, ταῖς νοηταῖς λάμψουσιν, ἅπασαν ἐν δόξῃ τὴν κτίσιν, καταφωτίζετε, σκότος διώκοντες, τῆς πολυθέου ἀπάτης, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, θεοειδέστατοι.

Θεοτοκίον.

Ως καλὴν ὡς ὠραίαν, ὡς ἐκλεκτὴν Ἀχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σὲ ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν ἀμόλυντον, καὶ θεοδόχον γαστέρα, βουληθεὶς κατώκησεν, ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφωργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῆς Ἀγίας Τριάδος τὴν κραταιάν, ὀπλισάμενοι πίστιν νεανικῶς, Ἀνδρόνικος Πρόβος τε, καὶ ὁ πᾶνσοφος Τάραχος, τῆς πολυθέου πλάνης, τὸ κράτος διέλυσαν, καὶ λαοὺς πρὸς θείαν, ἀγάπην συνέδησαν· ὅθεν τὰ τῆς νίκης, κομισάμενοι γέρα, χοροῖς συνευφραίνονται, ἀσωμάτων Δυναμέων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφανής, ἄσπιλε, ἀμόλυν-

τε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ρύπου με κάθαρρον, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ ξύλῳ ὀρώσα, τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο, καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ σταυρῷ Ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὅξος καὶ τὴν τρήσιν πλευρᾶς, χολήν τε, οἶμοι! καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σου Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

ᾠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Νόμον τὸν σὸν, Λόγε τηροῦντες οἱ Μάρτυρες, τῶν ἀνόμων νόμους ἐβδελύξαντα, τοὺς ἀθετεῖν σε τὸν Ποιητὴν, ἐγκελευομένους, δαιμόνων ἐπιτηδεύμασι, καὶ πᾶσαν ὑποστάντες, τρικυμίαν βασιάνων, οὐρανίου γαλήνης ἐπέτυχον.

Στέργων Χριστοῦ, φέρειν ζυγὸν ἐπαυχένιον, τὸν αὐχένα, χαίρεις συντριβόμενος· τὸν δὲ Σταυρὸν ῥάβδον κραταιᾶς, Τάραχε παμμάκαρ, δυνάμεως ἐπαγόμενος, τῶν ῥάβδων ταῖς νιφάδας, ὑποφέρεις κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ως δυνατὸς Θεῷ, γενόμενος Πνεύματι, τῶν κνημῶν σου, φέρεις τὴν ἐπώδυνον, καρτερικῶς, Πρόβε συντριβὴν, καὶ τὴν τῶν ὀμμάτων, ἀφαίρεσιν φωτιζόμενος, τῇ γνώσει τῆς Τριάδος, τελεώτατον Μάρτυς, καὶ τοῖς ἄνω χοροῖς συναπτόμενος.

Νεανικῶς, Μάρτυς Ἀνδρόνικε ἵστασο, πρὸ βημάτων, ἀνταγωνιζόμενος, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς· ὅθεν κατατέμνων, ταῖς κνήμας σου εὐτονώτερον, εἰργάζετό σε κάραν, τὴν αὐτοῦ συμπατοῦντα, καὶ πορείαν τὴν ἄνω στελλόμενον.

Θεοτοκίον.

Μόνῃ Θεὸν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον· ὃν ἐν σταδίῳ οἱ ἀκλινεῖς, καθομολογοῦντες, ἐνήθλησαν θεῖοι Μάρτυρες· Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Α'κλινεῖς ὁδοιπόροι, τρίβου τῆς στενῆς καὶ τραχείας γεγόνατε, πειρασμῶν νιφάδας, ὡς ἀφροὺς θαλαττίης ὠθούμενοι, ἀρράγεις ὡς πύργοι, ὡς ἐπὶ πέτραν τὴν καρδίαν, Ἀθλοφόροι ἐδράσαντες πίστεως.

Ρήτορεύων τὰ θεῖα, καὶ θεολογῶν τὰ σωτήρια δόγματα, τῶν χειλέων φέρεις, τὰ σπαράγματα γνώμης στερόντητι, ἀποφράττων σόμα, κατὰ Θεοῦ Τάραχε μάκαρ, βλασφημίαν λαλοῦν τοῦ ποιήσαντος.

Τετραχῶς τεταμένος, καὶ ταῖς ἐκ μαστίγων, πληγαῖς συνεχόμενος, τῆς ψυχῆς ἐδήλου, τὸ γενναῖον ὁ Πρόβος ἀνάστημα· στεφηφόρος ὅθεν ἀναδειχθεὶς σὺν τοῖς συνάθλοις, Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίσταται.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυναμέων, Λόγον κυήσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναῖδιον· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις οἱ Ἀθληταὶ καταυγασθέντες, ἀθείας τὴν νύκτα παρέδραμον.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ρομφαία τοῦ δυνατοῦ, γενόμενοι διὰ πίστεως, καρδίας τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρείως ἐτρώσατε, ἀνταγωνισάμενοι, κατ' αὐτῶν γενναίως Ἀθλοφόροι μεγαλώνυμοι.

Ος πάλαι τὸν Δανιὴλ, ἐν λάκκῳ θῆρες ἠδέσθησαν· οὕτω καὶ νῦν τοὺς στερόνους, ὀπλίτας τῆς χάριτος, ἐν σταδίῳ ἔπτηξαν, κατευλαβηθέντες, τὰ σεπτά τούτων παθήματα.

Νυγεῖσάν σου τὴν πλευράν, ἐξεικονίζων ὁ Τάραχος, εἰσδέχεται ταῖς πλευραῖς, κεντήματα Δέσποτα, καὶ ὄξος ποτίζεται, καὶ πυρὶ τὴν κάραν, ὠμοτάτως καταφλέγεται.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκὶ, τὸν φύσει ἀπόσιτον, καὶ γάλα ἐπότισας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τριᾶδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐμφανίσαντες, γενναῖοι Χριστοῦ, ὀπλῖται θεῖοι Μάρτυρες, σὺν Ταράχῃ Πρόβος τε καὶ Ἀνδρόνικος ἤλεγξαν ἅπασαν, τῶν τυράννων ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἰησοῦ τὰ πάθη γενναίως μιμησάμενοι, ἅμα σὺν Ταράχῃ τῷ σοφῷ, ὁ Πρόβος τε καὶ Ἀνδρόνικος, χαίροντες ἤχθησαν ἐν σταδίῳ, παρανόμων ἐλέγχοντες ἀθείαν. Ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐκ πόθου τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτῶν, ἐν ὕμνοις ἀνευφημοῦμεν, καὶ πιστῶς τοὺς ἀγῶνας κηρύττομεν· ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Κύριος, ὡς φωστῆρας ἐν κόσμῳ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου. Στίχοι.

Εἶπει Τάραχος, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος,
Ἦραντο νίκην, γῆς προβάντες ταράχου.

Τμήτη δωδεκάτῃ Πρόβος, Ἀνδρόνικος, Τάραχος τε.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ, καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Τάραχος προδιηκῶς ἦν τὴν ἡλικίαν, Ῥωμαῖος τὸ γένος, Στρατιώτης τὴν τύχην· ὁ δὲ Πρόβος, ἐκ Σίδης τῆς Παμφιλίας· ὁ δὲ Ἀνδρόνικος, πόλεως Ἐφείων τῆς Ἰωνίας.

Καὶ ὁ μὲν Τάραχος θλάται λίθοις τὰς σιαγόνας καὶ τὴν αὐχένα· τὰς χεῖρας πυρὶ καταφλέγεται, καὶ ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ καπνῷ πνιγνῶ ὑποβάλλεται· ὄξος ἐπὶ τῶν ῥινῶν δέχεται, καὶ ὀδελίσκοις πεπυρακτωμένοις τοὺς μαστοὺς ὑποκαίεται· ξηρῷ τὰ ὦτα ἐκτίμνεται· τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀποσύρεται· θηρίοις ἐκδίδεται, καὶ τελευταῖον μαχαίρα κατακοπεῖς μεληδόν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθουσιν.

Ὁ δὲ γενναῖος Πρόβος νεύροις ὠμοῖς τύπτεται· σιδήροις πεπυρακτωμένοις τοὺς πόδας κατακαίεται· ξύλῳ ἀναρτᾶται· τὸν νῶτον καὶ τὰς πλευράς πυρωθεῖσιν ὀδελίσκοις κατακαίεται, καὶ ἐτέραις σούβλαις τὰς κνήμας διατίμνεται. Καὶ τελευταῖον, μαχαίραις καὶ αὐτὸς κατακοπεῖς, τὸ μακάριον τέλος ἀπνεύγκατο.

Ἀνδρόνικος δὲ ὁ θεῖος ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ σιδήροις ὀξέσι τὰς κνήμας χαράσσεται, καὶ τὰς πλευράς κατακεντᾶται· ἄλατι τὰς ὠτεῖλας ἀνατρίβεται· τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ χεῖλη ἐκτίμνεται· καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεῖς μαχαίραις καὶ αὐτὸς, τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθουσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας καλλινίκου Μάρτυρος Δομνίνης.

Στίχ. Μέλη Δομνίνα καὶ περ ἐξαρθρουμένη,
Οὐκ ἦν ἀληθῆ πίστιν ἐξαρνουμένη.

Αὕτη ἡγωνίσαστο ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· καὶ παρασχῶσα Λυσία τῷ ἡγεμόνι, ἐν τῇ Ἀναζαρβίων πόλει, τύπτεται ἐν πρώτοις βουνεύροις ὠμοῖς, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι τοὺς πόδας καταφλέγεται. Εἰδ' οὕτω θλάται ῥάβδοις, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας· καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίψαι, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθουσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Παρθένου.

Η Ἁγία αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δικίου καὶ Οὐαλλεριανου ἐκ πόλεως Ῥώμης· ἣν δὲ μονάζουσα μετὰ ἑτέρων Παρθένων ἐν Μοναστηρίῳ τινί. Διαβληθεῖσα οὖν τῷ Ἡγεμόνι, καὶ παρασταῖσα ἔμπροσθεν αὐτοῦ μετὰ κλοιοῦ σιδηροῦ, τύπτεται εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ γυμνοῦται, καὶ ὑπὸ πυρὸς κατακαίεται, ἐπὶ ῥαϊνομένων ἐπάνω αὐτῆς πίσης, καὶ ἐλαίου, καὶ τειάφης. Εἶτα κριμαῖται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς μαστοὺς τέμνεται, καὶ τοὺς ὀνυχας ἀνασπᾶται. Καὶ μετὰ ταῦτα, τὰς χεῖρας κόπτεται καὶ τοὺς πόδας· εἶτα τοὺς ὀδόντας ἐκρίζουται· καὶ τελευταῖον τὸ διὰ ξίφους τέλος δίδεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο τίων ἀφαίρεσιν, ὑπέστης χαίρων Τάραχε ἔνδοξε, ὡς εὐήκοος δοῦλος, τοῦ κλιναντόσοι οὗς εὐμενέστατον, καὶ τὰς εὐχάς σου πληρώσαντος, κρίζοντος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τεινόμενοι Μάρτυρες, καὶ ταῖς βασάνοις κατακλιζόμενοι, σταθῆρα διανοία, τοῖς παρανόμοις ἀντικατέστητε· καὶ νικηφόροι γεόμενοι ψάλλετε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε πλήσθη τὸ πνεῦμά σου, ἐνθέου δρόσου καὶ ἀναψύξεως, ὅπηνίκα τὰς χεῖρας, πυρὶ καὶ κάραν καταφλεγόμενος, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐκραύγαζε Τάραχε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρ ἀντίσματοι Ἅγιοι, σεπτῶν αἱμάτων, πλάνης τοὺς ἄνθρωπος, κατασθέσαντες δρόσον, ἡμῖν ἐνθέου βλύζετε χάριτος· καὶ ἱαμάτων προχέετε νάματα, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμῶν, τὴν μνήμην πάντοτε. Θεοτοκίον.

Κ ενοῦται ἐν μήτρᾳ σου, πατρῶν κόλπων μὴ ἀφιστάμενος, ὁ πληρέστατος Λόγος, καὶ σὰρξ ὁράται, καὶ βρέφος τίκεται· ὃ μελωδοῦμεν Παρθένε γηθόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λ ελαμπρυσμένοι στίγμασι, καὶ ὥραῖοι ἐν κάλλεσι, τῆς καλλοποιοῦ Μακάριοι ἀθλήσεως, Κυρίῳ παρίστασθε, σεφανηφόροι πάντοτε, αἴγλης τῆς ἐκεῖθεν, πεμπομένης πλουσίως, πληρούμενοι καὶ πόθῳ, μελωδοῦντες ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ν' ἐαυτῷ μαινόμενος, ὁ παράφορος τύραννος, ὡς νενικημένος ταῖς ὑμῶν ἐνστάσεσι, τομῶς ἀποφαίνεται, θανατωθῆναι ξίφει ὑμᾶς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν μελωδοῦντας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ἰ τῆς Τριάδος πρόμαχοι, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, οἱ τῆς ἀθείας τὸν κρυμὸν σκεδάσαντες, τῇ θέρμῃ τῆς πίστεως, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, ἄνθη τὰ τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ οἱ ἀκλόνητοι στύλοι, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος, καὶ Τάραχος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀσωμαίτων τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ Προφήταις ἅπαντες, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, τῶν ποιημάτων Δέσποιναν, ὡς τῶν Χερουβὶμ ἀγκωτέραν καὶ μόνην, Θεοῦ ἀγνὴν Μητέρα εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τοὺτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι σχυσαν σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν τοῖς ἀγῶσι προσκτήσασθαι, οἱ γενναιότατοι, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ἐξωμοιώθησαν, τὴν βασιλείαν τῇ Θεοῦ λαβόντες ἀσάλευτον, Πρόβος καὶ Τάραχος, καὶ Ἀνδρόνικος Χριστοῦ οἱ θεράποντες.

Ο φθητε ἄνθρωποι πυρὶ, τῷ αὐτῷ μυστικῶς ἀναπτόμενοι, καὶ κατεφλέξατε, ὑλῶδη πλάνην Μεγαλομάρτυρες· καὶ ἀναλάμψαντες ὡς φῶς, τὴν κτίσιν αὐγάζετε, καὶ περισώζετε, ἐκ κινδύνων καὶ παθῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σ ἡμερον ἄγει ἑορτὴν, ἐτησίαν καὶ λαμπράν καὶ χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν θείαν ταύτην ὑμῶν πανήγυριν· καὶ συναγάλλονται ὑμῖν, Προφῆται Ἀπόστολοι, καὶ πάντες Μάρτυρες, Ἀθλοφόροι νικηταὶ μεγαλῶνυμοι.

Η ῥητε πρὸς φωτοειδῇ, Παραδείσου Ἀθλοφόροι σκηνώματα, περιβαλλόμενοι λαμπρὰν ἐσθῆτα, ἣν ἐξυφάνατε, πολυειδέσιν αἰκισμοῖς· καὶ θρόνῳ παρίστασθε, τοῦ Παντοκράτορος, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Φ εἰσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεός, καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκαταβάσιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πολυειδεῖς οἱ Μάρτυρες, αἰκισμοὺς ἐνεγκόν-
τες, πολλῶν ἐπάθλων ἔτυχον, καὶ βρα-
βεῖων τῆς νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος,
Τάραχος ὁ Θεόφρων, καὶ Πρόβος καὶ Ἀνδρό-
νικος, αἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι, ὧν τὴν σεπτὴν,
ἐκτελοῦντες μνήμην, τούτους τιμῶμεν, ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρεσβεύοντας, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων.
Θεοτοκίον.

Αμαρτιῶν πελάγει με, καὶ παθῶν ἐν τῇ
ζαίλῃ, διηνεκῶς ποντούμενον, πρόφθασον
Θεοτόκε, τῇ παναλκεί σου δυνάμει, καὶ διάσω-
σον τάχος, καὶ πρὸς λιμένα ἴθυνον, μετανοίας
με ὅπως δοξολογῶ, σὸν Υἱόν, ὃν ἔτεκες ἀπόρ-
ρήτως, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, εὐλαβῶς με-
γαλύνω.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, κτλ. Ζήτει, εἰς τὸν
Ἑσπερινόν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ μετὰ-
βάλε, τῆς ψυχῆς μου πανάμωμε, εἰς ῥῶσιν
καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ
πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκ-
φύγῃ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· καὶ κλῆρον τὸν
οὐράκιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ
ἀπολάβοιμι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγεί-
σης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδάμ
τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν
ἀνθρώπων, ῥανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγια-
ζεται ἀνακράζουσα· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου,
δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύ-
ναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σὺνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κάρπου
καὶ Παπύλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Καρπούς προσεκήνοχας Θεῷ, τῇ διδασκα-
λίᾳ σου, τοὺς σεσωσμένους Ἀοίδιμε, σαυ-
τὸν δὲ κάρπωμα, ἱερὸν προσῆξας, μαρτυρίου
αἵματι, παμμάκαρ φοινηθεῖς ἱερώτατε· διό ἰ-
κέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν νοῦν ἐπερείσαντες Χριστῷ, ἀκλινεῖς ἐδεί-
χθητε, ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων,
οἰκείοις αἵματι, πλάνης τοὺς προμάχους, ἄρδην
κατακλύσαντες, καὶ ἔνδον Παραδείσου σκηνώ-
σαντες, ὡς ἱερώτατοι, ἱερεῖα ὡς ἀμώμητα, ὡς
τῆς θείας, ἀμπέλου βλαστήματα.

Πυρὸς δυνατώτερον τὸν νοῦν, ἐξαφθέντες
Μάρτυρες, ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος,
Κάρπε καὶ Πάπυλε, νοητοὶ φωστῆρες, τὸ πῦρ
ἀπεσθέσατε, εἰδῶλων βδελυρῶν θείᾳ χάριτι,
δρόσῳ τῆς πίστεως, καὶ αἱμάτων ταῖς προσχύ-
σεσι, τὸν χειμάρρουν, τρυφῆς ἐκληρώσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὁς ἄξιος ἐν θεόπταις, τοὺς οὐρανοὺς σὺ εἶ-
δες Ὅσιε ἀνεωγμένους, καὶ τὸν Κύριον ἐν
θρόνῳ καθήμενον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ
περικύκλω αὐτοῦ· καὶ παρὰ σοῦ πάλιν ἡμεῖς
φωτισθέντες, τὸ ἱερόν σε ποιόνιον, Κάρπε βοᾷ-
σοι· Αἵτησαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀ-
νατίθημι· μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπεῦσον Ἀ-
γαθὴ, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνο-
χλούντων, καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς
σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ
Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἶμοι! πῶς πά-
σχεις πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κάρπω τὸν αἶνον, σὺν Παπύλῳ προσφέρω.

Θεοφάνους (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Καταυγασθῆναι τῇ αἵγλῃ τῆς σῆς Χριστέ, ἀνάρχου Θεότητος, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, καὶ δοθῆναι λόγον μοι αἰτῶ, τῷ ἀξίως τῆς σοφοῦς, ὑμνήσαι Μάρτυρας.

Α'παρησάμενοι πᾶσαν τὴν γεγρανέναν, Ἀθληταὶ ἀπόλαυσιν, ἐπτερώσατε ὑμῶν, τὸν νοῦν πρὸς οὐράνιον ὁδόν, δι' ἀσκήσεως τὸ πρὶν, καὶ νῦν δι' αἵματος.

Ρ'αδίως ἤχητε πάντα πρὸς πειρασμὸν ὑποστῆναι Πάνσοφοι, δυναστεία Θεϊκῇ, δι' ἧς καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχύν, τῶν ἐχθρῶν καταβαλόντες, κλέος ἤρασθε. Θεοτοκίον.

Παλαιωθέντα τὸ πρὶν μετὰ τῇ συμβουλῇ, τοῦ δουλείου ὄφεως, ὀλωλότα ὁ Θεός, καθορᾷν μὴ φέρων με ἐν σοί, κατοικήσας τῇ Σεμνῇ ἐκαινοποίησεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Ω'ς τὸ τοῦ Κτίστου ἀληθῶς, κατ' εἰκόνα τηροῦντες, οὐκ ἐκάμψατε γόνυ, ἀντιθέοις τῶν ἐθνῶν, σεβάσμασιν· ἀλλ' εὐχῇ, ἀηττήτῳ, ταῦτα κατεστρέψατε.

Τῇ δυσσεβεῖ τῷ δικαστοῦ, οἱ γενηαῖοι προσταῖ, αἰσθητῶς γυμνωθέντες, ἐνεδύσαντο Χριστόν· δι' ὃν καὶ ὡς περ κριοὶ, πεδηθέντες, ἤγοντο ἀλύσεσιν.

Ο'ρῶν τὸ ἄτρεπτον ἡμῶν, πρὸς αὐτὸν τῆς ἐλπίδος, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν νυκτὶ ἀγγελικαῖς, ἐπιστασίαις θαρρύνει, ἐν βασάνοις, Ἐνδοξοὶ προτρέπεται. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Δέσποινα δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου τῷ πλήθει, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, θεραπεύσασα θερμῇ, πρεσβείᾳ σου πρὸς Θεόν, καὶ τὰ πάθη, ἴασαι τοῦ σώματος.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου

ἀγαθῇ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Καθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Οπλοῖς πίστεως καθωπλισμένοι, διελύσατε τὰς παρατάξεις, τῶν ἀθέων, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· καὶ ἀφθαρσίας τὸ στέφος ἐδέξασθε, Μαρτυρικὸν διανύσαντες δίαυλον. Κάρπε, Πάπυλε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γενεῶν Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελόφους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥευρωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η'ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Α'ρίστην ἔνδοξοι Θεῷ προσήξατε, Ἀθλοφόροι θυσίαν τὸν εὐκλεῆ, πίστει Ἀγαθόδωρον, ἀποκρουσάμενοι ἐχθροῦ, τὴν ἀπάτην ἀγαπήσει Χριστοῦ.

Γὼ τοῦ ὄφεως, μανεῖς ὁ τύραννος, δεσμευθῆναι σε φήσας καὶ τὰς πλευράς, Κάρπε καταξέεσθαι, αὐθις δὲ φλέγεσθαι πυρὶ, τὸ στέρον σου οὐ διέλυσε.

Νυμφῶνα Πάπυλε, ἐπιποθήσας ἰδεῖν, τοῦ Δεσπότη πρὸς ὕψος ἀναρτηθεῖς, ξέεσθαι οὐ δέδοικας, οὔτε πυρὸς ἀπειλοῦντος, ὑπεχώρησας θρασυτεῖαι.

Θεοτοκίον.

Ο'ρῶν ἐκ σπλάγχνων σου, Θεὸν ἐρχόμενον, ὁ Ἀδάμ ὡς ἐν ζόφῳ τῷ τῶν παθῶν, Δέσποινα ἐβόᾳ σοι· Σὴ μεσιτεία τῶν δεινῶν, τοῦ θανάτου με ἐξάρπασον.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Νηπίων ὡς περ τῶν ἀσεβῶν, βέλη τὰς τῶν λίθων βολίδας, δέσμιος ὢν σὺ λελόγισαι, Πάπυλε τρισμακάρε, ἐνδεδυμένος στυλὴν, τῆς πίστεως τὴν ὄντως ἀκαταμάχητον.

Νεικρὸς γεγέννηται ὁ ἐχθρὸς, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου μακάρε, καὶ σταθιρᾷ γενναιοτήτι· κράτος γὰρ Θεόθεν, περιεβάλου σαφῶς, δι' οὗ διττοὺς πολέμους Κάρπε ἐνίκησας.

(*) Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἐν τῷ χειρογράφῳ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων ταύτων ἐστὶν ἑτέρα, καὶ μὲν Προσόμοια πρὸς τὸ, Ὡς γενηαῖον ἐν Μάρτυσιν· ὁ δὲ Κανὼν πρὸς τὸ, Σὴ τὴν τροπαιοῦχος δεξιὰ· ποίημα μὲν τοῦ Ἰωσήφ, φέρων δὲ Ἀκροστιχίδα ταύτην· Κάρπον τε καὶ Πάπυλον ἄσμασι στέφω. Οὐτε ὁμῶς Κοντάκιον ὑπάρχει ἐκεῖ, οὐτ' Ἐξαποστειλᾶριον, εἰμὴ μόνον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὸ αὐτὸ Δοξαστικόν.

Στόματα θηρῶν ὡς Δανιὴλ, Μάρτυρες ἐφρά-
ξατε ὅπλοις, ἐνθέοις Κάρπε καὶ Παύλε·
τούτους δὲ κηρύττειν Θεοῦ ὑπάρχειν ὑμᾶς, γεν-
ναίους Ἀθλοφόρους, πίστει ἐδείξατε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν Θεοῦ τὸν Ἑμμανουὴλ, τίκτειν Ἡσαΐας
σὲ μόνην, προανεφώνει Ἀμόλυντε, τὸν δι'
εὐσπλαγχνίαν καταξιώσαντα, ἡμῖν ὁμοιωθῆναι,
καὶ ἀπαλλάξαι φθορᾶς.

Ὡδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Νευρούμενοι Πνεύματι, καὶ τὴν δρόσον παρ'
αὐτοῦ, δεχόμενοι Ἀήττητοι, ἐμβληθέντες
ἀσθέστω ἐκκαυστικῇ, οὐδόλως ἐφλέχθητε, ἀλ-
λα ταύτην ὡς λίθους ἀπειργάσασθε.

Νάμασι κατήρδευσας, διδασμάτων ταῖς ψυ-
χαῖς, τῶν εὐσεβῶν Ἀοίδιμε· καὶ διὰ τοῦ-
το ἄφθονον ὁ Χριστὸς, πηγὴν σε ἀνέδειξε, τῶν
θαυμάτων ἐν κόσμῳ παναοίδιμε.

Προθύμως ἀνέκραζον, ὡς ἐκ στόματος ἐνός,
οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε· οὐ λιμὸς οὐδὲ θλί-
ψις αὐτὸν διωγμός, τῆς σῆς ἡμᾶς Δέσποτα, δυνη-
θῇ ἐκχωρίσαι ἀγαπήσεως.

Θεοτοκίον.

Αἰδομένη τὸν προπάτορα, γυναικεία συμβουλή,
πάλαι μὲν ἐθανάτωσε· νῦν δὲ Θεὸς ἐν
μήτρᾳ σου χωρηθεὶς, ἐζώωσε Δέσποινα, καὶ
υἱὸν φωτὸς αὐτῇ ἀπειργάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ως θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ
κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἱαμάτων, τοῖς
ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν, νόσους
μὲν καθαίροντα, παθημάτων ποικίλων, χάριν
δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀεννάως· διὸ συμ-
φώνως Κάρπε τὴν ὑμῶν, Παύλε πόθῳ, τελοῦ-
μεν πανήγυριν.

Ὁ Οἶκος.

Η προαιώνιος Θεοῦ Σοφία τε καὶ Λόγος,
νοός μου τὴν ὁμίχλην ἀπέλασον, καὶ δι-
δου λόγον σοφίας ὡς Θεός, τοὺς μιμησαμένους
διὰ πόθον ὀλικῶς τὰ θεῖά σου παθήματα, ἀ-
νυμνῆσαι προθύμως, ὡς ὑπὸ σοῦ, Δέσποτα τῶν
ὅλων, ἐπαξίως τῶν ἀγώνων ταῖς ἀμοιβαῖς ἀπο-
ληψομένους. Ἐνταῦθα γὰρ πιστῶν οἱ δῆμοι κυ-
κλοῦντες τῶν λειψάνων τὴν σορὸν, τὴν εὐεξίαν
δρέπονται αἰεὶ, συμφώνως ἐπιτελοῦντες, Παύ-
λε, Κάρπε, ὑμῶν τὴν πανήγυριν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ
Ἀγαθονίκης.

Στίχοι.

Κάρπῳ, Παύλῳ, τοῖς Θεοῦ καρποῖς δύο,
Πᾶς πυλεὼν τμηθεῖσιν ἀνοίγη πόλου.

Ἀγαθοδωρον δωρεῶν πληθὺς μένει,
Πρὸς πληθὺν ἀθλήσαντα δεινῶν μαστίγων.

Οὐκ ἐμποδὼν σοι, Μάρτυς Ἀγαθονίκη,
Τὸ θῆλυ πρὸς τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος.

Κάρπον σὺν Παύλῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανε
χαλκός.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ὑπῆρχον ἐπὶ
Δεκίου βασιλέως, καὶ Οὐαλλεριανοῦ ἀνθυπάτου Ἀ-
σίας, ἰατροὶ τὴν τέχνην· ὃν ὁ μὲν Ἅγιος Κάρπος Ἐ-
πίσκοπος ἦν θουατέρων· ὁ δὲ Παύλος Διάκονος, ὑπ' αὐ-
τοῦ τοῦ Κάρπου χειροτονηθείς. Κρατηθίντες οὖν παρὰ τοῦ
Ἀρχόντος, καὶ ἐρωτηθίντες, ὡμολόγησαν ἐνώπιον πάντων
τὸ ὄνομα τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ· καὶ ἀναγκασθέντες θῶ-
σαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθέντες, προσεδέθησαν ἱπ-
ποις, καὶ περιεπάτουν ἔμπροσθεν τοῦ ἄρματος, συρόμενοι
πρὸς τὰς Σάρδεις· καὶ κρεμασθέντες ἐπὶ ξύλου, ξένου-
ται. Τότε καὶ ὁ Ἅγιος Ἀγαθοδωρος δούλος ὢν τῶν Ἀ-
γίων, καὶ ἀκαλουθῶν αὐτοῖς, Θεοῦ Ἀγγέλου ἐκσχύσαν-
τος, καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε· καὶ κρεμασθεὶς
ράβδοις τύπτεται σφοδρῶς· καὶ οὕτω τυπτόμενος, τὸ πνεῦ-
μα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κάρπος κρεμᾶμενος ὑπεμεδίασε· καὶ ἐ-
ρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Ἀρχόντος, Τίνος χάριν, ὦ Κάρπε, ἐ-
μεδίασας, εἶπεν· Ὅτι εἶδον τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μου,
καὶ ἐχάρην. Ὁ δὲ Παύλος δεσμεῖται παλαιοῖς τέσσαρσι,
καὶ εἰς ὕψος αἶρεται, καὶ λίθοις βάλλεται, ἀβλαβὴς ἐκ
πάντων διαμείνας.

Μετὰ ταῦτα ἀγθέντες οἱ Ἅγιοι ἅμα, ὕπτιοι ἐπὶ τριβό-
λοις σύρονται, τυπτόμενοι ἀνωθεν, καὶ θηρίοις βορὰ ριπτό-
μενοι· καὶ λέων τότε, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθειγγόμενος καὶ
ὠρυόμενος, διεκώλυε τοὺς διώκοντας τῆς τοιαύτης ὠμότη-
τος. Οἱ δὲ, βύσαντες τὰ ὦτα, καὶ κρηπίσιν αὐτοῦς σι-
δηραῖς καθηλώσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐναπέρριψαν· ἐνθα
καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Παύλου ἀδελφὴ Ἀγαθονίκη, εὐξαμένη
συνεισῆλθεν αὐτοῖς. Ἐπὶ δὲ τὸ πῦρ, καταρράγέντος ὑετοῦ
ἐσβέσθη, καὶ οἱ Ἅγιοι ἀφλεκτοὶ καὶ ἀβλαβεῖς διέμειναν,
εἶπει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Φλωρεντίου.

Στίχ. Ὡς θάρσος οἶον Μάρτυρος Φλωρεντίου!

Πρὸς τὴν φλόγα τρέχοντος, ὥσπερ πρὸς
δρόσον.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Φλωρεντίος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Θεσ-
σαλονίκης. Χριστιανὸς δὲ ὢν, καὶ ζηλωτὴς τοῦ κα-
λοῦ, ὕβριζε καὶ διέβαλλεν ἐπὶ πάντων τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλ-
λήνων, ἐπεστήριζε δὲ τοὺς Χριστιανούς· τῇ πρὸς Χρι-
στὸν πίστει, καὶ παντελῶς ὡδήγει πρὸς τὴν τῶν θεῶν
αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίαν. Οὕτω δὲ ποιῶν, ἐκρατήθη παρὰ
τοῦ τῆς χώρας Ἡγεμόνος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν μὲν Χριστὸν

παρρησία ὁμολόγησεν ἐνώπιον πάντων, ὅσα Θεὸν προαιώνιον καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός· τοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων Δεῦς, ξύλα, λίθους, χρυσόν, ἄργυρον, χαλκόν, σίδηρον, εἰδωλα ἄψυχα καὶ ἀναίσθητα· καὶ ταῦτα εἰπεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξίεται· καὶ πυρὰς ἀναφθείσης μεγάλης, ἐμβάλλεται ἐν αὐτῇ, χαίρων δὲ καὶ προσευχόμενος ἐν αὐτῇ, καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκόρου.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Διόσκορος αἰσχύνει Δία,

Τὸν μὴ λαβόντα ψυχαπωλείας κόρον.

Οὗτος ἠθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῶ, γένος μὲν ἰλκων τῶν Σκηνοπολιτῶν, τῆς δοκούσης δὲ κατὰ τὰς πόλεις τῶν βουλευτῶν ἀξίας ἐπειλημμένος. Οὗτος, ἡγιστάμενος τὰ τοῦ βίου πάντα ὡς σκύδαλα, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ μόνον, παρρησιαζέται· καὶ παραστάς Λουκιανῶ τῷ Ἀρχοντι, καὶ τοῦτον καταβροντήσας, μᾶλλον δὲ καταγελῶσας, εἰς οὐδὲν ἦν τι δέμιος τὰς αὐτοῦ ἀπειλάς τε καὶ θωπείας. Ἐπειδὴ δὲ ἐκείνος καὶ πῦρ αὐτῷ προσῆγε, καὶ στρεβλωτήρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βασάνων εἶδη περιεννόει, καὶ πάντα ὑπῆρχον εἰς οὐδὲν καὶ ἀνενέργητα, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτέμνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πατρικίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Θλίψεις ὑποστάς εἰκόνων θείων χάριν,

Χαίρει χαρὰν Νικήτας, οἷαν οἱ Νόες.

Οὗτος γινῶται ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρα παρὰ εὐσεβῶν καὶ φιλοθίων γονέων· φασὶ δὲ αὐτὸν ἀπόγονον εἶναι Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης. Ἐκδοθεὶς δὲ εἰς διδασκάλους καὶ παιδευθεὶς, ἐν τῇ Βασιλευσῇ εἰσῆλθε, δεκαεπτὰ χρόνων ὑπάρχων. Εἰρήνης δὲ τότε τὰ σκῆπρα τῆς βασιλείας κρατούσης, καὶ τὸν παῖδα ἀναμαθούσης εὐνοῦχον εἶναι, ὡς παρὰ τῶν γονέων εὐνοουχισθέντα, ἀνελάβετο· καὶ δι' ὀλίγου πρῶτος ἐν τοῖς οἰκείοις πάντων γίνεται· καὶ φθάσας τὸ τῶν Πατρικίων ἀξίωμα, στρατηγὸς Σικελίας προβάλλεται.

Ἐκτοτε οὖν καλῶς καὶ θαρίστως βιώσας, καὶ βουλόμενος ἀποκαρῆναι, οὐ συνεχωρεῖτο παρὰ τῶν κρατούντων, τοῦ τε Νικηφόρου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Σταυρακίου. Ὑστερον δὲ, κρατήσας τῆς βασιλείας ὁ Μιχαὴλ, μόλις οὗτος παρακληθεὶς, κατένευσε Μοναχὸν μὲν γενέσθαι, τῆς πόλεως δὲ μὴ ἐξελθεῖν. Ἀλλ' εἰς τὴν λεγομένην Χρυσὴν πύλιν δούς αὐτῷ Μονῆν, τὴν λεγομένην Χρυσονίκην, ἐν ταύτῃ προσμένειν ἐκέλευσε. Πεντήκοντα δὲ χρόνων ἦν, καθ' ἣν καιρὸν ἀποκαρεῖς, τὸ μοναχὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ διήγεν ἄχρι τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου.

Ὡς δὲ ἰώρα τὰ κατὰ τῶν Ἀγίων εἰκόνων γινόμενα, ἐξελθὼν τῆς πόλεως, εἰς προάστειον ἀπῆλθεν, ὃν αὐτοῦς ἐν τῇ Μονῇ ἐδωρήσατο, καὶ συγκατέμιξεν αὐτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἀδελφοῖς, συνεσθίων καὶ συγκοπιῶν αὐτοῖς. Ἐπεὶ δὲ τινες διαβολαῖς, τῷ Θεομάχῳ χαρίζομενοι, προσήγγειλαν εἰκόνα κεκτῆσθαι τοῦτον τοῦ Σωτῆρος, ἣν ἐκ πίστεως ἀπὸ Ῥώμης ἔλαβεν, ἀπεστάλη τῶν τῆς τάξεως αὐτοῦ τις, λόγοις οὐκ ἀναιμένοις, ἀλλὰ καὶ ἀπειλαῖς ἐκφοβῶν, καὶ ἀπαιτῶν δοθῆναι οἱ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα. Ὡς δ' οὐκ εἶχε τοῦτον καταπειθῆ, ὁψέποτε ἀποκρινάμενον· Ὡς οὐκ ἐμὴ αὕτη ἡ σεβασμία εἰκὼν, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῖς ἱεροῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀφωρισμένην κειμηλίους· ἀρπάσας ἐκεῖνος ἕτερον ἀδελφόν, ἐπὶ τὸ δειχθῆναι αὐτῷ τὸ ζητούμενον, εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ λαβὼν τὴν σεβασμίαν

εἰκόνα, ὡς μῦσός τις ἔρριψεν ἀτίμως ἐν τῷ βεριδαρίῳ αὐτοῦ (*). Ὁ δὲ Ἅγιος τοῦτο ἰδὼν, ἐκ βάθους ἐστέναξεν, ἀρχὴν πειρασμῶν τοῦτο λογισάμενος. Ἐπεὶ δὲ ἀποχωρεῖν ἔμελλε ὁ ἀποσταλὴς, ἐξησφαλίσατο, μηδέλως τὸν Ἅγιον ἐξέρχισθαι τῶν ἐκείσε.

Θεοφίλου δὲ μετὰ ταῦτα τὴν βασιλείαν κατασχόντες, ἑτέρου Θεομάχου, καὶ τούτου τὰ κατὰ τῶν Ἀγίων εἰκόνων οὐκ ἀμελῶς μετερχομένου, ἀπεστάλη καὶ πρὸς τὸν Ὅσιον Θεοδόσιόν τις, οὕτως εἰρηκῶς ἐνώπιον τῶν παρευρεθόντων· Ὁ Βασιλεὺς κελύει σοι δι' ἐμοῦ, ἢ τῷ Πατριάρχῃ Ἀντωνίῳ κοινωνῆσαι, καὶ ταῖς εἰκόσι μὴ προσκυνεῖν, ἢ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐξορισθῆναι τῶν ὧδε. Καὶ ὁ Ἅγιος· « Τὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου εἰκόνα οὐ παύσομαι αἰεὶ προσκυνῶν, καὶ ὑμεῖς ἀπαρέσκηθε. Τὸν δὲ Ἀντώνιον, εἰπερ ἐν τῷ καθιστηκῇ εἰμί, οὐκ ὀνομάσω Πατριάρχην, ἀλλὰ μοιχόν. Λοιπὸν ἐξόριζε, σφάττε, πείρει ὁ βούλει ». Καὶ εὐθὺς ἐξώρισαν αὐτὸν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τῷ Θεῷ εὐχαριστίας, λαβὼν μετ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἀδελφοὺς, εἰς ἕτερον εἰσῆλθε προάστειον ἀγγυῶν που κείμενον· καὶ διαβιβάσας ἐκεῖσε τὴν Ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς, καταλαμβάνει τὸ Παντεῖχιον.

Ἐπεὶ δὲ δόγμα ἐξετέθη, μὴ ὑποδέχεσθαι τοὺς φεύγοντας Χριστιανούς, στενοχωρηθεὶς ὁ Ἅγιος, πρὸς Ἐρίδουλον ὑπέστρεψεν. Ὡς δὲ καὶ ἐκεῖσε διὰ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον ἰδυσχέraitεν, ἦλθε πρὸς αὐτὸν τις Νικόλαος προσγευτῆς ὢν αὐτῷ, λέγων οὐ μικρὰν εὐρήσειν ἀνάπαυσιν, εἴπερ ἀφικέσθαι βουλευθῇ πρὸς τὸ παρ' αὐτῷ ὃν προάστειον, Ζουλουσᾶν οὕτω καλούμενον, καὶ ἐκεῖσε παρεγένετο. Ἀλλὰ μετὰ χρόνον τινα μήνυμα γέγονεν αὐτῷ, ἢ κοινωνῆσαι, ἢ μετανάστην γενέσθαι.

Μεταβὰς οὖν ἐκεῖθεν, ἀφίκετο πρὸς Κατισίαν· καὶ τοπὶον μικρὸν εὐρὼν, ἐξωνήσατο τοῦτο, καὶ εἰς ἔννεμα τῶν Ἀσωμάτων δειμάμενος ναὸν, χρόνους ἱκανοὺς μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ ἀδελφῶν καλῶς καὶ θαρίστως διαβιβάσας ἐν αὐτῷ, τελευταῖον εἰς τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀφίκετο Μοναστήριον· ἐν ᾧ καὶ τοὺς Μοναχοὺς κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, τὴν ἑαυτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν προγενέως ἐξεδήμησε, πολλὰ καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον θαύματα ποιηκῶς, περὶ τὰ ἰσδομήκοντα πέντε ἔτη γεγονώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ Διακόνου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδου τοῦ υἱοῦ Γορωράνη, βασιλείᾳ Περσῶν, ὁ Βενιαμὶν, Διάκονος ὢν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς Πέρσας καὶ Ἑλληνας μεταβαλὼν πρὸς Θεογνωσίαν, ὡς κακοποιὸς διεβλήθη· διὸ καὶ τυφθεὶς, ἐμβάλλεται τῇ εἰρκτῇ. Δύο δὲ ἐνιαυτῶν παραδραμόντων αὐτῷ ἐν τῇ φυλακῇ, Πρίσβυς Ῥωμαίων ἀφικόμενος πρὸς τὸν βασιλεῖα Περσῶν, μαθὼν περὶ τούτου, τὸν βασιλεῖα ἠτήσατο, ἀφεθῆναι τὸν Βενιαμίν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, εἰ βούλοιο ἀποσχέσθαι, ἔφησε, τοῦ διδάσκειν τοὺς Μάγους τὸν Χριστιανισμόν. Καὶ ὁ Πρίσβυς· Φυλάττειν ἐξάπαντος τὰ προστεταγμένα, ὃ βασιλεῦ, ἀναγκαῖον, ἀπεκρίνατο.

Ὁ δὲ Βενιαμίν, ὡς τῶν τοῦ Πρίσβεως ἠκροάσατο παραινήσεων, Ἀδύνατον, ἔφησε, μὴ μεταδύναί με φωτός, οὐ μετέλαβον· Ὅστις γὰρ τοῦτο ἄξιον τιμωρίας, ἢ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων διδασκαλία περὶ τοῦ κατακρύψαντος

(*) Τὸ Βεριδαρίον, ἢ ὀρθότερον ἴσως Βηριδαρίον, φαίνεται ὑποκοριστικὸν πρὸς καταφρόνησιν, γινόμενον ἀπὸ τοῦ Βηρίδης, ὅπερ δηλοῖ εἶδος ὑπεδμημάτων, ὃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν, κατὰ τὸν Βαρῖνον, ἢ τὰ τευρκιστὶ τσουράπια καλούμενα ἀπὸ σιαγιάκι.

τὸ τάλαντον, σαφῶς ἡμῖν παριστᾷ. Ἀλλὰ τούτων μὲν οὐδὲν τητικαῦτα γνούς ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ πάλιν τὰ συνήθη ὁρῶν διατέλει. Οἷς χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς, εἴκοσι καλᾶμους ὀξύνας, τρεῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐνέπηξεν ὀνυξιν. Ἐπεὶ δὲ ἰώρα, ὡς παίγνιον τὴν τιμωρίαν ἠγούμενον, ἕτερον κάλαμον ὀξύνας, ἐνέβαλε τῷ παιδογόνῳ τούτου μορίῳ, καὶ τῷτο συνεχῶς ἐσάγων τε καὶ ἐξάγων, ἀφορήτους ἀλγηδόνας τῷ Ἀγίῳ ἐργάζετο. Μετὰ δὲ τὴν τιμωρίαν ταύτην ὁ Σηριώδης καὶ ἀπαιθρῶπος ἐκεῖνος, ράβδον παχεῖαν ὄζους ἔχουσαν πανταχέθεν, εἰσωσθῆναι διὰ τῆς ἰδρας τούτου ἐκέλευσε· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντιγόνου, διὰ πυρὸς τελειωθέντος.

Στίχ. Τεθνήξομαί σοι, τῆς ἐκείθεν, Χριστέ μου,

Τὴν ὧδε καῦσιν Ἀντίγονος προκρίνων.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Ποδῶν Μάρτυρες καθήλωσιν ὑπέστητε, κρηπίσι πανσεβάσμιοι, πορευόμενοι, ἐν ὁδῷ καὶ ἄδοντες Θεῷ, καὶ κέντρα συντρίψαντες ὡς χοῦν, τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῇ πίστιν ἰδρύσατε.

Υπὲρ Ἡλίου ἀθλοῦντες ἀνελάμψατε, Μάρτυρες ἀξιάγαστοι· καὶ τῆς πλάνης δὲ τῶν εἰδωλῶν ἀπάσαν ἀχλὺν, σαφῶς ἐδιώξατε πιστοῖς, Θεογνωσίας φωτισμὸν, αἰεὶ δωρούμενοι.

Λαβροτάτην φλόγα μέλλουσαν ἀνάπτεσθαι, τοῦ ταύτη ἐμβληθῆναι ὑμᾶς, ἡ πανόλβιος καθορῶσα ἔκραζε Χριστῷ· Χοροῦ μὴ στερήσης με τῶν σῶν, Ἀγαθονίκη Ἀθλητῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀκένωτον πηγὴν σε πάντων Δέσποινα, κατέχομεν οἱ δοῦλοί σε καὶ βοήθειαν, καὶ στερρόν ὀχύρωμα ἀγνῇ, καὶ τεῖχος καὶ σκέπην ἀγαθὴν· μὴ στερηθῆμεν αἰεὶ, σῆς ἀντιλήψεως.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Πυρὶ παραδοθέντας Κάρπον καὶ Πάπυλον, καθορῶσα ἡ Μάρτυς Ἀγαθονίκη Σερμῶς, πόθῳ πρὸς αὐτοὺς, συνεισῆλθε χορεύουσα, οἱ καὶ τὴν Τριάδα, τυποῦντες ἐφρουροῦντο.

Ρῆσιν τὴν τοῦ Δεσπότη ἀναλαβόντες Σοφοί, ὑπὲρ τῶν ἀναιρουντων καθικετεύετε· ὅθεν καὶ ὑμεῖς ἐκτμηθέντες ταῖς κάραις ὁμοῦ, ἐν χερσὶ Κυρίου, παρέθεσθε τὸ πνεῦμα.

Ὡς κρουνοὶ τῶν αἱμάτων ὑμῶν Πανεύφημοι, ὀραντισμός τε καὶ ἄκος ἡμῶν γεγόνασι· καὶ εἰδωλικὴν πλάνην κατεξωλόθρευσαν, Θεοῦ τῶν ἀπάντων, γνησίως κηρυχθέντος.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυνπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα ἴδε τὴν κἀκωσιν, καὶ τὸν

στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ τῷ Σείῳ νῦν πλησιαζόντες, πρεσβευτικάις αὐγαῖς τὴν Ἐκκλησίαν φωτίζετε, τὴν ἐσκοτισμένην ἐξ ἀγνοίας δεινὴν, δόξαν Εἰκονομάχων ἀποδιώξαντες, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ, πρὸς Θεὸν πίστει στηρίζαντες.

Εχθρῶν δαιμόνων στίφη διώκετε, καὶ πειρασμῶν ἡμᾶς ἀπολυτροῦσθε μακάριοι, μαλακίας πάσης τε καὶ νοσήματος, τοὺς ἡμῶν τῷ τεμένει πίστει προστρέχοντας, νεύσει ἀπαλλάττετε Θεοῦ, Κάρπε καὶ Πάπυλε.

Ροὴν δακρύων μου μὴ ἀπώσθησθε, ὡς ξυνωρίς Ἀγίων Ἀθλοφόρων, ὡς ἔχοντες, παρρησίαν νῦν πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν· σκότους με ἀφαρπάσαι τοῦτον αἰτήσασθε, καὶ τοῦ ἀκηράτου φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Θεοτοκίον.

Ὡδὴν προσάγω σοι πόθῳ Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων μου ὁ τάλας καὶ δέομαι, τοῦ βορβόρου ῥῦσαί με τῶν ἔργων μου· πάντας δὲ τοὺς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σου Υἱοῦ δόξης ἀξιώσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτολμα
» μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Συνόντες παμμακάριστοι, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκείθεν, λαμπρόμενοι Ἀθλοφόροι, Κάρπε Χριστοῦ Ἱεράρχα, καὶ Πάπυλε αἰοῖδιμε, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέμνησθε πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην Θεομήτορα, ἀπαύστως μακαρίσωμεν, οἱ σεσωσμένοι τῷ ταύτης, ὑπερφυεῖ Σείῳ τόκῳ, ἀξιοχρέως μέλποντες, τὴν Θεοτόκον Δέσποιναν· λύτρον ἡμῖν γὰρ τέτοκε, πλημμελημάτων ἀρχαίων, Χριστὸν Τριάδος τὸν ἕνα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου, Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο, ὁ γενναϊόφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ, ὁ θεόφρων Γερβάσιος· οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς γενναίους ὀπλίτας, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Εὐφημείσθω Ναζάριος, καὶ τιμάσθω Προτάσιος, καὶ ὁ θεῖος Κέλσιος, καὶ Γερβάσιος· οἱ εὐκλεῶς ἐναθλήσαντες, καὶ πλάνην μειώσαντες, καὶ Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς ἱερῶς ἀριθμούμενοι, καὶ θεούμενοι, κατὰ μέθεξιν θείαν· καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἐκ παλάμης, ζωαρχικῶς κομισάμενοι.

Ο θεόφρων Ναζάριος, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι, πόλεις διερχόμενος κατεφώτιζεν· ὃν μιμησάμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτήσατο, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, συμπατήσας τὸν δόλιον. Τούτους ἅπαντες, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, ὡς ἀστέρας, ὡς φωστῆρας τῶν ἐν σκότει, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία, ὅμοια (*).

Ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, ἔλλαμφθεις τὴν διάνοιαν, φωτοφόρος γέγονας, Ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων τὰ σύμπαντα, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου, καὶ διδάσκων ἀνυμνεῖν, τοῦ Σωτῆρος τὰ θαύματα ἃ εἰργάσατο, θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάθη, ἃ ὑπέστη ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν ὡ φιλόανθρωπος.

Εκκλησία λαμπρύνθητι, καὶ τὰ τέκνα σου κάλεσον, ὑψηλῷ κηρύγματι, συνευφραίνεσθαι· ἡ γὰρ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ἡ λύρα ἡ ἔνθεος, συγκαλεῖται μυστικῶς, εἰς ἐστίασιν ἅπαντας, τὰ μελλιόρρυτα, καὶ θεόφθεγκτα ταύ-

(*) Τὰ ἐν τῷ χειρογράφῳ φερόμενα προσόμοια τοῦ Ὁσίου Κοσμᾶ διαφέρουσι τῶν παρόντων· ὁμοίως καὶ ὁ ἐκεῖ Κανὼν τοῦ ἐνταῦθα, ἀνώνυμος μὲν ὢν καὶ κεῖνος, ἀκροστιχίζων δὲ ἔτω· Κοσμᾶν ἐπαινῶ τὸν μελουργὸν προφρόνως. Τάττεται δὲ ἡ ὅλη τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ἱβ. τοῦ παρόντος Μηνός.

τῆς τῶν ἀσμάτων, μελωδήματα προθεῖσα, Κοσμᾶς ὁ θεῖος καὶ ἐνδοξος.

Σάλπιγξ γέγονας Ὅσιε, κελαδῶν τὰ σωτήρια, τοῦ Χριστοῦ παθήματα, καὶ τὰ θαύματα, καὶ τῆς Πανάγνου τὴν κοίμησιν, καὶ πάντας εὐφραίνουσα, ἡδυφθόγγος σου Κοσμᾶ, καὶ εὐήχοις τοῖς ῥήμασι· διὸ πάντες σε, κατὰ χρέος τιμῶμεν ἀνυμνοῦντες, τὴν πανεύφημον καὶ θείαν, καὶ ἱερὰν σου μεταστάσιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Τὰ θύματα τὰ λογικά, Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον, καὶ Κέλσιον εὐφημήσωμεν· ὅτι πᾶσαν τυράννων μαρίαν, σὺν τοῖς εἰδώλοις κατήργησαν. Διὸ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Δέδοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ἐν ἀμείλεια τὸν βίον μου, ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς πώποτε· ἀλλὰ προφθάσασα νῦν, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς ταῖς σαῖς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἢ τοσαύτη σου δέ, πτωχεῖα ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Πανᾶμωμος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαμάτων.

Εν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, τὰ τῆς σαρκὸς τελείως, ἀπενέκρωσας πάθη· ψυχὴν δὲ ἀπαθεία, μάκαρ Κοσμᾶ, ἐναρέτοις ἐν πράξεσιν, εὐσεβοφρόνως ἐζώωσας καὶ ζωὴν, πρὸς ἀγήρω μεταβέβηκας. Στίχ. Τιμίσις ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τοῖς θεοφθόγοις σου λόγοις, ταῖς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ, ἐναρμονίως Μάκαρ, Ἑορταῖς σενεγράψω, εὐρύθμοις μελωδίαις, καὶ τῆς σεπτῆς, καὶ πανάγνου Θεόπαιδος, ὡς ἐτησίως γεραίρωνται παρ' ἡμῶν, καὶ κοσμῶνται σὺ τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Ος παριστάμενος μάκαρ τῷ οὐρανίῳ φωτὶ, τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμνοῦντας, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, καὶ θείαν Ἑορτὴν σου, φαίδρυνοισαῖς, φωτοδόλοις πρεσβείαις Κοσμᾶ, καὶ τὴν

τῶν θλίψεων νύκτα, καὶ τῶν παθῶν, τὴν ὀμίχλην διασκέδασον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δαυϊτικοῖς ἄσμασι, τὸν πνευματικὸν ἄσμα-τογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἐξε-χύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σε, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτήρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν καὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον, ἁσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτῶμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς τὴν παραδόξην θαύματος.

Η ἦθη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόρρωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κἀκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρὸν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεπεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαίει κράζουσα· Οἶμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ ἐφεξῆς δύο τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, εἴ ἢ Ἀκροστιχίς· Πιστῶς ἀνυμνῶ Μάρτυρας σεφηφόρους. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πιστῶς ἐναθλήσαντες, καὶ τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τῆς νίκης τὸν στέφανον, συνανεδήσασθε, θεῖοι Μάρτυρες· τὴν θεῖαν ὑμῶν μνήμην, ὅθεν ἐορτάζομεν, ἐπαγαλλόμενοι.

Ιστίῳ πτερούμενοι, Πνεύματος Θεοῦ, τὸ πέλαγος, ἀβρόχως διήλθετε, Μάρτυρες ἐνδοξοί, τῶν κολάσεων· καὶ νῦν πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἁνῶ λαμπρότητος, κατεσκηνώσατε.

Σταυρὸν ὡσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μακάριοι, ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, κατεπαλαί-

σατε, μετὰ σώματος, βασάνους πολυπλόκους, καὶ θάνατον ἄδικον, καθυπομείναντες.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην χωρήσασαν, τὸν προαιώνιον Κύριον, ἐν μήτρᾳ πανάμωμον, Κόρην ὑμνήσωμεν, ὅτι γέγονεν, οὐρανῶν πλατυτέρα, Θεὸν σωματώσασα δι' ἀγαθότητα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ως θεῖος, ὡς φωτοφόρος Ὅσιε, πᾶσιν ἐξέλαμψας, φωταγωγίαις μάκαρ τῶν λαμπρῶν, καὶ πανσόφων ῥημάτων σε· ὑφ' ὧν καταφωτίζεσθαι, πάντας εὐχαῖς σε Κοσμᾷ αἵτησαι.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου γέγονας, σάλπιγξ θεόφθογγος, ἀναφωνῆσα πᾶσι τὰ σεπτά, καὶ σωτήρια δόγματα, καὶ ταῖς ψυχαῖς εὐφραίνουσα, τῶν ὀρθοδόξων Παναοίδιμε.

Ο ὑπόλως, τοῖς σοῖς βλεφάροις δέδωκας, ὕπνον μακάριε, ἕως οὗ ὄντως ἐφθασας σαφῶς, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον· παρ' οὗ τὴν χάριν εἴληφας, τῆς ἀληθοῦς Πάτερ νοήσεως.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινας· αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ Θεὸν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννητὸρ Μητροπάρθενε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ως βότρυες θεῖοι γεγονότες, ἀμπέλου τῆς θείας ἀληθείας, ἀθλήσεως προχέουσιν, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες, πνευματικῶς εὐφραίνοντα, ταῖς διανοίαις ἐν χάριτι.

Στερόνως ἀντετάξω τῷ διώκτῃ, Ναζάριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, προσταττόντι κινδύλοις σε, θύειν θεοῖς πανόλβιε, τῷ ὡς ἀρκίον θύεσθαι, ἐτοιμῶς ἔχοντι ἐνδοξε.

Αινέσεως πάντες συμφωνία, ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς, Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον καὶ Κέλσιον, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, γεγεννημένους ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νόμος προετύπε ἡ σκηνή σε, γενήσεσθαι μέλουσαν Ἀγνή, Θεὸς ἅγιον σκηνώμα, ἐν ᾧ ὁ ἱλασμός ἡμῶν, ἀγιασμόν δωρήμενος, πᾶσιν ἡμῖν ἐπελεύσεται.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Επ' ὧμων ἄρας Σοφέ, τὸν τοῦ Κυρίου σου σταυρὸν ἔκραζες· Κόσμῳ κἀγὼ ἐσταύρωμαι, σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σου.

Ως χεῖμαρρος τῆς τρυφῆς, πᾶσι προχέεις τὰ σεπτά νάματα, ἄρδων αἰεὶ Ὅσιε, φρένας καὶ ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Η χάρις ἡ τοῦ Θεοῦ, ἐπισκιάσασα ἐν σοὶ Πάνσοφε, ἄλλον ἡμῖν ἔδειξε, θεῖον Χρυσόροον τοῖς φθέγμασι. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβουμεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τεσσαρῶν ἱερῶς, ἀθλησάντων Μαρτύρων, τὴν θεῖαν καὶ σεπτήν, ἐορτάζομεν μνήμην, τρυφῶντες τὰ θαύματα, καθ' ἐκάστην ὡς νάματα· ἅπερ βρύουσιν, ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων, ἀποπαύοντες, τὰς τῶν πιζῶν ἀσθενείας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ηλύρα τῆς σεπτῆς, καὶ Ἀγίας Τριάδος, Κοσμοῦ ὁ ἱερός, μελωδῶν ἰδοὺ ἦκε, τὸ μέλος τὸ Τρισάγιον. Σὺν αὐτῷ ἔν βοήσωμεν· Ὁ Πατήρ, Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα τὸν κόσμον, σὺ εἰρήνευσον, καὶ τὸν Σατὰν ὑπὸ πόδας, ἡμῶν ταχὺ σύντριψον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φωτί σου ἀγαθὴ, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου, καταύγασον Ἀγνή, καὶ τὴν πώρωσιν λύσον, καὶ δίδαξον πράττειν με, τοῦ Υἱοῦ σου τὸ θέλημα· ὅπως ἄφεςιν, τὴν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, εὖρω πάντα γενε, καὶ τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, ῥυσθῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπὲρ ἔννοιαν ὁ πόθος τῶν Ἀγίων Μαρτύρων σου, ὑπερβαίνει πάντα, Λόγε λογισμὸν τὰ παλαίσματα, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι ἀγῶνες καὶ τὰ ἔπαθλα, ἃ παρέσχες νομίμως, αὐτοῖς ἐναθλήσασιν.

Μίαν γνώμην διαφόροις, αἰκίζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστοῦ ὀπλῖται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο, ἓνα Θεὸν ἐν σταδίῳ ὡμολόγησαν, καὶ πολύθεον, πλάνην σαφῶς ἐξηφάνισαν.

Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, Κελσίου τε, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, Ἄγγελοι τὴν πάλιν ἐθαύμασαν, πῶς ἐν σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ

συμπλεκόμενοι, κατηδάφισαν τοῦτον, εἰς γῆν ἀνδρικώτατα.

Ως γενναῖοι στρατιῶται, ὡς ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ Χριστοῦ ὀπλῖται, ὡς τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐκληρώσασθε, καὶ χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, αἰεὶ ἐπαγάλλεσθε. Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς πατρώους, ὁ ὑπέρθεος ἄχραντος, Θεοτόκε κόλπους, κόλποις σου ἀχράντοις καθέζεται, θεῖαν καθέδραν τοῖς πᾶσιν ἀγαθότητι, ἐτοιμάζων καὶ δόξαν, αἰεὶ διαμένουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οἕνυγράφου ὡς κάλαμος σοῦ ἡ γλῶσσα, παναληθῶς γεγένηται, ἄριστα Παμμακάρε, γράψασα ὡς ἐν πίνακι, Χριστοῦ τὰ σεβάσματα, καὶ σωτηριώδη παθήματα.

Ανυψούμενος ὡς φοῖνιξ ταῖς θεωρίαις, τῶν ἀρετῶν ὑψίκομον, δένδρον καθωράτης, γλυκασμὸν σωτήριον, παρέχων τοῖς μέλπουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υψηγορία τῶν λόγων σὺ Θεοφάντορ, τὰς τῆς Πανάγνου ὕμνησας, καὶ πάντων Ἀγίων, Ἐορτῆς λαμπρότατα, κραυγάζων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οκατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ, Μήτηρ αἰεπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον πρόσλαβὼν τὸ ἡμέτερον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αἰκίαις τὸ σῶμά σου, Ναζάριε ὠμίλησε, στρέβλαις καὶ βασάνοις πολυπλόκοις· μύρον εὐώδες, ὅθεν πηγάζει ἡμῖν, κατευωδιάζον τὰς ψυχὰς, πίπτει ἀδιστακτῶς, τῶν τιμώντων πανεύφημε.

Ρανίσιν αἱμάτων σου, κατέσβεσας τοὺς ἀνδράκας, τῆς πολυθείας Ἀθλοφόρε· θεῖων θαυμάτων πυρὶ δὲ πάνσοφε, ὕλην παθημάτων χαλεπῶν, φλέγεις θεία χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ναζάριε.

Τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, ὁσμὴν ἐνθέου γνώσεως, τῆς θεογνωσίας τοὺς λειμῶνας, τοῦ Παραδείσου δένδρα τὰ ἔγκαρπα, τοὺς περικαλλεῖς καὶ φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν.

Υμνεῖσθω Ναζάριος, μεγαλυνέσθω Κέλσιος, ἅμα Προτασίῳ ὁ γενναῖος, ἀνευφημείσθω πίστει Γερβάσιος, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀκλινεῖς, στύλοι καὶ θεμέλιοι, ἀρράγεῖς χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρότερον, ἢ τὴν Ἑδέμ φυλάττουσα, νῶτα τοῖς πιστοῖς Ἀγνὴ παρέχει, σημειούμενοις τιμίῳ αἵματι, πάλαι κενωθέντι ἐκ πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κυρίέ μου φῶς.

Σὺ ὥς περ παμφανής, ἑωσφόρος ἀνέτειλας· σὺ ῥήμασι καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, βολίσι τῶν ῥημάτων σου.

Σὺ ὥς περ ἀριστεὺς, τῇ σφενδόνη χρησάμενος, τῶν λόγων σου Θεομάκαρ, τὰ τῶν αἰρετιζόντων, κατέβαλες φρυάγματα.

Τίς ὄντως ἐξειπεῖν, τοὺς σοὺς πόρους δυνήσεται, ἀγῶνάς τε καὶ ἰδρωτάς, ἐκουσίως οὐς ἔτλης, σαρκὸς ἔξω γεγόμενος;

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἀφραστον ἐρμηνεύσαι, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Αἱσαὶ πορεῖται ἐν ὕδασι, ἐγένοντο, παμμάκαρ Ναζάριε, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τούτοις τὰ ἔχνη ἐν Πνεύματι, οὐ τῇ δυνάμει πάντας ἐχθροὺς κατήσχυας.

Σωμάτων πάθη ἀνίατα, τῇ θείᾳ ἐθεράπευσας χάριτι, Μάρτυς Ναζάριε· μύρον εὐώδες πηγάζεις δέ, τοῖς τῷ σεπτῷ λειψάνῳ σου προσπελάζουσι.

Σοφῶς ὁ θεῖος Προτάσιος, ὁ μέγας τε σὺν τούτῳ Γερβάσιος, πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δυναστείαν πατήσαντες, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους Κόρη ἐκαίνισας, τῆς φύσεως Παρθένε κυήσασα, Θεὸν ἀθάνατον, σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ἵνα θνητοὺς θεώσῃ δι' ἀγαθότητα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Σὺ τὸν Ἀβελ, παρεζήλωσας, φέρων τὰς ἀπαρχάς, τῶν σῶν λόγων, ὥς θρεμμάτων θυσίας Κοσμᾶ προφανῶς, προτιθεὶς εἰς βρῶσιν, τῶν ἀσμάτων τὰ μέλη τὰ κάλλιστα.

Μαρτυρία, συνειδήσεως ἔτλης τὸν βίον σου, θυσιάζων, Ἰσαὰκ ὥς περ ἄλλον τὸ πρόθυμον, Ἀβραὰμ ἐνθέως, ἀληθῶς μιμησάμενος Πάνσοφε.

Αναβάσει, ψυχοσώστους ὑπέθου ὥς κλίμακα, Πατριάρχης, ἣν ἑώρα τὸ πάλαι Κοσμᾶ τηλαυγῶς, ἀνελκύνων πάντας, ἡδυφθόγοις βαθμίσι σου εὐθετα.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐλλίπης, ἱλεοῦσθαι Παρθένε τῶν δούλων σου, τὸν Υἱόν σου, τὰς οὐλὰς ἐξαλείφειν πταισμάτων ἡμῶν, τῶν ὀρθὰ φρονούντων, Θεότοκον σε Κόρη πανύμνητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν τετράριθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, εὐφημίαις ἀσμάτων, Ναζάριον Προτάσιον, καὶ Γερβάσιον Κέλσιον· οὗτοι ἠθλησαν, μέχρι τομῆς καὶ θανάτου· οὗτοι στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες, αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἄθλησιν, τὰ παλαιίσματα, καὶ τὸν ἐνδοξὸν θάνατον, δεῦτε φιλέορτοι ἅπαντες ὕμνοις ἐγκωμίων, καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, τὴν τετράριθμον φάλαγγα, τὸν σοφὸν Προτάσιον, σὺν τούτῳ Γερβάσιον, καὶ τὸν θεῖον Ναζάριον, ἅμα Κελσίῳ τῷ θρηγώρῳ, καὶ νέῳ πεφηνότι· ὅτι πᾶσαν τῶν Ἑλλήνων ἀπετέφρωσαν μανίαν, καθομολογῶντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν μέγαν, πρὸ τῶν αἰώνων βασιλεύοντα σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι· νῦν δέ μετὰ θάνατον αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου.

Στίχοι.

Τὸν Ναζάριον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Θεῷ προσῆξε Ναζαρηνῷ τὸ ξίφος.

Σὺν τρισὶ Ναζάριος τμήθη δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ἠθλησαν ἐν Ῥώμῃ, μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, παρὰ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ὁδηγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν. Ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος Ναζάριος, διὰ τῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας διερχόμενος, καὶ κηρύσσων, πολλοὺς πρὸς τὴν πίστιν ἐχειραγώγησε. Διὰ δὲ χρόνων δέκα κατήντησεν εἰς τὴν πόλιν Πλακεντίαν, ἐνθα κατέλαβε τὸν Ἅγιον Προτάσιον καὶ Γερβάσιον, βεδλεμένους ἐν φυλακῇ ὑπὸ Ἀνουλίου ἀρχontos· κακεῖ κηρύττων, ἐξωθεῖται τῆς πόλεως· καὶ ἔλθων εἰς πόλιν λεγομένην Κελμελιν, προσλαμβάνεται τὸν Ἅγιον Κέλσιον, τριετὴ ὄντα παῖδα, καὶ αὐτίκα παρὰ Δεινοβίου φρουρεῖται. Εἰτα ἐκεῖθεν ἀπολυθεὶς, ἔρχεται μετὰ Κελσίου εἰς τὰς πόλεις Τιβερίου, εὐαγγελιζόμενος· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Νέρωνος δεσμεῖται, καὶ θηρίοις ἐκδίδεται. Περισωθεὶς δέ, πάλιν καταλαμβάνει τὴν Μεδιόλανον, καὶ εὕρισκει ἐν τῇ εἰρκτῇ περιόντας τοὺς Ἁγίους, Γερβάσιον καὶ Προτάσιον· καὶ

αὐθις παραπίμπεται ἐν Ῥώμῃ παρὰ Ἀνουλίου. Ἐνθα σωτηρίας γίνεται αἴτιος τῷ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ πατρί· καὶ εἰς Μεδιόλανον ὑποστρίψας, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, ἅμα Γερβασίῳ, Προτασίῳ, καὶ Κελσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητῆ, Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου.

Στίχ. Ἀπῆλθε Κοσμᾶς, ἐνθα πᾶσα τερπνότης,
Μέλη λιπῶν τέρποντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος προσλαμβάνεται, κομιδῇ νίος ὢν, παρὰ τοῦ Πατρὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὡς υἱοποιητός· ὃς πλούτῳ πολλῷ κομῶν καὶ κοσμικῇ δόξῃ, προσελάβετο τινὰ τῶν Ἀσηκρίτων, ἄνδρα πολυμαθῆ καὶ σοφόν, Κοσμᾶν καὶ αὐτὸν καλούμενον· ὃ τόν τε υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην, καὶ Κοσμᾶν τὸν υἱοποιητὸν παραδούς, πᾶσαν σοφίαν θείαν τε καὶ ἀνθρωπίνην ἐκδιδάσκειν αὐτὸς ἐξηκριθώσατο. Οἱ δὲ, δεξιᾶς τυχόντες φύσεως, πᾶσαν ἐν βραχεὶ γραμματικὴν τε καὶ φιλοσοφίαν ὑπ' αὐτῆ διδασκάντες, ἐτι ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν ἐξασκήσαντες, ἀπασιν αἰδέσιμοι ἀνεδείχθησαν· ὃς δὲ τὴν ἐν ἅπασιν αὐτῶν τελειότητα βούλεται μαθεῖν, ἀπὸ τῶν αὐτοῖς πονηθέντων συγγραμμάτων ἀκριβῶς εἴσεται. Εἶτα εἰς Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα παραγενόμενοι, τὸν Μοναδικὸν ζυγὸν ὑπέρχονται· καὶ ὁ μὲν μακάριος Ἰωάννης, Πρεσβύτερος χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ αἰοίδιμος Κοσμᾶς, πολλὰ παρακληθεὶς ὑπὸ πάσης τῆς Συνόδου, Ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ (*) προχειρίζεται. Καλῶς οὖν πολιτευσάμενος, καὶ τὸ ἑαυτοῦ ποίμνιον ἐπὶ νομᾶς σωτηρίου ἐδηγήσας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σιλβανοῦ.

Στίχ. Μετῆλθεν αὐχὴν Σιλβανοῦ τομὸν ξίφος·
Κάντεῦθεν ὥφθη Σιλβανὸς τομεὺς πλάνη.

Οὗτος ὤρμητο ἀπὸ τῆς Γαζαίων χώρας, ἀνὴρ πρᾶξ, τῇ πίστει ἀκέραιος, τῆς κατὰ Γάζαν Ἐκκλησίας

(*) Αὕτη ἦν πόλις παραθαλασσία τῆς Παλαιστίνης, κατὰ τὴν ἀκρὰν τῆς Ἰουδαίας, ἐκ μέρους τῆς Αἰγύπτου, κειμένη, ἐν ἣ ἦσαν αἱ ἀποθήκαι τῶν πραγμάτων, καὶ ὁ ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς πόλεως Γάζης, ἀφ' ἧς καὶ ἐξήρτητο, δύο μίλια ἀπέχουσα ἐκείνης, καὶ λιμὴν Γαζαίων καλεμένη πρότερον. Μετὰ δὲ τὴν τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς εἰδωλολατρίας εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁ εὐσεβὴς οὗτος Βασιλεὺς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς, κατέστησε τὴν πόλιν αὐτῶν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, μετονομάσας αὐτὴν Κωνσταντίαν, ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὴν ὀνομασίαν ταύτην ἠκύρωσεν ἔπειτα Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης· ὃς τις, ἀφαιρέσας ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια, καθυπέταξεν αὐτὴν ἐκ νῦν εἰς τῆς Γάζης τὴν διαδικασίαν· κατὰ δὲ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κυβέρνησιν διέμεινε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Γάζης, ἔχουσα ἴδιον αὐτῆς Ἐπίσκοπον (Σωζὼμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε. 3, καὶ ἄλλοι).

Τὸ δὲ ὄνομα Μαΐουμᾶ, σημαίνει εἰς τὴν τῶν Φοινίκων διτλεχτον ἑορτὰς ἢ παίγνια, ἅτινα ἐποιοῦν ἑορτάζοντες οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων τῆς Παλαιστίνης, παράγεται ἐκ τῆς Φοινικικῆς λέξεως Μαῖμ (Maim), ἣτις δηλοῖ ὅτι ὁ ἀνὴρ· καθότι οἱ ναῦται καὶ ἀλιεῖς, παίζοντες ἐν ταῖς ἀκροθαλασσίαις, ἠγωνίζοντο διὰ μυρίων στροφῶν καὶ πολλῆς δεξιότητος, ἵνα πίπτωσιν ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς τέρψιν τῶν θεατῶν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸ πρᾶγμα ἦν ἀπλή καὶ πᾶρεργος παιδιὰ· μετὰ ταῦτα δὲ κατέστη ἑορτὴ κανονικὴ, ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων τεταγμένη, ἐν ἡμέραις ῥηταῖς, χάριν τοῦ λαοῦ.

Πρεσβύτερος, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν. Ὁς παραστάς ἐπὶ τοῦ Καισαρίων δήμου, μαστίζεται πικρῶς, καὶ τὰς πλευρὰς καταδαίνεται. Εἶτα ἐπὶ τῶν ἐν Ζωόροις τοῦ χαλκοῦ μεταλλῶν καταδικασθεὶς, ἐπισκοπικῆς λειτουργίας παρὰ τῶν πιστῶν ἀξιοῦται. Μετὰ δὲ τινα χρόνον, διὰ τὸ βαθὺ γῆρας καὶ τὴν ἀσθένειαν ὧν τιταριχυμένος, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Αὐσελάμου.

Στίχ. Τὸ πῦρ ὑπελθὼν ἐνθέω ζήλω Πέτρος,
Τὸ τῆς πλάνης πῦρ σθεννύει τῆς δυσθέης.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἐλευθερουπόλεως, κώμης Ἀνίας καλουμένης, ἀνδρείος μὲν καὶ ἀκμάζων τὴν ψυχὴν, νίος δὲ καὶ ῥωμαλῖος τῷ σώματι. Πλεῖστα δὲ ἀνδρισάμενος ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀθλοῖς, καὶ πάντων καταφρονήσας τῶν ἐπιγείων, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, θῦμα εὐπρόσδεκτον ἐγένετο τῷ Θεῷ, τὸν διὰ πυρὸς ἀγῶνα τελείας.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐπὶ πέτραν, θείας γνώσεως ἐρείσαντες, ταῖς βάσεις Ἐνδοξοὶ, τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἐχθρῶν μηχανήμασιν, οὐ παρετράπητε, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φῶς ἀνέσπερον, ἀθλήσασι δι' αἵματος, ὑμῖν ἀνέτειλε, καὶ εὐφροσύνη σαφῶς, ὑμᾶς διεδέξατο Μεγαλομάρτυρες, ἀναμέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριον, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡγάσασθε, προθύμως διερχόμενοι, πόλεις μακάριοι, ὁμολογοῦντες Χριστὸν, τυράννων ἐνώπιον, καὶ πᾶσαν ἴασιν, παρεχόμενοι, τοῖς δεομένοις χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ἀθλοφόροι.
Θεοτοκίον.

Φωτεινότατον, παλάτιον εὐράμενος, Θεὸς τὴν μήτραν σου, ταύτην κατώκησεν, υἱοὺς ἐργαζόμενος, φωτὸς Πανάμωμε, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνελθὼν, Πάτερ ἀρετῶν ἐκρίμω, νόμον Θεοῦ καὶ ὡς Μωσῆς, πλάνηθéntας ἐφείλκυσας εὐθετα, μελωδῶν ἀξιάγαστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Λύμην αἰρέσεως δεινὴν, ἔστησας φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν δογματῶν μελωδῶν, ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πηγὴ θεόβρυτος ἡ σὴ, Πάτερ ἀναδέδεικται γλῶσσα, φλογαζομένη ἐκ παθῶν ταῖς ψυχαῖς, αἱ ποιοῦσαι κραυγάζουσιν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ος κιβωτόν σε καὶ σκηνήν, κλίνην τε τῷ Λόγου ὑμνοῦμεν· κῆπον ἀνθούντα τὸν Χριστόν, τὴν τερπνὴν εὐωδίαν, ᾧ ψάλλομεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ορθρίζοντες πρὸς τὸν ἐκ Παρθένου, ἐκλάμψαντα παραδόξως μέγαν Ἥλιον, Μάρτυρες ἀήττητοι, φῶς ἐχρηματίσατε, καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι, σκότος ἐλύσατε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη σου ἡ πάλαι τοὺς ἀγῶνας, κηρύττει Ναζάριε πολυάθλε· ἡ Κωνσταντινούπολις, ἄδει τὰ τεράστια, τὸ ἱερόν σου λείψανον, πίστει κατέχουσα, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οδεῖος Ναζάριος πηγαῶν, τὰ μύρα τῆς χάριτος προτρέπεται, πάντας τοὺς προστρέχοντας, πίστει ἀπαρύσασθαι, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, ἀνακραυγάζοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ναζάριον, Κέλσιον, Προτάσιον, αὐθις τὸν Γερβάσιον, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, δυνατωτάτους ἔχοντες, πόθῳ κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐνώθεῖς σοι κατ' ἐσῖαν, ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος, ὅλον με ἀνέπλασεν, ὅλον ἀνέκαινισε, παλαιωθέντα Πανάγνε, ταῖς παραβάσεσι· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Καθαρθεῖς, τὴν ψυχὴν παναοίδιμε, ἀνεδείχθης δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κατεφώτισας πάντας, μέλπειν ἀξίως· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐπαίνοις σε στέφειν μὴ σθένοντες, πρὸς τοὺς σους ἀποβλέποντες Ὅσιε, χάριν αἰτοῦμεν ἄνωθεν, δωρηθῆναι ποθοῦσι νῦν ἐξυμνησαι, τὴν σὴν εὐσημον μνήμην μακάριε.

Νῦν αὐλίζῃ τοῖς ἄνω γηθόμενος, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγίων Πανόλβιε, ὧν τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς τε, καὶ τοὺς ἄθλους ἀνύμνεις, πόθῳ κραυγάζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν τῶν πταισμάτων μοι δώρησαι, καὶ κακῶν ἀποχὴν παναμώμητε, ταῖς μητρι-

καῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε Παρθένε εὐλογημένη, τῶν πιστῶν ἡ βεβαία ἀντίληψις.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 2'. Εὐα μὲν.

Ισχυῖ νευρούμενοι Χριστοῦ, τοῦ λύσαντος τὴν κακίαν τῷ ἀλάστορος, κλίναντες τῷ τῶν αὐχένα, τὸ τέλος διὰ ξίφους ἐδέξασθε, λυθέντες τῆς σαρκὸς Μεγαλώνυμοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Οραῖαι ἐν σίγμασι σαρκὸς γεγονάτε, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοιωθῆτε· νῦν δὲ παρίστασθε τῇ πάντων, γηθόμενοι αἰεὶ ὠραιότητι, μεθέξεσι σαφῶς καλλυνόμενοι, ὠραιόταταις Πανσεβάσμοι.

Σημείοις καὶ τέρασιν ὑμᾶς ἐκόσμησε, καὶ πρὸ τέλους παναοίδιμοι, καὶ μετὰ τέλος ὁ Δεσπότης, Ναζάριε, Προτάσιε, Κέλσιε, Γερβάσιε ἀήττητοι Μάρτυρες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ηγίασται πόθῳ τὴν ὑμῶν, ἡ σύμπασα ἐκτελοῦσα μνήμην σήμερον· χαίρουσι Μάρτυρες καὶ πάντες, Προφῆται σὺν ἡμῖν ἐορτάζουσι· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, τὸν εὐεργέτην Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Θεοῦ Γαβριήλ, προσάγομεν, γεγηθότες Κόρη πάναγνε· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη, Μαρτύρων Ἀποστόλων τὸ καύχημα, καὶ πάντων τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα, Παρθενομήτορ ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ιδοὺ νῦν ἐπέλαμψεν ἡμῖν εὐφρόσυνος, Θεία μνήμη καὶ πανάγαθος, πάντας εὐφραίνουσα ἀξίως, Κοσμά τοῦ Θαυμαστοῦ καὶ Θεόφρονος, τοῦ Θεοῦ Μελωδοῦ καὶ τρισμάκαρος· ἦν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Χάριν ἱαμάτων εἰληφὼς Πανόλβιε, ἐν μεθέξει Θεοῦ Πνεύματος, λύσον τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἀποδιώξον· πρὸς τρίβους εὐθυπορεῖν με εὐόδωτον, ταῖς οὐρανίους ἀξιάγαστε.

Νόμοις καθεπόμενοι τοῖς σοῖς, Μακάριε, ἐξυμνησαι προσθέμεθα, σὴν πρὸς τὰ ἄνω ἐκδημίαν, βεβαίως ἀντιδόσεις ἐλπίζοντες, λαμβάνειν παρὰ σοῦ ἀξιόμνητε, τὸν στεφοδότην ἱκετεύοντος.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, Θεομήτορ τῇ δυνάμει σου· λύσον τὸ βά-

ρος Παναγία, τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἡ κόσμῳ δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Τὴν τετρακτὺν χορείαν τῶν Ἀθλοφόρων,
Ναζαρίον Γερβάσιον, σὺν Κελσίῳ, ὕμνοις
ἐγκωμίων καταστέψωμεν, καὶ τὸν κλεινὸν
Προτάσιον· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξι-
λεοῦνται τὸ Θεῖον.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον, ὁμοῦ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Υμνωδιῶν ἐν κάλλεσι, τῆς ἡδίστης σου γλώτ-
της, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, τὴν ἀγνὴν
καὶ παρθένον, ἀνύμνησας Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ
κυρίως· μεθ' ἧς Κοσμά θεόληπτε, παρεστὼς τῇ
Τριάδι, σοῦ μιμητὴν, κατὰ νοῦν καὶ πράξιν καὶ
θεωρίαν, καὶ μέ γενέσθαι πρέσβευε, ἱερώτατε
Πάτερ.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχ. προσόμοια
τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ο' παμφαέστατος λύχνος, καὶ τηλαυγέστα-
τος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρά τῶν
εὐσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, πᾶσιν ἡμῖν,
τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὐωχίας,
καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονas.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ὁσίου αὐτοῦ.

Ο' μουσουργέτης, ἡ λύρα, τοῦ Θεοῦ Πνεύ-
ματος, ἡ ἀηδὼν, ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θείων
ἁσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ᾄδει τερπνῶς,
ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν θεοπνεύστοις τοῖς
ὕμνοις δοξολογεῖν, τὴν Τριάδα τὴν ὑπέρθεον.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων.

Σὺν ταῖς αὐλαῖς οὐσίαις, ὡς παριστάμενος, τῷ
τῶν ἀπάντων Κτίσῃ, καὶ Θεῷ θείῃ Πατέρ,
Κοσμά τῶν ἐκτελόντων, μνήμην ποιῶ, τὴν φαι-
δράν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων
καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δαυϊτικοῖς ἄσμασι, τὸν πνευματικὸν ἄσμα-
τογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἐξε-
χύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὁσιε Πάτερ, καὶ

ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως
ᾠευγράφου, καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σω-
τήρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν,
καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον,
ἁσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Η ἦθη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθῆς
Υἱῆ, Ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πᾶρρώθι ἀπέ-
λασον τῆς ἀθλίας καρδίας μου· καὶ τὸν ζητῶντα
καὶ ὠρύομενον, καταπιεῖν με κακίςον λέοντα, ὄ-
φιν, τὸν δόλιον, σκολιόν, καὶ δράκοντα, τὸν πονη-
ρὸν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τῆς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο' τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρ-
θένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέ-
σῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀκωδίκως φρι-
κτῶς ἐκίνησεν. Ἐκλαίει κρᾶζουσα· Οἱμοὶ τέκνον
φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
Σταυρῷ προσήλωσεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Λουκιανοῦ,
Πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Λόγον θείας γνώσεως, πεπλουτηκῶς διὰ πί-
στεως, τῆς πιστῆς ἐβεβαίωσας πολὺπλοκα
βάσανα, καὶ θυμὸν τυράννων, φέρειν θαρσα-
λέως, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν
καὶ ἀγαλλίασιν· διό σε μακαρίζομεν, Λουκιανέ
ἀξιάγαστε, καὶ τὴν θείαν σου σήμερον, ἐκτε-
λοῦμεν πανήγυριν.

Εἰρκτὴν πολυχρόνιον, καὶ βιαϊότατον θάνα-
τον, ἐκαρτέρησας Ὁσιε, ἱμάσι πεδῆμενος,
καὶ λεπτοῖς ὀσράκοις, κεντούμενος μάκαρ, καὶ
ἀσιτία χαλεπῇ, μακρῶς τε δίψῃ ἐκπιεζόμενος·
διό σε ἡ οὐράνιος, τρυφή σαφῶς διεδέξατο, ὡς
ἀήττητον Μάρτυρα, Ἀθλητὰ γενναιότατε.

Κόλπος σε θαλάττιος, Λουκιανέ εἰσδεξάμε-
νος μεθ' ἡμέρας τριάκοντα, τῇ χέρσῳ ἐκ-
δίδωσιν, Ἰωνᾶν ὡς πάλαι, θηρὸς ὑπουργία,
πρὸς θεοτίμητον ταφὴν, καὶ ἰαμάτων θείαν

ἀνάβλυσιν, Μαρτύρων ἀκροθίνιον, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραΐωμα· διὰ τῆτο τιμῶμέν σε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπεις, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκρῶντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἐκπληττομένη θρηνοῦσα ἔλεγε· Τέκνον μου προδεινότερον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, καὶ τῆ Ἀγίᾳ ἑτοῦ, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς· Σοῦ, Λουκιανῆ παμμάκαρ μέλπω κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Σοφία καὶ χάριτι καὶ δυνάμει, πνευματικῇ Λουκιανῆ, ἐκλάμπεις ἐφώτισας, λαοὺς καὶ πρὸς ἐπίγνωσιν, Χριστοῦ Μάρτυς ὠδήγησας.

Οπλοῖς εὐσεβείας σε θωρακίσας, ὁ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, φορέσας ὡς εὐσπλαγχνος, ἀήττητον εἰργάσατο, ἐχθρῶν Μάρτυς παλαίσμασιν.

Υψος πρὸς οὐράνιον τοὺς εἰς βάθος, κακοπιστίας Ἀθλητὰ, πεσόντας ἀνείλκυσας, δικτύοις τῶν ἐνθέων σου, δογματῶν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Λόγω τὸν αἰδίδιον Πατρὸς Λόγον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ Λόγον, ἀσπόρως συνέλαβες, Ἀγνή καὶ ἀπεκύησας, ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Οἶκον ἀρετῶν λαμπρότητι, Μάρτυς τὴν ψυχὴν σου Θεῷ ἀπετέλεσας, τῶν εἰδώλων δὲ τὰ τεμένη, προσευχαῖς σου κατηδάφισας.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν σήμερον, τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ νέου, οὗ ὁ Κανὼν ἀκροστιχίζει ἕτω· Χαίροις τὸ θεῖον τῶν Μοναζόντων κλέος. Ὡς ἀλλοτε δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Υμνεῖς πειρασμοῖς κυκλόμενος, Μάρτυς καὶ βασάνων, ἀλγεινοῖς πιεζόμενος, τὸν τοιούτων ὡς εὐεργέτην, ἀγαθῶν σε ἀξιώσαντα.

Σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας, Μάρτυς τὴν ψυχὴν δὲ ἀσφαλῶς διετήρησας, θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότη σεαυτὸν προσάξας πάντιμον.

Θεοτοκίον.

Κόρης βρέφος ἀποτίκτεται, ὁ δημιουργήσας τοὺς αἰῶνας βουλήματι· ἦν ὕμνουμέν ὡς Θεοτόκον, καὶ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντα δύναμιν· διὰ τοῦτο ἑσπερεώθη, ἐν Κυρίῳ, ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς τῶν πιστῶν, ὑπαλείφων καρδίας Λουκιανῆ, ἀθλεῖν παρεσκεύασας, καὶ τροποῦσθαι τὸν τύραννον· καὶ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τὸν ἐνθεον, ἐπὶ τέλει δόξης, Μαρτύρων ἠξίωσαι· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν αἰοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, Ἀθλοφόρε πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ ξύλῳ ὄρωσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπῆγγυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὅξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευρᾶς, χολήν τε, οἴμοι! καὶ ἦλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σοι Σῶτερ, τοῖς θείois παθήμασι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Ισχυρὸς κατὰ τῆς πλάνης, ἀνεδείχθης μακάριε, καὶ πολλῶν ἀλείπτῃς, θείου πρὸς αἰγῶνας ἐκάστοτε· ὑπομονῇ δὲ βασάνων τὴν

ἀνίσχυρον, ἐταπείνωσας, Μάρτυς ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος.

Απλωθεὶς ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἱμάσι τεινόμενος, καὶ λιμῶ καὶ δίψει, τῇ πολυχρονίῳ τηκόμενος, καὶ λεπτοτάτοις ῥοτράκοις ἐκκεντούμενος, ἐκαρτέρησας, Λουκιανέ ἀξιάγαστε.

Νόμον θεῖον καταγγέλλων, ἀνομοῦντας ἐπέστρεψας, καὶ πιεῖν προθύμως, πόμα μαρτυρίου ὑπέδειξας· μεθ' ὧν εἰς θείας ἐπαύλεις κατεσκήνωσας, ἐντρυφῶν τῷ ξύλῳ, τῆς ζωῆς Παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Εκ γαστρὸς σου ἀναλάμψας, τῆς Θεότητος Ἡλίου, τοὺς ἐν σκότει Κόρη, τῆς πολυθείας ἐφώτισε, τοὺς ἐν σκιά τοῦ θανάτου κατελάμπρυνεν· ὃ κρρυγάζομεν· Δόξα Χριστῇ τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Πυρπόλησας Ὅσιε, ἀκάνθας τῶν παθῶν, δι' ἰδρώτων ἀσκητικῶν, ταῖς ῥοαῖς κατέσβεσας τῶν ἀγώνων σου, ἀσεβείας κάμινον, γενναϊόφρον παμμακάριστε.

Αἰκισμοῖς βαλλόμενος, κφράσιν ἀλγεινῶν, διαμένεις πρὸς τὸν Θεὸν ἀτενίζων Ἁγίε σώζειν δυνάμενον· οὐ χερσὶ τὸ πνεῦμά σου, ἐναπέθου εὐφραινόμενος.

Μακρυνθέντας ἤλεγχε, Θεοῦ τοὺς δυασεβεῖς, καὶ μακραῖς καὶ ὀδυνηραῖς, ἀλγηδόσιν ἐνδοξε περικυκλούμενος, τῷ Χριστῷ προσήγγισας, οὐ τὸ πάθος ἐξεικόνισας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἄφθορος, διέμεινας Ἀγνή, καὶ φθορᾶς γένος τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν γεννήσασα ἠλευθέρωσας· διὰ τοῦτο πείσται σε, ὀρθοδόξως μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αβρόχως, τῶν βασάνων διέβης τὸν κλύδωνα· τῇ παναλκείῃ δὲ παλάμῃ, ἐκ βυθοῦ τὸ σῶμά σου διεσώθη, τοῖς ποθοῦσιν, ἀσινὲς Θεομάκαρ ὀρώμενον.

Αγάπη, τῇ Χριστοῦ πυρπολούμενος Ἐνδοξε, μέχρι θανάτου ἀντέστης, τοῖς τυράννοις πάνσοφε· διὰ τοῦτο, βασιλείας αὐρανῶν ἡξιώθης γηθόμενος.

Κητώας, ἐκ γαστρὸς Ἰωνᾶν ὁ ῥύσάμενος, κτρημερεύσαντα σώζει, σὲ βυθοῦ θαλάσσης καθυπεργούντων, ἐναλίων, σοὶ θηρῶν μεθ' ἡμέρας τριάκοντα.

Θεοτοκίον.

Αγνήν σε, περιστεράν καὶ μόνην ἀμίαντον, ὁ καθαρὸς εὗρε Λόγος, καὶ ἐκ σοῦ τε-

χθῆναι εὐδόκησε, Παναγία, Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀσκήσει τὸ πρότερον λαμπρυνθέντα, καὶ ἐν ἀθλήσει τὸ δεύτερον φαιδρυνθέντα, πάντες ὡς φωστῆρά σε φαιδρότατον, Λουκιανέ τοῖς ὕμνοις, ἐνδόξως σὲ γεραίρομεν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Γνώσει τῇ θεῇ καθωπλισμένος, καὶ τὸν νοῦν θεῖα δόξη ἐλλαμψθεὶς, Ἀθλητὰ, τῷ Πνεύματι φωτιζόμενος, μάχαιρα ὠφθῆς ἐστιλβωμένη, τὰ ζιζάνια πάντα ἄρδην ἐκτέμνων, αἰρετικῶν τὰ ἀλλόφυλα δόγματα ἐνδοξε· καὶ κήρυξ τῆς ἀληθείας, πρὸς ζωὴν ὑπαλείφων ἅπαντας, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας σοι, ἐκ κινδύνων δὲ λυτῆσαι καὶ θλίψεων. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Ἄρτου στερήσει Λουκιανὸς ἀντέχει,
Τοῦ ζώντος ἄρτου μὴ στερηθῆναι θέλων.

Λιμῶ Λουκιανὸς δεκάτῃ θάνεν ἡδέτε πέμπτῃ. Ὅστος, εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός, μετὰ τὴν τούτων ἀποθίωσιν, πάντα τοῖς διομένοις σκορπίσας, τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν γραφῶν ἐσχόλαζε· διὸ καὶ πολλοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίσιν. Καταλιπὼν δὲ τὴν οἰκίαν πόλιν, καὶ τὴν Νικομήδειαν καταλαβὼν, τοὺς φρόβῳ καλᾶσεων καταλιγωρούοντας τῆς πίστεως ὑπῆλθει πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Εἰς κάλλος δὲ γράφειν ἐπιστάμενος, βιβλίον κατέλιπε τῇ Νικομηδείῳ Ἐκκλησίᾳ, γεγραμμένον σελίσιν τρισσαῖς (εἰς τρεῖς στήλας διηρημένης τῆς σελίδος), περιέχον πᾶσαν τὴν παλαιάν τε καὶ τὴν νέαν Διαθήκην. Τεσσούτων δὲ γέγονεν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὥς τε τὴν πέλιν διερχόμενος, οἷς μὲν ἴθελε, θεωρητὸς ἦν, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀθιωρῆτος.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Μαξιμιανός, καὶ αἰσχυθεὶς τὸ πρόσωπον ὀφθῆναι αὐτοῦ, ὑπὸ παραπεισμάτι αὐτῷ διαλέγεται· καὶ γινὼς τὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἀμετάθετον, μακρὸν αὐτῷ καταδικάζει λιμόν. Ἐπὶ πολλὰς οὖν ἡμέρας, βρώσειος καὶ πόσειος μὴ μεταλαβὼν, ἐν τῇ φρενὶ ἐτελεύτησε· τὸ δὲ σῶμα τούτου προστάξει τοῦ Ἡγμένου ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· δελφίς δὲ τοῦτο, προστάξει Θεοῦ ἐπὶ τῶν ὥμων φέρων, τῇ χέρσῳ παρέπεμψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαβίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Ἰσαγγέλον Σαβῖνος εὖ βίου βίον,

Θανὼν συνήφθη τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

Ο μακάριος Σαβῖνος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, γέγονεν Ἐπίσκοπος. Εἶτα τοὺς θορύβους μισῶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων· καὶ τοσοῦτον ἠγωνίσαστο, ὥς καὶ θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸς γενέσθαι, καὶ νόσους ἀπελαύνειν, καὶ Δαίμονας φυγαδεύειν, ἔτι δὲ καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. Πολλοὺς δὲ ὠφελήσας, καὶ πείσας κόσμον ἀφείναι καὶ γονεῖς, καὶ Χριστῷ δουλεύειν, ἐν εἰρήνῃ ἀναπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βάρσου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐν Ἐδέσῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Φοινίκῃ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Θηβαΐδι διέλαμψεν· ἐν τούτοις γὰρ πᾶσιν ἐξάκουστος γέγονε. Καὶ ὁ τότε Βασιλεὺς Βαλεντιανός, διὰ τὸ εἶναι τὸν Ἅγιον ζηλωτὴν τοῦ ὀρθοῦ δόγματος, πρῶτον μὲν εἰς Ἀραβὸν τὴν νῆσον οἰκεῖν αὐτὸν προσέταξεν. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω συρρέοντα πρὸς αὐτὸν πλήθη οὐκ ὀλίγα, εἰς Ὁξύριχον τὴν Αἰγυπτίαν ἐξέπεμψε πόλιν. Ὡς δὲ καίκε τὸ τοῦτου κλέος συνήγειρεν ἅπαντας, ἔσχατον εἰς φρούριον τοῖς ἐκείσε γειτονεύουσι βαρβάροις ὁ τῶν οὐρανῶν ἄξιος ἀπήχθη Πρεσβύτες. Ἐν δὲ τῇ Ἀράνδῃ φασὶ τὴν ἐκείνου μέχρι καὶ σήμερον διατηρεῖσθαι κλίνην, πλείστης ἡξιωμένη τιμῆς· ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ νοσοῦντες κατακλινόμενοι, ὑγίαν διὰ τῆς πίστεως δρέπονται. Μυρία δὲ σημεῖα ἐργασάμενος, ὥς προείρηται, πρὸς Κύριον μετὰ παρρησίας ἀπῆλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως Μοναχοῦ τινος καὶ Μάρτυρος, καὶ ὠφελίμος διήγησις περὶ αὐτοῦ.

Μοναχὸς τις ἦν ἐν σκῆτι, ὑπέκων Πατρὶ ἐπὶ χρόνους τινάς. Οὗτος, φθόνῳ τοῦ μισοκάλου θαίμονος, τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσὼν, ἐξῆλθε, χωρὶς αἰτίας τινὸς ἐπιβλαβούς, ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ γέροντος, καταφρονήσας καὶ τοῦ ἐπιτιμῆς, ἐπιτιμηθεὶς διὰ τὴν τῆς ὑπακοῆς ἀθέτησιν. Κατελθὼν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πόλει, ἐκρατήθη παρὰ τῷ ἐκείσε Ἀρχόντῳ, ἀποδυσθεὶς καὶ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὥς κατεπίγοντος αὐτὸν ὕσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐδόλως εἶχε τοῦτον καταπειθῆ, βουνεύροις μὲν πρῶτον ἐτυψεν ἀφειδῶς· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔριψε ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. Ὁν καὶ λαβόντες οἱ παριστάμενοι, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔξω τῆς πόλεως ῥίψαντες τοῖς κυσί. Τοῦτον φιλόχριστοί τινες, νυκτὸς καταλαβούσης, ἀνελάβοντο, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλίσσαντες, ἔθεντο ἐν γλωσσοκόμῳ, καὶ ἀπέθεντο ὡς Μάρτυρα ἐν τῷ τοῦ Ναοῦ Θυσιαστηρίῳ.

Ἐπιτελουμένης οὖν τῆς θείας Μυσταγωγίας, καὶ τοῦ Διακόνου ἀναβοῶντος τὸ, Ὅσοι κατηχοῦμενοι προέλθετε, οἱ κατηχοῦμενοι προέλθετε· πάντων ὁρῶντων, αὐτομάτως τὸ γλωσσόκομον ἐξήρχετο, ἀνευ ἀνθρωπίνης χειρός· καὶ ἔμεινεν ἐν τῷ Νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι τῆς ἀπολύσεως· καὶ πάλιν αὐτομάτως εἰσερχόμενον ἵστατο ἐν ᾧ προετυπώθη τόπῳ ἵστασθαι. Τοῦτο γινόμενον ἐξέπληττε τοὺς ὁρῶντας. Ὅπερ ἀναμαθὼν καὶ τις τῶν εὐδιακρίτων, ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου, καὶ ταχεῖαν τὴν λύσιν ἐδέξατο. Ἄγγελος γὰρ ἐπιστάς, φησὶ πρὸς αὐτόν· Τί ἐκθαμβος γίγναις ἐπὶ τῷ γεγεννημένῳ; οὐκ ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς οἶσθα, ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν οἱ καθ' ἑξῆς Μα-

θηταὶ τούτων; Οὗτος οὖν ὁ τὸ αἷμα αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχέας ἀδελφός, καὶ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ μὴ συγχωρούμενος κείσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, ὑπὸ Ἀγγέλου διώκεται ἄχρι τοῦ Νάρθηκος. Τοῦ δεινὸς γὰρ τοῦ συνασκητοῦ σου τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσὼν, ὡς μαθητὴς αὐτοῦ γεγὼνός, καὶ εὐλόγως δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐκείθεν ἀπανίσταται δεδεδεμένος· καὶ ὡς μὲν Μάρτυς, τὸν στέφανον ἔλαβεν· ὡς δὲ τὸν δεσμὸν ἔχων, οὐ συγχωρεῖται ἔνδον κείσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, εἰ μὴ ὁ θῆσας λύσει αὐτόν.

Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ θείος Πρεσβύτες, λαβὼν τὴν ῥάβδον ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἀσκητὴν· καὶ ἐξυφάνας αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς ἱστορίας, συγκατῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν· καὶ τὸν ναόν, ἐν ᾧ τὸ λείψανον ἐναπέκειτο τοῦ Μάρτυρος, καταλαβόντες, καὶ τὴν θῆκην παρανοίξαντες τοῦ Μάρτυρος, τὴν συγχώρησιν ὁμοῦ ἐποιήσαντο· καὶ τοῦτον κατασπασάμενοι, ἔστησαν εἰς δοξολογίαν· καὶ τῆς θείας Μυσταγωγίας τελουμένης, μεμνηνὲν ὁ Μάρτυς ἀσάλευτος ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ κείμενος ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ρύμην ῥημάτων σε σοφῶν, τύραννος διώκτης μὴ φέρων, καὶ θανατοῖ σε καὶ βυθῷ, θαλάττῳ προσρίπτει τὴν ἄνω σοι, προξενῶν ὡς ἢ ὥστο, βασιλείαν εἰς αἰῶνας καὶ θείαν δόξαν.

Μὴ προσκυνήσας τοῖς γλυπτοῖς, γόνυ τε μὴ κάμψας εἰδώλοις, εἰς πῦρ ἐβλήθης θλιβερόν, εἰς βασάνων εἰσῆλθες τὴν κάμινον, δροσιζόμενος Πνεύματος, δροσοδόλῳ δυναστείᾳ θεόφρον Μάρτυς.

Νενεκρωμένους καὶ βυθῷ, τῆς Ἑλληνικῆς ἀθείας, καταποθέντας τοὺς λαοὺς, ζωηφόροις σου λόγοις ἀνείλκυσας, μελωδῶν Ἀξιάγαστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυναμίεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

ᾠδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Λιμῷ νοητῷ τοὺς ἐκτακέντας, τῷ ἄρτῳ τῶν λόγων σου ἐστήριξας, μόνον σέβειν Κύριον, ἄρτον τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθυποδείξας Ἐνδοξε, ὃ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατήσας δεινὰς μηχανουργίας, ἐχθροῦ τοῦ ἀπατεῶνος τῇ ἀθλήσει σου, ἥρθης πρὸς περίδοξον, ὕψος Ἀξιάγαστε, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας, βοῶν τὰ τάγματα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω ξένων πραγμάτων τελεσθέντων, ἐν σοὶ Λουκιανέ Μάρτυς αἰοῖδιμε! κόλπος γὰρ

Θαλάττιος, σῶμά σου τὸ ἅγιον, ἐφ' ἱκανὸν δε-
ξάμενος οὐκ ἐλυμήνατο, τῇ χέρσῳ διασώζει δέ
σῶον, ρεῖθρα ἰαμάτων, ἐκβλύζον τοῖς ποθοῦσι.

Θεοτοκίον.

Καὶ γλώσση Παρθένε καὶ καρδία, ἀγνὴν
Θεοτόκον σε κηρύττομεν· Κύριον γὰρ
ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς
φύσεσι κατανοήμενον· ὃν πᾶσαι ἡραῶν αἱ Δυ-
νάμεις, ἀνυμνολογῶσιν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενον, τὴν οἴκου-
» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Λάμπει σου Σοφὲ τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, ταῖς
ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, νέφος παθῶν
διασκεδάζον, φωτίζον εὐσεβῶν τὰ συστήματα,
καὶ φλέγον τῶν δαιμόνων στρατεύματα· ὃ ἐκ-
τελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Ελύθης τοῦ σώματος δεσμῶν Μακάριε, καὶ
πρὸς ὕψος ἐπουράνιον, χαίρων ἀνέπτυς
καὶ ἐπώφθης, ὥραϊος τῶν στιγμάτων τερπνό-
τησι, Θεῷ τῷ Ποιητῇ ᾧ παρίστασαι, μετὰ
Μαρτύρων εὐφραινόμενος.

Ο Μάρτυς ἡμῶν Λουκιανὸς συνήγαγε, εὐφη-
μῆσαι τούτου σήμερον, ἄθλους λαμπροὺς
καὶ τοὺς ἀγῶνας, τὴν μέχρι τελευτῆς γενναιό-
τητα, θαυματῶν τε τὴν χάριν τὴν ἄφθονον· ὃν
ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας δοχεῖον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος,
ἀνεδείχθης Κόρη πάναγνε, ἔμψυχον θρόνος
τε καὶ πύλη· διό σε τῶν βροτῶν τὰ συστήματα,
Ἀγγέλων τε δοξάζει στρατεύματα, μόνην τῶν
πάντων ὑπερέχουσαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πνευματικῆς ὡς ἔμπλεως, χάριτος καὶ σο-
φίας, Λουκιανὲ πανεύφημε, τὴν θεό-
πνευστον Μάρτυς, Γραφὴν ἡρμήνευσας πᾶσαν
πλάνην δὲ τῶν Ἑλλήνων, ἠλεγξας τὴν πολυ-
θεον, καὶ ψευδώνυμον γνῶσιν· τὴν δὲ Χριστοῦ,

Ἐκκλησίαν ἠὺφρανας ἀθλοφόρε, φαιδρύνων ἐν
τοῖς λόγοις σου, Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐγένου Πάναγνε, τῆς Θεότητος ὅλης·
τὸν τῆς Τριάδος ἓνα γὰρ τέτοκας ἀπορ-
ρήτως, διπλοῦν τῇ φύσει Παρθένε, ἐν μιᾷ ὑπο-
στάσει· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σῶσαι τοὺς σὲ
ὑμνοῦντας, ἐκ πειρασμῶν, καὶ κινδύνων Δέ-
σποινα Θεοτόκε· σοὶ γὰρ τὸ Χαῖρε κράζομεν,
προστασία τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λογγίνου
τοῦ Ἐκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν βροτὸν χρηματίσαντα, καὶ Σταυρῷ ὁ-
μιλήσαντα, καὶ ἡλίου ἔλλαμψιν ἀμαυρώ-
σαντα, καὶ ἐκ πλευρᾶς ἀναβλύσαντα, σωτήριοι
ἄφεσιν, κατιδὼν μετὰ Ληστοῦ, τοῦ εὐγνώμονος
Ἐνδοξε, ὁμολόγησας, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην
ἐκουσίως, ὑπομείναντα τὰ πάθη, δι' εὐσπλαγ-
χνίαν ἀμέτρητον.

Τὴν κατάκαρπον ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου θρω-
μένος, ἡρτημένην Ἐνδοξε καὶ πηγαίζουσαν,
οἶνον ζωῆς καὶ ἀφέσεως, τὰ χεῖλη ὑπέθηκας
τῆς καρδίας καὶ πιῶν, εὐφροσύνης πεπλήρω-
σαι, τὴν κατάπικρον, ἀπιστίαν ἐμέσας ὡς
ἐχέφρων, ὡς τοῦ χειρόνος τὸ κρεῖττον, περιφα-
νῶς προελόμενος.

Θανατώσας τὸν τύραννον, εὐτολμία τῶν λό-
γων σου, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον ἠτομό-
λησας, οὐ δειλιάσας πανεύφημε, Λογγίνε τὸν
θάνατον, τὴν ἀθάνατον ζωὴν, προξενοῦντά σοι
χάριτι· ὅθεν πίστει σου, τὴν πανέορτον μνήμην
ἐκτελοῦμεν, δυσωποῦντές σε πρεσβεύειν, ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εν τῷ πάθει σου Χριστέ, τὸν ναὸν θεωρή-
σας διαρράγέντα Λογγίνος ὁ Ἐκατόνταρ-
χος, Υἱὸν Θεοῦ σε εἶναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐκήρυτ-
τεν. Ὅθεν οἱ δεινοί, τὴν θείαν κάραν αὐτοῦ
τεμόντες τῷ ξίφει, ἐν κοπρίᾳ ἑρρίψαν· γυνὴ δὲ

ταύτην εύρουσα, τὰς κεκλεισμένας κόρας αὐ-
τῆς τῶν ὁμμάτων ἀνέωξε· μεθ' ἧς καὶ ἡμεῖς
βοῶμέν σοι· Ὁ τοῦτον στεφανώσας, ὑπὲρ σοῦ
ἀθλήσαντα, ταῖς αὐτοῦ ἱεσίσαις, καὶ ἡμῶν τὰ
ὅμματα τῆς καρδίας φώτισον, τοῦ δοξάζειν σε
Θεόν, τὸν ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα, εἰς τὸ σῶ-
σαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μόνον ὑπὲρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀνθρώπων ὁ
τάλας, μόνος ἐπλημέλησα, τὰ καὶ λόγῳ
ἀφθεγκτα, καὶ ἀκούσματι, μηδαμῶς ἄχραντε,
φορητὰ πέλοντα· διὰ τοῦτό σου καὶ δέομαι·
Σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι καὶ δός μου με-
ταίνοιν, δός μοι ἐξομολόγησιν, δός μοι στεναγ-
μούς τε καὶ δάκρυα· ἵνα διὰ τούτων, συντρίβων
τὴν καρδίαν μου αἰεὶ, κράζω τὰ, Ἡμαρτον, ἡ-
μαρτον, ἱλάσθητι σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διεληλυθε, Παναγία Δέσποινα,
ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμπαντα, ἀπορρήτω
λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατὰ κριτον, Σταυρῷ ὑ-
ψούμενον, ὅξος καὶ χολὴν τε γενόμενον, πλευ-
ράν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλού-
μενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρι-
κῶς· Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν
μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστηκὼς, καὶ τὰ γενό-
μενα σκοπῶν, τὸν σταυρωθέντα ἐπὶ ξύ-
λου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἑωρακὼς, ἐβόας πρὸς
αὐτόν· Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητί μου Κύ-
ριε. Διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἐφώνει σοι· Μακάριος εἶ
Λογγίνε, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν παῖσάν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀ-
νατίθημι· μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπεῦσον ἀ-
γαθῇ, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνο-
χλοούντων, καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡ-
σέρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ Λογγίνου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς Δείαις, φωτοχυσίαις Ἐνδοξε, περιλαμ-
πόμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλων τάξεσι Χριστῷ,
τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὴν φωτοφόρον μνήμην
σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἐνώσεως, Μάρτυς
ἐχώρισε, κεχωρισμένον πάσης σαρκικῆς,
ἡδονῆς διὰ πίστεως, καὶ καθαρῶς τῷ ἔρωτι,
τῷ ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Λατρεύων, Θεῷ τῷ ζῶντι ἔνδοξε, Λογγίνε
πάνσοφε, νεκροῖς ξοάνοις μάκαρ οὐδα-
μῶς, σὺ λατρείαν προσένειμας· διὸ πρὸς ἀτε-
λεύτητον, θανατωθεὶς ζωὴν κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρα σου, λόγῳ
συνεῖληπται, τῆς ἀλογίας ῥύσασθαι βρο-
τούς βουλευθεὶς ἀγαθότητι, Παρθενομῆτορ ἄ-
χραντε, εὐλογημένη παναμώμητε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀλη-
θῆ Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τούτῳ
ὀλοψύχως ἐπίστευσας.

Γὴ ὥσπερ πίων ἡ σὴ, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ
σπέρματα, στάχυν Σοφὴ ὥριμον, Δείας
εὐσεβείας ἐβλάστησεν.

Ιστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων
διελθὼν πέλαγος, τοὺς γαληνοὺς ἐφθασας,
ἐνδοξε λιμένας γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν
ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μήτηρ Θεοῦ πάντα γε,
καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Ε** Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σταυρωθέντα κατεῖδες τὸν Λυτρωτὴν, καὶ
αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθεὶς, σκό-
τος τὸ βαθύτατον, τῆς ἀγνοίας ἀπέφυγες, καὶ
πρὸς Δείαν γνῶσιν, σαυτὸν μετερρύθμισας, πι-
στωθεὶς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὀρώμενος· ὅθεν καὶ
ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἡριθμήτης, Λογγίνε μα-
κάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος· μεθ' ὧν πάν-
τοτε ἐνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντούμενην Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, φανείσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσιν· φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγαῖζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεςιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεςιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ο χυρώτατον κτησάμενος, ἐν τῇ πίστει, τὸν λογισμόν μακάριε, ἀνίσχυρον πλάνης, ἔλυσας ὀχύρωμα, Λογγίνε καὶ ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υψωθέντα καὶ τῷ ξύλῳ προσηλωθέντα, τὸν ἀπαθῆ θεωμένος, Κύριον τῆς δόξης, τοῦτον ὠμολόγησας, Υἱὸν Θεοῦ ἔνδοξε, πάσχοντα οἰκείῳ θελήματι.

Ματαινόμενον τὸν θάνατον τῷ θανάτῳ, τοῦ ἀπαθοῦς θεωμένος, ἔσπευσας Λογγίνε, δι' αὐτὸν τεθνήξασθαι, καὶ ζῆν μετὰ θάνατον, σὺν τοῖς εὐκλεῶς ἐναθλήσασιν.

Θεοτοκίον.

Ενωθέντα καθ' ὑπόστασιν ἐν γαστρὶ σε, καὶ γεγονότα ἄνθρωπον, Ἀχραντε, τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενον.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τῆς πάσης ἀληθῶς, γεγονὸς παρεπίδημος, ἐν στίγμασιν Ἀθλοφόρων, ὠραιώθης Λογγίνε, καὶ γῆς πράεων ὤκησας.

Ισχυσας τοῦ Σταυροῦ, τῇ δυνάμει φραξάμενος, ἀνίσχυρον τῶν τυράννων, Ἀθλοφόρε Λογγίνε, τροπώσασθαι ἀπόναινα.

Στήσας ἐν ἀσφαλεῖ, θμελίῳ καρδίας σου, Ἀήττητε ταῖς κινήσεις, πειρασμῶν ἐπικλύσει, ἀσάλευτος διέμεινας. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην τὸν Θεόν, ἀπειράνδρως κυήσασαν, ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, δι' αὐτῆς οἱ σωθέντες, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ορῇ τε, καὶ τὴν γῆν σαλευθεῖσαν θεωμένος, ἐν τῇ τοῦ πάθους ἡμέρᾳ, ἀπιστίας στάσεως ἐσαλεύθης· καὶ τῇ πίστει, ἐνιδρύθης Λογγίνε τοῦ πάσχοντος.

Νόησιν, ἀληθῆ καὶ τελείαν καὶ ἔμφρονα, ἀναλαβεῖν ἠδυνήθης, καθορῶν τὴν κτίσιν ἀλλοιουμένην· καὶ πρὸς θείαν, ἡλλοιώθης Λογγίνε ἐπίγνωσιν.

Υπέστης, χαλεπὴν τιμωρίαν γηθόμενος, καὶ τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἀδιστακτῶ γνώμῃ τμηθεὶς Λογγίνε, διακόπτεις, κεφαλὰς δυσμενῶν διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Μάρανον, καὶ προρρίζους Πανάμωμε ἔκτιλον, τὰς ἀκανθώδεις ἐννοίας, τῆς ἐμῆς καρδίας· καὶ καρποφόρον, ταύτην δείξον, μεστείᾳ σου Κόρη πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ αἰοδίου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγαῖζουσα· Σὺ μου τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἕρανὸν σκότει πολλῷ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας ῥηγνυμένας, ναῖ τε τὸ καταπέτασμα σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν ἐν τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητῆς, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐγνώρισε, πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῆ δὲ ὄντα τῇ Θεότητι καὶ δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρατῶντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα· ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγίνος ἀνακραυγαῖζει· Σὺ μου τὸ κράτος Χριστέ καὶ στερέωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Στίχοι.

Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε Χριστέ καὶ πάλιν,
Λογγίνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα,

Ἐκτη καὶ δεκάτη Λογγίνον ἄορ κατέπεφνεν..

Επὶ Τιβερίου Καίσαρος ἦν οὗτος, ἐκ τῆς χώρας Καππαδοκῶν, Ἐκατοντάρχης ὑπάρχων ὑπὸ τὸν Πιλάτον τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας. Προσετάγη δὲ παρ' ἐκείνου ὑπηρετῆσαι εἰς τὰ τίμια πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν σταύρωσιν, καὶ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἑκατὸν στρατιωτῶν φυλάξαι τὸν τάφον μετὰ τῆς Κουστωδίας, ἥτις ἦν τάγμα στρατιωτῶν. Ἰδὼν δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ γενόμενα θαύματα, τὸν σεισμόν, τὴν τοῦ ἡλίου εἰς σκότος μεταβολήν, τοὺς ἀνσιγέοντας τάφους, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν νεκροὺς ἐκπηδήσαντας, καὶ τὰς σχισθείσας πέτρας, ἀνεβόησε μέγα, εἰπὼν· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος· ὅθεν καὶ τὰ διδόμενα αὐτῷ ἀργύρια παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ διαβολῇ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπισείσατο μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, οἱ ὕστερον σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησας.

Καταλιπὼν οὖν τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ στρατείαν, καὶ τὴν οἰκίαν χώραν καταλαβὼν, ἀποστολικῶς τὸν Χριστὸν ἀνακῆρυττε Θεόν. Πεισθεὶς δὲ ὁ Πιλάτος, μᾶλλον μενοῦν διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων χρήμασι, διὰ γραμμάτων κατηγορεῖ τοῦ Λογγίνου πρὸς τὸν Τιβερίον, ὡς κατέλιπε τὴν οἰκίαν στρατείαν, καὶ ὡς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διάγει, τὸν Χριστὸν καταγγέλλων Θεόν. Τίμνεται οὖν αὐτίκα τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν, τοῦτο τοῦ Τιβερίου κελεύσαντος, καὶ ἤχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐκ Καππαδοκίας εἰς Ἱερουσαλήμ, τοῦ πληροφορίαν λαβεῖν τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς Ἰουδαίους τῆς αὐτοῦ ἀναιρέσεως, ἐφ' ᾧ τὸν Πιλάτον λαβεῖν τὰ συμπεφωνηθέντα· καταχώννυται δὲ πρὸ τῆς πόλεως ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν κόπρῳ τινί.

Χρόνοις δὲ πολλοῖς ὕστερον, γυνή τις ἐκ Καππαδοκίας, τὴν ἐνέργειαν ἀποβαλοῦσα τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὴν ὀπτικήν ἀπολίσασα δύναμιν, τὴν Ἱεροσόλυμα κατέλαβε μεθ' υἱοῦ μονογενοῦς, ὡς ἐν τοῖς Ἁγίοις τόποις εὐρεῖν δυνήσομένη τῆς πηρώσεως ἱστίον. Προσθεθείσης δὲ αὐτῇ καὶ τῆς ἀποδιδώσεως τοῦ παιδός, διπλὴν ἐτραγώδει τὴν συμφορὰν. Ὅναρ δὲ ταύτη ἐπιφανεῖς ὁ μακάριος Λογγίνος, καὶ ὅς εἴη γνωρίσας αὐτῇ, καὶ ἐνθα κέκρυπται ἡ τούτου κεφαλὴν μηνύσας, προτρέπει αὐτήν, ἀνορύξασαν ταύτην λαβεῖν, καὶ οὕτω τυχεῖν τῆς ἰάσεως, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐν δόξῃ ὄντα δεῖσασθαι. Ἐπεὶ δὲ πρὸς ταῦτα πρόθυμος ἐγένετο ἡ γυνή, διῷπνισθεῖσα, καὶ τὴν κόπρον εὐρύουσα, καὶ ταῖς χερσὶ διασκάψασα, τὴν κεφαλὴν ἀνείλετο· καὶ ἐκ τῆς ἀβλεψίας, τὴν ὀπτικήν ἐνέργειαν ἔλαβε, καὶ τὸν υἱὸν ἐν δόξῃ ὄναρ ἰδεῖν συνόντα τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῇ παρ' αὐτῷ τιμῇ ἀπολαβόντα.

Ἐν μιᾷ οὖν σораῷ τό, τε λείψανον τοῦ παιδός καὶ τοῦ Ἀγίου τὴν κεφαλὴν κατατίθησι· τῆτο γὰρ παρ' αὐτῆς προσετέτακτο· καὶ τὴν Καππαδοκίαν κατέλαβε, παθοῦσα τῷ Σαοῦλ παραπλήσια, ὅς, τὰς πατρικὰς ὄνους ζητῶν, βασιλείαν εὗρατο· καὶ αὕτη τῶν ὀφθαλμῶν τὴν πῆρῳσιν ἀποβαλέσθαι ζητοῦσα, καὶ τούτου τετύχηκε, καὶ θερμὸν προστάτην τὸν Ἅγιον ἔκτοτε εὗρατο. Ὅθεν καὶ ναὸν τῷ Μάρτυρι περικαλλῇ ἀνεγείρασα, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν καταδείσα λείψανον, πηγὰς ἰαμάτων καὶ αὐτῇ καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς κατεπλούτησεν, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δύο Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Στίχ. Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπιῦα ξίφει,

Δυσὶς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου, καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τρεῖς Λεόντιε, τοὺς συναθλοῦντας ἔχων
Λεόντιόν τι τῆς πηρᾶς ἄλλη μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχ. Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαλὸς, καταλιπὼν πλῆτον καὶ συγγινεῖαν, ἐν ἐρήμοις καὶ ἀοικήτοις τόποις προσεκαρτίρει, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πάσαις ἄλλαις κακοπαθείαις χαίρων. Ἦν δὲ τὸ εἶδος αἰὲ χαροποιός· θαύματα ἐξαίσια τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐργαζόμενος, λεπροὺς καθαρίζων, δαίμονας ἀπελαύνων, τυφλοῖς τὸ βλέπειν χαρίζόμενος· καὶ ταῦτα μὲν ἐποίει ἐτι ζῶν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς Κύριον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ καταλιπὼν, εὐῶδες μύρον ἀπὸ τούτου πηγάζειν, εἰς ἱασίν καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου συναντήματος, καὶ νοσημάτων ἀνηκέστων, ἐκ Θεοῦ χάριν εἴληψε· τοὺς γὰρ δοξάζοντάς με, φησὶν ὁ Κύριος, δοξάσω· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις σε πρεσβεύεις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νομίμως Μάρτυς, ἐναθλήσας ἀνδρεία γνῶμη
ψυχῆς, πάσας ἀνομούντων ἡσχυνας τὰς
βουλὰς, καὶ νομίμως ἐστεφάνωσαι, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ἀναβοῶν τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Η δὲ θεία χάρις, ἐπιφοιτῶσα τοῖς λειψάνοις
σου, πᾶσαν ἀλγηδόνα λύει τῶν εὐσεβῶς,
προσιόντων σοι Μακάριε, καὶ κηρυττόντων σε,
ἀληθείας ἀήττητον Μάρτυρα.

Σαρκὸς θνησκούσης, οὐκ ἐφείσω Λογγίνε
διὰ Χριστόν· θύειν ἀπηρνήσω δαίμοσι καὶ
σαυτόν, τῷ Θεῷ θυσίαν ἁμωμον, χαίρων προσ-
ήγαγες, διὰ ξίφους τμηθεὶς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ως καθαρὰν σε, ὁ καθαρὸς Λόγος κατώκη-
σε, Κόρη, διὰ σοῦ καθάραι τοὺς μολυ-
σμεν, τῶν ἀνθρώπων προελόμενος· εὐλογημένος
γὰρ ὁ καρπός, τῆς κοιλίας σου πέφυκεν.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Κοιμήσας τὸ πρὶν τὰς τῆς σαρκὸς, κινήσεις
Ἐνδοξε, ταῖς ἐγρηγόρσεσι, ταῖς πρὸς τὸν
Κύριον ὕπνωσας, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀοίδιμε
θανατωθεὶς διὰ Χριστόν, τὸ ἐπὶ ξύλου Σταυ-
ροῦ, ἀφυπνώσει θεία, νεκροῖς τὴν ζωὴν ἀνα-
βλύσαντα.

Λόγῃ κεντηθέντα τὴν πλευράν, Μακαριώ-
τατε, καὶ αἷμα βλύσαντα, Θεὸν ἐώρακας
ἄνθρωπον, διὰ σπλάγχνα χρηματίσαντα, καὶ
κατετρώθης τῷ αὐτοῦ ἡδίστῳ ἔρωτι, ἀναμέλ-
πων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εσθεςας πυρὰν εἰδωλικήν, αἱμάτων ρεύμα-
σι, Λογγίνε πάνσοφε, καὶ κατενέπρησας,

ξόανα, καὶ ἀνίδρυτα σεβάσματα, τῷ θείῳ ζήλῳ τὴν ψυχὴν ἀναφλεγόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οῦματα καρδίας φωτισθεῖς, ταῖς θείαις λαμπροῖς, τοῦ ἀμαυρώσαντος, ἡλίου πάνσοφε ἔλλαμψιν, τὴν ἀχλὺν Λογγῖνε ἔλιπες, τῆς δυσσεβείας καὶ φωστὴρ, ὥφθης φωτίζων ἡμᾶς, τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλῶσση καὶ ψυχῇ, ἀνακηρύττω σε Θεογεννήτριαν, καὶ ἰκετεύω σε Ἀχραντε· Τὴν καρδίαν μου καταύγασον, τῷ φωτισμῷ σου, καὶ δεινοῦ σκότους με λύτρωσαι, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμειν ἐσθεςαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ισχύς μου καὶ ὑμνήσις Λόγος, ὁ ἐν Σταυρῷ χεῖρας ἀπλώσας, Μάρτυς τοῖς ἀνόμοις ἐβόας· αὐτοῦ τὸ πάθος τὸ παμμακάριστον, ἐξεικονίζων θάνατον, ἐθελουσίως καθυφίσταμαι.

Ως περικαλλὴς ἀθλοφόρος, χαριτωθεὶς μάρτυς Λογγῖνε, ὅλος ὡραιότατος ὥφθης, καὶ τῷ ὡραίῳ Λόγῳ παράστασαι, τὰς ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, πλουσιωτάτως κομιζόμενος.

Σὲ τὸν διαυγέα φανέντα, ἡλίου ἄδυτον Λογγῖνε, καὶ μαρμαρυγαῖς ἱαμάτων, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν φωτίζοντα, καὶ τὴν ἀχλὺν σκεδάζοντα, τῆς ἀγνωσίας μακαρίζομεν.

Ηρῆς πρὸς μοναῖς οὐρανίους, καὶ τοῖς χοροῖς συγρηθιμήτης, πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων μεθ' ὧν Λογγῖνε Μάρτυς μνημόνευε, τῶν εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, ἑορταζόντων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὥφθης, τῷ ἀνεσπέρου Θεοτόκε, δι' οὗ αἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, τῆς ἀμαρτίας φῶς ἐθεάσαντο· διό μου φωταγώγησον τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» Λσθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Οῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφύπνουντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν κτίσιν,

ἀθλοφόρε Λογγῖνε, Ληστὴν σὴν τῷ εὐγνώμονι, ὡμολόγησας τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιασθῆς· καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ἀριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ πληρέστατος Λόγος, κόλπῳ πατρώῳ ἀχραντε, οὐκ ἐκσταῖς ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁράται καὶ βρέφος, τίκεται Θεοτόκε· Ὁν ἐκτενῶς ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης, τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τῷ ἐν τῇ Κρίσει.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Πατὴρ, τὸ ἐκπορευόμενον, διὰ τῆς σῆς γλώττης ὥρισε, Χριστοῦ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, παρυσίαν ἔσεσθαι, ἐπὶ ἀνακαινίσαι τῆς κτίσεως· καὶ νῦν τὴν ἐκβασιν, θεωροῦντες τῶν προρρήσεων, σοῦ Προφήτα, τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Τῇ γνώμῃ πορνεύουσας τὰ πρὶν, ἀπὸ σοῦ Φιλάνθρωπε, φύσιν ἡμῶν μνηστευσάμενος, τῆς βεβηλώσεως, ἐλυτρώσω ταύτην, σεαυτῷ, καθ' ἑνώσιν, συνάψας ὑπὲρ νοῦν ἀδιάρρηκτον· καὶ τούτου σύμβολον, ὁ Προφήτης σου γενόμενος, τὰς πρὶν πόρνas, σωφρόνως ἡγάγετο.

Προφήτα θεσπέσιε τὰς σὰς, ρήσεις νῦν θεωρούμενος, πεπληρωμένος τῇ χάριτι, καὶ παριστάμενος, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε, τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, τούτοις αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ βίου διόρθωσιν.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῶν πόνων ἰδρωτές σου, τῆς ἀσκήσεως ἔδοξε, πρὸς Μαρτύρων στάδιον ἐκκαλούμενοι, πλήρη Ἀνδρέα τὴν ἔφεσιν, ἐν σοὶ ἐναπέθεντο, οὓς εὐκαιρῶς εἰς Θεὸν, ἐπεδείξω

στερρότατα· ἀλλὰ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Λίθος ἄλλος ὑπέρτιμος, γεγωνὶς διὰ πίσεως, οὐχ ὑπέστης θραῦσιν δεινῶς τυπτόμενος· ἀλλ' ἐπὶ γῆς κυλιόμενος, τῆς πίστεως Ἐνδοξε, ὁμαλίσας τὴν ὁδόν, εὐεπίβατον τέθεικας· καὶ κατέστρεψας, τῆς δοκῆσεως μάκαρ Κοπρωνύμου, φαυλοτάτην δόξαν, ὥσπερ σεσαθρωμένον θεμέλιον.

Αποστόλων τοῖς δόγμασι, τεθραμμένος Μακάριε, καὶ Πατέρων ἐνθέων τοῖς διδάγμασι, τοῦ σαρκωθέντος ἐτίμησας, Θεοῦ τὸ ὁρώμενον, ἐν συμβόλοις ἱεροῖς, καὶ σεπτοῖς τοῖς μορφώμασιν· ὅθεν ἔνδοξε, ὑπὲρ τούτου ἀθλήσας ἀνεδείχθης, εὐσεβείας ὑποφῆτης, καὶ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μυριάκισ πανάχραντε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν ἐμῶν ποιήσασθαι παραπτώσεων, ἀλλ' οὐκ ἔα με ἡ φαῦλη μου, τῶν κακῶν συνήθεια, διὰ τοῦτό σοι βρῶ, καὶ προσπίπτω καὶ δέομαι· Σύ με Δέσποινα, ἐξελοῦ τῆς τοιαύτης τυραννίδος, ἀδηγοῦσα πρὸς τὰ κρείττω, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμναῖς ἡ κνήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ πέρατα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τῆς σῆς τῶν, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ηχος β'. Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε. Καὶ τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἡχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ· αὐθις δὲ πρὸς ἀθλήσιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοῖδιμε.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὡς ἡ μέλπω τοὺς θεοπνεύστους λόγους, Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἡχος α'. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ.

Ως θεηγόρος ἀληθῶς, ὃ Προφῆτα Ὡς ἡ, τῷ ζωοδότῃ παρεστῶς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, ἅπαντας τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Σοῦ τῆς ψυχῆς τὸ ὀπτικόν, ἐκκαθάρας μολυσμῶν, κατηξιώθης προορᾶν, τηλαυγῶς τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγειν ἀψεύστως, ἄριστα τὰ ἐκβησόμενα.

Η τῆς προγνώσεως, πηγὴ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τὸν θεηγόρον Ὡς ἡ, προφητείας ποταμὸν, ἀνέδειξε τοῖς πᾶσι, βρύνοντα θεία διδάγματα. Θεοτοκίον.

Επιφανέντα τὸν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, ἐκ τῆς Αἰγύπτου προφανῶς, ὃ Πατὴρ ἐκάλεσεν, Ὡς ἡ ὥς προεῖπε, πάλαι ὃ θεοπτικώτατος,

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσιομάρτυρος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε·

Ἀνδρείας ὑμῶν τὸν φερώνυμον πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἡχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ανδρικῶς τὰ πάθη τῆς σαρκός, Πάτερ δουλωσάμενος, τῷ λογισμῷ ἀνδρείας ὥς ἐπώνυμος, τυράννων ὠμότητα, κατεπάλαισας, καὶ νομίμως ἐνήθλησας· ὅθεν σε συμφώνως, πίσται συνελθόντες μακαρίζομεν.

Νοητῶς ὥς ἀνθραξ πυρωθεὶς, θερμὴ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν παγετὸν τῶν παθῶν διεσκέδασα· κρουνοῖς τῶν αἱμάτων δέ, πῦρ ἀπέσβεσας, δυσσεβείας ἀλλότριον, μέγιστε Ἀνδρέα, Ὁμολογητὰ θεομακάριστε.

Δεσμευθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ ἐκ νεότητος, τὸν σὸν σταυρὸν ἀναλαβὼν γηζόμενος, τέτῳ ἠκολούθησας, ἀρνησάμενος σεαυτὸν διὰ πίστεως, καὶ ὁμολογίας, καὶ τελειοτάτης ἐναθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ραθυμίας ὑπνῶ τὴν ψυχὴν, πάντοτε βαρούμενος, ἐπὶ τὴν σὴν Παρθενομητορ ἄχραντε, προστρέχω ἀντίληψιν· πρὸς ἐγρήγορσιν μετανοίας διέγειρον, τῆς αἰωνιζούσης, τότε ῥυομένη με κολάσεως.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Μυήσει θεοπρεπεῖ, δεδιδαγμένος ταῖς θείας ἐκφαντορίας, ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σαφῶς προηγόρευσας Προφῆτα, Πνεύματι Ἀγίῳ τυπούμενος.

Εσόμενα προορᾶν, ὡς ἐνεστῶτα Θεόφρον ἤξιωμένος, τῶν Ἰουδαίων, σαφῶς τὴν ἀπόπτωσιν προεῖπας, καὶ τῶν νομικῶν ἐν διαβάσειν (*).

Λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐν πολέμῳ καὶ τόξῳ καὶ πανοπλίᾳ, ἀλλ' ἐν Κυρίῳ, Θεῷ Παντοκράτορι προέφη, σάρκωσιν τοῦ Λόγου σημαίνων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε χαῖρε σεμνή· ἡ συλλαβῆσα τὸν Λόγον σωματωθέντα, τὸν τῷ ἰδίῳ, ἡμᾶς λυτρώσαντον ἐκ πλάνης, αἵματι ἀγίῳ καὶ σώματι. Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ερείσας τοῦ νοός σου τὰς βάσεις Πάτερ, ἐν πέτρᾳ, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐδόλως, προσπνεύσεις σεσάλευσαι ἐναντίαις, βοῶν τῷ Κτίστη σου· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Γάσεις καὶ πρὸ τέλους καὶ μετὰ τέλος, πηγάσεις Θεορρήμον τοῖς ἀσθενούσι, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἀπελαύνεις, Ἀνδρέα Ὁσιε, βοῶν τῷ Κτίστη σου· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ασκήσεως τοῖς δάκρυσι λελουμένος, ἐν αἵμασι Μαρτύρων ἐκακλωπίσθης· καὶ ὁλος ὡραιότατος δεδειγμένος, βοῶν ἀνέδραμες, πρὸς τὸν ποθούμενον· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι γεγόνῳτα, Πατὴρ τὸν ὁμοῦσιον Θεὸν Λόγον, ἐκύησας Πανάμωμε ὑπὲρ λόγον, παρθένος μείναςα, μετὰ τὴν κύησιν· διὰ τοῦτο πίστευσε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υπέκλινας τὸ οὖς, τῷ λαλοῦντι Προφῆτα, καὶ πάντων μυηθεῖς, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, Χριστοῦ προεσήμανας, παρουσίαν τὴν ἐνθεον· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦμεν, τὸν σὲ μεγαλύναντα.

(*) Τὸ χειρόγραφον, ἀντὶ τῶν τριῶν τούτων λέξεων· σαφῶς, προεῖπας, διάβασιν, ἔχει· τρανώς, ἐδήλους, ἀφείρασιν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φερωνύμως Ἀνδρέα ὡς ἀληθῶς, κραταιούμενος πίστει τῇ εὐσεβεῖ, Μάρτυς ἀξιάγαστε, ὡς Χριστῷ συνεπόμενος, Μοναστῶν ταῖς χορείαις, ἐφαίδρυνας πράξεις, καὶ Ὁσίων τῆς δόξης ἐδείχθης ἐφάμιλλος· ὅθεν καὶ Μαρτύρων, ὑπελθὼν τῆς ἀγῶνας, γενναίως ἐνήθλησας, καὶ νομίμως ἠρίσευσας. Πρωτοκλήτῃ ὁμώνυμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε. Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸν πλῆσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σε, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καθελκόμενον Λόγε ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων γνώμη σκαιᾶ, ὀρώσα ἡ Μήτηρ σε, τὴν ψυχὴν ἐτιτρώσκετο· καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρήνει κραυγάζουσα· καὶ συνοχῇ καρδίας, ἐβόα στεναζούσα· Οἶμοι τῇ τεκούσῃ, σὲ Υἱὲ καὶ Θεέ μου! πῶς θέλων ὑπέμεινας, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα, καὶ ἐμπτύσματα βέβηλα, ἀδικόν τε θάνατον νῦν, ἐπὶ ξύλου ἥλοις προσπηγνύμενος; Ὅντως ταῦτα πάσχεις, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τῷ Προφῆτῃ. Ὡδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ωσπὲρ τὸ Θεοπτικώτατον, ὄμμα τῆς Ἐκκλησίας, κινδύνων σῶζε τοὺς ἀνυμνῶντάς σε.
Τὸ λαμπρότατον καὶ σερότατον, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, πρεσβεύων σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο Κριτὴ πάντων παριστάμενος, ὡς ἐνθεος Προφήτης, παθὼν με ρῦσαι ταῖς ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Υπερβέβηκας ἀειπάρθενε, τῶν Ἀγγέλων ταῖς τάξεις τὸν Κτίστην τούτων κυοφορήσασα.

Τῷ Ὁσιομάρτυρος. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Υπήκοος, γεγονῶς τῶν Χριστοῦ διατάξεων, τὸ τούτου ὁμοίωμα, Πάτερ σεπτῶς προσεκύνησας· ὅθεν ὁ παράνομος, σὲ πολυτρόποις αἰκίαις ἐθανάτωσε.

Μυρίπνος, ἀρετῶν εὐωδία γενόμενος, ἐν τᾷ φῶ νῦν κείμενος, εὐωδιαῖς τὰ πρόσωπα, τῶν προσπελαζόντων σοι, ἐν ἀδιστακτῇ καρδίᾳ Πάτερ Ὅσιε.

Νοσήσαντα, Μαμωνᾶν τὸν παγκάκιστον Ὅσιε (*), ἀθλίως τὴν αἵρεσιν, ἐν παρρησίᾳ δηλεῖν πρόμαχος γενόμενος, τῶν Ὀρθοδόξων Ἀνδρέα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς εὐφορον, ἐγεώργησας χάριτος ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα ἅπαντας, τοὺς ὀρθοδόξως τιμῶντάς σε, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν ἐκ τῆς σῆς σαρκωθέντα μήτρας Κύριον.

Τοῦ Προφήτη. Ὡδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Συμπαθῶς κινούμενος ἐδίδαξας ἡμᾶς, τὴν τῇ Θεῷ μακρόθυμον, εὐσπλαγχνίαν καὶ χρηστότητα, δι' ἧς φεῖδεται πάντων, Προφῆτα Δεσπείσε.

Θανατώσας θάνατον ἀνέστη ὁ Χριστός, ὡς ἡ σοφὴ σε παρρησία, Θεοφάντορ προεμήνυσε, καὶ ζῶν ταῖς ἐν Ἄδου ψυχαῖς, ἐδωρήσατο.

Εκ βυθοῦ πταισμάτων με Προφῆτα Ὡση, προσευχαῖς ἐξάρπασον, παρρησίαν ἀκατάγνωστον, πρὸς Χριστὸν κεντημένος, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὁς τῶν ὅλων Κύριος καὶ πάντων βασιλεὺς, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπὸ χρόνον γέγονε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ σὰρξ ἐχημάτισεν.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ὁ φωτισμός.

Τὸν σκοτασμόν, βδελυξάμενος Πάτερ τῆς αἵμαρτίας, ὅλος ἀναλάμπει τῆς ἀπαθείας φῶς καθωράθης, καὶ φωτίζει τοὺς πίσει, προσ-

(*) Περὶ τῆς αἵρέσεως τοῦ Μαμωνᾶ τοῦτου λέγει καὶ Θεοφάνης ὁ μελωδὸς εἰς τὸ γ'. Τροπ. τῆς α'. Ὡδὴ τοῦ Κανόνα τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου (Ἰουνίου 2). « Νοσήσας τῷ Μαμωνᾷ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ δεῖλαιος ». Καὶ τινὲς μὲν θέλουσιν, ὅτι ὁ Μαμωνᾶς οὗτος ἦν ψευδομόναχος τις (καὶ ἴσως Ἑβραῖος), ὁ Λέωντι τῷ Ἰσαύρῳ συμβουλευσας τὴν τῶν Ἁγίων εἰκόνων καταίρεσιν. Ὁ δὲ ρηθεὶς Ἁγιος Νικηφόρος, Μαμωνᾶν ὀνομάζει τροπικῶς τὸν Κοπρωνύμον, οὕτω λέγων. « Ἐπειδὴ δὲ τινα » παρὰ τοῖς χριστομάχοις περιθρυλλεῖται, ἅπερ ὁ τοῦ ψεύδους » πατήρ ἐμπνεύσει, φέρε καὶ ταῦτα διασκεψόμεθα. Κατα- » ψεύδονται γὰρ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν » αὐτοῦ ὕδριν, χρόνους μηκίστους, καὶ παρατεταμένην ζωὴν, » καὶ βίον εὐπαθῆ μεμετρεῖσθαι τῷ Μαμωνᾷ (τῷ Κοπρωνύμῳ » δηλ.), καὶ εὐμερίας εἰς ἄκρον ἐλάσαι, νίκας τε κατὰ βαρ- » βάρων αὐτῷ καὶ ἀνδραγαθήματα. . . .

« Μαμωνᾶν ἔδοξε τῷ Δεῖῳ Νικηφόρῳ ὀνομάσαι τὸν Κοπρω- » νύμον, ὡς τοῦτο σημαῖνον κατὰ Σύρως πλοῦτον, θησαυροῦς, » ζωὴ μακράν βιοτήν, καὶ βίον ἡδονῶν παντοίων καὶ τέρψεων » ἐμπλεων. Πρὸς ταῦτα δὲ τὰ κατὰ κόσμον ἐπαγωγὰ, ταῖς » κακαῖς εἰσηγήσεσι τῶν κατεσχημένων τῇ τῶν Εἰκονομάχων » θεοστυγεῖ αἵρεσει, στηρίξας καὶ Λέων ὁ Ἀρμένιος τὴν διά- » νοίαν, νενόσηκε τὴν αὐτὴν τοῦ Μαμωνᾶ (κατὰ τὴν μετα- » φοράν τοῦ Δεῖου Νικηφόρου) Κοπρωνύμου αἵρεσιν, καὶ ἐξε- » φάνη ὁ παμδέδηλος κατὰ τῶν ἱερῶν διατυπωμάτων ». (Πα- » ρεβολὴ Νικηφ. Κωνσταντινουπ. ἐκ τῶν τῷ Θεοφάνει Χρονικῶν).

ιόντας τῷ Δεῖῳ τᾷ φῶ σου, ταῖς τῶν ἱαμάτων αὐγαῖς Δεῖα χάριτι.

Ὁλος Θεοῦ, καταγώγιον ὥφθης καλῶς βιώσας, καὶ γενναιοφρόνως ἀθλήσας Πάτερ καὶ νῦν ἐν τᾷ φῶ κατακείμενος μένεις, σῶος μάκαρ καὶ ἀδιαλύτος, πάντων διαλύων πιστῶν τὰ νοσήματα.

Νεανικῶς, ἀριστεύσας παμμάκαρ κατὰ δαιμόνων, καὶ κατὰ ἀνθρώπων αἰρετιζόντων, αἰωνιζούσης ἡξιώθης εὐκλείας, καὶ στεφάνων Ἀνδρέα ὅθεν σε, μετὰ πόθου πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φέρεις Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις ἀρρήτῳ κυοφορία, ἐναγκαλιζόμενον τοὺς κακία, κατὰ θυπαχθέντας καὶ τῷ πλάνῳ ἀθλίως, δουλωθέντας Κόρη πανύμνητε ὅθεν ὡς Θεοῦ σε Μητέρα δοξάζομεν.

Τῷ Προφῆτῃ. Ὡδὴ ε'. Τὸν Προφῆτην διέσωσας.

Προθεσπίζων τὰ μέλλοντα, Ὡση παμμακάριστε, τὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λόγου, ἐδήλωσας καθόδον.

Νεκρωθέντας ταῖς πταισμασιν, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἐκ τῶν κενεῶν τοῦ Ἄδου, ὡς ἔφη ἀνήγαγε.

Νομικῶν τὴν ἀναίρεσιν, Ἰουδαίων τὴν ἔκπτωσιν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν στάσιν, Προφῆτα ἐδήλωσας. Θεοτοκίον.

Εκ γαστροῦ σου ἀνέτειλε, Θεὸς Λόγος Πανάμωμε, σὰρκα δι' ἡμᾶς ἀπορρήτως, φέρας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εν φρουρᾷ σε ὁ ἄνομος ἔθετο, ὑπὲρ τῷ Δεσπότη Ἀνδρέα φερούμενον, καὶ τὸ αὐτῷ φυλάττοντα, ἀπαράτρωτον ἔνθεον θέλημα.

Ρήγνυμένης σαρκὸς οὐκ ἐφρόντισας, ταῖς ρυπαρομαῖς τῶν μαστίγων Μακάριε· ἀλλ' ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως ῥωννύμενος.

Ὡς πολύτιμος ὁλβος κρυπτόμενος, Πάτερ φανεροῦσαι ὑπ' ὅψει κείμενος, ὡς εὐσεβῶν καὶ θαύμασι, πάντας καταπλουτίζει τοὺς τιμῶντάς σε. Θεοτοκίον.

Νοεράν σε λυχνίαν προέβλεπε, πάλαι ὁ Προφήτης τὸ Δεῖον λαμπάδιον, Χριστὸν Ἀγνὴ βασταίζουσαν, δι' οὗ πάντες ἡμεῖς ἐφωτίσθημεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Βασιλεύουσα πόλις, εορτήν ὑπέρλαμπρον, τῆς φωτοφόρου σου μνήμης, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γάρ, ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ. Ὁ Οἶκος.

Αντὶ ὧν, σταυρὸν ἀράμενος πανένδοξε, ἀντὶ θώρακος δέ, τὴν πίστιν ἐνδυσάμενος, πρὸς πάλιν ἐξῆλθες ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρωμένων, Μάρτυς, αὐτόκλητος, καὶ τούτων κατέβαλες τὰς παρατάξεις σθένει τοῦ Πνεύματος· οὐ ἐμφορηθεὶς πλουσίως Ὅσιε, κάμοι παράσχου βραχεῖαν χάριν, φωταγωγοῦσάν μου τὸν νοῦν, ἀξίως τοῦ ὑμνήσαι σου τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ὡσηέ.

Στίχοι.

Θεὸν τυποῖς μνηστῆρα γῆς πορνευτρίας,
Πόρνη συναφθεῖς, ὃν Προφῆτα νῦν βλέπεις.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ὡσηέ νέκυν κτερεῖξαν.

Ος ἐρμηνεύεται σωζόμενος, ἡ φύλαξ, ἡ σκιάζων. Οὗτος ἦν υἱὸς Βεθρεὶ ἐκ Γαλεμῶθ, φυλῆς Ἰσάχαρ· καὶ πολλὰ προφητεύσας κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ· καὶ ἔδωκε τίρας ἡγεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνθρώποις συναναστραφῆναι, ὅταν δὴ ὁ ἥλιος ἐν Σελῶμ, καὶ μερισθῇ εἰς δύο μέρη· καὶ γενήσονται δώδεκα ὅροι, ἀκολουθοῦσαι καὶ ὑπακούσαι τῷ ἐπὶ γῆς φανερωθέντι Θεῷ, καὶ δὲ αὐτοῦ σωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρήσει.

Στίχ. Ἀμφοῖν ποδῶν σῶν Ἀνδρέα τμηθεὶς ἕνα,
Ἀθλήσεως σῆς ἐκπεραίνεις τὸν δρόμον.

Οὗτος ὁ μακάριος Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρέας, γέννημα καὶ θρέμμα γέγονε τῆς εὐνομητάτης τῶν πόλεων Κρήτης, γονέων εὐσεβῶν καὶ φιλαρέτων· καλῶς δὲ ἀνήγετο ἐν αὐτῇ, καὶ διάπυρος τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν κατέστη ἐργάτης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ὄρων τὸ τοῦ Θεοῦ ποίμνιον λυμαινόμενον ὑπὸ τῆς τῶν Εἰκονομάχων αἰρέσεως, ἤγουν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τυράννου καὶ τῆς συμμορίας αὐτοῦ, ἐλθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρρησιαζέται τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἀσίδειαν αὐτοῦ ἀπτόητως, ἐλέγχει. Ὁ δὲ, τὴν παρρησίαν οὐκ ἐνεγκὼν, ἐγκόπτει αὐτίκα λέγοντι τῷ γενναίῳ, καὶ συλλαβεῖν αὐτὸν τοῖς παρεστώσι διακελεύεται. Οὗτοι δὲ ἄρα, φονώσας χεροὶ καὶ βαρεῖαις, ἐσθὺς ἐφαρμήσαντες, οἱ μὲν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς,

(*) Περὶ τοῦ τέρατος τούτου μηδὲν ἀναφέροντος τοῦ Προφήτου ἐν τῇ προφητείᾳ αὐτοῦ, δῆλον ὅτι ἡρανίσθη αὐτὸ ὁ Συναξάριστης ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ ταιαῦτα εἰς τὰ Συναξάρια τῶν προφητῶν.

οἱ δὲ τῶν χειρῶν λαβόμενοι, ἄλλοι τῆς ἐπωρίδος, καὶ τοῦ χιτωνίσκου ἑτεροί, ὑβριστικῶς μάλα, καὶ ὅπως ἂν μάλιστα τῷ κελύσαντι χαρίσωνται, πρὸς τὴν γῆν καταβάλλουσι τὸν τὴν διάνοιαν ὀφηλόν· καὶ εὐ πρότερον μεθίσσαν ἔλκοντες, ἕως αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, μετὰ τὸ ἀμύνασθαι ἀποχρώντως τὴν παρρησίαν τοῦ Ἀθλητοῦ, ἀνιθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε.

Τοῦ δὲ Ἀγίου, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα διεξιόντος τῷ Βασιλεῖ περὶ τῶν Ἀγίων εἰκόνων, καὶ ὅτι· «Εἰ τοὺς εἰς τὰς βασιλικὰς στήλας ἐξυθρίκοντας, προσθέντος, ὁ Βασιλεὺς, ὡς εἰς αὐτοὺς ὑμᾶς παροινήσαντας, ἐσχάταις περιβάλετε τιμωρίαις, πόσης ἀπειλῆς θείκης ἐν μεθίξει γενήσεσθαι οἱ κατὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ ἐνυδρίζοντες»; λίαν ἐκκαυθεὶς ὁ τύραννος γυμνωθῆναι τὸν Ἅγιον κίλευε, καὶ σχοινίοις διαταθέντα σφοδρῶς μαστίζεσθαι· οὐ γενομένου, τὸ ὑπακείμενον ἔδαφος τοῖς ἐξ αὐτοῦ ρύαξι τοῦ αἵματος ἐφοινίσσεται.

Ἀνιθεὶς δὲ, καὶ μήτε ὄρεαίς ἢ ἀπειλαῖς ἐνδοῦς ὁ γενναῖος, λίαν ὡμῶς καὶ αὐθις αἰκίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς διωρύττεται, καὶ τὸ στόμα λίθοις θλάται, καὶ τῇ φυλακῇ παραπίμπεται. Ἐνθεντοὶ καὶ τῇ ἐξῆς παραστάντα τὸν Ἅγιον, ἐπὶ εὐτολμότερον ἐθεάτο, ταῖς μαστίξιν καὶ αὐθις ἐκέλευσε παίειν. Οὐ γενομένου, κατεξέοντο μὲν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ διωρύττοντο ταῖς πληγαῖς, καὶ τὰ πλεῖω τῶν σαρκῶν ὑφάρουντο. Τέλος δὲ, σχοινίοις τοὺς μακαρίους δεθεὶς πόδας, ἐπὶ τοῦ ἔδαφους κατὰ πόσης ἵλκεται τῆς λεωφόρου, εἰς τὸν τῶν κακούργων τόπον ρίψαι τῶν ἐλκόντων ἐπειγομένων.

Οὕτω δὲ τοῦ Μάρτυρος ἐλκομένου, ἰχθύας ἄρτι τις τῆς θαλάσσης ζωηρήσας, τοὺς μὲν ὠνίους τῇ ἀγορᾷ προθείς, αὐτὸς δὲ ὑπό τινος κινήθεις δαίμονας, καὶ κοπίδα μακίλικην ἐκείθεν ἀρπάσας, θατέρου ποδὸς τοῦ ἱεροῦ σώματος μίσην κατενεγκὼν, ἵστησε τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τῷ Μάρτυρι, καὶ πρὸς τὰς ἐκείθεν μονὰς παραπέμπει· τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον εἰς τὸν τῶν κακούργων ἀπορρίπτεται τόπον.

Ἀναμῖξ δὲ τὸν ἐκείσε σωμάτων ὑπάρχων μέχρι πολλῆς, δώδεκα τινὲς ἄνδρες, δαίμοσι κάτοχοι, ἐκ διαφόρων τόπων τῆς πόλεως ὡς ἐκ συνθήματος ἀπελθόντες, εὗρον τὸ σῶμα ἀνεπιμήλητον, καὶ ἀτίμως κείμενον, τὸ κομιδῇ τίμιον. Οἱ τινες τούτου προσπαύσαντες, τὴν ἱακίαν ἐτρύγησαν αὐθωρὸν, μεθὼν τῆς εὐρίσεως τὴν θεραπείαν δεξιόμενοι· καὶ τούτο λαβόντες, ἐν ἱερῷ τόπῳ, ὃ Κρίσις ὄνομα, καταβάπτουσιν, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Λαζάρου.
Στίχ. Αἶρουσα Χριστοῦ τῷ φίλῳ Πόλις πύλας,

«Λάζαρε δεῦρο» χριστομιμήτως λέγει.

Ο Μακάριος καὶ ἀοίδιμος καὶ ἐν Βασιλευσὶ πιστότατος Λέων, ζῆλῳ θείῳ κινήθεις, ὡς περ ἐκ τινος ἐπιπνοίας, πρῶτον μὲν ναὸν δεινόμενος καλλίστον τῷ Δικαίῳ, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποσεύλας ἐν τῇ νήσῳ Κύπρου εὗρε τὸ Ἅγιον ἐκείνου λείψανον ἐν τῇ Κιτιῶν πόλει, ὑπὸ γῆν κείμενον, χελισσοῦ τάχα παρωχηκίως χρόνου, ἐν μαρμαρίῳ λάρνακι, ἐν ᾗ ἐγκεικόλαπτο γραμματα ἑτερόγλωσσα· «Λάζαρος ὁ τετραήπιρος καὶ φίλος Χριστοῦ». Αὐτίκα εὖν ἀράμενος τὸν τίμιον θησαυρὸν, καὶ ἀργυρᾷ σερῷ ἐνθήμερος, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέβητα. Εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ Λειψάνου τοῦ αὐτοῦ Ἀγίου Λαζάρου.

Στίχ. Κρύπτουσα νεκρὸν Λαζάρου Πῶμη Νέα,
Ἄλλα παρ' ἡμῖν δέικνυται Βηθακία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων αὐταδέλφων Μαρτύρων καὶ Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Λεοντίου, Ἀνθίου, καὶ Εὐτροπίου. Στίχ. Ἐκ τοῦ γένους Ἀραβας· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους, Θεῖους ἀριστεῖς οἶδα τοὺς Ἀναργύρους.

Λεοντίου τμηθέντος, ὦλετο πλάνος
Λεοντομήρυξ, ὡς Ἰωβ βίβλος λέγει.

Ἀνθιος, Εὐτρόπιος ἐκτετμημένοι,
Ἀνθῖσι λαμπρόν καὶ πανευπρεπὲς μάλα.

Τρεῖς εἰσὶν αἱ συζυγίαι τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, ἀμφοτέρων τοῖς αὐτοῖς ὀνόματι καλεσμένων, καὶ τὴν ἱατρικὴν μετερχομένων, καὶ τὴν προσηγορίαν τῆς ἀναργυρίας ἔχοντων. Οἱ μὲν γὰρ ὑπῆρχον υἱοὶ Θεοδότῃς, γυναικὸς εὐλαβοῦς καὶ πιστῆς, οἱ τινες ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν, καὶ κατετίθησαν ἐν τόπῳ καλεσμένῳ Φεριμᾶν. Οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ διήγον, ἔχοντες Διδάσκαλον φθονερόν· ὃς μετὰ δόλου ἀναγαγὼν αὐτοὺς εἰς ἔρος, ὡς δῆθεν βοτάνας συλλέγοντας, λίθοις φονεῖ. Οἱ δὲ, ὧν καὶ ἡ παρῶσα μνήμη, ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἀραβίας, τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ ὄντες. Διήρχοντο δὲ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἀναργύρως τοὺς ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες, καὶ προσάσει τῆς τέχνης τὸν Χριστὸν καταγγέλλοντες.

Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ παρεγένοντο ἐν Αἰγαῖς, πόλει τῆς Λυκαίας, καὶ παρασάντες Ἀναΐᾳ τῷ ἡγεμόνι, καὶ τυφθέντες ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως, τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ ἀπορρίπτονται. Περιωθέντες δὲ θείᾳ ῥοπῇ, καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εὐρεθέντες, αὐθις ἐν καμίνῳ πυρὸς ἀπορρίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς διαφυλαχθέντες, σταυρῷ ἀναρτῶνται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται οἱ μακάριοι οὗτοι πεντάδελφοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι Παῖδες.

ὑπερφυεῖ φωτισμῷ, Ὡσπὲρ τὸν νοῦν φωτίζομενος, τῶν μελλόντων μάκαρ τὴν γνῶσιν ἐπλούτησας, τῷ Δεσπότη κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαὶ ἐν χερσὶ Προφητῶν, ὡμοιωθῆς πληθύνσας αἰθάνετε, ταῖς ὁράσει Σῶτερ ποικίλως μαρφοῦμενος, ταῖς σοὶ πίστει βοῶσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἰσραὴλ σὺ πηγὴ, σωτηρίας προχέουσα νάματα, ποταμὸν εἰρήνης Χριστὸν προκηρύττουσα, Ὡσπὲρ, ὧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ἀναρχοῦ Πατρός, ἀναλάμψας ἐκ σοῦ σεσωμάτῳ, Θεομήτορ Κόρη, δι' ἅφατον ἔλεος ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

ὑψούμενα κύματα τῆς πονηρίας, τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσαν, τὸν σὸν Ἀνδρέα Ὅσιε,

ἐν πέτρᾳ τῆς γνώσεως, Χριστοῦ ἱσταμένον· ὃθεν πᾶσιν ἄκλυστος λιμὴν, χειμαζομένοις σαφῶς γεγένησαι.

Μωραῖς συζητήσεσιν ὁ δολιόφρων, τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, συλῆσαι ἐπειράτό σε, δογμάτων λαμπρότησι καλλωπιζόμενον· ὥφλησε δὲ γέλῳτα Σοφὲ, πλησθεὶς αἰσχύνης τῇ παρρησίᾳ σου.

Ὁ νῆς σε ταῖς νεύσεσι ταῖς θειοτάταις, καθωραϊζόμενος, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, ἀξέρα ὀλόφωτον, πᾶσί σε ἔδειξε, θαύμασιν ἐκάστοτε πιστοῦς, φωταγωγοῦντα ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν ἀρρήτως ἐποίησας, Παρθένε πανύμνητε, ὁ οὐρανοῦς κατοικῶν· καὶ δι' ἀγαθότητα πολλήν, βροτὸς γενέσθαι καταδεξάμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν φλογὶ πυρός· ὑπὲρ καταλήψιν, ἡ Προφήταις δοθεῖσα, παρὰ τῆς θείας δωρεᾶς, προγνωστικὴ ἐνέργεια, καὶ μελλόντων γνῶσις! Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόμα θεόπνευστον, κεκτημένος, καὶ γλῶσσαν, θεηγοροῦσαν Ὡσπὲρ, θεοσεβείας αἴγλην τε, φωταγωγοῦσαν μέλπει· Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγοις καὶ πράγματι, προφητεύων ἐλέγχεις, τὸν ἐκπορνεύσαντα λαόν, συμβολικῶς Πανόλβιε, ἐκδιδάσκων μέλπειν· Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ συναῖδιος, τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐκ τῆς ἀγίας σου γαστρὸς, σωματωθεὶς ἐπέφανεν, Ἀγνή τοῖς βωῶσιν· Ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Πάθη τῆς σαρκὸς, Σοφὲ προθανατώσας ἀσκητικοῖς ἐπ' ἀγωνίσμασιν, ἠθλησας σερρότατα, τῷ Σωτῆρι τὸ ὁμοίωμα, καὶ τῆς Παρθένου, πάντων τε, Ὅσιε τῶν Ἀγίων, τιμητικῶς ἀσπαζόμενος.

Ὁ μακροδῶς, κατὰ Χριστοῦ λυττῶντες, θῆρες ὡς ἄγριοι ἐπέθεντο, Πάτερ θανατῶσαί σε· ὅθεν σύροντες καὶ παίοντες, ἀπὲρρίψας εἰς βάραθρα, Μάρτυρα ἀληθείας, σὲ προφανῶς ἐργαζόμενοι.

Θαύμασι πιστοῦς, ὡς νάμασιν ἀρδεύεις, καὶ φυγαδεύεις Παμμακάρισε, πονηρίας πνεύματα, καὶ καθαίρεις ἀρρώστηματα, τὴν χάριν

τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν δεδεγμένος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ωφθης οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου χωρήσασα, τὸν πᾶσιν ἀχώρητον· ὃν ἰκέτευε λυτρώσασθαι, στενοχωρίας ἀχραντε, Δέσποινα ψυχοφθόρου, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Προφ. Ὡδὴ Δ'. Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας.

Γέρας ὡς Προφήτης εἴληφας, Ὡσηὲ δεξαμέ-
νος, στέφανον εὐπρεπείας, παρὰ τοῦ Θεοῦ
παμμακάριστε.

Ολῶ τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τοῦ Χριστοῦ
Πανάριστε, δίδου ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τοῦτον εὐμενῇ τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Υμνοῖς σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ὡσηὲ πα-
ρέστηκας, τὸν Δεσπότην γεραίρων, ζήσας
πολιτείαν ἰσαγγελον. Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Σωτὴρ
καὶ Δεσπότης, ἐξ ἀχράντου Παρθένου,
σάρκα τὴν ἡμῶν ἐνεδύσατο.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Γδοῦ Πάτερ Ὁσιε, τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας,
τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τηρήσας ἄμωμον· δι
ἣν ἐναθλήσας νομίμως, στέφος διπλοῦν ἄνω-
θεν ἐδέξω, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀσκητῆς ἀ-
καταγώνιστος.

Ως κρίνον ἡδύπνοον, ὡς ῥόδον Πάτερ ἦνθη-
σας, ἐν λειμῶνι τῆς θείας σαφῶς ἀσκή-
σεως· καὶ εὐωδιάζεις ὡς κέδρος, μαρτυρικῶς
κατηγλαϊσμένος, Ἀνδρέα πανόλβιε, Μοναζόν-
των ἐγκαλλώπισμα.

Σημείοις καὶ τέρασι, σαφῶς ὠραϊζόμενος,
ἀδιάλυτος μένεις πάντων ἐπ' ὄψεσι, κεί-
μενος παμμακάρ Ἀνδρέα, καὶ ταῖς ψυχαῖς φω-
τίζων τῶν πίστει, θερμῇ προσιόντων σοι, καὶ
ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Ημέραν ἐόρτιον, καὶ θυμηδίας ἔμπλεων,
τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἄγοντας σήμερον,
πίστει ἐκβοῶμέν σοι Πάτερ· Ταῖς πρὸς Θεὸν
ἀγίαις λιταῖς σου, πασῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν
τοῦ βίου περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς αἰκητήριον, καὶ μήτρα σου γεγένηται,
τοῦ φωτίσαντος κόσμον αὐγαῖς Θεότητος,
καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος, ἀπὸ τῆς γῆς παν-

άμωμε Κόρη, τελείως διώξαντος· διὰ τοῦτό σε
δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προφήτου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ως λίαν ὑπερθαύμαστος, Ὡσηὲ θρηγόρε, ἡ
ἐκ Θεοῦ δοθεῖσά σοι, πνευματέμφορος
χάρις, δι' ἧς προεῖπας Προφήτα, ἐμφανῶς τοῦ
Σωτῆρος, τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν, τὸν σταυ-
ρὸν καὶ τὰ πάθη, καὶ τὴν σεπτὴν θείαν ἐξα-
νάστασιν, Ἰσραὴλ δὲ, τοῦ ὄντως ματαιόφρονος,
ἐξολόθρευσιν ἄρδην.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Ανδρέαν τὸν καλλίνικον, εὐφημήσωμεν πάν-
τες, ἐνθέως ἐορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐ-
τοῦ μνήμην, οἱ εὐσεβεῖς μετὰ πόθου· οὗτος γάρ
τοῦ Σωτῆρος, τὰ σεπτά ἐκτυπώματα, τῶν Ἀ-
γίων τε πάντων πανευσεβῶς, τιμῶν ἀνεκέρυ-
ξεν· ὅθεν σέφος, ἐν οὐρανοῖς ἐδέξατο, σὺν Ἀγ-
γέλοις χορεύων. Θεοτοκίον.

Σὲ προεδήλου Πάναγνε, προελθεῖν ἐκ λαγό-
νων, στειρωτικῶν ἢ ἀνικμος, ῥάβδος τοῦ
Γερέως, βλαστήσασα παραδόξως· σὲ Προφήται
καὶ νόμος, Μητέρα προεκήρυττον, τοῦ Δεσπό-
του τῶν ὅλων καὶ Ποιητοῦ· ὃν δυσώπει Πάνα-
γνε Παναγία, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἀ-
χραντε Θεότοκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου, Ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστῆ
Λουκᾶ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5·
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τὴ σε ὀνομάσω Ἀπόστολε, ἑρανόν, ὅτι τὴν δό-
ξαν, διηγῆσω τῷ Θεῷ· ἀσραπὴν, ὅτι τὸν κό-
σμον καταυγάζεις φωτισμῷ· νεφέλην, ἐπομβρῆ-
σαν θεία νόματα· κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτα-
τον ὄνον ἡμῖν ἀναθρύοντα, τὸν ταῖς καρδίαις εὐ-
φραίνοντα· Ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Θεόληπτε; ποταμόν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν· κιβωτὸν τῆς διαθήκης, ἣν διέθετο Χριστός· φωστῆρα νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν· ἄρτου ζωῆς, θείαν τράπεζαν, ποτήριον θείου Πνεύματος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν τῶν μυστηρίων, δραστηκώτατον Χριστοῦ· τῆς σκηνῆς τῆς νοουμένης, ἀρχιτέκτονα σοφόν, τὰς πλάκας, λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος, τὸν νόμον, γεγραφότα τὸν καινότερον, τὸν ἐκ Σιών προερχόμενον, καὶ διὰ σοῦ κηρυττόμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἐνδοξε; θησαυρὸν τὸν οὐρανίων, χαρισμάτων ἀσφαλῆ· ἰατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ· τῷ Παύλῳ, συνεργάτην καὶ συνέκδημον· τὰς πράξεις. Ἀποστόλων ἐκτιθέμενον. Πολλὰ Λουκᾶ τὰ ὀνόματα, ἡ ἀρετὴ σοι πεποίηκεν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Θεορρήμον προσφθέγξωμαι; Μαθητὴν ὅτι ἡμῖν, εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν· ἰατρὸν ὅτι τὰ πάθη, θεραπεύεις τῶν ψυχῶν· λυχνίαν, νοητὸν φῶς ἀπαστράψασαν· κρηπίδα, καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως· σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάραξας, τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Θαυμάσιε; θεωρὸν τῶν τῆς σοφίας, διδαγμάτων ἀψευδῆ; συγγραφέα πρακτικόν, τῆς Ἀποστόλων διδαχῆς, καὶ στύλον, εὐσεβείας ἀκατάσπιστον, ἢ πύργον Ἐκκλησίας ἀκατάλυτον; Πολλὰ σου τὰ προτερήματα, καὶ μέζονα τὰ χαρίσματα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς, ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Απόστολε Χριστοῦ, καὶ τῶν θείων δογμάτων Συγγραφεῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνοσίας καρδίας, εἰσδυσάσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας, ἐλκύσας θηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας, ὁπαδὸς γενόμενος τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου, ἀλλὰ καὶ μητῆς. Ὅθεν αἰτοῦμέν σε, Λουκᾶ ἀξιάγαστε, τῶν Ἀντιοχείων τὸ ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε τῷ

Σωτῆρι καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει ἐκτελούντων τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τριάς ἀπειροδύναμε, μοναὶς ἢ Τρισυπόστατος, ταῖς πρεσβείαις τοῦ σεπτοῦ σου Μαθητοῦ, καὶ θείου Ἀποστόλου, καὶ τῆς Ἀειπαρένου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χάρις τοῖς χεῖλεσί σου Λουκᾶ, πυρίνη γλῶσση ἐξεχύθη Ἀπόστολε, καὶ γλῶσσα πυρὸς ἐδείχθη, λόγους ἐκπέμπων φωτός, τοῖς φωτὸς ἀξίοις τῷ κηρύγματι, βολίδας φλεγούσας δέ, ταῖς τὸ σκότος ποθήσασι, γράφων διδάσκων, τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον· καὶ ὁσμὴ ζωῆς, τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν, ὥφθης ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὃν ἔσχες διδάσκαλον· ὁσμὴ θανάτου δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν. Ἀλλ' ἡμῖν εἰρήνην, καὶ ζωὴν καὶ φῶς παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος. Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Εγνωμεν ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθάπερ ἔφης τὴν τῶν λόγων ἀσφάλειαν, ὣν ἔφης ἐνθέως Μύστα· ἐπεὶ περ γράψαι ἡμῖν, περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχείρησας, ὣν πεπληροφόρησαι, καὶ καθὼς σοι παρέδωκαν, οἱ πρὶν αὐτόπται, ὣν καὶ σὺ ἴσος γέγονας, ὑπρέτης τε, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, ὃν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, εἰς Ἐμμαὺς ἔβλεψας, καὶ καιομένην καρδίαν, μετὰ Κλεόπα συνέφαγες. Αὐτῇ θείας θέρμης, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, τὰς ψυχὰς πλήρωσον. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαῖρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τὸ Χαῖρε χαίρων τῆς Ἀγνῆς εὐαγγέλιον· καὶ ταύτην Κυριοτόκον, εἰπόντα τὸν Βαπτιστὴν, ἐκ γαστροῦ οὐ γράφεις, καὶ τὴν σύλληψιν· καὶ Λόγον τὴν σάρκωσιν, πειρασμοὺς, καὶ τὰ θαύματα, λόγους, καὶ πάθη, τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἔγερσιν, ἣν περ εἶδες, καὶ ἄνοδον, Πνεύματός τε τὴν κάθοδον, Κηρύκων τὰς πράξεις τε καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Παύλου, οὐ περ ἐδείχθης συνέκδημος, ἀκέστορ καὶ Μύστα, καὶ φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν φραύρει πάντοτε.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις χεῖλεσί σου.

Ἦχος δ'. Βασιλείου.

Τῷ τῆς σοφίας ἀλειτουργικῷ καλᾷ μῶ, τῆς νοητῆς θαλάσσης, τὸν βυθὸν ἀνιχνεύων, ἐκ θαυατηφόρου βυθοῦ, τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. Λουκᾶ παμμακάριστε. Ὅθεν τῷ Παύλῳ μαθητευθεὶς, ὅλην ἐκάθηρας τὴν σαρτιῇ

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχει ἐν τοῖν ἀνωτέροις ἐξ Προσομίων, τὰ μὲν τρία ἐνταῦθα εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ δὲ λοιπὰ τρία εἰς τοὺς Αἵνους. Τὰ δὲ ἐφεξῆς Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Αἵνων, ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ παντελῶς. Ἐχει δὲ καὶ ἕτερον Κανόνα ἀνώνυμον, πρὸς τὸ, Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

καρδίαν, τῇ ἐπιλάμψει τοῦ Πνεύματος· καὶ τοῖς δόγμασί σου τὰ ἔθνη φωτίσας τὰ τῶν παθῶν νοσήματα, τοῖς θανάσιμιν ἰάτρευσας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάνσοφε Ἀλιεῦ, Ἅγιε Μαθητά, ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος, καὶ θρίαμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων· ὁ τὴν κτίσιν τῇ πίστει διαδραμῶν, καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη συναγαγὼν, καὶ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, εἰς οὐρανοὺς εὐωδῶθης. Διὸ παριστάμενος τῷ Κριτῇ, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, λυτρωθῆναι κολάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τῷ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, ὁ παρῶν, εἰς 5'.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἦ κεκομμένη.

Τῆς ἀνωτάτω σοφίας τὸ στόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφὲ, πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τὸν μέγαν καὶ ἀπόρρητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντες, θησαυρὸν, προθύμως ἀρυόμεθα, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Μυσταγωγῶν σε Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύστους γραφαῖς, ἀμέσως διανοίγων

σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ μύστην ἀναδείκνυσσι, καὶ κήρυκα σοφὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν, εὐτόνως ἀνακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε, τῇ χάριτι αὐτοῦ εὐθέως διαλάμποντα, ἐπόμενόν τε ἔχουσιν αὐτοῦ, καὶ συνανακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς παννυμνίου Ἀγνῆς, τὸν τρόπον διεισάφης, Ἀπόστολε Λουκᾶ· τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτήν, καὶ Λόγος ἐπεσκήασεν, ὃ συμφώνως ψάλλομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὤδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Σοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε ἄνωθεν, Ἀνατολήν, ἐπισκεψαμένην, τοὺς ἀνθρώπους παρίστησι.

Πράξεις ἐνθεώτατα, διαπραττόμενος Ἀριστε, πανευσεβῶς, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, γραφικῶς ἀνιστόρησας.

Παῦλος ὁ μακάριος, τῶν ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ἐπιστέλλων ἐξέθετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Ἀχραντε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» **Κ**ύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ος συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθεὶς, τοὺς ποικίλους κινδύνους καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. Λουκᾶ πανσεβάσμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὅρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλῃν ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παραδείσον, τῆς Εὐας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις,

τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ὡς ὥφθης τῇ αἴγλῃ, πεφωτισμένος τῷ Πνεύματος, ἤξιώθης χερσί σε τῆς νόμης αὐτοῦ, τοῖς Θεοφίλοις ἄριστα διατυπώσασθαι, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ χάρις εὐροῦσα, τοῦ Παρακλήτου σε σκήνωμα, ἐξεχύθη πλουσίως σοῖς χεῖλεσι· καὶ τῆς εἰρήνης κήρυκα πᾶσιν ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀγώνων τῷ Παύλῳ, ὡς κοινωνός ὥφθης· Ἐνδοξε, καὶ στεφάνων ἐνδίκως ἠξίωσαι, τῆς βασιλείας· ἔνθα νῦν συναγαλλόμενοι, κραυγάζετε συμφώνως· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐρών σου τὸ κάλλος, τῆς διανοίας ὁ Κύριος, ὡς ταῖς θείαις ἀκτῖσιν, ὠραίως διαλαμπούσης Κήρυκα σέ προχειρίζεται, τοῖς πίστει μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε· τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησεν, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ νοητὸν, τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, τῶν μολυσμάτων ἐκ τῶν πρὶν καθαρθεῖς, ἀγάπης νόμῳ, τοῖς πᾶσι Λουκᾶ μετέδωκας.

Σὺ ταῖς ἀσραπαῖς, ταῖς τῆς χάριτος πανόλβιε, κατηνυγασμένος καθωράθης σαφῶς, πυρίνη γλώσση, ἐνθέως Λουκᾶ φθεγγόμενος.

Παύλῳ τῷ σοφῷ συνοδεύειν ἐπεπόθησας· ἀγαπητὸς γὰρ προσηγόρευσαι, ὡς ὑπηρέτης, Εὐαγγελιστὰ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρτας, ἡ λύσις τῆς τοῦ Προπάτορος.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Εἰς ὅρος τῶν ἀρετῶν Ἀπόστολε, ἀναβαῖς τῷ ποθοῦμένῳ ὠμίλεις· καὶ ὡς Μωσῆς Θεογράφους, ταῖς πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ἐδέξω μακάριε διτταῖς, Λουκᾶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλε.

Τ

ὠράθης Θεόληπτε, καὶ γέγονας ὡς περ ἀστήρ, δαδουχῶν οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Ταῖς νόσους νῦν τῶν ψυχῶν Θεόπνευστε, ἰατρεύεις τῶν σωμάτων ὡς πάλαι, ἐμπιζεύεις, οὐρανόθεν τὸ δῶρον, καὶ ὡς πλουτήσας τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὁ Παῦλος γὰρ σε μαρτυρῶν, ἱατρὸν γεγονέναι παρίστησιν.

Θεοτοκίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σέ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαίνιζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφησ Πανάμωμε· καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ με ταῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν, ἡ
• ψυχῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῇ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητῆς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θείον γράψας, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἱατρὸς καὶ μαθητῆς Λουκᾶ ἠγαπημένος, μουσικῇ χειρουργίᾳ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς με καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δός μοι κατὰ πάντα εὐεκτεῖν, καὶ σοῦ τὴν παναοίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν· ὁμβροῖς τε δακρύων, ἀντὶ μύρων τὸ σεπτὸν σε καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· ὡς στήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον τὸ θείον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στίχοι.

• Εἰς Ἐμμαοῦς βλέπει σε καὶ πρὶν εἰργόμην,
(Ληκᾶς λέγε), τρανῶς σε νῦν Χριστὲ βλέπω·

Ὁγδοάτη δεκάτῃ πέρατος βίβης ἔμμορε Ληκᾶς.

Λουκᾶς, ὁ μέγας Εὐαγγελιστής, ἦν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Συρίαν Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ἱατρὸς τὴν τέχνην καὶ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. Οὗτος, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας διάγων καὶ ἱατρεύων, ἐπὶ Τίτου Κλαυδίου Βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ Ἀγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ· καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ, ἀπόσωτο τὴν πατρίαν πλάνην· καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφείς, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ'

αὐτὸν Εὐαγγέλιον πρὸς Θεόφιλον τινὰ Ἡγεμόνα, πιστεύσαντα εἰς Χριστὸν, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου. Ἐπειτα ἐξέθηκε καὶ τὰς πρῆξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. Μετὰ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασίν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετίθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον Σεράποντα καὶ ἐργάτην, κολλούρια, ἢ κολλύρια ἐβρεξεν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης· ὅθεν καὶ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν.

Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱὸς, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τὸ λείψανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ μεγάλου Δουκὸς Αἰγύπτου καὶ Μάρτυρος, καὶ κατατίθουσιν αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἑρᾶν τράπεζαν, μετὰ Ἀνδρίου καὶ Τιμοθέου.

Φασὶ δὲ αὐτὸν, πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις φέρουσιν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, καὶ ἐτέρας δύο ζωγραφῆσαι, προσεινεγκεῖν τε αὐτάς τὸν Ἀπόστολον τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, εἰς ἀριστερὸν ἐστὶν αὐτῇ· καὶ αὐτὴν ἀποδέξασθαι καὶ εἰπεῖν τὸ, *Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἴη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν*. Ὡσαύτως καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Κορυφαίων τὰς ἀγίας εἰκόνας. Καὶ ἐξ ἐκείνου εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον καλὸν καὶ εὐσεβὲς καὶ πάντιμον ἔργον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος.

Στίχ. Γέρων Μαρίνος ἐξελέγχει γραῦ πλάινην,
Τόλμη νεάζων, καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ.

Στίχ. Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰουλιανὸς, καταλιπὼν τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ· καὶ εὐρὼν ἐκείσε σπήλαιον, τὸν μοναστήν ἐν τούτῳ διῆγε βίαν. Τούτου πολλοὶ ζηλώσαντες, προσεῖρρύνθησαν τῷ σμικροτάτῳ σπηλαίῳ, καὶ καλύβας πηξάμενοι γύρωθεν, μέχρι τῶν ἑκατὸν γεγονῶσι, σιτιζόμενοι τὰ παραπλήσια τῷ διδασκάλῳ. Οὗτος ὁ θαυμασίος καὶ δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ ὕδωρ ἐν γῇ ἀνύδρῳ βλύσαι πεποίηκεν. Οὗτος, καὶ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος, ἰλθὼν ἐν τῇ Πέτρᾳ, ἢ Μωσῆς ὁ νομοθέτης εἶδε τὸν Θεόν, ὡς ἦν δυνατόν ἰδεῖν, ἐκκλησίαν ὠκοδόμησε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν περὶ ἐστίν. Ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ ὑποστροφὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν πολλοὶ δεδιότες, ἐπεὶ παρεκάλουν, γινώσκοντες αὐτὸν τοῦ Θεοῦ δούλον γνήσιον, οὗτος ἐπὶ δεκάτην ἡμέραν τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἀγίαν προσευχὴν ἐπεκτείνας· «*Οὐ μόνον διὰ σέ, ἦκουσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐτέρων πολλῶν παννύχου· παρακλήσεις καὶ δεήσεις, ὁ μισῶς καὶ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἀποσφάττεται*».

Μετὰ δὲ χρόνους τινάς, τοῦ μακαρίου Μελετίου ἐξ Ἀντιοχείας διωχθέντος, προσεκαλέσαντό τινες τὸν μακάριον τούτον, εὐχῆς καὶ παρακλήσεως καὶ παρηγορίας πολλῶν ἕνεκα· καὶ συνθέμενος καὶ ἀπερχόμενος, προσεδέχθη ἐν ὁδῷ παρὰ γυναικὸς φιλοθέου. Καὶ ἐπεὶ, κατακλιθέντος εἰς δεῖπνον τοῦ Ἀγίου, ὅπερ εἶχεν ἑπταετὲς παιδίον ἢ γυνὴ μονογενὲς, ἐν τῇ τραπέζῃ ἀσχολούμενον, μικρὸν ἐξ ὀφθαλμῶν παρελθὼν, συνέβη πεσεῖν ἐν τῷ φρέατι· ἢ δὲ τιμία γυνὴ, γνοῦσα μὲν τοῦτο, μὴδὲν δὲ τὸ παράπαν ἀλλοιωθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ φρέαρ σκεπάσασα, μεγαλοψύχως διηκόνει.

καὶ τὸν Ἅγιον τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντα, παρεκρούσατο διὰ νόσον ἐπισυμβᾶσαν. Τῷ δὲ ἐπιμελῶς τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντος ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔλθειν, καὶ εὐλογίας ἀπολαῦσαι γνωστὸν ἐγένετο τὸ συμβᾶν. Εὐθὺς δὲ τῆς τραπέζης ἐξαναστὰς, καὶ τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος ἀπορρίψας, ὡς εἶδε τὸ παιδίον ἀλλόμενον ἐν τοῖς ὕδασι ὑγιές, καὶ οἷα παίζοντι τῇ χειρὶ προσεικὼς, ἀναχθῆναι τοῦτο διὰ τινος τῶν παρευρεθέντων ἐκίλευσε· καὶ τούτου γενομένου, καὶ τὸ παιδίον ἐρωτώμενον, οὐδὲν τι δεινὸν παθεῖν ἔφασκε, διὰ τὸ κουφίζεσθαι τοῦτο καὶ ἀνέχεσθαι ὑπὸ τοῦ προσομιλῶντος αὐτῷ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ προσπαίζοντος γέραντος.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, κατήχθη εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ποτὲ ἐναπεκρύπτετο, καὶ πλήθους οὐκ ἐλίγου συρρέουσιν πρὸς τὸ σπήλαιον, χάριν τῆς ἐκ τοῦ Ἀγίου ὠφελείας καὶ εὐλογίας, λαύρῳ πυρετῷ συσχεθεὶς οὗτος, ἔκειτο ἀδρανὲς τι πνέων καὶ σχεδὸν ἄπνους. Ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτὸν ὥχλουν, πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐξωθεν προσμένοντας λέγοντες, καὶ ἐπιδομένους τῆς εὐλογίας, «*Εἰάν συμφέρῃ ἡμῖν ἡ ὑγεία, ἀπεκρίνατο, δώῃ ταύτην πάντων ὁ Κύριος*»· καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τοῦ λαυροτάτου πυρετοῦ, διὰ τὴν τοῦ πλήθους ὠφέλειαν.

Ὁδεύοντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ποτὲ, καὶ ἐπὶ τῇ Βασιλείᾳ ἀπερχομένῳ, κατακείμενός τις ὢν, προσεγγίσας τῇ σισύρᾳ αὐτοῦ, εὐθὺς ἀνέστη, ἀκολουθῶν αὐτῷ, ὡς ὁ πάλαι χωλὸς τῷ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· καὶ οὐ ταῦτο μένον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑποστηρίξας αὐτὸν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ παλαίστραν, διὰ τῆς Κύρου τὴν πορείαν ποιούμενος. Οἱ δὲ τῆς πόλεως Κύρου, κρατήσαντες τὸν Ἅγιον εἰς παράκλησιν, ἔλεγον· «*Τοῦ Θεοῦ δούλε, Ἀστέριον τινὰ, ἀντὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν προσδοκῶμεν, δυσσεβὴ καὶ ὀλίθριον. Πρόσμενον μεθ' ἡμῶν, καὶ βοηθήσεν εἴτι δύνασαι, μή ποτε τῇ στωμύλῳ αὐτοῦ γλώσση αὐτὸς ἐν λόγοις τισὶ διαστρέψῃ ἡμᾶς*». Ὁ δὲ, προσμείνας, καὶ εὐχὴν παννύχιον ὀλίγων συνελθόντων ἐκτελίσας, Σεηλάτῳ ὀργῇ τοῦτον ἀπέκτεινε, μίᾳς καὶ μόνης ἡμέρας ζωὴν ἐπώδυνον εἰσάσας τούτῳ. Ἰποστρέψας δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ χρόνους ἱκανοὺς διαρκέσας σὺν αὐτοῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡς Λουκᾶ τε καὶ Κλεόπα, ἐμφανίζεται Δεσπότης ἐκ τοῦ τάφου! ἀναστὰς χαῖρ' αὐτοὺς, ἐδίδασκε κραυγάζειν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβον τοῦ βίου διατρέχων, συνοδεύοντα τὸν Λόγον εὗρες Μάκαρ, οὐρανίων σκηπτῶν, ἀνείγοντά σοι πύλας, Εὐλογητὸς εἰ κράζοντι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα τοῦ Πνεύματος ἐδείχθη, μελωδήματα θεοθεν φθεγγομένη, τοὺς ἀνθρώπους Λουκᾶ, φωτίζουσα βοῶντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Ἀσώματος ἐβόᾳ σοι Παρθένε· σὺν αὐτῷ δὲ πιστοί, βοῶμεν σὺ τῷ τόκῳ· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν ἔρει, ἀγίῳ.

Θεογράφους, ὡς πλάκας δεδεγμένοι, τὰς σὰς βίβλους πιστῶς κατατρυφῶμεν, τοῦ φωτισμοῦ τῆς χάριτος Πανόλβιε, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψῶντας, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡς ὄργανῳ, τῇ γλώττῃ σου τὸ πνεῦμα, κε-
χρημένον, φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους, μυσα-
γωγῶν τῆς χάριτος τὰ δόγματα, Κύριον ὑμνοῦν-
τας, καὶ ὑπερυψῶντας, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Συνεδέθης, τῇ σχέσει μετὰ Παύλου, Θεορρή-
μον, Λουκᾶ τῷ Θεηγόρῳ, καὶ ξυκωρὶς
πανέντιμος ἐδείχθητε, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ
ὑπερυψῶντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοπλόκῳ, σαγήνησθε τῶν λόγων, Θεοκήρυξ,
τοὺς πλάνη κρατούμενους, πρὸς φωτι-
σμόν τῆς πίστεως ἐζώγησας, Κύριον ὑμνοῦντας,
καὶ ὑπερυψῶντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ελισάβετ, Μητέρα σε Κυρίου, προσεφώνει,
Προφῆτις δεδειγμένη, τὸν Βαπτιστὴν καὶ
Πρόδρομον βασταύουσα· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, βοῶσα εἰς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά-
» **τ**ῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσεῖ
» μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες.

Εστῆς Λουκᾶ τῆς ἐφέσεως, τὸ τῶν ὄρε-
κτῶν οἷα φθάσας τὸ ἔσχατον, καὶ τέλους
μακαρίου σαφῶς ἐπέτυχες, λυθέντων τῶν ἐσό-
πτρων, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Λάμπας τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἐνθεαστικῶς
τῇ Τριάδι παρίστασαι, σὺν Παύλῳ τῷ
Θεόπτη, Ληκᾶ πανεύφημε· μεθ' οὗ σε Θεοφάν-
τορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνουμεν.

Αἰγλή Λουκᾶ τῇ φωσφόρῳ σου, τοὺς σοὺς
ὑμνητὰς φαιδρυνθῆναι δυσώπησον, καὶ
κόσμῳ τὴν εἰρήνην παμμάκαρ βράδευσον, ὅ-
πως σε Θεηγόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνουμεν.

Χαίρων Λουκᾶ νῦν παρίστασαι, τῷ Παμ-
βασίλει τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, τῆς
Θείας εὐπρεπείας καὶ ὠραιότητος· διό σε Θεορ-
ρήμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνουμεν.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀ-
ναπλάσαι βεβλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκω-
θέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκα-
ταπαύστως μεγαλύνουμεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὅ**ρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιερ-
» γὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλην

» σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτό-
» κε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Λουκᾶ Χριστοῦ Ἀπόστολε, μύστα τῶν ἀ-
πορρήτων, καὶ τῶν ἐθνῶν Διδάσκαλε,
μετὰ Παύλου τοῦ Θείου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτό-
κου, ἥς τὴν Θείαν εἰκόνα, ἐκ πόθου· ἀνιστόρη-
σας, ἐκδυσώπει Θεόπτα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μα-
καριζόντων σε καὶ τιμώντων, τὴν ἱεράν σου
κοίμησιν, πάνσοφε Μυστολέκτα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων Ἀνασσα, πρόφθασον ἐν
κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι,
πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας,
μὴ Σατᾶν ἡμᾶς λαΐβῃ, μὴ Ἄδης, μὴ ἀπώλεια·
ἀλλὰ τὰ τοῦ Υἱοῦ σου, τότε φρικτῶ, ἀνευθύ-
νως βήματι παραστῶμεν· ὡς Θεομήτωρ γὰρ
Ἀγνή, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Νεφεῆλιν σε φωτός.

Χριστοῦ τὸν Μαθητὴν, τὸν τοῦ Εὐαγγελίου
συγγραφέα σοφώτατον, Σκεύους τῆς ἐκ-
λογῆς τὸν ὠραῖον χαρακτῆρα ἐμψυχον πιστοί,
οὗ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀπάσαις ὁ ἔπαινος,
Λουκᾶν τὸν Ἀπόστολον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν·
αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε τοῦ Θεοῦ τὰ παραδόξα
θαύματα, φωτίσας τοὺς ἐπὶ γῆς, Θεολογίας
ἀκτῖσι διὰ τῆς χάριτος.

Ψυχῶν ἱατρικὴν, ὑπὲρ τὴν τῶν σωμάτων
ἐκμαθὼν, ἐπιστήμην σοφὴν, κατ' ἄμφω
παγκαλλῆς ἀνεδείχθης, τὴν Θεοῦ σοφίαν ἐμ-
πνευσθεὶς· ἐν ἧ καὶ Θεραπεύων ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα. Λουκᾶ παμμακάριστε, καλεῖς πρὸς
ἐπίγνωσιν· πτεροῖς πρὸς τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ,
τοὺς ἀνθρώπους ἐκάστοτε· ἀνάγεις εἰς οὐρα-
νόν, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις τῶν εὐφη-
μούντων σε.

Αγκίστρῳ λογικῷ, τοὺς ἐν βάθει ἀγνοίας,
ὡς ἰχθύας εἰσδύσαντας, ἐλκύσας εἰς ἐ-
πίγνωσιν Θείαν, τῷ Χριστῷ ὁψώνιον καλόν,
προσηγάγω Παμμάκαρ, τιμὴν ἀξιοχρεῶν, ζωὴν
τὴν ἀκήρατον, λαβόντας καὶ ἄληκτον· διό καὶ
Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας, σοφὸς
Εὐαγγελιστὴς, καὶ συγγραφεὺς τῶν πραχθέν-
των ἔργων τῆς χάριτος.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος πλ. δ'. Αἰόντος Μαῖστορος.

Δεῦτε πᾶσα κτίσις, τὸν ἀληθῶς ἱατρὸν
πνευματικόν, καὶ τοῦ Σωτῆρος μαθητὴν,

Λουκᾶν τὸν ἀσέβητον ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀθείας τὴν νόσον, τῷ ἐπιχρίσματι τῆς Χριστοῦ κολυμβήθρας ἐθεράπευσε· καὶ ποταμοὺς θεοβρύτων ναμάτων ἐκ στόματος, ἐψυχωμέναις χώραις, τοῦ Εὐαγγελίου κατήρδευσεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ εἰς τὴν αἰκουμένην· καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Δαυϊτικῶς συνελθόντες οἱ πιστοὶ ἐν ἄσμασι, τῷ μυστικῷ ῥήτορι τοῦ Λόγου, Λουκᾶ ἐκβοήσωμεν· Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου, ὡραΐζουσα τὰς ὀψεις, πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἐθνῶν, τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ᾗ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῶν συναποστόλων σου τὰς Πράξεις συνεγράψω. Διὸ παριστάμενος τῇ Τριάδι καὶ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, κτλ.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀποστόλης ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Τρία τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὸ Θεῖον Πνεῦμα ἐκκέχυται, ὡς ὁ σεπτὸς Ἰωήλ, προφητεύων ἐθέσπισε, παρ' αὐτοῦ κινούμενος, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, καὶ μυστηρίων θείων φανέρωσιν, ἀποκαλύπτει· καὶ προφητεύουσιν, οἱ τὴν ἐνέργειαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμενοι, καὶ θεϊκῇ, αἴγλῃ φωτιζόμενοι, καὶ θείᾳ χάριτι.

Θεηγορίας ἀνάπλεως, ὁ θαυμαστός Ἰωήλ, ὡς πηγὴ ἐκπορεύεται, τὰς ψυχὰς ἀρδύουσα, ἐκ τοῦ οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκασμὸν ἡμῖν ἀπεσταλάξε, τὰς διανοίας καταγλυκαίνοντα, ὅλος μετάρσιος γεγονὼς τῷ πνεύματι, δι' ἀρετῆς, ἀνακουφιζόμενος, πρὸς θεῖον ὕψωμα.

Προφητικῇ παρόρησίᾳ σου, καὶ νοερᾷ πρὸς Θεὸν, Ἰωήλ αἰκειότητι, δι' ἧς τὰ οὐράνια, κατοπτεύεις θαύματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐξιλέωσαι τῶν ἐκτελούντων πίσει τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων ἐνδοξε, καὶ μετοχὴν, θείων ἀπαλαύσεων, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Αθλους θαρσάμενος, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, θάρσους θείου ἐμπλεως, γεγονὼς εἰσέδραμες εἰς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν Οὐάρε, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γεγονότα ἀνεκήρυξας, μὴ πτήξας θάνατον, μηδὲ τὰ προκείμενα βάσανα· διὸ καταικιζόμενος, καὶ ἀνηλεῶς συγκοπτόμενος, ἔχαιρες τελείῳ, νοῦ ἀποσκοπούμενος σοφῇ, τὴν διαμένουσιν, εὐκλειαν, ταῖς Θεὸν ποθήσασιν.

Σάρκας σὺν τοῖς αἵμασιν, καταπιπτούσας ἐώρας, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος, Ἀθλητὰ διέκτισο γενναιότατε· προσδεθείς ξύλῳ γὰρ, σπαραγμοὺς ἤνεγκας, ὑπ' ἀνόμων καρτερώτατα· Θεοῦ εἰς χεῖρας δέ, πνεῦμά σου τὸ θεῖον παρέδωκας, ἐκπλήξας τοὺς ὁρῶντάς σε, ταῖς ἀπεριτρέπτοις ἐνστάσεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, μεγάλως ἀριστεύσαντα σοφῇ καὶ καθελόντα τὸν τύραννον, Οὐάρε τοῖς πόνοις σου.

Αλείφουσα μύροις σε, ἡ θαυμαστὴ Κλεοπάτρα, ὑπὸ γῆν κατέθετο, καὶ ναὸν πανάγιον ἀνεδείματο, ἐορτὴν ἄγασσα, θαυμαστὴν Οὐάρε, καὶ πιστῶς σε λιτανεύουσα· ἧς τὸ παιδάριον, νοητῇ στρατείᾳ κατέλαξας, καὶ δόξῃ κατεκάλυνας, καὶ χοροῖς Ἀγίων συνέταξας· οὐ περ τῆς μερίδος, ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, τὴν σὴν τελούντας πανήγυριν, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνος ὑπὲρ ἅπαντας, υἱὸς ἀνθρώπων ὁ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ καὶ λόγῳ ἀφθεγκτα καὶ ἀκέσματι, μηδαμῶς Ἀχραντε, φορητὰ πέλοντα· διὰ τοῦτό σε καὶ δέομαι. Σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι καὶ δός μοι μετάνοιαν, δός μοι ἐξομολόγησιν, δός μοι στεναγμούς τε καὶ δάκρυα· ἵνα διὰ τούτων, συντρίβων τὴν καρδίαν μου αἰεὶ, κράζω τὸ, Ἠμαρτον Κύριε, ἱλάσθητι σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διεληλύθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατὰ κριταν, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὅξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλε-

ράν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς· Χρησμούς Ἰωὴλ τοῦ Προφήτου θαυμάσω.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Χορὸς ἡμῖν, τῶν Προφητῶν συνευφραίνεται, ἐγκωμιαζομένου σου, τοῦ οὐρανόφρονος, Ἰωὴλ Θεοφάντορ· μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, μάκαρ δυσώπησον.

Ρῆμα Θεοῦ, προκαταγγέλλων Θεσπέσιε, τὴν χαλεπὴν ἐμήνυσας, ὀργὴν καὶ ἔνδικον, τὴν ἐκ τῆς ἀσεβείας, συμβᾶσαν τῷ λαῷ σου, τῷ ματαιόφρονι.

Η θαυμαστή, καὶ φωτοφόρος τοῦ Πνεύματος, ζωποιοὺς ἐπίπνοια, σοὶ ἐπεσκίασε, καὶ μελλόντων τὴν γνῶσιν, ἐνέπνευσε Προφήτα, μακαριώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σκηνή, τοῦ μαρτυρίου προέγραψε, πολυειδῶς τυπούμενον, ἀποδεικνύουσα, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀτρέπτως Θεομῆτορ, πάναγνε Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα· Ἀθλῶς ἐπαινεῖν Οὐάρου κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Αναφανείς ἐν τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Οὐάρε, ὥσπερ ἥλιος φαιδρὸς, ἀστραπαῖς ἐλάμπρυνας τῶν σῶν, παλαισμάτων τὰ τῆς γῆς μάκαρ πληρώματα.

Θείας ἀγάπης Παμμακάρε κατασχεθεῖς, τῷ γλυκίστῳ ἔρωτι, ἀπηνήσω σεαυτὸν, καὶ πρὸς πᾶσαν βάσανον σαρκὸς, προσεχώρησας στερόνως ἀγωνισάμενος.

Λελογισμένως τῶν θείων ἀγωνιστῶν, ταῖς δεσμοῖς συνέδησας, Ἀθλοφόρε σαυτὸν, καὶ τῆς πλάνης ἔλυσας δεσμά, σταθιρᾷ ὑπομονῇ πολλῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Λόγος σου ἐν γαστρὶ, ὑπὲρ λόγον ᾤκησε· καὶ τεχθεὶς Θεοπρεπῶς, τῶν Μαρτύρων Ἀχραντε χοροῦς, ἐπεσπάσατο μεθ' ὧν ὑμνολογοῦμέν σε.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Μοῦμενοι τοῖς σοῖς σοφοῖς δόγμασι, νησεῖαν Προφήτα καὶ Θεραπείαν, εὐσεβῶς ἀνακηρύττομεν, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου πορευόμενοι.

Οἱ ταῖς σαῖς διδαχαῖς ἀκολουθήσαντες, ἐξ ὅλης καρδίας καὶ διανοίας, ἐν κλαυθμῷ τε καὶ δεήσεσι, τὸν Θεὸν ἐκζητῶμεν Ἀξιάγαγε.

Υπέφηνας ἡμῖν τοῦ Παντοκράτορος, Δεσπότης Προφήτα μακροθυμίαν, καὶ τὴν θείαν ἀγαθότητα, διετραίνωσας τούτου καὶ χρηστότητα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀγνὴ Θεὸν καὶ ἔτεκες, τὸν Λόγον ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἐν Προφήταις τὸν λαλήσαντα, καὶ τελέσαντα τούτων τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Υπῆλθες γνώμη σταθιρᾷ, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, νευρωθεὶς ταῖς ἐλπίσι, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, ταῖς πανσόφοις, Μάκαρ παραινέσεις.

Στρατὸν Ἀγίων Ἀθλητῶν, ἐναθλοῦντα νομίμως, καθορῶν τὴν ἐκείνων, ἐπεδείξω ἀνδρικῶς, στερότητα ὁμιλῶν, πολυτρόποις, Οὐάρε κολάσεις.

Εν παρατάξει ἱερᾷ, Οὐάρε ὡς γενναῖος, στρατιώτης εὐρέθης, καὶ κατέσφαξας πληθύν, ἀνδρείας ξίφει σοφῇ, πολεμίων, νίκαις κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, τὸ βαρύτατον σκότος, καὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν, τῷ φωτισμῷ τῆς ἐν σοὶ, δυσωπώσε, χάριτος ἀπέλασον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν μολυσμῶν προκαθαρθείς τῆς καρδίας, δοχεῖον ὡφθης καθαρὸν Θεορρήμον, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Προφήτα Ἰωὴλ· ὅθεν καθυπέδειξας, ἀληθείᾳ τὴν γνῶσιν, καὶ προανεκήρυξας, τῷ Σωτῆρι καὶ Κτίστῳ, τὴν ἐν σαρκὶ ἐπέλευσιν ἐν γῇ, τὴν ἐπ' ἐσχάτων φανείσαν τοῖς ἔνθεσιν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς ἀθλοὺς τῶν σεπτῶν, θεωρήσας Μαρτύρων, καὶ τούτων τὰ δεσμά, ἀσπαζόμενος πόθῳ, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, μαρτυρίου Παν-

Θαύμαστε· ἐπὶ ξύλου γάρ, ἀναρτηθεὶς ταῖς αἰ-
κίσεις, ἐκαρτέρησας, ἕως εἰς χεῖρας Κυρίου, τὸ
πνεῦμα παρέδωκας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη
τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-
δύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων,
πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας,
Κόρη ἔχοντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον,
ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸ ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρη-
νῶσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐ-
νέγκω σε τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβα-
σιν, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Τοῦ Προφήτη. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιλέως γενῆ Κύριε, τοῖς εὐσεβῶς πρὸς σέ μετα-
νοῶσιν, ὡς μόνος οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Ως προήγγειλας Ἐνδοξε, παρὰ Θεοῦ ἐκκέ-
χυται τὸ Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἥδη
πιστεύσασαν.

Η τοῦ Πνεύματος καθόδος, τοὺς Μαθηταῖς
σοφίσασα Κυρίου, τοὺς σοὺς θηγόρους
λόγους ἐτέλεσε.

Θεοτοκίον.

Αελυτρωμένοι Πάναγνε, τῶν ζοφερῶν τοῦ
Ἄδου κενεῶνων, τῷ θείῳ σου τόκῳ, σέ
μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Χριστός μου δύναιμι.

Αγίοις στίγμασι, καλλωπιζόμενος, ὠραιότα-
τος ὥφθης καὶ τῷ Θεῷ, Οὐαρε ποθού-
μενος, τῷ στεφανώσαντι τὴν σὴν, κορυφὴν ἀ-
ξιοθαύμαστε.

Ικρίῳ ἔνδοξε, προσαναρτώμενος, καὶ εἰς γῆν
τεταμμένος τοὺς χαλεπούς, πόνους ἐκαρτέ-
ρησας· δι' ὧν τὴν ἀπονον ζωὴν, ἐκληρώσω ἀ-
γαλλόμενος!

Νιομίμως βλέποντες, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐνα-
θλοῦντά σε Μάκαρ ὑπομονῆς, λόγοις πα-
ρεθάρρυνον· μεθ' ὧν τοὺς πόνους τοὺς μακροὺς,
διανύσας μεμακάρισαι.

Θεοτοκίον.

Ιλύος Δέσποινα, παθῶν ἀνάγαγε, καὶ τῆς τα-
λαιπωρίας τῶν λογισμῶν, τῶν ἀλλοτριούν-
των με, Θεοῦ τοῦ μόνου καθαροῦ, ἵνα πίστει
μακαρίζω σε..

Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ ε'. Τῆς νυκτὸς διελεύσεως.

Τὴν Χριστοῦ παρουσίαν, Ἰωὴλ ὁ θεῖος, διαρ-
ρήδην πᾶσι προέλεγεν· Ὅτι ἥξει καὶ σῶ-

σει, ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐκ τῆς τῶν εἰδώλῳ
κακότητος.

Ολικῶς ἀνανεύσας, ἔνδοξε Προφῆτα, πρὸς
τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Προφητείας
τὴν χάριν εἴλκυσας ἐκείθεν, καὶ δικαιοσύνην
ἐκήρυξας.

Υπέρ τῶν σέ ὑμνόντων, πρέσβευε σωθῆναι, πᾶ-
σης ἐπηρείας πανόλβιε, Ἰωὴλ καὶ τῆς θείας,
χάριτος καὶ αἴγλης, καταξιωθῆναι δυσώπησον.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Δέσποινα τοῦ κόσμου,
τοὺς σέ Θεοτόκον κηρύττοντας, ἐξ ἀμέ-
τρων πταισμάτων, πρέσβευε ῥυσθῆναι, καὶ βιω-
τικῶν περιστάσεων.

Τοῦ Μάρτυρος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Νευροῦσαι νεύσεισι θείαις, καὶ τοὺς ἀνεν-
δότους σπαραγμούς, φέρεις γενναίῳ φρο-
νήματι, Οὐαρε σπαράττων τὴν τοῦ ἀλάστορος,
καρδίαν τοῦ κακίαν δημιουργήσαντος.

Ο περιδέξιος Ἀθλητὴς, βλέπων ἐκπιπτέσας
εἰς τὴν γῆν, ταῖς ἑαυτοῦ σάρκας, ἔχαιρε,
ταῖς αἰωνιζούσας νοὶ λαμπρότητας, καὶ θείας
ἀντιδόσεις προφανταζόμενος.

Υμνῶ σε Κύριε ὁ Θεός, καὶ δοξολογῶ καὶ
προσκυνῶ, τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενος, τῶν
ἡτοιμασμένων τοῖς σέ ποθήσασιν, ὁ Μάρτυς ἐν
τῷ πάσχειν Οὐαρος ἔκραζεν.

Θεοτοκίον.

Αναφανείσα τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῶν Σερα-
φὶμ ὡς ἀληθῶς, ἀγιωτέρα Πανάμωμε,
πάντας τοὺς πιστῶς σε νῦν μακαρίζοντας, ἀ-
γίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῆ Προφήτη. Ὡδὴ ς'. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ρέσι τῶν σῶν δογμάτων, πηγαὶ τῆς θηγο-
ρίας, καὶ τὸν ψυχοτρόφον γλυκασμὸν, ζάζυ-
σιν Ἐνδοξε, ἀρδεύεσθαι, τῆς πιστῶς σε τιμῶντας.

Ορος σε τῆς προφητείας, γλυκύτητα ἀπο-
στάζον, καὶ θεοσεβείας Ἰωὴλ, κήρυκα
πάνσοφον, γνωρίζομεν, θηγόρε Προφῆτα.

Φρήρησον σαῖς ἱκεσίαις, Θεῷ Προφῆτα ὡς ἔ-
χων, θείαν παρρησίαν πρὸς Θεόν, τῆς πόθῳ
ὑμνόντάς σε, τὴν ἔνδοξον, καὶ αἰοίδιμον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ ἄδυτον ταῖς
καρδίας, τῶν δοξολογούντων σε πιστῶς,
ἄχραντε Δέσποινα, καὶ τὸν ἐκ σοῦ, ἀπορρή-
τως τεχθέντα.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ρημάτων ἡλόγησας, παρανόμου δικαστοῦ,
καὶ τὴν πυρὰν ὑπέμεινας, τῶν ἀνυποΐζων

πόνων καρτερικῶς, πολυάθλε Οὐάρε, πρεσβε-
τά τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Οὐκ ἔληξε τύραννος, ὁ παράφρων ταῖς πλη-
γαῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, ἕως Θεοῦ
εἰς χεῖρας τὴν ἱεράν, ψυχὴν ἀναπέδωκας, καλ-
λοναῖς λαμπρυνθεῖσαν τῶν ἀγώνων σου.

Υψώθης μιμούμενος, ἐπὶ ξύλου τὸν Χριστόν,
καὶ ἐν αὐτῷ κρεμάμενος, τὴν σὴν ψυχὴν
παρέδωκας τῷ Θεῷ, τῷ σὲ στεφανώσαντι, Ἀ-
δλοφόρε νομίμως ἀριστεύσαντα.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Δέσποινα, ἐν πελάγει τῶν δει-
νῶν, χειμαζομένην πάντοτε, τὴν ταπεινὴν
ψυχὴν μου· καὶ γαληνόν, πρὸς ὄρμον ἀνάγαγε,
ἀδιστακτῶ σε γνώμη μακαρίζουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψωμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένη σε προσδραμῶν, βῶσσι. Ἀνα-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Προφήτου Ἰωήλ.

Στίχοι.

Ὁ γῆς Ἰωήλ ἐκτραγωδήσας πάθῃ,
Μετῆλθεν ἐκ γῆς εἰς τόπον κρείττω πάθους.

Ἐννεακαιδεκάτῃ μόρος ἀμφ' ἐκάλυψεν Ἰωήλ.

Ος ἐρμηνεύεται ἀγάπη Κυρίε, ἡ ἀρχή, ἡ ἀπαρχὴ Θεοῦ.
Οὗτος ἦν ἐκ σπέρματος Ρουβὶμ, ἀγροῦ τοῦ Μεθο-
μορρῶν· καὶ προφητεύσας περὶ λιμοῦ καὶ ἐκλείψεως θυ-
σιῶν καὶ πάθους δικαίου Προφήτου, δι' αὐτοῦ ἀνακαινι-
ζομένης εἰς σωτηρίαν πάσης τῆς γῆς, ἀπέθανε, καὶ ἐτά-
φη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Οὐάρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ξεσμούς ἀπείρους καρτερῶντος Οὐάρου,
Σατὰν πλάνης ἑξαρχος, Οὐαί μοι! λέγει.

Οὗτος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, στρατευόμε-
νος ἐν Αἰγύπτῳ, γένους ὦν ἐπισήμου καὶ λαμπροῦ
καὶ εὐσεβοῦς. Ἐγκλεισθέντων δὲ τινῶν Ἀγίων, ἐπὶ τὸν
ἀριθμὸν, ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἐπεμελεῖτο αὐτῶν ὁ Ἅγιος Οὐα-
ρος καθ' ἐκάστην. Ἐνὲς δὲ τῶν ἐπὶ ἀναπαυσαμένου, κα-
τέταξεν ἑαυτὸν ὁ Ἅγιος ἀντ' ἐκείνου· καὶ πρὸς τὸν Ἡγε-
μόνα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀχθεῖς, τύπτεται ῥοπάλοις, καὶ ἐ-
πὶ πολὺ ξίεται τὰς πλευράς, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασά-
νοις, ἐπὶ πέντε ὥραις παραταθείσας, τὴν ψυχὴν τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδίδωσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Σαδῶθ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
Μαρτύρων, ἐν Περσίδι τελειωθέντων.

Στίχ. Σαδῶθ ὁ θεὸς τὴν καίραν τμηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ Σαβαῶθ νῦν παρίσταται θρόνῳ.

Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων συμμαρτύρων.

Καὶ δις δέκα, θνήσκουσι πληγέντες ξίφει.

Βασιλεύοντος Σαδωρίου ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρα, ὁ ἐν
Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος, Ἐπίσκοπος ἐκείσε ὦν, ἐν
μιά τῶν ὑπὸ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ ἐνορίᾳ, καὶ τὸν τοῦ
Χριστοῦ λαὸν ἐκδιδάσκων τὰ εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν συν-
τείνοντα, τινὰς δὲ καὶ τῶν Περσῶν βαπτίζων, διεβλήθη
τῷ Βασιλεῖ· καὶ προσαχθεὶς αὐτῷ, καὶ μὴ πεισθεὶς προσ-
κυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ καὶ τῇ Σελήνῃ, τῷ τε ὕδατι καὶ τῷ
πυρὶ, πρῶτον μὲν τύπτεται ῥάβδοις· εἶτα τέμνεται ἀπὸ
τοῦ μετώπου ἄχρι τῶν ὀνύχων, καὶ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ
δέρματος αὐτοῦ λῶρον ἓνα, ἔχοντα τεσσάρων δακτύλων
πλάτος· καὶ αὐτὸς βουνεύροις τύπτεται, καὶ ἐπ' ἀκανθῶν
καὶ σχολόπων κυλίσταται, καὶ εἰς κοχλίαν αὐτὸν ἀποσφίγ-
γουσι. Ταῦτα δὲ πάντα γενναίως ὑπομείνας, τὸν Βασιλεῖα
πλὴν ἐξέμνησε.

Βληθεὶς δὲ εἰς φυλακὴν, πάλιν ἄγεται εἰς ἐρώτησιν.
Υἱοῦ δὲ εὐρεθεὶς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἐκρεμάσθη κατὰ
κεφαλῆς, καὶ ὀβελίσκοις πεφυρακτωμένοις κατατιτρώσκε-
ται ὅλον τὸ σῶμα. Καὶ ἐπεὶ ὁ Ἅγιος εἰς οὐδὲν ταῦτα ἐ-
λογίζετο, ἤκουσε δὲ καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπαπειλοῦντος, ὅτι
ἐμελλε σκορπίσειν τὰ μέλη τούτου· « Πιστεύω τῷ Θεῷ
μοι, ἀντέφησιν, ὅτι οὕτω διαμεριϋνταὶ οἱ Χριστιανοὶ τὰ
λείψανά μου· καὶ ὅς ἐάν ἐπικαλέσῃται τὸν Θεὸν ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, σωτηρίαν εὕρησι »· καὶ παρὲυθὺς τὴν γλῶτταν
τέμνεται. Ὀμματα δὲ καὶ χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείνας,
καὶ καθ' ἑαυτὸν προσευξάμενος, φωνῆς ἐξ οὐρανοῦ ἤκουσε
λεγοῦσης· « Ἡ αἵτησίς σου πεπλήρωται, καὶ
ἰδοὺ ἴσῃ λαλῶν »· καὶ φωνῆς αὐτῷ γλώσσης ἐτίρας,
ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ταῦτα βλέποντες οἱ λαοί, ἐξεπλήσσοντα,
καὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἄν-
δρες χίλιοι ἐβδομήκοντα, καὶ ἑτεροὶ διακόσιοι.

Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτοῦ προσέρχον-
ται τῷ Χριστῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι
προσέταξεν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἑτεροὶ οὐκ ὀλίγοι ἀνεδόκησαν λί-
γοντες· « Βασιλεῦ, καὶ ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐ-
σμὲν », καὶ κατ' αὐτῶν ἀπεφῆνατο· καὶ λαβόντες αὐ-
τοὺς οἱ στρατιῶται, ἀπήγαγον ἐπὶ τὸν τῆς σφαγῆς τόπον·
καὶ προσευξάμενος ὁ Ἅγιος, καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς,
ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἴκοσι, αὐτοὺς πρῶτος ἀπετμήθη
τὴν κεφαλὴν, καὶ καθεξῆς οἱ λοιποί.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Η ἐκπορευομένη, ἐκ τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ
ποτίζουσα κρήνη, ὡς προέφησ προῆλθε,
Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων, σιτοφόρον, εἰρ-
γάσω, τῆς τρυφῆς ὁ χειμάρρους, Ἰωήλ ὡς
προεῖπεν. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οτὰ πάντα ποιήσας, γεννηθεὶς ἐκ Παρθέ-
νου, διεσώσατο κόσμον, εὐσεβῶς ἀνυμνῶν-
τα· εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Δροσοβόλον μὲν.

Λαμπρυνθέντα σε ἀγώνων ἐπιδόσσειν, ἡ
Κλεοπάτρα ἐνδοξε, συνεκόμισεν, εὐραμέ-

νη κλέος διὰ σοῦ, τῆς πίστεως ἄξιον σαφῶς, ἧς ἀνεδείξατο θερμῶς, εἰς σέ τελείω νοῖ.

Επιχέουσα σοι δάκρυα καὶ μύροις σε, ἐντίμοις ἐπαλείφουσα, κατακρύπτει σε, ὑπὸ γῆν ἢ πάνσεμνος γυνή, ἐνθάψαντα πλάνην πονηράν, καὶ ταῖς ἐκ τάφου ἀστραπαῖς, φωταγωγοῦντα ἡμᾶς.

Οὐκ ἐνέδωκεν ὁσίως θεραπεύουσα, σέ τὸν Χριστοῦ θεραπεύοντα, ἡ αἰείμνηστος, ἕως ὧφθης πρόξενος αὐτῇ, Σοφὲ βασιλείας ἑρανῶν. ἧς ἡξιώθη διὰ σοῦ, σὺν τῷ φιλάτῳ υἱῷ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα με ἀμέτροις παραβάσεσι, Παρθένε μεσιτεία σου, καινοποιήσον, ἰατρεύουσα μου τὴν ψυχὴν, καὶ λόγον παρέχουσα βοᾶν. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

Τῷ Προφήτῳ. Ὡδὴ ἡ. Τὸν παλαιὸν δροσίσαντα.

Υπέδειξας Ἐνδοξε, μετανοίας τοὺς τρόπους ἐμφανῶς, τὸν εὐσπλαγχνὸν Κύριον, ἐγγνώμενον τοῖς πίστει πρὸς αὐτόν, προσιοῦσι καὶ ψάλλουσιν. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεράπων γενόμενος, τοῦ Κυρίου Προφήτα Ἰωὴλ, τὰ τούτου μυστήρια, ἐπιστεύθης προφητεύων τοῖς λαοῖς, ἀνυμνεῖς καὶ λέγεσιν. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεὸν εἰς τὴν αἰῶνα.

Αφέσεις προχέουσι, τοῦ Ἰῆδα θαυμάτων ποταμοῖ, Ἀπόστολοι ἔνδοξα, τοῦ Κυρίου ὡς προέφη Ἰωὴλ, τοὺς βοῶντας ἀρδεύοντες. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπόστασιν σύνθετον, ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστόν, Πανάμωμε τέτοκας, διαμείνασα Παρθένος καθαρά· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνα.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μητρικῶν ὑπακῆσας Μάρτυς δεήσεων, οὐρανίῳ στρατείᾳ λαμπρῶς ἐστράτευσας (*), παῖδα τὸν σεπτὸν, καὶ τῆς σῆς συμμεθεξόντα, ἐδειξας εὐκλείας, ἀρρήτῳ συμπαθείᾳ.

Εξ Αἰγύπτου σε ὄλθον ὡς περ πολῦτιμον, μετηγάγετο Μάρτυς καταπλουτίζοντα, θείαν δωρεάς, Κλεοπάτρα ἰάσεων, πᾶσαν Παλαιστίνην, τὴν πόθῳ σε τιμῶσαν.

Γεγηθῶς τοὺς ἀγῶνας τοὺς σοὺς διήνυσας, Στρατιῶτα γενναῖε τοῦ Παντοκράτορος.

καὶ ὡς νικητὴς, παρ' αὐτοῦ ἐστεφανῶσαι, Οὐαρε παμμακάρε τῶν Ἀθλοφόρων κλέος.

Θεοτοκίον.

Αμαρτίας συνάπτω ἐφ' ἀμαρτήμασι, καὶ τὸ μέλλον οὐ φρίττω φρικτὸν κριτήριον· ἴασα Ἀγνή τῆς ψυχῆς μου τὴν πύρωσιν, καὶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐπίστρεψόν με σωσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς ταῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅ-
» παντα γὰρ ὁρᾷς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ θ'. Ἡ ἐν οὐρανοῖς.

Μετὰ Προφητῶν ὡς ὑποφήτης, χαρμονικῶς ἐν ἐπερανοῖς, νῦν εὐφραίνῃ σκηνώμασιν.

Ανῶθεν ἡμᾶς νῦν ἐποπτεύεις, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξολογοῦντας Θεηγόρε πανόλβιε.

Σύντομον ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ὁ Ἰωὴλ διὰ μετανοίας, θεοφρόνως ὑπέδειξεν.

Θεοτοκίον.

Ορθώσας ἡμᾶς τοὺς πεπτωκότας, Μήτηρ Θεοῦ, εὐσπλαγχνὸν Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα γεννήσασα.

Τοῦ Μάρτυρος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ισχὺν καθεῖλε τοῦ πολεμήτορος, τὴν θεϊκὴν σαφῶς περιζωσάμενος δύναμιν, Ἀθλητὰ γενναϊότατε Οὐαρε· ὅθεν σε εὐφημοῦμεν, ἴασιν ἀφθονον, ἐκ τῶν σῶν λειψάνων, οἱ πιστοὶ ἀπαρυσόμενοι.

Ος φῶς ὡς ὀρθρος ὡς μέγας ἥλιον, πάσῃ τῇ γῇ ἡ μνήμη σου ἐξήπλωται Οὐαρε, σελασφόροις φωνίζουσα λάμπεσι, σοῦ τῶν σεπτῶν ἀγῶνων, πάντας πανεύφημε, καὶ τὸν σκοτασμόν τῶν καρδιῶν ἀποδιώκουσα.

Σὺν σοὶ ἀστράπτοντα ὡς ἑώρακε, δόξη πολλῇ τὸν ἴδιον υἱὸν ἡ φιλότεκνος, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐμεγάλυνε· σέ δὲ γνησιωτάτως, Μάρτυς ἐδόξασε, μέγιστον προσάτην, ἐμφανῶς καταπλουτήσασα.

Ηγῇ ἐν ἧ σου τὸ καρτερώτατον, σῶμα σοφὲ κατὰκειται ἐνθέως ἡγίασται· ἀλλὰ δίδου ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου, λύσιν ἀμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, Οὐαρε καὶ πάντων, δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φανείς Παρθένα ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, τῆς φωτεινῆς νεφέλης, τῆς Αἰγύπτου τὰ ξόανα, παντελεῖ ἀπώλεια παρέδωκε· πλήθους δὲ Ἀθλοφόρων, ταύτην ἡξίωσε, φέρειν μιμουμένων, τὰ αὐτοῦ σεπτὰ παθήματα.

(*) Ὁρθότερον ἴσως, ἡρίθμησας· καὶ ὅρα τὸν εἰς πλάτος συναξαριστὴν τοῦ Νικοδήμου.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτλμα Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν,
τὸ τῆς πλάνης ἔφυγες σκότος· Ἐνδοξε, καὶ
τῷ φωτὶ προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν, καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ
πέρατα· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύ-
νων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, μυηθεὶς γνῶσιν
ἐνθεον, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην ἔγνωσ Ἀρ-
τέμιε· καὶ τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, πανσό-
φως διήλεγξας, καὶ ὠδήγησας λαοὺς, εἰς Θεοῦ
τὴν ἐπίγνωσιν· δι' ὃν ἤθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐ-
δέξω τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἱκετεύων, δια-
φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώ-
σεσι, παραδοὺς αἰκίζεσθαι τὸ πολυάθλον,
καὶ καρτερώτατον σῶμά σου, θεόφρον Ἀρτέ-
μιε, οὐκ ἡρνήσω τὸν Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐπέ-
δυσας· ἀλλ' ὑπέμεινας, ὡς περ πάσχοντος ἄλ-
λου, ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ
τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Ἀρτέμιον
τιμήσωμεν, ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα τὸν ἐχθι-
στον· καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν
Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν· ὅθεν καὶ ἀπέ-
λαβε, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν τὴν ἀφθονον, τοῦ
ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστῶς προστρεχόντων,
ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστια-
νῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά,

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν καὶ αἰεὶ,
τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, ἐκ περιστάσεως,
πάντες, ὅτι σὲ μετὰ Θεόν, ἔχομεν ἀντίληψιν
μόνην οἱ Χριστιανοὶ καταφύγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ πανάμωμος ἀμνάς, ἄρνα τὸν αὐτῆς
ἐθεώρει, ἐλκόμενον πρὸς σφαγὴν, θρήνοις
ἐνεκόπτετο, βοῶσα ὀλολυγμοῖς· Τί σοι δῆμος
ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, ἥδη ἀνταπέ-
δωκεν, ὃ ἀπολαύσας ποτὲ, οἴμοι! σῶν πολλῶν
δωρημάτων; πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ἐνέγκω,
ὅτι θέλων ταῦτα νῦν ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πάσα, ταῖς τοῦ Ἀθλο-
φόρου αὐγάζεται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὡραϊζομένη, Ἀρτέμιε
βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστῷ, καὶ προστάτα θερ-
μότερον μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δού-
λων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Ἰέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρόν.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Τὴν σὴν νέμοις μοι πλουσίαν χάριν Μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὸν ἀγῶνα Μάρτυς τὸν καλόν, ὡς ἀγωνισά-
μενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους κο-
μισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος
κατὰ μέθεξιν αὐλόν· ὅθεν δυσωποῦμεν φῶτι-
σον ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἡ φαιδρά σου Μάρτυς ἐορτῇ, πάντας συνε-
κάλεσε, χαρμονικῶς εἰς πανδαισίαν σή-
μερον, προθεῖσα τοὺς ἀθλους σου, τὰ παλαί-
σματα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐνστασιν· ὧν κατα-
τρυφῶντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Νεκρωθέντα Μάκαρ ἐν σταυρῷ, τὸν ἀκατα-
νόητον, σωματικῶς κατανοήσας Κύριον,
τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, ἐθελούσιον ἐπεπόθησας νέ-

κρωσιν, τὴν διὰ βασάνων· ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ἐκ σοῦ Θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ ἀσώματος, ὑπερβολῇ φιλανθρωπίας Πάναγνε, πάθει προσωμίλησε, καὶ ἀπάθειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγαγεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις Ἐνδοξε, ἐπιποθῶν ὑπήνεγκας, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, ταῖς πικραῖς ἀλγυδόνας θείᾳ χάριτι.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον σου, τῆς καρδίας Πάινσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις, τῶν βασάνων· καὶ γὰρ ἐστήρικτο, νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Ικρίῳ ἀναρτώμενος, καὶ νιφάσι πάντοθεν, τῶν σπαραγμῶν, κυκλούμενος, σὺ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον, ἐνητένιζες σώζειν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, σοῦ παναχράντων Κύριος, διασώζων τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ Μαρτύρων τοὺς δῆμους ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν γρατιώτην τῷ Χριστῷ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τῷ ἐχθρῷ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Ἀρτέμιον, εὐφημήσωμεν πίστει· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου καθῆται ἀγίῳ αὐτῷ, Δέσποινα ἐν κόλποις σε, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὡδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Μυμμένος, τὸν ταθέντα ἐν ξύλῳ θανάτου, ὑψώθης τεινόμενος, καὶ ὠμοτάτως ξεόμενος, καὶ ἀποδυόμενος, τοὺς δερματίνους χιτῶνας τῆς νεκρώσεως.

Οἱ πόνοι σου, τῆς σαρκὸς καὶ δεινῶν καὶ ἐπίτασις, τὴν ἄπνον λήξιν σοι, Μάρτυς σαφῶς προεξένησαν· ἥς νῦν ἐμφορέμενος, ἅπαντα πόνον κουφίζεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ισαγγέλω, γεγονότι τῶν ἄθλων λαμπρότησι, χειρὸς δι' Ἀγγέλου σοι, πέμπει τροφήν· ὁ οὐράνιος, ἄρτος ἡ ζωὴ ἡμῶν, ἐνδυναμοῦσάν σε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε, μετὰ τόκον ἀμίαντον ἄφθορον, Θεὸς συνετήρησεν, ὁ εὐδοκήσας ἐν μήτρᾳ σου, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναλαβέσθαι δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαμπὰς φωταυγῆς, καθωράθης Πνεύματος Ἀρτέμει, πιστοὺς καταυγάζουσα καὶ τῆς πονηρίας ἀπελαύνουσα, τὰ ζσφώδη καὶ σκότους, πεπληρωμένα πνεύματα.

Ο πέτρα ζωῆς, τῆς ψυχῆς τὰ βήματα πηξάμενος, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, καὶ τοῖς ἀλγεινοῖς περικυκλούμενος, ἀληθὴς Ἀθλοφόρος, ἀκλόνητος διέμεινας.

Ισάρχων σεπταῖς, ὠπλισμένος Πνεύματος δυνάμεσι, τριβόλων ὀξύτητος, Μάρτυς ἀθλοφόρε κατεφρόνησας, ἐν αὐτοῖς συμπατήσας, τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος.

Θεοτοκίον.

Σταυρὸν καὶ ταφὴν, ὃ ἐκ σοῦ θανάτου τεχθεὶς δι' ἡμᾶς, ὑπομείνας Δέσποινα, Μάρτυρα στερρότατον Ἀρτέμιον, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὡς κραταῖος εἰργάσατο.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀθύσσω πταισμάτων.

Ιερεῖον καὶ θῦμα ὁλόκληρον, Μάρτυς προσενήνοχας σαυτὸν Ἀρτέμει, τῷ ἐκουσίᾳ σταύρωσιν, εἰς ἡμῶν δεξαμένῳ ἀνάκλησιν.

Ανευδότοις πληγαῖς συντριβέντος σου, σώματος Ἀρτέμει τοῦ καρτεροῦ σοφὲ, τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν, διετήρησας πίστει ἀλώβητον.

Νοσημάτων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, Μάρτυς καὶ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, μιμητὰ τοῦ Σωτῆρος Ἀρτέμει.

Θεοτοκίον.

Χειμαζόμενον σάλῳ τῶν θλίψεων, καὶ κλυδωνιζόμενον ἐπαναστάσεσι, τρικυμιῶν διάσωσον, Θεοτόκε Παρθένε τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν
κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενος τρόπαια, συν-
ελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνωδαῖς εὐφημήσω-
μεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυ-
μάτων τε δοτῆρα πλοσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ
Κυρίῳ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνας ἐξαρκέσει ἐξειπεῖν Ἀθλο-
φόρε, ἢ τοὺς πόρους τοὺς σου, οὓς περ
ἀνδρείως ὑπέμενας διὰ τῆς πίστεως τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ τῆς χάριτος ἧς περ κατηξιώθης; οὐκ
ἐξαρκεῖ διηγήσασθαι σῶμα ἀνθρώπινον· σοφίαν
γὰρ ἐνδεδυμένος καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐ-
μίσησας καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον, στρα-
τιώτης φανείς γνησιώτατος. Καὶ νῦν πρεσβεύεις
Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Με-
γαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Στίχοι.

Ὁ πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ,
Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος.

Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρων αὐχένα τμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρτέμιος, Δούξ καὶ Αὐγουστάλιος
Ἀλεξανδρείας γενόμενος καὶ Πατρίκιος, ἐτιμήθη ὑπὸ
τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου. Τοῦ δὲ ἀποστάτη
Γουλιανοῦ δραξαμένου τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς Χριστια-
νοὺς τιμωρουμένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, αὐτόκλητος εἰς τὸν ἀγῶ-
να ὁ μακάριος ἔρχεται· καὶ τὴν παρανομίαν αὐτοῦ διε-
λέγξας, τύπτεται βουνεύροις ὤμοις, καὶ τριβόλοις ὀξεί-
σι τὸν νῶτον ξίεται, καὶ ὀγκίνοις τὰς πλευράς καὶ τὰ βλέ-
φαρα διαπείρεται, καὶ ὑπὸ λιθοξόων μεγίστης πέτρας διαι-
ρεθείσης μέσον ἐμβάλλεται· καὶ τῆς πέτρας μέσον ἀπολει-
φθεὶς, ὀφθαλμῶν στερεῖται, τὰ ἔγκατα τῇ γῇ συναυνεται,
καὶ τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Μερικῶν θαυμάτων τοῦ Ἀγίου διήγησις.

Ἀνὴρ τις, διδύμους ἔχων λίαν ἐξωγκωμένους, ἦλθε πρὸς
τὸν Ἅγιον κλαίων, καὶ τὴν ὑγίαν ἐπιζητῶν. Ἐπισεν ὁ
ἐν στρωμνῇ μέσον τοῦ ναοῦ· καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντα,
λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος· Ὑπόδειξόν μοι τὸ πάθος σου.
Ὁ δὲ ἐσχημάτισεν ἑαυτὸν εἰς ὑπόδειξιν· καὶ τοῦ ἔγκου
τῶν διδύμων ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ εὐφυῶς περιδραξάμε-
νος, ἔσφιγγεν ὅσης δυνάμειος εἶχεν· ὁ δὲ ἀσθενῶν μεγά-
λως ἐδυνήθη, καὶ τό, Ὁ σάί! ἀνακράξας, ἐξυπνος γενό-
μενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Ἄλλος δὲ πάλιν, κήλας (σπάσιμον) ἔχων δύο ἐν τοῖς
διδύμοις, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ παννυχίας, ἀνε-

κλήθη πρὸς ὕπνον. Φανείς δὲ αὐτῷ ὁ Ἅγιος, καὶ τὸ πα-
θος γυμνώσας, καὶ ψηλαφήσας ταῖς χερσὶ, κατεσφάγισεν
αὐτόν· καὶ νύξας τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν. Ὁ δὲ ἀ-
σθενῶν, ἐξυπνος γενόμενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ.

Ἄλλος δὲ πάλιν, ὑδροκήλην ἔχων μεγάλην, τῷ Ἀγίῳ
προσῆλθε· καὶ τούτου κατὰ τοὺς ὕπνους ὁ Ἅγιος μετὰ ξί-
φους τὸ πάθος περισχίσας, δυσωδίαν οὐ μικράν τοῦ ὑγροῦ
κενωθέντος προσέφερεν. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ἐ ἀσθενῶν,
εὗρε μὲν ἑαυτὸν ὑγιῆ, τοὺς δὲ χιτῶνας αὐτοῦ καὶ τὸ ἔδαφος
δυσωδίας καὶ σήψεως πολλῆς καὶ ὑγρότητος γίμονται.

Ἄλλος δὲ πάλιν, νεωστὶ ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐλθὼν, τοῦ κα-
ταλόγου τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ τίνος διηγουμένου
αὐτὰ, ἠκροάσατο· καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ συγγενῇ κεκτημένος,
βάρει τῶν διδύμων τὸ ζῆν ἀπολεγόμενος, ἀδιστακτικῶς πι-
στεύσας, καὶ τὰ πρὸς παννυχίδα ἐπιτήδεια συλλέξας, ἔ-
δραμε πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ πληρώσας τὴν παννυχίδα,
καὶ ἔλαιον ἐκ τῆς φωταγωγῆς λαβὼν, ὑπέστρεψεν, εὐθα
προσδεχθεὶς καταμένων ἦν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τῇ νυκτὶ ἰκείνη,
καταλαβὼν τὴν Ἀφρικὴν, καὶ τῇ κλίνῃ τοῦ πάσχοντος
ἐπιστὰς, φησὶ πρὸς αὐτόν· « Ἐπειδὴ ὁ σὸς συγγενὴς περὶ
σοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ με ἠξίωσεν, ἔσω ἀπὸ τοῦ νῦν ὑγιῆς ».
Ὁ δὲ, διὑπνισθεὶς, εὗρεν ἑαυτὸν ἐν ἀληθείᾳ ὑγιῆ, καὶ τῷ
παντοκράτορι Θεῷ εἰδίδου δόξαν.

Μὴ γνοὺς δὲ παρὰ τίνος τὸ τοῦ θαύματος γίγονεν ἐξαί-
σιον, τὴν ἡμέραν σημειωσάμενος, καὶ τῷ μηνυθέντι προσ-
γενεῖ τὴν αὐτοῦ ὑγίαν δηλώσας, ἐξέπληξε τοῦτον ἀκού-
σαντα, ὅτι ἐν αὐτῇ νυκτὶ, ἐν ἣ ἡ παννυχὶς ἐγένετο
ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐν Ἀφρικῇ τὸν νοσοῦντα ὁ Ἅγιος ἰάσατο.
Καὶ δραμὼν πρὸς τὸν ναὸν αὐτοῦ αὐθις, ἀξίαν εἰδίδου τὴν
εὐχαριστίαν· καὶ τοῖς παροῦσι τὸ θαῦμα ἐκδιηγούμενος,
γράφει παρὲυθὺς τῷ ἰαθέντι τὴν τε ἀκολουθίαν τοῦ πράγ-
ματος, καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου ἔνομα.

Ἄλλος δὲ πάλιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς παιδογόνοις βάρει οὐ φο-
ρητῷ πιεζόμενος, καὶ προσμένων τῷ τοῦ Ἀγίου ναῷ, οὐ
μικρῶς ὥχλει τὴν ἰασιν ἐπιζητῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος φανείς,
λέγει πρὸς αὐτόν· « Ἀπελθε εἰς τὸν χαλκία Ἰωάννην τὴν
γειτονικοῦντά σοι, καὶ τῆς κήλης σου τῷ ἄκμονι τούτου ἐπι-
τεθείσης, αὐτὸς ἐκπυρῶσας τὴν σφύραν, καὶ δούς αὐτὴν
μετὰ δυνάμειος, εὐθὺς ἰάσεται ». Τοῦ δὲ πρὸς τὴν ὀπτα-
σίαν πάσχοντος, καὶ μὴ βουλομένου τοῦτο ποιῆσαι, ὁ Ἅ-
γιος αὐθις αὐτῷ τὰ αὐτὰ ἐπισκῆπτει. Ὁ δὲ καὶ ἔτι ἐδυ-
σχέραινε. Καὶ πάλιν φανείς ὁ Ἅγιος, ἔφη αὐτῷ· Πίστευ-
σον ἀδελφε, εἰ μὴ ποιήσεις ὅπερ σοι εἶπον, οὐκ ἂν ποτε
ἰαθῇς. Ὁ δὲ, καὶ μὴ δέλων, προσῆλθεν ἐξ ἀνάγκης τῷ
χαλκίῳ· καὶ τῆς κήλης ἐπιτεθείσης τῷ ἄκμονι, ἐπεὶ τῇ
καταβάσει τῆς πεπυρωμένης σιδηρᾶς σφύρας, συνεστάλη
πρὸς ἑαυτὸν, ἀφανὲς τὸ πάθος γέγονεν· ἐφ' ᾧ τὸν ἄκμονα
καὶ μόνον ὑπὸ τῆς σφύρας κρουσθῆναι. Κάκεινοι τὸ πα-
ράδοξον ἐκπλαγίντες τοῦ θαύματος, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν
τῷ Θεῷ, δοξάσαντι τὸν Μάρτυρα, ἀνέπεμψαν.

Ἄλλα καὶ ἐκ πίστεώς τις κηρὺς λαβὼν καὶ ἔλαιον,
τὴν πρὸς τὸν Ἅγιον διώδευε τρίβον· καὶ διερχόμενος, ἡ-
ρωτήθη παρὰ τίνος τῶν τὴν ραπτικὴν τέχνην μετερχομέ-
νων· Ποῦ πορεύῃ, προσφιλέστατέ μοι, κηρὺς φέρων καὶ
ἔλαιον; Τοῦ δὲ περιπαθῶς φύσαντος· Εἰς τὸν Ἅγιον Ἀρ-
τέμιον ἀπέρχομαι λειτουργήσων· μικρὸν ἐκείνου παρελ-
θόντος, ἀνέκραξεν ὁ ράπτης γελοίως λέγων· Ὁ δεῖνα, ὑ-
ποστρέφων φέρε μοι μίαν κήλην. Ὁ δὲ, ἀφικόμενος πρὸς
τὸν Ἅγιον, καὶ τὴν θείαν ἐκτελέσας Μυσταγωγίαν, ὑπέ-
στρεψεν οἴκαδε.

Ἐν ᾧ δὲ τὴν προκειμένην αὐτῷ τρίβον ὠδεύει, καὶ
οἱ διδύμοι τούτου ὑποχαλὰν κάτω ἤρξαντο· καὶ διὰ τοῦ
διαστήματος, δὲ οὐ τὸν προσφιλεῖ ράπτην καταλαβεῖν ἐμελ-
λει, τούτων ἐξωγκωθέντων, μόλις ἠδυνήθη πρὸς αὐτὸν ἀφι-
κίσθαι. Καὶ ἐπεὶ ἄφωνος, καὶ σχεδὸν ἄπνευς ἦν, καὶ εἰς

λόγους καὶ μάχαις ἄμφω τὰ μέρη γεγένησιν, ἐξ αἰτίας τοῦ γέλωτος, τὴν κήλην τῷ ῥάπτῃ ἀποκομίσαι, τοῦ παθόντος ἐνισταμένου τηλικούτου πάθους βάρει ὑποπιεῖν καὶ διαβιβαιοῦντος, μὴ ἄλλως παθεῖν, εἰ μὴ τὰ ληρώδη ἔχεινα καὶ γέλωτος ἄξια ἐξεφωνήθησάν ῥήματα· καὶ τούτων ὅτω διαμαχομένων, καὶ τῶν παρευρεθέντων πυθανομένων μαθεῖν περὶ τῆς μάχης, τοὺς διδύμους ἔχων βεβαρημένους, διηγούμενος, τὸν τρόπον καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους, εἰς βεβαίωσιν τούτου καὶ τῆς ἀληθείας, κουφίσας ἃ ἐνεδέδυτο μετὰ θυμοῦ, πρὸς τὸ ὑποδεχθῆναι τοῖς ὁρώσιν ὃ πέπεισθε, διὰ τῆς ἐπιλαλίας τοῦ ῥάπτου, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ.

Ὁ δὲ ἱταῖρος αὐτοῦ ῥάπτης τὸ, Οὐαί! ἀνακράξας, ὑπέδειξε πᾶσι τὴν ἀθρόως ἐξόγκωσιν ἐπελθοῦσαν τῶν διδύμων. Πάντες δὲ οἱ παρευρεθέντες τὴν ἀθρόαν μεταβολὴν καὶ διάβασιν εἰς ἐκαῖνον ἰδόντες τοῦ πάθους, ἔκθαμβοι γεγόνασιν. Ἀνέπεμψαν δὲ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Σεράποντι αὐτοῦ τὴν εὐχαριστίαν. Τῷ δὲ ἀναδεξαμένῳ τὸ πάθος, Θάρσει, ἔλεγον, καὶ μὴ λυποῦ ἀδελφέ· δικαία ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ· ὃ γὰρ ἐζήτεις, ἔλαβες.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Α ἡττητον φρόνημα, ἀρράγεστατήν, ψυχῆς καρτερότητα, Ἀρτέμιε κτησάμενος, ἐχθρῶν πανουργεύματα, Μάρτυς κατήργησας, μέλπων ἐμμελέστατα· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὴν ἐπηρμένην, βασιάνων κατέσβεσας, πυρὰν Θεομακάριστε, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος περιχεόμενος, χαίρων ἀνεκραύγαζες· Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ιάσεων χάριτας, ἀναπηγάζων, παθῶν ὑπεκκαύματα, σθεννύεις, Σεῖα χάριτι· διώκεις δὲ πνεύματα ἐπιστασίαις σε, ἐνδοξε Ἀρτέμιε· διὸ μεγαλοφώνως σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Νεκροῖς τὸν πηγάσαντα, ἀθανασίαν Παρθένε πανάμωμε, Θεοπρεπῶς ἐκύησας· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν, πάθη τὰ τοῦ σώματος ἀγνή, καὶ αἰωνίου καταξιώσαι ζωῆς.

Ὡδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Μάστιξι σφοδραῖς, Ἀρτέμιε τὸ σῶμα, ἐκδαπανώμενος ὑπὸ νηγκας, ἐναποσκοπούμενος, τὴν ἀντίδοσιν τὴν μέλλουσαν· ἦν νέμειται κραυγάζοντι, ἐνδοξε ὁ Δεσπότης· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αῖμασι τοῖς σοῖς ἡ γῆ καθηγιασθῇ, καὶ ἰατρεῖον ἀναδέδεικται, σῶμα τὸ πολυάθλον, πᾶσαν νόσον, πᾶσαν κήκωσιν, πᾶσαν δαιμόνων πάντοτε, βλάβην ἀποδιῶκον, ἐκ τῶν πιστῶς προσφευγόντων σοι.

Κόσμος Ἀθλητῶν, ἐδείχθης τὰ ἐν κόσμῳ, εὐσεβοφρόνως ἀπωσάμενος, καὶ τὰ ὑπερ-

κόσμια, βραχυτάτῳ ἐξωνούμενος, τιμῶ σε Ἀρτέμιε, αἵματι ἀνακραύζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ακλυστος λιμὴν, χειμαζόμενοις ὥφθης, καὶ θαλαττεύουσιν ἐκάστῳ, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ παθήμασιν Ἀρτέμιε· ἐν ᾧ διασώζομενοι, χάριτι μελωδοῦμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας ἡμᾶς πικρὰ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ συμπτωθέντας ὀλισθήμασι, Πάναγνε ἀνέπλασας, Πλαστουργὸν ἀποκυήσασα, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, Ἀχραντε· ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαθυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Σεῖῳ προσταίγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ιδεῖν ἐφίεμενος, τὰ κάλλη τὰ οὐράνια, τὰ φαινόμενα κόσμου κάλλη παρέδραμες, καὶ καλλοποιῖα τῶν ἄθλων, ὠραῖσθεις, Ἀρτέμιε Μάρτυς, καλῶν τὸ ἀκρότατον, εὐφραίνόμενος κατείληφας.

Ὡς ὀρθρος ὡς ἥλιος, ἡ μνήμη σε φωτίζουσα, τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας μάκαρ ἀνέτειλε· σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, φωτοειδής, ὥφθης κληρονόμος, σκεδάζων Ἀρτέμιε, τὴν ὁμίχλην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σκιρτήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, Ἀρτεμίου τῇ μνήμῃ τοῦ Σεῖου Μάρτυρος· ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμασῷ, ὄντι ἐν Ἀγίοις, καὶ καθαγιαζόντι, τοὺς ἐν πίστει τοῦτον σέβοντας.

Η θήκη σου βρύουσα, ἀπαύστως τὰ ἰάματα, τοὺς πιστοὺς προσκαλεῖται πόθῳ ἀρύσασθαι, εἰς σωματικὴν εὐρωσίαν, εἰς ψυχικὴν, ὄντως σωτηρίαν, παμμάκαρ Ἀρτέμιε, πρεσβεύτα τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τοῦ σου προσώπου Κύριε, ῥαθυμίας τῷ σκότει συγκαλυπτόμενον, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν ἀληθῆ, ἀγνήν σε Μητέρα, Ἀγγέλων λαμπρότητας, καὶ τὸν ἐνδοξον Ἀρτέμιον. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖς τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεογονίαν μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παρεσηκῶς Ἀρτέμιε, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι, καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίως, ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύοις, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ Χριστοῦ, στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε, τῷ σταυροφόρῳ Ἀνακτι, κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος, τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ὀχυρὸν προπύργιον, φύλαττε καὶ προστατίς, καὶ βοηθός, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις· καὶ γὰρ ἐν σοὶ καυχώμεθα, προστασία τοῦ Κόσμου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος
τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φαλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἱλαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως κατέτρωσε, καὶ ἱεραῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαναστῆναι, τῶν κοσμικῶν σε θορύβων ἔπεισε· τότε ὀπλισάμενος Σταυροῦ τὴν δύναμιν, πρὸς τὴν δαιμόνων ἐχώρησας, Παμμάκαρ πάλην, καὶ ἀνεπλέξω νίκης διάδημα· καὶ νῦν αὐλίζῃ, ταῖς λαμπρότησι, τῶν Ἀγίων· μεθ' ὧν ἡμῖν αἰτῆσαι, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι παραδόξως, Πάτερ ἀξιάγαστε τῶν ἱαμάτων σου, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, τῶν νοσημάτων, διασκειδάζων σκότος βαθύτατον· ἐντεῦθεν σε ἥλιον ἄλλον γνωρίζομεν, καὶ Μοναζόντων ἐδραῖωμα, καὶ ποδηγέτην, τῶν σωζομένων Θεῷ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν τὴν μνήμην ἐκτελοῦμέν σου, τὴν φωταυγὴ καὶ σωτήριον Ὅσιε, Ἰλαρίων πταισμάτων, δια σου λύσιν λαμβάνοντες.

Δι' ἐγκρατείας τοῦ σώματος τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς· καὶ ἀπαθείας ταῖς πτέρυξι, κεκοσμημένος, χά-

ριν ἐδέξω ἰᾶσθαι Ὅσιε, ἀνθρώπων ἐν Πνεύματι τὰ ἀρρώγηματα, καὶ ἀπελαύνει τὰ Πνεύματα τῆς πονηρίας, καὶ διασώζειν τοὺς προσιόντας σοι· ὅθεν χοροὶ σε μακαρίζουσι, Μοναζόντων σοφὲ ἀξιάγαστε, καὶ τιμᾷ πᾶσα κτίσις, Ἰλαρίων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Εκ νεότητός σου φέρων τελειότητος φρόνημα, ὑπέθου σεαυτὸν Ἰλαρίων, τῷ ζυγῷ τοῦ Χριστοῦ· καὶ τὸν βίον ζηλώσας τοῦ θείου Ἀντωνίου, τοῖς ἴσοις μέτροις τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος, κατέτηξας τὴν σάρκα, σκιρτῶσαν ὡς περ πῶλον, ὡς ὠφείλε τῇ ψυχῇ καθυποτάσσεσθαι, καὶ τῆς ἀσκήσεως δρόμον ἐξετέλεσας. Ἀλλ' ὦ μακαριώτατε Πάτερ, καὶ θαυματουργέ θεοφόρε, τοῖς τὴν μνήμην σου ἐκ πόθου τελοῦσιν, αἰτῆσαι ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε,

Ο ἡν, τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς, καταδάπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἀγνή, πάσης ὄντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον, οἶμοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σθ' Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· ἔπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ανθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινός, πρῶν Ἡσαΐας σαρκοῦται, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς νεύματι τῇ φύσαντος αὐτὸν Γεννήτορος· καὶ τεχθεῖς σφαγιαζεται, ἐκὼν ὁ τοῦ κόσμου, αἵρων ἀμαρτήματα ἀμνός ὡς ἄμωμος· ὅθεν, ἡ ἀμναὶς καὶ Παρθένος, τοῦτον ἐν Σταυρῷ καθορώσα, λύπης τῇ ρομφαίᾳ ἐτίτρώσκετο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πνεύματος Ἀγίου πλήρης γενόμενος, ὁ Ὁσιος Ἰλαρίων, ταῖς τῶν δαιμόνων ἐπινοίας κατήργησε· τῷ Σταυρῷ γὰρ ὀπλισάμενος, καὶ ἐν τούτῳ θάρρῳν, πᾶσας ταῖς νόσους λόγῳ ἐθεράπευσε, ψυχῶν μὲν τὰ πάθη, σωμάτων δὲ πᾶσιν μαλακίαν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, κατὰπεμψον καὶ ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Εγώ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τοῦ θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδὲλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἀσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ρῦσαί με, δεῖξασα καρποφόρον, ἄχραντε τῷ Υἱῷ σου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς παλαί, ἐκ παραβάσεως καρποῦ ὑπνώ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ φαιδρὸν ὑμῶ, παμμάκαρ, σῶν θαυμάτων.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὤδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὸν φωσφόρον καὶ φωτοειδῆ, βίον σου Μακάριε, περιχαρῶς εὐφημεῖν προθυμούμενος, τῇ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἱλαρότητι φαιδρυνθῆναί με πρέσβευε, καὶ τῆς ἀμαρτίας, Πάτερ τὴν κατήφειαν ἀπέλασον.

Ολοτρόπως Μάκαρ τῷ Θεῷ, χαίρων προσεχώρησας, ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου γενόμενος, καὶ τὸν νοῦν ἀθόλωτον, τεταμένης δὲ ἐγκρατείας ἐτήρησας, τὸ τῆς ἀπαθείας, ἐνθεον ἐντεῦθεν μνηστευσάμενος.

Φανοτάταις σὺ μαρμαρυγαῖς, περιαιυγαζόμενος, τῆς ἀρχικῆς καὶ ἀκτίστου Θεότητος, πατρικῆς ἡλόγησας, ἀθείας καὶ πολυτάραχον ἄγνοιαν, ταύτης ἀπεστράφης, μόνη τῇ Τριάδι συντασσόμενος.

Θεοτοκίον.

Ανατείλας Ἥλιος ἐκ σῆς, Μήτηρ αἰεπάρθενε ὁ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων νοούμενος, καὶ τῷ ὀρωμένῳ δέ, παραδόξως περιγραφόμενος σώματι, τῷ τῆς εὐσεβείας, φέγγει τοὺς ἀνθρώπους κατεφώτισεν.

Ὤδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ιώμενος παθῶν τὰς ἐπαναστάσεις, συντόνοις ταῖς ἀσκήσεσιν Ἰλαρίων, ἐμάρανας αἰοίδιμε ἀνακραζών· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Δερματίνους νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, ἀπέξεσας τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας, καὶ ὕφανας ἱμάτιον σωτηρίου, βοῶν τῷ Κτίστη σου· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ρωννύμενος ἐλπίδι τῶν αἰώνιων, καὶ Θεῷ προσαγόμενος θεοφόρε, παλάμαις τῆς θεοφρονος Ἀντωνίου· ὃν καὶ μιμούμενος, φωστήρ γεγένησαι, Ἰλαρίων θαύμασι, λάμπων Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα τῇ βουλήσει μόνη μορφώσας, τὸν ἄνθρωπον ἡξίωσε μορφωθῆναι, πλαττόμενος ἐν μήτρᾳ σου Θεομήτορ· ὃ νῦν κραυγάζομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Αντωνίου τοῦ θείου ἐξηλωκῶς, τὸν ἐνάρκτον βίον πνευματικῶς, ἐπ' ὧμων σου ἔλαβες τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου· καταλιπὼν τοῦ βίου, τὴν ἅπασαν μέριμναν, τῇ τῶν παθῶν νεκρώσει, τῷ πνεύματι ἐζήσας· ὅθεν καὶ τὴν κτίσιν, παραδόξων θαυμάτων, ἐπλήρωσας Ὅσιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὕψος τὴν φωτεινὴν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παραδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον τόπον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ ξύλῳ ὀρώσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Αὐτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· καὶ συνοχῇ καρδίας τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὅξος καὶ τὴν τρήσιν πλευρᾶς, χολήν τε αἵμοι καὶ ἦλὸς μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σου Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

Ὡδή δ'.

Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Νεκρώσας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τὸν χει-
μάρρουν τῆς ἀνομίας, Ἰλαρίων Ὅσιε (*),
δαιμόνων τε τὰς μεθοδείας φυγῶν, ἐν γαλήνῃ,
Θείου Πνεύματος, μετὰ δικαίων Πάτερ ἀναπέ-
παυσαι.

Υδαίων, ἐπὶ ῥοαῖς Ὅσιε, ἀρδευόμενος τῶν
δακρύων, τὴν τῆς ψυχῆς ἄβυσσον, πολύκαρ-
πον τῇ γεωργίᾳ σαφῶς τοῦ Σωτῆρος πᾶσιν ἐ-
δειξας, τῶν Ἀσκητῶν πληθύνας τὰ συστήματα.

Μεθέξει, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κρατυνόμε-
νος Ἰλαρίων, πονηρίας πνεύματα κατέρ-
ραξας· καὶ τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ἀσθενῶντας ἐθε-
ράπευσας, προφητικὴν πλουτήσας καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καὶ πασταῖδα ἔμψυχον, Θεομῆτορ
εὐλογημένη, καὶ νοητὴν τράπεζαν, καὶ
λυχνίαν κατανοοῦμεν, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει ἐξ-
ανέτειλε, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸ ἀπαύγασμα.

Ὡδή ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ἀστραπή, καθαρότητι βίβη καὶ πολιτεία,
τῇ τῶν Ἀσωμάτων ὁμοιουμένη, λάμπας
ἐν κόσμῳ, τὸν τοῦ σκότους προστάτην, ἀπε-
λαύνεις Θεομακάριστε, τῷ τῆς εὐσεβείας φω-
τὶ λαμπρυνόμενος.

Παντοδαπαῖς, διαλάμπων Δεόφρον Δαυμα-
τουργίαις, καὶ χάριτι Δεία πεφωτισμέ-
νος, πᾶσιν ἐγνώσθης, Δησαυρὸς Ἰλαρίων, ἰα-
μάτων Πάτερ Δεόληπτε, ἄλλος τις Προφήτης
Θεοῦ γνωριζόμενος.

Αἰγλή τῶν σῶν, ἱλαρώτατε Πάτερ κατορ-
θωμάτων, τὰς ἐσκοτισμένας ἐχθροῦ δυ-
νάμεις καταδιώξας, καὶ τῆς τούτων μανίας,
ἀφαρπάσας τοὺς σοὶ προστρέχοντας, Δείαις
δαδουχίαις, πρὸς πίστιν ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Μίαν ἡμῖν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καθορωμέ-
νην, ὑπάστασιν μόνη εὐλογημένη, τίκεις
ἀφράστως, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, σαρκωθέντα
δὲ οἶκτον ἄφατον. Τοῦτον οὖν δυσώπει, φρου-
ρῆσαι τοὺς δούλους σου.

(*) Ἡ ἐναρθρὸς λέξις, τὸν χειμάρρουν, φαίνεται αἰς ἐ-
πεξηγηματικὴ τῶν πρὸ αὐτῆς, τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς.
Τὸ δὲ χειρόγραφον ἔχει πληθυντικὸς οὕτω· Τῶν χειμάρρων
τῆς ἀνομίας, τὴν παραχρῆν Ὅσιε, μᾶλλον σύμφωνον
τοῖς τοῦ Δαυὶδ, ῥήματι ἐλήφθη· Καὶ χειμάρροι ἀνομίας
ἐξετάραξάν με (Ψαλμ. 134. 4). Ἀλλ' ἴσως ἢ ὁρθότερα ἢ
σύνταξις, εἰὰ τὸ ἄρθρον « τὸν » μετεβάλλετο εἰς τὴν σύνδε-
σιν « καὶ » συνδέοντα τὰς δύο μετοχὰς· νεκρώσας καὶ
φυγῶν.

Ὡδή ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μοναρχία λατρεύων Θεότητος, τὸ τῆς ἀ-
ναρχίας πολύαρχον ἤλεγξας, εἰδωλικὴν
δυσσέβειαν, καταργήσας Θεόφρον τῇ χάριτι.

Ανατείλας ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας, ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, τῇ τῶν καρ-
πῶν γλυκύτητι, κατευφραίνων πιστῶν τὰ πλη-
ρώματα.

Καθαίρετης ἐδείχθης ἀήττητος, τῶν τῆς πο-
νηρίας πνευμάτων αἰοίδιμε, πλουτοποιοῦ
χαρίσματα, πρὸς Θεοῦ Ἰλαρίων δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαικω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς
Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ὡς φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου,
συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕ-
μνοις· Ἐλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνώ-
στίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς Δεῖον ὕψος,
Ἰλαρίων τοὺς βοῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν
Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Ὁ Οἶκος.

Ερασθεὶς τῶν τοῦ Χριστοῦ Δείων παραγ-
γελμάτων, καὶ μισήσας σαρκὸς καὶ κό-
σμου τὴν ἀπόλαυσιν, προσῆλθες προθύμως αὐ-
τῷ, καὶ ἐγένου ἀστήρ, φωτίζων τὰ πέρατα
πάντα, τῇ αἰγλή τοῦ Πνεύματος· διὸ προσπί-
πτων καθικετεύω σε· Φώτισον καί μου τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς τῆς ψυχῆς, τοῦ ἀνυμνῆσαι τοὺς σοὺς
ἀγῶνας, οὓς ἐπεδείξω ἐπὶ γῆς διὰ τὴν μέλλου-
σαν ζωὴν· ἧς περ νῦν ἀπολαύων, μνήσθητι τῶν
ἐκβοώντων· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ
κρηπίς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἐν δάκρυσιν πρὶν καὶ πόνοις σπείρας καίτω,
Ἰλαρίων Δέριζε νῦν χαίρων ἄνω.

Ὑστάτα Ἰλαρίων κοιμήσατο εἰκόδι πρώτη.

Ὁ Ὅσιος οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου, ἐν τῇ Γαζαίῳ πέλει γεννηθεὶς καὶ ἀ-
νατραφεὶς, υἱὸς γεννητόρων ἀπίστων. Ἐρωτὶ δὲ παιδεί-
ας ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ παιδευθεὶς, καὶ τῶν
εἰς Χριστὸν πίστιν δεξάμενος, ζῳωτικῶς τοῦ μεγάλου Ἀν-

τωνίου γέγονε, καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῷ χρόνον οὐκ ὀλίγον· καὶ ὑποστρίψας ἐν τῇ πατρίδι, μετὰ τὴν τῶν αὐτοῦ γονίων τελευτήν, τὰ προσέοντα αὐτῷ πάντα τοῖς πτωχοῖς διένειμεν. Εἶτα καταλαβὼν τὴν ἔρημον, καὶ ἄκραν ἀσκησιν ὑπέλθων, πολλῶν θαυμασίων γέγονεν αὐτουργός· καὶ πολλὰς διαμπίψας πέλεις καὶ τόπους καὶ χώρας, οὕτω τὸν βίον διήνυσσε, βιούς τὰ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Γαΐου, Δασίου, καὶ Ζωτικοῦ.

Στίχ. Εἰς ἀλμυρὸν θανόντες ἄνδρες τρεῖς ὕδωρ, Γλυκὺν τρυφῆς πίνουσι χειμάρρουν ἄνω.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐν Νικαμῆδειά διαγόντες, καὶ παρρησιασάμενοι, τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπικείμενα κατέστρεψαν. Ὡς δὲ ἐγνωσθήσαν, πᾶσαν πείραν βασάνων ὑπέμειναν, ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς πλευράς καταξανθίντες τριχίνοις ὑφάσμασιν. Εἰδ' οὕτω, λίθων ἐν ταῖς τραχήλοις αὐτῶν ἔξαρθηθέντων, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερρίφθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων νεοφανῶν Μαρτύρων, Ἀνδρέου, Στεφάνου, Παύλου, καὶ Πέτρου.

Στίχ. Τρεῖς ὁ Στέφανος σὺ στεφανίτας ἔχεις, Τοὺς σοὶ συναθλήσαντας ἐξ ἑνὸς ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ Σωκράτους Πρεσβυτέρου.

Τὴν Θεοδότην, ἐκ ξίφους τετμημένην, Θεῷ δοτὴν ἐγνωμεν ἀγνὴν θυσίαν.

Ὁ Σωκράτης ἔσπευδεν ὀφθῆναι, Λόγε, Τετμημένος σοι Σωκράτης στεφοκράτης.

Ἡ Ἁγία Θεοδότη ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως εὐγενῶν γονίων ὑπάρχουσα, ἐκ τῆς χώρας τοῦ Πόντου. Ἐν ἀσκητηρίῳ δὲ τινὶ ἀπελθοῦσα, καὶ ἠσυχάζουσα, διεγνώσθη· καὶ κρατηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Καππαδοκίας, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρεμασθεῖσα, ἕσσεται, καὶ εἰς φούρνου ἐκπυρωθέντα ἐμβαλλεται. Τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διασωθεῖσα, ἄγεται παρὰ τοῦ Ἀρχοντος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, εἶτα ἐν Ἀγκύρᾳ, ἔνθα ἦν ὁ Πρεσβύτερος Σωκράτης· ὅς, τῶν Ἑλλήνων πάνδημον ἑορτὴν ἐκτελούντων τοῖς δαίμοσι, καὶ προσκυνούντων τοῖς εἰδώλοις, ζήλου πλησθεὶς, καὶ τὸν βωμὸν καταστρίψας τῶν θυσιῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Ἡ δὲ Ἁγία Θεοδότη, ἀναγκασθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεῖσα, διὰ ξίφους τρωθεῖσα, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐκράτης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αἶμα τραχήλῳ τοῖς πρὶν ὄμβροισι δακρύων, Κρινῶν, συνιστᾷς εὐκρατον κράσιν Μάκαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ρῆμάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν θαυμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, εἰς πᾶσαν ἐξελέλυθε, τὴν γῆν Πατέρ' Ὅσιε, Θεοσεβείας πυρσῷ, πᾶσιν ἐπιλάμπουσα πιστοῖς, τῶν ἱαμάτων τὴν ἰλαρότητα.

Σταυρῷ τειχιζόμενος, τῷ τοῦ Σωτῆρος, ἁλώβητος ἔμεινας, ἀλόγως ἐφορμήσαντος, δαιμόνων φρυάγματος ἐπὶ σὲ Πάνσοφε· οἶδε γὰρ ὁ ὕψιστος Θεός, περιφρουρεῖν τοὺς αὐτοῦ θειράποντας.

Ὁ στύλος ἀκράδαντος, οὐρανομήκης, ὡς πύργος ἀσάλευτος, ὠρχήθη δ' ἀσκήσεως, πυρσεύων τὰ θαύματα, διδούς ἱάματα, βρύων θεία δόγματα πηγῆς, ἐξ ἀενάου τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη Παρθένος σε, δικαιουσύνῃς, τὸν Ἥλιον ἔτεκε, παρθένος διαμείνας, τῷ πάθει τῆ σῶματος προσομιλήσαντα, ἄνθρωπον γενόμενον Χριστέ, δι' εὐσπλαγχνίαν καὶ συγκατάβασιν.

Ὡδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Θρόνον ἀληθῶς, αἰσθήσεως ἐγένεθ, θεία συνέσει λαμπρυνόμενος, καὶ θείοις προσταγμασι, θεοφρόνως ὁδηγούμενος, καὶ ἀρετῇ λαμπόμενος, Ὅσιε, Ἰλαρίων, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλῶπισμα.

Ἄρμα μυστικόν, τὸ ὄνομα βασιάζων, τὸ τοῦ Κυρίου ὥφθη Ὅσιε, δι' ἔργων λαμπρότης, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεως, καὶ καθαρᾶς βιώσεως, Ὅσιε, Ἰλαρίων, τῶν Ἀσωμάτων ὁμόσκηνε.

Υἱοθετηθεὶς, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, συγκληρονόμος Θεοῦ γέγονας, καὶ πλοῦτον οὐράνιον, βασιλείαν ἀδιάδοχον, ἀπειλήφας Θεοσπέσιε, κράζων· Ὑπερυψῆτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μύρον νοσητῶν, ἐκκενωθὲν Παρθένε, ὠνομασμένον Υἱὸν τέτοκας (*), ἀτμοῖς τῆς Θεότητος, τοὺς βροτοὺς εὐωδιάζοντα, καὶ τῆς φθορᾶς ῥυόμενον, κράζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός:

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ἀγίων σκηνώματα, χοροβατεῖν ἠξίωσαι, τὴν ζωὴν διανύσας ἀγίως Ὅσιε· καὶ ὡς πεφηνότι δικαίῳ, σοὶ τριλαμπές, ἀνέτειλε φέγγος, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, εὐφροσύνη σε ἐδέξατο.

(*) Ἐλήφθη ἐκ τοῦ Ἀσματος, ἔνθα ἡ Νύμφη λέγει· Καὶ ὁ σμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα, μύρον ἐκκενωθὲν ὀνομάσου (ἀ, β).

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, καὶ ζωῆς αἰωνίου σαφῶς λαβόμενος, καὶ τῆς καλλονῆς Ἰλαρίων, τῆς ὑπὲρ νῦν, Πάτερ εὐμοιρήσας, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, τὸν Δεσπότην καθικέτε.

Ὁς κέδρος ὑψίκομος, δι' ἀρετῆς ὑψούμενος, ἐν αὐλαῖς Ἰλαρίων Θεοῦ πεφύτευσαι· καὶ ὡς κεκλεισμένος δὲ κήπος, ὡς εὐθαλὴς, Παραδείσος ὠφθῆς, ὡς πηγὴ ἰάματα, Ἰλαρίων ἀναβλύζουσα.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἐχρημάτισας, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τῆς τῆς Λόγου Παρθένης Θεογεννήτρια, περιβεβλημένη ἐν δόξῃ, τῶν ἀρετῶν, καὶ πεποικιλμένη· διό σε πανάμωμε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκοτισμένα· διό τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστείλαριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ ἱλαρόν σε Πάτερ, καὶ καθαρώτατον ὄρων, τῆς διανοίας ὁ πάντων, γινώσκων τὰς ἐνθυμήσεις, φωστῆρα κόσμῳ δεικνύει, σὲ Μοναζόντων τὸ κλέος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένη, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας μερίδος τοὺς σούς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁλος ἀνακείμενος, διὰ παντός τῷ Κυρίῳ, σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, ἀρετῶν ἀσκήσας ἐκ νεότητος· τῆς ψυχῆς ὄμμα δὲ, θεωρίαις Πάτερ, φωτοβόλοις ἀνεπτέρωσας· διό γεγόνως θεῶν δεκτικὸς διαδόσεων, ἰάσεων· χαρίσματα, καὶ θεοσημείας ἐπλέτησας, πᾶσι διανεμὼν, τοῖς χρήζουσι πλουσίας δωρεάς, καὶ παρρήσιᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἶγλην τὴν τρισήλιον, φωτιστικῶς δεδεγμένος, Ἰλαρίων Ὅσιε, αἰσθητῶς ὡς ἥλιος διεληλύθας, τὰ τῆς γῆς πέρατα, διασπείρων πᾶσι, τὰς ἀκτῖνας τῶν θαυμαμάτων σου· διό Προφήτην σε καὶ θαυματουργὸν ἀνεκήρυκτον, καὶ θεῖον καὶ θεόληπτον. οἱ τῆς εὐποιᾶς μετέχοντες, καὶ τῶν ἰαμάτων, θεόφρον ἀπολαύοντες τῶν σῶν, καὶ σωτηρίαν καρπούμενοι, ταῖς διδασκαλίαις σου.

Βίβ τὴν τερπνότητα, καὶ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὑπερβὰς τῇ χάριτι, καὶ πρὸς τὰ νοούμενα, καὶ ἀσάλευτα, μεταβὰς Ὅσιε, καθαρῶν τῷ μόνῳ, καθαρῷ τε προσωμίλησας, νοὸς ὀξύτητι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, ὡς Ἀγγελος ἐβίωσας, καὶ μετὰ τῆς ὕλης ὁρώμενος· καὶ νῦν τῷ Δεσπότη, τῶν ὅλων παριστάμενός Χριστῷ, ἐν παρρήσιᾳ ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ καθαρὸν τοῦ βίου ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, μονὴν πεποιήται ἐν σοὶ, καὶ γέγονας οἰκητήριον θεῖον· καὶ διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανοῖς αὐλίζει μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὁλος, ἡδονῶν φθοροποιῶν, ὅλος πεπλησμένος παντοίων, κακῶν γεγέννημαι, ὅλος ὁ ταλαίπωρος, ἐκ παίδων βέβηλος, ἕως γήρως μεστός εἰμι, κακῶν τῶν συνήθων· ἀλλὰ ἡ τὸν αἶροντα τὰ ἁμαρτήματα, κόσμου ἀπορρήτως τεκοῦσα, τοῦτον καθικέτευε δοῦναι τῶν πλημμελημάτων μοι τὴν ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; Σπεῦσον, καὶ δοξασθῇ ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ὁἱ λόγοι μου ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰςὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένη καθικέτευσον, τὸν Υἱόν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεχταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, Σταυρῷ κρεμάμενον ἐθελυσίως, κατανοοῦσά σε· τὴν δύνα-

στείαν, λύπη συνείχετο Χριστέ, καὶ ὀδυρομένη
ἀνεβόα σοι· Τέκνον, μή με λίπης τὴν τεκοῦσάν
σε· δός μοι λόγον Υἱέ μου, μή με σιγῶν παρέλ-
θης, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου,
Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ Θαυματουργῆ·
καὶ τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐ-
φέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τοῦ Ἱε-
ράρχου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οἶλος, ἀνακείμενος Θεῷ, θείων πληρωτῆς
προσταγμάτων, ὥφθης Ἀβέρκιε· χάριν
δὲ δεξάμενος, ἐξ ὕψους Ἀγίε, νοσημάτων ἀπὴλ-
λαξας, ποικίλων ἀνθρώπους, δαίμονας ἀπὴλα-
σας, βωμοὺς κατέρραξας· γινώσιν ἐνεφύτευσας
θείαν, τοῖς τῇ ἀγνώσίᾳ ἀθλίως, πρῶην κινδυ-
νεύουσι μακάριε.

Θείων, διδασμάτων ἀστραπαῖς, ἔλυσας πο-
λύθεον νύκτα, Πάτερ Ἀβέρκιε· ὀρθρος δὲ
ἀνέτειλας, υἱοὺς ἡμέρας τελῶν, τοὺς ἐν ζόφῳ
ὑπάρχοντας, τὸ πρὶν Ἱεράρχα, θαύματα πα-
ράδοξα ἐπιδεικνύμενος· ὅθεν τὴν ἀγίαν σε μνή-
μην, πίστει ἑορτάζομεν πάντες, ἀνυμνολογοῦν-
τές σε θεόπνευστε.

Σκεύει, ἐν ἐνὶ θαυματουργῶν, οἶνόν τε καὶ
ἔλαιον Πάτερ, καὶ εἶδος ἕτερον, ἥνωσας
τηρούμενα ἐν τῷ προχέεσθαι, ἀμιγῆ θεία χά-
ριτι· θερμῶν δὲ ὑδάτων, χάριν δι' ἐντεύξεως,
βλύσαι πεποίηκας, νόσους θεραπεύων πάσας,
τῶν προσερχομένων ἐν πίστει, καὶ μακαριζόν-
των σε Ἀβέρκιε.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ οὗτοι Ἅγιοι Παῖ-
δες ἑπτὰ ἑορτάζονται καὶ κατὰ τὴν δ' τοῦ Αὐγούστου· καὶ
ἡ μὲν τῶν δύο τούτων ἑορτῶν ἐτάχθη ἰσως διὰ τὴν ἐν τῷ
σπηλαίῳ ἀφύπνωσιν αὐτῶν ἐπὶ Δεκίου, ἡ δὲ, διὰ τὴν ἐκεῖθεν
πάλιν ἐξέγερσιν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ἀδηλον ὅμως παν-
τάπασι διὰ τί καὶ κατὰ τὴν α'. Σεπτεμβρίου ἀναφέρονται ἐν
τῷ πρώτῳ Ἰδιομέλῳ τῶν Ἀποστίχων. Σημειωτέον προσέτι,
ὅτι τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ αὐτὰ μὲν Προσόμοια τοῖς ἐνταῦθα,
ἕτερον δὲ Κανόνα, πρὸς τὸ, Ἀρμα τηλάτην Φαραῶ, ἀ-
νώνυμον καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρο-
γράφου καὶ τὸ ἐνταῦθα Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ τρία τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προσταγματος, τῷ Θεῷ πειθα-
ρήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρό-
νησαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης
τὸν σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσα-
μενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξας
ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βα-
σιλείας ἀπόλαυσιν.

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως
Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάζοντες κατεκρύ-
πτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις
τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχὺν, χαρηγῆσαι καὶ
δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν
ἀφύπνωσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας θαρχι-
κῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίῳ μυστήριον, τοῖς Ἅγίοις προστί-
θεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθιά-
νοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν ἀναστά-
σεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπερ γνόντες οἱ
ταύτην ἀθετοῦντες, στερεοῦνται ἐν τῇ πίστει,
δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριστε Πάτερ, θαυ-
ματουργὲ θαράπον Χριστοῦ Ἀβέρκιε, προ-
φητικῶ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιο-
θεῖς χαρισμάτων, τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν
Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ
πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Αγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυ-
κας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφη-
τῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἢ
προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τούτο σε
προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε,
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυζες βοῶσα·
Ποθεινότητόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδω τὸ κάλ-
λος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα κτίσις, ἐν κυμβαλοῖς ψαλμικοῖς,
καὶ ἐν φωναῖς ἀλαλαγμοῦ, αἶνον Θεῷ ἀ-
ναπέμψωμεν, τῷ πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως,
τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐμφανίσαντι, καὶ τῆς πρὸ
τριακοσίων δύο καὶ ἐβδομήκοντα τετελευτηκό-

ταῖς χρόνων (*), Ἀγίους Παῖδας ἑπτά, δι' ἱκεσίας εὐσεβοῦς Βασιλέως ἀναστήσαντι ἐκ χοῶς, εἰς πτώσιν ἀπίστων ἐχθρῶν, καὶ αἰσχύνῃν αἰώνιον, δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον τῶν φοβουμένων αὐτόν· οἶδε γὰρ Κύριος, δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας· θῆλημα γὰρ ποιεῖ τῶν φοβουμένων αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὡ τοῦ παραδόξου.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε Θεοῦ κα-
θαρὸν, οἰκητήριον ἄχραντε· χαῖρε θείον
ὄχημα, τοῦ Λόγου θροῶν· τὸ θεότευκτον
χαῖρε παλάτιον· θεοπάροχον χαῖρε θησαύρι-
σμα· θαλάμος ἐμψυχος· Θεοῦ θεία τράπεζα,
καὶ κιβωτὲ, καὶ δοχεῖον ἁμῶν, τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθέ-
νος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θωροῦσά σε, ἐν μέσῳ
δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς
ἐκύησεν. Ἐκλαίει κρᾶζουσα· Οἶμοι τέκνον φίλ-
τατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου· Κανόνα πίστεως.

Καὶ τῶν Μαρτύρων· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο
παρόντες τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀβερκίου μέγιστον ἐξάδω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αἰγλή παιδρᾶ, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, κα-
ταυγασθεῖς Ἀβέρκιε, φῶς ἐχρημάτισας,
τοὺς ἐν σκότει φωτίζων, καὶ πᾶσαν τῶν δαι-
μόνων, λύων σκοτόμαιναν.

Βίον ἐν γῇ, ἔσχεν Παμμάκαρ οὐράνιον, μετὰ
σαρκὸς ὡς ἄσαρκος, πολιτευσάμενος, καὶ
τὰ πάθη νεκρώσας, καὶ τῆς ἱερωσύνης, χάριν
δεξάμενος.

Εχὼν ἐν σοί, Πάτερ τὸν λόγον φθεγγόμενον,
τῆς ἀλογίας ἔλυσας, τοὺς ματαιόφρονas,
τῶν δαιμόνων τεμένη, καὶ ξόανα τῆς πλάνης,
καταστρεψάμενος.

(*) Οἱ χρόνοι οὗτοι κατὰ μὲν τὸν Συναξαριστὴν τοῦ Νικο-
δήμου, ἀριθμοῦνται 198, κατ' ἄλλους δὲ, 184 μόνον.

Θεοτοκίον.

Ρητορικαί, γλῶσσαι σοῦ λέγειν οὐ σθένουσι,
τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέ-
τοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι'
ἀγαθότητα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὴν ἑπτάφωτον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν θείαν καὶ φωταυγῇ πανήγυριν, ὑμῶν
τοὺς σέβοντας, ὡς τῷ μεγάλῳ Μάρτυρες
φωτὶ, παρεσῶτες δεόμεθα· περιφανῶς πρεσβεύ-
σατε, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθαι.

Ηνίκα τὸ δυσσέβες καὶ ἄλογον, ἐγνώτε
πρόσταγμα, παρακελεῦον θῆσαι βδελυ-
κτοῖς, τῷ Θεῷ τοῖς προσταγμάσιν, ὠχυρωμένοι
Μάρτυρες, ἀπαρασάλευτοι γεγονάτε.

Νηστεύετε καὶ προσευχαῖς προσείχετε, κα-
τακρυπτόμενοι, καὶ ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν
δυσμενῶν, ἐτοιμάζοντες Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ὁ
Κύριος, ἀπαρατρώτους διεφύλαξεν.

Θεοτοκίον.

Εύρων σε καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς
ἐκτίσεως, ὁ καθαρὸς ἐνώκησεν ἐν σοί, ἐξοι-
κίσαι βουλόμενος, τὴν ἐν Ἀδὰμ οἰκήσασαν, πα-
ρανομίαν ὡς φιάνθρωπος.

Τοῦ Ἱεράρχου· Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Καὶ λόγοις ἱεροῖς καὶ ἐπιδείξεισι, θαυμάτων
Ἀβέρκιε παραδόξων, τῆς τῇ πλάνῃ θαλατ-
τεύοντος, σωτηρίας πρὸς ὄρμον καθωδήγησας.

Ιάσεις ἐνεργῶν, τελῶν ἐξαίσια, δαιμόνων ἀ-
πείργων τὰς φαντασίας, σωτηρίας πᾶσιν
αἷτις, τοῖς πλουτέσι προστατήν σε γεγέννησαι.

Ο λόγος ἱερός, ὁ βίος ἐνθεός, ὁ τρόπος, τοῖς
θαύμασι διαλάμπων, ἡ ζωὴ σου Πάτερ
ἐνδοξος, καὶ ὁ θάνατος τίμιος γεγέννηται.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὁ Θεὸς τὸ πρὶν ἀόρατος, ὠρά-
θη Παρθένη δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ γασ-
τρὸς σου σωματούμενος· διὰ τοῦτό σε πίστει
μακαρίζομεν.

Τῶν Μαρτύρων· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προσήχθητε Βασιλεῖ, ὁμολογήσαι δυσσεβεῖ
Μάρτυρες, τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, τοῦ ἐν
οὐρανοῖς βασιλεύοντος.

Τὴν πίστιν περιφανῶς, ἐνδεδυμένοι ὡς φαι-
δρὸν θώρακα, τοῖς τοῦ ἐχθροῦ βέλεσιν,
ἄτρωτοι ἐμείνατε Μάρτυρες.

Αντέστητε ἀνδρικῶς τῷ παρανόμῳ Βασιλεῖ
Ἅγιοι, σέβας ὑμῖν ἄλογον, φέρειν τοῖς εἰ-
δωλοῖς προσταττοντι.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῶν σῶν, θείων αἱμάτων ὁ Χριστὸς Ἀχραντε, καταστολὴν χάριτος, πάλαι γυμνωθέντα ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιεράρχης ἐδείχθης χρίσμα σεπτὸν, περικείμενος Πάτερ θεουργικῶς, καὶ πάντας ἐν χάριτι, τελειῶν ἱερώτατε· δωρεαῖς δὲ θείων, θαυματῶν κοσμούμενος, ἐνεργεῖς σημεῖα, καὶ θαύματα ἁπείρα, νόσους θεραπεύων, καὶ τὴν δαίμονας φλέγων, καὶ πλήθη πλανώμενα, ἐπιστρέφων Ἀθέρκει· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ως στύλοι ὑπάρχοντες, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὰ τεῖχη ἐρρήξατε, τῆς ἀπιστίας σφοῖ, ἐπτάφωτοι Μάρτυρες· ὅθεν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν Ἑλλήνων μανίαν, πάλιν δὲ μετὰ πότμον, τῆς αἰρέσεως ζάλην, ἐλάσαντες πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθες σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρῶμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σε· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἱεράρχου· Ὡδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ.

Μεγάλως, σὴν καθέδραν Ὅσιε, κατεκόσμησας Ἱεράρχα· μεγάλοις γὰρ θαύμασι διέπρεψας, καὶ πολιτεία λαμπρᾷ· διὰ τοῦτο σε Ἀθέρκει, ὁ Θεὸς ἡμῶν μεγάλως ἐδόξασεν.

Ελέους, θελητὴν τὸν Κύριον, ἐπιστάμενος Θεοφόρε, θερμῶς αὐτὸν ἤτησας, εἰς ἱάσιν καὶ σωτηρίαν πολλῶν, τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐκβλυσιν, τὴν θαυμαστὴν ποιήσασθαι Ἀθέρκει.

Ιονίμους, τὰς ἀγόνους χάριτι, ἀπετέλεσας διανοίας· ἐνθέμενος ταύταις γὰρ Ἀθέρκει τοῦ λόγου σπóρον σαφῶς, ὡς καλῶν σπορευς ἐθήρισας, στάχυν ἐκατοστεύοντα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ιάσω, συντριβὴν Πανάμωμε, καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν, τῶν γηγενῶν τέξασα, τὸν βασιτάσαντα τὰς νόσους ἡμῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον θεόθυμπε.

Τῶν Μαρτύρων. Δι' ἀγάπῃσιν Οἰκτίρμον.

Ωραιώθησαν οἱ Παῖδες ὠραιότατως, τῷ τοῦ παντός Δεσπότη, οἰκειούμενοι· ὅθεν, πᾶσαν ἀπεκρούσαντο, κακίαν τοῦ ὄφους.

Τὰς πλουσίας ἐκδεχόμενοι ἀντιδόσεις, πάντα τὸν πλοῦτον πᾶσι, πενομένοις κενοῦσιν, ὄλβον ἀντικτώμενοι, οἱ Ἅγιοι ἄφθαρτον.

Οἱ εὐγένειαν τὴν ἄνω ἡγαπηκότες, ἐξ εὐγενῶν γονέων, γεννηθέντες ἠδούλως, εἴλοντο δυσγένειαν, κακῶν ἐπισύρεσθαι. Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἀπεκύησας τὸν προόντα, γεγηρακότα κόσμον, νεουργοῦντα Παρθένε, θείαις ἐπιγνώσεσι· διό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου· Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Στήσας τοὺς σοὺς, ἐπὶ πέτραν καρδίας θεόφρον πόδας, τοὺς ὑποπεσόντας τῇ ἀπωλείᾳ, καὶ σέβαν λίθοις ἀπονέμοντας μάκαρ, θείοις λόγοις σέβειν ἐδίδαξας, πέτραν Ἰησοῦν, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸν ἱατρὸν, τῶν ποικίλως νοσοῦντων καὶ σωτηρίαν, πάντων πλανωμένων τὴν ὁδηγίαν, τὴν μυροθήκην, τῶν σεπτῶν χαρισμάτων, τὸ δοχεῖον τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν ἱερομύστην, τιμῶμεν Ἀθέρκειον.

Οἶγος ἐνὶ, τῇ προσάξει σε σκεύει μετὰ ἐλαίῃ, ἑτερόν τε εἶδος ἐμβεβλημένα, καιρῷ ἰδίῳ, ἀμιγῇ παραδόξως ἐκκενοῦται τὴν ὑπερβάλλουσαν, χάριν σε δηλοῦντα, θεόφρον Ἀθέρκει.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, παραδόξως Παρθένε καινοτομοῦνται· τίκεις γὰρ ἀσπόρως Θεὸν Σωτῆρα, καὶ διαμένεις παρθενεύουσα πάλιν· ξένον θαῦμα! ὅθεν Μητέρα σε, τῇ Ἐμμανουὴλ εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μαξιμιλιανόν, Ἰωάννην, Ἰάμβλιχον, Μαρτίνον τε τοὺς φωστῆρας, τοὺς καὶ πέρατα πάντα, φωτίζοντας τιμήσωμεν.

Αινέσωμεν πιστοί, Ἀντωνῖνον τὸν ἐνδοξον, Ἐξακουστωδιανόν τε, Διονύσιον πόθῳ, τὸν πάνσοφον δοξάζοντες.

Ρέοντων καὶ φθαρτῶν, ἀντηλλάξασθε Ἅγιοι,
τὰ ἄφθαρτα καὶ μηδόλως, παλαιούμενα·
ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πώρωσιν Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου διάλυσον,
καὶ δίδου μοι εὐαισθήτως, τοῦ Υἱοῦ σου
προσέχειν, τοῖς θείοις ἐπιτάγμασιν.

Τῇ Ἱεράρχῃ. Ὡδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εξ Ἑώας εἰς Δύσιν ἐπέδραμες, τῆς δαιμο-
νικῆς καὶ δεινῆς ἐνοχλήσεως, τὴν Βασιλί-
δα Ὅσιε, ἀπολύων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ξένος κόσμος ὀφθεῖς ἱερώτατε, ξένα καὶ
ἐφρικτὰ ἐπετέλεσας θαύματα, καὶ περιῶν
ἐν σώματι, καὶ τῶν τῇ δε ἀπάρας Ἀβέρκιε.

Αῖσραπόμορφος Πάτερ ὁρώμενος, τὰς δαιμο-
νικὰς καθυπέταξας φάλαγγας, σέγειν τὴν
σὴν Ἀβέρκιε, ἀπειλὴν μὴ σθενέσας θεόπνευσε.

Θεοτοκίον.

Διὰ σὲ Παναγία Θεόνυμφε, οἱ νενεκρωμένοι
ζωῆς ἠξιώθημεν· καὶ τῇ φθορᾷ δουλεύον-
τες, ἀφθαρσίαν σαφῶς ἐπλουτήσαμεν.

Τῶν Μαρτύρων. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπερθεν, εἰδωλικοῦ πελάγους ἐκπλέοντες,
οἰακίζόμενοι ὄπλῳ, τοῦ Σταυροῦ λιμένας
τοὺς αἰώνιους, Ἀθλοφόροι, νῦν ἐφθάσατε θέσει
θεοῦμενοι.

Ραίνοντες, σταλαγμοῖς τῶν δακρύων τὸ ἔ-
δαφος, τῇ πρὸς Θεὸν ἱκεσίᾳ, ἐκοιμήθητε
χρόνοις πλείοσι· καὶ τὴν πάντων, ἀναστάντες
δηλοῦτε ἀνάστασιν.

Ω θαῦμα! πῶς οἱ πλείοσι χρόνοις ὑπνώσαν-
τες, τὴν ἐσομένην τῶν πάντων, ἀβεβαίαν
πλείστοις ἀνάστασιν, βεβαιοῦνται, αἰρετικῶν
ἐμφράττοντες στόματα. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς σαρκός μου Παρθένε τὸ φρό-
νημα, ἢ τὴν Ζωὴν τετοκυῖα, τὴν θανά-
τῳ θάνατον καθελοῦσαν, καὶ τοὺς Παῖδας,
παραδόξῳ ἐγέρσει δοξάσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκη-
νον, ἢ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ
τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις,
περιφύλαττε μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἰρε-
σεως πάσης, καὶ ἄσειστον πολυθαύμαστε.

Ὁ Οἶκος.

Ως πολὺς σου ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος! ἀριθ-
μὸς δὲ οὐκ ἔστι τῆς δόξης σου· ἐκ μὴ
όντων γὰρ πάντα παρήγαγες, ὁρατὰ καὶ ἀό-
ρατα Κύριε. Αὐτὸς ἦν φιλάνθρωπε, δώρησαι τῇ
βεβήλῳ καρδίᾳ μου αἴνεσιν θείαν, ὁ ὑπ' Ἀγγέ-
λων ἀπαύστως ὑμνούμενος, ἵνα τὸν Ἱεράρχην
τιμήσω, τῶν ὡς ἀληθῶς πολυθαύμαστον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῇ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐ-
πισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Δοὺς Ἀβέρκιος χοῦν χοῖ θνητῶν νόμῳ,
Θεὸς Θεῷ πρόσεισι, τῷ φύσει θέσει.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀβέρκιος ὥχετο γαίης.

Οὗτος γίγονεν Ἱεραπόλεως Ἐπίσκοπος, Φρυγίας Σαλου-
ταρίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μάρκου Ἀντωνίνου, θαυ-
μάτων πολλῶν καὶ ἰάσεων αὐτουργός. Οἶνον γὰρ καὶ ἐλαίᾳ
μετὰ καὶ ἑτέρου εἶδους ἐν ἀγγεῖῳ βληθέντων, ἐνί, ἀσύγχυ-
τον φυλαχθῆναι αὐτῶν τὴν κράσιν πεποίηκε δι' εὐχῆς·
καὶ λίθον μέγιστον προσέταξεν ἀνακομισθῆναι παρὰ τοῦ
δαίμονος ἀπὸ Ῥώμης εἰς Φρυγίαν· ὃν καὶ ἀντὶ στήλης
τῷ τάφῳ αὐτοῦ προσέπηξε· καὶ θερμὰ ὕδατα διὰ προσ-
ευχῆς ἀπὸ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἐξήνεγκεν. Οὕτω βιώσας
ἐν ῥησίοις καὶ δικαιοσύνῃ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, πρὸς
Κύριον ἐξεδύμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παί-
δων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίου, Ἰαμβλίου,
Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακου-
στωδιανοῦ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Παῖδες λιπόντες πρὸς μικρὸν μακροῦς
ὑπνους,

Ὑπνωσαν αὐθις τὸν μετ' εἰρήνης ὑπνον (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου καὶ Ἡρακλείου, Θεο-
δότης καὶ Γλυκερίας, Ἀννης καὶ Ἐλισάβετ.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ σεπτὸς Ἀλέξανδρος αὐχένα,
Καὶ Μάρτυς ἐστίν, οὐ θύτης Χριστοῦ μόνον.

Θεοδότην ἄγχουσι καὶ Γλυκερίαν,
Θεοῦ γλυκείας ἡγαπηκυίας δόσεις.

» Στῶμεν καλῶς, καὶ θῶμεν αὐχέναν ξίφει »
» Ἀθληφόροι λέγουσιν ἀλλήλαις δύο.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, Ἐπίσκοπος ὢν, καὶ πολ-
λοὺς διδάσκων καὶ ἐπιστρίφων καὶ βαπτίζων, ἐκρα-
τήθη παρὰ τοῦ Ἡγμένου καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς καὶ ξι-
σθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς θῆναι τοῖς εἰδώλοις, οὐκ ἐπέσθη.
Γινώσκων δὲ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ Ἡράκλειος ὁ στρατιωτὴς,

(*) Τὸ δὲ Συναξάριον αὐτῶν δὲ εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Ἀυ-
γούστου.

ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ πολλὰ καὶ αὐτὸς τιμωρηθεὶς πρότερον, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Θαυματοργήσας δὲ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, ἔτι δὲ καὶ γενόμενος ἐκ τῶν πληγῶν ὑγιής, τῇ τοῦ Κυρίου ἐπισκίψει καὶ χάριτι, ἐπισπάσας πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ γυναῖκας τινὰς τέσσαρας, Θεοδότην καὶ Γλυκερίαν, Ἀνναν καὶ Ἐλισάβετ· αἱ τινες ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, ἐλίγξασαι τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὑστερον δὲ πάντων καὶ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, τῷ ξίφει κρουσθεὶς, ἐτελειώθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσῇ.

Ως θεῖος ποιμὴν, ὡς θαυμάτων αὐτουργὸς τυφλοῖς τὸ βλέπειν, ἐντεύξει Πάτερ ἐχορήγησας, τὴν ἀκοὴν τοῖς κωφεύουσι, καθαρσιν λεπροῖς, εὐδρομίαν τοῖς χωλοῖς ἀναμέλπουσιν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κηρύττει τὸ σὸν, τερατουργήμα σοφὲ εἰς τὸν αἰῶνα, θερμῶν ὑδάτων ἢ ἀνάβλυσις, βωμὸς τῷ τάφῳ σου κείμενος, ὃν ἐκ τῆς Ῥωμαίων μεγίστης, μετηνέγκαστο πόλεως, τὸ πονηρὸν ἐξελαθὲν πνεῦμα Ἀβέρκιε.

Λαοῦ ταπεινοῦ, προηγῆσω ὑψηλὸς ἐν θεωρίαις, καὶ ἐνεργείας καὶ δυνάμεσιν, ἀποδειχθεὶς Ἱερώτατε, καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, θεραπευτής, ὃ κραιγάζομεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε'τέχθη ἐκ σοῦ, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, διτταῖς οὐσίαις καὶ θελήσεσιν, αἷα Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος, Κόρη γνωριζόμενος πᾶσι, τοῖς ἐν πίστει κραιγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ, Ἐξακουστωδιανόν, Μαρτινιανόν, ἅμα Ἀντωνίνῳ καὶ τὸν εὐκλεῆ, Ἰωάννην, Διονύσιον, Μαξιμιλιανόν, τοὺς τοῦ Χριστοῦ τιμῆσωμεν Μάρτυρας.

Ε'γκεκρυμμένοι, τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότει ἡῶ χεσθε, παῦσαι φανερόν τὸν φθόνον τοῦ θυσσεβοῦς, κεκρυμμένως· καὶ θανόντες δὲ τὴν φοβερὰν τυποῦτε ἀνάστασιν.

Βίαις οὐδόλως, παρανομούντων κατεκάμφθητε, σέβας τοῖς εἰδώλοις νεῖμαι θεοστυγές· διὰ τοῦτο πίστει σέβομεν, ὑμῶν τὰ λείψανα, ἀγιασμόν λαμβάνοντες Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Ωφθης Ἀγγέλων, Θεοκυῆτορ ὑπερέχουσα· ὦφθης Ἀθλητῶν κραταίωμα ἀληθῶς· ὦφθης πάναγνε διάσωσα, τῶν γνωσκόντων σε, παναληθῇ τοῦ Λόγου λοχεύτριαν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ο'περιδέξις Ποιμὴν, ἢ ἀκένωτος πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Ἐκκλησίας ὁ στύλος, ὁ τῶν Πιστῶν στηριγμός, ὁ μέγας ἀστὴρ ὁ πολύφωτος, ὁ ἱερομύστης, Ἀβέρκιος τιμάσθω.

Σὺ ὥσπερ φοῖνιξ ψαλμικῶς, ἐξανθήσας ἐν αὐλαῖς Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐπληθύνθης ὡς κέδρος, καὶ ὡς ἐλαία Σοφὲ, ἐφάνης ἐλαίῳ τῶν ἔργων σου, πάντων ἱλαρύνων, τὰ πρόσωπα ἐν πίστει.

Ο'ρως ἐπάνω πρακτικῆς, πολιτείας ἐμφανῶς καθάπερ, πόλις ἐγνωρίσθης κειμένη, καὶ βυθισθεῖσαν τὸ πρὶν, τῇ πλάνῃ Ὅσιε τὴν πόλιν σου, πόλεως τῆς ἁγίας, δεικνύεις κληρονόμον.

Θεοτοκίον.

Ι'δοὺ ἡ κλίνη Σολομών, ἣν κυκλοῦσι δυνατοί, ὡς αἱ προῤῥήσεις, νῦν Γραφῆς τῆς ἀγίας, ἐν ἣ Χριστὸς ὁ Θεὸς, σαρκώσας θεία ἀνεπαύσατο, ἢ εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη.

Τῶν Μαρτύρων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Χαίρει Ἐφεσίων ἢ λαμπρά, σαφῶς Μητρόπολις, ὑμᾶς πλουτίσασα, πρὸς τὸν Πανάγαθον Ἅγιοι, πρεσβευταὶς καὶ ἀντιλήπτορας, ξένον ὀφθέντας ἐπὶ γῆς, τοῖς πᾶσι θάμα, τῇ ἐγέρσει τῇ παραδόξῳ, δι' ἧς ἐδοξάσθητε.

Α'γρυπνοὶ ὠράθητε ἡμῶν, μετὰ τὴν κοίμησιν, πάνσοφοι φύλακες, κατακοιμήσαντες κύματα, ἀπιστίας καὶ ἐμφράττοντες, αἵρετιζόντων ἐμφανῶς, ἄθεα στόματα, παραδόξως νεύσει Θεοῦ ἐκτελοῦντες θαυμάσια.

Ρ'ήγνυται ὑμῶν πρὸ τῶν ποδῶν, ὁ πλάγιος κείμενος, νεκρὸν ἀναίσθητος, ὁ πρὶν καυχώμενος ἄμετρα, καὶ οἰκῆσει σκοτιζόμενος, καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς, ὁ μεγαλύνων ὑμᾶς, ὃ βωόμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ι'ερολογίαις ἱεραῖς, ὑμνολογήσωμεν τοὺς Παῖδας σήμερον, οὓς περ κατέστεψε Κύριος, ἀμαράντοις διαδήμασι, καὶ ἐμεγάλυνε, πολλῶν θαυμάτων λάμπεσι, μελωδοῦντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νισοῦσαν Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν θεραπευσον, καὶ τὸν ἐνόντα μοι, παθῶν ἀπόπλυνον βόρβορον· καὶ τῷ βήματι παραστήσον, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, ὅλον σωζόμενον, ἵνα μέλπω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραζε· πυρὸς δὲ δυνάμειν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περὶζωσάμενοι, οἱ εἰ-

» σεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ως φωταυγής σου ὁ βίος, ὡς ὠραῖοι οἱ πό-
δες· ὡς λίαν θαυμαστή ἡ πρὸς Θεὸν, νεῦ-
σις ὁμοῦ καὶ οἰκείωσις· ὡς μεγίστη ἡ χάρις, ἡ
ἀνῶθεν δοθεῖσά σοι σοφέ· διὰ τοῦτο ἐν πίστει,
τιμῶμέν σε Ἀθέρκιε.

Σὲ τὸν ὁμόσκηνον πάντων, τῶν Ἀγίων Μαρ-
τύρων, τὸν σύνθρονον τῶν Δείων Μαθη-
τῶν, Πατριαρχῶν τὸν ὁμότιμον, Προφητῶν καὶ
Οἰσίων, καὶ τῶν ἐπουρανίων Λειτουργῶν, τὸν
συνόμιλον πίστει, γεραίρομεν Ἀθέρκιον.

Η παναγία σου μνήμη, ἀπλουμένη ἐν κό-
σμῳ, φωτίζει τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς,
φέγγει πλουσίῳ ἐν χάριτι· ἦν τελοῦντες ἐκ πό-
θου, παθῶν ἡμᾶς, καὶ σκότους πειρασμῶν, ταῖς
πρεσβείαις σου ρῦσαι, δεόμεθα Ἀθέρκιε.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, ὁ Προφήτης προ-
βλέπει, λαμπάδιον τὸ Δεῖον ἀληθῶς, ἐν
ἐαυτῇ ἐπιφέρουσαν, Παναγία Παρθένε, τὸν μό-
νον ὑπερούσιον Θεὸν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐκ
σοῦ ἐνανθρωπήσαντα.

Τῶν Μαρτύρων. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ιδὲ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, Δαυὶδ ὁ Δεῖος
ἀνεβόα· ἀλλ' ἢ οἰκεῖν ἐν ὁμονοίᾳ, ἀγίους
Παῖδας σεπτὰ σκηνώματα, τὴν πρὸς τὸν Κτί-
στην ἔνωσιν, τετηρηκότας ἀδιάσπαστον.

Ωφθητε ἐπτῶροφος οἶκος, Μάρτυρες Δεῖοι
τῆς Τριάδος, ἔνδον ἐν σπηλαίῳ θανόντες,
καὶ τῶν εἰδώλων οἴκῳ συντρίψαντες, καὶ πρὸς
ναὸν οὐράνιον, εὐσεβοφρόνως μετοικήσαντες.

Σκίρτησον Χριστοῦ Ἐκκλησία, στύλους ἐπτὰ
βαστάζοντάς σε, ἔχουσα Κυρίου τοὺς Παῖ-
δας, δι' ὧν πεπτῶκει τείχη ἀνίδρυτα, κακοπι-
στίας χάριτι, τοῦ τὴν ζωὴν νεκροῖς ἐμπνέοντος.

Ημεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν γῆν φω-
ταγωγεῖτε, Δείων ἀρετῶν καὶ θαυμάτων,
φαιδραῖς ἀκτῖσι Παῖδες μακάριοι· διὸ ἡμῶν φω-
τίσατε, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν πάντα, Δεῖα κατέχον-
τα παλάμη· ὃν περ ἐκδυσώπει Παρθένε,
ἐμὲ τὸν μόνον ὄντα κατὰ κριτον, δι' εὐσπλαγ-
χνίαν ἄφατον, ἐναγκαλίσσασθαι καὶ σῶσαί με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξήτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-

» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Επιτελῶν Ἀθέρκιε, τέρατα καὶ σημεῖα,
θερμῶν ὑδάτων ἐκβλυσιν, ταῖς εὐχαῖς
ἀπειργάσω· καὶ τῇ προσταξεί σου Πάτερ, ἐν
ἐνὶ σκεύει οἶνος, μετὰ ἐλαίου εἰδός τε, ἕτερον
βεβλημένα, Δεῖα ῥοπῇ, ἀμιγῇ προερχόντο πα-
ραδόξως, καιρῷ ἰδίῳ ἕκαστον, εἰς Χριστοῦ δό-
ξαν Δεῖαν.

ἕτερον τῶν Μαρτύρων, καὶ Θεοτοκίον, ὁμῶς.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτῖνον,
καὶ Ἀντωνῖνον ἄσματι, Μαξιμιλιανόν τε,
καὶ Διονύσιον ἅμα, τῷ κλεινῷ Ἐξακούστῳ,
φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν
μνήμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκης, πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς
Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἱεράρχου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Εἵχρισε, σέ Ἀρχιερέα ἡ χάρις τοῦ Παρακλη-
του Ἀθέρκιε, πλάνης καθαιροῦντα τεμένη,
καὶ ἀνισῶντα τῇ χάριτι, ναοὺς Θεοῦ ἱερῆς, εἰς
δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθέ-
νου, καὶ τὰ πάντα ἀγιάσαντος.

Θαύμασι, Πάτερ ἐβεβαίωσας πάντας, λά-
γους τοῦ Δεῖου κηρύγματος, καὶ τοὺς
πλανωμένους ἀνθρώπους, πρὸς Δεῖαν γνῶσιν
ἐπέστρεψας, φωταγωγὸς ἀπλανῆς, Ἀθέρκιε
δεικνύμενος, καὶ δαιμόνων καθαιρέτης· διὰ τῆ-
το εὐφημοῦμέν σε.

Μέγιστος, πᾶσιν ὡς περ ἥλιος Πάτερ, τῇ οἰ-
κουμένη ἀνέτειλας, λάμπεσι πανσόφων
σου λόγων, καὶ ἱαμάτων λαμπρότησι, φωτα-
γωγῶν τοὺς πιστοὺς, καὶ σκότος παθῶν πάν-
τοτε, ἐκδιώκων συνεργεία, τοῦ Ἀγίου μάκαρος
Πνεύματος.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Αρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάρισε Πάτερ, θαυ-
ματουργέ θεράπον Χριστοῦ Ἀθέρκιε, προ-
φητικῶ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιώ-
ματις χαρισμάτων, τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν
Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ρύσθηναι ἀπὸ
πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Αγγέλων χαρμονὴ τῶν Δείων Κόρη πέφυ-
κας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφη-
τῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ

προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτο σε προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυζες βοῶσα· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδν τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ἐδωνκας σημείωσιν.

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ Θεαδέλφου τιμήσωμεν, ἱερῶς οἱ θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ δεξαίμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κήρυξ γεγένηται, καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται· Δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι.

Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἱκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰακώβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, ἱεροφάντορα πιστὸν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἐργουροῦντα μυστήρια· Ὅν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αἶματι τοῦ Μαρτυρίου, τὴν ἱερωσύνην κατεποίκιλας, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε· τῷ γὰρ πτερυγίῳ τῷ Ἱερῷ παρεστῶς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας Δημιουργὸν ὄντα τοῦ παντός· ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥίψεις, οὐρανίων θαλάμων ἤξισαι.

σαι. Ἀδελφóθες Ἰακώβε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀνατίθην· μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴν, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ πτερυγίῳ παρέστη, τοῦ Ἱεροῦ ὁ Ἰακώβος, ἀλλὰ παρρήσια λαλήσας, Θεὸν Λόγον σε ἐκήρυξε, Δημιουργὸν τοῦ παντός, κόσμῳ ἐπιδημήσαντα· οὗ ταῖς πρεσβείαις καὶ νῦν παράσχου, τὸν φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν τῷ ξύλῳ ἡ κάρα, τοῦ Ἀποστόλου συντέτριπται, ἀλλ' ἐν Παραδείσῳ τῷ ξύλῳ, τῷ τῆς ζωῆς σοι προσήνεκται· τῶν γὰρ προσκαίρων λυθεῖς, αἰωνίως ἀγαλλεταί· οὗ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην σου κατάπεμψον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Κύριε, σέ ὁμολογήσας γενναίως, ὁ Ἀδελφός Θεὸς γέγηθεν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τῇ ὑψίστου, εἰλικρινῶς ὁ αἰδιδίμος· τοὺς δὲ δυσφήμους ἐχθροὺς, κατήσχυνε καὶ ἔπαυσε· διὰ τοῦτο καὶ ἐναθλήσας, σοὶ παρέστη ἀγαλλόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, Ἀδελφός χρηματίσας καὶ διάδοχος, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας, καὶ τὸ μαρτύριον οὐκ ἐπησχύνθης, Ἰακώβε ἐνδοξε. Αὐτὸν ἱκέτευε ἀδιαλείπτως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Γοῦ μοι, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, ταῖς τῶν χειρῶν μου ἀγνῇ, ἐπάρσεις ὡς φιλόγαθος· ἵνα ὕμνῳ καὶ μεγαλύνῳ, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παρρήσιαν ὡς Ἀδελφός Θεός, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὤκτωήχης, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν εἰς 5'.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν δόσιν, τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς· ἥς μετασχεῖν Ἀπόστολε, τῆς σὲ ὑμνῶντας καθικέτευε.

Τῇ αἰγλῇ, σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τῆς νόμους ἐκτιθεῖς, Ἐκκλησίας ῥυθμίζεις ἐθνῶν, ὡς τῇ Χριστοῦ Ἀπόστολος, Ἱεροφάντορ παμμακάριστε.

Χορείαν, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας, Ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γενοῦς, αὐτουργία τοῦ Λόγου χρισθεὶς, ὡς μαθητῆς δεσφελφός, ἱεροκήρυξ μυστικώτατος.

Θεοτοκίον.

Πηγὴν σε, τῶν ἰαμάτων ἔχοντες, ἀπαρυόμεθα, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἱασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν.

Ὤδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἡ φυλὴ, ἡ τοῦ Ἰουδα ἐπὶ σοί σήμερον, ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτουσα.

Αστέρᾳ Θεολαμπῇ, σὲ ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, καὶ εὐκλεῇ Κήρυκα, θείαις δαδουχίαις λαμπρύνεται.

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας, ζωοποιῶ Πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγγόμενος,

Θεοτοκίον.

Οὗν ἔτεκες ἐν σαρκί, Παρθενομήτορ ἐκ Πατρὸς λάμψαντα, τοῦτον Ἀγνὴ Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυττε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απόστολε Χριστοῦ, καὶ αὐτόπτα καὶ Μάρτυς, Ἰάκωβε σοφέ, Ἀδελφότης μάκαρ, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας, τὸ σεπτόν σε μνημόσυνον, ἐλευθέρωσον, τῶν συνεχόντων πταισμάτων, ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συγγενὴς κατὰ σάρκα τοῦ Ἰησοῦ, χρηματίσας πρὸς τούτου χάριν πολλήν, Ἀπό-

στολε εἴληφας, καὶ τοῖς πᾶσι μετέδωκας, φωτισμοῦ καὶ γνώσεως, πανσόφου Ἰάκωβε, καὶ εἰδώλων πλάνην, ριζόθεν ἀνέσπασας· ὅθεν οἱ τοῦ σκότους, προϊστάμενοι πλάνοι, ἀδίκως σε κτείνουσι, τὸν Σωτῆρα κηρύττοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπειρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλητοῦ πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἀχραντε.

Ὤδὴ δ'. Δι' ἀγάπῃσιν Οἰκτίρμον.

Επεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους Σῶτερ, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, ἐλκύσαντες Κύριε.

Ακηλίδωτον ὡς ἔσοπτρον δεδειγμένος, καὶ πρωτοργὸς ἀκτίνας, τῆς ἀκτίσε Τριάδος ἀκριβῶς δεξάμενος, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Κυλιόμενόν σε λίθον ἡ προφητεία, ἡγιασμένον βλέπει, καὶ συντρίβοντα πλάνης, σαθρὰν ματαιότητα, ἰσχυρὶ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Υποδὺς Παρθενομήτορ τὴν σὴν γαστέρα, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος, γεννηθεὶς ἀπορρήτως, ἐκ Πατρὸς Ἰάκωβον, Ἀπόστολον δείκνυσιν.

Ὤδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε φωτὸς, ἀστραπὴν τὸν Ἰάκωβον, ἀνέδειξας φρυκτωροῦσαν, καὶ βροτοὺς τῆς ἀγνοίας, καὶ πλάνης ἀπαλλάττουσαν.

Σὲ Κύριε φωνῇ, ἐλευθέρᾳ ἐκήρυξεν, ὁ δίκαιος ἀδελφός σου, μιμητής τε τοῦ πάθους, ἐγένετο κτεινόμενος.

Τίς βρότειός σοι νοῦς, ἐγκωμίων ἐφύμνιον, δυνήσεται προσκομίζειν, ἀρετῆς λαμπρυνθέντι, ταῖς χάρισιν Ἰάκωβε; Θεοτοκίον.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς, εὐρηκὸς ἐνδιαίτημα, κατώκησεν ὡς Παρθένη, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὁ Λόγος προμνηθούμενος.

Ὤδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στολήν σε, τῆς νομικῆς ἐνέδυσσε κρείττονα, καὶ Ἱεράρχην δεικνύει, Ἀαρὼν τοῦ πά-

λαι τιμιωτέραν, ὃ δι' οἶκτον, εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμενος.

Οργανον, ἐνεργείαις κρουόμενον Πνεύματος, πᾶσαν διάνοιαν θέλγον, καὶ Θεῷ προσάγον τοὺς σωζομένους, ἐκ δουλείας, χαλεπωτάτης γέγονας ἄριστον.

Διψήσας, τῇ τῆς ζωῆς ἐξέπιες νάματος, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, θεωρήμοσύνῃς τῆς σῆς κοιλίας, ἀλλομένης, τῇ οἰκουμένῃ τῷ Θεῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Εὗα μὲν, παρακοῇ τὸν θάνατον ἔτεκεν· ἡ Θεοτόκος ζωὴν δέ, συλλαβοῦσα τέτοκε τὴν ἀγήρω, καὶ τὸ παῖλαι, ὑπὲρ πάντων ἀπέτισεν ὄφλημα. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Θ**ἑκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θρασυπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πισὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε. Ὁ Οἶκος.

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσήφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον Ἱεράρχην, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφόν, ὕμνοις ἐγκωμίων ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακραζόμεν· Δώρησαι ἡμῖν δῶρημα τέλειον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ ἀπέλασον τὴν θλίψιν τὴν ἐπερχομένην καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλήθους πταισμάτων· ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὴν πτέρναν, καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται· ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ, ἵνα σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Στίχοι.

Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλω,
Θνήσκεις δι' αὐτόν, παμμάκαρ, κρουσθεὶς ξύλω.

Ἐσθλὸν Ἀδελφόθεον τριτάτῃ ξύλω εἰκάδι πληξάν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγένετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου

χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔγραψε καὶ ἐξήθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθεὶς· ἦν τινα Λειτουργίαν ὑστερον συντομωτέραν ἐποίησεν ὁ μίγας Βασιλεὺς, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θείος Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. Ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν, καὶ πολλοὺς διδάσκων ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, καὶ ἐπιστρέφων αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὁργὴν ἐκίνησε τοὺς Ἰουδαίους. Κρατήσαντες οὖν αὐτόν, ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν.

Περὶ δὲ τοῦ λήγεσθαι Ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. Τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς παισὶ, καὶ βουλομένου μερίδα ποιήσασθαι καὶ πῶ ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου Υἱῷ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατέδεξαντο· ὁ δὲ Ἰάκωβος, λαβὼν αὐτόν εἰς τὴν μερίδα συγκαληρονόμον, ἐκλήθη οὐ μόνον Ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ Δίκαιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Εὗρες μεταστάς τὴν παλαιὰν ἀξίαν,

Ἰγνατίε Πρόεδρε Ῥώμης τῆς Νέας.

Ο ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος, υἱὸς μὲν γέγονε Μιχαὴλ βασιλῆως καὶ Προκοπίου τῆς βασιλίσσης, ἀδελφὸς δὲ Θεοφίλου, καὶ ἔγγονος Νικηφόρου τοῦ βασιλῆως. Εὐνοῦχος δὲ γενόμενος, εἴτα καὶ Μοναχὸς ἀποκαρεῖς, καὶ Ἠγούμενος τῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μονῆς, τῆς τότε μὲν ἐπικαλουμένης τοῦ Ἀνατελλόντος, νῦν δὲ Σατύρου, προεχειρίσθη ἑπειτα Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐκράτησε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἑτη ἑνδεκά καὶ μῆνας πέντε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεβλήθη ὑπὸ Μιχαὴλ βασιλῆως, ἀντ' αὐτοῦ Πατριάρχην προβαλομένου Φώτιον τὸν πρωτοσπαθάριον, καὶ πρωτασηκρίτην, γενόμενον πρότερον Μοναχόν. Εἴτα ἐξεβλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Βασιλείου Βασιλῆως, καὶ ἀποκατίσθη πάλιν Ἰγνάτιος· καὶ ἐκράτησεν ἑτη δέκα, καὶ πάλιν ἐξεβλήθη· καὶ ἐγένετο Στέφανος ὁ ἐν Ἀγίοις. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰγνάτιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ Σταύρου Μονῇ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ἐρημον ἠγάπησας οἰκεῖν παμμάκαρ,
Θεῷ ὁμιλεῖν καταμόνας τῷ μόνῳ.

Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες, Σίργιος, καὶ Ἰγνίος, καὶ Θεόφιλος, ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀσκληπιοῦ, τοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, ἐμονασήσαντες ἐπ' ἀγαθῷ ποτὶ λογισμῷ, σκοπὸν ἔσχον ὅχρι τέλους τὴν περιγίον ταύτην διαθεῖν· καὶ τῆς πορείας ἀρξάμενοι, ἀλλεπάλληλα εὗρισκον δεινὰ, πῇ μὲν ἐξ ἀνθρώπων, πῇ δὲ ἐκ θηρίων, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, καὶ αὐτῆς ἔστιν ὅτι τῆς ἐκ τῶν ἀγρίων βοτανῶν τροφῆς ὑστερούμενοι.

Τέως ὁδὸν ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων διαβιβάσαντες, κατέλαβον τόπον τινα, πορείαν ἀνθρώπου μηνύοντα· δι' ἧς καὶ ὠδηγήθησαν εἰς σπήλαιον ἀπελθεῖν, φαινόμενον ἐγκάτοικον ἔχειν ἄνθρωπον, διὰ τὸ κικοσμημένον εὐρεθῆναι· ὃ εἰσελθόντες, προσκεκαρτίρουν ἰδεῖν τὸν τούτου οἰκῆτορα. Μετὰ μικρὸν δὲ, εὐωδίας τινὸς αἰσθόμενοι, εἶδον ὁμοίωμα ἀνδρὸς ἐστολισμένον ταῖς οἰκείαις θριξίν. Οὗτος δὲ ἦν ὁ εἰσις τοῦ Θεοῦ Μακάριος ὁ Ῥωμαῖος.

Ἐρχόμενος δὲ εὐτὸς ἐπὶ τὸ σπήλαιον, ᾗθετο μακρόθεν αὐτῶν· καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ὁ γέρων χαμαὶ, προσήγατο· καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, λέγει· Εἰ ἀπὸ Θεοῦ ἐστί, ἐμφανισθήτε μοι· εἰς δὲ ἀπὸ τοῦ δαίμονος, ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ. Ἐκείνοι δὲ ἀπεκρίναντο·

Ευλόγησον ἡμᾶς δοῦλε τοῦ Θεοῦ· χριστιανοί ἐσμεν, καὶ τῷ διαβόλῳ ἀπειθαξάμεθα. Τότε ὁ γέρων ἀναστὰς, ἔρχεται πρὸς αὐτούς· καὶ διαχωρίσας τὰς τρίχας ἀπὸ τῆς ὀφείας αὐτοῦ, ευλόγησεν αὐτούς.

Ἦσαν δὲ αἱ τρίχες αὐτοῦ λευκαὶ ὡσαύτι χιῶν, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, ὡς δέρμα χελώνης· ἐκ δὲ τοῦ πολλοῦ γήρους κεχαλασμένοι ἦσαν αἱ ὀφρυές αὐτοῦ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ οἱ ὀνυχες τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ πλείον ἐῖχον τῆς σπιθαμῆς· αἱ δὲ τρίχες τοῦ πώγωνος αὐτοῦ, μέχρι τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἦρξατο οὖν ἐρωτᾶν αὐτούς καὶ λέγειν· Πόθεν ἐστὲ, τεκνία μου; καὶ διὰ τί ἐληλύθατε ἐνταῦθα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ πάντα τὸν σκοτὸν αὐτῶν. Ἀπεκρίθη δὲ ἐκεῖνος· Τεκνία μου, οὐκ ἐστὶν ἐν γεννητοῖς τις δυνάμενος κατανεῆσαι τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος ἐσπούδασα τοῦτο ποιῆσαι, καὶ διὰ νυκτός ἐφάνη μοί τις, λέγων· Μὴ θελήσης πειράσαι τὸν πλάσαντά σε. Οὐ δύνασαι γὰρ πλέον διελθεῖν τοῦ τόπου τούτου. Ταῦτα ἀκήσαντες ἐκεῖνοι, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

Καὶ ἦν λοιπὸν πρὸς ἐσπέραν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τεκνία μου, ὑποχωρήσατε μικρὸν· ἔχω γὰρ δύο παιδία ἐνταῦθα, πρὸς ἐσπέραν ἐρχόμενα· μήπως ξενισθέντα ἐν ὑμῖν, ἀδικήσωσιν ὑμᾶς. Καὶ ἰδοὺ δύο λέοντες, ἐλθόντες ἐκ τῆς ἐρήμου ὁρμαῖοι, ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὠρυόμενοι· ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ φόβου ἔπεσον χαμαί. Ὁ δὲ γέρων, ἐπιθείς τὰς χεῖρας τοῖς θηρίοις, λέγει πρὸς αὐτά· Τεκνία μου, ἐκ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐληλύθασι τινες πρὸς με, ἀλλὰ μηδὲν αὐτοὺς βλάβητε. Καὶ εὐθὺς στραφεὶς πρὸς τὰς Μοναχοὺς, λέγει· Δεῦτε ποιήσωμεν, ἀδελφοί, ἐσπερινὸν ὕμνον. Καὶ ὡς ἀνέστησαν ἔτσι περιδεῖς, δραμόντες οἱ λέοντες, περιέλειχον τοὺς πόδας αὐτῶν.

Τῇ δὲ ἐξῆς λέγουσι τῷ Ἀγίῳ· Εἰπέ ἡμῖν τίμιε Πάτερ, πῶς ἐνταῦθα ἐλήλυθας; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπον· Ἐγὼ υἱὸς ἐγενόμην Ἰωάννου τινὸς Ῥωμαίου Συγκλητικῆς, καὶ ἐμνηστεύσαντό μοι αἱ γονεὶς γυναῖκα, ὁμοῦ μὴ βουλομένου, καὶ ἐγένοντο οἱ γάμοι· καὶ ὅτε ἡμᾶς ἐγκλείειν ἐμελλον εἰς τὸν κοιτῶνα, τοῦ λαοῦ παίζοντος, καὶ ὀχλοῦντος οὐ μικρῶς, ἐξῆλθον μόνος ἐγὼ σιωπηλῶς, καὶ ἐκρύβην ἐν οἰκήματι γυναικὸς χήρας ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ, θρηνησάντων ἐκείνων καὶ ζητούντων με. Μετὰ δὲ ταῦτα, μέσης νυκτός ἀναστὰς, ἦλθον παρὰ τὴν ἑδὸν· καὶ εὐρών τινα γηραιόν, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ποῦ πορεύῃ Πάτερ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπέ μοι· Ὅπου αὐτὸς ἔχεις τὸν νοῦν σου, ἐκεῖ πορεύομαι. Καὶ ἠκολούθησα αὐτῷ· καὶ διὰ τριῶν ἑτῶν ἦλθον ἐνθάδε σὺν αὐτῷ.

Πρό τινων οὖν ἡμερῶν τῆς πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, κοιμωμένων ἡμῶν, ἅμα τῷ διϋπνισθῆναί με, ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν μου, καὶ ἠρξάμην κλαίειν, καὶ λυπεῖσθαι. Ὁ δὲ εὐθὺς ἐφάνη μοι, λέγων· Ἐγὼ εἰμι Ῥαφαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· μὴ οὖν δειλιάσῃς, ἀλλὰ δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡδὴ γὰρ διήλθες τὰ σκοτεινά, καὶ ἐλήλυθας εἰς τὸ φῶς· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἤρθη ἐξ ὀφθαλμῶν μου. Ἐγὼ δὲ εὐθὺς ἠρξάμην ὁδεύειν, καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἦλθον ἐνθάδε, καὶ εὗρον ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ λείαναν νεκράν, καὶ τὰ δύο λεοντάρια ἐπ' αὐτῇ κλαίοντα καὶ κοπτόμενα μὴ εὐρίσκοντα θηλάσαι· καὶ λαθὼν, ἔθρεψα αὐτὰ ἐκ τῶν ἀκροδρύων, ὡς γνήσιά μου τέκνα· τὴν δὲ λείαναν ὀρύξας, κατέχωσα ὑπὸ τὴν γῆν.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαί με χρόνους δύο, ἐξελθὼν ὦραν ἐβδόμην, ἐκάθισα μετὰ τῶν σκυμνίων τούτων, καὶ ἰδοὺ σουδάριον ἐν τῇ γῇ εἶδον κείμενον, ψιλώτατον πάνυ καὶ αἶριον, καὶ ἐξίστην ἐν τῇ διανοίᾳ μου καὶ εἶπον· Πόθεν ἐστὶ τοῦτο; Τῇ δὲ ἐξῆς εὐρίσκω πάλιν πέδιλα σπηρικά, καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκπλαγεῖς, καὶ περιβλεψάμενος, εἶδον γυναῖκα καθεζομένην ἐπάνω πέτρας, καὶ ἱματισμῷ χρυ-

σεῖα καὶ πολυτελεῖ κεκοσμημένην, καὶ εὐαδῆ οὖσαν, καὶ λίγῳ αὐτῇ· Πόθεν παραγίγους; καὶ τί ἐστὶ τὸ διαβολικὸν τοῦτο σχῆμα; Ἡ δὲ ἐκλαίει πικρῶς, λέγουσα· Ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος θυγάτηρ εἰμὶ Ῥωμαίου τινὸς Συγκλητικῆς, καὶ ἠνάγκασάν με οἱ γονεῖς μου γάμῳ συζευχθῆναι, ἵνα μὴ βελομένης· καὶ ἐκφυγοῦσα ἀπὸ τοῦ συνδίσμου, ἑτάω μηδενὸς ἐπιγινώσκοντος τὴν φυγὴν, πλανῶμαι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις πάρεμι, μὴ γινώσκουσα ποῦ ἀπέρχομαι. Μὴ οὖν βδελύξη με τὴν δούλην σου, ὅτι καὶ γὰρ πλάσμα Θεοῦ εἰμι. Αὕτη δὲ ἦν πειρασμός, καὶ διελέγετό μοι τέχνη, καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν· Ποῦ βούλει ἀπελθεῖν; ἐπειδὴ καὶ γὰρ οὐκ ἔω σε ὧδε εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦλθον κατοικῆσαι. Καὶ λαθὼν αὐτήν, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἤγαγον, καὶ δέδωκα αὐτῇ φαγεῖν ἐκ τῶν ἀκροδρύων ὧν ἤσθιον, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς κρουνηδὸν ἔρριπον· καὶ τοῦ ἡ ψυχὴ σύντρομος γέγονεν.

Ὅπηνίκα δὲ ἡ ἐσπέρα κατέλαβε, καὶ τὴν ἐσπερινὰν τελέσας εὐχὴν, ἀνακλίθην εἰς τὴν γῆν ὀλίγον ἡσυχάσαι, ἤρξατό με ταρασσείν ὁ Σατανᾶς· καὶ ὁ μηδὲ ποτε ἐπιθυμήσας τινὸς ἀμαρτίας σαρκικῆς, ἠράσθην τῆς γυναικός, καὶ ἠβουλήθην συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ ἰδοὺ ἄφνω ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμῆς. Γυνὴς δὲ, ὅτι ἡμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶπεν· Ἠμαρτον ἐνώπιόν σου Κύριε, ἐλέησόν με· καὶ τελείως εἰς ἐμαυτὸν ἐλθὼν, εὗρον τὴν ἀμαρτίαν μου, ὅτι πολλὴ ἦν σφάδρα· καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ λεοντάρια ταῦτα ἤρχοντο πρὸς με ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καθὼς πρώην ἐποίουν.

Ἐσκόπησα δὲ μετανάστῃς γενέσθαι, μήπως πάλιν πλανηθῶ, καὶ ἀπορρέφῃ ἀπὸ προσώπου Κυρίου· καὶ ἀναστὰς, ἐξῆλθον τοῦ σπηλαίου τούτου· καὶ περιπατήσαντός με ὁδὸν ἡμερῶν δύο, ἐπέστη μοι Ἀγγελος Κυρίου, λέγων· Πῆ πορεύῃ Μακάριε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου ἀποδιδράσκω. Καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἀγγελος· Ἐνα πειρασμὸν βαστάσαι οὐκ ἠδυνώθης; Ἀποστράφηθι εἰς τὸ κελλίον σου. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Τίς εἰ Κύριε; Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ῥαφαὴλ, ὁ ὁδηγήσας σε ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐγὼ δὲ ὑποστρέψας ἐν τῷ κελλίῳ τούτῳ, ἐκλινά γόνυ πρὸς Κύριον, τεσσαράκοντα νυχθήμερα νῆστις τελέσας· καὶ ἀναστὰς, εἶδον τὸ σπηλαίον τοῦτο, ἔχον φῶτα εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, καὶ ἄνδρα ἡμφιεσμένον πορφύραν, καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ λίθων πολυτίμων, καὶ ἔψαλλεν ὠδὴν παραδόξον, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὡς ὄχλος πολλοῦ ψάλλοντος· καὶ ὁπηνίκα τὴν ὠδὴν ἐπλήρωσεν, εὐωδία γέγονε φοβερά· καὶ εὐθὺς ἀφανὴς μοι ἐγένετο ὁ φανείς. Ἀνερχομένου δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμοί. Καὶ γὰρ ἐκπλαγεῖς, ἄφωνος ἐγενόμην, τεκνία μου, καὶ ἡμέρας ἐβδόμηκοντα. Ἦμην δὲ τότε τεσσαράκοντα ὀκτὼ χρόνων.

Ἰδοὺ ταῦτα ἠκούσατε, ἀδελφοί. Ἐάν δύνησθε ὑπομείναι, μέναιτε πρὸς ἡμᾶς· εἰδ' ὅτι ὁ Κύριος ὑμᾶς ὁδηγήσει. Καὶ ἀπέλυσεν, εἰπὼν· Σώζεσθε ἐν εἰρήνῃ, πνευματικὰ τέκνα, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενοι. Καὶ διέσωσαν αὐτοὺς οἱ λέοντες ἡμέρας τρεῖς· οἱ καὶ καταφιλήσαντες τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν αὐτῶν, ὑπέστρεψαν πρὸς τὸν γέροντα.

Οἱ δὲ Μοναχοί, ὁδεύσαντες πρὸς τὴν οἰκουμένην ἡμέρας τινὰς, καὶ ποταμὸν καταλαβόντες, καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντες, ἠρπάγησαν ὑπὸ θείων Ἀγγέλων, καὶ ἀπετέθησαν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐξυπνοὶ δὲ γενόμενοι, καὶ κατανόησαντες, ὅποιον καὶ πόσον διάστημα ὡς ἐν ἐνείρῳ διήλθον, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Καὶ προσευξάμενος ἐν συντόμῳ, καὶ προσκυνήσαντες; ἅπαντας τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Μοῦνην αὐτῶν, ἐκδιηγούμενοι πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπαθον, καὶ εἶδον, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀγιὸν Μακάριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρέσβειαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ος ἐν καμίνῳ, τῷ ὑπερώῳ πυρσευόμενος, Θεοῦ παρουσίᾳ Πνεύματος μυστικῶς, ὁ Ἰάκωβος ἐβόησεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Η ἐκ τοῦ ὕψους, πνοὴ βιαία τὸν Ἰάκωβον, γλώσση πυρμόρφῳ φθέγγεσθαι τοῦ Θεοῦ, μεγαλεῖα παρεσκεύασεν. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τῆς θεωρίας, τῆς πρακτικῆς σὺ ἐκτιθέμενος, δέλτον ἐκ πυξίδος ὥσπερ πνευματικῆς, τοὺς ἀνθρώπους ἐβελτίωσας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγαῖζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ο ἀναπλάσας, κόσμον ἐν μήτρᾳ σου Θεό-
νυμφε θείας λειτουργίας δείκνυσι τελε-
στήν, τὸν Ἰάκωβον κραυγαῖζοντα· Εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Χεῖρας ἐκπετάσας κραταιάς, τοὺς Ἀποστό-
λους σου Σῶτερ εὐλόγησας, ἐπανερχόμε-
νος Δέσποτα, πρὸς τὸν ἀναρχὸν Πατέρα σου,
καὶ παρεσκεύασας αὐτὸς μετ' εὐφροσύνης βοᾶν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οσπερ ἐπηγγείλω ἀψευδῶς, τοῖς Ἀποστόλοις
σου Πνεῦμα ἀπέστειλας· τούτου Ἰάκωβος
Δέσποτα, τῇ λαμπρότητι λαμπόμενος, τὴν οἰ-
κουμένην ἀσραπαῖς, καταγλαῖζει φαιδρῶς, καὶ
κραυγαῖζει· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Σοφίαν Ἰάκωβε σοφέ, τὴν ἐνυπόστατον ἔσχες
διδάσκαλον, μυσταγωγοῦσάν σε ἄρρητα,
καὶ ἀνέκφραστα μυστήρια· καὶ πρὸς εὐσέβειαν
λαὸς, μέλπων διήγειρας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ορος ἐκφανθεῖσαν νηπτόν, Παρθένε ἄχραν-
τε, Προφήτης βλέπει σε· ἐκ σοῦ ὑπέρτι-
μος λίθος γὰρ, ἐκτμηθεὶς περιεσώσατο, τὴν οἰ-
κουμένην ἀληθῶς, ἐνθέως ψάλλουσιν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» **καμιν** ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» **σεβείας** ἐρασαί, Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐ-
» **λογεῖτε**, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους.

Δεῦτε τὸν πρωτόθρονον πάντες, τῆς Ἐκκλη-
σίας τὸν φωστῆρα, ἱεροῖς Ἰάκωβον ὕμνοις,

ὡς Ἱεράρχην καὶ Θεῖον κήρυκα, τὸν φερωνύμως
Δίκαιον, ὀνομασθέντα μεγαλύνωμεν.

Θείας κοινωνὸν ὡς φανέντα, ἀτελευτήτων
βασιλείας, καὶ Θεοῦ κληθέντα ἀδελφόν,
καὶ πολιτείαν ἐπαληθεύουσιν, προσηγορίᾳ δεί-
ξαντα, σὲ μεγαλύνωμεν Ἰάκωβε.

Θρόνῳ παριστάμενος μάκαρ, στεφανηφόρος
τῆς Τριάδος, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε πό-
δῳ, τῶν ἀκηράτων κατατρυφήσαι γερῶν, Ἀρ-
χιερεῦ Ἰάκωβε, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἀπειρογάμῳς
Θεοφάντορ, ταῖς μυσαγωγίαις σου σαφῶς,
Θεὸν διδάσκεις σεκαρκωμένον Λόγον· εἰς ὃν
περ καὶ πιθεύοντες, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **σου** Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» **Χριστὸς** συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» **ἐπαγαλλόμενοι**, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ος Ἱεράρχης πρωτίστος, τῆς καινῆς Διαθή-
κης, ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς
Υποφῆτης, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας, παρα-
πάντας πλουτήσας, ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελ-
φὸς τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτόν, λίθοις ἀνα-
ρούμενος μετετέθης· παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε, λύ-
σιν αἰτεῖ πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Η φοβερά τῆς κρίσεως, καὶ μεγάλη ἡμέρα,
νῦν ἐπὶ θύραις ἔστηκεν· ὄρα πρόσεχε,
νῆφε, ψυχὴ μου καὶ ἐκ καρδίας, πρόσπεσον τῇ
Παρθένῳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, δάκρυσιν ἐκ-
βοῶσα· Πάσης Ἀγνῆς, τιμωρίας ῥύσαι με δυ-
σωπῶ σε, καὶ δεξιόις προβάτοις με, σύνταξον
τοῦ Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν εὐσεβοῦντων τὰ πλήθη, νῦν ἱεράν ἐορ-
τήν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάζωμεν
πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ
ὠδαῖς, τὸν Θεάδελφον σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ
Κυρίου, ὅστις αἰεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς κατὰ σὰρκα Κυρίου, ἐπιδημίας Σοφέ,
ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτό-
πτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγαῖς σὺν αὐτῷ,
ἐν Αἰγύπτῳ γεγόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρί
τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, σέ ἐξελέξατο, ἱερατεῦειν πρῶτον, ἐν Σιών τῇ ἀγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὁπαδόν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ Ἰάκωβε.

Δόξα. Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Εν τῇ πυρίνῃ αἵγλῃ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος φωτισθεῖς, τῆς εὐσεβείας ὥφθης θείας ζηλωτῆς, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε· ὅθεν καὶ στολὴν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρὼν τῷ παλαί, τιμιωτέραν ἐνέδυσεν ὁ δὲ οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Ἀποστόλων ἐνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν.

Ζήτηι Κυριακῇ κ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ.

Ζήτηι τῇ γ'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εβραίων ὁμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέστηκας, Μάρτυς Ἀρέθα πανεύφημε· καὶ θεία χάριτι, νικηφόρος ὥφθης, καὶ χορὸν προσήγαγες, Μαρτύρων τῷ Χριστῷ στρατευόμενον, ἐκ πάσης ἐνδοξε, ἡλικίας συγκροτούμενον, καὶ ἐκ γένους, παντὸς συνιστάμενον.

Αρέθα πανένδοξε τερπνὴν, χορείαν στησάμενος, τῶν ἱερῶν συμμαρτύρων σου μεθ' ὧν ἠγωνίσαι, τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν δρόμον ἤνυσας, τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως, Χρι-

στὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστοῦ, ἔρωτι πυρούμεναι, τῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως, ἐπιλαθόμεναι, καὶ δυνάμει θείᾳ, προφανῶς ῥωννύμεναι, τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ κατεπάτησαν, μὴ δειλιάσασαι, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, καὶ καμίνου, τὸ πῦρ μὴ πτοούμενοι.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ασματοικῶς τὸν ποιμενάρχην, σήμερον πισοί, ὁμοφρόνως τιμήσωμεν, Ἀρέθαν τὸν ἐνδοξότατον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτῆς· ὅτι ἤλεγξε βασιλέα παρανομήσαντα, καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας· ὅθεν καὶ πύρινον νέφος κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, διελέγον τῶν παρανόμων τὴν ἀσέβειαν. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους ἐνισχύσας πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ ἡμᾶς διάσωσον ὡς τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρης καρδίας μου, Θεοτόκε, πανύμνητε· καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στησον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ιδὼν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τῆς δικαιοσύνης, Ἦλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεκλονήθη φόβῳ τῆς κράτους σου! ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δέ, τιτρωσκομένη ἐβόασεν· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ Εὐσπλαχνίᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν πονηρὰν καὶ ἄπιστον, κακοβουλίαν Ἑβραίων προδιαγνόντες ἐν τῇ τοῦ πνεύματος τόλμῃ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι ἠγωνίσασθε· ὡς γὰρ ἔκπαλαι ἐν νόμῳ, τὸν ἐξ Αἰγύπτου σώσαντα, ἐν ἐρήμῳ παρώργισαν, καὶ τοῦτον σταυρῷ κατεδίκασαν, οὕτω νῦν καὶ ἐν ὑμῖν, ἔργῳ τὸν λόγον παρῆλθον· καὶ ἀπιστίαν ζηλώσαντες ὑμᾶς τῷ πυρὶ κατεδίκασαν. Ὑμεῖς δὲ ὁμοφρόνως, ἀνδρείως τῇ καρτερίᾳ ἐναθλήσαντες, φοβεροὶ ἐν Μάρτυσιν ἀνεδείχθητε. Παρόρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεόν, αἰτήσασθε ῥυσθῆναι, ἐκ πταισμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Εξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· συντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον, ὅπως ῥυσθῆις τῶν τούτου ἐνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οῤῷσά σε σταυρούμενος, καὶ θανατούμενον ἡ Θεοτόκος, οἶμοι! ἐκραύγαζε, πῶς τὰς ὀδύνας, φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· ὅμως ὑμνολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὰς ἀλγηδόνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἀναγινώσκεται ἡ συνήθης Στιχολογία, εἴτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μαρτυρικὴν σύνοδον θεοτερπέα μελψομεν ὕμνοις.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, Ἀρέθα παμμακάριστε ταῖς ἐκείαις σου, καὶ τῶν σὺν σοὶ Μαρτύρων, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ὅπως ὑμῶν ὑμνήσω, τὴν φωσφόρον καὶ ἐνθεον μνήμην.

Ανῶ τὸ πολίτευμα σαφῶς ἐν οὐρανοῖς κτησάμενος Θεομακάριστε, Χριστοῦ τῇ ἐκμιμήσει, σαυτὸν παραδέδωκας, πόθῳ τοῦ μαρτυρίου, τοῖς ἀνόμοις Ἑβραίοις θεόφρον.

Ρῆμα παραβὰς τὸ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραῖος ὁ παράνομος, καὶ ἀδικώτατος τὴν θεόλεκτον ποιμήνην, Χριστοῦ ἐλυμήνατο· ὅμως εἰσπράττει δίκην, τῇ δικαίᾳ καὶ θείᾳ προνοίᾳ.

Τρίβον διοδοῦν ἀληθῶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσιν, Χριστῷ προσήγαγες, Μαρτύρων Ἐκκλησίαν, Ἀρέθα πανεύφημε, πάσης ἐξ ἡλικίας, καὶ ἐκ γένους παντὸς ἡθροισμένην.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς τὴν πανάχραντον πιστοὶ, Παρθένον εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἐνθεον, τὸν εὐδίων λιμένα, τὴν ἀπάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ρώννυμένην ὀρῶντες, τῇ τοῦ Σταυροῦ χάριτι, σοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Ἑβραίων παῖδες

παράνομοι, φθόνῳ τηκόμενοι, ἐν αἰκισμοῖς πολυτρόποις, ἀφειδῶς ἠκίζοντο, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ισθόλον τὴν γλῶσσαν, οἱ δυσσεβεῖς ἔχοντες, καὶ σὲ βλασφημοῦντες, τὸν τούτων τοὺς προγεννήτορας, ἐλευθερώσαντα, τῆς παλαιᾶς τυραννίδος, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Σῶτερ κατέσφαξαν.

Καταμόνας ὁ πλάσας, Θεουργικῷ νεύματι, σὺ τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, τίς τῆς προνοίας σου, βάθος δυνήσεται, καταλαβεῖν ὅπως ποιμήνην, ἣν Χριστὲ συνήγαγες, λύκοις παρέδωκας;

Ησι, κατατεμνομένη, προθύμως ἐπεκαλεῖτό σε· Δέξαι τὰ πνεύματα, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν Σῶτερ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῆς βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες, μόνη τὴν ἐνυπόστατον, ζωὴν γεννήσασα· ἡ προσβαλὼν διερράγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὁροφυργέ Κύριε, καὶ τῆς
• Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον,
• ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
• τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει καθοπλισθεῖς, καὶ τῇ πίστει τειχίσας πόλιν τὴν σὴν, τοῖς ἔργοις κατήσχυνας, τοῦ τυράννου τὸ φρύαγμα· ὑπομονῆς δὲ τύπος, ἐνθέου γεγόμενος, τῷ Χριστῷ προσήγαγες, ἐν ταύτῃ τοὺς Μάρτυρας· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀρέθα αἰείμνηστε, τὴν πανέορτον μνήμην σε. Ἀθλοφόρε μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Πάρακλητου πανάμωμε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γεγόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τῆτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀνῶ μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ανελκόμενον Σῶτερ ἐν τῷ σταυρῷ, ἀγαθότητος πλούτῳ φύσει Θεὸν, ὁρῶσα ἡ κτίσις σε, ἀκατάληπτε ἔτρεμε, καὶ κλονημένη πᾶσα, τῷ φόβῳ συνείχετο· ἀλλ' Ἰουδαίων δῆμος, Πιλάτῳ ἐκραύγαζεν· Ἄρον ὡς κακοῦργον, καὶ σταυρῷ ἀναρτήσας, τοῖς ἡλοῖς καθήλωσον, καὶ τῇ λόγχῃ ἐκκέντησον, καὶ θανάτῳ κατὰγαγε· καὶ ταῦτα πάσχοντά σε δεινῶς, καθορῶσα ἔλεγεν ἡ Μητήρ σου· Ὑμνολογῶ σου τὴν ἄκραν, Υἱὲ συγκατάβασιν.

Ὡδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Συναγωγή, κραταιουμένη τῷ Πνεύματι, καὶ χορεία, θεία καὶ ὑπέρλαμπρον, μαρτυρικός δῆμος καὶ στρατός, ὁ τροπαιοφόρος, Ἀρέθαν ἔχων ταξίαρχον, ὑμνεῖσθω φιλοτίμως, ὑπὸ τῶν μελωδούντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υπὸ τῆς σῆς, συγκροτημένη συνέσεως, ἡ θεόφρων, πόλις σε Πανόλβιε, τοῦ πολιᾶ, λάμποντος σεμνῇ, πρὸς τοὺς παρανόμους, ἀνδρείως διηγωνίσατο· καὶ νίκην ἀραμένη, μελωδεῖ τῷ Σωτῆρι· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένη, νόμον τὸν τοῦ γραμματος, τὸν ἀναιροῦντα ἡ εὐσεβὴς, πόλις ὑπερέσχε, τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, καὶ τρόπων εὐγενείᾳ, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Οντως Θεοῦ, πόλις ἐδείχθης Ὑπέρτιμε, καὶ Μαρτύρων, θείον ἐνδιαίτημα, καὶ περὶ σου ἄδεται φαιδρῶς, νῦν δεδοξασμένα, μεγάλα καὶ ἀξιάκουςτα· χορὸν γὰρ μελωδοῦντα, τῷ Δεσπότη προσῆγες· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δαυϊτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας, τὸν παμβασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμπαντα, ἐγέννησας Παρθέने· Θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πισοὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ο θεόλεκτος δῆμος, καὶ θεομακάριστος ἀγωνιζόμενος, καὶ θερμῶς ἀλλήλους, ἐνισχύοντος καὶ συνασπίζοντες, ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθῆναι, εὐκλεῶς οἱ καλλίνικαι εἶλοντο.

Νευρωθέντες τῇ πίστει, καὶ τῆς εὐσεβείας τῷ ζήλῳ Σῶτερ πυρούμενοι, οἱ θεράποντές σου, παρανόμων τὸν φόβον οὐκ ἔπτηξαν·

καὶ τῇ σῇ ἀγάπῃ, εἰλικρινῶς συνδεδεμένοι, ἑαυτοὺς ἐκουσίως παρέδωκαν.

Θεοῦ θεία προνοία, καὶ τοῖς ἀνεφίκτοις τῆς σοφίας κρίμασιν, ἀναθίντες πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν δῆμος ὁ ἐνθεος, πρὸς ταῖς παρανόμους, Ἑβραϊκὰς μαιφονίας, εὐθαρσῶς οἱ γενναῖοι ἐχώρησαν.

Επὶ σοὶ πεποιθότες, καὶ πεπιστευκότες ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, οἱ σοὶ Σῶτερ μύσται, οὐκ ἐρίζοντες οὐδὲ κραυγάζοντες, ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ τῆς σῆς ὁμολογίας, ἀνηρέθησαν οἱ γενναιότατοι.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρί συναΐδιος, εὐσπλαγχνίαν πλούτῳ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθέने πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, σημειωθέντες οἱ Ἄγιοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν, προθύμως ἐξέχεαν, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, καὶ νῦν βασιλεύειν, σὺν αὐτῷ κατηξιώθησαν.

Εἰρήνην προφητικῶς, ἐλάλουν γλῶσσαι ψελλίζουσαι· ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν, νηπίων ψελλίσματα· παρθένοι θεόφρονες, ὑπὲρ εὐσεβείας, ἑαυτὰς Θεῷ προσήνεγκαν.

Ραγήσεται σοὶ τὸ φῶς, ἀνατελεῖ τὰ ἱμάτια, πλουσίως παρὰ Θεοῦ, Ἀρέθα θεσπέσιε, πρὸς ὃν ἐξεδήμησας, ἀποστάζων ἔτι, τοὺς ἰδρώτας τῆς ἀθλήσεως.

Πληθὺς σοὶ Μαρτυρικῇ, ἐνθέως Σῶτερ προσήνεγκται, τὰ αἵματα διὰ σέ, προθύμως κενώσασα· καὶ αἰτεῖ τὴν ἄφεσιν, τῶν ἀμαρτημάτων, τοῖς αὐτὴν αἰεὶ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς, καθ' ἐνωσιν ἄρρήτον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἐορτή· ἣν ἀνυμνοῦντες δοξαζόμεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστέ, τῇ αἰγλῇ τῶν ἀγώνων Ἀρέθα τοῦ γενναίου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἀθλησάντων σὺν αὐτῷ· πρῶτος γὰρ ἀπάντων ἀνεδείχθη ὁ σερρός, φαιδρῶς παραταξάμενος κατὰ τῶν ἀθετήντων τὴν σάρκωσιν σου, τοῦ ὑπὲρ φύσιν σαρκωθέντος καὶ τεχθέντος, ἵνα ἡμᾶς λυτρώσῃς τῆς πλάνης, καὶ δείξῃς ἀπλανῶς τοῖς βουλομένοις διοδεύειν τὴν ὁδὸν τῆ μαρτυρίας· ἣν οἱ Ἀθληταὶ ἐβάδισαν, σὲ ἀνυμνῶντες τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
Στίχοι.

Τμηθεὶς, Θεῷ προσῆξε Μάρτυς Ἀρέθας,
Πολλοὺς ὁμοίως Μάρτυρας τετμημένους.

Ἀρέθα εἰκάδι σὺν γνωστοῖσι τετάρτῃ τμήθης. Οὗτος ἦν πρῶτος τῆς πόλεως Νεγράς, ἐν Αἰθιοπία, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου, τῆς μὲν Αἰθιοπίας βασιλεύοντος Ἐλεσβαάν τοῦ Χριστιανικωτάτου, τῶν δὲ Ὀμηριτῶν, Ἑβραίου τινός Δαναάν. Ἡ δὲ τοιαύτη χώρα παρὰ μὲν τῇ θείᾳ Γραφῇ Σαβὰ, λέγεται, παρὰ δὲ Ἑλλήσιν Εὐδαίμων Ἀραβία. Τοῦ δὲ Ἐλεσβαάν τὸν Ἑβραῖον ὑποτάξαντος, καὶ φύλακας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καταστήσαντος, ἐπαναστάς ὁ Ἑβραῖος, ἀνείλεν αὐτούς, καὶ πρὸς τὴν Νεγράν πόλιν ἀνέδραμεν, ἣν καὶ πολιορκήσας, οὐ δύναμει, ἀλλ' ἐπιорκίαις, τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανούς ἅπαντας ἀνείλεν ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας. Τότε ὁ Ἅγιος Ἀρέθας ἀνίστη γενναίως, πρότερον πάντας ἐπιστηρίξας τῇ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστει, καίτοι εἰς ἔσχατον γῆρας ἐλάσας, ὡς μηδὲ δύνασθαι περιπατῆσαι· ὥστε, καὶ ὅτε παρεδόθη πρὸς τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, βασταζόμενος ἀπαχθεὶς ἔχαιρε· καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀποτομὴν λαδῶν, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη μιᾶς γυναίκος καὶ τοῦ βρέφους αὐτῆς, ἣν ἰδὼν τὸ βρέφος ἐν τῷ πυρὶ, ἐπὶ ῥίψαν ἐν τῇ φλογὶ ἑαυτὸ, τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ μητρὶ πρὸς πῦρ ἡσύχως τεφρουμένη,
Φωναῖς ὑποφελλίζον εἶπετο βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Σεβαστιανῆς.

Στίχ. Σεβαστιανῇ τῇ τομῇ βλύζει γάλα,
Οὐκ αἷμα καὶ σὰρξ ὥς περ οὔσα πρὸς ξίφος.

Επὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ, ἐν πόλει Μαρκιανῆ διαγούσα ἡ ἁγία Μάρτυς Σεβαστιανῇ, διεβλήθη πρὸς Σέργιον ἡγεμόνα ὡς Χριστιανή. Ἡ, καὶ παραστάσα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐπεὶ ὡμολόγησε τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι μαθήτρια, καὶ ὅτι τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἐξ ἐκείνου προσήκατο, καὶ ἱσχυρὰ εἶναι καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ὀφθαλμοῦν, ἐν πρώτοις μὲν σφαίραις μολυβδαῖαις τύπτεται κατὰ παντὸς τοῦ σώματος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται· ἐν ᾗ, καὶ ὡφθη ὁ Ἀπόστολος αὐτῇ, λέγων· Εὐθύμει, καὶ μὴ λυποῦ.

δεῖ γὰρ σε δέσμιον ἀπελθεῖν ἐν τῇ πόλει σου διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν. Καὶ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐξαγαγὼν αὐτὴν ὁ Ἄρχων τῆς φυλακῆς, καὶ κάμινον ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατέκρινεν. Ἡ δὲ Ἀγία, ῥιπίσῃ ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ἐφ' ἱκανὸν στάσα, καὶ ἀβλαβῆς διαμείνας, ἐξῆλθεν, ὥστε θαυμάζειν πάντας καὶ ἐξίστασθαι. Προσευχομένης δὲ αὐτῆς, γέγονεν ἤχος μίγας ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὁστροπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζαι, ὥς τε καὶ τὸ πῦρ σβεσθῆναι, καὶ πολλὰς κινδυνῶσαι, καὶ τὸν Ἡγεμόνα φεύγειν μετὰ τῶν λοιπῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἡγεμὼν· Τίς εἶ; καὶ τίνα τὰ κατὰ σέ; καὶ ἐκ ποίας πόλεως τυγχάνεις; Ἡ δὲ Ἀγία εἰσώπα. Μαθὼν δὲ ἐκ τῶν παριστώτων, ὅτι ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας ἐστὶ, παρέπεμψε αὐτὴν δέσμιον τῷ ἐκείσε Ἡγεμόνι. Ἀγγελος δὲ Κυρίου φανείς αὐτῇ, λέγει· Θάρσει θυγάτηρ Θεοῦ· δεῖ γὰρ σε Πομπιανῷ Ἡγεμόνι ποραστῆναι· ἀλλ' ἐγὼ μετὰ σοῦ εἰμί. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἡράκλειαν, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· ὅς καὶ κρεμάσας αὐτὴν ἐπὶ ξύλου, ἀφειδῶς ἔξεεν ἄχρῃς ὥρων τριῶν· καὶ αἱ μὲν σάρκες αὐτῆς ἀποτεμνόμεναι, μύρου εὐωδία ἀπέπεμπον· ἐκείνη δὲ ξομένη, σιωπηλῶς προσπύχετο, ὥς τε λέγειν πάντας σῶμα ἄψυχον πάσχειν. Καταγαγὼν δὲ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ μαγκάνου, θηρίοις ἀφίησι πρὸς βορὰν· καὶ λέων ἀπολυθεὶς παρμεγίθης, ἦλθε πλησίον τῆς Ἀγίας· καὶ ἀναλαβὼν ἀνθρωπίνην φωνὴν προστάζει Θεοῦ, ἐπὶ διορθώσει τῶν ἀσεβῶν, τὴν μὲν Ἀγίαν εὐφῆμει, τοὺς δὲ ἀνόμους ἠλεγχεν. Εἰθ' οὕτω λείαναν ἀπολύσας κατ' αὐτῆς, οὐδέν τι ἤνυσεν· ἐλθοῦσα γὰρ καὶ αὐτῇ, ἔστη εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς Ἀγίας, καὶ ἴσταντο ἐκάτερα τὰ θηρία ὥσπερ ἀρνία ἄκακα.

Ἀπορήσας δὲ ὁ Ἡγεμὼν, δέδωκεν ἀπόφασιν κατ' αὐτῆς· καὶ ἐξαγαγόντες ἐξω τῆς πόλεως, ἀπέτεμον τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν, γάλα πηγάζασαν ἀντὶ αἵματος. Τὸ γὰρ ἅγιον αὐτῆς σῶμα σὺν τῇ κεφαλῇ ἐμβαλὼν ὁ δυσσεβὴς εἰς σάκκον, καὶ μολυβδὸν τριακοσίων λιτρῶν, καὶ ἐπιμαλῶς ἀσφαλισάμενος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης ἠκόντισεν. Ἀγγελος δὲ Κυρίου, τοῦ σάκκου διαρράγνεντος, τὸ σῶμα τῆς Ἀγίας διεκόμεisen ἐν τόπῳ, λεγομένῳ Ῥησιστῷ. Ἀμμία δὲ ἡ Συγκλητικὴ, τοῦτο διαμνηθεῖσα, σινδόνει ἐλίσσασα καὶ μυρίσασα, ἐν ἰδίῳ τόπῳ τοῦ Ῥησιστοῦ ἐκπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκαταβάσιν.

Αιμάτων οἱ χεῖμαρροι, τῶν Ἀθλητῶν σου ἀναπηγάζουσι, ταῖς ἰάσεis τοῖς πίστει, τὴν τούτων μνήμην καταγεραίρουσι, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ προθύμως κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μητέρες οἰκτίρμονες, ὡς τετρωμένοι τῆς σῆς ἀγάπης Χριστέ, οὐκ ἐφείσαντο παίδων, ἀλλ' ἐν καμίνῳ καταφλεγόμεναι, σαὶ τῷ Δεσπότη ἐκραύγάζον λέγουσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εμώραναν ἅπασαν, οἱ Ἀθλοφόροι τὴν τῶν ἀνόμων βουλήν, ὡς τῇ θείᾳ συνέσει, καὶ ἀγχινοίῳ κατακοσμούμενοι, καὶ γεγηθότες ἐσφάττοντο ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπαδάς ἀθλήσεως, καὶ παρθενίας φαιδρῶς ἀνάψασαι, εἰς τὸν θείον νυμφῶνα, αἱ νικηφόροι ἀγαλλιώμεναι, σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ψυχῶν καθαρτήριον, καὶ σωτηρίας ὑπάρχεις πρόξενος, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοῦ Μητέρα σε καταγγέλλουσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου συμφώνως κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὐκ ἐν τῷ νόμῳ πέφυκε, προφανῶς ἡ τελείωσις, ἀλλ' ἐν τῷ Χριστῷ ἡ σωτηρία δέδοται, ἐβόων οἱ Μάρτυρες, τοῖς Θεοκτόνοις λέγοντες· ὅθεν γεγηθότες, ἀναιρούμενοι πάντες, καὶ θνήσκουμεν προθύμως, καὶ αὐτῷ μελωδῶμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγεῖ τὸ νήπιον, καὶ διδάσκει τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὴν σὴν εἰκόνα, καθορᾶν τὴν ἄχραντον, καὶ πίστιν εἰσδέξασθαι, τῆς ἐν γῇ παρουσίας σου· καὶ διαλαθὸν τῶν παρανόμων τὰς χεῖρας, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθε, τῇ τεκούσῃ συμψάλλον· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς οἱ Μάρτυρες, εὐσεβῶς ἠγωνίσαντο· καὶ ἐν ἔρανοις, παρὰ Χριστῆ τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξαντο, χαρμονικῶς ἀπαράντες, τῶν εὐφραينوμένων, ἐνθα ἡ κατοικία, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἅγιοι, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα, καὶ τοὺς ὑπερβοῦντας, τοῖς αὐτῆ θελήμασι, πρὸς τὸν Παντοκράτορα, καὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, μετὰ παρρησίας καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, μετέστητε βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου Πανάχραντε, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πάναγνε, τῶν ἀμαρτημάτων, αἰτούμενη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μέτοχοι δόξης τοῦ Χριστοῦ, κοινωνήσαντες θανάτου γεγόνατε, Ἅγιοι Μάρτυρες· καὶ βασιλείας τῷ διαδήματι, κατεκοσμήθητε φαιδρῶς· Θεῷ δὲ παράστασθε, ἡμῖν αἰτούμενοι, σωτηρίαν ψυχικὴν ἀξιάγαστοι.

Νόμιμοι ὤφθητε Χριστοῦ, στρατιῶται καὶ ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἀρέθα πάνσοφε, καὶ σοὶ προθύμως οἱ συναθλήσαντες σὺν Ἀθλοφόροις γυναιξί, παρθένοι νεάνιδες· διὸ δεόμεθα, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε.

Ομιλος πρόκειται ἡμῖν, ἐκκλησίᾳ τε Μάρτύρων θεόλεκτος· δεῦτε φιλόθεοι, μετ' ἐγκωμίων τούτους ὑμνήσωμεν, ὡς νικηφόρους Ἀθλητάς, ὡς θείους θεράποντας, ὡς ἱκετεύον-
τας, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Ιθύνον Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν μου καὶ κυβέρνησον Δέσποτα, τῶν θεραπόντων σου, ταῖς ἱεσίαις τῶν ἀγαπώντων σε· καὶ καταξίωσον αὐτῶν, γενέσθαι συμμετόχον, τὰς ἀμαρτίας μὲ, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Θεοτοκίον.

Σκῆνωμα γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον ἡμῖν γεγέννηκας· ὃν νῦν δυσώπησον Ἀγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίσει σε αἰεὶ μεγαλύνουσιν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» **Ε**συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρέθα παναοῖδιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις πρέσβευε. Χριστῷ βραβεῦσαι τῷ κόσμῳ, ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, καὶ ἱλασμόν τοῖς τελοῦσι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην· Θεοτοκίον.

Φθареῖσαν ἀνεκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἠθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων,
Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τὸν δρόμον τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, μαρτυρίου στέφανον ἀνεδή-
σαντο, Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος, οἱ πύργοι οἱ
ἄσειστοι, Ἐκκλησίας οἱ μαζοὶ, οἱ τὸ γάλα τὸ
ἄδολον ἀναβλύζοντες, οἱ φαιδροὶ μαργαῖται,
οἱ φωστῆρες, οἱ τὴν κτίσιν ταῖς ἀκτίσι, τῆς
εὐσεβείας πυρσεύοντες.

Μίαν γνώμην προφέρουσα, καὶ τὸ ἐν συμ-
φρονήσασα, ἡ δυὰς ἡ ἔνθεος, τὴν διαίρε-
σιν, τὴν τοῦ Ἀρείου διέλυσε, διδάσκουσα σέ-
βεσθαι, συναῖδιον Πατρί, τὸν Υἱὸν καὶ συνά-
ναρχον, καὶ τῷ Πνεύματι, ἐν μονάδι Τριάδα,
καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι μίαν φύσιν, τρισὶ προσώ-
ποις ἀμέριστον.

Ο παδοὶ καὶ ὁμότροποι, μιμηταὶ καὶ ὁμόζη-
λοι, τῷ Ἱεροκέρυκος Παύλου ὠφθητε, καὶ
τῇ ἐκχύσει τῷ αἵματος, ἐχθρὸς ἐβυθίσατε, καὶ
αἱρέσεων δεινῶν, ἐξηράνατε χεῖμαρρόν, καὶ ἐδεί-
χθητε, ποταμὸς εὐσεβείας καταρδεύων, τοῦ Χρι-
στοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε.

Δόξα, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Μαθηταὶ καὶ ὁπαδοὶ γεγονότες, τῷ τῆς ὁμο-
σίᾳς Τριάδος ὁμολογητοῦ καὶ κήρυκος, καὶ
σὺν αὐτῷ ὑπὲρ αὐτῆς διωκόμενοι Μακάριοι, τὸν
διὰ ξίφους θάνατον τῶν αἱρετικῶν γλωσσαλγιῶν
προεκρίνατε· ὅθεν καὶ μαρτυρικοῖς στεφάνοις
κοσμηθέντες παρὰ Θεοῦ, καὶ παρρησίαν λαβόν-
τες, πρεσβεύσατε τῷ ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τῶς
τιμῶντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Γνώμη σαθρὰ ὀλισθήσας, γυμνὸς κατὰκειμαι,
καὶ πρὸς τὴν σὴν Παρθέने, καταφεύγω
γαλήνην· ἐκ ζάλης ἐναντίας καὶ πειρασμῶν, πο-
λυτρόπων με λύτρωσαι, ἵνα ὑμῶν σε τὴν χάριν
θεοπρεπῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱὸς σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα
τῷ τήτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, πα-
ράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτόν, καθικέτευε πάν-

τοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς,
καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Οἱ νοεροὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, καὶ
Τριάδος ὑπέρμαχοι, Μαρκιανὸς καὶ Μαρ-
τύριος, τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως τὰς αἱρέσεις
τρεψάμενοι, ὀρθοδοξίας φωτὶ τὸν κόσμον κατε-
φαίδρυναν. Παύλῳ δὲ πειθαρχοῦντες ἁπο-
στόλῳ, ποιμένι καὶ διδασκάλῳ τῶν ἀληθῶν
δογματῶν, Ἀρείου καὶ Νεστορίου καθεῖλον τὴν
διαίρεσιν, Σαβελλίου καὶ Σεβήρου τὴν σύγχυ-
σιν ἐκτρεπόμενοι· καὶ τριαδικῶς θεολογοῦντες
μονάδα, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν
ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἓνα Υἱόν, εὐσεβῶς πᾶσιν
ἀνυμνεῖν οἱ πανεύφημοι ἐκήρυξαν. Διὸ στεφά-
νης τῆς νίκης οὐρανόθεν κομισάμενοι οἱ θεσπέ-
σιοι, αἰτοῦνται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶν ἁγία, Θεοτόκε Μήτηρ ἀνύμφευ-
τε, πρέσβευε ἔν τεκες Βασιλέα καὶ Θεόν,
ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις.

Ο ῥῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε,
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ὠλόλυζες βοῶσα·
Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σε ἔδω τὸ κάλ-
λος τὸ φωσφόρον, τὸ καλλωπίσαν τῶν ἀνθρώ-
πων τὴν φύσιν;

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀ-
γίων ὁ παρὼν, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς·

Διττοῖς προσοίσω Μάρτυσιν μελωδίαν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Διόλῃ τῷ φωτὶ, τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐλλαμ-
πόμενοι αἰεὶ, φωστῆρες ἀπλανεῖς, χρημα-
τίζετε Ἅγιοι· ὅθεν πίστει τὴν φωσφόρον, ἐορ-
τὴν ὑμῶν σήμερον, ἐκτελοῦντες παιδρῶς ἀγαλ-
λόμεθα.

Ιδεῖν τὸν ἐπὶ γῆς, ἀναλάμπαντα Λόγον, ἐκ
Παρθένου δι' ἡμᾶς, πόθῃντες Ἀθληταί, τῷ Πα-
τρὶ ὁμοούσιον, τοῦτον καθομολογοῦντες, βιαό-
τατον θάνατον, λογισμῷ στερρότάτῳ ὑπέστητε.

Τοῦ Παύλου τοῦ σοφοῦ, θεηγόροι δειχθέν-
τες, ὁπαδοὶ καὶ φοιτηταί, ὁμότιμον Πα-

τρι, τὸν Υἱὸν ἐκηρύξατε· ὅθεν ξίφεσι τμηθέντες, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Ἀθλοφόροι τὴν γῆν ἡγιασάτε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄναρχον Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσα, ἐσωμάτωσας Ἀγνή, γενόμενον βροτὸν, διὰ ἔλεος ἄφατον· ὅθεν τοῦτον προσκυνοῦντες, εὐσεβῶς σε δοξάζομεν, τὴν αἰτίαν τῆς πάντων Δεώσεως.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ορθοδοξία, λαμπρυνόμενοι Θεῷ ἐν Πνεύματι, τὸν Ἀρεῖθ σκοτασμὸν, ὀλοσχερῶς διεφύγετε, Μάρτυρες γενόμενοι τοῦ Παντοκράτορος.

Ισον τὸν Λόγον, τῷ Πατρὶ δογματίσαντες Ἅγιοι, κατεκρίθητε θανεῖν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, ζωὴν μετέβητε.

Στρατολογία, ἱερᾶ τῶν Ἀγγέλων συνήφθητε, καὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, περιφανῶς ἠριθμηθήτε· ὅθεν τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένοι, κροσσωτοῖς ἐν χρυσοῖς ὡς Βασίλισσα, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν νῦν παράστασαι, Δέσποινα πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ
» ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ὁμοούσιον, τῷ πρὸ αἰώνων Πατρός, Υἱὸν καὶ Κύριον, ἔνσαρκον Λόγον Χριστὸν, ἀνεκηρύξατε σαφῶς, ἀδιαίρετως Ἅγιοι· ὅθεν μέχρι αἵματος, ὑπὲρ τούτου ἀντέστητε, πᾶσαν στηλιτεύσαντες, τοῦ Ἀρείου δυσσέβειαν· διὸ ἐν παρρησίᾳ ὑπάρχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτῳ, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, Ἀγνή φρικτὸν μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίγραπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἀγνή ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε,

Οἰκτίρμον δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν Δεῖαν συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ρωμαλέα διανοία, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν ὀρθοδοξίαν, Μάρτυρες Κυρίου κρατύναντες, μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτελέσατε, τῆς αἱρέσεως, τὸν σκοτασμὸν ἀπελάσαντες.

Ο τὸν Λόγον μὴ κηρύξας, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, ὡς μανεῖς ἀφρόνως, Μάρτυρες νευραῖς ἀπηγχόνισται, τῶν ἱερῶν ὑμῶν πόνων καὶ βεβύθισται, τῶν αἱμάτων, ταῖς ἐπιρροαῖς Δεῖα χάριτι.

Στρατευθέντες τῷ Κυρίῳ, διὰ πίστεως Ἅγιοι, καὶ ἐνηθληκότες, τοῖς ἐπουρανίοις στρατεύμασι, συνηριθμήθητε· ὅθεν μακαρίζεσθε, στηριγμὸς ἡμῶν, καὶ φωτισμὸς χρηματίσαντες.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τῆς εὐσεβεῖς διατρέφοντες, Μαρκιανὸς ὁ γενναῖος καὶ Μαρτύριος, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Θεοτοκίον.

Γερὸς πάλαι Προφήτης, ὅρος Δεῖον ἐκάλεσεν, Ἄρεταῖς Παρθένε, πάντα γνε διόλου κατὰ σκιον, ἐξ οὗ σωτήριος Λόγος πεφανέρωται, εἰς ἀνάπλασιν, καὶ φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σοφωτάτων ὤφθητε, δογματῶν ὁπαδοί, Παύλου Δεῖου ἱεουργοῦ· οὐ τοὺς τρόπους Μάρτυρες ἐκμιμησάμενοι, καρτερῶς ἠθλήσατε, καὶ νομίμως κατεστέφθητε.

Ως ἀστέρες λάμπετε, ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας περιφανῶς, σκότος τὸ βαθύτατον ἀποδιώκοντες, τῆς Ἀρείου Ἅγιοι, γενναϊότατοι αἱρέσεως.

Μακρυνθέντες Ἅγιοι, τοῦ βίου τῶν τερπνῶν, ὤκειώθητε τῷ Χριστῷ, βραχυτάτῳ αἵματι, καὶ τὴν ἀσάλευτον, βασιλείαν ἐνδοξοῖ, Ἀθλοφόροι ἐκληρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Αληθῶς Θεοῦ Υἱὸν, ἐκύησας Ἀγνή, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματι Θεογεννήτρια· ὃν ἀπαύστως αἵτησαι, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ρήμασι ποιμένος Θεοσόφου, σοφοὶ ἀκολυθῶντες, τὴν ὀρθόδοξον πίσιν τηρεῖτε, Μαρκιανὲ, καὶ Δεῖε Μαρτύριε, ὑπὲρ ἧς ἐσφαγιασθήτε.

Τίμιος ἐνώπιον Κυρίου, ὁ θάνατος ὥραθη, ὑμῶν Ἅγιοι σοφοὶ ὀπλῖται· ὅθεν τιμαῖς, ἐτησίοις ἐνδοξοῖ, ὑπὸ πάντων μακαρίζεσθε.

Υμᾶς τῆς γενναίους Ἀθλοφόρος, Μαρκιανὲ παμμακάρε, καὶ Μαρτύριε πηγὴν θαυμάτων, ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία ἔχουσα, αἰωνίως ἐπαγγάλλεται. Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσση σε Μητέρα, παναληθῶς Παρθένε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὁμολογοῦμεν· αὐτὸν Ἀγνὴ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **Η**κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Αγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἀρειὸν καθείλετε, ἄτρωτον τηρήσαντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὗρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Ὁ Οἶκος.

Ως ὑπηρεταὶ εὐσεβῶς Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, Δυὰς εὐλογημένη, προφθάσατέ με τάχος, λυτρούμενοί με τῶν δεινῶν, λόγον μοι σοφίας χρηγοῦντες, τὴν ὑμῶν ἀνευφημοῦντι ἁθλησιν, ἣν ὑπὲρ τῆς πίστεως, Ἅγιοι, γνώμη ἀδιστακτῶ ὑποστάντες, τῶν στεφάνων ἐτύχετε τῶν ἐπουρανίων, χοροῖς τε τῶν Ἀθλητῶν καὶ Ἀποστόλων, Διδασκάλων καὶ σεπτῶν Ἀρχιερέων συγχαίρετε αἰεὶ, ὡς κήρυκες Θεοῦ Λόγου, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλάμους τοὺς Νοταρίους νόει,
Εἰς αἷμα τὸ σφῶν ἐκ ξίφους βεβαμμένους.

Πέμπτη Μαρκιανὸν τάμον εἰκάδι Μαρτυρίον σε.

Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ πατριαρχοῦντος Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπὶ αὐτὸς ὁ ἐν Ἀγίοις Παῖλες, ὑπέρρις ἐν Ἀρμενίᾳ γενόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἰδέξατο, ἀποπνιγὶς παρὰ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι εἰ Ἅγιοι διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀναιρούνται μαχαίρᾳ, καὶ θάπτονται ἐν τῇ Μελανθοσίᾳ πύλῃ, ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει, τοποθεσίᾳ τοῦ Δευτέρου· ὡς τὸν ναὶν μετὰ ταῦτα ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐκ βάρων ἡγείρειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀκαστασίου.

Οὗτος, αὐτέκλητος πρὸς τοὺς τυράντους ἀπὸ τῶν Χριστῶν, ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τοῦ παντός Ποιητὴν κηρύξας πεπαρόρησιασμένως, ἐξέπληξεν ἅπαντας· καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ ἰδόντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ τῇ θαλάσῃ ἐναπέρριψαν. Ἰσὺν δὲ εὐλαβῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλαβοῦσα τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλήσασα, ἐν ᾧ κατεσκευάσεν εὐκταρίῳ οἴκῳ ἐναπέθετο· οὗ τῇ καταθείσει πολλαὶ ἰάσεις γέγονασι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν γίνονται, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Οὐαλλερίνου.

Στίχ. Οὐαλλερίνος τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει,

Τομῆς βραχείας ὧ πόσα στέφη λάβοι!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σαβίνου.

Στίχ. Εἰσδὺς τὸ πῦρ χόρευε, Μάρτυς Σαβίνε,

Θείαν χορείαν, πρόξενον θείου στέφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Οὐαλλερίου καὶ Χρυσάφου.

Στίχ. Διττοῖς Ἀθληταῖς ἡ τιμωρία ξίφος,

Ἐγούμενοις τρύφημα τὴν τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ταβιθάς, ἣν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν ὁ Ἅγιος Πέτρος.

Στίχ. Πῦρ σοι, Ταβιθά, Πέτρος; εἰς γὰρ ἦν πάλιν,

Ἐγειρεν ἄν σε, καὶ θανοῦσαν ὡς πάλαι.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ιχνηλατοῦντες καλῶς, τὸν ἱερὸν Ποιμένα, ὀρθοδοξία καλλυνόμενοι, χερσὶν ἀνηρέθητε, κακοδοξούντων μάτην, πανευκλεεῖς ὀπλῖται.

Νομοθεσίας Θεοῦ, ἀπαρাত্রώτους πίστει, διατηρῶντες θεῖοι Μάρτυρες, νομίμως ἠθλήσατε, ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων, ἀναιρεθέντες ξίφει.

Μετὰ ταφὴν ἱεράν, τῶν προσιόντων πίστει, ὑμῶν τῷ τάφῳ τὰ νοσήματα, ἐνθάπτετε Ἅγιοι, ταῖς πρὸς τὸν Ζωοδότῃν, ἀγίαις μεσιτείαις.

Εκ τῶν πηγῶν μυστικῶς, τῶν ἱερῶν πλουτοῦντες, τὴν θείαν χάριν τῶν ἰάσεων, πιστοὺς καταρδεύετε, τῶν νοσημάτων πᾶσαν, ξηραίνοντες πλημμύραν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῶ, Θεογεννητορ τόκῳ, τῆς αἰωνίου κατακρίσεως, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν αἰεὶ, εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ωσπερ δύο ἄμνοι σφαγιάζεσθε, τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον, Πατρός ἀνακηρύττοντες, καὶ τραπέζῃ τῇ ἁνῷ προσενεχθέντες, ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντάττεσθε.

Δυναμούμενοι σθένει τῷ Πνεύματος, ἐξενεύρισαν πλάνης τὸ φρύαγμα· καὶ καρτερῶς ἀθλήσαντες, τοὺς δεινῶς παρεθέντας ταῖς ἀσθενείαις, οἱ σεπτοὶ Θεραπεύουσι Μάρτυρες.

Ιατροὶ τῶν πιστῶν χρηματίζοντες, τῶν παθῶν ἡμῶν Ἅγιοι Μάρτυρες, τὰ χαλεπὰ νοσήματα, καὶ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς ἐναντίας, Θεραπεύσατε θείαις δεήσεσιν.

Τριαδικόν.

Ανυμνοῦμεν Πατέρα ἀγέννητον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν οὐσίαν ἀκτιστον, καὶ Θεότητα μίαν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε βοῶντες τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας ἡμᾶς ἀνεζώωσας, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων κυήσασα, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ δικάσωσμά καὶ περιτείχισμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρώτα τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυῖ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸν θάνατον ἀθλοφόροι οὐκ ἐπτήξατε, ἀλλὰ προθύμως ὑποθέντες, τοῖς ξίφεσιν αὐχένους ἠνήσατε, γενναίως τὸν ἀγῶνα τὸν ἐνθεον· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ως δύο ἀστέρες φαινοί, φωτίζετε οἰκουμένης τὰ πληρώματα, θείαις τῶν ἁθλῶν λαμπηδόσι, Μαρκιανὲ σοφὲ καὶ Μαρτύριε, τὸ σκότος τῆς ζοφώδους αἰρέσεως, τῆς τοῦ Ἀρείου ἀπελαύνοντες.

Στεφαίνους τῆς δόξης ἐκ Θεοῦ, νικήσαντες τὸν τυφλόνουν Μακεδόνιον, ἥδη εἰλήφατε ἀξίως· καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παρίστασθε, ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι, λύσιν τελείαν Ἀξιάγαστοι.

Η μνήμη ἡ ἐνθεος ὑμῶν, ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πάντων φωτίζουσα καρδίας, τῶν ταύτην ἐκτελούντων Μακάριοι· ἐν ἡ ἐκδυσωπεῖτε τὸν Κύριον, σκότους πταισμάτων ἡμᾶς ρύσασθαι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνή ὑπάρχουσα, τῆς ψυχῆς μου κόρας φώτισον, ἀμαυρωθείσας ἀμελεία, καὶ σκότος ῥαθυμίας βαθύτατον, αἰεὶ περικειμένους πανάμωμε, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθέne
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ Μαρτύριος ἄμα, τὸ τοῦ Ἀρείου ἔκφυλον, δόγμα καὶ μανιῶδες, καθεῖλον χάριτι θεία, τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐνήθλησαν· καὶ ὡς Μάρτυρες θεῖοι, στέφος λαμπρόν, πρὸς Χριστῷ δεξάμενοι τοῦ Σωτῆρος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῶν αὐτοὺς εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σέ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ ὄρος καὶ παλάτιον, θρόνον κλίνην καὶ πύλην, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τὴν Ἀγίαν Παρθέnon, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, ἀνυμνοῦμεν ἐκ πόθους· Χριστιανῶν, σκέπη γὰρ ὑπάρχεις καὶ σωτηρία, καὶ ἀρράγης ὑπέρμαχος, καὶ προστάτις καὶ φύλαξ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμῶ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ παρούσα ἑορτὴ τοῦ Μάρτυρος τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου ε'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ὀκτωήχου, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀνύμψετε Παρθέne. Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ σεισμῶ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῷ Ἀγίῳ, εἴτα τὸ, Ἀξιόv ἐστιν. Ἀπολυτίκιον τῷ Ἀγίῳ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῷ Ψαλτηρί, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλιον, Κάθισμα τῷ Ἀγίῳ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τῷ Ἦχῳ, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ Προκείμενον. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ σεισμῶ, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ εἰς. Εἰς τὴν Αἴνεσιν, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένα. Δοξολογία Μεγαλὴ.... Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εὰν δὲ τύχη, ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς τοῦ σεισμῶ ἀπαρallaχτως, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, λέγμεν τὴν α'. Σταῖσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ω τὸ παραδόξου θαύματος! ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἡὔγασται, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος· ἐκ τῶν Ἀγγέλων ἐπαίνοισι στέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ᾄσματα δέχεται. Ὡ οἶον ἦθλησε! πῶς καλῶς ἠγωνίσταί! δι' οὗ ἐχθρὸς, πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριστοῦ νικῆσαντος.

Ω τὸ παραδόξου θαύματος! ταῖς τῶν θαυμαμάτων βολαῖς, τοῦ ἡλίου φανότερον, εἰς αἶψα Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασιν, ἐξ ἀνεσπέρου φωτὸς λαμπόμενος, καὶ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νέφη ἀπηλάθησαν βαρβαρικά, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἥττηνται.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστὸς λογχευθεὶς, ὁ τρισμάκαρ Δημήτριος, πρὸς ἐχθροὺς ἐκάστοτε, ρομφαία ὥφθη δίστομος, ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ καταράσων δαιμόνων φρύαγμα. Ὡ ἐκβοήσωμεν· Ἄγιε Δημήτριε, σκέπε ἡμᾶς, σοῦ τὴν αἰσέβαστον, μνήμην γεραίροντας.

Πύργος εὐσεβείας πέφηνας, ἐρηρυσμένος σερρώως, ἐπὶ πέτρᾳ τῆς πίστεως, πειρασμοῖς ἀνάλωτος, καὶ κινδύνους ἀκλόνητος· μετὰ σφοδροῦ γὰρ σάλου καὶ κλυδωνος, σοὶ προσραγέντα, ἀθέων κύματα, σὴν οὐ κατέβαλον, ἀκλινῇ στερρότητα· μαρτυρικῶς, στέφει γὰρ ἐπόθησας, ἐγκαλλωπίζεσθαι.

Πάθει τὸ πάθος μιμούμενος, τὸ ζωηφόρον Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων εἴληφας, Ἀθλοφόρε Δημήτριε· καὶ διασώζεις τοὺς σοὶ προσρέχοντας, πολλῶν κινδύνων αὐτοὺς ρυόμενος, ἔχων εὐάρεστον, παρρησίαν ἐνδοξε πρὸς τὸν Χριστόν· ὧ καὶ νῦν παρίστασαι, δόξης πληρούμενος.

Αἵματι τῷ σῷ σταζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ τῷ τὸ αἷμα τὸ τίμιον, διὰ σέ κενώσαντι, προσηνέχθης Δημήτριε· καὶ κοινωνόν σε δόξης εἰργάσατο, καὶ βασιλείας αὐτοῦ συμμετοχόν, ὡς ἀριστεύσαντα, κατὰ τοῦ ἀλάστορος,

καὶ τὰ δεινὰ, τούτου μηχανήματα, τελείως σβέσαντα (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τὸ Ἀθλοφόρου ἡ παγκόσμιος πανήγυρις. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, παιδρῶς ἐκτελέσωμεν τὴν μνήμην αὐτῷ λέγοντες· Χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας, διὰ τῆς πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος σεαυτῷ περιθέμενος. Χαίροις, ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, τῇ ἰσχυρί τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τὸ μόνου Θεοῦ. Χαίροις, ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ. Ὁν καθικέτευε, Ἀθλητῶν ἐγκαλλωπισμα Δημήτριε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, πρὸς τὸ,

Φοβερός εἶ Κύριε.

Παναγία Δέσποινα, τὸ κόσμου βοήθεια, καὶ ἐλπίς Χριστιανῶν· σέ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σέ παρακαλῶμεν ἀγαθῇ, ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἱλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παρρησίᾳ. Πρόφθασον Ἀχραντε, πρόφθασον μεσίτευσον, καὶ ρῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μὴ παρίδης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Επίβλεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ^{ἡ ψ.} ^{ἐτ. 15.} ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου. Ποῦ ἐστὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε; Σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς· ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ. Τί ἐπλάνησας ἡ-

(*) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὰ μὲν ἑσχατά τρία ἐλείπουνσι παντελῶς ἐν τῷ χειρογράφῳ· τὰ δὲ λοιπὰ τρία πρῶτα, ὁμοῦ καὶ ἐνταῦθα πρῶτος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, τάττονται εἰς τὰ Μεθόρτα αὐτῷ, κατὰ τὴν κζ'. Ἀντὶ δὲ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα διττὰ τὰ μὲν πρὸς τὸ, Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν· τὰ δὲ πρὸς τὸ, Ποίους εὐφημιῶν στέμμασιν. Ἐχει δὲ καὶ Κανόνας ἄλλους, τὸν μὲν πρὸς τὸ· Δεῦτε λαοὶ, ἀνώνυμον καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος, τὸν δὲ πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶ. οὐκ εὐκαταφρόνητον ὄντα εἰς τε τὰς ἐννοίας καὶ τὴν γλαφυρότητα, φέροντα τὴν δὲ τὴν Ἀκροστιχίδα· Μύρου γεραίρω τὴν χάριν Δημητρίου· δοσμάντευτον ὁμῶς τοῦ Ἐμφδοῦ τὸ ὄνομα, ὡς ἐκ τῶν Ἀκροστιχῶν τῶν τελευταίων Ὁδῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, ἕτερα εἰσὶ τὰ ἐκτὶ πρὸς τὰ ἐνταῦθα, ὡς καὶ τῶν Καθισμάτων τινά.

μας, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὅρου τοῦ ἁγίου σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου· ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπαρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοιξῇς τὸν οὐρανὸν τρόμος λήφεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῆσονται, ὥσεί κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός· καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου, καὶ φανερόν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῇς τὰ ἐνδοξα, τρόμος λήφεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, ἔδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σου· καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιοῦσι τὸν δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν, Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ· ἡμεῖς δὲ πηλὸς, καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθήσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ ἅγιος τῷ Ἰσραὴλ· Τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθιόντες αὐτὸν πλημμελήσουσι· κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ. Τὰδε λέγει Κύριος· Τί εὗροσαν οἱ Πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν; καὶ οὐκ εἶπον· Ποῦ ἐστὶ Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν τῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, καὶ σκιᾷ θανάτου; ἐν γῇ ἐν ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ, οὐδὲ κατώκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; Καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔλεσθε εἰς βδέλυγμα. Οὐ ἱερεῖς οὐκ εἶπον· Ποῦ ἐστὶ Κύριος· καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με· καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ· καὶ οἱ προφῆται

προεφήτευσον τῇ Βαίαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ καὶ ἴδετε· καὶ εἰς Κηδάρ καὶ ἀποστείλατε· καὶ νόησατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα· εἰ ἀλλάζονται ἔθνη Θεοὺς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ Θεοί. Ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθητονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήγῃ αὐτῶν βάσανος. Ἰδοὺσαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκειν, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτῆς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χονευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτῆς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνάλამψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦντι. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Εὐφραίνε ἐν Κυρίῳ πόλις Θεσσαλονίκη· ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφροῦσα, Δημήτριον τὸν πανένδοξον ἀθλητὴν, καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν· ἀπόλαβε τῶν θαυματῶν τὰς ἰάσεις καθορῶσα· καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν Βαρβάρων τὰ θράση, καὶ εὐχαρίστως, τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον· Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τῇ τῶν ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παροῦσαν παιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχήσωμεν τὰ τοῦ Μάρτυρος ἀγωνίσματα· πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν ὁ μέγας Δημήτριος. Καὶ γὰρ τὰς τῶν τυράννων ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἐλὼν, πρὸς τὸ σταδίου προθύμως ἦλατο· καὶ τὰ κνητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμα σὺ Δημήτριε Μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐνανθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευράν, τὴν ἀκήρατόν σε πανσεβάσμιε, μιμνήμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυσθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόγως. Διό σε σήμερον τὴν κοίμησιν ἐορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ω τοῦ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἄρνούμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἑμμανουήλ, φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν ὡς ἄνθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διεύρρηξεν ὡς Θεός· ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προήλθεν, ὡς δι' αἰκοῆς εἰσῆλθεν· οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη· Ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰ μὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ σεισμῆ.

Ποίημα Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου (*).

Ἦχος β'.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσεύονται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν· ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβεράς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν.

Φοβερός εἰ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὀργήν; ἢ τίς σε δυσωπήσει,

(*) Ὁ μὲν σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τῷ 24 ἔτει τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὁ ἔστι περὶ τὸ 740 ἀπὸ Χριστοῦ· ὁ δὲ Θαυμαστορείτης Συμεὼν, ὃς τις καὶ Συμεὼν ἐν τῷ θαυμασῷ Ὄρει λέγεται (Μαΐου 24), ἤκμασε περὶ τὰ τέλη τοῦ 5. αἰῶνος, καὶ ἐπομένως ἡ ποιητικὴ Τροπαρίων περὶ ὑποθέσεως, συμβάσης μετὰ 440 ἔτη καὶ ἐπέκεινα, φαίνεται ἄτοπος διόλου. Ὅθεν ἡ ὁ ποιητὴς τῶν Τροπαρίων τούτων ἐστὶν ἕτερος Συμεὼν, μεταγενέστερος μὲν τοῦ ἀνωτέρου, ἀσκήσας δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Ὄρει, καθ' ὃν χρόνον συνέβη ὁ σεισμὸς, ἢ τὰ Τροπάρια ταῦτα ἐποιήθησαν εἰς ἄλλον σεισμόν, συμβάντα πρὸ τοῦ παρόντος, εἰν τῷ ὄντι ὑπάρχωσι γνήσιον ποίημα τοῦ εἰρημένου Θαυμαστορείτου Συμεὼν· ἢ τέλος, ψευδῶς ἐπιγράφονται εἰς τὸ ὄνομα τούτου.

ἢ τίς παρακαλέσει ἀγαθὴ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερυβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ Κύριε· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ· διὰ σπλαγγνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν. Στίχ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν.

Νινευῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τῆς Ἰωανᾶ ἀνάστασιν, ἡ μετάνοια παρακαλεῖ· ἀλλ' ὡς ἐκείνους, βοῇ λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτεῖρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος, αἰοίδιμε Δημήτριε, τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήριον, ἧς τὰ τεῖχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράφηται. Ἐχει δὲ καὶ τὸ πανέντιμον, καὶ ἀθλητικώτατόν σου σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον ναὸν ἐπὶ γῆς, ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων, νοσημάτων ἀλεξητήριον· ἐνθα προστρέχοντες, τὰς ἰάσεις ἀρυόμεθα. Φρόνητον πανεύφημε τὴν σὲ μεγαλύνουσαν πόλιν, ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσβολῶν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχεσθαι πανάμωμε ἢ πᾶσι χορηγῆσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τοῦ σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβεράς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλόανθρωπε.

Τὰ αὐτὰ λέγονται καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η μνήμη σου ἔνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· καὶ πάντας συνήγαγεν, ἄσμασιν ἐπαξίως εὐφημεῖν σε θεόφρον, ὡς ὄντως στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν. Δόξα, Ὁμοιον.

Α ῥηθίσεως καύχημα, Μάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτῃς· διό σου καὶ τὴν μνήμην, σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ε λπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων, εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἀγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Α διστακτῶ τῇ πίστει ὁ Ἀθλοφόρος Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλλαισε· καὶ τῶν βασιάνων ἀμοιβὴν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχὴν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τῷ ἀγνωσθέντι· ὃ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χ αἶρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προσρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχέιμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκῆσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου,

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου Μάρτυρα, ἐκδυσωποῦμέν σε πισῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν, κινδύνων ἐπερχομένων· ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ τραύματα· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἀγίε· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅπως αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενῆσάν με, ψυχὴν θαράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς ἐν πταίσμασι Θεοτόκε· ὅθεν

καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με πανάχραντε τὸν πολλὰ ἁμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ κραυγάζω σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ, αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμα σου Δημήτριε Μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός· λογχευθεῖς δὲ τὴν πλευράν, τὴν ἀκήρατόν σε πανσεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου ταυνοθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. Διό σου σήμερον τὴν κοίμησιν ἐορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Εἴτα οἱ Κανόνες, ὁ μὲν τῷ σεισμῷ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. οἱ δὲ δύο τοῦ Ἀγίου εἰς ἡ.

Ο' Κανὼν τοῦ σεισμοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ω' Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
• θορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐ-
• βόα ἄσωμεν.

• **Ω**ς φοβερά ἡ ὀργή σε, ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω
• Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ αἰεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων αἰεὶ καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ, διορ-
• θώσει Δέσποτα, ὡς περ φύλλον εὐτελές,
• διασεῖεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ρῦσαι σεισμῷ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ
• μὴ δώης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσιν κα-
• κοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον. Θεοτοκίον.

Ἰκετικῶς σοι βρωῶμεν Μήτηρ Θεοῦ, τὰ συνή-
• θη σπλάγχνα σε, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμ-

παθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου καὶ
φθορᾶς ἡμᾶς ἀπαλλάξον.

Τοῦ Ἀγίου πρῶτος Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα·
Τῷ καλλινίκῳ προσλαλῶ Δημητρίῳ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν Θεῖον, τοῦ Μαρτυρίου στέφανον, ἀνα-
δησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀσραπαῖς,
ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πλη-
ρούμενος, Μάρτυς αἰδίδιμε Δημήτριε.

Ως ὄντα, τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ μέ-
χρῃς αἵματος, ἠγωνισμένον Μάκαρ καρτε-
ρῶς, σταθῆράν τε τὴν ἐνστασιν, πρὸς τοὺς ἀ-
γῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Κακίας, τὸν εὐρετὴν κατέρράξας πρὸς γῆν
Δημήτριε, μαρτυρικῇ σου λόγχῃ καθελὼν,
Θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν,
εἰς τοῦτο μάκαρ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Αμήτωρ, καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων
γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ,
Θεοτόκε πανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἐνωσιν,
τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μύρῳ νοητῷ προσπλακεῖς, μύρον γίνῃ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλοθέου.

Ποίημα ἐστὶν οὗτος τοῦ Ἀγιωτάτου καὶ οἰκου-
μενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου, ὑπόθεσιν
ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ καὶ δεήσεως τὸ ἱερὸν αὐ-
τοῦ μύρων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μερίς μου Δημήτριε, καὶ δόξα Θεῖα γεγένη-
σαι· τῆς μάνδρας γὰρ πρόβατον, καὶ γὰρ
τῆς φίλης σε· διὸ δέξαι με, τὸν ὕμνον σεφηφόρε,
κροτῶντα τοῦ μύρου σου, τὴν χάριν σήμερον.

Υπὲρ ἡλθες Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ
σαῖδιον, ἐλαίῳ ἀλείψας σε, τῶν ἀρετῶν τὴν
ψυχὴν· καινῷ τρόπῳ δέ, πεσὼν νικᾶς γενναῖε,
καὶ μύρου τὸ σῶμά σου, κρήνην ἀνέδειξας.

Ρεύματων βορβόρου με, καὶ δυσωδίας Δη-
μήτριε, ἀπόσμηξον δέομαι, τῶν ἀκαθάρτων
παθῶν· καὶ τῷ μύρῳ σε, λαμπρῶς εὐωδιάσας,
Χριστοῦ μύρου ποίησον σκηνώμα.

Ως μύρον μὲν ἔφησε, Δαυὶδ ὁ Θεῖος ἐν Πνεύ-
ματι, τὴν ἐνωσιν Ἐνδοξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν
τερπνὴν· τὰ δὲ μύρα σε, σοφὴ τὴν νέαν κτίσιν,
συνάγει πρὸς ἐνωσιν, μύρου τοῦ κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσαν Πανάμωμε, μύρου τοῦ Θεοῦ ἀλά-
βαστρον, καὶ σκεῦος ἐξαίρετον, τῆς εὐω-

δίας Χριστοῦ, ἱκετεύω σε, παθῶν τῆς δυσωδίας,
βορβόρου τε λύτρωσαι, τῆς ἀμαρτίας με.

Καταβασίᾳ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ σεισμοῦ. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
ὁμολογίας σου.

Η γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων,
καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ'
ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι,
Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσεῖσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πά-
λιν, νοουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν
ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ, Θεῷ φόβῳ Θε-
λῶν ὑπεράγαθε.

Γεννώσας Θάνατον, πικρὸν, καὶ σεισμὸς βα-
ρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἀμαρ-
τίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεὸν, μετανοίας,
τρόποις ἐκμειλίξωμεν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη ἔσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον,
ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρούσης τοῦ
σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε, ἄ-
χραντε δεόμεθα.

Τῷ Ἀγίῳ πρῶτος Κανὼν. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.
ἐλόγισαι παρ' ἐδέν, τὸ τῶν τυράννων παρα-
σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γὰρ,
πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας.

Αυχνία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου ἐν σκηνῇ
γέγονας, Θεῷ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς
ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Ιώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεῖσαν τῶν
βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται,
μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλάνθρωπος.

Δεύτερος Κανὼν. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ναμάτων ἐπέβης ζωηρόντων, Βαπτίσματι
Θεῷ καθαρθείς· αἵματι δὲ λουσάμενος,
μαρτυρικῷ Δημήτριε, κρᾶσιν καινὴν τετέλεκας,
πηγὴ τῶν μύρων γενόμενος.

Ο μέγας φουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας
Κυρίου ποταμός, τέρπεις λαμπρῶς τὴν
πόλιν σου, τοῦ μύρου τοῖς ὀρμήμασιν· ὡς Θεῖα
δὲ σκηνώματα, καθαγιαζεις τὰ σύμπαντα.

Η πόλις σε Μάρτυς ὡς περ κρήνη, ναμάτων
ὀράται ζωτικῶν, ὡς ρεύματα τὰ μύρα σε,
ποταμῶν προχέουσα, θαλάσσης τῶν αἱρέ-
σεων, καὶ τῶν παθῶν κατακλύζοντα.

Τὸ μύρον Χριστός ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημή-
τριε ρεῦσαν νοητῶς, ὡς χεῖλεσι σοῖς μέ-

λεσι, μύρη πηγὴν ἐξέχεε, τῆς χάριτος τῆ Πνεύματος, σεπτὸν δεικνύων σε σκηνώμα.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ, ἡ Παρθένος ἀνακραῖζει, τῷ πάντων Δεσπότῃ καὶ Υἱῷ· Καλὸς εἶ ὁ Νυμφίος μου, ἰδοὺ καλὸς ὠραῖός τε· εἰς τὴν ὁσμὴν τοῦ μύρου σου, σπουδῇ δραμοῦμαι ὀπίσω σου. Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καταπλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τῶν τυράννων τὰ θράση καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς χάος ἐβύθισας· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα. Ἀθλοφόρε Δημήτριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἔτερον τοῦ Ἀγίου.

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεστῶν, βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας ἔνδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· διὰ τοῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας στερρότατα· ὅθεν καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι. Ἀθλοφόρε Δημήτριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τοῦ σεισμοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρρύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ, νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες ἐκκλῖναι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἐμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων. Ἀλλ' ἐπιβλέψας οἴκτειρον ἡμᾶς, ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ τῆς Τεκνότητος σε.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραῖζουσα, ἐκ διανοίας καθαῆς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος, ἐδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα σπυρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῇ θείᾳ νεύσει σου, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα· τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδόλως ἔχοντας, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει πάσης τῆς γῆς, μόνε εὐσυμπάθητε· ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον. Θεοτοκίον.

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν ἀγίῳ ναῷ σου, χεῖρας οἰκτρὰς, αἵρομεν εἰς δέησιν· ἴδε τὴν κἀκώσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

Τῇ Ἀγίᾳ πρώτος Κανὼν. Ἐπαρθέντα σε ἰδῶσα.

Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος, θεώμενος Λόγος, δόξη ἐστεφάνωσε, Δημήτριε ψάλλοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιθυνόμενος παλάμη τῇ ζωηφόρῳ, πρὸς τοὺς λιμόνας ἐφθασας, τοὺς γαληνοτάτους, ἐνθα νῦν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτριε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀναστήσας νικητικὸν διαῖδημα, τῆς δικαιοσύνης, εἴληφας Δημήτριε, κραυγάζων τῷ Κτίστῃ σε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ως τῶν κτισμάτων ἀπάντων ἱερωτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἠξιώθης· τοῦτον γὰρ γεννήσασα, τὸν κόσμον ἐφώτισας, τῆς Θεογνωσίας τῇ χάριτι.

Δεύτερος Κανὼν. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ωρίμον ὡς βότρυν σε μάκαρ Χριστὸς, θείας ἐξ ἀμπέλῃς δρεψάμενος, ἐναποθλίβει, Μαρτυρίου τοῖς ληνοῖς· τὸ καταρρέυσαν γλεῦκος δέ, μύρου θείαν βρύσιν εἰργάσατο.

Ποῦ μένεις Νυμφίε μου; ποῦ τὴν σκηνὴν, σοῦ ἐν μεσημβρίᾳ κατέπηξας; ὁ στεφανίτης, ἐνεβόα τῷ Χριστῷ· εἰς τὴν ὁσμὴν τῶν μύρων σου, μύρον ἐκδραμοῦμαι ληψόμενος.

Ρεύματα Δημήτριε πλάνης δεινῆς, κλύσας τῶν αἱμάτων σου ρεύμασιν, ἀμαρτιῶν μου, καὶ παθῶν τῆς ποταμῆς, εἰς τέλος ἀποξήρανον, μύρων σε, τοῖς ρεύμασι δέομαι. Θεοτοκίον.

Λέγε μοι Νυμφίε μου, λέγε τρανῶς· Πῶς ποτε ποιμαίνεις τὰ πρόβατα; ἡ Νύμφη κρᾶζει, τῷ Νυμφίῳ καὶ Υἱῷ· ἡ ὁσμή γὰρ τῶν μύρων σου, πάντας τοὺς φιλοῦντάς σε εἴλκυσεν. Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθῇ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον

• δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Καὶ σὺ καρδιά σείσθητι νῦν, βλέπουσα
Θεοῦ τὴν ἀπειλὴν, ἐπικειμένην καὶ βόη-
σον· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ
παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου εὐσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἦν περ τῷ σῶ, αἵματι ἐ-
κτῆσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῶς εἰς ἀπώλειαν,
ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ φοβερῷ·
χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Οδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὁρθεῖς, γνώμη ὑ-
πεκκλίνοντες στρεβλῇ, εἰς ἀγανάκτησιν
τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνησίκα-
κον· ἀλλ' ἴλεως οἰκτίρμον γενοῦ τοῖς δούλοις σε.
Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς
χρεῖα Ἀγνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύ-
ριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς,
καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσῃται.

Τοῦ Ἀγίου πρῶτος Κανὼν. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πῦρ πόθου Δεῖκου, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος,
πῦρ ἔσβεσας τῆς αἰθέου, τῶν εἰδώλων
μανίας, αἰοῖδιμε Δημήτριε.

Ρυόμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον, Δη-
μήτριε ταῖς εὐχαῖς σου, περισκέπων τοὺς
πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημοῦντάς σε.

Οἱ πίστει, πρὸς τὸ σὸν, ἐπειγόμενοι τέμενος,
Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχοφθό-
ρων, συντόμως ἀπαλλάττονται. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, σὸς
γίνεται Θεομῆτορ, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον,
Υἱὸς ὁμοούσιος.

Δεύτερος Κανὼν. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ο μέγας ἐν Μάρτυσι, Δημήτριος τοῖς αἰ-
μασιν, ἰδρῶτας κεράσας τῶν ἀγώνων,
μύρον τὸ Δεῖον ἡμῖν ἐσκέυασε, πυρὶ τῷ τοῦ
Πνεύματος καλῶς, ἐψήσας τὸ φάρμακον, εἰς
ψυχῶν καινὴν κάθαρσιν.

Σωμάτων τὰ τραύματα, καὶ τῶν ψυχῶν Δη-
μήτριε, ὥς περ ἀντιδότῳ δραστηρίῳ, μύρω
καθαίρεις τῷ ἐκ τῆς τάφου σου, ἰὸν ἀποπλύνων
νοητόν, ζήλῳ τοῦ Δεσπότη σου, σταλαγμοῖς
τῶν αἱμάτων σου.

Πυρὸς ἐνεργέστερον, τὸ μύρον σου Δημήτριε,
πᾶσαν διατρέχον Ἐκκλησίαν, βλύζει πη-
γάζει, ζεῖ τε καὶ δρᾷ μυστικῶς, ταῖς πίστει
προστρέχουσιν αὐτῷ, φλέγον τὰ νοσήματα, καὶ
δαῖμον τοὺς δαίμονας. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, Κόρη σκηνώσας
εἴργασται, ταύτην μυροθήκην καινοῦ μύ-

ρου· ὅθεν Παρθένε Ἀγίων Δείων ψυχαὶ ὀπίσω
σου ἔδραμον Δερμῶς· Εἴ καλὴ βοιωσαί σοι, εἴ
καλὰ Κόρη Δέσποινα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνά-
γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρρήσίαν δυσω-
πεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου. τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινουμένην πα-
ράκλησιν· δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σε ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας ἡμᾶς, καὶ
οὐδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμ-
πτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας·
εὐχαρίστως διό σε μεγαλύνομεν.

Προσάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύ-
εσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ
φόβῳ σου Λόγε στηριζώμεθα. Θεοτοκίον.

Αγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνί, τὸν σὸν
λαὸν οἰκτειρήσον· καὶ μητρικαῖς πρεσ-
βείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μετα-
ποίησον τάχος δυσωποῦμέν σε.

Τῆς Ἀγίας πρῶτος Κανὼν. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν Δημήτριε,
τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ θαυμα-
τῶν πλήρη καὶ χαρισμάτων, τοῦ Ἀγίου, καὶ
σεπτοῦ παμμακάριστε Πνεύματος.

Λύσόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων,
πρεσβείαις σου· ὡς γὰρ ἀήττητος Μάρ-
τυς, παρρήσίαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην· καὶ
γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Ασπίλον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος,
ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων
ἄνθος ὡς Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ἐν τῇ γαστρὶ σε
Λόγος ἐσκήνωσεν.

Δεύτερος Κανὼν. Τὴν θείαν ταύτην.

Λουτρόν τοῦ θείου Βαπτίσματος, λουσάμε-
νος, ἐχρίσθης Ἀοίδιμε, μύρω τοῦ Πνεύμα-
τος· ὁ τηρηθὲν σοι ἀμόλυντον, τῆς σῆς πλευρᾶς
τὸ αἷμα, μύρον εἰργάσατο.

Ανάστα δεῦρο πλησίον μου, ψυχῇ τοῦ Δη-
μητρίου προσφθέγγεται, νυμφίους Κύριος
οἶνον τοῦ νάρδου εἰσέλθωμεν, καὶ τῆς ὁσμῆς
τοῦ μύρου μου μεταλάβωμεν.

Καὶνὰ Δημήτριε κράζει σοι, νυμφίος ὁ Χρι-
στὸς τὰ τελούμενα· ὁ χειμὼν λέλυται,

δεῦρο, τὸ ρόδον ἐξήνθησεν· εἰς τὴν ὁσμὴν ὧ φίλος, δράμε τῶν μύρων μου.

Εγὼ, φησὶν ὁ ἐρώμενος, ἐγὼ Νυμφίε σπεύδω ὀπίσω σου· ὁσμὴ γὰρ μύρων σε, πάντων τῶν μύρων ὑπέρκειται, ἥτις ἡμῶν τὸ αἷμα μύρον εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Θανάτῳ θάνατος λελυται, ζωὴν ἀπὸ τῆς τάφου ἀνέτειλε, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, νόμων λυθέντων τῶν φύσεων· Μαρτύρων δὲ τὸ αἷμα, μύρον γεγένηται.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σε ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δὲς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σε ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα· Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὀπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ τῆς οἰκουμένης· Ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης Φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκης καὶ πάντων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, καὶ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Δημήτριον νύττουςι λόγχοι Χριστέ μου,
Ζηλοῦντα πλευρᾷς λογχονύκτου σῆς πάθος.

Εἰκοστῇ μελίαι Δημήτριον ἔκτη ἀνεῖλον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ἐρωώμενος πόλεως, εὐσεβὴς ὢν ἀνὼθεν, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίστεως. Ἐπιδημιήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τῇ Θεσσαλονικέων, κατεσχέθη ὁ Ἅγιος, ὡς τῇ εὐσεβείᾳ διαβόητος. Σεμνυνομένου δὲ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τινὶ ἀνδρὶ, Λυαίῳ τοῦνομα, καὶ προτρεπομένου τοὺς τῆς χώρας ἐξελθεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν (τὴν γὰρ ὁ Λυαῖος μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τοὺς κατ' αὐτόν ὑπερβάλλων)· νεανίας τις, τὴν πίστιν Χριστιανὸς, τοῦνομα Νίστωρ, προσελθὼν τῷ Ἀγίῳ Δημητρίῳ, ἐντὶ ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη· Δούλε τοῦ Θεοῦ, βούλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ· ἀλλὰ εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ. Ὁ δὲ, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ κατασφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ, «Καὶ τὸν Λυαῖον, φησί, νικήσεις καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις». Τούτοις ὁ Νίστωρ τοῖς ῥήμασι θάρρησας, ἀντίστη τῷ Λυαίῳ, καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν.

Διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς αἰσχυνθεὶς, ἐπεὶ καὶ ἐρευνήσας

τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχοις τῶν πλευρᾶν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἴτιον γενόμενον τῆς τοῦ Λυαίου σφαγῆς· καὶ τούτου γενομένου, εὐθὺς ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν, πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευτὴν γενομένου ποιητής. Εἶτα, τῇ τοῦ Βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ Ἅγιος Νίστωρ ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ.

Εἶχε μὲν τὰ τοῦ Μάρτυρος οὕτω, καὶ νεκρὸς αὐτοῦ κατὰ γῆν ἔρριπτο. Μετὰ δὲ ταῦτα τινὲς τῶν φιλοχρίστων, τὸ τίμιον ἀνελόμενοι λείψανον, εὐλαβῶς περιστέλλουσιν· εἶτα καὶ κόνιν περιβαλόντες αὐτῷ, εὐλαβῶς θάπτουσι καὶ θεοφιλῶς. Εἰς δὲ τις τῶν οἰκετῶν τοῦ Ἀγίου, παρεστὼς αὐτῷ, ὅτε τὴν μακαρίαν ὑφίστατο, καὶ ὡς οἶόν τε τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο αἷμα εἰς τὸ θεῖον τοῦ Μάρτυρος ἀνελόμενος ἐπώμιον, ἀλλὰ ὃν ἐφόρει κατὰ χεῖρα δακτύλιον, τῷ μαρτυρικῷ αἵματι καὶ τούτου, περιχρίσας, πολυτελὲς χρῆμα τεραστίων εἰργάζετο δι' αὐτοῦ, ὡς πλήρη γενέσθαι τῆς τοιαύτης φήμης τῶν τεραστίων τὴν πόλιν Θεσσαλονικέων ἀπασαν. Ἰθὺς οὐδὲ οἶκός ἦν ταῦτα, οὔτε Μαξιμιανὸν λαθεῖν, οὔτε τὸν φθόνον ὑπενεγκᾶν· καὶ διὰ τοῦτο χειροῦται παρατυχῶς ὁ θαυμάσιος ἕτος οἰκέτης, Λοῦπος τοῦνομα, καὶ ἀναιρεῖται.

Χρόνου δὲ παραρρίοντος, καὶ τῶν σημείων διατρεχόντων, Λεόντιός τις ἀνὴρ, τὴν τε δόξαν λαμπρὸς, τὴν τε πρὸς Χριστὸν πίστιν μάλα θερμὸς, νόσῳ βαρυτάτῃ κάτοχος γίνεται, ὡς τὸν θάνατον χρῆμά τι νομίζειν ἐπιεικῶς ποθεινότερον· καὶ ἐπεὶ ἰατροὶ μὲν φανερῶν ἡττώοντο, τὸ δὲ πάθος διὰ παντός ἤκμαζε, πρὸς τὸν θεῖον τοῦ Μάρτυρος καταφεύγει ναόν· καὶ εὐθὺς, ἅμα τῇ καταθείσει τοῦ νοσοῦντος, καὶ ἡ τοῦ Μάρτυρος διὰ τῶν ἐκείνου χειλέων ἀνάκλησις, καὶ ἡ τοῦ νοσήματος εὐχερὴς ἀπόθεσις ἠκολούθησεν. Οὕτω ταχέως ὁ Λεόντιος τῆς θεραπείας τυχὼν, ταχεῖαν καὶ αὐτὸς, ὡς εἶχε, τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδωσι· καὶ τὸν μικρὸν οἰκίσκον, ὃς τὸ ἱερὸν εἶχε τοῦ Μάρτυρος σῶμα, ἐπὶ βραχίος κομιδῇ καὶ στενοῦ τοῦ σχήματος ὄντα, τοῖς περιβόλοις τε τοῦ λουτροῦ καὶ τοῦ σταδίου ἀπειλεγμένον κατατρέψας αὐτὸς, ναὸν ἐν τῷ ἅστει Θεσσαλονικέως ἐξ αὐτῶν ἐδείματο τῶν κρηπιδῶν· ὃς καὶ νῦν ὁράται μέσον τοῦ σταδίου καὶ τοῦ δημοσίου λουτροῦ κάλλιστα διατηρημένος.

Μέλλων δὲ ὁ φιλευσεβὴς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρὸς τὸ ἡλληνικὸν ἀπίεσαι, ἐνθα καὶ τὴν τοῦ Ἐπαρχοῦ ἀξίαν διεῖπε, καὶ τινα τῶν μερῶν τοῦ ἱεροῦ σώματος λαβεῖν βούληθεῖς ὡς τε καὶ κεῖσε ναὸν τῷ εὐκλειῇ Μάρτυρι ἀνεγείρει, οὐκ ἔσχε συνευδοκοῦντα τὸν Ἅγιον· ἀλλὰ νυκτεριναῖς αὐτὸν ἐπιφανείαις εἶργει τοῦ ἐγχειρήματος. Διὰ ταῦτα καὶ τὸν δεῦτερον ἔρχεται πλοῦν, ὃ τίγεται, τὴν χλαμύδα τοῦ Μάρτυρος σπτοῖς αἵμασι τοῖς ἐκείνου πεφοινιγμένην, καὶ τι τοῦ ἐπωμίου λαβὼν (ὃ σύνθητες ὠράριον ὀνομάζειν), καὶ κιβωτῷ τιμῇ τὰ ἀληθῶς τίμια καταθέμενος, οὕτω τῷ Μάρτυρι μὲν τὸν πόθον ἀφοσιῶ, ἑαυτῷ δὲ τὴν μεγίστην περιποιεῖται ἀσφάλειαν.

Ἀμίλει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Σίρμιον, ὥρα χειμῶνος, διαβαίνειν μέλλων, ἡδὴ παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰστρου γενομένου, ἐπεὶ μέγα τὸ ρεῖθρον ἐξείρον ἦν, ἐν ἀθυμίαις ἦν ὁ ἀνὴρ. Ἐπιφανεῖς οὖν ὁ θεῖος Δημήτριος, «Πᾶσαν ἀθυμίαν, ἔφη, πορρώθι μένος τῆς ψυχῆς, ἃ ἐπιφέρεις κατὰ χεῖρας ἔχων, διαβῇ τὸν ποταμὸν ἀδιστακτικῶς». Πείθεται τῷ φανέντι ὁ Ἐπαρχος· καὶ ἔωθεν, τοῦ ὀχήματος ἐπιβάς, ἔχωρει διὰ τοῦ ρεύθρου, κατὰ χεῖρας τὴν σφοδρὴν ἔχων, ἡσυχῇ τοῦ ρείματος ὑποχωροῦντος αὐτῷ. Οὕτως οὖν ἀδραβῆς διελθὼν, καὶ πρὸς τῷ Σιρμῷ γενόμενος, τὴν ἱερὰν ἐκείνην σφοδρὴν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ θησαυροῦ τῷ πατρί

αὐτοῦ καινουργηθέντι ναῷ τῷ Μάρτυρι δίδωσι. Πολλῶν δὲ θαυμάτων δηλαδὴ καὶ ἰάσεων καὶ παρ' αὐτὴν γε τὴν ὁδὸν πλείστοι τῆς ἀγιαστικῆς κείνης φερομένης χλαμύδος ἀπήλαυσαν.

Καὶ Μαρναντὸν τὸν Ἐπαρχον τῶν Ἰλλυριῶν, ἔλκει πονηρῶ βληθέντα ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἀπειρηκότων καὶ τῶν ἱατρῶν, ταύτης τῆς νόσου ἀπήλλαξεν, ἐλθόντα πρὸς τὸν τοῦ Ἀγίου ναόν, καθὼς ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐντείλατο. Καὶ ἕτερον ἄνθρωπον, τῷ τῆς αἱμορροΐας πάθει κατεσχημένον, παραδέξως ἰάσατο. Καὶ ἄλλον, δαιμονιῶντα. Καὶ τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῶν Βαρβάρων πολιορκουμένην ἐρρύσατο.

Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀφρων, οὗς Ἕλληνας Φοινίκης ἀποίκους ἀναγράφουσιν, αἰχμαλωσίας τῆς ἀπὸ τῶν Βαρβάρων ἐλυτρώσατο, τούτῳ ἐπιφανείς, καὶ τῶν περικειμένων αὐτῷ δεσμῶν λύσας αὐτόν, καὶ μέχρι Θεσσαλονίκης αὐτὸν ἐδηγήσας. Τοῦ δὲ Ἐπισκόπου εἰς Ἀφρικὴν παραγενομένου, καὶ ναὸν τῷ Μεγαλομάρτυρι δειμαμένου Δημητρίῳ, καὶ περὶ κιθωτίου καὶ ἁμβωνος διανοουμένου, ὁ Ἅγιος οὐκ ἡμέλησεν, ἀλλὰ γε τῷ Ἐπισκόπῳ κατ' ὅναρ φανείς, « Τὸ πλοῖον, φησί, τὸ νυνὶ προσχόν τῷ λιμένι, ὅσα σοι διὰ φροντίδος τῶν μαρμάρων ἐστίν, ἐπιφέρεται· καὶ τούτων βουλευμένῳ σοι τὰ τῆς χρείας προσπορισθήσεται ». Τῷ δὲ Ἐπισκόπῳ ἐντυχόντι τῷ ναυκλήρῳ, καὶ τοῦ σκοποῦ ἀποτυχόντι, πάλιν ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐμφανίζεται, καὶ φησί, τοῦ πλοίου τῇ πρῶρᾳ ἐναποκεῖσθαι τὰ μάρμαρα, ἕκαστον ἐξονομάσας, ὡς εἶχεν εἶδους καὶ σχήματος. Ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συμμάρτυρος Βίκτορος ὠνηθῆναι· αὐτῷ δ' ἐκείνων ταῦτα δωρήσασθαι νῦν, ὡς κατὰ τὴν Βασιλίδαν τῆς τούτων χρείας εὐρεθείσης ἐκείνῳ καὶ πληρωθείσης· ἀνείπειν τε ταῦτα τῷ τῆς νεώς ἀφηγούμενῳ σαφῶς, οὕτω τε πείσαι, καὶ λήψεσθαι· ὁ δὲ καὶ γέγονε.

Τῇ δὲ πόλει Θεσσαλονίκη ἔλυσεν καὶ λιμὸν καὶ λοιμὸν, τοῖς λιμέσιν ἐπιφοιτῶν, καὶ τοῖς ναυτικοῖς ἐμφανιζόμενος, καταίρειν ὡς τάχιστα παρὰ ταύτην κατεπισκηπτῶν· πρὸς τὸτο καὶ ὀφθαλμοφανῶς δηλαδὴ καθορώμενος, καὶ ἐπὶ πολὺ προπορευόμενος τῶν νηῶν, καὶ πεζεύων τὸ πέλαγος.

Τοῦ δὲ αἰοδίου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐνυποστάτου τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας οἰκοδομήσαντος τὸ θαυμάσιον καὶ ἀμώμητον (ἰσ. ἀμίμητον) ἔργον, καὶ τὰ ἀπ' αἰῶνος ἅπαντα ἐκεῖσε ἀποκρύψαι ζητούντος, μέρος τι τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου αὐτῷ μετακομισθῆναι βουλευθέντος, καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντων τεχνιτῶν τοῦ ἔργου ἐρχομένων καὶ τῇ μαρτυρικῇ καὶ θεοτιμῇ σοφῇ τοῦ Μάρτυρος ἐγγισάντων, πῦρ ἀθρόον φωτεβολοῦν παρὰ τὴν τιμίαν καθωράθη σορόν· καὶ φλόξ, ἐκείθεν ἐξαλλομένη, κατὰ στόμα τούτοις προσυπαντᾷ, περαιτέρω προδῆναι ἐξείργουσα. Φωνή τε ἐκ τοῦ πυρός, τὸ ἐξαίσιον καὶ τεραστικόν! διηγηθεῖσα τρανῶς, ἔφη· « Παύσασθε περαιτέρω πειράζοντες »· ἀφ' ᾧ ἄσδην καταπλαγύντες, τῷ ἰδάφει τὰς ὄψεις κατέμιξαν. Χρῶν δὲ μόνον ἐκείθεν λαβόντες, ἀνῆλθον· οὐ τὸ μὲν ἡμῖς τῷ ἱερῷ ἔθνησάρισαν σκευοφυλακίῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἡμῖς τῷ Βασιλεῖ εἰς ἀγιασμόν ἐξαπέστειλαν, τὰ συμβεβηκότα καὶ εἰρημμένα σημάναντες.

Ὁ αἰεὶ δὲ βασκαίνων τοῖς ἀγαθοῖς διάβολος, πειράται ποτὶ τῶν καιρῶν, τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ἐχθροῖς παραδόναι τρόμῳ τοιῷδε. Ἐμπρησμόν κατασκευάζει τοῦ κιθωτίου ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ. Ἐν ᾧ δὲ ὁ ἔμπρησμός ἐννηργεῖτο, φθάνει καὶ τὸ τῶν Σθλαθίνων ὠμότατον ἔθνος, καὶ πρὸ ὀλίγων σταθίων τῆς πόλεως λάθρα κατετρατοπίδευσε, τοῦ πονηροῦ Σατᾶν τοῦτο προκινήσαντος. Τοῦ δὲ λαοῦ συναθροισθέντος ἐπὶ τῷ ἔμπρησμῳ, δέσας ὁ τὴν φροντίδα τῶν ἱερῶν ποιούμενος τοῦ ναοῦ, μὴ ὁ ἄργυρος

τοῦ κιθωτίου, ὃς ἦν διατακείς τῷ πυρὶ, τῷ ἰδάφει ἐπιλίμναζων, τῷ ὄχλῳ παραπόληται. Ὁ φίλοι τε καὶ ἀγχιστεῖς, ἐξεβόησαν, ἐπὶ τὸ τεῖχος πολέμιοι, καὶ ἔδῃ τοῦ ἀπορῦνται ἀπάρχονται· διασκεδάσαι τῷ λόγῳ τὸ πλῆθος ἐκμηχανώμενος, ὥς τε περισῶσαι τὸν ἄργυρον. Τὸ δὲ ἦν ἄρα τοῦ Ἀγίου ἐπίπνοια. Πιστῷ γὰρ ὄντι πιστεύσαντες τῷ ἀνδρὶ, καὶ παραυτίκα τοῖς τεῖχεσι προσφοιτήσαντες ἅπαντες, εὗρον τοὺς πολέμιους τὰς ἐλεπόλεις ἤδη τοῖς τεῖχεσι προσερίδοντας. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἤδη τοῦ πυρός οὐχ ἥττον κατὰ τῆς πόλεως τρέχοντας ἀπεσόδσαν, εἰς συμμαχίαν τὸν Ἅγιον προσκαλούμενοι.

Μετὰ δὲ ταῦτα, καὶ τοῦ πυρός σβεσθέντος, ὁ Ἱεροφύλαξ πᾶσι διεφανέρωσεν τὸ θαῦμα τοῦτο, λέγων, ὡς οὐκ εἰδῆσαι τῆς τῶν πολέμιων ἐφόδου, περιποιήσῃ δὲ τοῦ Ἀγίου διὰ τὸ τὸν ἄργυρον μὴ διασκεδασθῆναι· ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σοφίζόμενος τοῦτο ἀνείπεν. Ἐξ οὗ δὲ πάρεστι σαφές τοῖς ὀρθῶς κρίνειν ἐπισταμένοις, καὶ συνιέναι θείας οἰκονομίας, ὡς προμηθεῖα τοῦ Ἀγίου, γῆ τοῦ ἐχθροῦ κεφαλῇ περιτρέποντος τὰς αὐτοῦ μηχανάς, κακῶ τὸ κακὸν ἐξιάθη, καὶ διὰ μὲν τῆς πυρκαϊᾶς τὸν λαὸν διεγείραντος, διὰ δὲ τῆς τοῦ πυρός ἀποσβέσεως τοῦτον σθενώσαντος, διὰ δὲ τῆς ἐμπνευσθείσης τῷ Ἱεροφύλακι σωτηριώδους φωνῆς τῆς τοῦ ἔθνους μηνύσεως, τὸ τεῖχος καὶ τὴν πόλιν σοφῶς ἄγαν καὶ συμπαθῶς διασώσαντος.

Ἰλλεύστριος δὲ τις (κατὰ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν πρωτοσπαθάριος), τῷ τοῦ Ἀγίου προσεδρῶν ναῷ, ἐργάτης τῆς ἀρετῆς ἐγνωρίζετο. Οὗτος ἔφη, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἐπὶ Μαυρικίου Βασιλείως τῶν Ἀβάρων πολέμου, τεθεῖσαι δύο ἄνδρας, εἶδει καὶ μεγέθει διαπρεπεῖς, καὶ οἶους ἐν προσώπῳ Βασιλέως τιμᾶσθαι καὶ παρίστασθαι, ἐπεισιόντας μὲν τοῦ Νεῶ ἔξωθεν, πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον Τρίβολον διαγενομένους (ἀρχὴ δὲ τοῦτο τῆς πρὸς τὸν ναὸν εἰσόδου, καὶ μεθόριον τῶν πρὸς εἰσέραν αὐτοῦ Θετταλῶν μεγάλων δύο κίωνων)· εἰπεῖν τῷ ὑπηρέτῃ ἀναγαγεῖν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ τοῦ οἴκου. Τούτου δὲ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἱεροῦ κιθωτίου προσπελάσαντες, θάπτον αὐτοῖς διαρᾶι τὰς θύρας τὸν Ἅγιον, προσυπαντῆσαι τε, καὶ προσερεῖν ὡς τινας συνήθεις, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἵκοντας διαπυθεσθαι τί τοῦ Βασιλέως τὸ βούλημα. Τούτους δ' ἀντεπεῖν, κειῦσαι, τὸν Βασιλέα τῇ σῇ ἀγιοσύνῃ προλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὡς τοῖς ἐχθροῖς ἤδη διαφειμένην· καὶ ὡς ταῦτα ἀκηκόστα, ἐπιδακρύσαι τῷ λόγῳ τὴν κεφαλὴν ἐπικλίναντα, καὶ ἀφωνίᾳ συσχεθῆντα πολλῇ καὶ μακρᾷ, τὸ βάρος τῆς λύπης τῶν ἡκουσμένων τῷ τοιῷδε σχήματι ἐνδεικνύμενον· οἷς δὲ καὶ τὸν ὑπηρέτην ἀνιαιέντα εἰπεῖν· Εἰ ἦδειν, ἀδελφοί, τοσοῦτον ἐν τῆς ὑμῶν παρουσίας τὸ ἀηδὲς, οὐκ ἂν ὑμᾶς τῷ κυρίῳ μου κατεμίνυσσα· καὶ πρὸς τούτοις ἐψὶ καὶ μόνον εἶσθαι τὸν Ἅγιον· Οὕτως οὕτως ἤρουν; οὕτως ἰδοῦτε τῷ Κυρίῳ καὶ Δεσπότη πάντων, τηλικαύτην πόλιν, ἣν τῷ ἰδίῳ ἐξηγοράσατο αἵματι, διαφεῖναι τοῖς αὐτὸν μὴ ἐκινώσκουσιν;

Οὕτω δὲ, τούτων καταφθάντων, τὸν συμπαθίστατον ἀνθυπενεγκεῖν Μάρτυρα, καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῷ Δεσπότη πάντων κατεπισκῆψαι προσενεγκεῖν, ἔχουσαν οὕτως· « Οὐ· » δα τοὺς οἰκτιρμούς σου, φιλάνθρωπε Κύριε, νικῶντας· » αἰετὶν σὶν ἀγανάκτησιν, ἣν αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ὑπα· » νάπτουσιν· Οἶδά σε τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτωλῶν » τιθῆναι, καὶ τὸ ἴδιον αἷμα ὑπὲρ τούτων ἐκχύναι, » καὶ μηδαμῶς τὴν εὐδοκίαν σου ταύτην παρεμποδισθῆ· » ναι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Καὶ ἐπεὶ καμὶ τῆς δὲ τῆς » πόλεως κατέστησας φυλακα, σὶ τὸν Δεσπότην μιμή· » σμαι· τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τούτων θύσομαι, καὶ ἀ· » πάλυμένοις ἀπολεσθήσομαι· τὸ ὄνομά σου γὰρ ἐπικέ· » κληται, καὶ σὺ οὐκ ἀπίστησας, καὶ ἡμάρτον, καὶ

« αὐτὸς Θεὸς εἰ τῶν μετανοούντων ». Πρὸς ταῦτα τοὺς ἀνδρας εἰπεῖν· Ταῦτα ἐροῦμεν τῷ πέμψαντι; ταῦτα ἀπαγγελοῦμεν τῷ Βασιλεῖ; δέος μὴ λυπηθῇ ἐπὶ σί. Τὸν δὲ « Ταῦτα ἐρεῖται » καὶ αὐθις εἰπεῖν, καὶ τῷ κοιμητηρίῳ παλιννοστήσαι, τοῦ ἱερὸν ἀποκλείσαι κιδώτιον ἐμπροσθεν τῶν ἀγγελιαφόρων, ἥδη ἐπαπιδόντων τοῖς λόγοις.

Ταῦτα ὁ ἱερὸς Ἰλλούστριος ἐν ἐκστάσει ὁρᾷ τρανῶς καὶ ἀκούειν, ἡ δὲ ὁράματος, ἀναφανδὸν διατείνεται· καὶ ἅμα λέγων, ἀπῆλθε παραθαλάσσιον τὸ ἐγκατάλειμμα τῆς πέλειως, κατεπτηχὸς ἦδη ἀδρανὲς ἐν, καὶ, προσηγασμένῳ λοιμῶδε νοσήματι, καὶ τῇ τοῦ ἔθνους ἐφύδῳ, ἄτονον πάντῃ καὶ ἐν ἀμνηστῷ καθήμενον, ἐπειθὲς λέγων μετ' αὐτῶν εἶναι τὸν Ἅγιον, καὶ τῇ αὐτοῦ πρεσβείᾳ διασωθῆναι ἐπληροφόρει· καθὰ δὴ καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἐκδασίς πεποίηκεν ὕστερον.

Τοῦ δὲ νικητοῦ Ὀνησιφόρου, τοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ προεδρεύοντος, καὶ περὶ τὰς τῶν λύχνων καὶ λαμπάδων ἀφᾶς προσοιούμενου, καὶ κακουργούντες περὶ ταῦτα, τοὺς κηροὺς καὶ τὰς λαμπάδας ἀποκλίπτοντος, καὶ τοῦτο ἐπὶ πλείστον ποιούντος, οὐκ εἶσσε τὴν φρενοδραβὴν καὶ ἀπώλινον προκαίρεισιν ἀνιάτρευτον· ἀλλ' ὅναρ αὐτῷ ἐπιστάς, διελίγχει, καὶ ὑψηγείται τὸ πρακτικὸν φιλανθρωπότερον· Ἐφη γάρ· « Ἀδελφε Ὀνησιφόρε, οὐκ ἀρίσκει μοι τὸ δρώμενον ὑπὸ σοῦ ἐπὶ ταῖς λαμπάσιν. Ἰσθι γὰρ, τοῦτα ποιῶν, ὡς καὶ τοὺς προσφέροντας τὰ μέγιστα ζημιόεις, καὶ σεαυτὸν εἰς τὸ τῆς ἀπώλειας βάραθρον ἐξωθεῖς· ἐπὶ πολὺ γὰρ τῶν λαμπάδων ἡμμένων, ἐπὶ πλείον ἱλεοῦται καὶ τὸ Θεῖον τῷ προσάγοντι. Θάττον δὲ ἀφαιρουμένων, ὑποτίμνεται μὲν ἐκείνου τὸν ἱλεον τὸ πρᾶγμα, ὑπαυξάνει δὲ τὸ κατάκριμα τοῦ ὑφελομένου ».

Τούτοις ὁ Ὀνησιφόρος μικρὸν ἐπισχὼν, αὐθις τῷ ἡμέρῳ τοῦ ὁράματος χαυνωθείς, εἰς ἡθὴ ἐπάνεισε τὰ αὐτοῦ, ἀδεῶς, τολμῶν τὰ συνήθη. Καὶ ποτέ τις τῶν εὐσεβῶν, βασιλείας νυκτὸς ἐπιστάς, κηροὺς προσήγαγεν εὐμεγέθεις καὶ διαφανεῖς. Τούτοις αἰλοῦς ὁ Ὀνησιφόρος, προσῆλθεν ἅμα τῷ ἀφθῆναι προσαφελίσθαι, μεταδάντος ἡθὴ τοῦ εὐξαμένου. Ἀλλ' ὅρα μοι τὸ τοῦ Ἁγίου προμηθές· Ἄμα τῷ τὴν χεῖρα ἀπλώσαι πρὸς τοὺς κηροὺς, φωνὴν ἐμβριθὴ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης ἀναπέμφας σοροῦ, ἔφη· Πάλιν τὰ αὐτά; Ταῦτα βληθεῖς ὁ Ὀνησιφόρος, ἐπὶ τὸ ἔδαφος κατηνέχθη πτώμα δεινόν, ἐμβροντηθεῖς τῷ δέει καὶ τῇ βολῇ τῆς φωνῆς. Ἔως τις τῶν τοῦ Κλήρου καὶ συνήθων παρελθὼν, ἀνέστηκε τοῦ πτώματος, καὶ τῆς ἐκστάσεως ἐπανήγαγεν. Αὐτὸς δὲ εἰς ἑαυτὸν ἰλθὼν, ἐξομολογεῖτο ἐπὶ πάντων τῆς τε ἰδίας ἀφρασύνης τὸ τέλημα, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου περὶ αὐτὸν κηδεμενίαν τὸ πρότερον, καὶ παιδείαν μετὰ φιλανθρωπίας τὸ δεύτερον, ὡς μὴ μάνου αὐτὰν, ἀλλὰ καὶ ἐτέρους ὠφελῆσθαι τῷ θαύματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀρτεμίδωρος καὶ Βασίλειος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος, ὦ τέλους ψῆφος ξίφος,
Σύναθλον εἶχε Βασίλειον πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Λεπτίνα, κατὰ γῆς συρομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ συρεῖσα χερσὶ δυσσεβυφρόνων,
Ἀφῆκεν εἰς γῆν Λεπτίνα σαρκὸς πάχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Γλύκων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει προτείνας Μάρτυς αὐχένα Γλύκων,
Σπονδὴν γλυκεῖαν αἷμά σου Χριστῷ χέεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φρικτῶς σεισμοῦ.

Στίχ. Ἐσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὐθις γῆν Λόγε.

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἰκτὸς ἐστὶ τὸ πλεόν.

Τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, εἰκοστῇ ἑκτῇ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερός ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε τὰ ὑπερῶα, καὶ τῶν ἄλλων ὠραιότερα οἰκήματα καταπίσειν, καὶ πολλοὺς συγκαταταφῆναι τοῖς καταπισούσι. Διὸ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ποιούμεθα καὶ τὴν μνήμην τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἀπερχόμενοι μετὰ Λιτῆς εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Παναγῆς καὶ Ἀγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐκτελοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν. Ἡς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ τυχοῖμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον ἐργάσατο,
« Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
« δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
« τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
« ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

« **Υ**περύμνητος εἰ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ
« ἐθανάτωσας, τοὺς οἰκέτας σου, σπαραγ-
« μῶ καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς γῆς· ἀλλ' ἐφόβισας
« ζητῶν, τὸ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι
« πάντας ἡμᾶς.

« **Σ**τεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν, καὶ
« δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἴλεων τὸν Δε-
« σπότην εὐρώμεν Χριστὸν, ἐκτρέψαι σεισμῷ πᾶν-
« τας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦνται
« δεινῶς.

« **Ο**ἱμοι! κράζωμεν, καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν,
« πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, καὶ παυσώ-
« μεθα τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὸ πονηρόν· ἰδοὺ ὁ Σω-
« τὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, στη-
« ρίζαι θέλων ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

« **Ν**εῦσον Ἀχραντε σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου,
« ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ
« θυμῷ μεγάλῳ καὶ φρικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθούσης
« ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, ἁμαρτη-
« μάτων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Κανὼν πρῶτος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

« **Λ**ελαμπρυσμένος, τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ τῇ χά-
« ριτι, Μάρτυς ἀθλοφόρε λάμπεις φωτοσι-
« δῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλα-
« γημένως εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

« **Ω**ς πορφυρίδι, κεκοσμημένος τῷ ὁῷ αἵμα-
« τι, ἔχων ἀντὶ σκήπτρου Ἐνδόξου τὸν σταυ-

ρὸν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη, πεφωτισμένη Μητροπάρθενε, πάντας τοὺς τιμῶντας σὲ τὴν παναληθῆ, Θεοτόκον περιφρούρησον, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχουσα Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γερσούρησας τὸ αἷμά σου Δημήτριε, σπείσας πανάριστε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός· πλευρὰν δὲ λελόγχευσαι, τοῦτον μιμούμενος· ὅθεν δίδωσι, τὴν ἀμοιβὴν κατὰλληλον, μύρον ἄλλοις δεδειχώς σε.

Σεσωμάτῳται τὸ μύρον τὸ οὐράνιον, Χριστὸς ὁ Κύριος, διὰ φιλίαν βροτῶν· αὐτὸν δε Δημήτριος, φιλήσας ἄριστα, χριστὸς γίνεται μύρῳ καινῷ χριστάμενος, καὶ σαρκὸς ἐκβλύζει μύρα.

Μύρῳ χρίσας με Χριστὸς ἀγαλλιάσεως, δούλειας ἔλυσε, καὶ τυραννίδος πικρᾶς· ἀλλ' αὐθις δεδούλωμαι, αἰσχίςαις πράξεσιν· ἐλευθέρωσον, αἰσχρᾶς δουλείας Ἁγίε, σοῦ τῷ μύρῳ καταχρίσας.

Θεοτοκίον.

Ε'κλεζάμενος Νυμφίος ὁ ὡραῖός σε, Παρθένε Δέσποινα, τῶν γηγενῶν ἐκ φυλῆς, λαμπρῶς παρεστήσατο, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, Δεῦρο Νύμφη με, ἀπὸ Λιβάνου λέγων σου, δεῦρο Νύμφη μου καὶ Μῆτερ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὅσις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς φιλάνθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα, ὀρώντες καθ' ἡμῶν σε.

Α'νατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, κράζοντες· Χριστέ, τὸν θυμόν σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Ὁσίων Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς, ἱκετεύει σε Δέσποτα· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεταπεινωμένου.

Ο' γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, καὶ εὐάλισθον πάντῃ καὶ ἀδιόρθωτον, ἅ-

νες τὴν ὀργήν, καὶ τὸν τάραχον κόπασον, καὶ τῷ σῷ ἐλέει, οἰκτείρησον τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπαθήτον, ἡ τεκούσα Σωτῆρα, ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου, καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Τοῦ Ἁγίου Κανὼν πρῶτος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ημαύρωσας πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, μανίαν ἐνδοξε, καὶ τὰ παλαίσματα, τὴν ἀκαθάρετον δύναμιν, τοῦ Χριστοῦ περιζωσάμενος, καὶ νικηφόρος γεγονώς, Μάρτυς Δημήτριε, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μαρτύρων εὐστάθειαν δεικνύς, Μαρτύρων εὐκλειαν, ἔσχες Δημήτριε, λουτρόν λουσαίμενος ἅγιον, ὃ δευτέραις οὐ μολύνεται ἀμαρτημάτων προσβολαῖς, λόγχῃ νυττόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ητῶν θαυμασίων σου πληθὺς, τὴν ὑπὲρ νῦν δωρεάν, ἣν σε παρέσχε Χριστὸς τοῖς πᾶσιν· Ἐνδοξε δεικνύσι· καὶ ἡ χάρις τῶν ἰάσεων, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι σαφῶς, χάριν κηρύττει ἡμῖν, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενομήτορα, καὶ Θεοτόκον Ἀγνὴν, ὑμνολογήσωμεν· αὕτη γὰρ, σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος, ὡς τὸν τοῦ κόσμου Λυτρωτὴν, Λόγον γεννήσασα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Υψώσας Χριστὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἀλήθειαν σὺ ὁ λάρυγξ ἐμελέτησε· στόμα σὸν λελάληκε, σοφίας τὰ ῥήματα· τῶν ἀρωμάτων ὠφθησαν αἰσιαγόνες σου, φιάλαι· διὰ τοῦτο Χριστὸς σε μύρου θείου κρήνην, ἀνέδειξε τῷ κόσμῳ.

Ρημάτων ἰσχύν σου Στεφηφόρε, ὡς βέλη τοῦ δυνατοῦ ὁ σὸς ἀντίπαλος, φρίττων ἀνὰ χεῖράς σου, πόρρωθεν στρεφόμενα, σοῦ τὴν πλευράν ἀνώρυξε, μυρίῳ δόρατι· ἡ μύρων ἀναδούσα θαλάσσης, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, αὐτὸν καταβαπτίζει.

Ο' μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὁ ῥύστης ἐν τοῖς κινδύνοις ὁ ἐξαίρετος, πρέμαχος ὁ κράτιστος, πάσης Ἐκκλησίας τε, εἰς πατὴρ φιλόστοργος, τοῖς τέκνοις δίδωσι, θηλὴν αὐξητικήν ψυχοτρόφον, τὴν πλευράν ὡς γάλα, τὸ μύρον χορηγοῦσαν.

Νόσων καὶ δεινῶν ἀρρώστημάτων, δαιμόνων ἐπιβουλῆς τε σὺ διέσωσας, μέγιστε Δημήτριε, μύρου ταῖς ἀρδείαις σου, τὴν πατρικὴν

οίκίαν μοι, ἣν περ ἐφίλησας, τιμῶν τὴν ἀρετὴν τῶν τεκόντων· οἷς ἡμᾶς συνάπτοις, ὑμνοῦντάς σου τὴν χάριν. Θεοτοκίον.

Οὐλβον σε κοινόν, ὦ Θεοτόκε, καὶ δόξαν οἱ σέ τιμῶντες πάντες ἔχοντες, πίστει σοι προστρέχομεν, πόθῳ σου δεόμενοι, τῆς ἀδοξίας λύτρωσαι, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι, τρυφῆς τῆς αἰωνίου καὶ δόξης, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἡμᾶς καταξιούσα.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τοῦ σεισμοῦ. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **Τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» **Δ**ιὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὥραθη βροτοῖς, Λόγος
» **Σ**εσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» **Ο**υρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ιδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ φοβε-
ρῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται· νου-
θετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος, ὅλην αὐτὴν
σαλεύει· λάβωμεν αἴσθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας
ἐαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύρις, μιᾷ ῥο-
πῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου·
ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου, Δέσπο-
τα ἐκωλύθης· εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολό-
γητοι ἡμεῖς, μόνε φιλόανθρωπε.

Σεισμοῦ μαχαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως, καὶ
ἐθνικῆς Χριστέ ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώ-
σεως, καὶ λιμοῦ καὶ λοιμῆ καὶ κακώσεως, πά-
σης ἄλλης οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σε, ἅπα-
σάν τε χώραν, τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε.

Η γῆ ἀγλώσσωσ βοᾷ στεναάζουσα· Τί με
κακοῖς μαινέτε πολλοῖς πάντες ἄνθρω-
ποι; καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, ὅλην
ἐμέ μασιζει· λάβετε αἴσθησιν, καὶ ἐν μετανοίᾳ,
τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε.

Θεοτοκίον.

Φθορὰν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, πάσης
φθορᾶς Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας,
καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως, παύου-
σα τοῦ Δεσπότη καὶ ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς
μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

Τῇ Ἀγίᾳ Κανὼν πρῶτος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ρῆξον τὰ δεσμά τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ
ὑμνοῦντων Ἀθλοφόρε· παῦσον τῶν παθῶν
τὰς προσβολὰς· τὸν σάλον λῦσον τὸν τῶν αἰ-
ρέσεων· τῶν πειρασμῶν κατεύνασον, τὴν κα-
ταιγίδα ταῖς πρεσβείαις σου.

Ιθυνον πρὸς τρίβους εὐθείας, τῆς οὐρανίου
βασιλείας, τὴν ἱερωτάτην σου ποιμνὴν, στε-

φανηφόρε Μάρτυς Δημήτριε, ἐπὶ νομὴν σωτή-
ριον, ἐπὶ τὸν τόπον τὸν αἰώνιον.

Θεοτοκίον.

Ως ρίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας
σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμέ-
νοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Κανὼν δεύτερος. Ἄπας γηγενής.

Γῆ καὶ οὐρανός, τὸ πρᾶγμα θαυμαζοῦσι τὸ
σὸν Δημήτριε· τὴν γὰρ ἐν σαρκὶ ζωὴν,
καλῶν παντοίων κοσμήσας εἶδεσι, τὸ κατ' εἰ-
κόνα βέλτιζε, λαμπρῶς ἀπέιληφας· τὸ δὲ σῶ-
μα, βάψας σου τοῖς αἵμασι, Βασιλεὺς ὡς λαμ-
πρὸς μύρῳ κέχρισαι.

Ινα τὴν στολὴν, ἐνδύσῃ Δημήτριε, ἣν ἐξεδύ-
σατο, πρὶν ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ, Ἀδὰμ τὸν νέον
καλῶς ἐνδέδυσαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὸ κώδιον,
χαίρων ἀπέρριψας· διὰ τοῦτο, μύροις τε καὶ
στέμμασι, βασιλεία λαμπρά σοι μνηστεύεται.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος
ἐκδιηγῆσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμὰς, καὶ
δόξας Μάρτυς, ἃς περ ἀπέιληφας συμβασι-
λεύων ἄληκτα, Χριστῷ μακάριε· τὸ δὲ μύρον,
σύμβολον σαφέστατον, ὑπὲρ φύσιν ἐκβλύζον
σῆς κόνεως.

Η ἢ περ Ἀθλητᾷ, Χριστὸς ἐξηγόρασε ποιμνὴν
τῷ αἵματι, λόγοις ἱεροῖς καὶ σὺ, καὶ νό-
μοις αἵμασί τε συνέστησας· ἀλλὰ καὶ νῦν τοῖς
μύροις σου τρέφων καὶ θαύμασιν, εἰς αἰῶνας,
ἄτρωτον συντήρησον, χαλεπῶν ἐξ αἰρέσεων
μέγιστε.

Θεοτοκίον.

Υμνους εὐτελεῖς, δεήσεις τε πρόσδεξαι τὰς
ἡμῶν Δέσποινα, λῦσον συμφορῶν πικρῶν,
ὑμῖν τὸ νέφος, κοινῶν ἰδίων τε· τῆς Ἐκκλησίας
καίμισον, Ἀγνὴ τὸν κλύδωνα· τῶν Βαρβάρων
σκόρπησον τὰς φάλαγγας· καὶ μελλούσης κο-
λάσεως λύτρωσαι.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς ποτὲ τοῦ
Λυαίου, τὴν ὄφρυν, καὶ τὴν ἐπαρσιν, καὶ
τὸ ἵππειον θράσος, καθεῖλες χάριτι θείᾳ τὸν
γενναῖον κρατύνας, ἐν τῷ σταδίῳ Νέστορα,
τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει· οὕτω καὶ ἐγώ, ταῖς εὐ-
χαῖς σου κράτυνον Ἀθλοφόρε, κατὰ δαιμόνων
πάντοτε, καὶ ποθῶν ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σου αἰ-
μάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσωποῦ-
σα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ὅ-

πως εὐρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γένος βροτῶν· ἀπειλῆς σεισμοῦ τε τοῦ βαρυτάτου, κινδύνων τε ἐξαίρουσα, μητρικαῖς σου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένου συμπαθοῦς ἐπισκέψεως· καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους, τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ τῆς αἰρέσεως· ὑφ' ἧς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα, τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμείβοντες, καὶ πλανώμενοι, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. Οἷκτειρον οὖν πανεύφημε, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν· παῦσον τὴν ζάλην καὶ σθέσον, τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν, τὰς ἐλεπόλεις τῶν ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον, ἐδόθης τὰς τῶν βαρβάρων, ἐπιδρομαῖς καταργῶν, καὶ πασῶν τῶν νόσων τὰ συμπτώματα· κρηπὶς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἀρρήκτος, καὶ πολιοῦχος, οἰκιστὴς καὶ ὑπέρμαχος, ἐχρημάτισας, τῇ σῇ πόλει Δημήτριε· ἦν καὶ νῦν παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύουσαν, καὶ τρυχομένην ἀθλίως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν τὴν ἀρετὴν συλλαβὼν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἀναδείκνυται· ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου, καὶ μακαρίας ζωῆς, τὴν τρυφήν ἀξίως ἐκληρώσαντο· ἐν οἷς ἀξιάγαστε, διαπρέπων Δημήτριε, καὶ τῇ μιμήσει, τοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγχης ἰσότητι, αἵτησαι ἐκτενέστερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῶν παθημάτων ῥυσθῆναι, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, θερμῶς ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου πλευρᾶς τὴν χάριν, τῆς νυγείσης τῇ λόγχῃ, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα, Δημήτριον τιμήσωμεν, τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι· τὸν δι' αἵματος τελέσαντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα πάσῃ τῇ οἰκουμένη· τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ συμπαθεῖ φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις κινδύνοις χαλεποῖς, τῶν Θεσσαλονικέων προΐστάμενον· οὖν καὶ τὴν ἐτήσιον

μνήμην γεραίροντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐνεργῆντα δι' αὐτῆς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον μύρον ἐκ τοῦ Ἀγίου, ψάλλομένων τῶν Ἱδιομέλων αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἀγίου, ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος· πρὸς Τιμόθεον β'.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Εὐαγγέλια δύο,

Εἰς μὲν τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας τοῦ κατὰ Ἰωάννην· Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Εἰς δὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ σεισμοῦ, τὸ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον· Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν Ἀθλητὴν τὸν μέγαν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, Δημήτριον, τὸν πᾶσαν τὴν τοῦ ἐχθροῦ, δυναστείαν πατήσαντα, τούτῳ βοῶντες ἐν πίστει· Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Χριστὸν Μάρτυς ἱκέτευε.

Τὸν ἀριστεὰ τὸν θεῖον καὶ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῆς ἀγνείας κάλλος, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Δημήτριον τὸν μέγαν, πάντες πιστοὶ, ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν, ἀγιαζόμενοι σώματα καὶ ψυχὰς, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ.

Θεσσαλονίκη χορεύει ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, καὶ συγκαλεῖται πάσας, τῶν πιστῶν τὰς χορείας, Δημήτριε τρισμάκαρ, τελέσαι τὴν σὴν, φωτοφόρον πανήγυριν· οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες ἀσματικῶς, εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου.

Καὶ τρία τοῦ ἁγίου Νέστορος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Νέστορ Ἀθλητὰ μακάριε, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, σαυτῷ περιθέμενος, αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν, συμπλακείς τοῦτον ὤλεσας· ταῖς ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον, λαβαῖς Βελίαρ σὺ συνεπόδισας, καὶ ἐθανάτωσας· νίκης διαδήματι ὅθεν τὴν σὴν, κίραν ἐστεφάνωσεν, ὁ Μεγαλόδωρος.

Λόγοις ἐνθέοις νευρούμενος, Νέστορ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἀλαζόνα τύραννον, ἀνδρικῶς ἐθανάτωσας· καὶ τὸν θανόντα καὶ Ἄδην λύσαντα, ὁμολογήσας Θεὸν ἀθάνατον, θάνατον ἄδικον, καθυπέστης ἐνδοξεῖ ὅθεν ζωὴν, χαίρων ἀτελεύτητον, ἐκληρονόμησας.

Θεὸς νεανίας πέφυκας, σώματος ὥρα σοφὲ, διαπρέπων καὶ χάριτι, θεϊκῇ κοσμήμενος, καὶ ῥώμῃ σεμνυνόμενος· ὅθεν Λυαίῃ λύσας τὴν δύναμιν, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, χαίρων ἐνήθλησας, καὶ χοροῖς ἡρίθμῃσαι τῶν Ἀθλητῶν· οἷς συναγαλλόμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ αἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραῖζομένη, Δημήτριε βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστατάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Μύρον τὸ νοητὸν, σὲ Μάρτυς καταθέλξαν, πρὸς ἀρετῶν τὰ μύρα, διηγείρε καὶ μύρα, βλύζει ἀφθόνως δέδωκε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὕγε τῆς καλλονῆς, τοῦ μύρου τῆς σαρκός σου· ὑπέρευγε τοῦ μύρου, τοῦ τῆς ψυχῆς σου Μάκαρ, οὐ περ ἐκεῖνο γνῶρισμα.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εἰς βόθρον τὸν Σατᾶν, ὃν ὠρυξέ σοι Μάκαρ, ἐμβεβληκῶς γενναίως, ἀπέπνιξας τελείως, τοῖς ποταμοῖς τῶν μύρων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μύρου τοῦ νοητοῦ, ἀξία μυροθήκη, γεγεννημένη Κόρη, παθῶν με δυσωδίας, ἀπάλλαξον πρεσβείαις σου.

Ἀπολυτίκιον. Μέγαν εὐρατο.

Δόξα, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος ὁ παρών.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Αρματι φλογερῷ, τῷ σῷ αἵματι Σοφὲ, χαίρων ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς οὐράνιον ὕψος, ἐνθα Ἰησοῦς τὸ ἄχρονον φῶς, μετὰ χαρᾶς ἀνεληλύθας.

Θώρακα νοητὸν, τὸν τῆς πίστεως σαυτῷ, Νέστορ περιθέμενος, καὶ τὸν Σταυρὸν ὡς δόρυ ἔχων ἐν χερσὶ, τὰς τοῦ ἐχθροῦ, στέρῳς συνέκοψας φαλαγγας.

Ζέσει τῆς τοῦ Χριστοῦ, κρατυνόμενος στοργῆς, ἐνδον εἰσεπήδησας, ἐν τῷ σταδίῳ καὶ πάσας, ἔλυσας Λυαίου μηχανάς, καὶ νίκης τρόπαιον ἔστησας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν συνάναρχον Πατρί· ἔτεκες ἀπείρανδρε, ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, μέινασα παρθένος ὄντως Ἀγνή· διό σε πάντες γεραίρομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Δυναμωθείς τῷ κράτει τῆς ἰσχύος, τοῦ τοῦς μοχλοῦς συντρίψαντος, καὶ τὰς τοῦ Ἄδου πύλας, σπουδῇ εἰς τὸ στάδιον εἰσῆλθες, καὶ κραταιῶς συνέτριψας, ἐχθρῇ μηχανήματα.

Ο παλαιᾶς ἀπάτης ἀρχηγέτης, πρὸ τῶν ποδῶν σου ἠπλωται· νεανικῶς γὰρ πρὸς ἐκτομὴν, προσεχώρησας τοῦ ξίφους, Νέστορ Μαρτύρων καύχημα· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Προκαταλύσας θράσος παρανόμων, Θεῷ θυσίαν ἔθυσας, Μάρτυς τὸ αἷμά σου ἀμοιβὴν, ἱερὰν αὐτῷ παρέχων· διό σε ἀντημείψατο, πλουσίῳς χαρίσμασι. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐξ Ἀδὰμ τοῦ γένους ἀμορφίαν, ἐπεισάχθεισαν βρώματι, κυοφορούμενος Ἰησοῦ, ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκης, ὑπερφυῶς ἀνέπλασας, τὸ πρῶτον κάλλος δούς ἡμῖν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελημα σου, ὅτι οὐκ ἔ-
» στιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οὐ κατεπλάγης τῶν ἐχθρῶν τὴν μαρίαν, οὐκ ἐδειλίσας σαρκὸς ἀλγηδόνας, ἀλλ' ἀπτοήτως ἔδραμες πρὸς πάλιν σοφὴν, φέρων τὸ ὑπέρμαχον, τὸ Σταυρὸν θεῖον ὄπλον· ὅθεν τὸν ἀλάστορα, παρευθὺς θανατώσας, ἐθανατώθης Νέστορ καὶ ζωῆς, κατηξιώθης Χριστῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος καὶ ἐν τοῖς κόλποις τῆ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου καθῆται ἁγίος αὐτὸς, Δέσποινα ἐν κόλποις σε, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὴν δούλην σε.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δημητρίου καταυγασθεὶς, ταῖς φωτοβόλοις διδασκαλίαις, τῆς Ἑλλήνων ματαιότητος, τὴν ἀχλὺν διέφυγες, καὶ μαρτυρίου φέγγος ἀπήστραψας.

Απιστίας τὴν ἀλμυρὰν, ταραξας θαλάσσαν γλυκασμῷ σου, τῆς νοστήμου Νέστορ πίστεως, ἀσεβῶν στρατεύματα, βυθῷ τῶν σῶν αἱμάτων ἀπέπνιξας.

Φυτευόμενον πρὸς ζωὴν, ἐδείχθης δένδρον τῇ εὐκαρπείᾳ, διατρέφων τῶν ἀγώνων σου, τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, Νέστορ Χριστοῦ Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Καθαρθήριόν μοι γενοῦ, ἁμαρτημάτων, καὶ δός μοι χεῖρα, βοηθείας κινδυνεύοντι, Παναγία Δέσποινα, Χριστιανῶν βεβαία ἀντίληψις.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Λόγοις θείας γνώσεως, τὴν διάνοιαν καταρδευθεὶς, μαρτυρίου στάχυν ὥριμον, ἐνδόξε Νέστορ ἐβλάστησας.

Νόμοις τοῖς τῶν λόγων σου, ὦ Δημήτριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθείας τὸ ἀνόμημα, ὃ Νέστορ τὸ μέγα κατέπαυσεν.

Εχθρὸν πρὸς ὀρώμενον, συμπλεκόμενος τὴν τοῦ Θεοῦ, ἀοράτως συμμαχίαν, ἐκέντησο Νέστορ αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ κυήσασα, τὸν Θεὸν ἄνευ σποράς· χαῖρε μόνῃ Θεομήτορ πανάχραντε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡδὴ ς'. Ζάλημε λογισμῶν.

Σφραγίδι σημανθεὶς σου τὴν καρδίαν, γενναίως κατέτρωσας, τῷ δόρατι τῆς ἀνδρείας, τὴν καρδίαν Λυαίου Ἀθλητᾶ· καὶ χαίρων θανατοῦσαι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Νυμφίος ἐκ παστάδος τῆς σαρκὸς σου, Νέστορ ἐκπεπόρευσαι, στολαῖς ταῖς ἐξυφανθείσαις, ἐξ αἱμάτων σε Μάρτυς ἱερῶν, φαιδρῶς ὠραϊσμένος, καὶ τῷ Δεσπότη παρέσης Χριστῷ.

Υψώσας ἐπὶ πέτραν σοῦ τοὺς πόδας, εὐσεβείαις ἔστησε, Χριστὸς τῆς ζωῆς ἡ πέτρα, καὶ κατεύθυνε Νέστορ πρὸς αὐτόν, τὰ διαβήματά σε, καὶ τοὺς ἐχθροὺς σε κατήσχυνε.

Θεοτοκίον.

Ρῆξόν μου τὰς σειράς τῶν ἐγκλημάτων, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν αἵροντα τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν, Παρθένε Μαριάμ· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας, τῆς σωτηρίας ἀνέθηκα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλημε λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας διάσωσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν, καὶ στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος· σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεῦων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ρώμη Θεοῦ ἀθλήσας, παμμακάρε, νικηφόρος ἐδείχθης· τὸν ἐχθρὸν τοῖς ποσὶ καταπατήσας, δεδόξασαι· γεφανίτης σὺν ταῖς χορείαις τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων Νέστορ ἐφάνης καὶ Ἀαρὼν ὑπερήρθης Χριστοῦ Ἀθλητᾶ σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ Θεῖόν σου προσενέγκας· καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασιν, πρεσβεῦων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχοι.

Ὁμοῦ Λυαῖον καὶ λῦμην τὴν τῆς πλάνης Κτείνας ὁ Νέστωρ, τέμνεται διὰ ξίφους.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ ἀποκέρσαν Νέστορα κεδνόν.

Οὗτος, κομιδῇ νέος ὢν καὶ ὠραίος, καὶ γνωστὸς ὢν τῷ Μεγαλομάρτυρι Δημητρίῳ, προσδραμών ἐν ᾧ ἐφελάττετο τέπῳ, πισῶν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· « Δούλε τοῦ Θεοῦ, ἔφη, βούλομαι τῷ Λυαίῳ μονομαχεῖν, καὶ εὐξαί μοι, τὸν Χριστὸν ὀνομάσας ». Ὁ δὲ Ἅγιος, σφραγίσας αὐτόν τῳ τιμίῳ Σταυρῷ, εἶπε· « Καὶ τὸν Λυαῖον νικήσεις, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις ». Ἐλθὼν οὖν ἐν τῷ σταδίῳ θεωροῦντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, καὶ εἰπὼν « Ὁ Θεὸς Δημητρίῳ βοήθει μοι », συμπλακείας τῷ παλαμναίῳ Λυαίῳ ἐκείνῳ, καὶ καιρίαν αὐτῷ βαλὼν κατὰ

τῆς καρδίας, ἀνῆρκε, καὶ τῷ Βασιλεῖ ψυχικὴν περιποιήσατο σύγχυσιν· καὶ αὐτίκα τὸν μὲν Ἅγιον Δημήτριον προσέταξε λόγχαις τρωθῆναι, ὡς αἷτιον τῆς σφαγῆς τοῦ Αὐαίου· τὸν δὲ Ἅγιον Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεῖν θῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καπιτωλίνης, καὶ Ἐρωτηίδος.

Στίχ. Κτείνουσι δούλην ἐκ ξίφους καὶ κυρίαν, Δούλας Τριάδος, τῆς ἀληθοῦς Κυρίας.

Αῦται ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ζιλικενθίου Ἀρχοντος Καππαδοκίας· καὶ ἡ μὲν Καπιτωλίνη, εὐγενὴς ὑπάρχουσα καὶ πλουσία, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πτωχοῖς διανείμασα, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, παρρῆσιάζεται πρὸς τὸν Ἀρχонта· καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀγκλισθεῖσα, ἔωθεν τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν ὑπέστη. Ἡ δὲ Ἐρωτηίς, ἡ καὶ δούλη τῆς Ἀγίας, ἐπεὶ καὶ λίθοις τὴν ἐπαρχὸν ἔβαλε, ῥάβδοις τύπτεται. Ὡς δὲ Χριστοῦ χάριτι ἔμεινεν ἀβλαβής, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ Κυριακὸς, ἐκλιπὼν γῆν καὶ βίον, Πρὸς αὐτὸν ἦκει Κύριον τῶν κυρίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Πρόκλης, συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Στίχ. Ἐχει παρεῶσάν σε, Πρόκλα, Δεσπότης, Ὁ Πιλάτῳ πρὶν σὼ παραστάς συζύγῳ.

Διήγησις περὶ τῶν Ἰσθίων, ὅπως ἦλθον εἰς Θεογνωσίαν.

Εν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Βασιλέως τοῦ Μεγάλου, γυνή τις, ἀπαχθεῖσα εἰς τοὺς Ἰσθίους, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν παιδόθεν ἐκπαιδευθεῖσα, καὶ αἰχμαλώτος γενομένη, τῶν αὐτῶν εἶχετο πόνων. Καὶ ἐπεὶ, τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης οἱ Ἰσθιοὶ πάνπαν σπανίζοντες, πρὸς ἀλλήλους φοιτᾶν εἰώθασιν, ὡς ἀπὸ πείρας ἐπιζητῶντες ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι νοσήμασι τὸν τρόπον τῆς ὑγείας, ἀφίκετό τις γυνὴ πρὸς τὸ ἀξίειπαινον γύναιον, παιδίον νόσου δεινῇ μάστιγι πιεζόμενον, ἐπιφερομένη, τὸ πρακτικὸν τάχα, ζητοῦσα μαθεῖν. Ἡ οὖν αἰχμαλώτος, τοῦτο λαβοῦσα, καὶ ἀνακλίνας, προσηύξατο λυθῆναι τοῦ παιδαρίου τὴν νόσον. Ἦκουσεν ὁ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν εἰδώς, καὶ παρέσχε μὴ μελήσας τὴν ὑγίαν.

Ἐντεῦθεν ἡ Σαυμασία γυνή, πολυθρύλλητος γέγονε, ὡς καὶ εἰς ὧτα τῆς τοῦ Βασιλέως συζύγου διελθεῖν τὸ γεόμενον· ἥτις καὶ παραυτίκα ταύτην μετεπέμψατο (κατείχετο γὰρ καὶ αὐτὴ χαλεπῶ πάθει)· ἡ δὲ μετριοφροῦσα γυνή, ἀναξίαν ἑαυτὴν κρίνουσα πρὸς τὴν Βασιλίδαν ἀφικέσθαι, καταπειθὴς οὐκ ἦν. Ἀλλ' ἡ Βασίλισσα, τὸ τῆς Βασιλείας ἐπηρμένον εἰς οὐδὲν λογισαμένη, πρὸς τὴν δορυάλωτον ἔδραμεν. Ἡ δὲ καὶ ταύτην τὴν Βασίλισσαν πρὸς τὴν πανευτελῆ ταύτης κλίνην κατακλίνας, ἐν ἣ καὶ τὸ παιδάριον, φάρμακον τοῦ πάθους ἀλεξίκακον, τὴν προσευχὴν προσενήνοχεν. Ἡ δὲ Βασίλισσα, τοῦ πάθους ἀπαλλαγείσα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ χιτῶνας, καὶ ἱτέρα οὐκ ὀλίγα ἐδίδου, ἔσα τῆς Βασιλικῆς φιλοτιμίας, ἀμοιβομένη τὴν οὕτω ταχέως καὶ κεχαρισμένως τὸ πάθος διώξασαν. Ἀλλ' ἡ Δεία ἐκείνη γυνή, τούτων μὴ χρεῖαν κεκτῆσθαι, ἔλεγε· μισθὸν δὲ μέγαν ἠγεῖσθαι τὴν τῆς εἰσεθίας ἐπίγνωσιν·

καὶ τῷ ἀπαλλάξαντι τοῦ πάθους καὶ σισωκότι Θεῷ παρηγγυᾶτο ναὸν ἀνεγείραι.

Τούτων ἐκείνη ἀκούσασα, κατέλαβε τὰ βασίλεια· καὶ τὸν μὲν Βασιλέα ἐξέπληξε τῷ παραδόξῳ τῆς ἰάσεως· διηγείτο δὲ καὶ τὸν τρόπον, καὶ διεδιδάειν τὸν τῆς αἰχμαλώτου Θεῶν, τοῦτον εἶναι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεόν· καὶ ναὸν δείμασθαι προσῆκον διὰ τάχους ἐστὶ, καὶ τὸ ὅλον ἔθνος εἰς τὴν τούτου Θεραπείαν μεταθῆναι. Ὁ δὲ, τὸ μὲν θαῦμα ἐξέπληττετο, ναὸν δὲ δείμασθαι οὐκ ἠθέλην.

Ὀλίγου δὲ διελθόντος χρόνου, εἰς Σήραν ἐξελθὼν, οἱ μὲν σὺν αὐτῷ Σηρεύοντες ἀκωλύτως ἐθήρευον· οὗτος δὲ μόνος ὁ Βασιλεὺς ὑπολειφθεὶς, τοῖς τῆς ἀορασίας κατεσχέθη δαιμονίοις. Ἐν ἀπορίᾳ οὖν γεόμενος, καὶ εἰς νοῦν τὴν ἀπειδίαν λαβὼν, τὸν τῆς αἰχμαλώτου Θεῶν ἐπικαλεσάμενος εἰς ἐπικουρίαν, ἀπηλλάγη τῆς νόσου· καὶ τὴν ἀξιάγαστον δορυάλωτον καταλαβὼν, ὑποδείξει αὐτῷ τὸ σχῆμα τῆς οἰκοδομῆς ἡντιβόλει· καὶ ἡ μὲν διέγραφεν, οἱ δὲ τοῦ Βασιλέως ᾠκοδόμουν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πέρας ὁ ναὸς εἴληφε, καὶ ὁ ὄροφος ἐπετίθη, καὶ μόνον εἶδετο τῶν ἱερέων, εὔρε καὶ τούτου πόρον ἡ Σαυμαστὴ γυνή. Ἐπεισε γὰρ τὸν τοῦ ἔθνους Ἰσθίων Ἡγούμενον, πρὸς τὸν τῶν Ῥωμαίων πρεσβεύσασθαι Βασιλέα, καὶ αἰτήσασθαι σταλῆναι διδάσκαλον εὐσεβείας. Ὁ μὲν οὖν δεξάμενος τὴν εἰσήγησιν, τοὺς πρεσβευσομένους ἐξέπεμψεν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τὴν αἰτίαν μαθὼν, τοὺς πρεσβευτὰς φιλοφρόνως δεξάμενος, τῷ Θεῷ νῦν χαρίστησεν. Ἄνδρα δὲ πίστει καὶ συνίσει καὶ βίῳ κοσμούμενον, καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἡξιωμένον, κήρυκα τῷ ἔθνει τῆς Θεογνωσίας ἐξέπεμψε, μετὰ δώρων ὅτι μάλιστα πλείστον· ὃς καὶ ἀπελθὼν, θαύμασι καὶ διδασκαλίαις, πρὸς τὴν ἀκραιφνῆ τῶν Χριστιανῶν πίστιν πάντας ἐκλύσας, καὶ βαπτίσας, καὶ ἱεροὺς ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ ἱερεῖς χρίσας, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν Ἰσθίων χώραν εἰς Θεογνωσίαν μετενεγκὼν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Οὗτος ὁ τρόπος τῆς τῶν Ἰσθίων πρὸς Θεὸν ἐπίγνωσεως.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσεῖ.

Ο καταυγάσας τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, ἀκτίσι, τῶν ἀγώνων τοῦ Ἀθλοφόρου, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τῆς ἀσεβείας κατεσθέσας τὴν φλόγα, τῇ δρόσῳ τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς Νέστορ, Εὐλογητὸς εἰ μέλπεις νῦν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θυσία ζῶσα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, Κυρίῳ προσ-αγόμενος Μάρτυς Νέστορ, Εὐλογητὸς εἰ ἔκραζες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα Χερουβὶμ ἀνεδείχθης, τεκούσα ὑπεράγιον Θεὸν Λόγον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τὸν ἡμᾶς ἀγιάζοντα.

ᾠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτὸν, ἐδέξατο χυθὲν ὑπὲρ Χριστοῦ· οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ νύμφην ὠραϊσμένην· Μαρτύρων χορεῖαι, καὶ Δικαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει, ὑπὴντησάν σοι Μάρτυς.

Ο ψυχῆς σου Θεοφιλοῦς, τὸν θάνατον τὸν πρόσκαιρον, οὐδὲν ἠγησαμένης, τὸ δὲ ζῆν ἐν Κυρίῳ ἐκλεξαμένης! ὦ θείας ἀνδρείας ἐχθρῶν κραταιότητα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Χριστὸν στηλιτευσάσης!

Τὸν ἀγῶνά σου τὸν καλόν, ἠγωνίσαι τὸν δρόμον ἀληθῶς, Νέστορ τετέλεκας σοφέ, καὶ τετήρηκάς σου τὴν πίστιν· λοιπόν σοι τὸ στέφος τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπόκειται, ὅπερ παρέξει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐ πτοῦμαι τοῦ δυσμενοῦς, τὰ θήρατρα σέ ἔχων βοηθόν, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, σοὶ προστρέχων Θεοκυῆτορ· ἐν σοὶ γὰρ καυχῶμαι, καὶ ἐν σοὶ ὑπερβήσομαι Πάναγνε, τεῖχος ἀμαρτίας σωθεὶς τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
• **Π**ᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
• **Κ**ῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων,
• **Υ**ιοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
• **Κ**αὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Πορφύραν ἐξ αἱμάτων, βεβαμμένην σου ἱερῶν, φορέσας καὶ κατέχων δεξιᾷ, ὥσπερ σκηπτρον τὸν Σταυρόν, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ Νέστορ μακάριε.

Πέπειρος βότρυς ὥφθης, τῆς ἀμπέλου τῆς νοητῆς· ληνοῖς δὲ μαρτυρίου ἐκθλιβεῖς, κατανύξεως ἡμῖν, οἶνον ἀνέβλυσας πιστοῖς, Νέστορ πολὺάθλε.

Χορεύων μετ' Ἀγγέλων, πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ δόξης ἀπολαύων τῆς αὐτοῦ, τῶν τελούντων σου πιστῶς, Νέστορ τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν, αἰεὶ μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ὥφθης δοχεῖον, τοῦ σκεδάσαντος τὴν ἀχλὺν, τῆς πάλαι ἀγνωσίας ἀληθῶς ἀγιάσματος σκηπτή, χρυσῇ λυχνίᾳ οὐρανῶν, ὑψηλοτέρα Ἀγνή. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ
• **Ο** ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
• **Εἰς** γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λυαίου τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανιώδη ἔπαρσιν, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυναστείᾳ, καὶ ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, καθεῖλες Νέστορ πρότερον, τὰ πάθη τροπώσμενος, καὶ Μάρτυς ἄριστος ὥφθη, Χριστοῦ σοφὲ ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως τὰ ἑλέη σου, φιλόγαθε πανύμνητε, καὶ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου, δεῖξον καὶ νῦν Θεοτόκε, ἐκ πάσης περιστάσεως, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, πάντας ἡμᾶς ἐξαίρουσα, τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ τε, τῆς φοβεραῖς λυτρομένη.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, ἅπερ εἵπομεν χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Τερεντίου καὶ Νεονίλλης· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυτρόποις κολάσεσιν, ἀνδρικῶς ὁμιλήσαντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν κατεβάλετε, ὁμολογοῦντες Μακάριοι, τυράννων ἐνώπιον, τὸν ὀφθέντα δι' ἡμᾶς, ἐν παχύτητι σώματος, καὶ τὰ ἄχραντα, ὑπομείναντα πάθη ἐκκσίως, καὶ πηγάσαντα τῷ κόσμῳ, τὸν ἱλασμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Τερεντίῳ συνήστραψαν, Νεονίλλα ἡ ἐνδοξος, Νιτᾶς τε καὶ Σάρβιλος οἱ θαυμαῖοι, καὶ ὁ Φωκᾶς σὺν Ἱέρακι, νομίμως ἀθλήσαντες, καὶ τὸ πῦρ τῶν αἰκισμῶν, θείᾳ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος ἀποσθέσαντες, καὶ γενόμενοι πύργοι εὐσεβείας, καὶ εὐπρόσδεκτοι θυσίαι, καὶ προσφοραὶ καθαρώταται.

Ὡς πολύφωτος Ἥλιος, τῇ Σελήνῃ ἐνούμενος, Νεονίλλη τέτοκας ὦ Τερεντίε, χορὸν ἀστέρων ἑπτάριθμον, Μαρτύρων ἐν αἵματι, φοινηθέντων καὶ φαιδρᾶν, ἀφιέντων τὴν ἑλλαμψιν, σκηνωσάντων τε, εἰς ἀνέσπερον λῆξιν· ἐνθα πάντων, ἀθλοφόρων αἱ ἀγέλαι, περιφανῶς πολιτεύονται.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν νοῦν ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρεία τε, σωφροσύνη τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνη πᾶσαν τὴν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συ-

νήρμους· οὐ ἐπιβάς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος Ὅσιε.

Πάτερ Θεορρήμον Στέφανε, Θεολογία τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἱά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημῶν μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἄνωθεν· ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν Θεσπέσιε, παρεστηκώς θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος.

Πάτερ Θεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιαινόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἷτιον, ἀνατρέχειν ἐποίησας· καὶ κατευνάσας παθῶν τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀπεσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάνσοφε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, Θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με σῶσον πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως κυήσασα· σέ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ διακωνίζοντος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος, καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον ἐδόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ρυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βυθῷ χειμαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε, πρὸς μόνον τὸ πέλαγος, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἀτενίζω μου, τὸ ὄμμα τῆς καρδίας, κυβέρνησον σῶσόν με, τῶν Ἀθλοφόρων εὐχαῖς.

Ο ἄδυτος ἥλιος, ὑμᾶς ἀστέρας ἀνέδειξεν, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καταυγάζοντας, τῇ λάμπει τῶν ἀγώνων, Μάρτυρες πανεύφημοι, ταύτης τὸ πλήρωμα.

Τῆς Πίστεως πρόβολος τῆς Ἐκκλησίας ἑδραῖωμα, Τερέντιος γέγονε, Νιτᾶς τε Σάριβλος, καὶ Θεόδουλος, Ἱέραξ Νεονίλλα, Βήλης ὁ θαυμασίος, Εὐνίκη τε καὶ Φωκᾶς (*).

Θεοτοκίον.

Χαρὰς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὥφθης πανάμωμε· ὅθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς· Σοὶ Στέφανε Στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἶσομεν ὕμνον. Θεοφάνους (**).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς παμμάκαρ διδαχῆς χρέως προσκομίζοντες, τὴν ὀφειλὴν ἀπονέμομεν Στέφανε, ἐγκώμιον πλέκοντες· σὺ δὲ ἴλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ο λειθρίων ὄρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάραντας, λογιστικῶς κεχρημένος Θεόφρονι· εὐμενῆς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσήνης τε καὶ μέτριος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ιερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος Θεορρήμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων πέφηνας Ἀγνή, πάντων ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν ὑπερτέρα πανάμωμε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νηδύκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὧ σὺν παρρήσίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Η ἥλιος ὥσπερ, πολυφώτῳ σελήνῃ ἐνούμενος, Νεονίλλη ὁ κλεινὸς, Τερέντιος ἀπεγέννησεν, ἀστέρων ἐπτάρημον, χορὸν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Η συντριβὴ σου, τῶν μελῶν Ἀθλοφόρε Τερέντιε, τῆς ἀπάτης τὰ ὅσῃ, καθάπερ χοῦν ἐξελέπτυνε· σοὶ δὲ προεξένησε, δόξαν τὴν ἄφραστον.

Κεχρυσωμέναις, ἀναπτᾶσα Εὐνίκη ταῖς πτέρυξι, τῶν ἀνόμων ἱξευτῶν, ταῖς πα-

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ λέγεται Φωτᾶς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς.

(**) Ὁ αὐτὸς Κανὼν ἐστὶ καὶ ἐν τῇ γ'. τοῦ Ἰουλίου· τὸ χειρόγραφον ὁμῶς ἔχει ἐνταῦθα ἕτερον Κανὼνα, ἀκροστιχίζοντα οὕτως· Ὁμότροπον, Στέφανε, σὸν ὁμώνυμον τίθει· εἰς Ἦχον πλ. δ'.

νουργίας ἐξέφυγες, καὶ ἔνδον ἐσκήνωσας, πα-
σταδὸς τῆς νοητῆς! Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνω-
μα, εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμά-
των σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἄφθο-
ρον ἔδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Εξέλαμψεν ὁ βίος σου Θεοφόρε Στέφανε,
ὀλοαμπής ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ
κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίσκει καὶ πόθῳ προσ-
ανέχοντας.

Φωτίζεται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε·
ὡς γὰρ φωστήρ ἐξέλαμψας, Θεοφόρε τῇ
Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ἧ ἑστερεώθη ἡ καρ-
διά σου.

Αδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχὴν σε πάθεσι,
καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, Θεοφόρε Στέ-
φανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
τῶν ἐθνῶν στερεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
παρουσίᾳ σου· ἐν ἧ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ως ἀστέρες ἠλίῳ φωτοειδεῖς, Τερεντίῳ οἱ
παῖδες οἱ ἱεροὶ, σαφῶς συνανατέλλουσι,
καὶ τὴν κτίσιν αὐγάζουσιν, ἀνδρικῶν ἀγώνων,
γενναίοις πυρσεύμασι, πολυθειᾶς ὄντως, τὴν νύ-
κτα σκεδάσαντες· οὓς ἐν εὐφροσύνῃ μακαρί-
σωμεν πίσκει, ὡς ὄντας θεράποντας, τοῦ Θεοῦ
καὶ βοήσωμεν· Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ναὸν φωτοειδῇ, Πνεύματος τοῦ Ἀγίου, τε-
λέσας τὴν ψυχὴν, παναοίδιμε Πάτερ ἐν-
δον ἔσχες ἀφράστως, τὸν Βασιλέα Χριστὸν καὶ
Κύριον, εὗρες πλοῦτον θαυμαίων, καὶ κόσμῳ
νέμεις χάριν τὴν ἄφθονον· διὸ κινδύνων πάντας
καὶ φθορᾶς, συντήρει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε Μαριάμ, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα,
ῥαῖσμα τερπνόν, καὶ γηγενῶν ὁ κόσμος,
δίδου τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν, ἀμαρτημάτων πάντων

συγχώρησιν· ἔλαθι τοῖς σοῖς δούλοις, ὅτι ὑπάρ-
χεις Ἀγνὴ ἡ λύτρωσις, ἀπεγνωσμένων ὄντως
ἰσχυρὸν προσφύγιον ἀνθρώπων.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμνᾶς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμέ-
να, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐ-
βόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα
τοῦτο νῦν θάμα; πῶς ἡ ζωὴ θανάτῳ, βρο-
τοῖς ὁμοίως καταδικάζεται; ἀλλὰ ἀνάστηθι ἐκ
τῶν νεκρῶν, ἵνα χαίρουσα δοξάζω σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Η ἑπτάδελφος χορεία τῶν Ἀθλοφόρων, σὺν
τοῖς δυσὶ γεννήτορσιν, ἄμωμος θυσία,
σοὶ τῷ δὲ ἡμᾶς θαυμαστῶς, τυθέντι ὡς πρό-
βατον, Δέσποτα Χριστέ προσηνέχθησαν.

Η τοῦ Πνεύματός σοι χάρις ὡς περ ἐν εἴδει,
περιστερᾶς ὁπτάνεται, ἐνδοξε Εὐνίκη,
τοῦ ἐπικειμένου σε, κουφίζουσα κλύδωνος, τῶν
δεινῶν βασάνων καὶ θλίψεων.

Επαίρομενον τῷ κράτει τῆς ἀσεθείας, τὸν
ἀλαζόνα τύραννον, πίστεως τοῖς ὅπλοις,
Μάρτυρες πανεύφημοι, καθείλετε ψάλλοντες·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο θελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δη-
μιουργεῖται θέλων, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμά-
των, σῶζων Ἀπειρόγαμε, τοὺς πίσκει κραυγά-
ζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνω-
μα, οὐ λίθον πολύτιμον, ἀλλ' ἀρετὴν περι-
κείμενος· ὥφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτωτον
ὄντως ἐνδιαίτημα.

Τὴν ἐνθεον, Θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ
τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμ-
πρυνε, δόξαν τὴν αἰδίου, σοὶ προξενήσασα Πά-
τερ παναοίδιμε.

Επόθησας, ὀλοκλήροις καρδίας κινήμασιν,
ὀρεκτὸν τὸ ἔσχατον, κόσμου λιπῶν τὴν
τερπνότητα· πόθῳ δὲ κατάλληλον, καὶ τὴν ἀ-
πόλαυσιν εὗρες Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ Εὐὰ προσή-
γαγε· ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόστα-
τον Πάναγνε, αὐθὶς με ἠνώρθωσας· διὸ κραυ-
γάζω σοι· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε ἰσχύν, κεκτημένοι οἱ Μάρτυρες,
στρεβλώσεων καὶ μαστίγων, καὶ πυρὸς
καὶ θανάτου, ἀνδρείως κατετόλμησαν.

Ω παῖδες ἱεροί, ὧς θεόδεκτα σφάγια· ὧς σύστημα διαλύσαν, μηχαναῖς πολυπλόκου, ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος!

Νίκαις τὴν κεφαλὴν, ἀθανάτοις κατέστεψαι, νικήσασα τὸν τὴν Εὐάν, ἐννικήσαντα ὄφιν, Εὐνίκη καλλιπάρθενε. Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γεγόμενον Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ορμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς πράξεσι, κατελάμπρυνας πασαν, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῶ, ταῖς Γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεορρήμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, θεόφρον Πάτερ Ὁσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, εὐρεῖν ὅσον χρήσιμον· καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων ἐκτήσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἐν γαστρὶ, θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥς περ Ἡσαΐας προηγόρευσεν· ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, θεογεννητὸρ τέτοκας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τείνεσθαι, ἀνὴλεῶς προσταττει ὁ τύραννος, καὶ τοῖς τροχοῖς συνδεσμεῖσθαι, πολυτρόπῳ βίᾳ τοὺς Μάρτυρας· ἀλλ' ἡσχύνθη, ἀηττήτους αὐτοὺς θεασάμενος.

Σάρβιλος, Νεονίλλα Φωκάς καὶ Θεόδουλος, Βήλης Ἰέραξ Εὐνίκη, καὶ Νιτάς ὁ θεῖος σὺν Τερεντίῳ, ὥς γενναῖοι, εὐσεβῶς εὐφημίσθωσαν Μάρτυρες.

Λειμῶνι, τῆς ὑμῶν εἰσιόντες ἀθλήσεως, ὁσμῆς πληρούμεθα. Θείας, τῶν ὑμῶν ἀγώνων Μακάριοι, τὸ δυσῶδες, τῶν παθῶν ἐκ ψυχῆς ἀπορρίπτοντες. Θεοτοκίον.

Ηβάτος, προετύπου τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν σου λοχείας, τῷ πυρὶ διόλου σπαργανουμένη, καὶ μηδόλως, καιομένη Παρθένε πανύμνητε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστήρ φαεινότητος, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγου λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διήνυσας· μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγέννησαι, τῆς κο-

σμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ως καλὸς, ὥς ὠραῖος ὁ στέφανος, ὧς νῦν ἐξεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε. Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διακονίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Καταφυτεύσας ἀρετῶν τὸν παραδείσον, καὶ καταρδεύσας ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων, ὥς τῆς ζωῆς Πανένδοξε τοῦ ξύλου τυχὼν, σῶσον ἱκεσίαις σου, ἐκ φθορᾶς τὴν σὴν ποιήμνην· ῥῦσαι περιστάσεως τοὺς θερμῶς σε τιμῶντας· σὲ γὰρ προστατὴν μέγιστον Σοφὲ, πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα. Ὁ Οἶκος.

Ως καθαιρέτην τῶν παθῶν, καὶ τύπον ὀρθοῦ βίου, ἀλείπτων τε ἀζύγων, κανόνα Μοναζόντων, καὶ ἀρετῶν ὑπογραμμὸν, πάντες συνελθόντες ἐν τῇ μνήμῃ σου Σοφὲ, οἱ φοιτηταί σου κράζομεν· Δόξα τῷ σέ ἀξίως δοξάσαντι, τέρασιν ἀλήκτοις, καὶ σημείοις φοβεροῖς, οὐκ ἐν βίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος· διὸ ἐκδυσωπεῖν Χριστῷ μὴν ἐλλίπης, τοῖς τιμῶσί σε αἰεὶ καταπεμφθῆναι λύσιν τῶν πολλῶν καὶ χαλεπῶν ἐγκλημάτων· σὲ γὰρ προστατὴν μέγιστον, Σοφὲ, πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Νιτά, Σαρβίλου, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωκά, Βήλης, καὶ Εὐνίκης.

Στίχοι.

Σὺν ἑπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων
Τιμὴν τομὴν ἡγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτη γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Οἱ τοὶ οἱ ἅγιοι, ἐν ἐνὶ οἴκῳ διάγοντες, καὶ τῷ Θεῷ αἰεὶ ἐν κρυπτῷ λατρεύοντες, διεβλήθησαν, καὶ παρέστησαν τῷ δικαστηρίῳ. Καὶ ἐπειδὴ τὸν μὲν Χριστὸν ὡμολόγουν, τὰ δὲ εἰδῶλα ἐκωμῶδουν, κρεμασθέντες ἐξήντο· εἴτα ὅξει δριμυτάτῳ ταῖς πληγαῖς κατερράντιζοντο, καὶ πυρκαϊᾷ κάτωθεν φλογιζομένης, προσηύχοντο σιωπηλῶς, ἀλλήλους ἐπαλείφοντες. Οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Θεός τὴν δέησιν αὐτῶν· Ἄγγελοι γὰρ ἀοράτως τοὺς ἁγίους τῶν

δεσμῶν ἠλευθέρουν, καὶ τὴν Σαραπίαν παρεῖχον· τοὺς δὲ αἰδεῖς ἐκπληξίς καὶ φόβος κατεῖχε, καὶ ἡ φυλακὴ τοὺς Ἀγίους εἶχε. Τῇ δὲ ἐξῆς, ῥοπαλίοις τύπτονται· εἶτα ἐν τροχῷ δεθίντες, ἀπηνῶς ἐμαστιζοῦτο· καὶ ἐν μηδενὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότες, βορὰ τοῖς Σηροῖ παραδίδονται. Οὕτως οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ἀδελφεῖς ἐκ πάντων διατηρηθέντες, λείβουσιν ἐκ πίσης παμφλάζουσιν ἐμβαλλονται, καὶ ὁ βρασμὸς τῆς πίσης εἰς ὕδωρ μετεβλήθη. Ἰδόντες οὖν οἱ ἀσσεβεῖς, ὅτι αἱ κολάσεις τοῖς Ἀγίοις ἀντ' οὐδενὸς ἐλογίσθησαν, ξίφι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ καὶ Ἐπισκόπου γενομένου.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φρεῖ στέφους,
Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς πλέκειν.

Οὗτος ὁ Ὁσιος, περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐγδοῦ αἰῶνος ἀκμάσας, ἠγωνισατο κατὰ τῶν αἱρέσεων· καὶ ποιητὴς ἐγένετο ἀσματικῶν Τροπαρίων, ὡς τοῦτο ἀναφέρει ὁ Γραπτός Θεοφάνης ἐν τῷ εἰς τὸν Ὁσίον τοῦτον μελουργηθέντι παρ' αὐτοῦ Κανόνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἑξ.

Στίχ. Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα,
Ἐδίξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἠβλήσαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, καὶ Φουρτουνάτου Ἡγεμόνος ἐν Ἀφρικῇ γεννηθέντες καὶ ἀγωνισάμενοι. Τύπτονται οὖν νεύροις ὡμαῖς, εἶτα ῥάβδοις· καὶ πυρωθεῖσιν ἐβελίσκοις τὰ νῶτα καίονται· καὶ ἐπιχειομένου ῥέους σὺν ἄλμῃ, τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀιατρίβονται· καὶ δεσμῷ μετὰ τὴν ἐρώτησιν βαλλονται· καὶ γυμνοὶ σύρονται ἐπάνω πυρός. Εἶτα ξένται, καὶ εἰς βόθρον ἀπορρίπτονται, ἔφρων καὶ σκορπίων μεστόν· καὶ ἀδελφεῖς διαμείναντες, ξίφι ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, οἱ τινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμωσατέα.

Στίχ. Εἰρηνικῶς Σηήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,
Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου Βασιλέως· καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἑλένης, τῆς αὐτῆς μητρὸς.

Στίχ. Μίξας ἐλαίῳ, Κυριακὲ παμμάκαρ,
Σὸν αἷμα σεπτὸν, μίγμα καινὸν εἰργάσω.

Οὗτος, μετὰ τὸ φανερῶσαι τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ πίστεῦσαι, καὶ βαπτισθῆναι, γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων μετὰ Μακάριον, καὶ παρέτεινε ἡ ζωὴ αὐτοῦ μέχρι τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου· ὃς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατεύσας, ἀπῆλθε καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ μαθὼν περὶ τοῦ Ἀγίου, καὶ κρατίσας αὐτόν, ἐαυτῷ παρέστησε· καὶ ἀναγκάσας δεῖσαι τοῖς εἰδώλοις, ἠτέγχθη παρ' αὐτοῦ. Ὁθεν καὶ ἐκέλευσε κοπῆναι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰπὼν· Ὅτι ἐπιστολαὶ πολλὰς γράφας μετὰ τῆς χει-

ρὸς ταύτης, πολλοὺς ἀπίστρεφας ἀπὸ τῶν θεῶν. Εἶτα ἐξίχει μόλυβδον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔσταναν αὐτὸν ἐπὶ κραβάτου πεφυρακτωμένου, κατὰ πρόσωπον. Ἐλθοῦσα δὲ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἐκρατίθη, καὶ κρεμασθῆναι ταύτην προστάττει ἐκ τῶν τριχῶν· καὶ ξεσμένη, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο. Εἶτα ἐμβληθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς λείβητα, ἐπλάγη μετὰ ξίφους, καὶ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀγίου Κυριακοῦ Ἀννα, λαμπάσι φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτελειώθη.

Στίχ. Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἀννα λαμπάσιν,
Ἀειφανὴς ὑπῆρξε λαμπὰς Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν αἰκισμῶν οἱ θεῖοι Μάρτυρες, δρόσον οὐρανόθεν εὖρον ὑπομονῆς, εὐχαρίστως ἀναμέλπαντες· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐρηρεισμένον, τὸ τῆς ψυχῆς ἔχοντες φρόνημα, πέτρα τῆς ἀτρέπτου πίσεως τῷ Χριστοῦ, τῶν ἀθέων τὰ φρυάγματα, σεισμόν οἱ Μάρτυρες, δι' εὐχῆς ἐκτελοῦντες κατέβαλον.

Ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς εὐτόνως ἁεζόμενοι, ὅξει δριμυτάτῳ τε καὶ πυρκαϊᾷ, συμφλεγόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν ἐφλέξατε, τὴν ὑλῶδη ἀπάτην, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις Πανάχραντε, ἄλλον οὐρανὸν σε ἔδειξεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ σοῦ περιεβάλετο, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε τῶν σῶν δογματῶν, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι· Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων προσώποις τρισί, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου συνδραμῶν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, παμμάκαρ προεξένητε· σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν· Εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ λόγος σου ἄλατι διηρτυμένος, ὁ βίος σου χάριτι Παμμάκαρ λαμπρυνόμενος, ἐφάνη Θεσπέσιε· διὸ τὰς ἄνω μονὰς, ὥκησας γηθόμενος Χριστῷ, σὺν παρρήσιᾳ νῦν παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνασα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν

ὡς κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τῆς ἀφθαρσίας τὴν ἀγαθότητα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ Χεῖρας ἐκπετάσας.

Πυρὸς κατετόλμησαν φωτὶ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος καταλαμπόμενοι, λεβήτων βράσματα ἔδειξαν, ἀνενέργητα τὴν ἔνθεον, ἀναψυχήν ἐξ οὐρανοῦ οἱ Θεῖοι Μάρτυρες, δεδεγμένοι οὓς ἐπαξίως πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν.

Αγγέλων ἐπέφανε πληθὺς, ἐν τῷ σταδίῳ παιδρῶς παραθάρρύνουσα, ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τῶν πόνων ὑπεξαίρουσα· μεθ' ὧν τῶν Παιδῶν τὴν ὥδὴν ἀνεκραυγάζετε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εργήγορον ἔχων πρὸς Θεόν, τὸ ὄμμα Σάρβιλε τὸ τῆς καρδίας σου, βλεφάρων ἔφερες κέντησιν, διελέγχων τὸν δικάζοντα, τῆς αἰθείας τῇ νυκτὶ περικρατούμενον· ὅθεν πάντες, σὲ ὡς ἡμέρας υἱὸν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς εὐδοκίᾳ τὸν Υἱόν, ἐν μήτρᾳ εἴληφας ἐπισκιάσαντος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Ἀχραντε, καὶ τεκοῦσα ὡς πρὶν πάναγνος, διαμεμένηκας· πρὸς ὃν ἀπαύτως πρέσβευε, λυτρωθῆναι, πάντα τὸν κόσμον φθορᾶς καὶ κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε· καὶ γὰρ πράξεις διέπρεψας, καὶ θεωρίαις ἔφανα κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντας τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ολον ὑπερβάς τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι πολιτείας τε σεμνότητι στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μάρτυρας Χριστοῦ, Θεόφρον ἀνυμνήσας, καὶ τῶν Ἀγίων τὰ συστήματα, σὺν τούτοις ἐσκήνωσας, εὐφροσύνης ἐμφορήμενος, καὶ Θείας ἀπολαύσεως, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε παχύτητι· ὑπὸ χρόνον δὲ ἐγένετο, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξαζόμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαθυλῶνι, ταῖς
• ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Θεῷ προστάγ-

• ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
• δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Παραδείσος ὥφθητε μέσον, ζωῆς τὸ ξύλον κεκτημένοι, κρήνη τε προχέουσα κρουνὸς, τῶν ἱαμάτων καὶ ποταμὸς ἀληθῶς, πεπληρωμένοι Ἅγιοι, Θείων ναμάτων τῶν τῷ Πνεύματος.

Πύργοι τῆς Χριστῇ Ἐκκλησίας, καὶ γαληνότατοι λιμένες, τῶν ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, χειμαζομένων Μάρτυρες ὥφθητε, καὶ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι.

Τῶν ἀμαραντίνων στεφάνων, ἐπιτυχόντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοῦ Παραδείσου τὸ πλάτος, χοροβατοῦντες πάσης στενωπῆς, καὶ πειρασμῶν λυτρώσασθε, τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμᾶς γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Η τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως ὁμοῦ, τιμωτέρα, Θεὸν ὃν ἔτεκες, ὑπὲρ ὑμῶν ἱκέτευε, Παρθενομήτορ τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Υπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεόν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερούμενος, καὶ ὥσπερ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, ταῖς ἀρεταῖς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, προβλεπτικοῖς τοῖς ὄμμασιν, οἱ Προφῆταί σε πάντες προανεφώνησαν, ὡς γενησομένην Μητέρα, τοῦ παντηργῆ, καὶ πάντων Δεσπότη· διό σε πανύμνητε, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
• ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
• φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
• τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
• τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Σὺν Τερεντίῳ ἤστραψεν, ἡ σεπτὴ Νεονίλλα, Νιτᾶς Φωκᾶς καὶ Σάρβιλος, Βήλης τε καὶ Ἰέραξ, Θεόδωλος καὶ Εὐνίκη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ προθύμως, γενναίως ὑπερήθλησαν, καὶ τυράννους καθεῖλον, οἱ εὐκλεεῖς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες· οὓς τιμῶντες, παιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Στεφανηφόρε Στέφανε, σὺ δεξάμενος ζέσιν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀπερῶραγης τοῦ κόσμου, τὸν σὸν σταυρὸν ἄρνας Πάτερ· συγκραθεῖς τῷ Χριστῷ δέ, δι' ἀκριβοῦς ἀσκήσεως, καὶ ἀγνῆς παρθενίας, τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων Ὅσιε ἡξιώθης· ἐξ ὧν πλουτίζεις πάνσοφε, τὴν ὑψηλὴν πᾶσαν. Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομήτορ Ἀχραντε, δυσωπούσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρεῶν σῶν δούλων, ὅπως εὖρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρὸν βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ κρίνῃ, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν· σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκράξαι, ἱστῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Προσόμοια τῆς Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ χειρῶν ὑπήνεγκας καρτερῶτατα, τὴν τε ὀδόντων ἐκρίζωσιν, πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν, τῶν ποδῶν τὴν ἐκκοπήν, καὶ τὸν ἀδίκον θάνατον· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης οὐρανίους, ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα, Ἀναστασία πολυάθλε.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος Παράδεισος, ἱερὸν ἀνάθημα, θεῖον τέμενος, Νύμφη Χριστοῦ πανακήρατε, καὶ ἔμψυχον ἄγαλμα, ἀσκουσῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, κρίνη βρύουσα, ποταμοὺς ἰαμάτων

ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην, Ἀναστασία πανεύφημε.

Τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα, τῶν Ὁσίων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀναστασίαν πολυάθλον, τῆς Ῥώμης τὸ καύχημα, καὶ τερπνότατον Θεοῦ, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, τὴν ἀκράδαντον, εὐσεβείας κρηπίδα, δεῦτε πάντες, ἀνυμνήσωμεν προθύμως, περιφανῶς ἐναθλήσασαν.

Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ἀβράμιε, τοῦ Ἀβραάμ μιμητής, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μετανάστῃς γέγονας, τῆς πατρίδος μακάριε· σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικρῷ τὸ σῶμά σου, κλείσας μακάριε, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἐνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ος Πάτερ Ἀβράμιε, ἀβραμιαίαν ψυχὴν, φερωνύμως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεῖα πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, ἐπαγγελίας τὴν γῆν κεκλήρωσαι, ὠραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Ος Πάτερ Ἀβράμιε, τὴν ταῖς ἀπάταις δεινῶς, ὑπαχθεῖσαν τοῦ ὄφους, καὶ κατολισθήσασαν, ἀπωλείας πρὸς βάραθρον, δι' ἐπινοίας θείας ἀνείλκυσας, καὶ σωζομένην Θεῷ παρέστησας· ἧς τὴν μετάνοιαν, πάντες κατεπλάγησαν, οἱ εὐσεβῶς, Κύριον δοξαζόντες, τὸν ὑπεράγαθον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμέ, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, καθ' ἐκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς αἶί μου πρόσηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη Σεμνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαίει κρίζουσα· Οἶμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκια.

Τῆς Μάρτυρος· Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦς.

Καὶ τοῦ Ὁσίου· Ἐν σοὶ Πάτερ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς ἀνδρικούς σου, Μάρτυς, εὐφημῶ πόρους.
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.
Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σε γεραίροντι Θεόνυμφε, φωτισμόν μοι παραΐσχου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκοντα.

Ὁ ἄλῃν ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὴν ἀνέθηκας τῷ Κτίστη σου, καὶ πυρὶ ἐγκρατείας, τὰ τοῦ σώματος πάθη κατέφλεξας.

Ἦψος πρὸς μαρτυρίου, Μάρτυς ἀνηνέχθης ἀφειδήσασα, τῆς σαρκὸς καὶ θαλάμων, νοητῶν ὡς παρθένος ἡξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν οὐρανομήκη, κλίμακα ἐν ἧ Θεὸς ἐπεστήρικτο, τοὺς βροτοὺς οὐρανίους, ἐργαζόμενος Κόρη γεραίρομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῇ βίον μάκαρ. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὶν διοδεύτας.

Ταῖς θείαις λαμπόμενος ἀστραπαῖς, τοὺς τὴν φωτοφόρον, ἐκτελοῦντάς σου ἑορτὴν, παθῶν ἀμαυρότητος παμμάκαρ, ταῖς προσευχαῖς σου Ἀβράμιε λύτρωσαι.

Ὁ θείος ἀνάψας σου τὴν ψυχὴν, Ἀβράμιε πόθος, ἐναπέσβεσε τῆς σαρκὸς, τοὺς ἔρωτας Πάτερ καὶ αὐλῶς, ἐπὶ τῆς γῆς σε βιώναι ἐποίησεν.

Νεκρώσας τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, νηστεία, καὶ πάσαις, κακῶν Πάτερ σοφὲ, ζωῆς ἡξιώθης τῆς ἀμείνω, ἐν οὐρανοῖς θεοφόρε Ἀβράμιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, ἐσαρκώθη ὑπερφυῶς, παρθένε Μαρία· ὃν δυσώπει, τὰ τῆς σαρκὸς μου νεκρῶσαι φρονήματα.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Ἰστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστὸν ἐνδοξε, τὸν Ποιητὴν, πάντων καὶ Δεσπότην, Θεὸν Λόγον κηρύττουσα.

Κάλλος τὸ ἐγκάρδιον, τῇ ὁρατῇ μορφῇ ἔνδοξε, διαδοθέν, σὲ ὠραιότατην, τοῖς ὁρῶσιν ὑπέφαινε.

Ὁ ἄλῃν ἀναφαίρετον, τῶν ἰαμάτων σοι δίδωσι, Κόρη Χριστὸς, οὗ Ἀναστασία, τὴν πτωχείαν ἡγάπησας.

Θεοτοκίον.

Ἦλῃν σῶν πταισμάτων μου, σῶν πρεσβειῶν πυρὶ σύμφλεξον, Μήτηρ Θεοῦ, δρόσον μοι τὴν θείαν, τῆς ἀφέσεως φέρουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὁ λοτρόπως ποθήσας, τῶν ὀρεκτῶν ἔσχατον, κόσμου καὶ σαρκὸς θεοφόρε, ἔξω γεγένησαι· ὅθεν ἀπείληψας, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καὶ θείαν ἀπόλαυσιν, Πάτερ Ἀβράμιε.

Ναὸς ζῶν ἀνεδείχθης, τῷ παντουργῷ Πνεύματος, Πάτερ ἐν οἰκίσκῳ τὸ σῶμα, συγκλείσας Ὅσιε· ὅθεν ἀπήστραψας, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόνας, ἱερῶς κοσμούμενος, Πάτερ Ἀβράμιε.

Γεωργία τῶν πόνων, τῶν ἀρετῶν ὥριμον, Ὅσιε ἐξήνησας στάχυν, Πάτερ Ἀβράμιε· ὃ διατρέφονται, μιμητικῶς οἱ τὴν θείαν, καὶ σεπτὴν σου κοίμησιν πανηγυρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἵτιος, δὲ ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὑρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ὅσια, νεκρῶσας σαρκὸς, ἐγκρατεία τὰ πάθη· εἰς ὅψος δ' ἀνέδραμες, μαρτυρίου περιδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως, καὶ τὸν δράκοντα, καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν παῖλαι Ἀβραάμ, ἐκμιμούμενος Πάτερ, ἐμάκρυνας σαυτὸν, συγγενῶν κατὰ σάρκα, πειθόμενος Ἀβράμιε, τῷ καλοῦντι Θεῷ ἡμῶν· ὅθεν ἡσκησας, καὶ τὴν ψυχὴν λαμπροτέραν, ἐναπέδειξας, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, θεόφρον πανόλβιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν βάτον ἣν Μωσῆς, ἀκατάφλεκτον εἶδε, τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἁγίαν νεφέλην, σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν θεόδεκτον τράπεζαν, τὸ παλάτιον, τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, τὴν ὀλόφωτον, καὶ ἀδιόδευτον πύλην, Παρθένον ὑμνοῦμέν σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κἡμῶν σου τὸν σταυρόν, προσκυνῶ καὶ τὰ πάθη, δοξάζω καὶ τὴν σὴν, ἀγαθότητα Τέκνον· ἐκὼν γὰρ καθυπέμεινας, ἐπονείδιστον θάνατον. Τί τὸ ξένον σου, καὶ φρικωδέστατον Σῶτερ, τῆς ἀφράστου σου, οἰκονομίας τὸ βάθος; ἡ Μήτηρ ἐβόα σοι.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σὲ ζυγὸν ἐλαφρότατον, Μάρτυς τὴν βαστάσασαν ἐκ νεότητος, σιδηροῦν κλοιὸν βασταΐζειν σε, οἱ παρανομοῦντες κατεδίκασαν.

Σταλαγμοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας ἔσβεσαν ἄνθρακας· ὁ πυρσὸς δὲ τῶν θαυμάτων σου, τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἀπετέφρωσεν.

Οὐκ ἐγύμνωσε χάριτος, σῶμά σου γυμνώσας ὁ πονηρότατος, ὕφαντὸν δὲ μᾶλλον ἀνωθεν, ἀρράγῃ χιτῶνα προεξένει σοι.

Υπὲρ γῆν αἰρομένης σου, πῦρ ἐπὶ τὰ στέρνα Μάρτυς ἐφήπτετο, ὑπεξάπτον σου τὸν ἔρωτα, τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον διέμεινας, ἄφθορος Παρθένε ὡς πρὸ γεννήσεως· νέον βρέφος γὰρ ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων γνωριζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ρεῖθροις Πάτερ θακρύνων σου, ψυχικὰς κηλίδας ἀπονιψάμενος, θεῖον γέγονας τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπτὸν παμμάκαρ καταγώγιον.

Αγρυπνίαν παννύχιον, προσευχὴν ἀένναον, ἀπροσπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον, καὶ τελείαν πίστιν Πάτερ ἥσκησας.

Ιατρύειν νοσήματα, καὶ ἀποδιώκειν Ὅσιε πνεύματα, χάριν εἴληφας Ἀβράμιε, ὡς Θεοῦ θαράπων ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Ραθυμία κρατούμενον, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ μεβυθιζόμενον, τῇ πρεσβείᾳ σου διάσωσον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ανάλωτος πυρὶ τῷ ἐνύλῳ ἐδείχθης Μάρτυς· πῦρ γὰρ σε ἐγκάρδιον, θείας ἀγάπης ἐδρᾶσιζεν.

Ραπίσματι τὸ πρόσωπον Μάρτυς ὠραιώθεισα, ἐχθρῶν ἀπερρύπωσας, δυσειδεστάτων τὰ πρόσωπα.

Ταθεῖσα ἐπὶ ξύλῳ θεόφρον Ἀναστασία, πόθῳ τοῦ νυμφίου σου, τὸ θεῖον πάθος εἰκονίζεις.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα Θεοτόκε, Θεὸν ὑπερύμνητον, σαρκὶ ἀσπόρως κηῖσας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ος κατὰ καρπὸν κληῖμα, βότρυας ἐξήνθησας Πάτερ Ἀβράμιε, ἀρετῶν ἐνθέων, κατανύξεως οἶνον πηγάζοντας, τῶν παθῶν τὴν μέθην, ἐκ τῶν ψυχῶν ἀποσοβῆντα, καὶ καρδίας πιστῶν κατευφραίνοντα.

Πειρασμοὺς σοὶ ποικίλους, ὅφρις ὁ παμπόνηρος Πάτερ ἐξήγειρεν· ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὁπλῳ, τοῦ Σταυροῦ θεοφόρε ἐνέκρωσας, καὶ τῆς νίκης στέφος, παρὰ Θεοῦ δικαίῳ ψήφῳ, ἐκομίσω θεόφρον Ἀβράμιε.

Αγιώτατος οἶκος, Πάτερ Θεῖου Πνεύματος πίστει γενόμενος, ἐδομήσω οἶκον, ἱερόν, καὶ πανίερον σύστημα, ἀνιέρου πλάνης, μεταβαλὼν ταῖς νοθεσίαις, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ καθεύρωσας. Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, Θεῷ φωτιζόμενοι Πνεύματι πάντα γενε, ἱεροὶ Προφῆται, ἱεραῖς ἐν φωναῖς σε προῆγγειλαν· ἐξ ἧς Θεὸς Λόγος, ὑπὲρ αἰτίαν τε καὶ λόγον, ἐσαρκώθη δι' οἴκτον ἀμέτρητον.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Στρεβλούμενόν τὸ σῶμα αἰκισμοῖς ἐδήλου τὸ ὄρθιον, σῆς προαιρέσεως, πρὸς Θεὸν Ἀναστασία πανεύφημε.

Εκρέμασο μετέωρος πληγὰς, Μάρτυς ὑποφέρουσα, ἀπληγον σώζουσα, τῆς ψυχῆς τὸ εὐγενὲς ἀξιάγαστε.

Υπὲρ γενεας μαζῶν τὴν ἐκκοπὴν, πιστοὺς διατρέφουσα, γάλακτι Ἐνδοξε τῆς μιμήσεως τῆς σῆς ἐμφανέστατα. Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον κηῖσας Θεὸν, φιλάγαθε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς λυτρωθῆναί με.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φωστῆρά σε οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης, ἀπλανῶς καθοδηγοῦντα εὐρόντες, πρὸς τοῖς ὁδοῖς, τῆς ζωῆς θεοφόρε, τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος ἀπέλιπον, γενόμενοι φωτοειδεῖς, διὰ πίστεως θείας Ἀβράμιε.

Αγρύπνως ἐξευμενίσας τὸ Θεῖον, ἐπιπέμψαι φωτισμὸν σωτηρίας, τοῖς ἐν νυκτὶ, τῆς εἰδωλομανίας, κατασχεθεῖσι θεόφρον Ἀβράμιε, ἀνέδειξας πάντας νύκτες, καὶ φῶτος καὶ ἡμέρας ἐν χάριτι.

Ησύχως σου τὴν ζωὴν ἐκτελέσας, ταῖς ἐν βίῳ τρικυμίας παμμάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν, πεποιθήσει παρῆλθες, καὶ γαληνοὺς πρὸς λιμένας κατήντησας, Ἀβράμιε τῆς οὐρανῶν, βασιλείας καὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Βαρούμενον νυσταγμῷ ῥαθυμίας, διανύστη-
σον τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ μὴ
δῶης ὑπνώσαι, τῆς ἀμαρτίας Παρθένε εἰς θά-
νατον· προστάτιν γὰρ καὶ ὁδηγόν, τῆς ἐμῆς σε
ζωῆς ἐπιγράφομαι. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μὴ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ
» ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία, μαρ-
τυρίᾳ αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέ-
χεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ
σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν
γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀένναον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Εν σαρκὶ ὡς Ἀγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεφά-
νης, καὶ ἀσκήσας γέγονας, πεφυτευμένον
ὡς ξύλον, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας καλῶν αὐξήσας,
ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύνας·
διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, δοχεῖον Θείου, Ἀβράμιε
Πνεύματος.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ φθαρτὰ παριδὼν, τὴν ἀφθαρσίαν εἴλη-
φας· τὰς τερπναὶς ἡδοναῖς τοῦ σώματος
ἐμίσησας σοφὴ ἀπὸ βρέφους, ποθήσας ἀγνείαν·
ὅθεν θαλάμου καὶ κόσμου ἀπέδρασας, συζύγου
τε εὐκλειαν, καὶ τῶν γονέων ἐξέκλινας, μόνου
Θεοῦ σοφὴ τὸν ἔρωτα ἐπιποθήσας, καὶ ἀγαπή-
σας ἐξ ὅλης Πάτερ τῆς ψυχῆς, καὶ διανοίας
ἀληθῶς· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης δοχεῖον Θείου,
Ἀβράμιε, Πνεύματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁ-
σιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Στίχα.

Κάρας τομὴν ἤνεγκε ῥώμη καρδίας
Βλάστημα Ῥώμης, Μάρτυς Ἀναστασία.

Τλῆ δὲ Ἀναστασίῃ ἐνάτῃ ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν Βασι-
λέων, καὶ Πρίβου ἡγεμόνος, Ῥωμαία τῷ γίνεσθαι, νέαν
ἄγουσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινὶ Μοναστηρίῳ διατρίβουσα.
Αὕτη, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ῥαπίζεται τὸ
πρόσωπον· καὶ ἐπ' ἀνθρώπων πυρὸς ἀπλωσθεῖσα, ῥάβδοις
μαστίγεται· καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεῖσα, μαγκάνεις τισὶ
πιέζεται, καὶ ὀγκένοις ὀξείσι καταπίρεται· καὶ κρεμασθεῖ-
σα, καθ' ὅλον τοῦ σώματος ζέεται, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκ-

τίμνεται, καὶ τοὺς ὀνυχας ἐκρίζουται· τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας ἀκρωτηριάζεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἀφαιρεῖται, καὶ
τοὺς ὀδόντας ἐκρίζουται, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀπε-
τίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀβραμίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀνεψιάς αὐτοῦ.
Στίχ. Σαρκὸς νεκρώσας Ἀβράμιε πᾶν μέλος,
Θανὼν συνοικεῖς τοῖς ἀσάρκοις Ἀγγέλοις.

Ἀφεῖσα σαρκὸς τοὺς ἐρασταὶς Μαρία,
Ψυχῶν ἐραστῇ μυστικῶς περιπλέκη.

Οὗτος ἐγένετο παῖς χριστιανῶν γονέων· γυναῖκα δὲ γή-
μας ἀβουλήτως, διὰ τὸν πρὸς Κύριον πόθον καταλει-
πὼν πάντα καὶ ἀναχωρήσας, ἑαυτὸν καθεῖρξεν ἐν τινὶ οἰ-
κίσκῳ, πᾶσαν σκληραγωγίαν μετερχόμενος· καὶ μετὰ χρό-
νους δέκα χειροτονεῖται Πρεσβύτερος.

Τελυτῆσαντος δὲ τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ
παιδίου θήλυ καταλείψαντος ὡσεὶ χρόνων ἐννέα, τοῦτο ἄ-
νελαβετο, καὶ πλησίον τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἑτέρου κελλίου
ποιήσας, ἔθετο. Ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ χρόνῳ τῆς ἡλικίας
αὐτῆς, ἐπεὶ συνέβη αὐτὴν περιπεσεῖν πτώματι, καὶ ἐν παν-
δοχείῳ μετὰ τῶν ἐταιριζομένων γενέσθαι γυναικῶν, στρα-
τιώτου σχῆμα ὁ Ἅγιος ὑποδύς, καὶ ἐπιβάς ἵππῳ, τοῦ πτώ-
ματος αὐτὴν ἐξήρασε, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ἀποκατίστησε
τόπον. Ἦτις τοσαύτην μετάνοιαν ἐπεδείξατο, ὡς μετ' ὀλί-
γον χρόνον μεγάλα θαύματα ἐκτελεῖν. Ἀνεπαύσατο δὲ ὁ
μακάριος Ἀβράμιος κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ Ὀ-
κτωβρίου μηνός, καὶ αὕτη ὡσαύτως μετ' ὀλίγον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Κυρίλλου.

Στίχ. Ὑπόσχεσιν μέλλοντος ἔσάν μοι στέφους,
Κύριλλος οἶδα τὴν ἀπειλὴν τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ Στρατηλά-
της ἐνθεν καὶ ἐκεῖθεν κεντηθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάββας κατ' ἄμφω κλήσεως μέρη Σάββας.
Ὅθεν κατ' ἄμφω νύττεται λόγχαις μέρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀννης, τῆς μετονομασθείσης Εὐφημιανός.

Αὕτη ἡ ὁσία Μήτηρ ἡμῶν Ἄννα γεννᾶται ἐν Βυζαν-
τίῳ παρὰ εὐλαβοῦς τινος Διακόνου τοῦ ναοῦ τῶν Βλα-
χερῶν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Ἀπορ-
φανισθεῖσαν δὲ τῶν γεννητόρων, ἰσπευδεν ἡ μάμμη ἀνδρὶ
εὐλαβεστάτῳ συζευξαι αὐτήν, ὁ καὶ πεποίηκε. Καὶ ἔλθων
ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ὁ πρὸς πατρός Θεὸς αὐτῆς, ἀνὴρ ἀσκη-
τικώτατος καὶ διορατικώτατος, ὃς καὶ ὑπὸ τοῦ Εἰκονο-
μάχου Λέοντος τὴν γλῶτταν ἐκκοπεῖς, ἐλάλει καὶ μετὰ τὸ
ἐκκοπῆναι ταύτην τρανῶς καὶ ἀνεμποδίστως· ὡς εἶδε ταύ-
την ἀνδρὶ συζευχθεῖσαν, « Ἰνα τί τὴν πρὸς Θεοῦ ἀγῶ-
νας καὶ πόνους ἀφῆρῳσαν, ἔφη, ἀνδρὶ συνεζεύξασθε »· καὶ
ἐπευξάμενος αὐτῇ, ἀνεχώρησε.

Χρόνων δὲ τινῶν παρέρρηκτόν, καὶ τοῦ δυσσεβοῦς ἐ-
κείνου Βασιλέως εἰς Ἄδου ταμεῖα καταχθέντος, Εἰρήνην
καὶ Κωνσταντῖνος οἱ ὀρθόδοξοι καὶ πιστότατοι Βασιλεῖς,
τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον ἄνδρα μεταστειλάμενοι, καὶ, εἰς πᾶ-
σοι, ἀναδιδαχθέντες, παρὰ τοῦ πρὸ αὐτῶν βασιλεύσαντος,
τὴν εὐλογίαν ἐκ τούτου ἐλάμβανον, καὶ τὰς εὐχὰς ἐκομί-
ζοντο. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ συντείνοντα πρὸς εὐαρίστησιν
Θεοῦ ὑποθείς, τὴν πρὸς τὰ ἴδια ἐδάδιζε. Τότε πάλιν ἰ-
δὼν τὴν μακαρίαν ταύτην, « Ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε τέκνον,

φησὶ· πολλὰ γὰρ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων. Γίνωσκε δὲ ὅτι, μὴ πρότερον γεννηθῆναι τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ σου παιδίον, πρὶν τὸν ἄνδρα σου τῷ τάφῳ καλύψεις· ὃ καὶ γέγονεν. Μετὰ γὰρ ἕκτον μῆνα τῆς συλλήψεως τέθηκεν ὁ ταύτης ἄνθρωπος. Ἡ δὲ πολλὰ θρηνησασα, καὶ τῇ λύπῃ αὐτὴν κατατήξασα, τὸ μὲν παιδίον ἀπογαλακτίσασα, δέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ ἑτέρου θείου αὐτῆς, ἥ δὲ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσατο. Ὅποιους δὲ καὶ ἡλίκους, ἴσασιν οἱ μεμνημένοι, καὶ ἄκρως τὸν ἀσκητικὸν δρόμον τετέλεσαντες.

Ἐν τούτοις οὖν αὐτῆς οὕσης, παραγίνεται ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ὁ διορατικώτατος ἐκεῖνος ἄνθρωπος. Αὐτὴ δὲ, παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ πεσοῦσα, καὶ τὴν εὐλογίαν αἰτησαμένη, Ἐνδυναμῶ ἐν Κυρίῳ τέκνον, ἤκουσε· καὶ, ποῦ τὸ παιδίον; ὁ θαυμασίος ἐκεῖνος φησὶν. Ἡ δὲ· Τὸ μὲν ἐν τῷ ἀδελφῷ σου καὶ εὐεργέτη μου μετὰ Θεὸν ἀνιθίμην, τὸ δὲ ἕτερον παρ' ἐμοὶ ἐστὶ. Ταῦτα εἰπούσα καὶ ἕτερα, συγχύσεως καὶ καρδίας ὀδυνωμένης οὐ μικρῶς ῥήματα, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας τῷ τιμίῳ ἐκείνῳ παραστήσασα γέροντι, Εὐχαί, ὦ πάτερ τίμιε, ὑπὲρ τῶν τέκνων, δακρυρροῦσα ἠντιβίβει. Ὁ δὲ· Οὐ χρεῖαν ἔχουσι ταῦτα εὐχῆς. Ἡ δὲ, βαρέως τοῦτο τοῖς ὡσὶ δεξαμένη, καὶ ἐκ βάθους στενάξασα, Οἶμοι τῇ ἀμαρτωλῷ! ἔφη· τί ἄρα καὶ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν; Καὶ ὁ γέρων· Οὐκ εἰπὸν σου, τέκνον, πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων; εἰ μὴ ἡμεῖς ὑπομείνωμεν, οὐκ ἂν ποτε δικαιωθῶμεν· οὕτω γὰρ ἐστὶ πρέπον καὶ ἀρίσκον Θεῷ. Ἡ δὲ· Μὴ, Κύριέ μου, ἔδοξε τῷ Δεσπότῃ ἡ τῶν ἀνηλίκων μου παίδων πρὸς τὰ ἐκείθεν μετὰστασις; Καὶ ὁ θαυμασίος· Καλῶς εἶπας, ὦ τέκνον· ἐν τάχει γὰρ λήφεται ταῦτα ὁ Δεσπότης ἀπὸ σου. Καὶ τῷ Θεῷ αὕτη, ὡς εἰκὸς, εὐχαριστήσασα, καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ τιμίου γέροντος προσπεσῶσα, καὶ τὴν εὐχὴν κομισαμένη, τὴν τῶν προσόντων αὐτῇ διανομήν ἀμφοτέραις χερσὶν ἤρξατο. Καὶ μετ' οὗ πολὺ τῶν παίδων τελευτησάντων, δάκρυα ἐπὶ τούτοις ἐκχέασα, καὶ τὰ περιλειφθέντα χερσὶ πενήτων ἀποθεμένη, τὰς ἐκκλησίας περιήει φωταγωγοῦσα, καὶ προσευχομένη, καὶ τὸν συντακτῆρα ἀσπαζομένη.

Τέλος, Μοναχὸν τινα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου εὐροῦσα, καὶ δι' αὐτοῦ ἀποχειραμένη, ἐν τῷ κρυπτῷ μὲν ἀνδρικῇ ὑπεδύσατο στολὴν, ἐξώθεν δὲ γυναικείαν· καὶ λαβοῦσα, ἐν τοῖς Ὀλύμπου εὐρίθῃ μέρει, τὴν γυναικείαν στολὴν ἀπορρίψασα. Προσρῦσα δὲ τινι τῶν Κοινοβίων, καὶ εἰσελθοῦσα, τῷ πυλωρῷ προσωμίλει, τῶν ἄλλων προτιμότερον ἔχειν λέγουσα, εἰς ὧν τοῦ Προεστώτος ἔλθειν. Ὁ γὰρ πυλωρὸς τῷ Προεστώτῃ κατὰ τὸ σὺνθηες μνηύσας, καὶ τοῦτον μετακληθέντα παραστησάμενος, ἔξῃει.

Τῆς τιμιωτάτης δὲ γυναικὸς πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Προεστώτος κειμένης, καὶ τὴν σὺνήθη εὐλογίαν ἐξαιτουμένης, ὁ θεὸς οὗτος ἄνθρωπος, τὴν εὐλογίαν δοὺς, καὶ ἀναστήσας, Τίς ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἀφίξις; καὶ τί σου τὸ ὄνομα; Ἡ δὲ· Τὸ μὲν αἷτιον τῆς πρὸς τὴν ἁγίαν ταύτην Μονὴν ἀφίξεως, τὸ προσόν μοι, Πάτερ ἅγιε, πλῆθος τῶν ἐπταισμένων· ὥπως ἡσυχάσας τὸν τῆς ζωῆς μου περιλειφθέντα χρόνον, εἰ καὶ ἀνάξιος, εὐροίμι τὸ Θεῖον ἱλεων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· τοῦνομα δὲ, Εὐφημιανός. Ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐτήν· Εἰ τοιούτον, ὦ τέκνον, λογισμὸν ἔσχεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ τὴν σωτηρίαν πεθεῖς, φεῦγε τὴν παρρησίαν· εὐάλωτος γὰρ ἡ τῶν εὐνούχων φύσις τοῖς ἐμπαθεῖσι λογισμοῖς. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ τὴν σὺνήθη εὐχὴν ἐκτελέσας, συνηρίθμησε ταύτην τῇ ἀδελφότητι. Ἐπὶ τοιούτου δὲ προέκοπτε, καὶ ἐπιδίδου τοῖς ἐμπροσθεν ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ταπεινώσει, ὡς καὶ ὑπογραμμὸς καὶ τύπος γενέσθαι τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Μονῇ ἀσκουμένοις Μοναχοῖς.

Ὁ δὲ διάκονος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, εἰς αὐτὸ τοῦ-

το προκριθεὶς παρὰ τῆς Ἀγίας, ἀκονομήσας πάντα, ὡς ὑπέθετο δηλονότι τῷ τοιαύτῳ, ἐξῆλθε πρὸς ἀναζήτησιν τῆς κυρίας αὐτοῦ, καὶ ἐντυχὼν τῷ Μοναχῷ τῷ ἀποκείραντι ταύτην, ἐπυθάνετο, εἰ ἄρα σύνοιδε, ποῦ ἐστὶν ἡ τὰ γυναικα λιποῦσα, καὶ τὰ σῶράνια ἐπιζητοῦσα. Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Ὅτι θῆλα περὶ αὐτῆς μοι ἐγένετο, ὦ τέκνον, οὐκ ἀρνήσομαι. Ποῦ δὲ νῦν ἄρα ἐστὶν, ἀγνοῶ. Ἀλλὰ δεῦρο μικρὸν ἅμα πορευθῶμεν εἰς τόδε τὸ Μοναστήριον· καὶ φθάσαντες, ἔμαθον διὰ τοῦ πυλωροῦ, εἰσὼ τῶν ἀρκύων ἔχειν τὸ ζητούμενον· καὶ ἡξίουں διαμνησθῆναι ταύτην. Τῆς δὲ ἐξελεύσεως, ὁ Μοναχὸς τὸν διάκονον ὑποδείξας, Ἰδοὺ φησὶν, ὁ πιστότατός σου οἰκονόμος, πολλὰ παθὼν εἰς ἀναζητήσιν σου, πάρεστι· καὶ εἰ βούλει, πορευθῶμεν εἰς τὴν ἡμετέραν Λαύραν.

Τούτων ἀκούσασα ἡ Ἀγία, καὶ τῷ Προεστώτῃ τῆς Μονῆς προσελθοῦσα, καὶ τὴν εὐλογίαν ἐξ ἐκείνου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν λαβοῦσα, ἐξῆι ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν ἅμα τῷ διακόνῳ, συνόντος καὶ τοῦ Μοναχοῦ, εἰς τὴν Λαύραν. Ἐν ταύτῃ δὲ ἐφ' ἱκανὸν διατρίψασα, θαυμάτων ἀπείρων αὐτουργὸς ἀνεδείχθη. Ἀμέλει τῆς τῶν θαυμάτων φήμης διαδοθείσης, πολὺ τι πλῆθος ἀποταξαμένων προσερχομένων τῇ Μονῇ. Ἀλλὰ τὸ τοῦ τόπου ἐστενωμένον καὶ βίαιον διεκώλυε τὴν τῶν προσερχομένων ἐπίδοσιν. Ὁ δὲ τῆς Μονῆς Προεστώτης, θεῖον ἐμπνευσθεὶς, τῷ τῆνικαὶ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ἀγίῳ Ταρρασίῳ, δηλοποιήσας περὶ τῶν θαυμασίων ἔργων τοῦ Μοναχοῦ Εὐφημιανοῦ, ὅπως τε, διακωδωνθέντων τῶν θαυμάτων, οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν πλῆθος ἀποταξαμένων προσερχομένων τῇ Μονῇ, καὶ μὴ χωρεῖσθαι τοὺς προσερχομένους διὰ τὸ πάνυ ἐστενωμένον τοῦ τόπου καὶ σμικρότατον διασαφήσας, εὔρε τὸν Πατριάρχην συνευδοκοῦντα τῷ ἰδίῳ θελήματι. Καὶ λαβὼν διὰ δωρεᾶς αὐτοῦ τόπον ἐρείπιον, τὸν νῦν ἡ Μονὴ τῶν Ἀβραμιτῶν λεγόμενον, δι' ὀλίγου χρόνου ἐξ αὐτῶν τῶν κρηπιδῶν φροντιστήριον ἀποκαταστήσας, εἰς πολλῶν ψυχῶν σωτηρίαν, ἐν αὐτῷ τῇ Ἀγίᾳ τὸν λειπάμενον αὐτῇ χρόνον ἀσκητικῶς διανύσαι παρεσκεύασε· καὶ τούτου γινεμένου, καὶ τῆς ἀγγλικῆς ἐκείνης διαγωγῆς περιδοθέντος τοῖς πᾶσι γενομένης, εἰς ὅσον ἄρα ποσὸν οἱ καθ' ἐκάστην προσερχόμενοι περιίσταντο, οὐ δυνατόν διαγράψαι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πειρασμοὶς τις ἐπισυνέβη τῇ Ἀγίᾳ ἀπὸ τινος τοῦ μὲν σχῆμα Μοναχοῦ, ἔργοις δὲ καὶ πράγμασι τὰ πρῶτα φέροντος τῶν προσφικωμένων τῷ χαιρεκᾶκῳ δαίμονι· τούτου μὲν ἔργον αὐτὸ τοῦτο ἀπαραίτητον κηκτημένου, τραχείας ὕβρεις καὶ αἰσχροῖς, ὡς κατὰ εὐνοῦχου, τῆς Ὀσίας ἐκχίνοντος καὶ κατηγοροῦντος ἀναφανδόν, ἐκείνης δὲ ἀντ' αὐθενός ταῦτα λογιζομένης, καὶ εὐεργισίας ἡγεῖσθαι μᾶλλον τὰ κατ' αὐτῆς λεγόμενα διαβεβαιούσης· γυνή τις θεοφιλῆς, τῶν αἰσchrῶν καὶ μυσαρῶν ῥημάτων τοῦ ὄντως βεβήλου, καὶ φονέως μετὰ ταῦτα ἀποδειχθέντος, ἀκούσασα· Πρόσεχε, φησὶν, ἀδελφε, μὴ ποτε οὐκ ἔστιν, ὡς λέγεις, εὐνοῦχος, οὐδὲ ἐμπαθής, ὡς ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ γυνὴ καὶ ἀπαθής· καὶ σὺ μὲν ἔχεις εἰς κέρδος τὴν γένναν τοῦ πυρός, διασύρων τὴν ἀπαθῆ, τοὺς δὲ ἀκούοντας μολύνεις. Πρὸ χρόνων γὰρ τινῶν, γυνή τις τὰ προσόντα αὐτῇ πάντα διανείμασα, γέγονεν ἀφανής· καὶ μὴ ποτε, ὅν λέγεις εὐνοῦχον, ἐκείνη ἐστὶ, καὶ αὐτὸς εἰς βάραθρον ἀπωλείας τὴν ψυχὴν σου κατὰγεις.

Ὁ γὰρ μυσαρὸς ἐκεῖνος καὶ δόλιος, προσθεὶς καὶ τοῦτο τῇ ἰδίᾳ πονηρίᾳ, διετράνωσε τὸν λόγον εἰς πολλούς, τὰς λαιδωρίας ἀφείς. Ἐσπευσε δὲ κατακρημνίσαι τὴν Ἀγίαν εἰς τόπον κατωφερῆ, ὅπως, κουφισθέντων ὧν ἡμφέεστο, γεγυμνωμένην ἴδῃ, καὶ σχῇ τὸ βέβαιον. Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ τοῦτο ποιήσας, εἶδε μὲν οὐδέν, γέγονε δὲ ἡ-

μίσητος ἐκ θείας δυνάμεως· καὶ κείθεν ἀπαναστάς, πρὸς τὰ ἴδια ὤχето. Ἐκεῖσε τοίνυν κατασχεθεὶς ὡς κατάδικος, ἐγκλίματι φόνου, τῷ ξύλῳ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ὡς ἐν ἀγχύνῃ ὑποπιεθείσης, τῷ ἐγχωρίῳ οὕτω λεγομένῳ Φούρκῃ, τὴν ἐλέθριον καὶ μιανὴν ἀπέρρηξε ψυχὴν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ὡς ἐκ τούτου διαφημισθεῖσα, καὶ τὰ σκάνδαλα φεύγουσα, δύο καὶ μόνους ἔχουσα Μοναχοὺς μεθ' ἑαυτῆς, ἀνέδραμε πρὸς τὰ μέρη τοῦ στενοῦ· καὶ εὐρούσα Ἐκκλησίαν, ὕδωρ καὶ κηπίον ἔχουσαν, κατώκησεν ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν δύο Μοναχῶν, τοῦ τε Εὐσταθίου καὶ τοῦ Νεοφύτου. Καὶ κείθεν πάλιν ἀπάρασα, μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν, προσκληθεῖσα ἐν τῷ Βυζαντίῳ παρά τινων Μοναχῶν ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ ρεύματος, ἐκεῖσε τὸ λειπόμενον αὐτῇ τῆς ζωῆς ἔτος διαβιβάσασα θειάστως, ἰάσεις τε καὶ θαύματα οὐκ ὀλίγα τοῖς προσιοῦσι χαρισάμενη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Ἄστη ἡ Ἁγία Μάρτυς, διαβληθεῖσα ὡς Χριστιανή, καὶ παραστάσα τῷ Ἀρχοντι, πρῶτον μὲν τύπτεται τὰς ὀφθαλμοὺς, καὶ γυμνῶνται ἅπαν τὰ σῶμα· καὶ ὡς θρίαμβος ἵσταται ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀνακρινομένη μέσον τοῦ δικαστηρίου· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦν μυκτηρίζουσα τὸν τε Ἀρχонта, καὶ πάντα τὰ σεβάσματα αὐτοῦ. Εἴτα πολλὰς βασάνους ἐκδοθεῖσα, καὶ διατηρηθεῖσα ἀβλαβής, τελευταῖον ἔφει κατετρώθη, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἦχος φωνῆς ἐορταζόντων, ἐνθα πέφυκε χορεύεις Ἀθληφόρε, σὺν παρθένων χοροῖς, τῷ Κτίστῃ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη συνθλώμενα ὀρώσα, καὶ ὀνύχων σπαργμὸν προσκαρτεροῦσα, ἀννέχθης Χριστῷ, θυσία μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡφθης ὡς ἄμπελος θεόφρον, χεῖρας πόδας τε ὡς κλάδους τεμνομένη, καὶ ἡμῖν νοητῶς, τὸν οἶνον γεωργοῦσα, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ παθῶν ὠθοῦντα μέθην.

Πῦρ αἰσθητὸν οὐκ ἐπτοήθης, Νεανίας τρεῖς τοὺς πάλαι μιμουμένη· θείαν δρόσον καὶ γὰρ, ἐδέξω μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον φορέσας, ὁ ὑπέρθεος δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἐκ γαστροῦ σε Ἀγνή, προῆλθε σαρκόφορος· ὃν ἐκδυσώπει πίστει σε, τοὺς μιμῶντας διασῶσαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἰνα τῆς ἁνω βασιλείας, ἐπιτύχης καὶ τῆς δόξης τῆς ἀρρήτου, πατουμένης σοφείᾳ, καὶ φειρομένης δόξης, ὡς νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, κατεφρόνησας ἐμφρόνως.

Ὅτε ὁ λύκος ὁ πανοῦργος, τὴν ἀμναῖδα σου ἐσπάραξε δολίως, τότε τούτου σοφείᾳ, τὰς μύλας διαθλάσας, ταύτην ποιμὴν ὡς ἄριστος, πρὸς ζωὴν ἐπανηγάγῃ.

Νόμοις ὑπείκων τοῦ Δεσπότη, τὸ πλανώμενον ἐζήτησας καὶ εὔρες, καὶ τοῖς ὅμοις τοῖς σοῖς, ἀράμενος Παμμακάρι, οἷα ποιμὴν εἰσηγάγες, μετανοίας ἐν τῇ μάνδρᾳ.

Θεοτοκίον.

Μόνῃ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγένησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὀρώμενον Παρθένε· ὦ μελωδοῦμεν Πάναγνε, ἀσιγήτως εἰς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς ἠρίστευσας, Ἀθληφόρε πανεύφημε, καὶ κατὰ τῆς πλάνης, ἀνεστήσω τρόπαια, χειρῶν στερουμένη γὰρ, καὶ τῶν ποδῶν ὑπέφερε, καὶ τομῆς μαστῶν, καὶ ἐκρίζωσεν Μάρτυς, ἡνέσχου τῶν ὁδόντων, ἐν χαρᾷ μελωδοῦσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλοαμπής ὡς ἥλιος, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ τῆς μαρτυρίας, καλλοναῖς ἐξήσραψας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, ταῖς φωτοδόλοις λάμπεσι, σὺ Ἀνασσασία, τῆς πολλῆς καρτερίας, προθύμως ἐκβοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλομανῆσαν πάθεσι, τὴν ψυχὴν μου Θεόνυμφε, καὶ ἀμαυρουμένην, προσβολαῖς τοῦ ὄφους, ταῖς σαῖς παρακλήσεσιν, ἐκ τῶν δεινῶν καθάρισον· καὶ φωτιστικῇ, ἐπισκιάσει σου Μάρτυς, καταύγασον βοῶντα· Ἱερεῖς ἀννυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Ἀγνὴν καὶ ἄμωμον, ἡ Παρθένος ποθήσασα, ἄμωμον καὶ σῶμα, καὶ ψυχὴν ἐτήρησε, παθῶν ὑπεκκαύματα, ὑπομονῇ τεφρώσασα, πεῖραν τε πολλῶν, ὑπενεγκῆσα βασάνων, καὶ νῦν ἐπουρανίοις, ἐν θαλάμοις χορεύει, σὺ σοὶ εὐφραينوμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Ἀπωλείας βόθρῳ, τὴν Ἀγνὴν συνώθησε περιστερὰν σου, ὁ κακοῦργος ὄφεις· ἀλλ' αὐτὴν ἀνήγαγες Πάτερ πανσόφως, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καὶ ἐν βίῳ Πάτερ, περιῶν Ἀβραάμει καὶ μετὰ τέλος, ἰατρὸς νοσοῦντων, ἀνεδείχθης Πνεύματος χάριτι θείᾳ, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀκακία Πάτερ, ἐν δικαιοσύνῃ τε καὶ σωφροσύνῃ, πίστει διαλάμψας, τοῖς Ἀγγέ-

λοις Ὅσιε συνηριθμήθης· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρου ζώντος ὥφθης, πανάγιον σκηνώμα ἐξ οὗ πiónτες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογός, τῆς χάριτος σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ Δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Κρίω ἀνηρτήθης, Λόγου Θεοῦ, εἰκονίζουσα πάθος σωτήριον, καὶ ἐκκοπὴν, ἥνεγκας χειρῶν σου καὶ τῶν ποδῶν, ὀδόντων, τὴν ἐκρίζωσιν, γλώσσης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μαστῶν, ἀγνὴ Ἀναστασία, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ως νύμφη ὠραίσθης καλλοποιῶ ἀρμοσθεῖσα νυμφίῳ παθήμασι, καλλοποιοῖς, ἔνδον τε θαλάμων φωτοειδῶν, ὡς ἐκλεκτὴ ἐσκήνωσας, φέρουσα λαμπάδα παρθενικὴν· καὶ νῦν συμβασιλεύεις, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, Ἀναστασία διαλάμπουσα.

Σκαλάζουσιν οἱ πόνοι σου γλυκασμόν, ἀμαρτίας πικρίαν ἐξαίροντες· ἡ δὲ σορός, βρῦει ἱαμάτων τοὺς ποταμούς, καὶ κατακλύζει πάντοτε, παῖθι καὶ νοσήματα χαλεπὰ, εἰς δόξαν τοῦ Σωτῆρος, σεμνὴ Ἀναστασία, τοῦ ἐπαξίως σε δοξάσαντος.

Ηρίστευσαν γυναῖκες τῷ σῷ Σταυρῷ, κρατυνθεῖσαι Χριστέ παντοδύναμε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ, κάραν παλυμήχανον ἀνδρικῶς, Λόγε Θεοῦ συνέθλασαν, καὶ τοῦ Παραδείσου χαρμονικῶς, τὴν οἶκησιν λαχῆσαι, θρώσεως μετέσχον, ἐπιτηδεύως ἀνυμνοῦσαί σε,

Θεοτοκίον.

Φορέσαντά σε σάρκα ἐκ γυναικός, ὡς ἐπέγνω ἡ Μάρτυς σου Κύριε, παρθενικαῖς, κατηγλαῖσμένη μαρμαρυγαῖς, καὶ Μαρτυρίου αἵματι, περινηθισμένη σοι τῷ Χριστῷ, ὀπίσω τῆς Μητρὸς σου, ἐνδόξως προσηνέχθη, ὡς βασιλεύοντι τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ Θεοφόρε, τὰ δι' ἐλπίδος σοι πάλαι ποθούμενα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ κατεῖδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν.

Ωραῖος ἀπεφάνθης, θείαις ἀγλαΐαις, τῶν ἀρετῶν διαλάμπων Ἀβράμιε, καὶ τῷ τῶν ὁλῶν Δεσπότη, χαίρων παρίστασαι.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, πάντων τῶν Ὁσίων, καὶ σὺν αὐτοῖς τῆς θρώσεως Ὅσιε, ἐπιτυχῶν ἱκετεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ημέραν εὐφροσύνης, ἄγει χαρμοσύνης, τῆς ἱεράς σου ὦ Πάτερ κοιμήσεως, ἡ Ἐκκλησία, τιμῶσα τὴν πολιτείαν σου.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτίᾳ ψυχὴν μου ἀγάθυνον, καὶ ἀγαθῶν αἰωνίων, μέτοχον ποίησον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσώματοις χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὀσιομάρτυρος.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ ὠραιότης Μαρτύρων, Ἀναστασία σὺ ὥφθης, ἐν παρθενίᾳ ἀσκήσας, καὶ καρτερῶς ἐναθλῆσας, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ως ἐλυτρώσω Ὅσιε, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι, ἐκ πλάνης κακοδαίμονος, σύστημα δυσσεβούντων, Ἀβράμιε Θεοφόρε, καὶ τὴν πάλαι πεσοῦσαν, εἰς ἀπωλείας βάραθρον· καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, ρῦσαι πολλῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Θεοφανὴς Παραδείσος, ὥφθης ἔχουσα μέσον, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, ἄχραντε Θεοτόκε, ἐξ ἧς φαγόντες ἔκ' ἐτι, ἀποθνήσκομεν ὅλως, ἀλλὰ ζῶν ἀμείνονα, διὰ σου ζῶμεν πάντες, τὸ τῷ Σταυροῦ ὄπλον περιφέροντες καὶ νικῶντες, τὸν ἀποστάτην τύραννον, σέ ὑμνοῦντες Παρθένε,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,

καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Σ' ἡμεῖς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μαρτυρίου ἐν αἵματι, τὴν στολὴν σου Ζηνοβίε, ἐπιχρώσας ἐνδοξε ἀπετέλεσας, ἱερωτέραν ἐν χάριτι· μεθ' ἧς εἰσελήλυθας, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, τῶν Ἀγίων εἰς Ἀγία, θῦμα

ἄμωμον, διὰ σὲ τῷ τυθέντι καὶ τελεία, προσ-
φορὰ καθαρωτάτη, ἀνενεχθεὶς ἱερώτατε.

Σεομένη τῷ σώματος, τῆς ψυχῆς σε τὸ ἔνδοθεν,
καλλος διεδείκνυτο ἀξιάγαγε, Ἱερομάρτυς
λαμπρότερον, Θεόφρον Ζηνόβιε, Ἱερέων καλλο-
νὴ, Ἀθλοφόρων τὸ καύχημα, τῶν θαυμαμάτων τε,
ἡ ἀένναος βρύσις τῶν πνευμάτων, ἀκαθάρτων,
ὁ δωκτής, καὶ βραβευτής τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναθλεῖν σοι προήρηται, ἀδελφὰ συμφο-
ρῶν σοι, Ζηνοβία πάνσοφε ἡ ὁμαίων
σου· τὰ τῶν λεβήτων γὰρ βράσματα, ἀνδρείως
ὑπῆνεγκε, τοῦ πυρός τὴν ἀπειλήν, καὶ τὸν
βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχε, μετὰ σοῦ τῶν σε-
φάνων τῶν τῆς νίκης, καὶ τῆς ἄνω βασιλείας,
Ἱερομύστα Ζηνόβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ· οἱ δὲ τοῦ Στουδίτου.

Ασματικὴν χορείαν κροτήσαμεν σήμερον, ὡς
φιλομάρτυρες, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πανευ-
σεβῶν Ἀθλητῶν, Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας· οὗτοι
γὰρ τῆς Τριάδος γεγόνασιν ὑπέρμαχοι· καὶ ἐν
σταδίῳ ἀνδρείως, τὸν ἀόρατον ἐχθρόν, ἐν τῷ
σεπτῷ αὐτῶν αἵματι ἀπέπνιξαν, καὶ τὸν τῆς
νίκης στέφανον ἐνδόξως ἐκομίσαντο· διὸ πρὸς
αὐτοὺς ἀναβοήσωμεν· Ζεῦγος ἅγιον Κυρίῳ, εὐ-
λογημένη δυὰς καὶ πεφωτισμένη, τὸν Σωτῆρα
πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Τριήμερος ἀνέστης.

Αντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις Πανα-
μώμητε, Θεοτόκε· σὲ γὰρ ἔχω βοηθόν, ἐν
θλίψεσι καὶ νόσοις, καὶ ταῖς στενοχωρίαις,
καὶ σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανά-
μωμος Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς,
ὠδύρετο βοῶσα· Ὑιέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, ὡς ἱερεὺς εὐ-
πρόσδεκτος, καὶ μάρτυς ἄριστος, Ζηνόβιε
τρισμάκαρ, τὴς πόθῳ τιμῶντάς σου, μνήμην τὴν
φωτοφόρον, τῶν τοῦ βίου λύτρωσαι σκανδάλων.

Αἴγλη φωτιζόμενος Σοφὲ, τῆς τρισηλίου λαμ-
ψεως, σκότος διέλυσας, Ἑλλήνων δυσφη-

μίας· καὶ φέγγει τῶν λόγων σου, πάντα κατα-
φωτίσας, νῦν μετέβης πρὸς ἄδυτον φέγγος.

Ανθραξ δεδειγμένος νοητός, πυρὶ προσανα-
πτόμενος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἀπάντων
τὰς καρδίας, ὑψήσας πρὸς ἔρωτα, θεῖον ἱερο-
μύστα, καὶ τὴν πλάνην κατέφλεξας πᾶσαν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ Θεό-
δροσος, ἐσφραγισμένη πηγή, τῷ ἀθανάτου
ρείθρου, τὴν ποίμνην σου Δέσποινα, φύλαττε
ἐκ πανταίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

ᾠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Τῷ μύρῳ τῆς χρίσεως τοῦ Πνεύματος, κε-
χρισμένος Ζηνόβιε, ἱεράτευσας ὡς Ἄγγε-
λος, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Ψυχῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος, γεωργία Θεοῦ
Πνεύματος, καρποφόρος ταύτας ἔδειξας·
διὸ τῆς τοῦ Κυρίου, χαρᾶς ἡξιώθης.

Ομαίων σοι σύμφρων ἀναδέδεκται, Ζηνο-
βία ὡς Ζηνόβιε· συναθλεῖν γὰρ σοι προή-
ρηται, καὶ σοὶ συναπολαύειν, τῆς ἐνθέου δόξης.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τὸ ἀνθρώπινον
φορέσαντα, Παναγία Μητροπάρθενε· ὡς
αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
• καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
• ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικα-
• λουμένοις.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφὴν ξυνωρίδα τῶν Ἀθλητῶν, εὐφη-
μῶμεν πίστει μαρτυρικῶς, Ζηνόδιον
ἅπαντες, τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Ζηνοβίαν
ὡσαύτως, τὸ ζεῦγος τὸ τίμιον, ὡς κρατῆρας
θεῖα, προχέοντας νάματα, ὅθεν ἀενάως, καθ'
ἐκάστην ἀντλοῦμεν, πιστῶς τὰ ἱάματα, εὐσε-
βῶς ἀνκραζόντες· Ἀθλοφόροι πανεύφημοι,
πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασθενεῖα βαρεῖα περιπεσὼν, καὶ δεινῶς ἐν
τοῖς πόνοις κατακαμφθεὶς, οὐ φέρω τὸν
καύσωνα, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας μου· ἀλλ' ὁ εἰ-
δὼς ἐκάστου, Σωτὴρ τὴν ἀσθενεῖαν, καὶ ὡς
Πατὴρ παιδεύων, τοὺς γνώμῃ σοι πταίσαντας,
σύ με ἀνάστησον· δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις, ἰα-
σθαι νοσήματα, καὶ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος,
ἵνα πάντοτε κράζω σοι· Μεγάλα σου τὰ ἔργα

Σωτήρ, φοβερά τε ὄντως τὰ θαυμασία· καὶ γὰρ πιστοὺς λυτροῦσαι, λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομιώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὅξος καὶ τὴν τρήσιν πλευρᾶς, χολήν τε, οἶμοι! καὶ ἡλου μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σοι Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

ᾠδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Υπόθεν ἐφάνης, ἄθλοισι σεπτοῖς ὠραιότατος, καὶ ἐδέξω στεφάνους τῆς νίκης σοφέ, καὶ αἰωνίου ἔτυχες ἀγαλλιάσεως· διό σε εὐφημοῦμεν, Μάρτυς ἱεράρχα Ζηνόβιε.

Τὸν ξύλῳ ταθέντα, ἐθελουσίως μιμούμενος, ἀνηρτήθης ἐξέσθης Ζηνόβιε, καὶ τῆς φθορᾶς μακάριε καὶ τῆς νεκρώσεως, ἀπεδύθης τὸ πάχος, ἀφθαρτον στολὴν ἐνδυσάμενος.

Εύχῃ σου ἰδραία, τὰ τῶν δαιμόνων ἰδρύματα, κατεβλήθη· ναοὶ δὲ ἐρράγησαν, ἀρράγεστατὴ πίστει σου ἀφανιζόμενοι, ὦ Ζηνόβιε μάκαρ ἱερομαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Τῷ ξένῳ σε τόκῳ, τοὺς ἐκ Θεοῦ ξενιτεύσαντας, ἐν αὐτῷ ὠκείωςας Πανύμνητε· μεγαλοφώνως ἔθεν σε πίσει δοξαζόμεν, καὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε, πάντων γηγενῶν τὸ διάσωσμά.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Η τοῦ θήλεος φύσις, Πνεύματι νενεύρωται· θείῳ καὶ ἡσχυνε, τὸν τὴν Εὐάν πάλαι τὴν προμήτορα ἐξαπατήσαντα, καὶ τῆς θείας δόξης, ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθη, Ζηνοβία τοῖς ἄθλοισι ἐκλάμπουσα.

Ομβροτόκος νεφέλη, γέγονεν ἡ γλῶσσά σου ὡς ὑετίζουσα, εὐσεβείας ὁμβρους, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἀρδεύουσα, καὶ πρὸς εὐκαρπίαν, τὰς διανοίας ὁδηγοῦσα, ἐναρέτων Ζηνόβιε πράξεων.

Παρθενίας ἀκτῖσι, τῆς φιληδονίας τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ φωτὶ τῶν ἄθλων, ἀθείας τὴν νύκτα ἠφάνισας, Ζηνοβία Μάρτυς, τοῦ Ἰησοῦ ὡραία νύμφη, καταγώγιον θεῖον τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Αμαρτίας βαρέα, πάντοτε περίκειμαι φορτία· Ἀχραντε, καὶ βοῶ σοι· Τούτων, με-

σιτεῖα τῇ σῇ με ἐλάφρυνόν· σὺ γὰρ εἶ προστατὴς, ἀμαρτωλῶν δεδοξασμένη, Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα κυήσασα.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Η δέησις τῆς ἐνθέου ψυχῆς σου, προσεδέχθη ὡς θυμίαμα Πάτερ· εἰς γὰρ ὁσμήν, εὐωδίας παμμακάρι, τῶν παθημάτων Ζηνόβιε ἔσπευσας, τοῦ λάμπαντος ἐκ γυναικὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν φωτίσαντος.

Τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, καθηγιάσας τὴν γῆν· τὸ δὲ πνεῦμα, ἐν οὐρανοῖς, ἀνελθὼν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν ἐνθέως ἐφαίδρυνε, Ζηνόβιε ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων περίθλεπτον καύχημα.

Εξένωσας τὴν ἀσέβειαν Μάκαρ, πλατυσμῷ τῆς ἀληθοῦς εὐσεβείας, καὶ τὰς ὁδοὺς, τὰς εἰς ταύτην φερούσας, τοῖς πλανωμένοις λαοῖς καθυπέδειξας· καὶ ἔσωσας τοὺς χαλεπῶς, θαλαττεύοντας πλάνης τοῖς ὕδασι.

Θεοτοκίον.

Ωραίωσον τὴν ψυχὴν μου Παρθένε, ἀμορφίᾳ τῶν παθῶν κρατουμένην· καὶ λογισμοῖς, ἀληθοῦς μετανοίας, τὴν ταπεινὴν μου καρδίαν ὀχύρωσον· καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, ἀδιστακτως Ἀγνὴ καταφεύγοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τὸν Ζηνοβίον ἅμα τῇ σεπτῇ Ζηνοβίᾳ ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου τευξαμένους στέφος ἀφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον καὶ μέγαν Ζηνοβίον ἐν ἁσμάτων ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν παρθένον καὶ ἁσπίλον Ζηνοβίαν· ὑπάρχει γὰρ σύναθλος. Οὗτοι καθεῖλον ἐχθροῦ φρυάγματα, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ κατετράνωσαν· διὸ περιφανῶς ἐκομίσαντο οὐρανόθεν ἀξίως παρὰ Θεοῦ, στέφος ἀφθαρτον.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν ἀνταδελφῶν.

Στίχοι.

Συγκαρτερεῖ σοι Ζηνόβιε, τό ξίφος,
Ἡ καρτερόφρων, καὶ γυνή, Ζηνοβία.

Τμήθη Ζηνοβία καὶ ἀδελφεὸς ἐν τριακοστῇ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, εὐσεβῶν
γεννητόρων τέκνα· καὶ ὁ μὲν Ζηνόβιος συλληφθεὶς,
παρίστη τῷ Ἡγεμόνι. Ὡς δὲ ἤρωτάτο, ἐπέδωκεν ἑαυτὴν
καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ζηνοβία. Τύπτονται οὖν ἀμφότεροι,
καὶ εἰς λίθιντα πίσεως ἐμβαλλονται. Διατηρηθέντες οὖν
τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβεῖς, τὴν διὰ ξίφους δέχονται
τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Μαρκιανοῦ, Ἐπισκόπου Συρακούσης, μαθη-
τοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸν εὖνουν Μαρκιανὸν οἰκέτην,
Διὰ βρόχου κτείνουσιν οἱ Χριστοκτόνοι.

Οὗτος, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, ἀπε-
στάλη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ὡς τοὺς τῶν
εἰδῶλων ναοὺς εὐχὴ κατασφραγίσας, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν
ἀλήθειαν ἐπαναγαγὼν, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν καταπλή-
ξας, υἱοὺς φωτὸς ἀπειργάσατο. Ὅθεν φθίνῃ βαλλόμενοι οἱ
Ἰουδαῖοι, μὴ ἐνεγκόντες τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, κτείνουσιν
αὐτὸν θανάτῳ βιαίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἀλεξάνδρου, Κρονίωνος, Ἰουλιανοῦ, Μακαρίου,
καὶ ἑτέρων δέκα καὶ τριῶν.

Στίχ. Σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῆς τιτάνου τό ζέον
Φέρει Κρονίων, υἱὸν οὐ σέβων Κρόνου.

Ἰουλιανὸς καὶ Μακάριος ξίφει,
Ζωὴν ἐφεῦρον τὴν μακαριωτάτην.

Οὐ πῦρ ἀναφθὲν, οὐ ξίφος θηχθὲν, Λόγε,
Δὲς πέντε καὶ τρεῖς ἄνδρας ἐκ σοῦ χω-
ρίσει.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἠθλήσαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως ἐν Ἀλε-
ξανδρίᾳ. Πρῶτος δὲ Ἀλεξάνδρος ἐνεχθεὶς, καὶ μὴ
δυνάμενος στήναι ὀρθὸς διὰ τὸ ποδαλγίαν νοσεῖν, σὺν
Κρονίῳ, οἰκείῳ αὐτοῦ ὄντι, καμῆλοις ὀχούμενοι, διὰ μέ-
σης θρατρίζονται· καὶ μετεώρως μαστιχθέντες, τέλος ἀσθέ-
στου ζέοντος κατ' αὐτῶν ἐκχυθέντος, τὰ πνεύματα τῷ Κυρίῳ
παρέδωκαν. Ἰουλιανὸς δὲ καὶ Μακάριος, μετὰ πολλὰς τι-
μωρίας, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τῶν δὲ λοιπῶν δεκα-
τριῶν οἱ μὲν ξισθέντες διαφόρως, οἱ δὲ ξίφεσιν ὑποβλη-
θέντες, καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν μὴ προδόντες, ἅπαντες τὸν
διὰ μαρτυρίου στέφανον ἠνέγκαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Εὐτροπίας.

Στίχ. Τὴν Εὐτροπίαν οἷα νύμφην λαμπάδες,
Προῦπεμπον οἷκῳ τοῦ νοητοῦ Νυμφίου.

Αὕτη διεβλήθη τῷ Ἡγεμόνι Ἀπελλιανῷ ὡς Χριστιανῇ,
καὶ ὡς ἀσχολουμένη ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ περιποιου-
μένη τοὺς ἐναποκλείστους Ἀγίους· καὶ ἐν πρώτοις μὲν
κρεμασθεῖσα, λαμπάσι κατεφλέχθη. Ἐλογίζετο δὲ τὴν φλό-
γα ὡς ὕδωρ, καὶ διεββαίου τοῖς πᾶσιν ἄνδρα ὅραν φο-
βερὸν, καταψύχοντα καὶ δροσίζοντα ταύτην, ὃν καὶ οἱ
στρατιῶται ἔβλεπον. Εἰθ' οὕτω σφοδρότερος κολασθεῖσα, ἐν
αὐταῖς ταῖς βασάνοις παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου
Κλεόπα· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ,
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τῶν Ἀ-
γίων Μαρτύρων, Ἀστερίου, Κλαυδίου, Νέωνος,
καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Νεονίλλης.

Στίχ. Κλαύδιος, Ἀστέριος, ἀλλὰ καὶ Νέων,
Ἄθλῳ ξίφους ὥφθησαν ἀστέρες νέοι.

Ἐπὶ ξύλου ταθεῖσα ἡ Νεονίλλα,
Εὐλου παλαιὰν ἐξερεύγεται βλάβην.

Εν ὑπατείᾳ Διοκλητιανῆς τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύοντος Λυ-
σίου τῆς Κιλικίας, ἦσαν οἱ Ἅγιοι οὗτοι Χριστιανοί,
ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτάδελφοι, ἅμα οἰκοῦντες, καὶ χρήματα ἔ-
χοντες ἱκανά. Τῆς οὖν μητρὸς αὐτῶν τελευτήσασας, εἶχον
μητρειάν· καὶ μετὰ ταῦτα τελευτήσαντος καὶ τοῦ πατρὸς,
σπεύδουσα ἡ μητρίᾳ ἀποκερδῆσαι τῶν γονέων αὐτῶν τὰ
πράγματα, προδίδωκεν αὐτοὺς τῷ Ἡγεμόνι ὡς Χριστιανῆς.
Οἱ δὲ νέοι, ἀνακρινόμενοι, εἶπον τῷ Ἡγεμόνι· Ἡμεῖς μὲν
ἤδη καταφρονούμεν πάντων, ὧς Ἡγεμῶν, καὶ ἐνεκα τῆς
πίστεως ἡμῶν πᾶν ἐπιελθὼν ἡμῖν ὑπομενοῦμεν. Ἡ δὲ εἰς
τόπον τῆς μητρὸς ἡμῶν ἐκλεγείσα οὐ καλῶς, οὐ τὴν θρη-
σκίαν διεκδικούσα παρέστησεν ἡμᾶς τῷ βήματί σε, ἀλλὰ
τὴν πατρῴαν ἡμῶν καὶ μητρῴαν κληρονομίαν σπεύδουσα
ἐναποκερδῆσαι, πολλὴν οὔσαν.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡγεμῶν, τοῦ αὐτοῦ ἐφάνη καὶ οὗ-
τος γενόμενος σκοποῦ, ἰδίῳ τέλει. Καὶ εὐθέως τὸν Κλαύ-
διον σύραντες ἐκ τεσσάρων, ράβδοις τὸν νῶτον αὐτοῦ κα-
τέξαινον. Εἰδ' οὕτως ἐξ ἄκρων τῶν χειρῶν κρεμασθεῖς,
τοὺς πόδας τοῖς ἄνθραξιν ἐνεπυρίζετο, καὶ τὰς πλευρὰς
πλήκτροις κατεχαράσσετο· καὶ ὀστέροις ἀνατρίψαντες,
κατέφλεξαν ἐν παύροις. Ὁ δὲ Ἅγιος, ὡς διόλου ἀκούων
ἦν· Θῦσον τοῖς θεοῖς καὶ ἀπαλλάγηθι, ἀπαξ
εἰπὼν, Περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ μου πίστεως καὶ
αὐτοῦ τῆς θανάτου καταφρονῶ, ποίει ὃ θέλεις,
ἀπεκρίνατο· καὶ καταγαγόντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου, τῇ
φυλακῇ ἐναπέριψαν.

Τὸν δὲ Ἀστέριον παρέστησαν πρὸς ὃν ὁ Λυσίας φησὶ·
Τί σοι τὸ ὄνομα; Καὶ ὡς σιωπῶν ἦν, θλασθῆναι τοὺς ὀ-
δοντας αὐτοῦ προσέταξεν, ἀκούειν δὲ τὸν Ἅγιον διὰ τοῦ
κήρυκος, Θῦσον τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ αὖ· Ὁ βούλει, ὧς Ἡ-
γεμῶν, ποιεῖν, ποίει, ἀντέφησεν, ἐγὼ γὰρ οὐ πώποτε τὸν
Χριστὸν καὶ Θεὸν μου ἀρνήσομαι. Τότε κρεμασθεῖς κα-
τέξετο· καὶ ἀνθρακίᾳς ὑποστρωθείσης, οἱ πόδες αὐτῆς κα-
τεφλέγοντο· εἰτα ράβδοις μαστίξαντες, τῇ φυλακῇ παραδε-
δώκασι, καὶ τὸν Νέωνα παρέστησαν. Ὡς καὶ, τί τὸ ὄνομα,
ἔρωτηθεῖς, ἔφη· Εἰ τὸ ὄνομα βούλει, ὧς Ἡγεμῶν, μαθεῖν,
Νέων καλοῦμαι, πλέον δὲ τούτου ἐξ ἐμοῦ μὴ ἐλπίσης· αὐ-
τάδελφος γὰρ ὢν τῶν πρὸ ἐμοῦ τιμωρηθέντων, διαιρεθῆναι
ἀπὸ τούτων οὐ δύναμαι· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ μου
ὁμολογίας ἤδη πρόκειμαι σοι καὶ μὴ μένε ποιεῖν ὃ βούλει.
Τότε τείναντες καὶ αὐτὸν, σφοδρῶς ἐτυψαν, ὑποστρώσαντες
καὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἄνθρακας· καὶ τυψάντες ἐπὶ πολλὰς
ᾠρας, τῇ φυλακῇ ἐναπίθοντο.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσαντος τοῦ Λυσίου, παρέστησαν τὸν
Ἅγιον Κλαύδιον. Καὶ ὁ Λυσίας· Εἰ σεαυτὸν νοθετήσας
καὶ μεταβαλὼν, ἔφη, κρείττονος γέγονας λογισμῷ, φράσον
ἡμῖν. Καὶ ὁ Ἅγιος· Τολμηρότερός σοι παρίσταμαι ὑ-
πὲρ τὴν χθῆς, ῥωμαλιώτερος καὶ θαρσαλιώτερος ταῖς βα-
σάνοις σου γεγωνῶς. Καὶ εὐθέως τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἀσφαλῶς δέσαντες, ἀπηώρησαν· καὶ
ἀρθρέμβολα καὶ χειρολάθους ἐνεγκόντες, τοὺς ἀρμούς τῶν

χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐξήρθωσαν· καὶ μετὰ πολ-
λὰς ὥρας τῆς ἀναρτήσεως, καταγαγόντες αὐτὸν ἤμιθανῃ,
τῇ φυλακῇ παρέδωκαν.

Καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀστέριον, παραστάντα, ἀπιδὼν
ὁ Λυσίας, Σὺ τί λέγεις; ἔφη· ἐσκέψω θῦσαι τοῖς θεοῖς,
καὶ ἀπαλλαγῆναι τοῦ λοιποῦ τῶν βασάνων; Καὶ ὁ Ἅ-
γιος· Ὁ Θεὸς εἰδὼς ἀληθινόν, καὶ πάσας ἔχων ἐν αὐτῷ
τὰς ἐλπίδας, οὐ φροντίζει θανάτου, καὶ μὴ μύριοις δεινοῖς
περιπέσοι. Ὁ Λυσίας εἶπε· Κρεμάσαντες αὐτὸν, τὰς
πλευρὰς αὐτοῦ ξίσσατε, καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν
ποδῶν ἀφαιρεθῆτω, καὶ ἐβελίσκοις πεπυρωμένοις τοὺς μη-
ρούς αὐτοῦ καταφλέξατε. Τούτων οὕτω γενομένων, ὁ Ἅ-
γιος δριμυτάτων αἰσθόμενος τῶν ἐδυνῶν « Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἃ
πράττει δυσσεβέστατε, ἐξεβόησε, καὶ τὴν ἐκ σοῦ ἐκδίκη-
σιν ἀξίαν ἀποτίσαι ». Καὶ ὁ Ἀρχὼν, τοῦτον μὲν τῇ φυ-
λακῇ ἀπερρίφηναι προσέταξε, τὸν δὲ ἕτερον εἰς ἐξίτασιν
παραστήναι.

Ὡς εὖν παρέστη ὁ Ἅγιος Νέων, καὶ ὁ αὐτὸς πάλιν ἦν,
τείναντες καὶ αὐτὸς, τοῖς βουνέυροις κατέβαινον· καὶ τὰς
προτέρας πληγὰς ἐπαναξάναντες, καὶ ἐν τραῦμα τὸ ὅλον
σῶμα ἀπαρτίσαντες, τῇ φυλακῇ ἐναπέρριψαν.

Τότε καὶ τὴν τῶν Ἀγίων ἀδελφὴν Νεονίλλαν ἀχθῆναι
ὁ Ἡγεμὼν ἐκίλευσε· καὶ ὡς καὶ ταύτην εὖρε στερεωτέραν
πέτρας τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει, τὸ πρόσωπον αὐτῆς τύ-
πτεσθαι προστάσσει, τοὺς πόδας τε ἅμα δεθῆναι, καὶ τὰ
κέλυμα τῶν ποδῶν αὐτῆς λώροις καταικίζεσθαι· καὶ τού-
των γενομένων, ἐξ ἄκρων χειρῶν δῆσαντες ἀπήρτισαν.
Εἶτα τὴν κεφαλὴν ξυρίσαντες, καὶ ἐκ τισσάρων τείναντες,
λώροις ὡμοῖς κατέβαινον τὰς σάρκας αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦ-
τα ὑπτίαν ἐν τῇ γῇ ἀπλώσαντες ἀνθρακιὰν τεθείκασι κατὰ
τῶν σπλάγχχνων αὐτῆς ζέουσιν, καὶ τοῦ ζῆν διὰ ταύτης
ἀπῆλλαξαν. Εἰθ' οὕτω τὸ τίμιον αὐτῆς σῶμα σάκκῳ ἐμ-
βαλόντες, κατὰ μέσον τῆς θαλάσσης ἠκόντισαν. Τοὺς
δὲ Ἅγιους Κλαύδιον, Ἀστέριον, καὶ Νέωνα, ἐξω τῆς τείχεος
κατατομήσαντες οἱ στρατιῶται, βορὰν τοῖς θηρίοις ἔρριψαν,
καὶ οὕτω ἐτελειώθησαν οἱ Ἅγιοι καὶ καλλίνικοι τοῦ Χρι-
στοῦ Μάρτυρες, καὶ αὐτάδελφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Τερτίου, Μάρκου, Ἰού-
στου, καὶ Ἀρτέμᾳ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα,
ἐν τῇ πρὸς Θεὸν πίστει πεφωτισμένοι· καὶ ὁ μὲν Τέρ-
τιος Ἐπίσκοπος γέγονε δεύτερος Ἰκονίου μετὰ Σωσίπατρον,
καὶ τούτου τὸ ὑστέρημα ἀνεπλήρωσε, καὶ τοὺς παραληφ-
θέντας πάντας τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι ἀνεκαίνισε, θαυμα-
τουργὸς ἐξαίσιος γεγονώς. Ἐγραψε δὲ καὶ τὴν πρὸς Ῥω-
μαίους Ἐπιστολήν.

Μάρκος δὲ ὁ τοῦ Βαρνάβα πρὸς ἀδελφοῦ ἀνεψιός, οὗ ὁ
Ἀπόστολος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς μέμνηται, καὶ αὐτὸς Ἀπολλω-
νιάδος Ἐπίσκοπος προεχειρίστο, ἐξολοθρεύσας ἐν τῷ τῆς
ἀληθείας κηρύγματι τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα.

Ἰουστός δὲ, ὁ καὶ Ἰησοῦς, Ἐλευθερουπόλεως Ἐπίσκοπος
γέγονε, πάντας ἐλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῷ
λόγῳ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ.

Ἀρτέμᾳς δὲ Λύτροις ἐπισκοπεῖ, πᾶσαν δαιμονικὴν λύ-
σας στραγγαλιὰν, ὡς τῷ Χριστοῦ δόκιμος ὑπηρέτης. Οὗτοι
ἐπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενοι, καὶ πειρασμοῖς οὐ τοῖς
τυχοῦσι περιπεσόντες, εἰς εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ παρέθεντο.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρεῖθροις αἱμάτων κατασθέσας, παναοίδιμε
τὸ πῦρ τῆς ἀσεβείας, τῶν θαυμάτων ἡ-
μᾶς, ἐκάστοτε δροσίζεις, τῷ νικητῷ Ζηνόβιε,
τοὺς ἐν πίστει σε ὑμνοῦντας.

Θεῖον εἰς γνώφον ὑπείσδύσας, τὸν ἀθέατον
ὡς θέμις ἐθεάσω, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν
νοῦν, φωτίζοντά σε Μάκαρ, εὐσεβοφρόνως μέλ-
ποντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μάρτυς ὁμαίμων συμφρονοῦσα καὶ τὰ ὅσια
συμπράττουσά σοι πόθῳ, τῆς ἐκείθεν χα-
ρᾶς, σὺν σοὶ καταξιούται, ἱεουργεῖ Ζηνόβιε·
μεθ' ἧς πίστει σε τιμῶμεν. Θεοτοκίον.

Τόπος Παρθένε ἀνεδείχθης, ἀγιάσματος ἐξ
οὗ Θεὸς ἐφάνη, ἀγιάζων ἡμᾶς, τοὺς πί-
στει μελωδοῦντας· Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Οὐκ ἐδειλίασας ξίφος Ἱεράρχα, οὐκ ἐπτοή-
θης κινδύνους, οὐ κατεπλάγης τὸν θά-
νατον, ἀθανάτου σε δόξης, δεικνύοντα μέτοχον.

Ιεουργὸς μυστηρίων ἀνεδείχθης, καὶ σεαυτὸν
ἱερεύσας, θῦμα εὐῶδες γεγέννησαι, καὶ τῆς
ἄνω τραπέζης, Ζηνόβιε ἄξιον.

Θαυματοουργίαις ἐκλάμπων Ἱεράρχα, μαρ-
τυρικὰς λαμπηδόνας, περιφανῶς ἐναπή-
στραψας, καὶ τὸν ζόφον τῆς πλάνης, εἰς τέλος
ἐμείψας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἀνα-
πηγάζοντα οἶνον, Παρθενομήτορ ἀφέσεως
τῶν παθῶν με τῆς μέθης, ἀπάλλαξον δέομαι.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστατο πρὸ δικαστικῶν, Παναοίδιμε βημα-
των τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίῳ φωνῇ, ἀνα-
κηρύττων τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ παθή-
ματα αὐτοῦ, σταυρόν τε καὶ θάνατον, καὶ
τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἔσωσεν ἡμᾶς ὡς φιλάν-
θρωπος.

Ω θαῦμα πῶς μετὰ σαρκός, τοὺς ἀσάρκους
δυσμενεῖς ἐτροπώσατο! πῶς καταθέβλη-
κε, δι' ἀσθενείας τὸν πολυμήχανον! πῶς οὐρά-
νιοις Λειτουργοῖς, συνήφθη ὁ γῆινος, ἀγωνισά-
μενος, ὁ Ζηνόβιος· ὃν νῦν μακαρίζομεν.

Σώματα Μάρτυρες σεπτοί, αἰκισμοῖς παν-
τοδαποῖς παρεδώκατε, προσαποβλέπον.

τες, τὴν δι' αἰῶνος μακαριότητα· ἀδελφικῇ γὰρ τῇ στοργῇ ἀλλήλοις συνδούμενοι, μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, ἐλαμπρύνθητε· διὸ μακαρίζεσθε.

Η μνήμη σήμερον ὑμῶν, φωταυγία λαμπομένη τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἐπέλαμψε, θαυματῶν χάριν ἐναπαστράπτουσα, καὶ ἱαμάτων ποταμούς, πηγάζει ἐκάστοτε· ἦν ἐορτάζοντες, μακαρίζομεν ὑμᾶς Χριστομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, μακρὰν ἐλαύνουσα, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, ἐκ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω σε, ἵνα πόθω σε ὑμνῶ τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φρίξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φονίζας ἐρυθρότερον, τὴν ἱεράν σου αἵματι, στολὴν Ζηνοβίε μάκαρ, Χριστῷ παρίστασαι χαίρων, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, μετὰ τῆς σῆς ὁμαίμονος, τῆς ἱεράς καὶ Παρθένου, καὶ Μάρτυρος Ζηνοβίας.

Θεοτοκίον.

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, Προφῆται προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ράβδον καὶ ὄρος, καὶ τόμον ἐγγεγραμμένον, παλάτιον, καὶ κλίμακα, καὶ γέφυραν μετὰγουσαν, εἰς ὕψος θείας γνώσεως· ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῇ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀπελλῆ, Ἀμπλίας, Οὐρβανῆ, Ἀριστοβῆλος καὶ Ναρκίσσου· καὶ τῆ Ἀγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκράξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος Κυρίου Ἀπόστολοι, φέγγει

τῆς χάριτος, καταυγάζων πάντων, τὰς καρδίας ἐνδοξοὶ, καὶ λύων τῆς ἀπάτης τὴν ζόφωσιν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στάχυς ὁ πανόλβιος Χριστοῦ, κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ θαυμασίος, καὶ Ἀριστοβῆλος, Οὐρβανός, Ἀμπλίας, καὶ ὁ θειὸς Νάρκισσος, Τριάδα παναγίαν κηρύξαντες, ἔθνη ἐφώτισαν, καὶ δουλείας ἐλυτρώσαντο· οὓς ἐν πίστει, πάντες μακαρίσωμεν.

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ κα-
θαρώτατα, ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος, πίστει χωρήσαντες, Ἐκκλησίας στύλοι, οὐρανοὶ περιδοξοὶ, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθήσας ἐνδοξε, τὴν τῶν προσκαίρων δόξαν, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· διὸ καὶ ἰσαγγέλως ἐν τῇ σαρκί, βιοτεύων ὡς ἄσαρκος, τὰς πολυτράπης κολάσεις τῶν διωκτῶν, καρτερικῶς φέρεις Ἐπίμαχε.

Εν οὐρανίαις παστάσι, χορεύων ἐνδοξε, καὶ ἐντρυφῶν τῇ δόξῃ, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη, Ἐπίμαχε τρισμάκαρ, δυσώπει αὐτῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, ἵνα τρυφῆς αἰωνίᾳ καὶ τῆς χαρᾶς, σὺν Ἀγγέλοις ἀπολαύσωμεν.

Φωστήρ λαμπρότατος ὥφθης, Μάρτυς Ἐπίμαχε, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνων, καὶ ἀγνοίας τῷ ζόφῳ, τοὺς πάλαι κρατούμενους, φωτίσας ταῖς σαῖς, ἱεραῖς παραινέσεσι· καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, νίκης στέφανον ἀπέληφας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴν μοι τοῦ βίου, Παρθένε χάρισαι, ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου μεταφέρουσα τρόπων, πρὸς θείας ἀπαθείας, νεῦσιν ὁμοῦ καὶ οἰκείωσιν ἄρρητον, πένθος χαρμόσυτον βρῦειν μοι τὴν ψυχὴν, ἀενάως μοι παρέχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου, παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχη Θεοτόκε· ὅθεν αὐτόν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ρύσασθαι καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς· Πιστῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ ὑπηρέτας.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πίστει τοὺς γεραίροντας ὑμῶν, τὸ ἱερὸν Θεηγόροι μνημόσυνον, καὶ πανηγυρίζοντας, χαρμονικῶς παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς μετόχους ἐργάσασθε.

Ιχνεσιν ἐπόμενοι Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Πανόλβιοι, τούτου τε προσταῖεσι, θεαρχικαῖς καθυπουργοῦντες ὥφθητε, πάντων πλανωμένων, καθηγηταὶ πρὸς εὐσέβειαν.

Στάχυν καὶ Ἀμπλίαν τὸν σοφόν, καὶ Οὐρβανόν, Ἀπελλῆν τε καὶ Νάρκισσον, καὶ τὸν Ἀριστόβουλον, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μαθηταῖς χρηματίσαντας, πίστει συνελθόντες, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸ περιφανές ὄρος Θεοῦ, τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν καὶ τράπεζαν, σάμνον τε τὴν πάγ-
χρυσον, τὸ καθαρὸν τοῦ Κυρίου παλάτιον, τὴν εὐλογημένην, ἐν γυναιξὶ μακαρίσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· ποίημα καὶ οὗτος τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Ταῖς θείαις λαμπρότησιν Ἀθλοφόρε, τῆς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, τελῶντάς σου πανήγυριν, φωτίζεσθαι ἱκέτευε, Ἐπίμαχε μακάριε.

Χαίρων προσεχώρησας ταῖς βασάναις, μη πτοηθεὶς τῶν διωκτῶν, τὰ θράση Πανόλβιε· ἀλλ' ἔρωτι τοῦ Κτίστου σου, εὐφραίνου ἀναιρούμενος.

Εστὴς ἐπὶ βήματος Ἀθλοφόρε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ, φραττόμενος ὅλος, γενναίῳ φρονήματι, μεγαλύνων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἀσπόρως ἐκ γαστρὸς Παρθένου ἐτέχθης· δι' ἧς καὶ σώζεις ἅπαντας, ὡς μόνος πολυέλεος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ὁς στάχυς πολύφορος σοφέ, ὠράθης λόγῳ γνώσεως, τοὺς τῷ λιμῷ τακέντας τῆς πίστεως, ἐκτρέφων Στάχυ θεομακάριστε, καὶ τροφῆς τῆς κρείττονος, κοινωνοὺς ἐν χάριτι, ἐργαζόμενος σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνη τῇ γλώττῃ εὐφυῶς, χρησάμενος ἠλίευσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, καὶ προσηγάγου θείον ὁψώνιον, τῷ ἐλθόντι Νάρκισσε, σῶσαι τὸ πλανώμενον, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τῆς κτίσεως.

Επέδραμες οἱά περ ἀστὴρ, Ἐώας ἐξορμώμενος, καὶ Βρεττανίας πόλεις ἐπέφθασας, Χριστοῦ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ φωτίζων χάριτι, μάκαρ Ἀριστόβουλε, τοὺς πιστῶς δεχομένους τὸν λόγον σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς φωτοφόρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ θρόνος ὑψηλότατος, Θεογεννητορ ὠφθης Πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ μόνος ἀναπαυσάμενος, τῆς ἡμῶν ἀφείλετο, κόπους καὶ τὴν μέλλουσαν, τοῖς ἀξίοις ὑπέρσπευσεν ἄνεσιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατῶν.

Θράσας ἀσεβῶν ἡμαύρωσεν, ἐν τῇ παντευχίᾳ τοῦ Σταυροῦ ἐγκαυχώμενος, τροπαιοῦχος καὶ στεφανίτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχος.

Δόξαν παριδὼν τὴν πρόσκαιρον, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος ἔχαιρες, γενναϊόφρων ὡς στρατιώτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας, τὴν ψυχὴν δὲ Μάρτυς, ἀσφαλῶς διετήρησας, θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, σεαυτὸν προσάξας πάντιμον.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντα δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ, ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ἐξῆλθεν ἀληθῶς, τοῦ Κυρίου αὐτόπται· Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ, Οὐρβανέ σὺν Ἀμπλίᾳ τε, Ἀριστόβουλε, καὶ Ἀπελλῇ σὺν Ναρκίσσῳ, μετὰ Στάχυνος, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἀπαύστως πρεσβεύσατε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι καλλωπιζόμενος, τὸ σκότος ἐμείωσας, τῆς ἀθεΐας σοφέ, ἀθλήσας δι' αἵματος· ὅθεν τὴν παναγίαν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, πίσει ἐπιτελῶντες, ἔχαι-

τούμεθα πάντες, λαβεῖν θεῖον ἔλεος, Μάρτυς
Ἐπίμαχε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αγνή παναμώμητε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ μόνη
τὸν ἄχρονον, Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, ἐν
χρόνῳ κυήσασα, τοῦτον σὺν τοῖς Ἀγίοις, καὶ
σεπτοῖς Πατριάρχαις, Μάρτυσι καὶ Ὅσιοις,
καὶ Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ἡμῖν, ἰ-
λασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-
των ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάρισι.

Αστράφας ἐν γῇ δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ὥς
περ ἀκτῖνας μυστικὰς, προσεπαφῆκεν
ἐμφανῶς Στάχυν τε καὶ Νάρκισσον, καὶ Οὐρ-
βανὸν Ἀμπλίαν καὶ Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελ-
λὴν τοὺς ἐν σκότει φωτίζοντας.

Ισχυῖ τοῦ Θεοῦ δυναμούμενος Πνεύματος,
τοὺς κατοικοῦντας Ὁδησσὸν, υἱοὺς ἀπέ-
δειξας φωτὸς, Ἀμπλία Ἀπόστολε, ἐπιτελῶν
θαυμάτων ἔργα παράδοξα, καὶ καταργῶν τῶν
δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ναμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, ἐξέδραμες,
καθάπερ ρεῦμα Οὐρβανέ, σωτηριῶδες τὰ
πικρὰ, καὶ ἀποτα νάματα, ἀποσοβῶν καὶ κα-
ταρδεύων ἐν χάριτι, τῶν εὐσεβούντων παμμα-
καρ τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ωράθης Ἀγγέλων ὑπερέχουσα Δέσποινα·
τὸν γὰρ ἐκείνοις φοβερὸν, ἀνερμηνεύτως
ἐν γαστρὶ, χωρῆσαι ἠξιώσαι, καὶ ἐν χειρὶ βα-
στάσαι καθάπερ νήπιον, τὸν ἡμερῶν τε καὶ
χρόνων ἐπέκεινα.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Τῆς τῶν ἀθέων μὴ φροντίσας ἀθεότητος,
πρὸς τοὺς ἀγῶνας θαρσαλέως παρετά-
ξατο, ὁ εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, Δόξα σοι κραυγά-
ζων φιλόανθρωπε.

Τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν νευρούμε-
νος, τῶν ἀλγηδόνων ἀνδρείως κατεφρόνη-
σεν, ἀναβοῶν Ἐπίμαχος· Δόξα τῇ δυνάμει σὺ
Κύριε.

Τῶν ἐπιγείων καταπτύσας τὴν λαμπρότη-
τα, διὰ θανάτου βασιλείαν ἐκληρώσατο,
ὁ θαυμαστός Ἐπίμαχος, δόξαν ἀναπέμπων
τῷ ζῶντι Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων, ὑπερέχουσα, καὶ
Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ
σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Τοῦ Ποιμένος τοῦ καλοῦ τὰ ἀμώμητα πρό-
βατα, μέσον λύκων ὑπ' αὐτοῦ προφανῶς
ἀπεστάλησαν, τούτους τιθασσεύοντες, καὶ εἰ-
σελαύνοντες πρὸς μάνδραν, τὴν νοητὴν διὰ
πίστεως.

Ο μέγας σε Βυζαντίου Ἀνδρέας κατέστη-
σε, Ἐπίσκοπον τοὺς ἐκεῖσε πιστοὺς
ἐκδιδάσκοντα, Στάχυν ἱερώτατε, καὶ κυβερνῶν-
τα πρὸς λιμένας, τοὺς γαληνοὺς θεῖα χάριτι.

Υπέρτιμον ὥς περ λίθον σε ἔσχεν ἀκρόγω-
νον, Ἡρακλείας ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία τη-
ρίζοντα, Ἀπελλῇ μακάριε, ταύτην ἐν λόγῳ ἀ-
ληθείας· ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον καὶ ἔτε-
κες, πανύμνητε, ὃν Πατὴρ ἐκ γαστρὸς ἀ-
πεγέννησε, πρὸ αἰώνων Ἀχραντε· ὅθεν ὥς τέ-
του σε Μητέρα, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Θωρακισθεὶς τῇ χάριτι, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυ-
ροῦ, τοῖς ἀσεβέσιν ἐβόα ὁ Μάρτυς· Εἴφος
τε καὶ πῦρ οὐ με χωρίσει, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀ-
γαπήσεως.

Ο εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, βήματι παρεστῶς,
τοῖς ἀνομοῦσιν ἐβόα εὐθαρσῶς· Γῆν καὶ
οὐρανὸν θεοὶ μὴ δρῶντες, δυσσεβῶς ἀπολέ-
σθωσαν.

Ο ἀθλητὴς Ἐπίμαχος, θεόθεν ἐμπνευσθεὶς,
Πατέρα Λόγον, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, φύ-
σει ἐν μιᾷ τοῖς ἀγνοοῦσι, τὴν Τριάδα ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐξειπεῖν δυνήσεται, τῇ τόκου σου Ἀγνή,
τὸν ὑπὲρ λόγον παράδοξον τρόπον; φύσει
γὰρ Θεὸν, σεσαρκωμένον ὑπὲρ λόγον ἐκύησας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Θαλάσσας τῶν ἐθνῶν διαταράξαντες, ταῖς
θεαῖαις ἐπιβάσεσι, διεσώσατε τοὺς πάλαι
τῇ πικρᾷ, ἄλμῃ συμπνιγέοντας καὶ προσήξατε,
τῷ Λυτρωτῇ διασωθέντας Θεομακάριστοι.

Ελέους θελητὴν Θεὸν ἐκήρυξας, καὶ πλά-
νης ἡλευθέρωσας, θεῖε Νάρκισσε ψυχὰς
τῶν ἀσεβῶν, μέγας γεγονὼς Ἀθηνῶν πρόεδρος,
καὶ φυτουργὸς φυτῶν ὡραίων θεομακάριστε.

Ο θεῖος Οὐρβανὸς λόγος ζωήρρυτον, καὶ
χάριν τῶν ἰάσεων, ἀναβλύσας ἐφειλκύ-

σατο λαοῦς, πρὸς τὸν φωτισμὸν τῆς θείας χάριτος, ὡς μιμητῆς τοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον σώσαντος. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς ἐδικαιώθημεν, οἱ πρότερον κατάκριτοι, καὶ συνήφθημεν αὐλοῖς Λειτουργοῖς, καὶ τοῦ Παραδείσου ἡξιώθημεν, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτῳ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κατήργησε, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην Ἐπίμαχος, τῇ δυνάμει, τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ στεφάνου δόξης, ἀληθῶς παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο.

Κατέλιπε, τὰ ἐν κόσμῳ καὶ κόσμον Ἐπίμαχος, καὶ τὸ σῶμα, ταῖς βασάνοις ἀνδρείως παρέδωκεν, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότη, καὶ σὺν τοῖς Ἀθλοφόροις ἀγάζεται.

Κοινωνήσας, τῶν Χριστοῦ παθημάτων Ἐπίμαχος, τῇ δυνάμει, τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς θείας δόξης, ὡς αὐτῇ μιμητῆς κεκοινώνηκε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου Θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν πιστοὶ ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Εἰς τὰ τοῦ κόσμου δραμόντες πληρώματα, θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε· καὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων προσήξατε, Ἀπόστολοι Χριστοῦ παναοίδιμοι. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην πάντες, ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Αὕτη γὰρ πάση τῇ οἰκουμένη ὡς περ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ ταύτην ἐκτελοῦντας, καὶ πίστει γεραίροντας· διὸ προθύμως συνδράμωμεν, ἀνυμνοῦντες αὐτοὺς καὶ κραυγάζοντες· Ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσασθε ἡμᾶς, Ἀπόστολοι Κυρίου παναοίδιμοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ Ἀριστοβούλου.

Στίχοι.

Στάχυς δρεπάνῳ τῆς τελευτῆς, ὡς στάχυς, Ἐκ τοῦ παρόντος ἐκθερίζεται βίου.

Σιγαῖ στερήσει πνευμάτων ὡς κολλαίων, Ἡ τετράχορδος τῶν Ἀποστόλων λύρα.

Ψυχὰς Ἀριστόβουλος ἀγρεύσας λόγῳ, Θεῷ πρόσεισι, μισθὸν αἰτῶν τῆς ἀγρᾶς.

Πρώτη ἐν τριακοσῇ Ἀπόστολοι ἕξ τέλος εὗρον.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀπόστολος Στάχυς προχειρίζεται τοῦ Βυζαντίου Ἐπίσκοπος, παρὰ Ἀνδρίου τοῦ Ἀποστόλου. Ὁκοδόμησε δὲ καὶ Ἐκκλησίαν ἐν Ἀργυρουπόλει, ἐν ἣ συνηθροαζοντο πλήθη Χριστιανῶν οὐκ εὐαρίθμητα, καὶ ἐδίδασκεν αὐτά· καὶ οὕτω διαβιὼς ἐπὶ ἔτεσι δέκα ἕξ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. Ὁ δὲ Ἀπελλῆς Ἡρακλείας Ἐπίσκοπος γέγονε· καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγαγὼν, τέλος μακάριον ἔλαβεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀμπλίας καὶ Οὐρβανός, Ἐπίσκοποι καὶ αὐτοὶ γεγονότες παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρίου, ὁ μὲν Ἀμπλίας Ὁδησσοπόλειος, ὁ δὲ Οὐρβανός Μακεδονίας, καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων καθαίρεσιν, ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων ἀναιρεθέντες, τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ Νάρκισσος, Ἀθηνῶν πρόεδρος καταστάς, καὶ διαφόρως βασανισθεὶς, παρέδωκε καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, δι' ἣν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ προθύμως ἐξέχει. Ὁ δὲ Ἀριστόβουλος χειρονηθεὶς καὶ αὐτὸς λογικῶν προβάτων ποιμὴν, καὶ τὸν Χριστὸν πᾶσι κηρύττων, ἀπέλαβεν ἀντάξιον τῶν πόνων αὐτοῦ τὸν μισθόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχ. Οὐ δειλὸς Ἐπίμαχος ὦφθη πρὸς ξίφος, Ἀπρόσμάχητον σύμμαχον Θεὸν φέρων.

Οὗτος λίαν ὠραίος τὴν ὄψιν ἦν, ἐν τῷ ἀγρῷ τὴν οἰκῆν ἔχων, ἐκ πάλεως τοῦ Πηλουσίου. Διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν Ἡγμόνα Ἀπελλιανόν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλῆθος Ἁγίων τιμωροῦντα, ἡδὴ τῆς θυσίας τελευτήσας, δραμὼν ὁ Ἐπίμαχος, καταστρέφει τὸν βωμὸν ἐπιχειρεῖ. Παραυτίκα οὖν ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ σιδηροῖς ὀνυξὶ ξέεται, καὶ λίθοις τὰ ὅσα συνθλάττεται. Γυνὴ δέ τις παριστώσα ἐκείσε, καὶ τὸν ἑνα ὀφθαλμὸν ἔχουσα πεπηρωμένον, ἐπέπερ τῷ Ἁγίῳ ἀκλινῶς ἐνηπένεζε, μέγα τι καὶ ἀξίεραστον θαυματουργεῖται ἐν αὐτῇ. Ξομένει γὰρ τῷ Μάρτυρος, μέρας τι τῶν ἐκείνου σαρκῶν ἐκείθεν ἀποσπασθὲν, διαίριόν πως φερόμενον, ἀπεσᾶζει τῷ αἵματος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ὁ σταλαγμὸς παγείς, ὃ τοῦ θαύματος ὡς γίνεται ταύτη, καὶ ὑγιὴ τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσιν. Ὑστερον δὲ καὶ ὁ Ἅγιος ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, Ἐπισκόπου Μυγδονίας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰάκωβος γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Μυγδονίας, τῆς καὶ Νησίδης λεγομένης· δι' ἧν ἀρετὴν μέγας θαυματουργὸς χρηματίσας, νεκροὺς τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐξανίστησε, καὶ πολλοὺς ἐξ εἰδωλομανίας εἰς θεογνωσίαν ἐπέστρεψε, πολλοὺς τε, δι' ἀνθρώπινον φόβον τὸν Χριστὸν ἀρνούμενους, παλινοδρομῆσαι πρὸς αὐτὸν παρεσκεύασε, καὶ βίβλον πάνυ ὠφέλιμον ἀντατάξατο. Ἐξεικονίζει δὲ τινὰ τῶν τῆς βίβλου

ταύτης Θεοδώρητος, ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, ἐν τῇ φιλοθείᾳ αὐτοῦ ἱστορία. Οὗτος, πλείστους πειρασμούς ὑποστάς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν Βασιλέων, καὶ μὴ ὑπενδούς, διήρκεισε μέχρι τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ἑκτῷ Ἀγίων Πατέρων εἰς τὴν· καὶ τὰ ἐκεῖσε εὐσεβῶς κηρυχθέντα ἐπισφραγίσας μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ βεβαιώσας, εἰσήλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν μέγαν Μητροφάνην· καὶ τούτῳ συκοινωνήσας, καὶ κοιμηθέντα κηδεύσας αὐτόν, ὑπέστρεψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον, καὶ μικρὸν ἐπιβίβας, καὶ σημείοις διαλάμπας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις Θεοδώρητῃ Ἐπισκόπου, περὶ βίου καὶ ἀθλήσεως Ὁμολογητοῦ τινὸς ἀνωνύμου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ νέος τις, ἰερίως υἱός, ἐν δυσσεβείᾳ τραφεῖς, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν μετέστη χορὸν τρόπῳ τοιῷδε. Γυνήτις ἐπίσημος ἐν εὐλαβείᾳ, καὶ τοῦ τῆς διακονίας ἡξιωμένη χαρίσματος, συνήδης ἦν τῇ τούτου μητρί. Αὕτη τοῦτον μετὰ τῆς μητρὸς ἀφικνέμενον ἔτι μεिरάκιον ἠσπάζετό σε, καὶ ἠρέθιζε πρὸς εὐσέβειαν. Τῆς οὖν μητρὸς τελευτησάσης, ἀφικνεῖτο πρὸς αὐτήν ὁ νέος, καὶ τῆς συνήθους διδασκαλίας ἀπελάμβανε. Παγιωθείς οὖν ἤδη ταῖς διδασκαλίαις τῆς Θεοφιλοῦς γυναικὸς, ἐπυθάνετο. Πῶς ἂν δυνηθῇ τὴν τοῦ πατρὸς δεισιδαιμονίαν φυγεῖν, καὶ τῆς παρὰ σοῦ κηρυττομένης ἀληθείας μετασχεῖν; Ἡ δὲ· Χρήσι, τὸν πατέρα φυγεῖν, ὧ τέκνον, φησί, καὶ προτιμήσασθαι τὸν σαυτοῦ τε κακείνου Δημιουργόν· καὶ πάλιν ἑτέραν καταλαβεῖν, ἐν ᾗ δυνατόν διαδράναι τοῦ δυσσεβοῦς Βασιλέως τὰς χεῖρας· ἐπηγγίλατο δὲ καὶ δὲ ἑαυτῆς προδῆναι τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν. Καὶ ὁ παῖς, ὡς ἤκουσε, φησί· Καὶ τὴν ἑμαυτοῦ παραδώσω ψυχὴν.

Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, Ἰουλιανὸς μὲν εἰς τὴν Δάφνην δημοθιούας ἐπιτελίσων ἀνῆλθε. Συνανῆλθε δὲ καὶ ὁ τοῦ παιδὸς πατήρ, ἱερεὺς ὢν· καὶ γὰρ συνέπεσθαι εἰσὼθῶς ἦν τῷ Βασιλεῖ. Τῷ δὲ πατρὶ συνῆν καὶ οὗτος, καὶ ὁ τούτου ἀδελφός· νεωκῆροι γὰρ ἦσαν, καὶ τὰ βασιλικά ἰδέσματα περιρραντίζοντες.

Τῇ οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ παραστάς ὁ παῖς τῇ τοῦ βασιλέως στιβάδι, καὶ τὰ ὄψα κατὰ τὸ ἔθος διαρράνας, καὶ τοῦ μύσου ἐμπλήσας, δρόμῳ χρησάμενος, τὴν Ἀντιόχειαν πάλιν κατέλαβε· καὶ πρὸς τὴν Σαυμασίαν ἐκείνην γυναικα ἀφικόμενος· Ἐγὼ μὲν ἦλθον, ἔφη, μὴ ψευδάμενος τὴν ὑπόσχουσιν· σὺ δὲ σωτηρίας ἑκατέρας ἐπιμελήθητι, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἐκπλήρωσον· καὶ παραυτίκα ἀναστᾶσα, πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον Μελίτιον τὸν παῖδα ἀνήγαγεν. Ὁ δὲ τίως αὐτόν ἄνω διάγειν ἐν τῷ καταγωγίῳ προσέταξεν. Ὁ δὲ πατήρ, τὸν παῖδα ἐπιζητῶν, τὴν τε Δάφνην περιήει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἀφικόμενος, τὰς ἀγυῖας τε καὶ τοὺς στενωπούς, πάντοθεν περιάγων τὸν ὀφθαλμόν, τοῦτον ἀνιχνεύσασθαι.

Ὡς οὖν παριγένετο, εἶθα τὸ καταγωγίον εἶχεν ὁ θεῖος Μελίτιος, ἀναβλέψας, εἶδεν ἐκεῖνον ἄνωθεν προκύπτοντα· καὶ δραμὼν, εἴλκυσέ τε καὶ κατήγαγε· καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαγαγὼν, πρῶτον μὲν μᾶστιξιν αὐτόν καταξάνας, καὶ ὀβελίσκους πυρακτώσας, ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς νώτοις ἐπίθηκεν. Ἐπειτα καθείρξας ἐν τῷ θάλάμῳ, καὶ κλεῖθρα ἐξωθεν περιθείς, ἀνῆλθεν εἰς τὴν Δάφνην.

Ταῦτα ἐγὼ τοῦ ἀνδρὸς, πρεσβυτέρου ἤδη γεγονότος, ἀκήκοα διηγουμένου. Προσιτίθει δὲ καὶ ταῦτα, ὡς ἐνθους γενόμενος ὁ παῖς, καὶ θεῖας χάριτος ἐμπλησθεὶς, συνέτριψε μὲν πάντα τὰ τοῦ πατρὸς εἰδωλα, ἐκωμῶδει δὲ αὐτῶν

τὴν ἀσθίνειαν. Ὑστερον δὲ εἰς νοῦν λαβὼν ὅπερ ἴδρα, τῆς τῷ πατρὶ παρσείας φειδοῖ, τὸν Διοσέτην ἰκέτευεν ἐκινεῦσαι, καὶ συντρίψαι τὰ κλεῖθρα, καὶ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Σοῦ γὰρ, Κύριε, ἔνικα ταῦτα πέπονθα, καὶ δίδρακα ἔλεγε.

Ταῦτά μου, ἔφη, λέγοντος, ἐξέπαισον μὲν τὰ κλεῖθρα, αἱ θύραι δὲ ἠνεώχθησαν· ἐγὼ δὲ πάλιν εὐθὺς πρὸς τὴν γυναικα ἴδραμον. Ἡ δὲ, σχῆμα γυναικὸς περιθεῖσά μοι, καὶ σὺν αὐτῇ γε εἰς τὴν καμάραν καθίσασα, τῷ θεῷ με πάλιν Μελίτιῳ προσήγαγεν. Ὁ δὲ τῷ τῶν Ἱεροσολύμων παρέδωκε Πατριάρχῃ. Κύριλλος δὲ τηνικαῦτα ἦν· καὶ οὕτω νυκτὸς εἰς τὴν Παλαιστίνην ὤρμησάμεν. Μετὰ δὲ τὴν τῷ Ἰουλιανοῦ τελευτῇ, καὶ τὸν πατέρα οὗτος εἰς εὐσέβειαν ὠδήγησε· καὶ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων ἐδίδαξεν. Ὁς πρεσβύτης γενόμενος, καὶ τὰ στίγματα ἐν τῷ σώματι περιφέρων, καὶ ἄλλους εἰς τὴν εὐσέβειαν ῥοπήσας, μετήλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοσητὴν Θεοτόκε.

ὑπομονῇ πειρασμῶν ἐρρύσθητε, ἐχθρῇ πειράζοντος ὑμᾶς· ἐπομβρίαις δὲ λογικαῖς, ἐνδοχοὶ Ἀπόστολοι, ὅλον κατεπτύσατε, φλογμὸν τῆς πλάνης κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Περιφανῶς, ἄριστα βουλευέσθαι, καὶ τελειώματα τοὺς σοὺς, Ἀριστόβουλε φοιτητας, μάκαρ ἐξεπαίδευσας, ὡς τὴν ἐνυπόστατον, Σοφίαν σχὼν σε παιδεύσας, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἡ τῶν πιστῶν, ἱερὰ ὁμήγυρις, ἱερωτάταις ἐν φωναῖς, μακαρίζεις σε Ἀπελλῇ· τέλος γὰρ μακάριον, ἔσχες πολιτείαν τε, ἀγγελικὴν μέλπων πάντοτε· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ συμφορῶν παντοδαπῶν, καὶ Βαρβάρων ἐπιδρομῆς, Δέσποινα πανύμνητε, ὅπως σὲ δοξάζωμεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόνυμφε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Καταπατῶν ἀνδρικῶς, σὺν τῷ πυρὶ τὴν πλάνην, τῷ σταυρωθέντι ὁ αἰόδιμος, ἑβόα Ἐπίμαχος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κατεπλάγη φλογὸς, οὔτε θηρῶν ἀγρίων, οὔτε βασάνων τὴν ἐπίθεσιν, κραυγάζων Ἐπίμαχος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὑπομονῇ πειρασμῶν, θεοῖς ἀψύχοις σέβας, ὁ Μάρτυς ὅλως οὐκ ἀπένειμεν, ἀλλὰ πίστει ἔκραζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προεγράψης Μητροπάρθενε, ἀφράστως κυήσασα σαρκαρμένον Θεόν, Ἀγνή εὐλογημένη.

Τῶν Ἀποστόλων.

Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Εν τῷ κόσμῳ ὡς περ ἀστραπαί, ἐφάνητε Θεόπται, φλογίζοντες μὲν τὴν πλάνην, τοὺς δὲ μέλποντας υἱοὺς, ἡμέρας δεικνύοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ νοσίμῳ ἄλατι τῶν σῶν, Ἀμπλία διδασκάλων, τῆς πλάνης τὴν σηπεδόνα, ἀπεκῆθηρας· διὸ, τιμῶντές τε ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανυμνεῖσθω Στάχυς ὁ κλεινός, Ἀμπλίας Ἀπελλῆς τε, καὶ Νάρκισσος Οὐρβανός τε, καὶ ὁ πάνσοφος βοῶν, πιστῶς Ἀριστόβουλος. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγὴν, καὶ κλίμακα πρὸς ὕψος, μετάγουσαν τὸ ἀνθρώπινον, παναμώμησε Ἀγνή, εἰδότες κραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Πάθος τὸ σεπτὸν ἐξεικονίζων, ἐν τοῖς σοῖς μέλεσι Σοφὲ, ὑπέφερες ἀνδρείως, πείραν πολλῶν βασάνων, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνακηρύττων.

Στάζουσιν οἱ σοὶ ἰδρωῖτες Μάρτυς, Θεοσεβίας γλυκασμόν, ἐξαίροντα πικρίαν, πλάνης ἀθεότητος· διὸ, Ἐπίμαχε, δοξάζεις, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἴχαιρες ποιναῖς προσομιλήσας, παντοδαπαῖς πανευσθενῶς, Ἐπίμαχε παμμακάριε, κράζων. Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Ἀγνή ἡ τὸν Σωτῆρα, ἀποκυήσασα Χριστὸν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα· ὅπως ἐν αἰνέσει σε αἰεὶ, μακαρίζομεν εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν,

» Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.
Ινα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, πεπληρωμένα, πλάνης τοῦ πολεμήτορος, καὶ μεμεστωμένα, σκοτασμοῦ ἀθεότητος, τῷ φωτὶ καταυγᾶσης τῆς γνώσεως, τὰς σὰς σωτηριῶδεις, αὐγὰς Οἰκτίρμον τούτοις ἐπεμψας.

Οφθης φερωνύμως ἐνδοξε, σωτηριώδης στάχυς, σῖτον τοῖς χρήζουσι, φέρων στηριγμόν, Θεογνωσίας παρέχοντα, καὶ λιμοῦ νοητοῦ ἐξαιρούμενον, τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, Ἱεροκήρυξ μακαρίζοντες.

Στόμα τῷ Θεοῦ γεγόμενος, τὰς τῶν ῥητόρων γλώσσας, ἀλάλους ἐδειξας, καὶ ἐκ φάρυγγος, τοῦ δυσμενοῦς Ἀριστόβουλε, ἀνιμήσω ψυχὰς καὶ προσήγαγες, Κυρίῳ σεσωσμένας, διὰ τελείας ἐπιγνώσεως.

Ηδη οὐρανούς γηθόμενοι Θεοειδεῖς οἰκοῦντες, Θεοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, εἰλικρινῶς ὑμᾶς σέβοντας, καὶ γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντας, μετόχους αἰωνίου, καταξιώσατε λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέροις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφήν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου Μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυῖ ῥωννύμενος Χριστοῦ, Ἐπίμαχε, Ἀθλοφόρε ἐταπείνωσας, κράτος ἀνίσχυρον δαιμόνων· καὶ νίκης τὸ λαμπρὸν ἦρας τρόπαιον, χοροῖς τῶν Ἀθλητῶν στεφανούμενος· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Οφθῇ ὡς περ κρήνη ἀληθῶς, Ἐπίμαχε, ἡ σὴ θήκη ἀναβλύζουσα, χάριν θαυμαμάτων παραδόξων, καὶ νέφος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, τῶν πίστει προσερχομένων σοι πάντοτε, Μάρτυς Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Συνέτριψας πάσας τοῦ ἐχθροῦ πανεύφημε, τὰς παγίδας καὶ ἠφάνισας, τούτου τὸ ὄνομα μετ' ἡχοῦ, Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον, τυράννων καὶ βασιλέων Ἐπίμαχε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ηλίῳ, λαμπρότερον ἡμῖν ἐξέλαμψε, σοῦ ἡ μνήμη παναοίδιμε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε, παμμακάριε Ἀθλοφόρε Ἐπίμαχε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνή γεγένησαι· διὰ τοῦ-
το ἱκετεύω σε· Φώτισον Δέσποινα ταῖς
κόρας, τῆς τεταπεινωμένης καρδίας μου, πα-
θῶν ταῖς χαλεπαῖς ἀμαυρότησιν, ὅπως ἐν πί-
στει μακαρίζω σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Ε**κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Στάχυς, Ἀμπλίας, Νάρκισσος, καὶ Ἀπελλῆς
ὁ ἑνδοξος, καὶ Ἀριστόβουλος Θεῖος, καὶ

Οὐρβανὸς οἱ φωστῆρες, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ
χρέος, φαιδρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χρι-
στῆ Ἀπόστολοι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῶν
πόθῳ ἐπιτελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψον Πανύμνητε, εἰς τὴν κληρονομίαν
σου, καὶ τῇ ἀμάχῳ σου ταύτῃ, συντή-
ρησον δυναστεία· τῆς βασιλείας ἱθύνον, τὰ
σκῆπτρα καὶ κραταίωσον, τὰ ἔθνη καταπραΰ-
νον, καὶ ἔκχεον τὴν εἰρήνην, ἐπὶ τὰ πέρατα
κόσμου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὁρθρου, Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

